Sheth Devchand Lalbhai Jain Pustakoddhar Fund Series No. 116

Shree Alpaparichit Saidhantik Shabda-Kosh

THIRD PART

—: Author :—

Agmoddharak Acharya Shree Anandsagarsurishwarji

—: Editor :—

Agmoddharak Shree Anandsagarsurishwarji's Antewasi
Gani Kanchansagar and Muni Pramodsagar

Collected: —
SHREE GUNSAGARJI
SHREE ANANDSAGARSURISHWARJI'S ANTEWASI

—: Publisher —
Motichand Maganbhai Choksi

Managing Trustee For :—
Sheth DEVCHAND LALBHAI JAIN PUSTAKODDHAR FUND
SURAT.

First Edition
Copies 500

Price Rs 7 00

Vikram Samvat 2025
Christation Era 1969



THE LATE
SHETH DEVCHAND LALBHAI JAVERI

Born 1853 A D, Surat **Death 13th January 1906 A D, Bombay**



શ્રેષ્ઠિ દેવચંદ લાલભાઈ ઝવેરી

જન્મ
વિક્રમ સંવત ૧૯૦૯
કારતક સુદ ૧૧ સુરત



સ્વર્ગવાસ
વિક્રમ સંવત ૧૯૬૨
પોષ વદ ૩ મુંબઈ

प्रकाशकीय

आ अवसर्पिणी कालना दुःषम आरामां चरमशासनपति श्रमण भगवान् महावीर स्वामीना शासनमां शासनना पुण्यप्रतापे ते ते समये आचार्य भगवंतोए 'आगम' वगेरे साहित्यनो उद्धार, पुनरुद्धार करीने आ कलिकालमां वीसमी सदीमां जे विद्यमान राख्युं छे ते आपणुं अहोभाग्य छे, तेथी तेवा साहित्यने प्रकाशन करवा माटे अमारी आ संस्था सं० १९६४ मां प० पू० आगमोद्धारक गुरुदेवश्रीना उपदेशथी स्थपाई हती. आ संस्था मारफत अमे आज सुधी ११० ग्रन्थो प्रकाशित करी चूक्या छीए अने अमे ११६मां ग्रंथाङ्क तरीके श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषना भाग ३ नामे आ ग्रन्थने सहर्ष प्रगट करीओ छीए.

तारक आगमोद्धारक गुरुदेवश्रीए आ कलिकालना विषम वातावरणमां आगमोनो बोध दुर्बोध न थई जाय ते हेतुए आगमोदयसमितिनी स्थापना करावी अने आगमवाचना आपववानुं शरू कर्युं. तेथी ते समितिए आगमो छपाववानुं कार्य शरू कर्युं. तेमज आ संस्थाए पण अनुयोगद्वार वगेरे आगमो छपाव्यां. ते वखते अने पछीथी आगमोद्धारक गुरुदेवश्रीए आगमोना जुदा जुदा विषयो तारवतां 'आगमकोष'नो पण एक विषय तारव्यो हतो अने कोष छपाववो हतो. आ विचारोत्पत्ति आजथी ४६ वर्ष पहेलां थई हती.

ते हेतुए प० ता० गुरुदेवश्रीना सदुपदेशथी नीचेना सद्गृहस्थो तरफथी नीचेनी रकमो अमारी संस्थाने पूर्वे मली हती. ते आ प्रमाणे—

१. अमदावाद निवासी शाह डाह्याभाई पितांबरदास रु० १५०१)
२. सुरत निवासी झवेरी सोभागचन्द सूरचन्द रु० १००१)
३. सुरत निवासी झवेरी साकेरचन्द सूरचन्द रु० ५०१)

आचार्यदेवनो विहार मालवा, बंगाल तरफ लंबायो होवाथी ते काय घणी मुदत सुधी पडी रह्युं हतुं (ते छपाववानुं कार्य) अमे आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीनी संमतिथी शरु कर्युं. आ निर्णय सं० २००४मां थयो अने कार्य आरम्भायुं हतुं.

आथी प० ता० गुरुदेवश्रीनी आज्ञानुसार पू० मुनिमहाराज श्रीगुणसागरजी पासेथी श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषनुं प्रेस मेटर अमे मेलव्युं. ते श्रीसरस्वतीमुद्रणालय, सुरतमां छपाववा माटे आप्युं अने तेनुं संपादन करवा माटे मुनि महाराज श्रीकंचनविजयजी तथा श्रीक्षेमंकरसागरजीने विनंति करी. तेओश्रीए आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीना अनन्य पट्टधर, विद्याव्यासंगी, श्रुतस्थविर, आचार्य महाराज श्रीमाणिक्यसागरसूरीश्वरजी महाराजनो संयोग मल्यो त्यां सुधी प्रूफ वंचाववा पूर्वक अने ते पछीथी स्वतन्त्रपणे (ते मुनिवर्योए) आ संपादनकार्य कर्युं, तेथी अमो आ अद्वितीय आगमतलस्पर्शीज्ञाता, आगमतत्त्वपारदृश्वा, आगमज्योतिर्धर, शासनसंरक्षणबद्धकक्ष, तत्त्वशिरोमणि,

आगमाव्युछित्तिकर, शिलाताम्रपत्रोत्कीर्णागमकारापक, गंभीरानेकग्रन्थप्रणेता, अन्त्यसमये पक्षावधि अर्द्धपद्मासनस्थायी, ध्यानस्थस्वर्गत आगमोद्धारक आचार्यवर्य श्रीआनन्दसागरसूरीश्वरजी महाराजे 'संकलित' करेला श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषनो 'ट थी प' सुधीनो त्रीजो भाग सहर्ष प्रकाशित करीए छीए.

आ संस्थाना प्रथम पुस्तकना संपादक तरीके पण आचार्यदेव श्रीआनन्दसागरसूरीश्वरजी म० हता अने बीजा सेंकडानी शरुआतना प्रथम पुस्तक तरीके पण तेओश्रीनो संकलित अमूल्य कोष नो प्रथम भाग २०१२मां प्रसिद्ध थयो.

कोषनी विशिष्टता अंगे संपादकीय निवेदनमां घणु कहेवानु छे ते कह्यु नथी ते भविष्यमां कहेशे. छतां अमारी संस्थाए आना प्रकाशनमां वधारे रस लीधो तेनु मुख्य कारण ए छे के आज सुधी छपायेला प्राकृतकोषोमां अभिधानराजेन्द्रकोष, पाइयसद्दमहण्णवो आदि केटलाक कोषो छे पण तेमां न्यूनाधिकरूपे विचार करतां उपयोगितामां बाध आवे छे—जेमके अभिधानराजेन्द्र कोष प्रमाणमां एटलो बधो मोटो छे के तेमांथी कोई शब्द शोधवा माटे वधारे परिश्रम पडे अने छपाईमां के संपादनमां त्रटी रहेवाने लीधे सूत्रो अने ते ते प्रकरणो घणा परिश्रम पछी पण जडतां नथी. पाइय-सद्दमहण्णवोमां जैनसैद्धान्तिक शब्दो उपर वधारे भार मूक्यो होय तेम जणातु नथी. पण प्रस्तुत ग्रन्थमां कोई पण जैन के जैनेतर विद्वान् प्रचलित जैन पारिभाषिक शब्दोनो यथार्थ परिचय टूंकमां अने सहेलाइथी प्राप्त करी शके एवी तक छे, तथा मुनिराजो पण ग्रन्थसम्पादनना कार्योमां सहायता लइ शके तेम पण छे.

अमे इच्छिए छीए के आना प्रकाशनने विद्वज्जनो योग्य आदर करशे ज.

आ कोषने अंगे संज्ञाओनी समजणो तथा ते ते ग्रन्थोनां पानांओनी सूची पण संपादक पू० महाराजोए आपी छे. ते अंगे 'संपादकीय' वांचवा वांचकवर्गने अमारी विनंति छे.

प्रस्तावना संयोगवशात् अत्यारे आपी शक्या नथी, पण आ पछीना चोथा भागमां जरूर आपशे एवी आशा राखीए छीए.

आ त्रीजा भागना प्रकाशन कार्यमां जे जे महानुभावोए अमने अने संपादकने मदद करी होय ते बधानी संस्था ऋणी छे.

वि० सं० २०२५
ज्येष्ठ सुद ८
ता० २५-५-६९

लि० भवदीय
मोतीचंद मगनभाई चोकसी
विगेरे ट्रस्टिओ

प्रथम भागनु संपादकीय वक्तव्य

卐

"ॐ णमो चउवीसाए तित्थयराणं उसभाई महावीरपज्जवसाणाणं । णमो गोयमाई हा-सुणीणं । इक्कारस अंगाई, बारसुवंगा पयन्नगा दस य । छेया छ चऊ मूला, नंदी अणुओगाय पण-याला ॥१॥"

साहित्यमां उंडा ऊतरेला रसिकोने विविध विषयोना बोधनी आवश्यकता रहे छे. जे विषयनो बोध जे मनुष्यने होवो जोइए ते बोध सिवायनो मनुष्य ते विषयने ग्रहण करवा जाय तो अज्ञानी वांदरानी जेम "मने पकडयो–मने पकडयो" जेवी एनी दशा थाय. तेथी ते विषयना बोध माटे ते विषयना शब्दना ज्ञाननी, अर्थना ज्ञाननी अने तेना भावार्थना ज्ञाननी, अर्थात् ते पदार्थना शब्दार्थ, भावार्थ अने ऐदंपर्यायनी जरूर छे. जो ते समझ्या सिवाय प्रवृत्ति कराय तो भोजन करवा बेठेलो 'सैंधव' मगावे अने 'घोडो' लावे तेना जेवु थाय.

शब्दना बोधने करनारु जे साहित्य होय तेने 'शब्दकोष' आदि शब्दथी संबोधी शकाय. एवा 'शब्दकोषो'नी उत्पत्ति कां तो आगमोमां आवेला पर्यायो रूपे आपी होय कां तो निघण्टु जेवा 'शब्दकोषो' रूपे होय, अथवा बीजा घणाए 'शब्दकोषो' रूपे होय, आथी दरेक भाषावार अनेक 'शब्दकोषो' योजाया छे अने योजाय छे.

जैन दर्शन माटे तो ते शब्दोना अर्थ टीकाकारोए प्रकरणना आधारे जे रीते मंजूर कर्या छे ते रीते ज लेवा योग्य छे. शब्दो यौगिक, रूढ अने मिश्र एम साहित्यकारोए मान्या छे. ते यथार्थ छे. आथी जैन दर्शनमा ऊंडा उतरवावालाने पण ते बोधनी जरूर तो छे ज, तेथी तेवा प्रकारना 'शब्दकोष'नी जरुरियात मानवी'ज पडे. आ उद्देश लक्ष्यमां लइशुं तो जैनदर्शनमां आवता शब्दोना अर्थवाला अनेक कोषो होवा छतां पण आ नवा कोष माटे स्थान छे ज.

संकलनाकारः—ग्रन्थकार स्वतन्त्र लेखिनीथी जे ग्रन्थ करे ते तेमनी ज कृति कहेवाय छे. परन्तु बीजा ग्रन्थोमांथी एकत्रित करेलुं होय तो आ बधुं बीजा ज ग्रन्थोमांनुं छे, एम जणाववा माटे पोते संकलना करी छे एम जणावे छे. तेथी महत्त्वपूर्ण अनेक जैन ग्रन्थोना संपादक अने संशोधक, तेमज संस्कृत, प्राकृत अने गुजरातीमां विविध विषयोनी कृतिओ रचनारा, आगमोद्धारक आचार्यश्री आनन्दसागरसूरीश्वरजी महाराजे सैद्धान्तिक शब्दोनी आ कोषमां संकलना करी छे, आथी आ ग्रन्थना 'संकलनाकार' प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्री छे.

आगमोनुं मुद्रण-वांचनाः—आ कलिकालमां विक्रमनी वीसमी सदीमां एवो पण एक समय आव्यो के ज्यां शास्त्रीय बोध ओछो थवा लाग्यो अने हस्तलिखित प्रतो वांचवानी तेमज वांचवा

माटे प्रतो मेलववानी पण मुश्केलीओ ऊभी थई. आथी जो छलाग छापेलुं मली जाय अने तेनो जो बोध अपाय तो ते हितावह निवडे. आ हेतुथी आगमो छपाववा अने तेनी वाचनाओ आपवी एम प० पू० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीनी प्रेरणाथी नक्की थयुं. अने संपादननुं कार्य अने वाचनानुं कार्य आगमज्योतिर्धर, अप्रमादी, आगमोद्धारकश्रीने ज करवानुं थयुं. आथी जेम जेम आगमो छपाता तेम तेम पाटण आदि स्थलोए 'वाचनाओ' अपाई अने तेनो सेंकडो साधुसाध्वीओए लाभ लीधो.

आगमो रूपी सागर अने तेमां आवता विषयो पण ए सागरना उपसागरो जेवा छे. परंतु ते अलात रूपे छूटा छूटा पडया होय तो उपसागर रूपे देखाय, तेथी ते बधा प्रवाहो एकत्र करी जुदा जुदा उपसागरो बनाववा. आ मुद्दाए जेम आगमो छपाता गया तेम तेम वर्तमान श्रुतना ज्ञाता आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीए—आगमोमां जुदा जुदा विषयो जणावनारा बावन (५२) अंको पडया अने 'शब्दकोष' माटेना शब्दो अंगे पण 'फूल'नुं एक निशान कर्युं. ए निशानो एवां हतां के—अङ्कोमां कया शब्दथी क्यां सुधीनो भाग लेवानो छे ते जणाववा माटे आदिमां अने अन्तमां निशाननी साथे अङ्क मूकवामां आवतो हतो. ज्यारे आ कोषना शब्दोने अंगे फूलनुं निशान मूकवामां आवतुं हतुं. तेमां पण खूबी करवामां आवती हती के—जो शब्द एक अक्षरनो होय तो एकनी नीचे, बे नो होय तो बे नी वच्चे, यावत् जेटला अक्षरनो होय तेना मध्यबिन्दुए निशान मूकवामां आवतुं हतुं. आवी रीते शब्दोनी संकलना थई, आ बधा विषयो अने शब्दो लहिया द्वारा उतराईने एकत्रित करावता हता.

नाम—आ कोषनुं नाम 'श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोष' राखवामां आव्युं छे. कारण ए छे के—आ कोषमां आगमोमां वपरायेला तमाम शब्दो नथी, परंतु जे शब्दनो परिचय अल्प छे, तेवा आगमगत—सैद्धान्तिक शब्दोनो आमा संग्रह करवामां अवेलो छे.





અર્પણ

શ્રીઆગમોદ્ધારક

આપે જીવનની અંદર પ્રભુના માર્ગની શ્રદ્ધામાં સ્થિર કરવાનું સાધન એવું જ્ઞાન, જગતને આપવાને માટે અનોખો ઉદ્યમ કર્યો અને જગતને શબ્દ અને અર્થથી લેખિત અને મૌખિક તે આપ્યું અને આપવાની અમારા જેવી અનેક સંસ્થાઓ સ્થપાવીને જગતના જીવોને સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રના માર્ગમાં સ્થિર કરવાનું પ્રબળ બળ આપ્યું, એવા આપશ્રીને અમે આ ગ્રંથ અર્પણ કરીએ છીએ

: ટ્રસ્ટીઓ :

આચાર્ય શ્રીઆનંદસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ

સંપાદિત આગમીક કૃતિઓ

: :

છેદ સૂત્રાણિ

કલ્પસૂત્ર (બારસા)	૧૯૭૦	કલ્પકૌમુદિ	૧૯૯૨	કલ્પસમર્થન	૧૯૯૪
કલ્પસુબોધિકા	૧૯૬૭			કલ્પસુબોધિકા	૧૯૮૫

અંગાનિ

આચારાંગચૂર્ણિ ૧૯૯૮
આચારાંગસટીક ૧૯૭૨
સૂત્રકૃતાંગચૂર્ણિ ૧૯૯૮
સૂત્રકૃતાંગસટીક ૧૯૭૩
સ્થાનાંગસટીક ૧૯૭૫
સમવાયાંગસટીક ૧૯૭૪
ભગવતીસટીક (અભય૦) ૧૯૭૪
ભગવતીટીકા (દાનશેખર) ૧૯૯૨
જ્ઞાતાધર્મકથા સ ૧૯૭૫
ઉપાસકદશા સ ૧૯૭૬
અંતગડ અનુત્તર વિપાક સટીક ૧૯૭૬
પ્રશ્નવ્યાકરણસટીક ૧૯૭૫
અંગ અકારાદિ ૧૯૯૩

પયન્ના

નંદુલવૈચારિકસટીક }
ચતુઃશરણસાવચૂરિક } ૧૯૭૮
ચતુઃશરણાદિમરણ }
સમાધ્યન્તપ્રકીર્ણદશક } ૧૯૮૩
ગચ્છાચારપ્રકીર્ણક સટીક ૧૯૮૦



ઉપાંગાનિ

ઔપપાતિકસટીક ૧૯૭૨
રાજપ્રશ્નીયસટીક ૧૯૮૧
જીવાજીવાભિગમ ૧૯૭૫
પ્રજ્ઞાપનાસટીક (મલય૦) ૧૯૭૪
પ્રજ્ઞાપનાસટીક (હારી૦) ૨૦૦૩
સૂર્યપ્રજ્ઞપ્તિસટીક ૧૯૭૬
જંબૂદ્વીપપ્રજ્ઞપ્તિ સ ી ૧૯૭૬
ઉપાંગપ્રકીર્ણક વિષયાનુક્રમાદિ ૨૦૦૫

મૂલસૂત્રાણિ

આવશ્યક સટીક (હારી) ૧૯૭૨
આવશ્યક સટીક (મલય૦) ૧૯૮૪
આવશ્યકચૂર્ણિ ૧૯૮૮
ષડાવશ્યકસૂત્રાણિ ૧૯૮૨
પાક્ષિકસૂત્ર સ ૧૯૬૭
વિશેષાવશ્યક (કો આ) ૧૯૯૩
ઓઘનિર્યુક્તિસટીક ૧૯૭૫
દશવૈકાલિકચૂર્ણિ ૧૯૮૯
દશવૈકાલિકસટીક ૧૯૭૪
પિંડનિર્યુક્તિસટીક ૧૯૭૪
ઉત્તરાધ્યયનચૂર્ણિ ૧૯૮૯
ઉત્તરાધ્યયનસટીક ૧૯૭૨

શ્રીઆગમમંદિરમ જુઓ (૪૫ આગમો મૂળ નિર્યુક્તિયુક્ત સં. ૧૯૯૯)

નંદીસૂત્રચૂર્ણિ }
નંદીસૂત્રવૃત્તિ (હારી) } ૧૯૮૪
નંદીસૂત્રસટીક (મલય૦) ૧૯૮૦

અનુયોગદ્વાર ચૂર્ણિ }
અનુયોગદ્વારવૃત્તિ (હારી) } ૧૯૮૪
અનુયોગદ્વાર સટીક મ૦હેમ૦ ૧૯૭૨
(શ ૮ વા જે પુ)

નદ્યાદ્યકારાદિ ૧૯૮૪
આગમીયસુક્તાકલ્પાદિ ૨૦૦૫

आ 'श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोष' माटे हवे पछी 'अ. सै. श.' एवी संज्ञानो उपयोग कराशे.

शब्द अने तेना अर्थो—अ. सै. श. मां जे शब्दो जणाव्या छे ते शब्दो घणे भागे तो जेवा छे तेवा ज राखवामां आव्या छे. अर्थात् अकार अने थोडा आकार सिवायना बाकी बधा शब्दो जे मूलना छे ते अर्धमागधीमां छे अने टीकाकारोए टीकामां आपेला जे शब्दो जे भाषामां छे ते ज भाषामां मोटे भागे कायम राख्या छे, एटले के अकार अने थोडा आकारमां आवेला संस्कृत शब्दो अर्धमागधीमां पण आप्या छे.

शब्दोना बहुश्रुत टीकाकारोए भिन्न भिन्न टीकाओमां भिन्न भिन्न अर्थो कर्या छे, तेथी भिन्न भिन्न स्थलोमांथी ते ते अर्थो लईने ते ते टीकाकारोना अर्थोने कायम राख्या छे. आ कारणथी आ अ सै. श. मां छेदना ग्रन्थना ज शब्दो लेवामां आव्या छे. तेमज बृहत्कल्प जेवा कोइकमां आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीना हाथना उतारेला शब्दो छे. तेमां टीकाकारोना आधारे अर्थोनु टुंकाववापणु पण छे.

आ अ सै श. मां भिन्न भिन्न शब्दो व्याकरणना प्रयोगो रूपे, कोई तेवां नामो रूपे, कोई इतिहास तरीके, कोइ भूगोल तरीके तथा कोई पर्यायो तरीके पण आव्या छे.

काचो खरडो—शरूआतमां लहियो एकेक आगम लईने कापलीमां ते शब्दने ऊतारतो अने टीकाकारनो बतावेल अर्थ लक्ष्यमां आवे तो ते अर्थ लखतो. आवी रीते ऊतारेली छुटी कापलिओने प० पू० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीना विनयगुणसंपन्न, तीक्ष्णबुद्धि, स्वर्गस्थ मुनिराज श्रीमहेन्द्रसागरजीए अकारादि क्रममां गोठवी कागलमां सलंग चोटाडीने तैयार करी ते उपरथी ए लखाण लहिया आदि द्वारा लखावीने तेमज तेओश्रीए (श्रीमहेन्द्रसागरजीए) पोते पण लखीने काचो खरडो तैयार कर्यो.

प्रकाशननो तैयारी—आ अ. सै. श. ने छपाववानी प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीनी घणी इच्छा हती. तेथी लगभग त्रण दशका उपर सद्गृहस्थो पासेथी अ सै. श ना प्रकाशनने अंगे रूपिइया शेठ देवचन्द्रलालभाई जैन पुस्तकोद्धारक फंडने अपाव्या हता ते पछी वि० २००४ मां ते संस्थाए आ अ० सै० श० छपाववा माटे ठराव कर्यो. आथी मुद्रणपुस्तिका करवानु कार्य पू० स्व० मुनिश्रीमहेन्द्रसागरजी म० ना शिष्य मुनिश्रीसौभाग्यसागरजीने (तेओश्रीना लघुबन्धुने) सोंपायु. तेथी तेओ दरेक आगमना ते ते पत्रमां ते ते शब्दो मेलवता अने तेना अर्थोने पण मेलवता. तेमज ज्यां टीकाकारना शब्दो लेवाना हता त्यां प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्री पासेथी तेना मूल शब्दो बनावी लेता अने जे शब्दोना अर्थ टीकाकारे न आप्या होय तेना अर्थो पण पूछी लेता आवी रीते तेमणे लगभग चार फर्मा सुधीनु मेटर तैयार कर्यु.

उपर जणावेली संस्था (दे+ला) ना ट्रस्टीओए प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीनी जीवन पर्यंत सेवा करनार मुनिराज श्रीगुणसागरजी महाराज पासेथी आ (कोपीनु) लखाण मेलव्यु अने

छपाववा माटे प्रबध कर्यो तेमज अमने सपादन माटे विज्ञप्ति करी. तेथी अमे आ सपादननु कार्य शरू कयु साथे साथ मेटर पण तैयार करवा माड्यु

सम्पादन पद्धति—दरेक दरेक शब्द ते ते आगमनी साथे मेलववो अने तेमा जणावेल अर्थ मेलवी लेवो ते रीते कार्य करता केटलाक आगमोना अगे शब्दोना प्रश्नो उभा थया तेमा श्रीव्यवहारसूत्रना त्रीजा उद्देशाना शब्दो हता पण ते सिवायना बाकीना उद्देशाना शब्दो न हता. तेथी प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीए व्यवहारनी आखी प्रतमा निशानो करी आप्या आथी तेनी कापलीओ उतारी तेना शब्दोनो उमेरो कर्यो आगल जता बीजा पण आगमोना शब्दो नथी एम देखायु, तेनी तपास करता नन्दी, अतगड, अणुत्तरोववाइय, उपासकदसा, रायपसेणीय अने निरयावलिना शब्दो न हता तेथी तेना शब्दो पण उतार्या अने ते शब्दो धीरे धीरे मेलववामा आव्या आगल चालता नायाधम्मकहाना शब्दो बिलकुल नथी एम मालम पड्यु नायाधम्मकहानी प्रत तो प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीनी निशानवाली प्राप्त न थई तेमज जे समये शब्दो नथी तेथी शका थई ते समये तो अमारू पुण्य पण न हतु के पू० गुरुदेवश्री 'विद्यमान' होय, आथी अमे अमारी मदमति अनुसारे आ आगमनी सटीक प्रतमा निशानो कर्या, शब्दो तारव्या अने ते तारवेला शब्दोने कोषमा स्थान आप्यु

आ अ० सैं० श० मा अग्यार अग ११ बार उपाग, त्रण (बृहत्कल्प, व्यवहार अने निशीथ) छेदसूत्र, चारमूल, ओघनिर्युक्ति, विशेषावश्यक, नदी, अनुयोगद्वार अने दशवैकालिकचूर्णीना शब्दोनो सग्रह करवामा आवेल छे तेमज दशाश्रुतस्कध, दशप्रकीर्णक, पउमचरिय, उपदेशमाला अने तत्वार्थसूत्रना केटलाक शब्दो पण लेवामा आवेल छे

सज्ञापत्रक—अ० सैं० श० मा जे शब्दोनो सग्रह करवामा आव्यो छे अने तेमा आगमो शास्त्रो वगेरेनी जे सज्ञाओ आपवामा आवेली छे, ते सज्ञाओना स्पष्टीकरण माटे तेमज लीधेली प्रत-टीका वगेरे शेनी छे ते जणाववा अने तेना सपादक तथा प्रकाशक जणाववा एक सज्ञापत्रक नामथी प्रकरण राख्यु छे तेमज बीजी बीजी प्रतोनी साथे पण शब्दो मेलववानु शक्य बने ते उद्देशथी पत्राकसूची नामथी एक प्रकरण आप्यु छे

वर्णक्रम—अ० सैं० श० मा अनुस्वारने पहेलु स्थान आपवामा आव्यु छे कारण के शरूआतमा प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीए आ रीते शरू करवानु जणाव्यु हतु आथी ए पद्धति कायम राखी छे पण आनो हेतु हमे जाणी शक्या नथी, तेथी अत्रे हेतु आप्यो नथी

विद्वज्जनो प्रत्ये—सुज्ञ विद्वज्जनो ? अमो गुर्जर भाषाना सपादनना कार्यमा अनुभव मेलवता सपादनमा आगल वध्या छीए ते रीते सस्कृत अने प्राकृतना सपादनमा प्रवेश करता थया एवा समयमा प० ता० गुरुदेवश्रीनी सेवाना प्रताप अमने 'अ० सैं० श०' नु सपादन मलयु आथी अमे ते कार्यमा रस लीधो ने सपादन कार्य शरु कयु आथी पडितोनी अपेक्षाए के विद्वानोनी अपेक्षाए अमारा आ सपादनना अगे जे सूचनाओ करवी उचित छे ते अमे विद्वज्जनोनी समक्ष रजू करिए छीए—

१ मूल शब्दो विभक्तियाला तेम विभक्ति वगरना ओम बन्ने प्रकारना छे. तेथी ते जे लिंगनो शब्द होय ते शब्द तेवी तेवी विभक्तिथी ते ते लिंगमां समजी लेवो. जेमके-अंकुर (पृ० १, २) अंकुसयं (पृ० १, २,) इत्यादि (कोई एक शब्दकोषमां विभक्ति सहित शब्दो नथी तेवुं पण प्राये अमारा जाणवामां छे.)

२ जो के शब्दो बधा एक जातना विभक्ति विगर अगर एक विभक्तिथी भेगा लेवा जोईए, परंतु आमां भिन्न भिन्न लेवाया छे. जेमके-अंकावइ (पृ० १, २) अंकावइओ (पृ० १, १) इत्यादि.

३ वैकल्पिक शब्दोना विकल्पनो साचववा माटे अर्थात् तेवा प्रयोगोने साचवी राखवा माटे आमां भिन्न लेवाया छे. जेमके—अंकवडेंसए (पृ० १, १), अंकावडिंसए (पृ० १, १) इत्यादि.

४ टीकाकार महाराजे जे शब्दोना प्रयोगो टीकामां कर्या छे ने ते शब्दो मूलमां नथी तेवा शब्दोनुं प्राकृत जे कौंसमां अपायुं छे ते प० पू० आगमोद्धारक गुरुदेवश्रीने पूछीने मुनिश्री सौभाग्यसागरजीए आपेलुं छे. वली तेवा शब्दो कोई वखत शरुआतमां अपाया छे अने कोई वखत संस्कृत शब्दनी पछी पण अपाया छे. तेनी बन्ने बाजुओ बनतां सुधी कौंस आप्यो छे. जेमके (अंकील्ल) नर्तकः (पृ० १, १) अंगारः (इंगाल) (पृ० २, २) इत्यादि.

५ शरुआतमां तो शब्दोनां अर्थो अने शब्दोना संग्रहनी शैली नियमित रही नथी. पण जेम जेम अनुभव थतो गयो अने तेना अभ्यासमां वधारो थतो गयो तेम तेम पद्धतिमां सुधारो थतो गयो छे. छतां एटलुं कहेवानी जरूर छे के पहेला भाग करतां बीजा भागमां पद्धती इत्यादिनो सुधारो मलेला अनुभव प्रमाणे करी शकीशुं एवी आशा छे.

६ (१) अध्ययन, (२) विशेषनाम, (३) वनस्पतिना नामना अंगे तेनी साथे अर्थना रूपमां संस्कृतमां अपायुं छे. जेमके (१) अंडे-विपाकश्रुताद्यश्रुत० (पृ० २, २), (२) अंगारवई-अंगारवती संवेगोदाहरणे० (पृ० २, २), (३) अंकोल्ल-वृक्षविशेषः (पृ० २, १) इत्यादि.

७ टीकाकारोए शब्दोना जे जगो पर अर्थ नथी कर्या तेवा शब्दो पण अत्रे अर्थ वगर अपाया छे. जेमके ओल्ली (पृ० २२४, २), उवट्टगा (पृ० २०७२) इत्यादि, वली आ शब्दोना अर्थो जो कदाच मेलवी शकीशुं तो परिशिष्टमां आपवा विचार छे.

८ देशी शब्दोना अंगे 'देशीय' अगर 'देशी' एवुं कौंसमां लखायुं छे. अर्थात् टीकाकारे आपेलुं कायम राख्युं छे, जेमके-उत्तइउ (देशी०)-गर्वे (पृ० १८७, १)

९ चूर्णिकार महाराज चूर्णिनी अंदर प्राकृत अने संस्कृत एम बन्ने भाषाना प्रयोगो करे छे. तेथी चूर्णिना शब्दोना अर्थोमां प्राकृतना अने संस्कृतना बन्नेना प्रयोगो छे. परन्तु बहुधा तो प्राकृत ज होय छे.

१० आ अ० मै० शा० मां एवा पण शब्दो छे के जे अभिधानराजेन्द्र के पाइयसद्दमहण्णवोमां न पण होय.

अ० सै० शा० नुं संपादन कार्य शरू थतां शुरुतमां हमा त्यां सुधी एक वखतनुं मुद्रण कोई

आपवा प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीना एकेव पट्टधर, श्रुतवारिधि, शास्त्रतत्त्वदर्शी, श्रीगच्छनायक, आचार्यश्रीमाणिक्यसागरसूरीश्वरजी महाराजे कृपा करी हती

ए रीते संपादननु कार्य चालतु हतु, तेमा प्रथम भागनु पदर आनी काम थई गया पछी सूरतथी दक्षिण तरफ विहार थवाना कारणे अने प्रेस आदिना प्रतिकूल सयोगोमा अमारी अनिच्छाए पण नहि तेवा कार्यमा वर्षोना वर्षो वीती गया बाद आजे आ श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषनो 'प्रथम भाग' विद्वानोना करकमलमा उपस्थित करी शक्या छीए

आ प्रथम भागमा 'सम्पूर्ण स्वरो' आपवामा आवेला छे स्वरोमा तेमज बीजा रही गयेला 'शब्दो' तथा देशीनाममालाना शब्दो श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोष पूर्ण थता 'परिशिष्ट' तरीके आपवा विचार छे

प० पू० आगमवाचनादाता, देवसूरतपागच्छसामाचारीसरक्षणकटिबद्ध, अनेकग्रन्थोना प्रणेता, वादीमानमर्दक, चरमशासनपति महावीर परमात्माना शासनमा आगममदिरोना सस्थापक, जैनआनन्दपुस्तकालयादि सस्थाना सस्थापक, सैलानानरेशप्रतिबोधक, युगप्रधानसदृश, वर्तमान श्रुतना ज्ञाता, स्वआराधनार्थे आराधनामार्गकरनारा, मौनपणे रही अर्धपद्मासने स्वर्गे सचरनार, प० पू० आगमोद्धारक आचार्यवर्यश्रीआनन्दसागरसूरीश्वरजी महाराजनी पुनित सेवाना प्रतापे जे कई बोध शक्ति मेलवल छे, ते आधारे जमे अमारी बुद्धि केवलीने कालजीपूर्वक आ श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिक-शब्दकोषनु सपादन कर्यु छे

मुनिराज श्रीअभयसागरजी महाराजे सजोग मलता आमा मार्ग बताव्यो छे तेओश्रीने तेमज प्रो० हीरालाल र० कापडियाने पण हमे अत्रे भूलता नथी

आमा जे अशुद्धिओ जणाई छे तेनु शुद्धिकरण पण आप्यु छे छता विद्वज्जनो प्रति अमारी प्रार्थना छे के क्षति देखाय तो जणाववा उदारता राखवे

वीर स० २४८०, वि० स० २०१०
जेष्ठ पूर्णिमा
हींगनघाट
(मध्यप्रदेश)

आगमोद्धारकउपसपदाप्राप्त शिष्याणु
कचनविजय तथा
आगमोद्धारक शिष्यलव
क्षेमकरसागर

द्वितयभागगतं स्वरूपम्

॥ णमो चउवीसाए तित्थयराणं उसभाइमहावीरपज्जवसाणाणं ॥

अमोने जणावतां हर्ष थाय छे के आगमोद्धारकश्रीए संकलित अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषना प्रथम भागनुं संपादन कार्य अमोने (मने तथा स्व० मुनिश्री क्षेमंकरसागरजीने) मल्युं हतुं अने ते प्रथम भागनुं कार्य अमे पूर्ण कर्युं हतुं. तेना बाकी रहेला बीजा भागोनुं संपादन करवानुं कार्य मने सं० २०१५ मां मल्युं. ते कार्य में यथाशक्य शरु कर्युं, एना परिणामे आजे तेनो बीजो भाग 'क थी ज्ञ' सुधीनो पूर्ण कर्यो छे अने तेनी आगलनुं सम्पादन कार्य पण चालु ज राख्युं छे.

अमोए यत्किंचित् आ कोषना अंगेनुं मार्गदर्शन प्रथम भागमां सम्पादकना वक्तव्यमां आप्युं छे, तेथी अत्यारे ते अंगे कांई विशेष कहेवुं नथी, पण त्रीजा के चोथा भागमां ज्यारे प्रस्तावना आपीशुं ते वखते लखवानी इच्छा छे.

प्रसंगवशात् एटलुं जणाववुं जोइए के—अमारी सम्पादक बेलडिए 'क थी ज्ञ' सुधीनुं मेटर लगभग तैयार कर्युं हतुं पण नवी प्रेस कोपी बनाववानी हती अने कांईक सुधारो करवानो हतो. एटला पूरतुं ज ते अधूरुं हतुं. एटले आ बीजा भागनी अंदर तो रंधायेलुं राखवानुं हतुं. पण ट थी मांडीने मेलवेला, अधूरा मेलवेला, नहि मेलवेला, बधाय अक्षरोनुं कार्य मारे करवानुं हतुं. कारण के मारा जोडीदार मुनिश्रीक्षेमंकरसागरजी म० सं० २०११ ना चैत्र वदिः ०, नी रात्रे पोणा अगिआर वागे झेरी जानवरना करडवाथी काल धर्म पाम्या, एटले पैंतालिस महिनाथी जवाबदारी मारा एकलाने शिरे आवी. परंतु गुरुदेवश्रीना पुण्य प्रतापे ते जवाबदारी हुं उठावी शक्यो अने आ बीजा भागनुं संपादन करी शक्यो. एटले हवे ट थी पचास टका तैयार करेला मेटरने तैयार करवुं अने सम्पादन करवुं ए बधीए जवाबदारी मारे शिर रही.

आ भागनी अंदर 'क थी ज्ञ' सुधीना अक्षरो आपेला छे. पण त्रीजा अने चोथा भागमां 'ट थी ह' सुधीना अक्षरो अने ज्ञाताजी विगेरेना तेमज बीजा मेलवतां भिन्न भिन्न निकलेला शब्दो तेमज व्याकरणना 'दगादिशब्दो' अने देशी नाममालाना शब्दो परिशिष्टमां आपवानुं विचार्युं छे.

संज्ञापत्र, पत्रांकसूची अने शुद्धिपत्र आमां आपवामां आव्यां छे. वली शेठ देवचन्द लालभाई० (आ फंडना) नो देवानंदाद्रुमांनुं मेटर पाना १ थी ४८ आपवामां आव्यां छे. तेमां पाना १ थी १० भेट प्रचार योजना, पाना १ थी ३९ प्रसिद्ध थएला ग्रन्थोनी यादी अने ४० थी ४८ ग्रन्थ प्रकाशन नवी योजना एटलुं आपवामां आव्युं छे.

संकलनकार परमगुरुदेवना चरणे तो आ सरजः मस्तक सदाए नमेलुं ज छे.

मने आ संपादननी अंदर मदद करनार मुनिश्रीप्रबोधसागरजी तथा मुनिश्रीप्रमोदसागरजी ने (गुरुशिष्य बेलडीने) याद करूं छुं. तेमज बीजाओए मने सहाय करी होय ते बधानो हुँ ऋणी छुं. एक वात जरूर याद देवी घटे छे के मने उत्साह आपवामां भाई श्रीकेशरीचन्द झवेरी तो छे ज.

सं० २०२०
पोष वद १ मंगलवार
ठि० नवरंगपुरा, पोस्ट पासे,
जैन उपाश्रय
अमदावाद नं० ९

लि०
आगमोद्धारक उपसंपादप्राप्त
चरणरेणु
कंचन.



तृतीय भागस्य यत्किंचित्

नमो वीतरागाय

आशा अमर छे पण धारेलु' कार्य थतु' नथी पण थाय तेनाथी संतोष मानवो ज पडे छे. ए हिसाबे 'श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषनो त्रीजो भाग' अमे अत्रे तैयार करी संपादन करि शक्या छीए. आ कोषना पहेला बीजा भागमां आपेल 'संपादकीय अने स्वल्पम्' पूर्वनो सम्बन्ध जोडवा अत्रे आपेल छे. जो के प्रस्तावना जेवु' लखवु' छे, उमंग छे, तेवु' साहित्य पण भेगु' कर्यु' छे पण अनुकुल समयना अभावे तेने मुलत्वी राखी चोथा भागमां लखवानो विचार राख्यो छे.

आ भागमां 'ट' थी 'प' शुद्धिना शब्दो आव्या छे, ज्यारे चोथा भागमां 'फ' थी 'ह' शुद्धिना शब्दो उपरांत 'रहि गयेला शब्दो' तेमज 'देशी नाममाला वगेरेना' शब्दो पण लेवाना छे. जो चोथा भागमां न समाय तो आगल विचाराय.

केशरीचन्द हीराचन्द झवेरीए तैयार करावेल 'श्रुतस्थवीरोतु' लखो अत्रे लेवाया छे.

सम्पादन कार्यमां मुनि प्रमोदसागरने जोडीमां जोडी दीधो छे. तेथी ते धीरे धीरे तैयार थशे. शुद्धिपत्रक तैयार करवानो परिश्रम गणिश्रीप्रबोधसागरजीए लीधो छे.

बाकी जेओ जेओए मारा आ संपादन कार्यनी पूर्व भूमिकाथी अत्यार सुधीमां जे सहकार आप्यो छे ते बधाने अत्रे याद करु' छु'.

वाचक महाशयोने शुद्धिपत्रकनो उपयोग करवा नम्र विनंति छे. इत्यलम्

नवरंगपुरा जैन उपाश्रय
अमदावाद नं० ६
सं० २०२५ जे० सु० ८
२५-५-६९

लि० भवदीय
आगमोद्धारक उपसंपदाप्राप्त
गणिकंचन

पत्रांकसूची

अनुत्तरोपपातिकदशांगम्

वर्गाः	आपत्रं
१–३	८

श्रीप्रश्नव्याकरणाङ्गम्

अध्ययनानि	आपत्रं
१	२५
२	४१
३	६४
४	९०
५	९८
६	१११
७	१२१
८	१२६
९	१४१
१०	१६५

श्रीविपाकश्रुताङ्गम्

प्रथमः श्रुतस्कंधः	
१	{ ३३ / ४४
२–१०	८८
द्वितीयः श्रुतस्कंधः	
१–१०	९६

श्रीऔपपातिकसूत्रम्

आविषयः	आपत्रं
धामधान्यादि	२४
साधुगुणाः	४८
पर्युपासनम्	७०
सिद्धवर्णनं	१११

श्रीराजप्रश्नीयं

आविषयः	आपत्रं
सूर्याभः	१७
यानविमानादि	४४
कुटाकारदृष्टान्तः	८६
स्नानपूजादि	११३
मोक्षवर्णनं	१५०

*

श्रीजीवाजीवाभिगमं

प्रतिपत्तयः	आपत्र
१	५१
२	९८
३	४०७
४	४०९
५	४२६
६	४२८
७	४३१
८	४३२
९	४६७

श्रीप्रज्ञापनोपांगम्

पदानि	आपत्र
१	७०
२	११२
३	१६७

पदानि	आपत्रं
४	१७८
५	२०३
६	२१८
७	२२०
८	२२३
९	२२७
१०	२४५
११	२६८
१२	२८३
१३	२८८
१४	२९२
१५	३१६
१६	३२९
१७	३७३
१८	३९४
१९	३९५
२०	४०७
२१	४३४
२२	४५२
२३	४९१
२४	४९३
२५	४९४
२६	४९६
२७	४९७
२८	५२४
२९	५२०
३०	५११
३१	५३४

पदानि	आपत्रं
३२	५३५
३३	५४२
३४	५५२
३५	५५८
३६	६११

श्रीसूर्यप्रज्ञप्तिः

प्राभृतकानि	आपत्रं
१	४४
२	६२
३	६६
४	७५
५	७८
६	८२
७	८३
८	९१
९	९९
१०	१९६
११	२०१
१२	२३३
१३	२४३
१४	२४४
१५	२५५
१६	२५६
१७	२५७
१८	२६७
१९	२८४
२०	२९०

श्रीजंबुद्वीपप्रज्ञप्तिः

वक्षस्काराः	आपत्रं
१	८८
२	१७८
३	३८०
४	३८२
५	४२४
६	४३२
७	५४६

श्रीनिरयावलिका

वर्गाः	आपत्रं
१	१८
२	३०
३	३६
४	३८
५	४२

*

सचूर्णिकं श्रीनिशीथसूत्रम्

हस्तपोथी			सोपोप्रिन्ट		मुद्रितम्	
भाग	उद्देशक	आपत्र	भाग.	आपत्रं	भाग	आपत्र
१	१	१२९	१	२०२	१	१७६
					२	६६
	२	१८२	२	३०८		१९७
	३	१९४		३३४		२२६
	४	२२२		४०४		३०५
	५	२४७		४४५		३७०
	६	२५३	३	४६३		३९४
	७	२५७		४७८		४१३
	८	२७०		५०२		४४७
	९	२७७		५३३		४७०
	१०	३६१		६६५	३	१७०
२	११	५८	४	७७३		३१३
	१२	८२		८३२		३७४
	१३	१०३		८७५		४२६
	१४	१२३		९१६		४७७
	१५	२७३	५	१००८		५९४
३	१६	५६		११४१	४	१६३
	१७	६२		११६०		२०३
	१८	६५	६	११६७		२१८
	१९*	८४		१२१२		२६९
	२०	१७२		१३३८		४११
				+२		
				+३५		४४३

श्रीबृहत्कल्पसूत्रम्

हस्तपोथी			
भाग.	उद्देशकः	आपत्र	आगाथाः
१	१	७७	५००
		१६६	१०००
		२३५	१५००
		३१७	२६३०
२		१११	३०००
		१५५	३२९२
	२	२०३	४६४
	३	२९३	७२८
३		६४	११९२
	४	१६८	८०५
	५	२१२	३७५
	६	२६७	४३०
— मुद्रितं —			
१	१	२५४	८०५
२		६१०	२१२४
३		९२१	३३८९
४	२	१०२२	३६७२
	३	१३०६	४८७६
५	४	१५०२	५१८१
	५	१५९९	६०५९
६	६	१७१२	६४९०

श्रीव्यवहारसूत्रम्

हस्तपोथी			मुद्रित	
भाग.	उद्देशक	आपत्र	उद्देशक	आपत्रं
१	१	१७४	१	१–६१
		०		१–९९
		०		१–३७०
	२	२१९	२	१–८७
	३	२५८	३	१–७३
२	४	११०	४	१–१०४
	५	१३५	५	१–२९
	६	१९९	६	१–७१
	७	२८३	७	१–९५
	८	३३६	८	१–६०
	९	३५५	९	१–२३
	१०	४५८	१०	१–११४

श्रीदशवैकालिकम्

	टीका मुद्रित	चूर्णि हस्त०	मु०
अध्ययनानि	आपत्र	आपत्रं	आपृष्ठ
१	८१	३२	७०
२	९९	४१	९२
३	११९	५२	११७
४	१९०	७२	१५८
५	१९०	८९	२०६
६	२०६	१०१	२३४
[illegible]	२२३	११५	२६५
८	२३८	१२८	२९४
९	२५८	१४३	३२९
१०	२६८	१५२	३४८
चू०१	२७७	१६०	३६६
चू०२	२८६	१६६	३८०

श्रीआवश्यकसूत्रम्

श्रीविशेषावश्यकम्

श्रीओघनिर्युक्तिः

श्रीपिण्डनिर्युक्तिः

श्रीनंदीसूत्रम्

श्रीउत्तराध्ययनानि

श्रीअनुयोगद्वाराणि

शुद्धि-पत्रकम्

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
४५७	२	६	०यप्लुत्य	०योरप्लुत्य
४६०	१	२	स्थितिः	स्थितः
४६४	१	२	०दीर्सं ।	०दीर्सो (?) ।
४६५	२	२	तृयीयः	तृतीयः
४६८	१	२७	०ऽप्यवं	ऽप्येवं
,,	२	५	ज्ञानमहो	ज्ञानमोहः
,,	२	६	०ज्ञानना	ज्ञानानां
,,	२	२५	०प्रस्यो०	प्रत्ययो०
४७२	२	३१	०निपेक्षो	०निरपेक्षो
४७३	१	२४	वध्य	वध्यं
४४७	२	२१	०विरहत०	विरहितः
४७५	२	२७	०लोमतः	०लामतः
,,	२	११	०राज्ञा.	०राज्ञः
४७८	१	१२	नारके०	नारकै०
,,	१	१६	निमवयन्	निभावयन्
,,	१	१७	वरण कर्मनिर्भयन्	वरण कर्म निर्भरयन्
४८२	२	६	तत्राए	तज्जाए
,,	२	२६	०मस०	०मुख०
४८३	१	२८	रा ४५रुप्यतृष० सदारमध्	रानका४ऽरुप्य० तृष्णसदारम् ५
४८४	१	१४	बादरा०	बादर०
,,	२	१७	०घऽऽस्थायो	०ध.स्थायो
४८५	१	१	प्राप्तादन्यस्या० ०पेक्षा	प्राप्तादन्यस्या० ०पेक्षा
,,	१	२	०वन्छिा	०वान्छा

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
४८५	२	२६	न उद्विग्नः	उद्विग्नः
४८७	१	१४	०नारकराणां	नारकाणां
,,	२	१७	पुनर्भ्रि०	पुनर्भ्रिय०
४९०	२	१३	०बाघ:–	०बाध०
४९३	१	६	भवन्तिः	भवन्तः
४९६	२	१५	०नाद्याः	०नद्याः
४९६	२	३४	०गन्तरोऽपि	०गन्तारोऽपि
४९७	१	१८	०गोत्रनाम्	गोत्रम्
,,	२	३३	०मावात	०मावात्
४९८	२	१४	त्रिदवयेषु	त्रिदशेषु
५०१	१	२८	मारणाम्	मरणम्
५०२	१	३४	रोद्राः	रौद्राः
,,	१	३५	तीव्र०	तीव्रा०
,,	२	१३	पिय०	प्रिय०
५०३	१	१३	कला०	काला०
५०५	१	३३	हृददाय:	हृदयस्थः
,,	,,	,,	कोप०	कोश०
५०६	२	८	तूपष्णीका	तूष्णीका
५०७	१	६	०मदय०	०मदा०
५०८	,,	१३	०वद०	०वद०
५०९	१	४	०प्रमावा	०प्रमवा
,,	१	२२	भिनी०	भिभी
,,	२	११	चोया०	चीता०
५१०	२	१६	०रोदि०	०रादि०
५११	१	१४	दर्पण०	दर्पणा
,,	२	६	०मेदनीका	०मेदनीका

१–अनुस्वार, दीर्घई, दीर्घों, बे मात्रा, रेफ इत्यादिमां चोथा टाइपना कारणे आकस्मिक भूल थवानो संभव छे. तेमज ध, भ, थ, य के प ध के घ व के ब बगेरे पण भूल थवा संभव छे. तेथी ते वाचकवर्ग सुधारी वांचवुं.

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्ध
५१४	२	२२	परिणा०	पारिणा०
५१५	१	२६	जातिभ्रत०	जातिश्रुत
५१७	२	४	०विपाण०	०विपाश०
५१९	१	१२	पृथैव	पृथैव
५२०	१	९	आप्ता०	आप्त०
५२१	१	११	०मियथ्या०	०मिथ्या०
"	१	२४	आपदाति	आपद्यति
"	२	५	०पल्या	०वल्या
५२२	१	२२	वीथीः	नवीथो.
५२३	२	१	दमाभारका	दमगा–आरम्भका
५२६	१	५	मर्वा०	सर्व०
"	१	१७	इष०३६८।	+ ०
५२८	२	११	विद्या	विधा
"	२	१७	०कत्दा०	०कत्वा०
५२९	१	११	०ग्रह्णार्थ	०ग्रहणार्थ
५३०	१	१६	दातुः	दातु
५३१	२	२४	०नया	०न्या
५३३	"	६	सारा	सारो
"	"	१९	एसणा विधि	एसणाविधि
५३४		६	आचारोदयो	आचारादयो
५३६	२	४	०चिन्यन्ति	चिन्वन्ति
५३७	१	२७	दोणाजाती	दोणजाती
५३८	"	१६	जाठ–	जठ
"	"	१६	०णता०	०णत०
५४०	"	२५	०श्रा०	०श्र०
५४१	"	९	दुणा०	दुःखा०
५४२	"	१७	दुर्दश	दुर्दर्श
"	२	१५	अशुभ	अशुभ०
५४४	१	७	पदात्व०	पदान्य०
५४६	२	१६	बाह्यो०	बाह्यो
५४७	१	३	०सद्रा०	०सद्वा०
५४८	"	१४	दृयरस्न	दृष्यरस्न
"	२	६	०वपर्या०	०विपर्या०
"	"	"	०विपर्या०	०विपर्या०
५४९		२४	मह्वारम्	मह्वरम्
५५०	१	३३	तमुकायस्य द्वादशमं	कृष्णरात्रे-रष्टम
५५१	१	१८	०प्राप्तेः	०प्राप्तिः
"	२	६	०रात्रीनाम्	०रात्रिनाम
५५२	१	१४	०दर्शनाभि०	०दर्शनमभि०
"	"	१६	०काम०	०काल०
५५३	२	३३	दर्शन	देशेन
५५४	२	१३	मविप्र०	मवप्र०
५५५	१	३५	निश्रितं	निश्रितं
५५६	२	११	राण	राणा
५५७	१	३१	०स्तोपायम्०	०स्मोपायम्
"	२	१७	बह्वो०	बाह्वो०
५५८	१	२४	चम्पयो	चम्पाया
५६०	२	"	प्रतपन्त	पतन्त
५६१	१	२६	०व्ययम्	०व्ययतम्
५६२	१	३१	०कामः	०कालः
"	२	६	धम्म०	धम्म०
५६७	"	१४	मानसो०	मानसा
५६८	१	२७	०कुरव०	०कुद्र०
५६९	१	७	अनित्य०	नित्य०
"	१	२०	ज्ञानाद	ज्ञानादि
"	"	१८	०चित्रवात्	०दिरवात्
"	२	१४	आन्तप्रान्ता–दाता०	अन्तप्रान्ता–दारा०
५७०	१	१६	पातु	पातुः
५७१	"	४	घायः	घार्वः
५७२	२	१६	०की बुदयं	०कोबुद्धो
५७३	१	"	दीपः	द्वीपः
५७४	"	२४	०निर्य	०निर्गम०
"	"	२५	०मो	०मग्गो
५७५	"	२	०ह्रयो	०ह्रय०
५७७	"	१७	सम्प्रेति	साम्प्रति
५८०	"	३२	०ण्ण०	०ध्य०

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
५८०	२	३४	विमावकं	विर्मावकं
५८२	,,	१०	०मगस्य	०गमस्य
५८३	१	११	०येता०	०यतो
५८५	२	१२	०हार	०हारं
५८६	१	२	निरावणा	निरावरणा
,,	,,	१४	काङ्क्षित	काङ्क्षित
,,	२	,,	०दसम०	०दशम०
,,	,,	२०	०र्हेय०	०र्हेयं०
५८८	,,	६	कणपट्टके	कपपट्टके
५८९	२	३३	०णवासी	०णमासी
५९१	२	११	०सदा	०सुदा०
,,	,,	१३	उद्वंत०	उद्वर्त्त०
५९५	,,	२४	जम्बूद्वीपभरते आगामी०	जम्बूद्वीप– भरते आगामि०
५९६	१	२८	साधवा:	साधवः
५९७	,,	१५	आस्याद०	आस्याद०
५९९	१	२७	०विशेषः	विशेषाः
,,	२	६	०पञ्चमः	०पञ्चम०
५९८	१	३	शाश्व०	शाश्वत०
,,	,,	१७	०दान०	०दत्त०
,,	,,	२७	निदान	निदानं
,,	२	३४	निरणकंर	निरणुकंर
५९९	१	१०	विदने	विदने
६०१	२	५	निमण	निर्माणं
६०२	,,	,,	०स्युवत०	स्युदत०
,,	,,	११	निवस्त्र	निदाय.
६०३	,,	२८	नियध्ण	निरयधण
६०४	१	२३	धम०	धर्मं०
,,	२	१५	०मन	०मदय
६०५	,,	,,	निवृद्धिः	निर्वृद्धिः
६०६	,,	११	०पनिनि०	०प्रति०
६०७	१	२०	निदाम०	निदाम०
,,	,,	२४	नसासोटे	निसासोटे
६०८	१	१६	निरपेर	निरपेर

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
६०९	२	५	०वशगो	वशगा
६१०	२	४	०पर्थ	०पथ
६११	१	८	०त्रान्त	०क्रान्तं
,,	,,	२४	ज्ञाता०	ज्ञाता० २४२ ।
६१२	,,	३३	द्विन्द्रिय०	द्वीन्द्रिय०
,,	२	३०	भूमि०	भूमे०
,,	,,	३५	तद्योगा	तद्योगात्
६१४	१	५	वचन०	वचनो
,,	२	४	कषायः	कषायाः
६१५	२	१८	चतुष्मुप्स्वपि	चतसृष्वपि
,,	२	२६	मद्यु०	मिद्यु०
६१६	१	४	द्विप०	द्वीप०
,,	,,	१०	जन्मादिक– ल्याण०	च्यवनादिकल्या णक०
,,	२	६	अन्त०	अन्तः
६१७	,,	१६	पाण्डरो	पाण्डुरो
६१८	,,	४	प्रलोकितं	प्रलोकितुं
६१९	१	२६	छेदमुना०	छेदसूना०
,,	२	७	विविक्त	विविक्तं
६२०	१	२२	०रविज्यो	०विज्यो
६२१	१	१०	व्यापरण	व्यापारणं
,,	,,	३५	०रायग्रहरः	रायग्रहाः
,,	२	२६	बाधानि	बद्धानि
६२४	,,	,,	०देशः	०देशः
६२५	,,	२४	यत्र	यत्र
६२७	,,	२६	०बहादि०	०बहादि०
६२८	१	१८	प्राद्य०	प्राद्य०
,,	,,	२८	०मुन	०मुनं
,,	,,	३५	निदिध्यम्	निदिदम्
६२९	,,	१०	०दार्यो०	०दार्यो०
,,	,,	१४	प्रत्यय:	प्रत्ययाः
,,	,,	३६	देशु०	देशु०
६३०	२	७	०दे । ०	०देशे०
६३१	१	१२	चरमा.	चरमः

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
६३१		७	साङ्कु०	साङ्कु०
"	"	१५	६६७	७६७
६३३	१	१८	अक्षरार्थः	अक्षरार्थं०
"	२	२६	क्षुराय०	क्षुर इव
६३५	१	१९		वाग्गमी
"	१	२०	याकम्	व्यक्तम्
६३८	१	२	निष्ठरं	निष्ठुरं
"	"	१६	भावता	भावतो
६३९	"	३२	०तितं	०विततं
"	२	२३	०घोष०	०घोषेर०
६४०	१	५	०ऽयोम०	०ऽयाम०
६४१	१	७	प्रति०	प्रति तेषु
"	"	१७	पयोण०	पर्याण०
"	"	२४	०कुलक०	०कुलकर०
"	"	३१	०शिष्ट	शिष्टं
६४१	२	१८	०मायभि०	०(मायभि)-
६४३	१	१	विध्वसन्ते	विध्वंसन्ते
"	२	८	कुले—	कुल—
६४३	१	१८	इयामिति	इयमिति
६४४	"	१५	०हायः	हार्यः
६४५	"	१६	आपाढ	आषढ०
६४७	१	११	०ल्लामिते	०ल्लाविते
६४८	"	२८	पिक:	पीक:
"	२	२१	०ड्रिन्दु	०बिन्दुः
"	"	२२	वर्मणन्	वर्जनम्
६४९	"	१	ऽर्पाऽ	ऽर्पोऽ
"	"	४	०युप०	युप
"	"	[illegible]	प्रज्ञापन्ति	प्रज्ञापयन्ति
६५०	१	१२	०वतिनो	०वत्तिनो
"	२	१७	०मकर	०भयकर
६५१	१	२६	०इक्या०	०दया
६५२	२	१२	प्रायपति— याचते	प्रार्थयति— याचते
			। ओर० १४ ।	। ओप० २४ ।
६५३	२	१८	प्रदत:	प्रदत्तः
६५५	"	२१	जन्तो	जन्तोः
"	"	३०	३३३	२३३
६५६		२२	प्रस्फाटयेत्	प्रस्फोटयेत्
"	२	१५	त्रीणि०	त्रय
"	२	२४	०विजस्य	विजयस्य
६५८	"	[illegible]	०दिर्मानम्	देर्मानम्
६५९	१	८	०नुमा०	०नुयमा०
"	"	२९	०व्यवने	०व्ययने
६६०	"	१२	०स्यितिका०	स्थितिक०
६६१	"	१	प्रकर्यं	प्रकर्ष
"	"	२४	भाजना०	भाजन०
६६२	"	२०	पदसम्	पदसमम्
"	"	२२	ज्ञयो	स्त्रियो
६६३	२	३२	०विषयो	०स्वविषयो
"	"	३२	पर्यंयो०	वीर्यंयो०
६६५	"	२	मर०	पर०
६६६	१	१३	परग०	परम०
६७०	"	२३	०पाद०	०पादान
६७१	१	६	परिवदधे	परिविदधे
"	"	२६	०निष्ठुतता	निष्ठितता
६७३	"	७	०यत्तियं	०वत्तियं
६७४	२	१५	घवय०	घवरय०
"	"	१९	तथा	तथा
"	"	३२	०समेन	०शमेन
६७५	१	६	०रागा०	०रोगा०
"	१	२७	अवर्तान्	आवर्तान्
"	२	१८	ऽनुम्यु०	ऽनभ्यु०
"	"	२८	णामं	माणं
"	"	३४	०णार्म	०मार्ण
"	"	२४	०णामतः	०माणतः
६७६	१	१९	०भागा०	०भोगा०
"	"	२३	भुङ्ते	भुङ्क्ते
"	२	२०	०णामम्	०माणम्

पृष्ठं	कोलम	पंक्ति	अशुद्धं	शुद्ध	पृष्ठ	कोलम	पङ्क्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
७३१	१	२१	प्राप्तिः	प्राप्त-	७४२	१	४	मासम्	मासम्
७४०	„	३०	सूक्ष्मचर्म-	चर्मसूक्ष्म-	„	„	१८	यवता	यावता
			पक्षोः चर्म-	पक्ष्म०	„	„	२०	अन्त०	अनन्त०
			सूक्ष्मपक्ष्म०		७४४	१	१९	ध्यायम्	यामम्
७४०	२	[illegible]	०ह्रोपा०	०ह्रोपावि०	„	२	३	पौरपत्य	पौरपत्य
„	„	१७	प्रेश्यते	प्रेष्यते	७४६	१	७	०ताङ्गलो०	०ताङ्गुलो०
„	„	२४	प्रेक्षमाण	प्रेक्षमाण	„	२	२६	०सता०	०साता०
७४१	१	१४	पेङ्कण०	पेङ्कण					

संज्ञा-पत्रकम् ।

क्र०	संज्ञा	सूत्रनाम	सम्पादकः	प्रकाशकः
१	अनु	मलधारगच्छीयश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितवृत्तियुक्त श्रीअनुयोगद्वारसूत्रम् ।	आगमोद्धारकः	दे[1] ला. जै.
२	अनुत्त.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीअनुत्तरोपपातिकदशाङ्गम् ।	„	आ[2] स
३	अन्त.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीअन्तकृद्दशाङ्गम् ।	„	आ. स
४	आउ.	श्रीआतुरप्रत्याख्यानप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	„	आ. स.
५	आचा	निर्युक्तिकलितशीलाङ्काचार्यविहितवृत्तियुत श्रीआचाराङ्गसूत्रम् ।	„	आ. स.
६	आव.	निर्युक्तियुतभाष्यकलितश्रीभवविरहहरिभद्रसूरिविहितवृत्तियुत श्रीआवश्यकसूत्रम् ।	„	आ. स.
७	उत्त.	निर्युक्तियुतानि वादिवेतालश्रीशान्तिसूरिसूत्रितवृत्तियुतानि श्रीउत्तराध्ययनानि ।	„	दे. ला. जै.
८	उप मा. गा	श्रीधर्मदासगणिहब्धा श्रीउपदेशमाला (गाथा) ।	„	
९	उपा	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीउपासकदशाङ्गम् ।	„	आ स.
१०	ओघ.	भाष्ययुता श्रीद्रोणाचार्यसूत्रितवृत्तिविभूषिता श्रीओघनिर्युक्तिः ।	„	आ. स.

१ दे. ला जै =शेठ देवचन्द लालभाई जैनपुस्तकोद्धार फण्ड

२ आ. स =श्रीआगमोदयसमिति ।

११	औप.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीऔपपातिकोपाङ्गम् ।	आगमोद्धारकः	आ स.
१२	ग.	श्रीगच्छाचारप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	,,	आ. स.
१३	गणि.	श्रीगणिविद्याप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	,,	आ स.
१४	चउ.	श्रीचतुःशरणप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	,,	आ. स.
१५	ज. प्र.	उपाध्यायश्रीशान्तिचन्द्रविहितवृत्तियुत श्रीजम्बूद्वीपप्रज्ञप्त्युपाङ्गम् ।	,,	दे. ला. जै.
१६	जीवा.	श्रीमलयगिर्याचार्यसूत्रितविवरणयुत श्रीजीवाजीवाभिगमोपाङ्गम् ।	,,	दे. ला. जै.
१७	ज्ञाता.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीज्ञाताधर्मकथाङ्गम् ।	,,	आ. स.
१८	ठाणा.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीस्थानाङ्गसूत्रम् ।	,,	आ स.
१९	त.	श्रीतन्दुलवैचारिकप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	,,	आ. स.
२०	तत्त्वा.	भाष्योपेत श्रीतत्त्वार्थसूत्रम् (अध्यायः, सूत्रम्) ।	,,	ऋ[१] के.
२१	दश	निर्युक्तिभाष्योपेत श्रीभवविरहहरिभद्रसूरिविरचितविवरणयुतं श्रीदशवैकालिकसूत्रम् ।	,,	दे. ला. जै.
२२	दशचू.	श्रीदशवैकालिकचूर्णिः *	हस्तपोथी	जै[२] पु. नं. १६७३
२३	दशाश्रु.	श्रीदशाश्रुतस्कन्धः ।	,,	
२४	देव.	श्रीदेवेन्द्रस्तवप्रकीर्णकम् ।	आगमोद्धारकः	आ. स.
२५	नंदी	श्रीमलयगिर्याचार्यविहितवृत्तियुतं श्रीनन्दीसूत्रम् ।	,,	आ स.
२६	निरय.	श्रीचन्द्रसूरिविरचितवृत्तियुत श्रीनिरयावलिकापंचकम्	श्रीदा. वि गणी	वीर.[३]
२७	नि. चू. प्र	*भाष्यचूर्ण्युपेतस्य श्रीनिशीथसूत्रस्य प्रथमो विभागः	हस्तपोथी	जै. पु नं. ४८३
२८	नि चू. द्वि.	,, ,, द्वितीयो ,,	,,	जै पु नं. ४८४
२९	नि. चू. तृ	,, ,, तृतीयो ,,	,,	जै पु नं. ४८५
३०	पउ	श्रीविमलाचार्यविरचितं 'पउमचरियं' (उल्लासः)	प्रो हर्मनजेकोबी	[४]जै. ध.

१ ऋ. के = शेठऋषभदेवजीकेशरीमलजी, रतलाम

२ जै पु. नं० = श्रीजैनआनन्दपुस्तकालय, सूरत, हस्तपोथी नम्बर

३ वीर = श्रीवीरसमाज, अमदावाद.

* सूत्र, निर्युक्ति अने भाष्यगाथाना मात्र प्रतीक छे.

४ जै. ध. = श्रीजैनधर्मप्रसारकसभा, भावनगर.

३१	पिंड पिण्ड.	भाष्यश्रीमलयगिर्याचार्यविहितवृत्तियुता पिण्डनिर्युक्तिः	आगमोद्धारकः	दे. ला. जै.
३२	प्रज्ञा.	श्रीमलयगिरिसूरिविहितविवरणयुतं श्रीप्रज्ञापनोपाङ्गम्।	"	आ. स
३३	प्रश्न	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीप्रश्नव्याकरणाङ्गम्।	"	आ. स.
३४	बृ. प्र.	निर्युक्तिभाष्यटीकोपेतस्य श्रीबृहत्कल्पसूत्रस्य प्रथमोविभागः	हस्तपोथी	जै. पु. नं. ३०३
३५	बृ. द्वि.	" " द्वितीयो "	"	जै. पु. नं ३०४
३६	बृ. तृ	" " तृतीयो "	"	जै. पु. नं ३०५
३७	भक्त.	श्रीभक्तपरिज्ञाप्रकीर्णकम् (गाथा)।	आगमोद्धारकः	आ. स.
३८	भग.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीभगवतीसूत्रम् (श्रीव्याख्याप्रज्ञप्तिः)।	"	आ. स.
३९	मर. मरण.	श्रीमरणसमाधिप्रकीर्णकम् (गाथा)।	"	आ. स.
४०	महा. महाप्र	श्रीमहाप्रत्याख्यानप्रकीर्णम् (गाथा)।	"	आ. स.
४१	राज.	श्रीमलयगिर्याचार्यसूत्रितविवरणयुतं श्रीराजप्रश्नीयोपांगम्	"	आ. स.
४२	विपा.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीविपाकश्रुताङ्गम्।	"	आ. स.
४३	विशे.	मलधारिश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितबृहद्वृत्तियुतं श्रीविशेषावश्यकभाष्यम्।	पंहरगोवनदास	य[1] जे.
४४	व्य प्र.	*निर्युक्तिभाष्यटीकोपेतस्य श्रीव्यवहारसूत्रस्य प्रथमो विभागः	हस्तपोथी	जै. पु. नं.४८७
४५	व्य. द्वि	" " " द्वितीयो "	"	जै. पु. नं. २६६
४६	सं.	श्रीसंस्तारकप्रकीर्णकम् (गाथा)।	आगमोद्धारकः	आ. स.
४७	सम.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीसमवायाङ्गम्	"	आ. स.
४८	सूत्र.	निर्युक्तिभाष्यशीलाङ्काचार्यविरचितविवरणयुतं श्रीसूत्रकृताङ्गम्।	"	आ. स.
४९	सूर्य.	श्रीमलयगिरिसूरिविहितविवरणयुतं श्रीसूर्यप्रज्ञप्त्युपांगम्	"	आ. स.

१ य. जै. = श्रीयशोविजयजी जैनग्रन्थमाला.

* सूत्रादिना मात्र प्रतीक ज छे.

* ॐ अर्हम् *

णमोऽत्थु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ।

श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैन-पुस्तकोद्धारे-ग्रन्थाङ्कः-

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दसागरसूरिसङ्कलितः-

अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषः

तृतीयो-विभागः

टकारः

टङ्क-उपकरणविशेष । प्रज्ञा० २७ । टङ्क-नतिदोषदृष्टान्त । आव० ५२६ । छिन्नटङ्कम् । अनु० १७३ । छिन्नतटटङ्कम् । नंदी० १२८ । टङ्क-छिन्नटङ्क । आव० ११ । भग० २३८ । एकदिशि छिन्न । ज्ञाता० ६७ ।

टङ्कण-अनार्यविशेष । भग० १७० । उत्तरापथे म्लेच्छदेशे क्वचिद् टङ्कणाभिधाना म्लेच्छाः । विशे० ६२४ । टङ्कण-मिलेच्छविशेष । सूत्र० ६३ ।

टङ्कणओ-टङ्कणक-म्लेच्छजातिविशेष, आचार्यशिष्ययोर्दृष्टान्ते नामविशेष । आव० ६६ ।

टङ्कणा-टङ्कणा-उत्तरापथे टङ्कणनामानो म्लेच्छाः । आव० ६६ ।

टकारठकारडकारढकारणकारप्रविभक्तिनामा-सप्तदशो नाट्यविधि । जीवा० २४७ ।

टक्क- । नि० चू० प्र० १३३ आ ।

टक्करा-सहहुवा । उत्त० ६२ ।

टगर-अवचूलम् । ओघ० ६३ ।

टप्पर-अनालीन । प्रश्न० ८२ । जीवा० २७३ । जं० प्र० ११३ ।

टाल-टाल-अबद्धास्थि कोमलफलादि । दश० २१६ ।

टाला-टालानि-अनवबद्धास्थीनि, कोमलास्थीनि । आचा० ३६१ ।

टिठियावेंति-आस्फालयति । आव० १२३ ।

टिट्टिआविंति-परस्पर ताडनेन टिट्टीतिशब्दोत्पादनपूर्वक वादयन्ति । जं० प्र० ३९२ ।

टिट्टियावेंति-शब्दायमान करोति । ज्ञाता० ९६ ।

टेंकणा-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषा । जीवा० ३२ ।

टेम्बरूय-फलविशेष । आचा० ३४९ ।

टोप्परिक्या- । आचा० ३४६ ।

टोप्परिया-टोप्परिका- । आव० ४१२ ।

टोलगइ-टोलगति-टोलगतय-उष्ट्रादिसमप्रचारा । भग० ३८ । येन तिड्डवदुत्प्लुत्यप्लुत्य विसस्थुल वन्दते तद् । कृतिकर्मणि पञ्चमो दोष । आव० ५४३, ५१२ ।

टोलगति-टोलाकृतय-अप्रशस्ताकारा । जं० प्र० १७० ।

टोलागइ-टोलाकृति-अप्रशस्ताकार । भग० ३०८ । टोलगतय-उष्ट्रादिसमप्रचारा । जं० प्र० १७० ।

ट्ठाइ-तिष्ठति । आव० ५७८ ।

ट्ठाण-स्थान-अवस्थारूपकाल । व्य० द्वि० ४४१ अ । स्थान-तेषामेव स्थिति परिणाम । विशे० २१७ ।

ठ

ठप्पाइ-स्थाप्यानि-असव्यवहार्याणि । अमुखराणि स्वस्वरूपप्रतिपादनप्यसमर्थानि । गुरुनयोनत्वेनोद्देशाद्यविषयभूतानि । अनु० ३ ।

ठवण-पात्रक च निक्षिप्यते-एकदेश स्थाप्यते । ओघ० ११८ ।

ठवणकुल-स्थापनाकुलम् ।

ठवणकुला–सेज्जातरमामगाइ कुला ठवणकुला । नि० चू० प्र० २०७ अ । स्थापनाकुलानि लोके गर्हितानि कुलानि । व्य० प्र० १६० अ । स्थापनाकुलानि । ओघ० ६५ ।

ठवणकुलापुच्छणया–स्थापनाकुलानि पृच्छति भिक्षार्थम् । ओघ० ५६ ।

ठवणसच्चा–स्थापनासत्या–पर्याप्तिकसत्याभाषायास्तृतीयो भेद । प्रज्ञा० २५६ ।

ठवणा–पज्जुमणा वामावासो, पढम समोसरण जेट्ठोग्गहो । नि० चू० प्र० ३३६ अ । अणागाढजोगणिक्खेवो । नि० चू० प्र० १६८ आ । स्थाप्यत इति स्थापना । सत्याभाषायास्तृतीयो भेद । ठाणा० ४८१ । प्रज्ञापनामात्रम् । नि० चू० प्र० २६३ अ । व्यवस्था । बृ० तृ० १४७ अ । तिष्ठतीति स्थापना । विशे० २४ । स्थापना–वस्तुसस्थानरूपा । ज० प्र० ११ । स्थापना–उदाहरणस्य तृतीयो भेद । दश० ३५ । स्थापनालक्षण–लकारादिवर्णानामाकारविशेष । आव०२९१ । सद्भावासद्भावरूपा प्रतिकृति स्थापना । आचा० ६१ । तिष्ठतीति स्थापना इति स्थापनात्वेन समये निर्दिष्टमेव । स्थापना–यद् वस्तु तदर्थभूतेन्द्रार्थशून्य सत् तदबुद्धया साक्षाकार वा निराकार वा, स्तोककाल यावत्कथिक वा स्थाप्यन सा । विशे० २३ ।

ठवणाकप्पो–स्थापनाकल्प । बृ० तृ० २६० आ ।

ठवणाकम्मे–स्थापन–प्रतिष्ठापन स्थापना तस्या कर्म-करण स्थापनाकर्म्म येन ज्ञातेन परमत दूषयित्वा स्वमतस्थापना क्रियते तत् स्थापनाकर्म्म । ठाणा० २५३ ।

ठवणापाहुडिया–या भिक्षाचरेभ्य स्थापिता भिक्षा स्थापनाप्राभृतिका । आव० ५७५ ।

ठवणादिणं–पर्युषणादिवस । बृ० तृ० २७७ अ ।

ठवणिज्जा–परुवणिज्जा । नि० चू० तृ० १३२ अ ।

ठवणिज्जाइं–स्थापनीयानि । अनधिकृतानि । अनु० ३ ।

ठवयंति–पर्युवासयति । नि० चू० प्र० ३२२ आ ।

ठवितगदोसो–स्थापनादोष । आव० ८३८ ।

ठविअगदोसा–स्थापनाकृताश्चैव दोषा भवन्ति । ओघ० १४८ ।

ठविएल्लग–स्थित । आव० ६६८ ।

ठवितं–न्यस्तम् । उत्त० ३४८ ।

ठवियं–स्थापितम् । भग० २११ । स्थापित–प्रयोजने याचित गृहस्थेन च तदर्थं स्थापित यत् । प्रश्न० १५४ ।

ठविय–यत्प्रायश्चित्तमापन्नस्तत्तस्य स्थापित कृत, न वाहयितुमारब्ध इत्यर्थ । ठाणा० ३२५ ।

ठवियगो–विस्मृत । आव० ४१६ ।

ठविया–आवण्णो । नि० चू० तृ० १३६ आ । मासादीय छद्व ज पुण मासादी आवण्ण णिक्खित्तति वेयावच्चट्ठया ठविय वज्जति सा । नि० चू० तृ० १३६ आ ।

ठवेति–गृह्णाति । नि० चू० प्र० ३३७ अ ।

ठाइउं–स्थातुम् । आव० ७७८ ।

ठाओ–अवकाश । बृ० द्वि० २६३ अ । नि० चू० प्र० ५१ अ ।

ठागं–अवकाशम् । बृ० तृ० ६१ अ ।

ठाणं–स्थानम् । सम० ३६ । स्थापन एषणा दोष इत्यर्थः । नि० चू० प्र० २०२ आ । कायोत्सर्ग. । बृ० द्वि० ११२ अ । कायोत्सर्ग । ओघ० ५८ । तिष्ठत्यनेनेति स्थानं कारणम् । प्रज्ञा० २६० । स्थान–ऊर्द्ध्वस्थान, निषीदनस्थान, त्वग्वर्त्तनस्थान च । प्रश्न० १०७ । तिष्ठन्त्येतेषु सत्सु आश्रिते स्थाने प्राणिन इति स्थानानि महाव्रतानि । आव० २६४ । स्थान–ऊर्द्ध्वस्थान कायोत्सर्ग । आव० २६६ । स्थीयतेऽस्मिन्निति स्थान दुर्गतिगमनादिकम् । पक्षमभ्युपगतमित्यर्थ. । सूत्र० १५२ । तिष्ठन्ति–विशेषा अस्मिन्निति स्थान सामान्यम् । प्रज्ञा० ५०१ । कायोत्सर्ग । ओप० ४० । तिष्ठन्त्यस्मिन्निति स्थान क्षीणकर्मणो जीवस्य स्वरूप लोकाग्र वा । ओप० १५ । कायोत्सर्गस्थान निषीदनस्थान वा । ज्ञाता० २०६ । पदार्थ, सङ्ख्यास्थान वा । प्रज्ञा० १४७ । तिष्ठति–विशेषा अस्मिन्निति स्थान सामान्यमेकवर्णं द्विवर्णं त्रिवर्णमित्यादि रूपम् । जीवा० १६ । उस्सग्गो । नि० चू० प्र० २६ आ । दार । नि० चू० प्र० ६७ अ । तिष्ठति–अनवस्थाननिबन्धनकर्माभावेन सदाऽवस्थितो भवति यत्र तत् स्थान–क्षीणकर्मणो जीवस्य स्वरूप लोकाग्र वा । भग० ७ । स्थान–प्रदेशवृद्धया विभाग । भग० ७१ । पादन्यासविशेषलक्षणम् । भग० ३२३ ।

अवगाह । पिण्ड० २२ । ऊर्ध्वस्थानम् । आव० ५२६ । अवकाशलक्षणम् । आव० ५६२ । आश्रय । आव० ६४५ । निमित्त, भेद पर्याय । आव० ६६१ । कायोत्सर्ग । आव० ७३४ । ऊर्ध्वस्थानम् । आव० ७८० । व्यवहारतः सिद्धक्षेत्र निश्चयतो यथाऽवस्थित स्व स्वरूपम् । जीवा० २२६ । स्थान-आलय । दश० ७६ । स्थान-एकत्रैव स्थिति । दश० १५५ । तिष्ठन्त्य स्मिन्निति स्थान-सामान्य यथैकवर्ण द्विवर्णमित्यादि । भग० २० । आसनम् । भग० १२५ । भेद । भग० २३६ । उत्कटादि । पिण्ड० १२६ । स्थानम् । आचा० ४२४ । कारणम् । ठाणा० १८७ । कायोत्सर्ग उप वेशन वा । ठाणा० ३१४ ।

ठाणइल्ला-गोमिया । नि० चू० द्वि० ११ आ ।

ठाणगुणे-स्थान वा स्थितिर्गुण-कार्यं यस्य स स्थान-गुण, स हि स्थिति परिणतानां जीवादिनामपेक्षाकार णतया स्थान-कार्यं करोति, स्थाने वा स्थितो गुण-उपकारो यस्मात् स तथा । ठाणा० ३३४ ।

ठाणपदे--स्थानपद-प्रज्ञापनाया द्वितीयपदम् । भग० १४२, ६६१, ६४ ।

ठाणपयं-स्थानपद-प्रज्ञापनायां द्वितीय पदम् । जीवा० १६३ ।

ठाणपालया- । नि० चू० द्वि० ११ आ ।

ठाणा-स्थानानि-स्वस्थानादीनि । प्रज्ञा० ७२ ।

ठाणाइं-स्थानानि-प्रज्ञापनायां द्वितीय पदम् । प्रज्ञा० ६ ।

ठाणाइए-स्थान कायोत्सर्गादिकमतिशयेन ददाति गच्छ तीति वा स्थानातिद, स्थानातिग । भग० ६२४ ।

ठाणाइया-ऊर्ध्वस्थान निषीदस्थान त्वग्वर्त्तस्थान तद-भिग्रहविशेषेणाददति विदधति । प्रश्न० १७२ ।

ठाणातिते-स्थानायतिक स्थानातिग, स्थानातिदो वा कायोत्सर्गकारी । ठाणा० ३६७ ।

ठाणावोए- । भग० ६२१ ।

ठाणिल्ला- । निरया० ११ ।

ठाणुक्कुडुए-स्थान-आसनमुत्कुटुक-आधारे पुतालगनरूप यस्यासौ स्थानोत्कुटुक । भग० १२५ ।

ठाणुप्पाइयमहो-अपूर्व कोऽप्युत्सव । ज्ञाता० ७३ । बृ० प्र० २८१ आ ।

ठामि-तिष्ठामि-करोमि । आव० ७७६ ।

ठायंतओ-तिष्ठन् । आव० ६३१ ।

ठायति-स्वपन्ति । ओघ० ६७ ।

ठावका-स्थापका-गृहस्थधर्मे दारादिसङ्ग्रहणात् । ज्ञाता० २४२ ।

ठावणं-अपुनर्ग्रहण तया स्थापन, न्यास, परित्याग । ज० प्र० १४८ ।

ठासि-स्थितवान् । आव० २२८ ।

ठाहि-स्थिति स्थानम् । आव० ७०८ ।

ठिअप्पाण-स्थितात्मा-महासत्त्व । दश० २०३ ।

ठिइ-स्थिति । विशे० १४ । स्थितिशब्देन देवत्वो जीवित च । ज० प्र० १५४ । स्थिति क्वचिद्विवक्षित भवे जीवेनायु कर्मणा वा यत् स्थातव्यं सा । भग० २८ । स्थिति-आहारयोग्यस्कन्धपरिणामेनावस्थानम् । भग० २० ।

ठिइकल्लाण- । आचा० ४२१ ।

ठिइचरमे-स्थितिचरम । प्रज्ञा० २४५ ।

ठिइपद-प्रज्ञापनाया चतुर्थं पदम् । भग० ५३५ ।

ठिएपागो-स्थितिपाको नामानुभाग । प्रज्ञा० ३३० ।

ठिइबंधज्झवसाण-स्थितिबन्धस्य कारणभूताध्यवसाय-स्थानम् । अनु० २४० ।

ठिइवडिया-स्थितो-कुलमर्यादायां पतिता-अन्तर्भूता या प्रक्रिया पुत्रजन्मोत्सवसम्बन्धिनी सा स्थितिपतिता । ज्ञाता० ४१ । स्थितिपतिता-कुलक्रमागता वर्द्धमानकादि-का पुत्रजन्मक्रिया । विपा० ५१ ।

ठिइवडियाए-स्थितौ-कुलस्य लोकस्य वा मर्यादायां पति-तागता या पुत्रजन्ममहप्रक्रिया सा स्थितिपतिता । भग० ५४४ ।

ठिई-स्थिति-अभाव । जीवा० ३४६ । ज० प्र० ४६२ । सूर्य० २८१ । स्थिति-वेदनाकाल । प्रज्ञा० ६०२ । मर्यादा । भग० ५४५ । स्थिति-प्रज्ञापनायाश्चतुर्थं पदम् । प्रज्ञा० ६ । स्थीयते-अवस्थीयते अनया आयु कर्मानु-भूत्यतिस्थिति, आयु कर्मानुभूति जीवनमिति । प्रज्ञा० १६६ । आहारयोग्यस्कन्धपरिणामत्वेनावस्थानम् । प्रज्ञा०

५०१ ।

ठिओ स्थिति–कायोत्सर्गेणप्रव्रतादिना । आव० ५६४ ।

ठिविकरिय–ठिक्करिका–कपालम् । आव० २६६ ।

ठिच्चा–स्थाता–आसीनो भवति । सम० ५६ ।

ठितकप्पा–स्थितकल्पिका–प्रथमचरमजिनसाधव । बृ० तृ० २५४ आ ।

ठिति–ठिति–नरकावस्थानरूपा नरकायुष्करूपा । भग० ६४३ ।

ठितिपए–प्रज्ञापनायाश्चतुर्थपदम् । भग० २६, ८४२ ।

ठितिपकप्प–स्थितो–अवस्थाने वलितच्छाविषये प्रकल्प–सत्कल्प स्थितिप्रकल्प । भग० १६७ ।

ठिती–साद्यपर्यवसितमुक्तिस्थितेर्हेतुत्वात् स्थिति अहिंसाया द्वाविंशतितम नाम । प्रश्न० ६६ ।

ठितीओ–स्थित । आव० ८३८ ।

ठितिणाम–यदस्मिन् भवे उदयमागतमवतिष्ठते तद् गति–जातिशरीरपञ्चकादिव्यतिरिक्त स्थितिनाम । प्रज्ञा० २१७ ।

ठितीणामनिहत्ताउए–स्थितियत्तन भवेन स्थातव्य तत्प्रधान नाम तेन सह निधत्तमायु स्थितिनामनिधत्तायु । प्रज्ञा० २१७ ।

ठितीपए–स्थितिपद–प्रज्ञापनाया चतुर्थ पदम् । जीवा० ३८५ ।

ठितो–णिसण्णो, उब्भतो । नि० चू० प्र० ३५ आ ।

ठिय–स्थित हृदिव्यवस्थितमप्रच्युतमित्यर्थ । विशे० ४०५ । ऊर्ध्वस्थित उपविष्टो वा । बृ० द्वि० ३२ आ ।

ठियकप्प–स्थितकल्प प्रथमपश्चिमतीर्थकरतीर्थकाल । प्रज्ञा० ६४ ।

ठियनिसन्नो–स्थितनिषण्ण । उत्त० २१६ ।

ठियप्पा–स्थित आत्मा यस्याऽसौ स्थितात्मा । आव० ७८२ ।

ठियलेसा–स्थितलेश्या–अवस्थिततेजोलेश्याका । प्रज्ञा० ६६ ।

ठियलेस्सा–स्थितलेश्या–अवस्थिततेजोलेश्याका । जीवा० १७५ ।

ठियल्लओ–स्थित । उत्त० १६८ ।

ड

डको–डङ्क–मशकदेश । आव० ६०/ ।

डगरा–लाकुटिधारका स्तेना । बृ० द्वि० २७३ आ । नि० चू० प्र० ३५८ आ ।

डड–दण्ड–दण्डिक । आव० ६६० बाहुप्पमाणो । नि० चू० प्र० २१३ अ ।

डडगि–उत्तरापथे कुम्भकारकडस्य णगरे रण्णो । नि० चू० तृ० ४४ आ ।

डडपणग– । नि० चू० प्र० १८१ अ ।

डडपती–डडउग्गमति जो सो डडपती । नि० चू० प्र० १५८ आ ।

डडपरिहारो–महता जणवबली सरहिता डडपरिहारो । नि० चू० प्र० २२६ आ ।

डडाइतिउ–दण्डायतिक ।

डडाइए–दण्डायतिक–दण्डस्येवायत–सस्थान यस्यास्ति स दण्डायतिक । प्रश्न० १०७ ।

डडारक्खितो–रण्णो वयणेण इत्थि पुरिस वा अतेपुर णीणति, पवेसेति वा एस डडारक्खिओ । नि० चू० प्र० २७१ अ ।

डडिए–राजा । नि० चू० द्वि० १५१ आ ।

डडिम–दण्डेन–निग्रहेण निर्वृत्त–राजदेयतया व्यवस्थापित दण्डिमम् । विपा० ६३ ।

डडियपरिगहे– । नि० चू० प्र० ११८ अ ।

डडिया– । नि० चू० प्र० ७८ आ ।

डडिसिव्वणी– । नि० चू० प्र० १२७ अ ।

डबड्ला–देशविशेष । आव० १४७ ।

डभणा–परनिप्रतापितैर्लोहशलाकादिभि परशरीरेऽङ्क उत्पाद्यते तानि दम्भकानि । विपा० ७१ । दम्भ–मायाप्रयोग । प्रश्न० १०६ ।

डक्को–दष्ट । उत्त० २१३ । नि० चू० प्र० ५२ अ । आव० ५६६ । प्रश्न० २१ ।

डगर–बोल । नि० चू० प्र० १३२ आ ।

डगल–अदीह विसम चक्कलियागारेण ज खड त डगल भण्णति । नि० चू० प्र० ३४४ अ । नि० चू० द्वि० १२४ आ । नि० चू० ३५७ आ ।

डगलका-इष्टकाखण्डा । ओघ० १३३ । पुतनिर्लेपनाय नेष्टुका । बृ० प्र० ६८ आ । अधिष्ठानप्रोञ्छनाय-मिष्टकाखण्डका लघुपाषाणका । ओघ० १२२ । प्रोञ्छनलेष्टुका । बृ० प्र० ३०६ अ ।

डगलग-डगलक – पुरीषोत्सर्गानन्तरमपानप्रोञ्छनकपाषाणादिखण्डरूप । पिण्ड० ९ । डगलक –अपानप्रोञ्छनार्थं लघुपाषाण । आव० १३० ।

डगलगसरक्खसूइय- । ठाणा० ३३६ ।

डगलगा-उवलमादि । नि० चू० प्र० ७३ अ ।

डगला-पुतप्रोञ्छनोपयोगिनो लेष्टव । बृ० द्वि० २९३ अ ।

डत्ति-इ इति । आव० ७८२ ।

डव्व-वाम । बृ० तृ० १४८ अ ।

डमर-स्वराष्ट्रक्षोभ । सूत्र० २७८ । परराजकृत उपद्रव । जीवा० २८३ । कायवाङ्मनोभिस्ताडनादिगहनम् । आव० ३६६ । दुरितविशेष । भग० ८ । परकीयग्रामादिदाहकरणरतिक राज्यम् । बृ० द्वि० ८१ आ । प्राणिघातादिभिस्तद्वर्जक । उत्त० ३५७ । विड्वरस्यानम् । प्रश्न० ३९ । राजकुमारादिकृतवैराज्यादि विड्वर । औप० १२ । डमर –स्वदेशोत्थो विप्लव । व्य० प्र० १७० अ । डमर –विड्वर । प्रश्न० ४३ । डमराणि–परराजकृतोपद्रवा । ज० प्र० ६६ । राजकुमारादिकृतविड्वरा । ज्ञाता० ६ । निरया० ४ । डमर – एकराज्य एव राजकुमारादिकृतोपद्रव । भग० १९८ । राजकुमारादिकृतविकृतविड्वरा । राज० ११ ।

डमरकर-विड्वरकारिण । भग० ४७६ । परस्परेण कलहविधायका । ज्ञाता० ५८ । डमरकर –विडवरकारी । औप० ९६ । कायवाङ्मनोभिस्ताडनादिगहनकरणशील । आव० ४६६ ।

डमराइ-डमरकानि-अशोभनानि । आव० ५५७ ।

डमराणि-कुमारादिम्युत्थानादीनि । ठाणा० ४६३ ।

डल्ला-गवां चरणार्थं मद्यदलमय महद्भाजन डल्लति प्रसिद्ध तद् गोरलिश्चमुच्यत । ज० प्र० ५८ ।

डसू-पच्चतिया आहट्टा दतेहि दसति तेण दमू । नि० चू० तृ० ४३ अ ।

डसेल्ला-दशेत् । आव० ४०५ ।

डहण-दहन-उल्मुकादिभि । आव० ५८८ ।

डहणो-दहन –आचारविषये हुताशनब्राह्मणलघुपुत्रो मायाबहुल । आव० ७०७ ।

डहर-लघुतरम् । बृ० तृ० १५८ आ । डहरकम् । ओघ० २१५ । लघु । सूत्र० ३५६ । डहर –अपरणित बाल । दश० २४४ । आपोडशवर्षीय । व्य० प्र० २४५ । क्षुल्लक । ओघ० ७७ । लघव । कुन्थ्वादय सूक्ष्मा वा । सूत्र० २२३ ।

डहरए-डहरक-लघु । ओघ० १६६ ।

डहरओ-डहरक । ओघ० १५६ । लघु । आव० २०२, ३७१, ४१५ ।

डहरगं-यावद् परिपूर्णानि पञ्चदशवर्षाणि षोडशाद्वर्षादर्वाक् वा तद्डहरकम् । व्य० प्र० २४५ अ । आसोलसग तु डहरग जन्मपर्यायेण । व्य० द्वि० ११२ आ । डहरक –बालक । उत्त० ३९५ । डहरक । ओघ० १६३ । व्य० द्वि० २४८ अ । क्षुल्लक । आव० ८२३ ।

डहरतरतो-लघुतर । नि० चू० प्र० ३५० आ ।

डहरिआ-लघ्वी । आव० ६६६ ।

डाइणि-डाकिनी-शाकिनी । प्रश्न० ५२ ।

डाए-डाय-शाकम् । पिण्ड० ८४ ।

डाग-शाकम् । आचा० ३३६ । डालप्रधान शाकम् । आचा० ४११ ।

डागो-पत्तसागो । नि० चू० प्र० १२८ आ, १६२ आ । वस्तुलादिभर्जिका । प्रश्न० १६३ । डाग –वास्तुलकादिभर्जिका । भग० ३२६ ।

डामरिओ-डामरिक –विग्रहकारी । प्रश्न० ३६ ।

डाय-पत्रशाक । आव० ७२६ ।

डायालो- । नि० चू० प्र० १२० आ ।

डाल-वृक्षशाखा । दश० १५४ ।

डालडालिओ-डओ डओ पडिहिडइ डालडालिओ । नि० चू० प्र० २८७ आ ।

डालग-आम्रभुक्तखण्डानि । आचा० ४०५ । शाखैकदेश । आचा० ३५४ ।

डाला-वृक्षशाखा । दश० २१८ ।

डिंगरा–पादमूलिया । नि० चू० द्वि० १४४ अ ।
डिंडिम–कशकांस्यभाजनम् । आचा० ३५७ । डिण्डिम–प्रथमप्रस्तावनासूचक पणवविशेष । जं० प्र० १०१ । जीवा० २६६ । प्रथमप्रस्तावनास्तम्बक पणवविशेष । राज० ५० । गर्भ । बृ० द्वि० २५८ आ ।
डिंडीर–फेन प्रचुरधवल । प्रश्न० ५० ।
डिंडीरोत्कर–फेनपुञ्ज । जं० प्र० ५५ ।
डिंब–स्वदेशोत्थो विप्लव । जीवा० २८३ । डिम्बानि–स्वदेशोत्थविप्लवा । जं० प्र० ६६ । डिम्ब–परानीक शृगालिक । सूत्र० २७८ । डिम्ब । औप० १२ । ज्ञाता० ६ । भग० १६८ । ठाणा० ४६३ । राज० ११ ।
डिंभ–डिक्कडव । नि० चू० तृ० १३ अ । अर्भकरूपाणि । आव० ५१ । अर्भक । ओघ० ५१ । डिम्भ–लघुबाल । आव० ७१७ ।
डिंभक्खोभ–डिंभक्षोभ–गर्भक्षोभ । ओघ० १४२ ।
डिक्करिका–दारिका । आचा० ४१३ ।
डिक्करओ–पुत्र । आव० ८९३ ।
डिक्करय–डिंभो । नि० चू० तृ० १३ अ । डिम्भरूपम् । उत्त० ३०१ ।
डित्थ–अनर्थक शब्द निरर्थकमभिधीयते तत् । आव० ३७५ ।
डुंग–डुङ्ग–शिलावृन्द, चौरवृन्द वा । भग० ३०७ । जं० प्र० १६८ ।
डुब–सुस्वरा । जं० प्र० १६१ । डुम्बो–मिण्ठ । पिण्ड० ११५ ।
डुहे– । अन्त० १७ ।
डूसग–गुच्छाविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
डेपन–लङ्घनम् । व्य० प्र० २२३ अ ।
डेरग–लघु । आव० ४०४ ।
डेवण–उत्प्लवनम् । गच्छ० । लङ्घनम् । ओघ० ३४ । देहल्यादे उल्लङ्घनम् । ठाणा० ४०६ ।
डेंवती–गच्छन्ति–परिभुजन्ति । बृ० द्वि० ३६ आ ।
डेवेमि–लङ्घयामि–अतिक्रमामि । आव० २६४ ।
डोंगर–डुङ्गरा–डुङ्गाना शिलावृन्दाना चौरवृन्दाना चास्तित्वात् डुङ्गरा–शिलोच्चयमात्ररूपा । भग० ३०७ । बिल । नि० चू० द्वि० ७० अ । नि० चू० द्वि० ४२ आ । डुङ्गरा–शिलोच्चयमात्ररूपा । जं० प्र० १६८ ।
डोङ्गर–पर्वत । ओघ० २० ।
डोडिणि–ब्राह्मणी, नोआगमेऽप्रशस्ते दृष्टान्त । आव० ५५ ।
डोंब–डोम्ब–मातङ्ग । उत्त० १०२ । मठो । नि० चू० द्वि० १०७ अ ।
डोंबा–जातिभेद । नि० द्वि० ४३ आ । येषां गृहाणि सन्ति गीत च गायन्ति ते । व्य० प्र० २३१ अ ।
डोम्बा–लङ्का–चाण्डालविशेषगायका । व्य० द्वि० ४१६ आ ।
डोंबिल–म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
डोए–दर्वी–वर्द्धकि । कमलाया बुद्धो चतुर्थो दृष्टान्त । नंदी० १६५ । डोय–बृहद्दारुमस्तक । महाश्लटक्क । पिण्ड० ८४ ।
डोओ–डोव–कुञ्चिका । आव० ४२७ ।
डोगार–पक्वशो । नि० चू० प्र० २६३ आ ।
डोडलिता–वलय, फलाभिमुखवलय । जं० प्र० २०६ ।
डोडिणि–ब्राह्मणी अप्रशस्तभावोपक्रमे दृष्टान्त । अनु० ४६ ।
डोड्डिनी–अप्रशस्तभावोक्रमे दृष्टान्त । ठाणा० १५५ ।
डोंब–डोम्ब–चिलातदेशवासी म्लेच्छविशेष । प्रश्न० १४ ।
डोवा–हस्तिमिठ । बृ० द्वि० २५६ आ ।
डोंबिलग–डोंबिलक–चिलातदेशवासीम्लेच्छविशेष । प्रश्न० १४ ।
डोल–तिड्डका । बृ० द्वि० २५६ आ । चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ । चतुरिन्द्रियजन्तुभेद । उत्त० ६९६ ।
डोलति–कम्पते । नि० चू० प्र० ३४६ अ ।
डोवलिय–दर्वी । आव० ८४४ । इङ्गुदीतैलान्वितम् । आव० ८५७ ।
डोहलो–दोहद–स्त्रिया गर्भस्थितौ या इच्छा । आव० ५०४ ।

ढ

ढक–काक । भग० ३०१ । ढङ्क–लोमपक्षिविशेष ।

जीवा० ४१। ढङ्कः-प्रियदर्शनाप्रतिबोधकः कुम्भकारविशेषः। उत्त० १५६। ढङ्क-कुम्भकारविशेषो यः श्रमणोपासको जातः। प्रियदर्शनाप्रतिबोधकः। आव० ३१३। सुदर्शनासंबुद्धः श्रावकविशेषः। विशे० ९३६।
ढंकयित्वा-पिधाय। ओघ० १५०।
ढंका-ढङ्कारः-काकविशेषः। जं० प्र० १७२। लोमपक्षिविशेषः। प्रज्ञा० ४९।
ढंकादी-ढङ्कादि। आव० ३४८।
ढंकिउं-छादित्वा। आव० ६६१।
ढंकुण-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः। प्रज्ञा० ४२।
ढंढो-ढण्ढः-ढण्ढकुमारः, जन्मान्तरनाम्ना कृषिपाराशरः वासुदेवसुतः, अलाभपरीषहे दृष्टान्तः। उत्त० ११८।
ढक्का-भेरी। राज० २५। विशे० ३५३।
ढक्किअत-ढक्कयताम्। बृ० द्वि० २५ आ।
ढक्कितो-स्थगितद्वारः। व्य० द्वि० १३८ अ।
ढक्कियं-स्थगितम्। दश० ६४।
ढक्केंति-स्थगयन्ति। बृ० द्वि० १६७ अ।
ढक्केउं-स्थगयित्वा। आव० ५६१।
ढड्डरं-यद् महता शब्देनोच्चारयन् वन्दते, कृति कर्मणि एकविंशतमो दोषः। आव० ५४४।
ढड्डर- । सूर्य० २८७।
ढड्डरं-महान्तं स्वरम्। ओघ० १३७।
ढड्डरसरो-ढड्डरस्वरः-महास्वरेण भाषकः। बृ० द्वि० ५४ आ।
ढड्डरभासा-ढड्डरभाषा-स्थूरस्वरभाषा। व्य० प्र० १४ आ।
ढड्डरेण-उच्चैः। ओघ० १७७।
ढाविकक-ढक्कावादक। ।
ढिंक-ढिङ्कः पक्षिविशेषः। प्रश्न० ८।
ढिंकणे-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः। उत्त० ६९६।
ढिंकुणा-ढिंकुणा, मत्कुणा। ज० प्र० १२४।
ढुक्कइ-ढौकते। आव० ३६१।
ढुक्काहि-व्रज। आव० ३६६।
ढुक्को-स्पृष्टः। आव० २५१। आश्रितः। आव० ३६६।
ढुक्कोमि-प्राप्तोऽस्मि। आव० ८१२।
ढेक्कियं-हसम्। आव० ७१६।
ढेणिकालः-तिड्डः। अनुत्त० ४।
ढेणिया-ढेणिका-कङ्कढेणिका, पक्षिविशेषः। अनुत्त० ४।
ढेणियालग-ढेणिकालकः-पक्षिविशेषः। प्रश्न० ८।
ढोढसिवा-हेलना। आव० २१६।
ढोक्कति-ढौकयति। बृ० तृ० ७८ अ।
ढोयं-गमन-मिलितुम्। आव० ६८३।

ण

णं-एनम्। आव० १७५। पिण्ड० १२२। एतम्। उत्त० १८५। इमं भरतराजा इत्यर्थः। जं० प्र० २३३। निश्रितम्। प्रज्ञा० ३०३। निश्रये। प्रज्ञा० ३०३। तम्। बृ० प्र० १२३ आ।
णंगलई-साधारणबादरवनस्पतिकायः। प्रज्ञा० ३४।
णंगला-नङ्गला-ग्रामविशेषः। आव० २०५।
णंगलिअ-लाङ्गलिका-गलकावलम्बितसुवर्णादिमयहलधारिणो भट्टविशेषाः। जं० प्र० १४२।
णंगोला-नाङ्गोलिक नामा अन्तरद्वीपः। प्रज्ञा० ५०।
णंगोलाभंगसिरोधरे-लाङ्गुलाभङ्गवत्-सिंहादिपुच्छवक्रीकरणमिव शिरोधरा-ग्रीवा यस्य स। ज्ञाता० ६६।
णंगोलियदीवे- । ठाणा० २२५।
णंगोलिया- । ठाणा० २२५।
णंतं-(देशी०) वस्त्रविलम्। आव० ११२।
णंतए-गच्छमपेक्ष्य सशीरग्राहिकं नन्तकं-मृताच्छादनसमर्थं वस्त्रम्। आव० ६२६।
णंतगं-अनतग-कम्बलादिवस्त्रम्। ओघ० ३४। वस्त्रम्। बृ० तृ० ६८ आ।
णंद-नन्द-पाटलीपुत्रे राजा। उत्त० १०५। राजगृहे मणिकारश्रेष्ठी। ज्ञाता० १७८। नन्दः-कुसुमपुरराजा। दश० ५२। नन्द-चन्द्रगुप्तनिष्काशितः। दश० ६१। नन्द-गङ्गायां नाविकविशेषः। आव० ३८६। नन्दः-परिणामिकीबुद्धिदृष्टान्ते वणिग्विशेषः। आव० ४३६। सम० २६। ज्ञाता० १७८, १५२।
णंदकंतं- । सम० २१।
णंदकूडं- । सम० २१।
णंदउभयं- । सम० २१।

णंदग–नन्दक –खड्गविशेष । प्रश्न० ७७ । साधुजुगुप्सक कौशाम्ब्या जन्मदीक्षे ।

णंदण–सप्तमो बलदेव· । आव० १५६ । मायोदाहरणे कोशलपुरे श्रीमतीकान्तिमती पिता । आव० ३९४ । ज० प्र० ३५६ ।

णंदणवण–नन्दनवन–विजयपुरनगर उद्यानम् । विपा० ९५ । रैवतके उद्यानम् । ज्ञाता० ९९ ।

णंदनवणकूडे–नन्दनवनकूट नन्दनवनकूटनाम । ज० प्र० ३६७ ।

णंदणवणा– । ठाणा० ८० ।

णंदणवने–नन्दनवन, नन्दयति–आनन्दयति देवादीनिति नन्दनम् ।

णंदप्पभं– । सम० २६ ।

णंदलेसं– । सम० २६ ।

णंदवण्णं– । सम० २६ ।

णंदसिंग– । सम० २६ ।

णंदसिट्ठं– । सम० २६ ।

णंदा–नन्दति नन्दयतीति वा नन्द–समृद्ध. समृद्धिप्रापको वा । ज्ञाता० ५५ । ठाणा० २३०, २३१ । नन्दा–पूर्वदिग्रुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । नन्दा–सुगुप्तामात्यपत्नी मृगावतीवयस्या च । आव० २२२ । नन्दा–श्रेणिकभार्या अभयमाता । आव० २५५ । नन्दा–दक्षिणदिग्भाव्यञ्जनपर्वतस्य दक्षिणस्या पुष्करिणी । जीवा० ३६४ । नन्दा–उत्तरपूर्वरतिकरपर्वतस्य दक्षिणस्यामीशानदेवेन्द्रस्य कृष्णराजस्य राजधानी । जीवा० ३६५ । नन्दा–पौरस्त्यरुचकवास्तव्या द्वितीया दिक्कुमारी । ज० प्र० ३९१ ।

णंदावत्त–महाशुक्र कल्पे विमानम् । सम० २६ । दृष्टिवादे सूत्रस्य द्वादशमभेद । सम० १२८ । नि० चू० प्र० ५५ अ । नन्द्यावर्त –ग्रहविशेषः । ज० प्र० २०६ । नन्द्यावर्त –अष्टमङ्गलेषु अष्टम मङ्गलम् । ज०प्र० ४१६ ।

णंदि–द्वादशतूर्यसंघात. । ज० प्र० ९३ । नन्दि । राज० ६८ ।

णंदिआवत्त–नन्द्यावर्त –प्रासादविशेष । ज० प्र० १०६ । नन्द्यावर्त । ज० प्र० ४०५ ।

णंदिकर–नन्दिकर –वृद्धिकर । ज्ञाता० १८ ।

णंदिघोसा–नन्दिघोषा–स्तनितकुमाराणा घण्टा । ज० प्र० ४०७ ।

णंदिकला–वृक्षविशेषा । ज्ञाता० १९४ ।

णंदिमित्ते– । ज्ञाता० १५२ ।

णंदियगो–नन्दितक । उत्त० २७२ ।

णंदियावत्ते– । ठाणा० १९८ ।

णंदिरुक्खे–नन्दिवृक्ष –बहुबीजकवृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।

णंदिवद्धणा–नन्दिवर्धना पूर्वदिग्रुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । नन्दिवर्धना–पौरस्त्यरुचकवास्तव्या चतुर्थी दिक्कुमारी । ज० प्र० ३९ । नन्दिवर्द्धना–दक्षिणदिग्भाव्यञ्जनपर्वतस्योत्तरस्या पुष्करिणी । जीवा० ३६४ ।

णंदिवद्धणे–नन्दिवर्द्धन –श्रीदामराजस्य कुमार· । विपा० ७० ।

णंदिसेणा– । ठाणा० २३० ।

णंदिस्सरा–नन्दिस्वरा–वायुकुमाराणा घण्टा । ज० प्र० ४०७ ।

णंदी–नन्दी–भगवत्प्रियमित्रम् । आव० २२२ । ठाणा० ३९३ ।

णंदीतूरं–नन्दीतूर्य–मङ्गलतूर्यम् । उत्त० ३०२ ।

णंदीफले–नन्दीफल–षष्ठाङ्गे पञ्चदश ज्ञातम् । उत्त०६१४ ।

णंदीरुक्खे– । सम० १५२ ।

णंदीसरवर– । ठाणा० २२९ ।

णंदीसरो–नन्द्या–समृद्धया ईश्वर-स्फातिमान् नदीश्वर. । जीवा० ३६५ ।

णंदीसरोदे–नन्दीश्वरोद –नन्दीश्वरे द्वीपे समुद्र· । नन्दीश्वरोदक यत्रासौ, नन्दीश्वरवर द्वीप परिवेष्ट्य स्थित इति नन्दीश्वर प्रतिलग्नमुदक यस्या सो वा । जीवा० ३६५ ।

णंदुत्तरवडिंसगं– । सम० २६ ।

णंदुत्तरा–नन्दुत्तरा पूर्वदिग्रुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । नन्दोत्तरा–पौरस्त्य रुचकवास्तव्या प्रथमा दिक्कुमारी । ज० प्र० ३९१ । ठाणा० २३०, २३१ ।

णंदोत्तरा–नन्दोत्तरा–दक्षिणदिग्भाव्यञ्जनपर्वतस्य पूर्वस्मा दिशि पुष्करिणी । जीवा० ३६४ । उत्तरपूर्वरतिकरपर्वतस्य

पूर्वस्यामीशानदेवेन्द्रस्य कृष्णाऽभिधाग्रमहिष्याः राजधानी। जीवा० ३६५ ।
ण-वाक्यालङ्कारे । विशे० ६८७ । वाक्यालङ्कारे । उत्त० १८१ । णगारो देसिवयणेण पादपूरणे । नि० चू० प्र० २१ अ ।
णउअंगालि- । ठाणा० ८६ ।
णउआति- । ठाणा० ८६ ।
णउए- । भग० २१० ।
णउलओ-नकुलक । दश० ३५ ।
णउलगं-नकुलकम् । उत्त० २७६ ।
णउलो-नकुल । प्रश्न० ८ ।
णओ-नय. । प्रज्ञा० २८४ ।
णकरं-ण करा जस्य त णकर । नि० चू० द्वि० ७० आ ।
णक्का-मत्स्यविशेषा । प्रज्ञा० ४४ ।
णक्खत्तं-नक्षत्राणि । सूर्य० १०० । नक्षत्र-राज्याभिषेकोपयोगि श्रुत्यादित्रयोदशनक्षत्राणामन्यतरत् । जं० प्र० २७३ ।
णक्खत्तविजये-विचयन-विचयो नक्षत्राणा नक्षत्रविचयः-नक्षत्राणा स्वरूपनिर्णय । सूर्य० १७५ ।
णक्खत्तसंवच्छरे-यावता कालेनाष्टाविंशत्यपि नक्षत्रैः-सह क्रमेण योगपरिसमाप्तिस्तावान् कालविशेषो द्वादशभिर्गुणितो नक्षत्रसंवत्सर । सूर्य० १५३ । ठाणा० ३४४ ।
णक्खत्तसीमच्छेदए-नक्षत्रसीमाछेद. । सूर्य० २४७ ।
णक्खत्ता-नक्षत्राणि-अश्विन्यादिरेवत्यन्तानि, सोमस्याभोपपातवचननिर्देशवर्तिन्यो देवता । भग० १९५ ।
णगधारा-पर्वतनितम्ब । नि० चू० प्र० १४५ आ ।
णगरं-करो जस्य न विज्जति णगर । नि० चू० प्र० २२६ अ । नगरम् । सूत्र० ३०६ ।
णगरगुत्तिय-नगरगुप्तिकः । विपा० ५२ ।
णगरनिद्धमण- । प्रश्न २० ।
णगररक्खिओ-कोटपालो । नि० चू० प्र० १६५ अ ।
णगरविणट्ठ-नगरविनष्टः । आव० ६६ ।
णगराति-नैतेषु करोऽस्तीति नगराणि । ठाणा० ८६ ।
णगा-पर्वता । नि० चू० प्र० १६ आ ।
णगारमग्गे-अनगारमार्गः-उत्तराध्ययनेषु पञ्चत्रिंशत्तमध्ययनम् । उत्त० ९ ।
णग्गई-नग्नतिः-क्षत्रीयपरिव्राजके तृतीयः । औप० ६१ ।
णग्गती-नग्गति.-द्रव्यव्युत्सर्गे गान्धारजनपदे पुरिमपुरनगरेऽधिपतिः, यः पुष्पिताम्रं दृष्ट्वा संबुद्धः सः । आव० ७२० ।
णग्गभावे- ज्ञाता० २२७ ।
णग्गोधपरिमंडलं-न्यग्रोधपरिमण्डलं-न्यग्रोधवत् परिमण्डलं यस्य यथा न्यग्रोध उपरिसम्पूर्णः प्रमाणोऽधस्तु हीनस्तद्वत् यत्संस्थानं, नाभेरुपरि संपूर्णमधस्तु न तथा, उपरिविस्तारबहुलमिति भावः, द्वितीयं संस्थानम् । जीवा० ४२ ।
णग्गोह-न्यग्रोधः, वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । भग० ८०३ । सम० १५२ ।
णग्गोहमंडले-न्यग्रोधमण्डलं- विस्तारबहुल संस्थानम् । आव० ३३७ ।
णच्चाविय-नर्तयितव्य । औप० १०८ ।
णज्जति-ज्ञायते । आव० ३०० ।
णट्ट-गीतेण विरहितं णट्ट । नि० चू० तृ० १ अ । नटा.-नाटयितारः । नृत्यन्ति स्म नृत्ताः-नृत्तविधायिनः । जं० प्र० १२३ ।
णट्टमालए-नृत्तमालकः-खण्डप्रपाताधिपतिः । जं० प्र० ७४ ।
णट्टमालगे-नाट्यमालकः, नृत्तमालकः । जं० प्र० २२५ ।
णट्टमाला-नृत्तमालाः । जं० प्र० ९८ । एकोरुकद्वीपे वृक्षविशेषः । जीवा० १४५ ।
णट्टयाइत्तं-नर्तकीत्वम् । बृ० तृ० २४७ आ ।
णट्टविही-नाट्यविधि.-सामान्यतो नर्त्तनविधि । जीवा० २४७ । नृत्यविधि.-नाट्यकरणप्रकारः । जं० प्र० २५९ ।
णट्टेहिं-द्वात्रिंशत्पात्रोपलक्षितैर्नाट्यैः । उत्त० ३८६ ।
णट्ठमतीते-नष्टमतीके-मतिज्ञानस्य विपर्यासभावत्वात् । ज्ञाता० २३० ।
णट्ठसण्णे-नष्टसंज्ञो मनसो भ्रान्तत्वात् । ज्ञाता० २३० ।
णट्ठसुतीते-नष्टश्रुतिको-नियामकशास्त्रेण दिगादिविशेषस्य करणे असमर्थत्वात् । ज्ञाता० २३० ।
णड- । नि० चू० तृ० १८ अ ।
णडवेलंबं-वालरोदनादि । नि० चू० द्वि० १०६ अ ।

णडा–णाडगाणि णट्ट वा । नि० चू० द्वि० ४३ आ। नि० चू० प्र० २८४ अ ।
णडेइ–बाधते । आव० २१८ ।
णत– । सम० ३७ ।
णतावगोज्जोआ– । नि० चू० ७ ।
णत्तमागा–नक्त भागानि–चन्द्रस्य समयोगीनि । ठाणा० ३६८ ।
णत्ता–नप्ता–पुत्रपुत्र । ज० प्र० १४१ ।
णत्तिण्णो–गिलाणो । नि० चू० तृ० ८२ आ ।
णत्ती–ज्ञप्ति, आदेश । वृ० प्र० १६२ आ ।
णत्तुणिअत्ति–नप्त । दश० २१५ ।
णत्थ–न्यस्त–साध्वधमुपकल्पित, अर्द्धदत्त वा । सूत्र० १०६ ।
णदिणिसेज्जा–नदीतीरे नैषेधिकी । मर० ।
णदिमुह– । नि० चू० द्वि० ७८ अ ।
णदीति– । ठाणा० ८६ ।
णदीमहो–नदीमह–नदीसत्क उत्सव । जीवा० २८१ ।
णपुंसगवेदो–तणकट्ठमहासचयचिविधिघणघोरजणियमणुव सतो तत्तलक्खणो महाणगरडाहसमाणो । नि० चू० द्वि० ३१ अ ।
णपुंसगवेय–नपुसकवेद–स्त्रीपुंसोरप्यभिलाप । जीवा० १८ ।
णभसूरए– । सूर्य० २८७ ।
णभसेणो–नभ सेन–उग्रसेनपुत्र । आव० ६४ ।
णमसइ–नमस्यति–प्रणमति । ज० प्र० १५६ ।
णमसण–नमस्यन–प्रणमनम् । ज्ञाता० ४४ ।
णमसमाणे–नमस्यन्–प्रणमन् अभिमुख । ज्ञाता० १० ।
णमइ–नमति–प्रह्वीभवति । उत्त० ६५ ।
णमि–नमि–श्रीऋषभस्वामि महासामन्तकच्छसुत । ज० प्र० २५२ । आव० १५१ । नमि–परीषहोपसर्गादिनमनात् एकविंशतितमो जिन । आव० ५०६ ।
णमिपव्वज्जा–नमिप्रव्रज्या–उत्तराध्ययनेषु नवममध्ययनम् । उत्त० ६ ।
णमुदए– । भग० ३७० ।
णम्मोक्कार–नमस्कार–नमस्करणम् 'णमो अरिहंताणं' अयम् । दश० १८० । आव० ६८५ ।
णमोक्कारसहिता–नमस्कारसहित । आव० ८३८ ।
णयगई–नयगति.–यन्नयाना नैगमादीना स्वस्वमतपोषण, यद्वा यन्नयाना सर्वेषा परस्परसापेक्षाणां प्रमाणाबाधितवस्तुव्यवस्थापन सा । प्रज्ञा० ३२६ ।
णयणकता–नयनकान्ता–लोचनाभिरामा परिणयनभर्तारो वा । प्रश्न० ७० ।
णयमाला–एकोरुकद्वीपे वृक्षविशेष । जीवा० १४५ ।
णयरगुत्तिय–नगरगुप्तिक । आव० ३७१ ।
णयरमयहरो–नगरमहत्तर । आव० ४२६ ।
णयरियाहिरिया–नगरीबाहिरिका । आव० ४२६ ।
णयवादसुहुमया–नैगमादिलक्षणया एक्केक्कते सत्तविधो तहि सभेदा आ दव्वपरूवणा दिट्ठिवाए कज्जति । नि० चू० तृ० ६७ आ ।
णरकन्ता–नरकान्ता नामनदीदेवीकूटम् । ज० प्र० ३८० ।
णरवाम–पुरुषव्याम–सुप्रसारित । ज० प्र० २६ ।
णरवाहण– । नि० चू० प्र० २४७ आ ।
णरसीहरूव–नरसिंहरूप । ज्ञाता० २१६ ।
णल–पर्वतविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
णलगिरि–प्रद्योतनस्य हस्ति । नि० चू० प्र० ३४८ आ ।
णलदाम–नलदामा कुसुमपुरे कौलिक । दश० ५२ ।
णलिअगे–नलिनाङ्ग–चतुरशीत्या लक्षै पद्मै । अनु० १०० ।
णलिणग–नलिनाङ्ग–चतुरशीति पद्मशतसहस्राणि । जीवा० ३४५ ।
णलिणगाति– । ठाणा० ८६ ।
णलिण–नलिन–ईषद्रक्त पद्मम् । राज० ८ । नलिन चतुरशीतिर्नलिनाङ्गशतसहस्राणि । जीवा० ३४५ । नलिन–चतुरशीत्या लक्षैर्नलिनाङ्गै । अनु० १०० । नलिनो विजय । ज० प्र० ३५७ । जलरुहविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
णलिणकूड–नलिनकूट वक्षस्कारपर्वत । ज० प्र० ३४६ । नलिनकूट नाम वक्षस्कारपर्वत । ज० प्र० ३४६ । ठाणा० ३२६ ।
णलिणा–नलिना पुष्करिणी नाम । ज० प्र० ३३५ । ठाणा० ८० । ज० प्र० ३६० ।

णलिणावई–नलिनावती विजयः। सलिलावतीति पर्यायः। जं० प्र० ३५७।
णलिणिगुम्मं–नलिनिगुल्मं–सौधर्मकल्पे विमानविशेषः। उत्त० १६०। आव० ३१६। पुष्कलावतीविजये पुण्डरीकिणीनगर्यामुद्यानविशेषः। उत्त० ३२६।
णलिणिवणे–पुण्डरीकिणीनगर्यां उद्यानविशेष। ज्ञाता० २४२।
णल्लग–नल्लकः। जं० प्र० १०१।
णवं–नव–अभिनवम्। सूर्य० १८।
णवंतेपुरं–जोव्वणयुत्ता परिभुज्जमाणीओ। नि० चू० प्र० ७७१ अ।
णवग–पामस्यादि पंच काहिकादी चउरो। नि० चू० द्वि० ६२ अ।
णवग्गाइ–प्रशामग्लानि। बृ० तृ० ४३ अ।
णवणीइआगुम्मा–नवनीतिका गुल्मा। जं० प्र० ९८।
णवणीतं–नवनीत–म्रक्षणम्। जीवा० १६२।
णवणीयं–नवनीत–म्रक्षणम्। सूर्य० २६१।
णवतागच्छइं– । नि० चू० प्र० ३२९ आ।
णवपज्जए–नव–प्रत्यग्र प्रतापितस्यायोघनकुट्टनेन तीक्ष्णं कृतस्य पायन–जलनिबोलनं यस्य तन्नवपायनम्। भग० ६५०।
णवपज्जगए–नव–प्रत्यग्र पायनं–लोहकारेण तापितं कुट्टितं तीक्ष्णधारीकृत पुनस्तापितस्य जले निबोलन यस्य तद्। ज्ञाता० ११६।
णवमिआ–नवमिका–शक्राग्रमहिष्यास्तथ्या षष्ठी दिक्कुमारीमहत्तरीका। जं० प्र० ३६१।
णवमिका–नवमिका–शक्राग्रमहिष्यास्तथ्या षष्ठी दिक्कुमारी। आव० १२२।
णवमिता– । ठाणा० २०४।
णवमिताते– । ठाणा० २३१।
णवमिया–नवमिका दक्षिणरुचकनिवासिनी दिक्कुमार्या गोस्तूपस्य प्रधानपदमितानी ईशानदेवेन्द्रस्य तृतीयाग्रमहिषी। जीवा० ३९२। नवमोऽध्ययनस्य चतुर्थवर्गनाम। ज्ञाता० २५१।
णवमोपवत्त–नवमीपक्ष–अष्टमीदिवस., नवमोदिवस जं० प्र० १४१।
णवयए–नवत्वक्–दुष्प्रतिलेखितदूष्यपञ्चके चतुर्थो भेदः। आव० ६५२।
णवरी–केवल इत्यर्थः। नि० चू० प्र० १० अ।
णवायए–नवायतः–नव हस्तायत.। ज्ञाता० ६६।
णविया–नविका–अचेतन भवभाविनी। ज्ञाता० २४१।
णहरणी– । नि० चू० द्वि० १८ अ।
णहसिहा–नखाग्राः। नि० चू० प्र० १६० अ।
णहा–नखा–नखराः। ज्ञाता० १३६।
णागोली–नाङ्गोलिक.–अन्तरद्वीपविशेषः। जीवा० १४४।
णाइ–ज्ञाति–सजातीयः। भग० १६३। ज्ञातिः–समानजातीयाः। विपा० ५८।
णाइग–नादित, प्रतिरव। जं० प्र० १६२।
णाइली–नागिल–श्रमणोपासकः,चम्पाया सुवर्णकारकुमारनन्दिनो मित्रम्। आव० २९६।
णाई–ज्ञाति–मातुलादिस्वजनः। औप० ८९। ज्ञाति.–सजातीय। औप० १०३। ज्ञाता.–ज्ञानिया ज्ञानं वा वस्तुज्ञान विद्यते यस्य स ज्ञाती, विदित समस्तज्ञेय इति। सूत्र० ३६६।
णाए–ज्ञातं–प्रसिद्ध दृष्टान्तभूत प्रधानं वा। सूत्र० १५०।
णाओ–निश्चये नायन–विशिष्टस्थानप्रापिण यस्मिन् सति स न्यायः–सम्यक्चारित्रारापितरूप चौरिसंयोगः। सूत्र० १६७।
णाग–द्रुमविशेषः। जं० प्र० ४६। नागः–भवनपतिविशेष। जं० प्र० १२३। नागो–रत्नाकार. पर्वत। जं० प्र० ३५७। नाग–द्रुमविशेष। जीवा० २००। नाग–द्वीपविशेषः समुद्रविशेषश्च। जीवा० ३७०। नाग–नागवर्णप्रसूत। औप० २७।
णागजत्ता– । नि० चू० प्र० २६१ अ।
णागदंतगा–नकुंटिका, अङ्कुलिका। जं० प्र० ५०।
णागदंत–नागदन्तः–अङ्कुटक। राज० ६४। जीवा० ३६१।
णागदत्ता– । सम० १५१।
णागदत्ते–नागदत्त–मणिपुरनगरे गाथापति। विपा० ९५।

णागदारे- । ठाणा० २३० ।
णागनत्तु-नागनप्ता वरुणनामा । भग० ३२० ।
णागपव्वता- । ठाणा० ८० ।
णागपव्वते- । ठाणा० ३२६ ।
णागपुर-नगरविशेष । ज्ञाता० २५२ ।
णागपुप्फ-नागपुष्प नागकेसरकुसुमम् । जं० प्र० १८३ ।
णागभद्दो-नागभद्र -नागद्वीपे पूर्वार्द्धाधिपतिर्देव । जीवा० ३७० ।
णागमहाभद्दो-नागमहाभद्र नागद्वीपेऽपरार्द्धाधिपतिर्देव । जीवा० ३७० ।
णागमहावरो-नागमहावर नागसमुद्रेऽपरार्द्धाधिपतिर्देव । जीवा० ३७० ।
णागरगो-नागर-पौर । आव० ४०६ ।
णागरखे- । सम० १५७ ।
णागलया-लताविशेष । प्रज्ञा० ३२ । वल्लीविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
णागवरो-नागवर -नागसमुद्रे पूर्वार्द्धाधिपतिर्देव । जीवा० ३७० ।
णागवोही- । ठाणा० ४६८ ।
णाडइज्जो-नाटकीय -नाटकप्रतिबद्धपात्र । ज्ञाता० ४० । आव० ३५६ ।
णाडगविही-नाटकविधि अभिनयप्रबन्धप्रपञ्चनप्रकार । जं० प्र० २५१ ।
णाढाइ-नाद्रियते । आव० ३७४ ।
णाण-ज्ञानम् । आव० ७६३ ।
णाण-ज्ञान-श्रुतज्ञानम् । ठाणा० ६४ । ज्ञातम् । ठाणा० ३२७ ।
णाणकुशील-कषायकुशीलोऽप्येवं नवरं क्रोधादिना विषया दिज्ञानं प्रयुञ्जानो ज्ञानकुशील । ठाणा० ३३७ ।
णाणत्त-विसेसो । नि० चू० प्र० १३३ आ । वर्णादि कृत नानात्वम् । भग० ७४१ ।
णाणनाणोपगए-ज्ञानज्ञानोपगत -ज्ञानमिह श्रुतज्ञानं तेन ज्ञान-अवगम प्रक्रमाद् यथावत्क्रियाकलापस्य तेनोपगतो-युक्त । उत्त० ४८७ ।
णाणपवाय-पञ्चमं पूर्वनाम । ठाणा० १९९ ।
णाणपुलात-ज्ञानपुलाक -पुलाकस्य प्रथमो भेद, ज्ञान-निस्सारत्वं य उपैति स पुलाक । उत्त० २५६ । स्खलितमिलितादिभिरतिचारैर्ज्ञानमाश्रित्यात्मानं असारं कुर्वन् ज्ञानपुलाक । ठाणा० ३३७ ।
णाणमोहे-ज्ञानं मोहयति आगच्छतीति ज्ञानमह -ज्ञाना-वरणोदय । ठाणा० ९६ ।
णाणसंकिलेसे-ज्ञानस्य संक्लेश -अविशुद्धयमानता स ज्ञान संक्लेश । ठाणा० ४८९ ।
णाणविणए-ज्ञानविनयो-मत्यादिज्ञानानां श्रद्धानभक्तिबहु मानतद्दृष्टार्थभावनाविधिग्रहणाभ्यासरूप । भग० ९२४ ।
णाणायरे-ज्ञानाचार -श्रुतज्ञानविषय कालाध्ययनविनय ध्यानादिरूपो व्यवहाराऽष्टधा । सम० १०८ ।
णाणायारे-आचरणमाचार -व्यवहारो ज्ञान-श्रुतज्ञान तद्विषय आचार कालादिरष्टविधो ज्ञानाचार । ठाणा० ६४ । आचरणमाचारो ज्ञानादिविषयाऽऽसेवेत्यर्थ । ज्ञाना-चार -कालादिरष्टधा । ठाणा० ३२६ ।
णाणिंदे-ज्ञानेन्द्र -ज्ञानेन ज्ञानस्य ज्ञाने वा इन्द्र परमेश्वरो ज्ञानेन्द्र अतिशयवच्छ्रुतावधिमन्त्ययज्ञानवशविवेचितवस्तुवि-स्तार -केवली वा । ठाणा० १०४ ।
णाणिड्ढी-ज्ञानर्द्धि -विशिष्टश्रुतसम्पत् । ठाणा० १७३ ।
णाणुप्पय-ज्ञानस्योत्पादनमुत्पद् ज्ञानोत्पत् । उत्त० ३२२ २८४, ३०६ ।
णात-दृष्टान्त । नि० चू० प्र० २८५ आ । ज्ञान-ज्ञायते अस्मिन् सति दार्ष्टान्तिकोऽर्थ इति अधिकरण कप्रत्ययोपादानात् ज्ञात-आख्यानकरूप उपमानमात्र उप-मिति मात्रम् । ठाणा० २५४ ।
णातगं-ज्ञातक-स्वजनम् । बृ० द्वि० १८८ आ ।
णाता-समत्थो गीयत्थो वा । नि० चू० प्र० २२१ ।
णाभी-लोकनाभि, मेरुनाम । जं० प्र० ३७५ । ऋषभ-देवपिता । सम० १५० । नाभि-मध्य । आव० ४३७ । नाभि-चतुर्दश कुलकरनाम । जं० प्र० १३२ । सगडर-हाइण भवइ । दश० चू० १११ ।
णाभोगे-अनाभोग -विस्मृति । ठाणा० ४८४ ।
णाम-यथाभूतार्थनिरपेक्षमभिधानमात्र नाम । आचा० ९१ । नामपद-अव्युत्पन्नेतरभेदाद् द्विधा । प्रश्न० ११७ ।

नामकर्मण उत्तरप्रकृतिविशेषरूपम् । प्रज्ञा० २१७ । विभक्तिपरिणामेन नाम्नेति । जं० प्र० प्रस्ता० १५ । प्राकृतत्वात् विभक्तिपरिणामेन नाम्ना । जं० प्र० प्रस्ता० ४७ । नाम-शास्त्रीयउपक्रम । आचा० ३ । णाम इति पादपूरणे, अहवा णाम इत्युपसर्गं अय वार्थ विशेष। नि० चू० द्वि० ९९ अ । पादपूरणे, अवधारण। नि० चू० प्र० ३१२ अ । शिष्यामन्त्रण । जं० प्र० ३१ ।

णामग-नामक प्रतिज्ञा । उत्त० १०१ ।

णामधेज्जा-मायन्नाणीत्यर्थं । नि० चू० प्र० ५ अ ।

णाय-निश्चित आय । लाभ न्याय मुक्ति । उत्त० २१३ । ज्ञात-सामान्येनावगतम् । भग० ६५ । ज्ञात सामान्यतः । भग० ३१६ । नाम-ग्रन्थ । आव० ६७७ । उदाहरणम् । ज्ञाता० १० । दृष्टान्त । वृ० तृ० २६ अ । ज्ञात-इक्ष्वाकुवंशविशेषभूत । औप० २७ । ज्ञात-उदार क्षत्रिय । उत्त० २७० । नाव । उत्त० १५० ।

णायए-नायक प्रणेता यथावस्थितवस्तुस्वरूपप्रणेतृत्वम् च । सूत्र० २५४ । प्रधान न्यायको वा । ज्ञाता० ९७ । ज्ञाति-बन्धु । सूत्र० १७१ । ज्ञातक-स्वजातीय यद्वा ज्ञातक-सवासादिना ज्ञात-सहज परिचित । जं० प्र० १२३ ।

णायग-स्वामिनो ज्ञानादि प्रापका वा । व्य० प्र० २३५ ।

णायगो-स्वजन । नि० चू० प्र० २६८ आ । स्वजन ज्ञातको-प्रज्ञायमान । नि० चू० द्वि० २५ अ ।

णायज्झयणा-ज्ञातानि दृष्टान्तास्तत्प्रतिपादकान्यध्ययनानि षष्ठाङ्गप्रथमश्रुतस्कन्धवर्त्तीनि । सम० ७ ।

णायपुत्ते-ज्ञातपुत्र-वर्धमानस्वामी इति । उत्त० २७० ।

णाया-ज्ञाता-उदाहरणानि । बृ० द्वि० १५२ अ । क्षत्रियभेद । प्रज्ञा० ५६ ।

णारए-नारद । औप० ९१ ।

णारदो-नारदाख्य ऋषि । आव० ९४ ।

णाराय-नाराचम् । जीवा० ११० । नाराच-मर्कटबन्ध । जं० प्र० २०६ ।

णारायणो-स्वनामख्यातनारायणः द्वारकाधिपतिः, नारायण-कृष्ण । आव० ९४ ।

णारी-नारीकूट-नारीकान्तानदीसुरीकूटम् । जं० प्र० ३७७ ।

णारीकन्ता-नारीकान्ता-नदीविशेष । जं० प्र० ३७६ ।

णारीकन्ताए-नारीकान्ताया । जं० प्र० ३७६ ।

णालद-सूत्रकृताङ्गस्य त्रयोविंशमध्ययनम् । उत्त० ६१६ ।

णालवइज्ज-सूत्रकृताङ्गे त्रयोविंशमध्ययनम् । सम० ४२ ।

णालदा-नालदा-राजगृहे शाखापुरम् । आव० १९९ ।

णालवद्ध-नालबद्धम् । जीवा० १३६ ।

णालबद्धा-माता-पिता-भ्राता आदि । नि० चू० तृ० ३० अ ।

णालातिवद्धेण- । नि० चू० प्र० २११ आ ।

णालिआ-नालिका-यष्टिविशेष । जं० प्र० ९४ ।

णालिएरिवण-नालिकेरवनम् । जीवा० १४५ ।

णालिएरी-वलयविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।

णालि-घडिया । नि० चू० प्र० २२ आ ।

णालिआ-नालिका । आव० ३६० ।

णालिउ-घडिउदग गलेणो य लक्खितो कालो । नि० चू० तृ० ११८ आ ।

णाले-नाल-कन्दोपरिमध्ययष्टयवयव । जं० प्र० २८४ ।

णावणिज्जुत्तीए-एतेहिं सुत्तपदेहिं सव्वे उग्गमुप्पायण एसणा दोसा य सूचिता तण । नि० चू० तृ० ६३ अ ।

णावत्ति-पसत्ती । नि० चू० प्र० १२१ आ ।

णावमज्जे-(णावमेज्जा) नावमेन-न निर्वेपन कुर्यात् । सूत्र० १८१ ।

णावाकडए-नावाकटक-नौकटकम् । आव० ४०१ ।

णावाकडओ-नावाकटक नौकटकम् । आव० २१४ ।

णावागतो-नावागति यथाऽस्य महानद्यादौ गमन, विहायसो गममो नः । प्रज्ञा० ३२७ ।

णावाभूय-नौभूत-नौतुल्यम् । जं० प्र० २२० ।

णावायाणियगा-नौवाणिजका-नौवणिज । ज्ञाता० १३६ ।

णावासठिते-नौसंस्थितम् । सूत्र० १२० ।

णाविय-नाविक-नैवर्त । ज्ञाता० १४६ ।

णाविया-नौका-द्रोणिका । भग० २११ ।

णासकरण-णासारिसादिरोगणासणत्थं णासकरण । नि० चू० द्वि० ८६ अ ।
णासिऊण-नष्ट्वा । दश० ११ ।
णासिक्क-नासिक्य, पारिणामिकीबुद्धिदृष्टान्ते नगरम् । आव० ४३६ ।
णासो-नियत निश्चित वाऽऽसन-नामादिरचनात्मकं क्षेपण न्यास-निक्षेप । उत्त० ७२ ।
णाह-नाथ -योगक्षेमकारिन् । ज्ञाता० १६७ ।
णाहरा-मणफ्फया । नि० चू० तृ० ८ आ ।
णित-निगच्छत् । ओघ० ६० । नितो निर्गच्छन् । आव०
णिताण-निगच्छत् । नि० चू० प्र० १२० आ । २६५ ।
णिंदणया-निंदन-आत्मनैवात्मदोषपरिभावनम् । उत्त० ५७६ ।
णिदुय-निर्वृत नियति, मृतमिति । विपा० ५१ ।
णिदू-निन्दु -म्रियमाणप्रजनिका स्त्री । आव० २०५ । निन्दू -मृतापत्यप्रसू । आव० ३६७ ।
णिंब-निम्ब एकास्थिकवृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३१ ।
णिंबोलियाए-निम्बगुलिका-निम्बफल निर्वोलिता निम जिजता । ज्ञाता० १९६ ।
णिअसेइ-निवासयति-परिधापयति । ज० प्र० १६१ ।
णिअग-निजका -मातापितृभ्रात्रादय । ज० प्र० २७० ।
णिअमो-नियम शौचादि । ज० प्र० ५२२ ।
णिअल्लओ-निजक । दश० ११ ।
णिइति-निर्यान्ति-निगच्छन्ति । प्रश्न० ११५ ।
णिइय-नैत्यिक-सार्वदिकमवस्थितं मनुष्यपोपादिप्रमाणम् । प्रश्न० १५४ ।
णिउड्डुक्कुडिया-निवृत्युत्कटता । आव० २०६ ।
णिउण-निपुणम् । प्रश्न० ३६ । सुहुमो । नि० चू० तृ० १३ अ ।
णिउत्तो-नियुक्त । आव० ८१८ ।
णिउर-वृक्षविशेष । ज्ञाता १६१ ।
णिओइओ-चोदितो । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
णिओगी-नियोगी-कुलपुत्र । उत्त० ३०५ ।
णिओगे-नियोग -उपकरणम् । ज० प्र० ४०३ ।
णिओदण-भिक्खकूरो । नि० चू० प्र० ३२८ अ ।
णिकट्ठा-निकृष्टा-कोशाद्बहिष्कृता असियष्टि । ज्ञाता० २३६ ।
णिकसो-सद्भाव । उप० मा० ४१५ ।
णिकाईय-निकाचितम् । उत्त० १७४ ।
णिकायकाय-निकायकाय -षड्जीवनिकाय । दश० १३४ ।
णिक्कंकड-निष्कवचा, निरावरणा । ज० प्र० २१ । निष्कङ्कटा -निष्कवचा निरावरणा । औप० ११५ ।
णिक्कतार-निर्गत कान्तारान्निष्कान्तारस्तमिष्कमितार वा । ठाणा० ११८ ।
णिक्क-सर्वथा विगतमल । ज्ञाता० ५३ ।
णिक्कलिस्सति- । नि० चू० प्र० १७२ अ ।
णिक्कसाए- । सम० १५३ ।
णिक्का-सारणी । नि० चू० प्र० ७२ आ । अन्नक- वाडसजुताओ णिक्का । नि० चू० द्वि० ७० आ ।
णिक्किव-निष्कृप -मम दुःखिताया अप्रतीकारात् । ज्ञाता० १६७ ।
णिक्कोडण-निष्कोटन-बन्धनविशेष । प्रश्न० ५६ ।
णिक्कोरण-पुहस्स अवणयण णिक्कोरण । नि० चू० द्वि० १२१ आ ।
णिक्खमइ-निक्षिप्यते । दश० ५४ ।
णिक्खमण-निष्क्रमणम् । आव० ५१४ । णिप्फेडण । नि० चू० प्र० २५८ आ ।
णिक्खमे-निष्क्रामेत्-गच्छेत् । उत्त० ५६ ।
णिक्खित्त-णाम गरलिगाबद्ध स्थापयति । नि० चू० प्र० ८३ आ ।
णिक्खित्तचरगा-गोचरचर्यायामभिग्रहविशेष । नि० चू० तृ० १२ आ ।
णिक्खिवति-गोपयति । नि० चू० प्र० ८३ आ । पट्टे मुचति । नि० चू० प्र० २१३ अ । गोपयति । नि० प्र० ८३ अ ।
णिक्खुड-निष्कुट मागम् । ज० प्र० २५५ । निष्कुट- कोणवर्तिभरतक्षेत्रखण्डरूपम् । ज० प्र० २१८ ।
णिक्खुडाणि-निष्कुटानि-अवान्तरक्षेत्रखण्डरूपाणि । ज० प्र० २१८ ।

णिक्खेवगणिक्खित्त–निक्षेपकनिक्षिप्तम् । आव० ६७ ।
णिगओ–निगम –वणिग्जननिवास । प्रश्न० ५२ । निगम कारणिक, वणिग् वा । औप० १४ । निगम –प्रभूततरवणिग्वर्गावास । प्रज्ञा० ४७ ।
णिगमण–निगमन–प्रतिज्ञाहेत्वो पुनर्वचन निगमनम् । दश० ६२ ।
णिगमा–निगम –कारणिका, वणिज । जं० प्र० ११० । वणिग्विशेषा । बृ० द्वि० ४५ अ ।
णिगरिअ–निगरित–सारीकृतम् । जं० प्र० १११ ।
णिगिण–नग्न । नि० चू० द्वि० ३८ अ ।
णिगिणाउ–मुग्नपरिधाना । आच० ३७१ ।
णिगिणिण–नाग्न्यम् । उत्त० २५० ।
णिगुंजमाणी–निगुञ्ज-ती–अव्यक्तशब्द कुर्वन्ती । ज्ञाता० १५८ ।
णिगुण–निगुण–निहतगुणम् । प्रश्न० ३६ ।
णिगुहिज्जा–अवगूहयेत्–प्रच्छादयेत् । आचा० ३५४ ।
णिगोय–निगोदा –कुटुम्बानि । जं० प्र० १७१ ।
णिग्गया–त्वमणा । नि० चू० द्वि० ९८ अ ।
णिग्गम–वणिया जत्थ केवला वसति त निग्गम । नि० चू० प्र० २२६ अ ।
णिग्गमए–प्रस्थानम् । नि० चू० प्र० १५८ अ ।
णिग्गयरिणो–कृतप्रयुपकारा । नि० चू० प्र० २९२ आ ।
णिग्गया–निगता–जे तव वोलीणा छेदादिपत्ता । नि० चू० तृ० १२२ अ ।
णिगिलिओ–निर्गिलित । आव० ३६५ ।
णिग्गुणा–निर्गुणा –उत्तरगुणविकला । जं० प्र० १७१ ।
णिग्गू–गुच्छविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
णिग्गोहवरपायव–न्यग्रोधवरपादप । जं० प्र० १५० ।
णिग्घरिस–कषपट । नि० चू० प्र० २४२ आ ।
णिग्घाए–निर्घात –वैक्रियाशनिप्रपात । प्रज्ञा० २६ ।
णिग्घाएति–गालयति । नि० चू० प्र० ११७ आ ।
णिग्घाओ–निर्घात –गगने व्यन्तरकृतो महाध्वनि । प्रश्न० ५१ ।
णिग्घायण–निर्घातन–विश्लेषणम् । जं० प्र० १५० ।
णिग्घिण–निर्घृण –निर्दय । ज्ञाता० १६७ ।
णिग्घोसो–निर्घोष महाध्वनि । औप० ७३ । निर्घोष महाध्वनि । प्रश्न० २० ।
णिच्चंधणियंसण–ज दिया रातो य परिहिज्जेइ । नि० चू० द्वि० १६२ अ ।
णिच्चालोए–अष्टाशीतौ महाग्रहे चतुष्षष्टितम । ठाणा० ७९ ।
णिच्चालोय–नित्यमालोको–दर्शन–दृश्यमानता यस्य तद् नित्यालोकम् । जीवा० ३९९ ।
णिच्छउ–परमार्थं । नि० चू० प्र० ९७ अ ।
णिच्छय–निश्चय –निर्णय निगतकर्मचयो निश्चय मोक्ष । प्रश्न० २ । तत्त्वाना निर्णय । ज्ञाता० ७ ।
णिच्छल्लेति–त्वच अवणेति महामणि प्रकाशयति । नि० चू० प्र० ११६ आ ।
णिच्छाणं–नि स्थान–स्थानवर्जितम । विपा० ४७ ।
णिच्छुभले–आददाति–नुदति । आव० १०२ ।
णिच्छुहति–निस्पृशति । उत्त० २७७ ।
णिच्छूढं–निष्ठ्यूतम् । दश० ३८ ।
णिछुभति–धाडयति । नि० चू० प्र० ३०३ अ ।
णिजुत्ता–नियुक्ता–स्थापिता । जं० प्र० २१२ ।
णिजुद्धं–नियुद्धम् । उत्त० १९२ । सव्वसधिविकवोवण णिजुद्ध । नि० चू० द्वि० ७१ अ ।
णिज्जतो–नीयमान । आव० ६३१ ।
णिज्जरापोग्गलो–निर्जरापुद्गल –अपगतकर्मभाव –परमाणु । प्रज्ञा० ३०३ ।
णिज्जाण–णगर गाम वा ज ठिय त । नि० चू० प्र० २६५ अ । निर्याण–अनावृत्तिकगमनम् । औप० ८० ।
णिज्जाणियकेणाइ–नगरनिर्गमगृहाणि । भग० ६१७ ।
णिज्जाणिया–रायादियाण निग्गमण ठाण । नि० चू० प्र० २६५ अ ।
णिज्जामिय–निर्यामित । उत्त० १३३ ।
णिज्जास–निर्यास रस । जं० प्र० १०० । निर्यास । ओघ० १०० ।
णिज्जाहि–निर्यास्यति–निर्गमिष्यति । ठाणा० ४५९ ।
णिज्जिए–निर्जित भग्नवलम् । जं० प्र० २७७ ।
णिज्जित–उपार्जितम् । नि० चू० द्वि० १०६ अ ।

णिज्जुत्ती–निर्युक्ति निश्चयेन आदौ वा युक्ता अर्थास्तेषां युक्ति निर्युक्तार्थव्याख्या वा । आव० ६७ ।

णिज्जूढा–कालावधीए जे ठप्पा कया ते णिज्जूढा । नि० चू० प्र० १६६ अ । जे ठप्पा कया । नि० चू० तृ० ४५ आ ।

णिज्जूह–गवक्खो । नि० चू० द्वि० ८४ अ । निर्यूहो द्वारोपरितनपार्श्वविनिर्गतदारु । ज० प्र० १०७ । णिज्जूहक–निर्यूहक–द्वारपार्श्वविनिर्गतदारु । ।

णिज्जूहितो–परित्यजन् । पिण्ड० १७६ ।

णिज्जूहिऊण–परित्यज्य । उत्त० ६६८ ।

णिज्झर–निर्झरा –गिरितटादुदकस्याध पतनानि तान्येव महावस्थायीनि । ज० प्र० ६६ ।

णिज्झवणा–नि –आधिक्येन यान्ति प्राणिन प्राणास्तेषां नियाता–निर्गच्छता प्रयोजकत्व निर्यापना, प्राणवधस्याष्टाविंशतितम पर्याय । प्रश्न० ६ ।

णिट्ठविय–निष्ठितम् । आव० ५५८ ।

णिट्ठवेतित्ति–मारेज्जा । नि० चू० द्वि० १३३ आ ।

णिट्ठाण–णिप्फत्ती । नि० चू० प्र० ३३ आ । ज सव्वगुणोववेय सव्व समरसभिय त । दश० १२२ ।

णिट्ठाणकहा–निष्ठानकथा शतपञ्चशतरूपका, निष्ठान यावद् दानसहस्रमिति, भक्तकथायाश्चतुर्भेद । आव० ५८१ ।

णिट्ठावेति–व्यापादयति । नि० चू० प्र० १०३ अ ।

णिट्ठिए–निष्ठितोऽपनेतव्यद्रव्यापनयनमाश्रित्य निष्ठां गत विशिष्टप्रयत्नप्रमार्जितकोष्ठागारवत् । ज० प्र० ६६ ।

णिट्ठियं–परिसमत्तण । दश० चू० ११२ आ ।

णिट्ठिया–कालगता । नि० चू० प्र० २०७ आ ।

णिट्ठुर– । नि० चू० प्र० २६६ आ ।

णिट्ठुहति–निष्ठीवति । उत्त० ३५६ ।

णिट्ठगालति– । नि० चू० प्र० २२० आ ।

णिणाए–निनाद –प्रतिशब्द । औप० ७३ । निनाद – प्रतिध्वनि । ज० प्र० १६२ ।

णिण्ण–मट्ठा । नि० चू० द्वि० १२६ अ ।

णिण्णओ–निनय –निवचनम् । बृ० तृ० १२५ अ ।

णिण्णय–निणय । आव० ६७ ।

णिण्णाइ–(देशी) अधोगच्छति । उत्त० २८३ ।

णिण्हए– । नि० चू० प्र० २६० आ ।

णिण्हवो–जो पुच्छिओ मतो सव्वहा अवलवइ । दश० चू० १२४ ।

णितव–नितम्ब –कटक । ज० प्र० २५२ ।

णितावादी–नियत–नित्य वस्तु वदति य स । ठाणा० ४२५ ।

णितितो–णिच्चमवत्थाणातो णितितो । नि० चू० द्वि० ६१ आ । एते सयारगादि दव्वे कालट्ठातीत अपरिहरतो । नि० चू० प्र० १४३ अ ।

णितिय–धुव, सासत । नि० चू० प्र० १४२ अ । णिच्चणिमत । नि० चू० द्वि० ६० आ ।

णितियादि–नित्यवासादि । ओघ० ५६ ।

णित्थक्क–अनवसरज्ञ अनुरक्ता या ममाकाण्डे एव स्यागादित्यद्रम् । ज्ञाता० १६७ ।

णित्थरहल्लेज्ज–फोडण । नि० चू० तृ० ५७ अ ।

णित्थरिउ–पार प्राप्तुम् । महाप० ।

णित्थरिहिह– । ज्ञाता० २४० ।

णित्थारणा–निस्तारणा–तत्पारप्रापणा । ज० प्र० २३७ ।

णिदाणा–भवान्तरीया धर्मोत्साहपराक्रमा प्रार्थनाविशेषा दुर्लभबोध्यादिफला नवभेदा । दशा० ।

णिदाहो–निदाघ एकादश मासनाम । सूर्य० १५३ ।

णिदोच्च–निर्भयम् । नि० चू० तृ० ७१ अ ।

णिद्दा–निद्रा–सुखप्रतिबोधलक्षणा । भग० २१८ ।

णिद्दारो–निर्धार । आव० ८४५ ।

णिद्देज्ज–पुव्व पडिहारितो दत्तो इदाणि णिद्देज्ज देहित्ति । नि० चू० प्र० १७७ आ ।

णिद्ध–स्निग्ध–मनोहरम् । जीवा० २६७ । स्निग्ध–स्नेहलम् । जीवा० २६६ ।

णिद्धंधस–अत्यन्तमैहिकामुष्मिकापायशङ्काविकल अत्यन्त जन्तुबाधनिरपेक्षो वा परिणामोऽध्यवसायो वा । उत्त० ६५६ ।

णिद्धमा–पासत्था । नि० चू० प्र० ७६ आ ।

णिद्धबंधणपरिणामे–स्निग्धबन्धनपरिणाम स्निग्धस्य सतो बन्धनपरिणाम । प्रज्ञा० २८८ ।

णिद्धमण–निर्गमनम् । आव० ६४ ।

णिद्धमहुरणिवायविणीयववहारा–घृतगुडसद्वसतिविनयादिजातपक्षव्यवहारा । व्य० प्र० २५३ ।
णिद्धम्मो–निर्गतो धर्मात्–श्रुतचारित्रलक्षणादिति निर्धर्म । प्रश्न० ५ ।
णिद्धा–स्निग्धा । आव० २६२ ।
णिद्धाइऊण–निर्गत्य । आव० २१६ ।
णिद्धाइस्सति–निर्द्धाविष्यन्ति शीघ्रया गत्या निर्गमिष्यन्ति । ज० प्र० १७१ । निर्गमिष्यन्ति । ज० प्र० १७६ ।
णिद्धुणे–निर्धुनोति–नितरामपनयति । उत्त० १८५ ।
णिद्धो–स्निग्ध स्वस्मिन् रूपेश्यर्यमुत्कट । जीवा १८७ ।
णिधण–निधन–पर्यवसानम् । प्रश्न० ५ ।
णिन्नामए–निश्चयेन नामयेत् निर्नामयेत्–अपनयेत् । सूत्र० २३७ ।
णिपुरो–नन्दीवृक्ष । आचा० ३४८ ।
णिप्‍ंका–कलङ्कविकला कर्दमरहिता वा । ज० प्र० २१ ।
णिप्पंको–निष्पङ्क –आर्द्रमलरहित अकलङ्को वा । औप० ११५ ।
णिप्पच्चक्खाणपोसहोववासा–निष्प्रत्याख्यानपौषधोपवासा–असत्पौरुष्यादिनियमा अविद्यमानाष्टम्यादिपर्वोपवासाश्चेत्यर्थ । ज० प्र० १७१ ।
णिप्पडिकम्मया–प्रशस्तयोगसङ्ग्रहार्थैन निष्प्रतिकर्मशरीरता सेवनीया, योगसङ्ग्रहे षष्ठो योग । आव० ६६३ ।
णिप्पिवासो–निर्गत पिपासाया कष्ट प्रति स्नेहरूपाया इति निष्पिपास । प्रश्न० ५ ।
णिप्फडइ–नि सरति । दश० ६१ ।
णिप्फाव–औषधिविशेष । प्रज्ञा० ३३ । निप्पावा –वल्ला । ज० प्र० १२४ । वल्ला । नि० चू० प्र० १४४ आ । नि० चू० द्वि० १२० अ ।
णिप्फिडति–निस्सरति । आव० ९६ ।
णिप्फिडिओ–निष्काशित । आव० ४२६ ।
णिप्फिडिता–निर्गता । आव० ३५० ।
णिप्फिडिया–निर्गता । दश० ९८ ।
णिप्फेडओ–निस्फेट स्थान स्वातन्त्र्य वा । आव० ५१२ ।
णिप्फेडिय–निष्काशित भूमौ पातितम् । आव० ३६६ ।
णिप्फेडो–निर्गम । आव० ३५५ ।
णिब्बधो–निर्बन्ध । आव० ५६५ ।
णिब्बुडो–निमग्न । आव० १८२ ।
णिब्भरा–मत्ता । नि चू० द्वि० २२ आ ।
णिमग्गजला–निमग्न जल यस्या सा निमग्नजला । ज० प्र० २३० ।
णिमित्तं–निमित्त–अङ्गस्फुरितादि । प्रश्न० ४० । निमित्त अनागतार्थपरिज्ञानहेतुर्ग्रन्थ । ओघ० १४ ।
णिमित्ति–नैमित्तिक । आव० ५६० ।
णिम्मसा–निर्मांसा । ज्ञाता० ३३ ।
णिम्मला–निर्मला–आगन्तुकमलरहिता । ज० प्र० २१ । फुल्ला । नि० चू० तृ० १०३ आ । अमिला । नि० चू० प्र० २५५ अ ।
णिम्मलो–निर्मल –कठिनमलरहित । औप० ११५ ।
णिम्माया–निष्णाता–निपुणा । आव० ६७४ ।
णिम्मिय–न्यस्त । ज्ञाता० १४ ।
णिम्मेरा–निर्मर्यादा –अविद्यमानकुलादिमर्यादा । ज० प्र० १७१ ।
णिम्मोअण–सठवण । नि० चू० प्र० १२३ अ ।
णियठ–निर्गतो ग्रन्थात्–मोहनीयकर्माख्यादिति निर्ग्रन्थ । भग० ८९० । अब्भितरबाहिरगथणिग्गतो । उत्त० २५७ ।
णियसेइ–नियस्ते–परिधत्ते । जीवा० २५३ ।
णियइयाओ–नैयतिक्य–नियता न तु विप्रभृतय इति पर्य्यवेत्यर्थ । भग० ४४ ।
णियए–नियत एकस्वरूपत्वात् । भग० ११६ ।
णियगो–निजक । उत्त० २२६ । निजक –आत्मीय । औप० ८९ ।
णियच्छति–नियच्छति निश्चयेन यच्छति–अवतरति–युज्यते । सूत्र० ३५ । गच्छति–प्राप्नोति । बृ० तृ० ७६ आ ।
णियट्टिबायरो–क्षपकश्रेण्यन्तर्गत क्षीणदर्शनसप्तको जीवग्रामो निवृत्तिबादर, भूतग्रामस्याष्टम गुणस्थानम् । आव० ६५० ।
णियडि–निकृति–वक्रवृत्त्या कुर्कुटादिकरणेन दम्भप्रधानवणिक्पुत्रोत्रीयसाध्वाकारेण परवञ्चनार्थं गलकर्तनामिवावस्थानम् । सूत्र० ३२६ । परस्य व्यञ्जकत्वेन अधिका कायक्रिया णियडी । नि० चू० प्र० २८९ आ ।

णियमपगप-नियमप्रकल्प-कायोत्सर्गं । बृ० द्वि० १३० आ ।
णियमसा-नियमेन-अवश्यभावेन । उत्त० ६५१, ५३५, ५४४ ।
णियमसो-नियमश-नियमात् । उत्त० ७६ ।
णियमारक्खिओ-स०वपगईओ जो रक्खति सो णियमारक्खिओ । नि० चू० प्र० १६५ अ ।
णियमो-निगम-वणिग्जनप्रधानस्थानम् । प्रश्न० ६६ । नियम-पिण्डविशुद्धयादि उत्तरगुण । द्रव्याद्यभिग्रह । प्रश्न० १३२ । अवश्यम्भावी । प्रश्न० १३३ ।
णिययवित्ती-नियतवृत्ति । व्य० द्वि० ३६१ अ ।
णियया-सदैव स्वस्वरूपा । ज० प्र० २७ ।
णियाग-णियग-स्वजन । नि० चू० प्र० १४० आ । नियाग-मोक्षमाग सत्संयमो वा । सूत्र० २६६ । संयमो विमोक्षो वा । सूत्र० ३०२ ।
णियाणमरणे-ऋद्धिभोगादिप्रार्थना निदान तत्पूर्वक मरण निदानमरणम् । ठाणा० ९३ ।
णियोग-नियोग-आज्ञा । ज० प्र० १६६ ।
णिरंगणो-निरङ्गन-कौशाम्ब्या राजमल्ल । उत्त० १६३ ।
णिरंतरता-निरन्तरभूमिस्पर्शिता । बृ० द्वि० २२३ आ ।
णिरई-निरति देवानन्दाया नामान्तरम् । ज० प्र० ४६२ ।
णिरक्किय-निराकृता-अपास्ता । उत्त० ३१६ ।
णिरणुग्गहकसिण-छम्मासिए पट्ठविए पचमासा चउवीस य दिवसा वूढा, ताहे अण्ण छम्मासिय आवणो ताहे त वहति पुव्विल्लस्स छड्डिणा जो सो । नि०चू०तृ० १३५ आ ।
णिरति-निवृंति । बृ० द्वि० १४४ आ ।
णिरभिग्गहो-दसणसावगो । नि० चू० प्र० १२० अ ।
णिरयपडिरूविया-निरयप्रतिरूपिका नरकसदृशी । ज्ञाता० ६२ ।
णिरयविभत्ति-सूत्रकृताङ्गस्य पञ्चममध्ययनम् । उत्त०६१४ ।
णिरवच्चो-निरपत्य-दिष्यगणरहित । आव० २४० ।
णिरवलावे-निरपलाप-आचार्यस्यापरिश्राविस्वम् । प्रश्न० १४६ ।
णिरवेक्खो-निरपेक्ष । आव० ८२० ।
णिरालए-निरालय-वसतिप्रतिबन्धवन्ध्य, यथोचित सतत-विहारित्वात् । ज० प्र० १४६ ।
णिरालोआ-निरालोका-निरस्तप्रकाशा निरस्तदृष्टिप्रसरा वा । ज० प्र० १६७ ।
णिरुभिऊण-निरुध्य । महाप० ।
णिरुच्चारो-निरुच्चार-निरुद्धपुरीपोत्सग, अविद्यमान-सञ्चरण नष्टवचनोच्चारणो वा । प्रश्न० ५७ । प्राकार-स्योर्ध्वं जनप्रवेशनिर्गमवर्जित । उच्चार-पुरीष तद्विसर्गार्थं जनाना बहिर्निगमन तदपि स । ज्ञाता० १४६ ।
णिरुद्धपरियागो-जस्स तिण्णि वरिसाणि परियायस्स सपुण्णाणि । नि० चू० तृ० ८४ अ ।
णिरुद्धा-निरुद्धा । आव० ३४५ । निरुद्धा मूछिता निरुद्ध चेष्टा । उत्त० १६० ।
णिरुवकिट्ठ-निरुपक्लिष्ट-व्याधिना प्राक् साम्प्रत वाऽ नभिभूत । ज० प्र० ६० ।
णिरुवद्दवा-निरुपद्रवा-अविद्यमानराजादिकृतोपद्रवा । ओप० २ ।
णिरुवमा-णिग्गया उवमा जत्थ अस्थो दृष्टान्ताभाव । नि० चू० द्वि० १४६ आ ।
णिरुवहत-ण अञ्जणलञ्जणोवलित्त ण वा अग्गिदिड्ढ मूसगखइय वा । नि० चू० प्र० १३८ आ ।
णिरुवहय-निरुपहत-स्फोटादिदोषविरहित । ज्ञाता० ६७ ।
णिलुक्क-निलुक-अन्तर्हित । ज्ञाता० १५३ ।
णिलुक्का-निलीना । आव० ६० ।
णिल्लेव-निर्लेप-अत्यन्तसद्भूतात्मयत्नागतबालाप्रलेपाप हारादपनीतधा यलेपकोष्ठागारवत् । ज० प्र० ६१ ।
णिल्लेवगो-रजक । आव० ५६२ । रयगो । नि० चू० तृ० १२६ आ ।
णिल्लेवण-निर्गंध । नि० चू० प्र० २२२ अ ।
णिल्लेवेति-धोवति । नि० चू० प्र० २११ अ ।
णिवज्जति-निष्पद्यन्ते । मर० ।
णिवज्जे-स्वपिति । ओघ० ८४ ।
णिवण्णेति-अवलोकयति-पश्यति । आव० ६८८ ।
णिवन्ना-निवन्ना-सुप्ता । ज्ञाता० १२६ ।
णिवाणतड-निपानतटम् । दश० ६४ ।
णिवाय-निपात-पतनम् । ज्ञाता० २६ ।

णिवायगंभीरा–निवाता–वायोरप्रवेशात् किल महद् गृह निवात प्रायो न भवति तत आह निवातगम्भीरा, निवाता सती गम्भीरा निवातगम्भीरा, निवाता सती विशाला इत्यर्थ । राज० ५८ ।
णिवायग– । भग० ८०३ ।
णिवारण–नितरा वार्यते– निषिध्यतेऽनेन शीतवातादीति निवारण सौधादि । वस्त्रादि वा । उत्त० ८८ ।
णिवारिंतो–निवारयन्तम् । उत्त० ३०५ ।
णिविज्जए–शेते । उत्त० ५५१ ।
णिविज्जण–निविजनम् । आव० ५०६ ।
णिविट्ठो–परिणीओ । नि० चू० प्र० १४५ अ ।
णिविण्णो–निर्विण्ण –निविष्ट । उत्त० २२४ ।
णिवुज्झमाणि–अश्वादीना नीयमाना । आचा० ४१३ ।
णिवुड्ढित्ता–निर्वेष्ट्य–हापयित्वा । सूर्य० १२ ।
णिवुड्ढेमाणे–निर्वेष्टयन्–हापयन् । सूर्य १२, ३८ ।
णिवेएति–समर्पयति । नि० चू० प्र० ३३२ अ ।
णिवेदन–आख्यानम् । नि० चू० प्र० ७३ आ ।
णिवेदे–निवेदयित्वा । ओघ० ५७ ।
णिवेसण–महाघरस्स परिवारघरा णिवेसणं । नि० चू० प्र० १८७ अ । आसमतावसा समादि सत्थट्ठाण । नि० चू० प्र० २२६ अ । नि० चू० द्वि० १२७ आ । गृहम् । नि० चू० तृ० ७३ अ ।
णिव्वक्खा–निर्लज्जा । नि० चू० तृ० १७ अ ।
णिव्वण–निर्व्रण छिद्रग्रन्थ्यादिदोषरहित । ज०प्र० २४१ ।
णिव्वणा– । नि० चू० प्र० १२१ अ ।
णिव्वत्तणाहिकरणिया–यच्चादितस्तयोर्निर्वर्तनं सा निर्वर्तनाधिकरणिकी । ठाणा० ४१ ।
णिव्वया–निर्वता महाव्रताणुव्रतविकला । ज० प्र० १७१ ।
णिव्वलियित्तियं–उन्द्वेठण । नि० चू० तृ० ६० अ ।
णिव्वहणा–निर्वहणा–यधूवरम् । बृ० तृ० २४ आ ।
णिव्वहति–विफलीभवति । नि० चू० प्र० ८ अ ।
णिव्वाघाइम–निग्गमण–अनुत्तदेहस्स णिव्वाघाइम । नि० चू० द्वि० ५३ अ । निर्व्याघातिम–व्याघातिमाद्विनिर्गतं स्वाभाविकम् । सूर्य० २६६ ।
णिव्वाण–घनघातिकर्मचतुष्टयक्षयेण क्वमज्ञानावाप्ति । सूत्र० १९८ । सम० १५४ ।
णिव्वाय–निर्वात –निर्व्याघात । ज्ञाता० ४१ ।
णिव्वाव–निर्वापकथा–दशपञ्चरूप्यका इयन्त व्यञ्जनभेदादिरिति प्रशसन द्वेषण वा । भक्तकथाया द्वितीयो भेद । आव० ५८१ । नि० चू० प्र० ३३ आ ।
णिव्वावकहा–पक्वापक्वान्नभेदा व्यञ्जनभेदा वेति निर्वापकथा । ठाणा० २०९ ।
णिव्विट्ठ–निर्विष्ट ससेवम् । दश० १८१ ।
णिव्विट्ठकप्पट्ठिती–निर्विष्टा–आसेवितविवक्षितचारित्रा अनुपहारिका इत्यर्थ, तत्कल्पस्थितिर्यथा प्रतिदिनमायाममात्र तपो भिक्षा तथैवेति । ठाणा० १६७ ।
णिव्विण्णकाममोगो–निर्विण्णकामभोग । आव० ५१२ ।
णिव्विण्णो–निर्विण्ण । आव० ३४३ ।
णिव्विन्नवरा–निर्विण्णा वरा परिणेतारो यस्या सा निर्विण्णवरा । ज्ञाता० २५० ।
णिव्वियतिए–निर्विकृतिक निर्गतघृतादिविकृतिक । औप० ४० ।
णिव्विसओ–निर्विषय । आव० ५२ ।
णिव्विसत्ताणि–निर्विषयीकृतौ । आव० ३५१ ।
णिव्विसति–प्रविशति । नि० चू० प्र० २९४ आ ।
णिव्विसमाणो–पच्छित्त वहतो । नि० चू० तृ० १३६ अ ।
णिव्विस्सो–अमसमक्खो । नि० चू० द्वि० १४० अ ।
णिव्वुइ–निर्वृतिहेतुत्वात् निर्वृत्ति –क्षीणमोहावस्थेति । सूत्र० १६७ । निवृत्ति –निर्वाण–सकलकर्ममलापगमनेन स्वस्वरूपलाभत परम स्वास्थ्य तद्धतु सम्यग्दर्शनाद्यपि कारण कार्योपचारात् निर्वृत्ति । प्रश्न० ४ ।
णिव्वुड्डी–निर्वृद्धि वृद्धेरभाव । ज० प्र० ४३७ ।
णिव्वुतो–निर्वृत्ति –मधुरायां पर्वतराजा गुना । आव० ३४४ ।
णिव्वुतो–निर्वृत –मुक्तिपदयोग्यधिरूढ । बृ० तृ० २३१ अ ।
णिव्वुया–निर्वृता–स्वस्थीभूतेन्द्रिया । बृ० द्वि० २१७ अ ।
णिव्वेढेइ–निर्वेष्टयति–मुञ्चति । सूर्य० ४९ ।
णिव्वेढेउ–उत्तर दातुम् । आव० ७०९ ।

णिसत-निशान्त-अवधारितम् । सूत्र० १४४ ।
णिसत-निरय । नि० चू० प्र० २०८ आ ।
णिसते-नितरा-अतिशयेन शा त-उपशमवान् अन्त क्रोधपरिहारेण बहिश्च प्रशान्ताकारतया निशात। उत्त० ४६ ।
णिसतपडिणिसत-निशान्तप्रतिनिशान्ते-अत्यन्त श्रमणा द्विरते निशान्तेषु वा गृहेषु प्रतिनिशान्ते-विश्रान्ते-निलीने-अत्यन्तजनसञ्चारविरह इत्यर्थ । ज्ञाता० ६८।
णिसग्ग-परिठ्ठावणियासमिती । नि० चू० प्र० ३१ अ ।
णिसज्जकरण- । नि चू० प्र० २३७ आ।
णिसज्जण-जघा । नि० चू० प्र० १५५ आ ।
णिसज्जा-निषद्या-समपुतोपवेशनादिका । प्रश्न० १०७ ।
णिसट्ठ-णदत्त । नि० चू० प्र० २४६ आ, २६१ अ। ज णिदेज्ज दिण्ण त णिसट्ठ । नि० चू० द्वि० १०५ आ ।
णिसट्ठतेण-अवकतिया वेला अवहरति । नि० चू० तृ० १६ आ ।
णिसट्ठा-खरा । नि० चू० प्र० २४५ आ । निसृष्टा निलज्जा । बृ० द्वि० १७६ आ ।
णिसढे-निषध -वृषभ । ज० प्र० ३०८ । यादवविशेष । ज्ञाता० २०३ । निषध वर्षधरपर्वत । ज० प्र० ३०८ ।
णिसण्णो-निषण्ण -उपविष्ट । ओघ० २२ ।
णिसम्म-निशम्य-हृदये परिणमय्य । जीवा० २४३ ।
णिसह-निषध -उत्तरकुरौ प्रथमह्रदनाम । ज० प्र० ३५५ ३०४ । नितरा सहते स्कन्धे पृष्ठे वा समारोपित भारमिति निषधो-वृषभ, तत्संस्थानसंस्थितानि-वृषभ संस्थितानि निषधाश्चात्र देवाधिपस्य परिपाल्यति, तेन निषधाकारकूटयोगान्निषधदेवयोगाद्वा निषध । ज० प्र० ३१० ।
णिसहकुडे-निषधकूट-न दनवनकूटनाम । ज० प्र० ३६७। निषधवर्षधराधिपवासकूटम् । ज० प्र० ३०८ ।
णिसा-निशा निरया यकारत्वात् निशा-नरकभूमि । सूत्र० ४०१ ।
णिसाओ-निषाद -ब्राह्मणन शूद्रया जात । उत्त० १९२ ।
णिसाते-निषीदन्ति स्वरा यस्मिन् स निषाद । ठाणा० ३९३ ।
णिसामिअ-निशम्य-आकर्ण्य तत्राक्षिप्तचित्ततयेतिभाव । उत्त० ४३४ ।
णिसासमणो-निश्वसन्तीव अधोगमनसाधर्म्यात् तद्गत जननि श्वाससाधर्म्याद्वा नि श्वसन्ती । ज्ञाता० १५८ ।
णिसिट्ठ-निषघन-निषधम् । बृ० तृ० २२३ आ । निसृष्टम् । आव० ३६७ । अनुज्ञातम् । पिण्ड० ११३ ।
णिसिमत्त- । नि० चू० प्र० ९१ आ।
णिसिरणा-परिट्ठावणिया । नि० चू० प्र० ८७ आ ।
णिसिरामो-प्रयच्छाम । आचा० ३५० ।
णिसिरिय-निसृज्य-पातयित्वा । सूत्र० ३१४।
णिसीयण-उवविसण । नि० चू० प्र० ६० अ ।
णिसीयति-निषीदति-उपविशति । जीवा० २०१ ।
णिसीय०व-निषीदित०य-उपवेष्टव्य सदशकभूमिप्रमार्जनादिन्यायेनेत्यर्थ । ज्ञाता० ६१।
णिसीह-अप्रकाशम् । नि० चू० प्र० २३ अ १८७ अ ।
णिसीहादि-छेदसुत्त । नि० चू० तृ० ३० आ ।
णिसीहिया-समणट्ठाण णिमित्त णिसीहिया । नि० चू० प्र० २२३ अ । नैषधिकी-निषीदनस्थानम् । जीवा० २०५ । निषदनस्थानम् । ज० प्र० ५१ ।
णिसुढते-आर्द्रीभवत्सु । नि० चू० प्र० ३५४ आ ।
णिसेगो-शुक्रपुद्गलाहरणलक्षण ओज । बृ० तृ० १०४ अ ।
णिसेज्जणा-पुत्ता । नि० चू० प्र० २४७ अ ।
णिसेज्जा-निषद्या । आव० २२७ । निषद्या स्त्रीभि-कृता माया स्त्रीव सती वा । सूत्र० ११० । निषद्या-प्रणिपत्य पृच्छा (गौतमस्य तिसृ अनियता शेषाणा । आव० चू०) एगाए निसज्जाए एक्कारस अगा चोद्दसहि । चोद्दस-पुव्वाणि न० चू०)
णिस्सचार-द्वारापद्वारं जनप्रवेशनिर्गमवर्जित । ज्ञाता० १४६ ।
णिस्ससो-नृशसा-निश्शूक , निष्क्रान्तो वा शसाया श्लाघाया इति । प्रश्न० ९ । नृशस-निस्तृशो जीवान् विहिसन् मनागपि न शङ्कते,निशसो वा परप्रशसा रहित । उत्त० ६५६ ।

णिस्सरणं–प्रस्खलम् । बृ० द्वि० १५८ आ ।
णिस्सरणणंदी–निःसरणेन–गच्छादेर्निर्गमेन नन्दति यो नन्दिर्वा यस्य स । ठाणा० २१७ ।
णिस्साकरउ–जो किंचि अववादपद लभित्ता मुयत्व पडिवज्जइ । नि० चू० तृ० १४६ अ ।
णिस्साणं–आलंवण । नि० चू० प्र० १०२ आ ।
णिस्सारो–निस्सार । आव० ३५३ ।
णिस्सासनिरुंभण–निःश्वास निरुणद्धि–नासिका दृढं गृण्हाति निःश्वासनिरोधार्थम् । ओघ० ८४ ।
णिस्सीला–निःशीला–गताचारा । ज० प्र० १७१ ।
णिस्सेस–निःश्रेयसो–मोक्ष । उत्त० ३०५ । निःश्रेयस–निश्चितकल्याण । राज० १०२ ।
णिहए–निहत–अपहृतसर्वसमृद्धि । ज० प्र० २७७ ।
णिहट्टु–निहृत्य–निवेश्य । ज० प्र० १८७ ।
णिहणाहि–निजहि । आव० १९६ ।
णिहणिऊण–निहत्य । दश० ५९ ।
णिहया–णिवसाया । नि० चू० तृ० ७२ आ ।
णिहरंति–निहरंति–अपनयंति उद्धरति । सूत्र० ३१३ ।
णिहा–चोहमाणादि । दश० चू० ३३ आ ।
णिहाणपउत्त–निधानप्रयुक्तम् । आव० ३५७ ।
णिहाय–निधाय–परित्यज्य । सूत्र० २४० ४१० ।
णिहालेयव्व–निभालयितव्य । उत्त० ५१ ।
णिहिअ–निहित–न्यस्त । ज० प्र० २४३ ।
णिहिणिउ–निहितुम् । उत्त० २२१ ।
णिहित–नक्षित्त । नि० चू० तृ० ८२ आ ।
णिहिरण्णो–निर्हिरण्य–अभार । ओघ० १८८ ।
णिहुए–निभृत–अनुयुक्त । सूत्र० १७३ ।
णिहुओ–प्रशान्तवृत्ति । ओघ० ४८ ।
णिहुय–उपशान्त । प्रश्न० ४३ ।
णिहुया–वरघरणिदिएसु ज सत्या अच्छंति ते णिहुया । नि० चू० तृ० ६ अ ।
णिहे–निहा–माया । सूत्र० १७३ ।
णिहोडणा–निवारणम् । व्य० प्र० २५३ ।
णीअदुवार–नीचद्वार–नीचनिर्गमप्रवेश । दश० १६७ ।
णीइ–निर्गच्छति । आव० १२६ । निरेति–निर्गच्छति । आव० ११२ । निस्सरति । आव० १०२ ।
णीइआ–गुल्मविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
णीणवेंति–प्रापयन्ति । बृ० द्वि० १४२ आ ।
णीणाविता–आनायिता । आव० ३५७ ।
णीणावितो–निष्काशित–दापित । उत्त० १६८ । निष्काशित । आव० ३१८ ।
णीणाविय–अपनायित । आव० ४३४ ।
णीणिओ–नीत । आव० २०४ ।
णीणितो–णिच्छूढो–धाडितेत्यर्थ । नि० चू० प्र० ३१ आ ।
णीणियं–निष्काशितम् । आव० ४०९ । आनीतम् । उत्त० १५१ ।
णीणिया–चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषा । प्रज्ञा० ४२ ।
णीणेइ–निष्काशयति । उत्त० ४१५ ।
णीणेऊण–निष्काश्य । उत्त० ११८ ।
णीणेति–निष्काशयति । आव० २९७ ।
णीणेतु–निर्गमितुम् । आव० ३४८ ।
णीणेहि–व्यपनय । आव० २२६ ।
णीता–नेत्रा–स्वस्थान प्रापिता । ज्ञाता० २२१ ।
णीति–णिग्गच्छति । नि० चू० प्र० ३४ आ ।
णीती–नीति निर्गमप्रवेशरूपा । आव० ३४६ ।
णीध–निर्गच्छत । आव० १९१ ।
णीमे–नीप, वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
णीरए–नीरजा निर्गतरज स्वल्पसूक्ष्मवातानामोऽप्यष्टृष्टपान्यरज कोष्ठागारवत् । ज० प्र० ९६ ।
णीरत्ते– । ठाणा० ३६७ ।
णील–नील, मरकतमणि । ज० प्र० ११३ ।
णीलवंतद्दहे–उत्तरकुरुषु नीलवद्द्रहो नामह्रद । ज० प्र० ३२९ ।
णीलवंते–नीलवान् दिग्हस्तिकूटं द्वितीय । ज०प्र० ३६० । जम्बूद्वीपे द्वीपे नीलवन्नाम्ना द्वितीय वर्षधरपर्वत । ज० प्र० ३७१ ।
णीली–गुच्छविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
णीलीगुलिया–नीलीगुलिका–नीलीगुटिका । ज०प्र० ३३ ।
णीलीभेए–नीलीभेदो–नीलीच्छेद । ज० प्र० ३३ ।

णीले-अष्टाशीतौ महाग्रहे पञ्चविंशतितम । ठाणा० ७९ ।
नीलवत्कूट-नीलवद्वक्षस्काराधिपकूटम् । जं० प्र० ३७७ ।
णीलोभासे-अष्टशीतौ महाग्रहे पञ्चविंशतितम । ठाणा० ७९ ।
णीवातय-वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।
णीवट्टमाणो-निवर्त्तमान । उत्त० १३६ ।
णीवारे-निवार -सूकरादीना पशूनां वध्यस्थानप्रवेशनभूतो-भक्ष्यविशेष । सूत्र० २५८ । निवार -भक्ष्यविशेष । सूत्र० ११४ ।
णीसक-निशङ्क-अविद्यमानसन्देहम् । भग० ५४ ।
णीसट्ठ-निसृष्ट-प्रकामम्। बृ० तृ० १२१ आ । निसृष्ट -नारकैर्विमुक्त आत्यन्तिको वा। प्रश्न० २० । निष्प्रसरम् । उप० मा० ३५१ ।
णीसन्द-निष्पन्द । प्रज्ञा० ६ ।
णीसरइ-नि सरति । दश० ६१ ।
णीसवमाणो-निश्रवयन्-यस्मात्सामायिक प्रतिपद्यते तदा-वरण कर्मनिर्जयन् । आव० ३४० ।
णीसहो-निस्सह । उत्त० १९३ ।
णीहट्टु-नि सार्य । आचा० ४०१ ।
णीहारि-निर्हारि-प्रबलो गन्धप्रसर व्यापि वा। आव० २३१ ।
णीहारिम-निहारिमा-दूरदेशगामिनी । औप० ८ । यद्-सतेरेकदेशे विधीयते ततस्त शरीरस्य निर्हरणात्-निस्सा-रणान्निर्हारिमम् । ठाणा० ९४ । यत्पादपोपगमनमाश्र-यस्यैकदेशे विधीयते तन्निर्हारिमम् । भग० ६२५ ।
णीहारी-नीहारी-अनिक्रामी । औप० ७८ ।
णीहि-निर्गच्छ । आव० ३९४ ।
णीहू-अनन्तकायभेद । भग० ३००, ८०४ ।
णीहूय-वन्दविशेष । उत्त० ६९१ ।
णीहूया-निर्व्यापारा । व्य० प्र० २५४ ।
णु-वितर्क । विशे० ३० ।
णुडभ-नुद्य-नोदयम् । व्य० द्वि० १७१ अ ।
णुयप्पो-अनुप्रस्रस्रवानित । बृ० द्वि० २३७ आ ।
णुवोहेज्जा-उपबृहयेत्-परिणामवृद्धि कुर्यात् । दश० ४८ ।
णूण-नूर एवमर्थे । भग० १४ । नून-उपमानावधारण-तर्कप्रश्नहेतुषु । प्रज्ञा० २४६ । निश्चितम् । ज्ञाता० ६६ ।
णूम-दविय, भित । नि० चू० द्वि० ७० आ । माया। सूत्र० ३४ । गहनं, मायेति । सूत्र० ५२ । प्रच्छन्न गिरिगुहादिकम् । सूत्र० ८६, ३०७ । न्यवमम् । सम० ७१ । सूत्र० ३०७ ।
णूमए-आच्छादयेत् । बृ० प्र० १७७ अ ।
णूमगिह-भूमिघर । नि० चू० द्वि० ६१ आ ।
णूमियं-गोपितम् । उत्त० ११५ ।
णूमेंति-नूमन्ति-गोपयन्ति । ज्ञाता० २२७ ।
णूमेस्सति-स्थापयिष्यति । नि० चू० द्वि० १५४ अ ।
णेंति-निर्गच्छन्ति । आव० ६३२ ।
णे-आत्मनिर्देश । नि० चू० प्र० ३३० आ । अस्माकम् । बृ० द्वि० ८८ आ । नो-अस्माकम् । विशे० ९८४ । सूत्र० ११३ । न । भग० १०० ।
णेउणिअ-नैपुण्य-आलेख्यादिकला लक्षणम् । दश० २४६ ।
णेउणियवत्थु-निपुण वस्तु-अनुप्रवादपूर्वे आलापकवि-शेष । उत्त० १६३ ।
णेउरं-नुपुर-पादभूषणम् । आव० ३४६ ।
णेउरपडिया-नुपुरपण्डिता । उत्त० ४१६ ।
णेउरा-द्वीन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४१ ।
णेक्कुंतितो-व्यतिक्रम । नि० चू० प्र० २०२ अ ।
णेक्कारो-जुगुप्सितो, कोलिगजातिभेदो णेक्कारो । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
णेगम-वणियवग्गो जत्थ वसति त णेगम । नि० चू० द्वि० ७० आ । निगमेषु वा भवो नैगम, निगमा -पदार्थ-परिच्छेदा । आव० २८१ । न एकं नैक-प्रभूतानि, नैकैर्मानैः -महासत्तासामान्यविशेषज्ञानैर्मिमीते मिनोतीति वा नैकम । आव० २८३ । नैकेन-सामान्यविशेष-ग्राहकत्वात् तस्यानेकेन ज्ञानेन ऽमनोति-परिच्छिनत्तीति नैगम, अथवा निगमा -निश्चितार्थबोधास्तेषु कुशलो भवो वा नैगम अथवा नैको गम -अर्थमार्गो यस्य स प्राकृतत्वेन नैगम । ठाणा० १९२ । नैगम । प्रज्ञा० २८४ । नयविशेष । प्रज्ञा० ३२७ ।
णेगामोसा-न एके आमर्शा अनेकामर्शा, अनेकस्पर्शा । औप० ११० ।

णेड्डं–नीडम् । आव० १८९ । गृहम् । आव० ३९५ ।
णेति–उत्पादयति, करोति । नि० चू० प्र० २०५ आ ।
णेतियंति– । नि० चू० प्र० ३४७ आ ।
णेत्तं–नेत्रम् । सूत्र० ३१२ ।
णेदूर–म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
णेमा–भूमेरूर्ध्वं निष्क्रामन्त. प्रदेशाः । ज० प्र० ४२ णेमा नाम भूमिभागादूर्ध्वं निष्क्रामन्तः प्रदेशाः । ज० प्र० २३ ।
णेमि–बाह्यपरिधि । ज० प्र० ३७ । नेमिः–बाह्यपरिधिः । जीवा० १६२ ।
णेमिपासेसु–नेमिपार्श्वेषु । ज० प्र० २०६ ।
णेमी–नेमि –कृतिकर्मदृष्टान्ते भगवान् । आव० ५१५ । नेमिः–धारा । ज० प्र० २०४ ।
णेम्मं–निभ–सदृशम् । प्रश्न० १३४ । विज्जादिएहिं दवलादी णमिज्जंतीति णेम्म वट्ट तिमग्गा विज्जतस्स अगाणि णमिज्जति । नि० चू० द्वि० ७१ अ ।
णेयगहणत्तणं–ज्ञायते इति ज्ञेय–धर्मास्तिकायादि तद्ग्रहणत्व ग्रहणत्व ज्ञेयग्रहणत्वम् । आव० ५६७ ।
णेयव्वं–नेतव्य–संवेदनविषयता प्रापणीय प्रापयितव्यम् । उत्त० ८ । नेतव्य–स्मृतिपथ प्रापणीय । ज० प्र० २७ ।
णेयाउय–न्यायेन चरति–प्रवर्त्तते इति नैयायिक –न्यायोपपन्न. । उत्त० १८५ । निश्चित आयो–लाभो न्याय –मुक्तिरित्यर्थ. स प्रयोजनमस्येति नैयायिक. । उत्त० २११ ।
णेवत्थं–नेपथ्य–देशनेपथ्य–स्त्रीपुरुषाणामाभूषणमरचनीविचारः । देशकथायाश्चतुर्थो भेद. । आव० ५८१ ।
णेवत्थकहा–स्त्रीणामेव अन्यतमाया कच्छाबन्धादिनेपथ्यस्य प्रशंसादि नेपथ्यकथा । ठाणा० २०६ ।
णेवालं–नेपाल–देशविशेषः । उत्त० १०६ ।
णेव्वे– । नि० चू० प्र० २३२ आ ।
णेसज्जिते–नैषधिक.–समपदपुतादिनिषद्योपवेशी । ठाणा० ३६७ ।
णेसरियएसु–गालिमादिय पोतिएसु । नि० चू० प्र० १२७ आ ।
णेसप्प–निधौ नैसर्पनामनि । ज० प्र० २५८ । नैसर्पः–नवनिधौ प्रथम । ठाणा० ४४८ ।
णेहावगाढ–स्नेहावगाढं–स्नेहव्याप्तम् । ज्ञाता० १६६ ।
णेहिं–तेः–एतैः । उत्त० ३५६ । तैः । आव० ११६ ।
णेहोवरते– । नि० चू० प्र० १६७ आ ।
णोइंदियओ–मणो । नि० चू० द्वि० ८५ आ ।
णोथलेण– । नि० चू० द्वि० ७६ अ ।
णोमालिआगुम्मा–नवमालिकागुल्माः । जं० प्र० ९८ ।
णोमालिय–गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
णोल्लावेहिति– । भग० ६८६ ।
णोल्लिय–नोदिता–स्वदेशगमनवैमुख्येन यमपुरीगमनाभिमुखीकृता । ज्ञाता० १६८ ।
णोसद्दो–नोशब्दः, एकदेशवचनः । विशे० ६२० ।
णोसुअ–नोश्रुत प्रत्याख्यानम् । आव० ४७६ ।
ण्हं–निपात. पूरणार्थो वर्तते । आव० १६७ । वाक्यालङ्कारे अवधारणे वा । सूत्र० ४१० । प्रश्न० २० ।
ण्हवणं–स्नपनं–सौभाग्यपुत्राद्यर्थं वध्वादेर्मज्जनम् । प्रश्न० ३६ ।
ण्हाण–स्नानम् । आव० ४१, ८३१ । रययात्रा स्नानं वा । चू० द्वि० १८७ अ । अर्हत्प्रतिमास्नपनम् । चू० चू० ६१ आ ।
ण्हाणगोल्लो–स्नानीयार्द्रः । उत्त० २१६ ।
ण्हाणपीढं–स्नानपीठम् । आव० ३५६ । ओवारा, णामजल । नि० चू० द्वि० ८३ आ । स्नानपीठ–स्नानयोग्य आसनम् । ज० प्र० १८६ ।
ण्हाणमल्लिआ–स्नानयोग्या मल्लिकाविशेषः । ज० प्र० ३५ ।
ण्हाणाई–स्नानादि । ओप० १५१ ।
ण्हाणि–स्नापय । पिण्ड० १२४ ।
ण्हाणिओ–स्नपित । आव० २५८ ।
ण्हाणोवदाइ–स्नानोदकदायिका । ज्ञाता० ११७ ।
ण्हायंते– । नि० चू० द्वि० ७७ आ ।
ण्हारु–स्नायव शरीरान्तर्धर्मा । ज्ञाता० २२२ । भग० ४६६ । स्नायूनि । सम० १५० । स्नायु–शेफनिरा । जीवा० ३४ ।
ण्हारुणि–स्नायु । प्रश्न० ८ । स्नायव.–शरीरान्तर्धर्माः । ज० प्र० २०१ ।

ण्हारु– । भग० ७२६ ।
ण्हाविई–नापिती । आव० ३६६ ।
ण्हाविओ–नापित–क्षौरकार. । आव० ४२६ ।
ण्हाविता–कम्मजुंगितविसेसो । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
ण्हाविय–नापित – । आव० २२४ । नापित–मुण्डनकार । दश० १०५ । नि० चू० प्र० ६ आ ।
ण्हावियपसेवओ– । उपा०
ण्हावियसालिग–नापितशाला । आव० ६६० ।
ण्हुया–स्नुषा–वधू । दश० ६७ ।
ण्हे–अनयो । उत्त० ३६४ ।
ण्होरगं–निहोरकम् । बृ० तृ० १२ अ ।

त

त–तावत् । प्रज्ञा० ७ । तदा । आव० ३५८ ।
तंगंघ–तद्गन्ध तादृग्गन्धवत् । ओघ० २२३ ।
तंजहा–तद्यथा–वक्ष्यमाणभेदकथनप्रकाशनार्थं । प्रज्ञा० ७ । तद्यथा–प्रतिज्ञातार्थोदाहरणम् । आचा० १३ । तद्यथा । सम० १५० । तद्यथा–उपप्रदर्शनार्थ । आचा० १३० ।
तंडवेति–ताण्डवयति ताण्डवरूप नृत्यं करोति । जीवा० २४७ ।
तंडुल–यूपविशेष । सूर्य० २६३ ।
तंदुलीयक–हरितविशेष । प्रज्ञा० ३१ ।
तंत–तन्यतेऽनेनास्मादस्मिन्निति वा अर्थ इति तन्त्रम् । आव० ८६ । तन्त्र–तुरीवेमादि । भग० २५४ । तान्त –श्रमेण खेदवान् । ज्ञाता० १३६ । तान्त–तरकाण्डकाङ्क्षावान् । ज्ञाता० २२७ । तान्ता– मनःखेदेन । विपा० ४१ । 'तनु विस्तारे,' तन्यते–विस्तार्यते यद् यस्मादनेन, अस्मात् अस्मिन् वाऽर्थ इति तन्त्रम्, तन्यते विशिष्टरचनया तदेव विस्तार्यत इति तन्त्रम्, सूत्रस्य द्वितीयो पर्याय । विशे० ५६१ ।
संतमस्सति–आक्रन्दति । दश० ११ ।
संतम–तन्त्र–वेमविलेखन्याञ्छनिकादि, तस्माज्जात तन्त्रज, उभयत्र वस्त्र कम्बलो वा । उत्त० १२२ ।
ततवा–चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ । प्रज्ञा० ४२ ।

तंतागार– । नि० चू० प्र० १०४ आ ।
ततिचरत्ता– । नि चू० द्वि० ४३ आ ।
तंतिसम–नट्टभेओ । नि० चू० तृ० १ अ । तन्त्रीसम० वीणादितन्त्रीशब्देन तुल्य मिलित च । ठाणा० ३६४ ।
तती–तन्त्री वीणा । ज० प्र० ६१ । सूर्य० २६७ । प्रज्ञा० ८६ । जीवा० २१७ । तन्त्री–वीणाविशेष । प्रश्न० १५६ ।
तंतु–तन्यते भवोऽनेनेति तन्तु–भवतृष्णा । उत्त० ४०५ ।
ततुअ–तन्तुकम् । आव० ३५५ ।
तंतुगयं–तुरिवेमादेरुत्तीर्णमात्रम् । भग० ३७६ ।
तंतुवाए–तन्तुवाय । अनु० १४६ ।
ततुवाय–पटकारक । प्रश्न० ३० । तन्तुवाय –शाटिकाकार । आव० ४२१ ।
तंतुवायसाला–कुविन्दशाला । भग० ६६३ ।
तंतुवाया–तन्तुवाया –कुविन्दा । प्रज्ञा० ५६ ।
संतू–सूत्राट्टिका । बृ० तृ० ६ आ ।
तंदुल–तन्दुल–ओषधि । आव० १३१ । तन्दुला–निस्तुषितकणा । ज० प्र० १०४ ।
तंदुलकणिया–तन्दुलकणिका । आव० ८५५ ।
तंदुलपलम्बं–मुग्गशाल्यादितन्दुलानिति । आचा० ३५७ ।
तदुलमच्छो–तन्दुलमत्स्य मत्स्यविशेष । जीवा० ३६ । जलचरविशेष । जीवा० १२६ । प्रज्ञा० ४४ ।
तंदुलमत्स्य–निरपेक्षिताया दृष्टान्त । विशे० ७४८ ।
तंदुलीयकं–हरितभेद । आचा० ५७ । हरितविशेष । जीवा० २६ ।
तदुलेज्जग–वनस्पतिविशेष । भग० ८०२ ।
तदुलेज्जगतणे–हरितविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
तदुलेयक–हरितविशेष । उत्त० ६६२ ।
तंदुलोदय–तन्दुलोदकम् । आव० ६२० ।
तब–ताम्र–शुभ्र (शुल्व) । प्रश्न० १५२ । ताम्र–पृथिवीभेद । आचा० २६ । ताम्रा–रक्ता । ज० प्र० ११० । ताम्रम् । प्रज्ञा० २७ ।
तबकरोडय–ताम्रकरोटकम् । प्रज्ञा० ३६० ।
तंबगाइ–चतुरिन्द्रियजीवभेद । उत्त० ६६६ ।
तंबयागर– । भग० १६६ ।

तंबागर-ताम्राकर-यस्मिन्निरन्तर महामूषास्वयोदल प्रक्षिप्य ताम्रमुत्पाद्यते स । जीवा० १२३ ।
तंबायं-नम्वाकं ग्राम । आव० २०७ ।
तंबिता-ताम्रमया । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
तंबिया-ताम्रा । आव० ३२६ ।
तंबे-ताम्रम् । प्रज्ञा० ३६० ।
तंबोलिआ-नालकाया नवमभेद । ज० प्र० १६३ ।
तंबोली-ताम्बूली-नागवल्ली । ज०प्र० ४६ । जीवा० २०० ।
तंसवल- । नि० चू० प्र० १२५ आ ।
तंससण्ठाणपरिणया-त्र्यस्रसंस्थानपरिणता । प्रज्ञा० ११ ।
तंसे-संस्थानविशेष । भग० ८५८ । त्र्यस्र संस्थानविशेष । प्रज्ञा० २४२ ।
तअ-तत-विस्तीर्ण विस्तृतनामक । ज० प्र० २१६ ।
तइओ-तृतीय । बृ० तृ० २२५ अ ।
तइयकसाया-तृतीयकषाया-अप्रत्याख्यानावरण । आव० ७८ ।
तइया-तज्जातरव । ज्ञाता० ११६ ।
तउअ-पृथिवीभेद । आचा० २६ ।
तउय-त्रपुक-त्रपुकम् । प्रश्न० १२२ । त्रपु । प्रज्ञा० २७ ।
तउयागरा- । भग० १९६ ।
तउस-त्रपुष । दश० ६१ । त्रपुषम् । प्रज्ञा० ३७ ।
तउसमिंजगा-त्रीन्द्रियजन्तुविशेष । उत्त० ६९५ ।
तउसमिंजिया-त्रपुषमिञ्जिका त्रीन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ ।
तउसी-वल्लीविशेष । प्रज्ञा० ३२ । वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।
तओ-तत । उत्त० ८६ । तदनन्तर ततो वा प्राणी । उत्त० १८२ ।
तओतिमिंजिया-त्रीन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
तकारखकारवकारपकारनकारप्रविभक्ति-नामा अष्टादशो नाट्यविधि । जीवा० २४७ ।
तकन-तत्क्षणतो । नि० चू० द्वि० २१ आ ।
तक्क-तर्क-विमर्श । भग० ९६ । ठाणा० ४६६ । तर्कणं तर्को-विमर्श अवायात् पूर्वा ईहाया उत्तरा प्राय शिर कण्डूयनादय पुरुषधर्मा । ठाणा० २१ ।
तर्क-विमर्शस्तत्त्वभावेहा । विशे० १६४ । तक्र तक्राख्यम् । पिण्ड० १६८ ।
तक्कण-तर्कण प्रार्थनम् । बृ० प्र० ३१२ अ ।
तक्कर-तस्करा-सर्वदा चौर्यकारिण । ज० प्र० ६६ । चौर । ज्ञाता० ८० । तदेवेति करोतीति तक्करो । नि० चू० द्वि० ३८ आ । तदेव कुर्वन्तीति तस्करा सर्वकाल चौर्यकारिण । उत्त० ३१२ ।
तक्करघराणि-तस्करगृहाणि-तस्करनिवासान् शृङ्गाटकादीनि प्राग व्याख्यातानि । ज्ञाता० ८१ ।
तक्करट्ठाणाणि-तस्करस्थानानि-शून्यदेवकुलागारादीनि । ज्ञाता० ८१ ।
तक्करत्तण-तस्करत्व-अधर्मद्वारस्य नवम नाम । प्रश्न० ४३ ।
तक्करपओगे-तस्करप्रयोग चौराणा हरणक्रिया प्रेरणम् । आव० ८२२ ।
तक्कलि-वलयाकारवृक्षविशेष । भग० ८०३ ।
तक्कलिमत्थए-तक्कली-कन्दली तन्मस्तक-तन्मध्यवर्तीगर्भ । आचा० ३४६ ।
तक्कली-वलयविशेष । आचा० ५७ । प्रज्ञा० ३३ कन्दली । आचा० ३४६ ।
तक्कसेणे-अतीतायां उत्सर्पिण्यां पञ्चम कुलकर । ठाणा० ३१८ ।
तक्का-तर्का स्वकीयविकल्पना । सूत्र० ३७ । तर्क एवमेव चायमर्थ उपपद्यते इत्यादिरूपा । दश० १२५ ।
तक्कारो-तदेव-चौर्यं करोतीत्येवंशील तस्कर । प्रश्न० ४६ ।
तक्खि-आख्या । बृ० द्वि० १८० अ ।
तक्खिया-तर्कयित्वा-पर्यालोच्य । आचा० २७३ ।
तक्खी-उपजीवक । बृ० प्र० २६१ अ ।
तक्कोयण-तत्कान्त-तत्क्षणप्रमोदनम् । ओघ० ४१ ।
तक्खणओलुग्ग-तत्क्षणमेव-प्रव्रज्यायोगनिषेधनप्रवन्धात् एव अवरुग्ण-म्लानम् । भग० ४६७ ।
तक्खणमहामती-तत्स्थानवर्ती । नि० चू० प्र० २०८ अ ।
तक्ष-त्वष्टा । उत्त० ४१३ । सूत्रधार । अनु० २२३ ।

तक्षकः–रथकार । अनु० ४१३ ।

तक्षशिलातलं– । आव० १४७ ।

तगर–सुगन्धिद्रव्यम् । अनु० १५४ ।

तगए–गन्धद्रव्यविशेष । भग० ७१३ । प्रश्न० १६२ । ज्ञाता० २३२ । गन्धद्रव्यम् । जीवा० १९१ । जं० प्र० ३५ ।

तगरसमुग्गयं–तगरसमुद्गकम् । जीवा० २३४ ।

तगरा–सुव्यवहारकाचार्यस्थानम् । व्य० प्र० २५७ अ । नगरीविशेष । उत्त० ९०, १०० ।

तगरायड–तगरासमीप नगरम् । अनु० १४९ ।

तग्गयं–तद्गत–तरसूत्रकम् । जीवा० २६९ ।

तच्चपि–त्रिरपि । आव० २६२ ।

तच्च–तथ्यां–अविपरीता । उत्त० ४७२ । अवितथा । उत्त० ५५५ । तत्त्वरूपः ऐदम्पर्यसमन्वित । ज्ञाता० १७७ ।

तच्चकम्म–तथ्यानि–सफलानि अव्यभिचारितया यानि कर्माणि क्रियास्तत् । उपा० ४० ।

तच्चणिओ–तच्चनीक बौद्धः । दश० ५४ । आव० ४११ ।

तच्चणिय–तच्चनीक बौद्ध । दश० ४७ ।

तच्चणियसड्ढो–तच्चनीकश्राद्ध । आव० ७६६ ।

तच्चणिओ–तच्चनीक बौद्ध । आव० ४१६ । तच्चनीक बौद्ध । आव० २६५ । दश० ५३ ।

तच्चनिक.–बौद्ध । आव० ५६५ ।

तच्चन्नि–तच्चनीक बौद्ध । औप० ७४ ।

तच्चा–तथ्यानि–वस्तूनामैदम्पर्याणि । ठाणा० ४६१ ।

तच्चावातो–तत्त्ववादी–शतानीकराज्ञो धर्मपाठक । आव० २२२ ।

तच्चावातेति–तथ्यानि–वस्तूनामैदम्पर्याणि तेषां वादस्तथ्यवाद, तथ्यो वाद–तथ्यो वादस्तथ्यवाद । ठाणा० ४९१ ।

तच्चासत्तराइंदिया–सप्तरात्रिन्दिवानि–अहोरात्राणि यासु सा सप्तरात्रिन्दिवास्ताश्च तिस्रो भवन्तीति । सम० २१ ।

तच्चिणगा–चरगविसेसो । नि० चू० तृ० ३१ अ ।

तच्चित्ते–तस्यामेव चित्त–भावमन सामान्येन वा मनो यस्य स तच्चित्त । विपा० ५३ ।

तच्छण–तक्षण–क्षुरादिना त्वचस्तनूकरणम् । विपा० ४१ । त्वच–क्षुरप्रादिना तनुकरणम् । ज्ञात० १८३ ।

तच्छमान–तक्ष्णुवान्–तनूकुर्वन् । अनु० २२३ ।

तच्छिओ–तक्षित त्वगपनयनत । उत्त० ४६१ ।

तजाए–तज्जात सद्दक् शब्दे आचार्ये प्रत्युत्तरदाता शिष्य । आव० ७२६ ।

तज्जइ–तर्जयति–अङ्गुलिशिरश्चालनेन तिरस्करोति । भग० १६६ ।

तज्जण–तर्जन–ज्ञास्यसि रे ! इत्यादि वचनम्, वचनविशेष । प्रश्न ५६ । पर प्रति ज्ञास्यसि रे ! जाल्मेत्यादि भणनम् । औप० १०७ ।

तज्जणा तर्जना शिरोऽङ्गुल्यादिस्फोरणतो ज्ञास्यसि रे जाल्मेत्यादिभणनम् । औप० १०३ । तर्जना–प्रसूयादिभिः । वन० २६७ । ज्ञास्यसि रे जाल्मेत्यादि भणनम् । अन्त. १८ । तर्जना–तर्जनीचालनेन ज्ञास्यसि रे दुष्ट इत्यादि भणनरूपा । प्रश्न० १०९ ।

तज्जना–तर्जना–अगुलिभ्रमणभ्रूक्षेपादिरूपा । उत्त०४१६ ।

तज्जमाणे–कुन्तावष्टम्भात् तर्जयन् ज्ञास्यथ रे यन्मम इद च इद च न दास्वेर्त्येव भेषयन् । विपा० ४० ।

तज्जा–तर्जा–हस्तादिना चौर्यं प्रति प्रेपणादि सज्ञाकरणम् । प्रश्न० ५८ ।

तज्जाइणी–तज्जाताया–स्वदोषा । आव० ७१० ।

तज्जातं–चेच्च । । राज० ३७ । द्रव्यप्रकार । ठाणा० २८८ ।

तज्जातदोसे–तस्य गुर्वादेर्जात्–जाति प्रकारो वा मर्मकर्मादिलक्षण तज्जात तदेव दूषणमितिकृत्वा दोषस्तज्जातदोष तथाविधकुलादिना दूषणमित्यथ अथवा तस्मात्–प्रतिवादाद सकाशाज्जात क्षोभाग्मखस्तम्भादिलक्षणो दोषस्तज्जातदोष । ठाणा० ४९२ ।

तज्जातपारिस्थापनिकी–पारिस्थापनिकया प्रथमो भेद आव० ६१६ ।

तज्जातीयरूव–तज्जातीयरूपम् । आव० ६७६ ।

तज्जाय–तज्जात–तुल्यजातीयम् । आव० ६२२ ।

तज्जायसंसट्ठकप्पिय–यत्प्रकार देय द्रव्य तज्जातेन

तत्प्रकारेण-द्रव्येण ये संसृष्टे हस्तभाजने ताभ्यां दीयमानं ग्राह्यमित्येवरूपः कल्पः समाचारो यस्य स तज्जात-संसृष्टकल्पिकः । प्रश्न० १०६ ।

तज्जायसंसट्ठचरए-तज्जातेन देयद्रव्याविरोधिना यद् संसृष्टं हस्तादि तेन दीयमानं यश्चरति स तज्जातसंसृष्टचरकः । औप० ३६ ।

तज्जिओ-तर्जितः भर्त्सितोऽत्यन्तपीडित इति । उत्त० ८६ ।

तज्जियं-तर्जितं यद् न कुप्यसि नापि प्रसीदसि काष्ठ-शिव इवेत्यादि तर्जयन् निर्भर्त्सयन् वन्दते, अंगुल्यादिभिर्वा तर्जयन्, कृति कर्मणि एकोनविंशतितमो दोषः । आव० ५४४ ।

तज्जिय-तर्जयित्वा-भयमुपदर्श्य । आव० ३४१ ।

तज्जेज्जा-तर्जयामि । उपा० ४२ ।

तज्जेंति-भास्यसि पापे ! इत्यादि भणनतः । ज्ञाता० २०० ।

तत्थतिया-समानकुलगणसमवर्तिन्य भगिनी वा । व्य० प्र० २४८ ।

तदाक-कासारः । नदी० १५३ ।

तट्ट-तट्ट-स्थालम् । प्रज्ञा० ७६ ।

तट्ठ-त्वष्टा-द्वादशः मुहूर्त्तनाम । सूर्य० १४६ । तष्ट-घट्टितम् । सूत्र० १६५ । त्वष्टा-त्वष्टनामको देवस्तेन स्वामी चित्रेत्यपरनाम । ज० प्र० ४९९ ।

तड-तीर- । नि० चू० प्र० ९८ अ ।

तडउडा-तडवडा-आउली । ज० प्र० ३४ ।

तडउडाकुसुम-आउली तस्याः कुसुमं तडवडाकुसुमम् । ज० प्र० ३४ ।

तडतड-तटतटद् । उत्त० ११३ ।

तडतडेंत-तटतटायमाना-तथाविध ध्वनिं विदधाना । ज्ञाता० १२६ ।

तडफडता-भृशं आकुलतया गमनागमनं कुर्वाणा । बृ० तृ० ।

तडफडा-गमनं । बृ० तृ० ५५ आ ।

तडफडेति-विवदति । । नि० चू० प्र० ११२ अ ।

तडवडा-आउली । जीवा० १९१ । राज० ३१ ।

तडाग-खननसम्पन्नमुत्तानविस्तीर्णजलस्थानम् । उपा० १० ।

तडाग-तडाग । प्रज्ञा० २६७ । सर । ज० प्र० १२३ । जीवा० १८६ । तडाग-कासार । भग० २३७ ।

तडागमहो-तडागमह-तडागसत्कः उत्सवः । जीवा० २८१ ।

तडि-तटी-पार्श्वम् । अनुत्त० ६ ।

तडिओ-आरामिकः । आव० २६५ । वडः । आव० ४२१ ।

तडिग-तटिकः । आव० ३८४ ।

तडिगा-उपानही । ओघ० ३४ ।

तडिगादिवेवणय-उपानहौ परिधाय वेवन-सङ्क्रमणं कृत्वा व्रजति । ओघ० ३४ ।

तडित-पिंजित रुतं । बृ० द्वि० ११६ आ ।

तडिय- नि० चू० प्र० १८६ अ ।

तडियकप्पडिओ-तटिककार्पटिकः । आव० ११५ ।

तडिया- । नि० चू० प्र० ३४४ अ ।

तडी-विचणी । बृ० द्वि० ३० अ । तटी नद्यादीनां तटम् । ज्ञाता० ६७ । आव० २७४ । छिण्णटंका । नि० चू० प्र० ३० अ ।

तड्डेति-साएति । नि० चू० प्र० १२४ आ ।

तण-तृणं विरणादि । उत्त० ३७० । तृणानि-कुशकाशार्जुनादीनि । प्रज्ञा० ३० । तृणं दर्भादि । दश० २२६ । आचा० ३० । वीरणादि । भग० ३०६ ।

तणइओ-तन्तूव । आव० ३४४ ।

तणकट्ठ-तृणकाष्ठं । आव० ४२१ ।

तणग-तृणविशेषः । सूत्र० ३०९ ।

तणणं- । नि० चू० द्वि० १६६ अ ।

तणपणए-तृणपञ्चक-शालि १ व्रीहि २ कोद्रव ३ रालको ४५ रण्यतृणमध्यानम् । आव० ६५२ ।

तणपणग-तृणपञ्चकम् । ठाणा० २३४ ।

तणपिंडिगा-तृणपिण्डिका-तृणभारः, तृणपूलिका वा । आव० ६६७ ।

तणपिंडिय-तृणपिण्डिका । आव० ६८२ ।

तणपीडगं-एसालमयं तणपीढगं । नि० चू० द्वि० ६२ आ ।

तणपूलिअं-तृणपूलम् । आव० ११२ ।

तणफासा–तृणस्पर्श अशुषिरतृणस्य दर्भादे परिभोग, ससदसपरीषह । आव० ६५७ ।

तणवेंटका–त्रीन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ ।

तणवेंटिया–त्रीन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।

तणमूल–तृणमूलम् । प्रज्ञा० ३४ ।

तणय–तरकम् । आव० ३१४ । उत्त० १६० ।

तणवणस्सइकाइए–तृणवनस्पतिकायिका बादरवनस्पतिकायिकाः । ज० प्र० १६८ ।

तणवणस्सइकाइय–तृणवनस्पतिकायिका –बादरवनस्पतय । भग० ३०६ ।

तणवणस्सइगणो–तृणवनस्पतिगण –बादरवनस्पतीना समुदाय । प्रश्न० १२ ।

तणवणस्सति–तृणवनस्पतय तृणवनस्पतय । ठाणा० ५२१ । बादरावनस्पतयोऽग्रबीजादय । क्रमेण कोरण्टका उत्पलकन्दा वथा शाल्मयो वटा एवमादय । ठाणा० ३२५ । तृणवनस्पतयो बादरा इत्यर्थ । ठाणा० १२२ ।

तणवणस्सतिकातिता–वनस्पति स एव काय शरीर येषां ते वनस्पतिकाया त एव वनस्पतिकायिका तृणप्रकारा वनस्पतिकायिकास्तृणवनस्पतिकायिका बादरा इत्यर्थ । ठाणा० १८६ ।

तणवत्थुल–वनस्पतिविशेष । भग० ८०० ।

तणसाला–दर्भादितणवृत्राण अनोपगास तणसाला । नि० चू० प्र० २६५ अ ।

तणसूए–तृणसूक–तृणाग्रम् । भग० ६७७ ।

तणसूयं–तृणाग्रम् । भग० ३७६ ।

तणसोल्लिअ–मल्लिकापुष्पम् । ज० प्र० २१२ । ज्ञाता० २२२ ।

तणहार–तृणहारक त्रीन्द्रियजीवभेद त्रीन्द्रियजन्तु-जीवा ३२ । उत्त० ६९५ । प्रज्ञा० ४२ ।

तणहारिगो–तृणहारक । आव० ६७६ ।

तणु–तनु–तनुकम् । तनव प्रतला । ज० प्र० ११० । तनु–कृशम् ।

तणुअंत–प्रश्रवणपरिणामि । स० ।

तणुअ–तनुक –सूक्ष्मोर्मा । ज० प्र० १०७ ।

तणुइ–तन्वी–शेषपृथिव्यपेक्षयाऽतितनुत्वात्, ईषत्प्राग्भारायाः तृतीय नाम । प्रज्ञा० १०७ ।

तणुए–तनुक लघु सुजरम् । ज्ञाता० १७७ ।

तणुओ–तनुक –कृशम् । आव० ७६४ ।

तणुतणूइ–अतितनुत्वात्तनुतनुरिति, ईषत्प्राग्भारायाश्चतुर्थ नाम । ठाणा० ४४० । तनुभ्योऽपि तन्वी मक्षिकापत्रतोऽपि पर्यन्तदेशेऽतितनुत्वात् तनुतन्वी, ईषत्प्राग्भारायाश्चतुर्थं नाम । प्रज्ञा० १०७ ।

तणुनमियं–तनु–कृश नत ईषन्नतमीषन्नतम् । जीवा० २७५ ।

तणुय–तनुक, सुजरम् । भग० ६७२ । तनुक –दरिद्र । भग० १०१ । प्रतलम् । ज्ञाता० १३८ ।

तणुया–तनु –शरीर तत्र जाता तनुजा । उत्त० ४०७ ।

तणुल–तनु –शरीर सुखस्पर्शतया लाति–अनुगृह्णाति इति तनुल तनु सुखादि । जं० प्र० १०७ ।

तणुवाए–तनुवात –विरलपरिणामो घनवातस्याधस्थायी । जीवा० २६ । तनुवात–विरलपरिणामो घनवातस्याधःस्थायी । प्रज्ञा० ३० ।

तणुवाएसु– । प्रज्ञा० ७७ ।

तणुवायवलएसु– । प्रज्ञा० ७७ ।

तणू–तनु –बोन्दि शरीरम् । प्रज्ञा० १०८ ।

तणूइ– । सम० २२ ।

तणूति–तनु –ईषत्प्राग्भारायास्तृतीय नाम । ठाणा० ४४० ।

तणूयतरिति– । सम० २२ ।

तण्डुल–पुष उपयोगी । सूर्य० २६३ ।

तण्णगाइ–तर्णकाणि–वत्सरूपाणि । बृ० प्र० ३१७ अ ।

तण्हा–तृष्णा–प्राप्तार्थाविनाशाभ्यपेच्छा । भग० ५७३ । तृष्णा–प्राप्तार्थसंरक्षणरूपा । प्र० ९२ । धनाद्या काशा–परिग्रहस्य सप्तविंशतितम नाम । । प्रश्न० ९२ । तृष्णा–द्रव्याभ्यपेच्छा । प्रश्न० ९७ । तृष्णा–विद्यमानद्रव्याभ्यपेच्छा । प्रश्न० १२४ । प्राप्तद्रव्यस्याभ्यपेच्छा । प्रश्न ४४ । तृष्णा–द्रव्यादिविषया । उत्त० ५६० । मति मूर्च्छा । उत्त० ६२३ ।

तण्हाइओ–तृष्णादित –पिपासित । प्रश्न० १६ ।

तण्हाएत्तो–तृषित । उत्त० ८७ ।

तण्हागेहि-तृष्णागृद्धि-तृष्णा-प्राप्तद्रव्यस्याव्येच्छा गृद्धि अप्राप्तस्य प्राप्तिर्वाञ्छा तृतीयाधर्मद्वारस्याष्टाविंशतितम नाम। प्रश्न० ४४।

तण्हावुच्छेअणं-तृड्व्यच्छेदन-तद्विषयाभिलाषनिवृत्ति। आव० ८५१।

तत-तत वीणादि। प्रश्न० ८। तत-वादित्रविशेष। ज० प्र० ४१२। आतज्जविमेमो। नि० चू० तृ० १ अ। तन्त्रीवध्रादिबद्धमानीयम्। ठाणा० ६३। वीणा विपञ्चीबद्धीसकादि तन्त्रीवाद्यम्। आचा० ४१२। तत-वीणादिकम्। ज० प्र० १०२। मक तमो वा। उत्त० २५६। तत-तको ब्राम। उत्त० २८०। तत्र। उत्त० १५६।

ततगइ-ततस्य ग्रामनगरादिक गन्तु प्रवृत्तत्वेन तत्प्राप्तत्वेन तदन्तरालपथे वर्त्तमानतया प्रसारितक्रमतया च विस्तारं गतस्य गतिस्ततगति, ततो वाऽवधिभूतग्रामादेर्नगरादौ गति। भग० ३८१।

ततगती-तता-विस्तीर्णा सा चासौ गतिश्च ततगति, यं ग्राम सन्निवेस वा प्रति प्रतिष्ठितो देवदत्तादिस्त ग्रामादिक यावदद्यापि न प्राप्नोति तावदन्तरा पथि एकैकस्मिन् पदन्यासे तत्तद्देशान्तरप्राप्तिलक्षणा गतिरस्तीति तत गति। प्रज्ञा० ३२६।

तता-विस्तीर्णा। प्रज्ञा० ३२८।

ततोपाए-तत प्रभृति। ओघ० ७३।

ततोहुत्तो-तत सकाशात्। उ० १५६।

तत्-सर्वलिङ्गवचनेष्वव्ययम्। प्रज्ञा० ८।

तत्करा-आसङ्ग सम्बन्ध-तत्करा-रागद्वेषकारिण। आचा० २१९।

तत्त-तप्त-तापितम्। ज्ञाता० ६।

तप्त-तापितम्। विपा० ३४। तत्त्व-वस्तुस्वरूपम्। प्रश्न० ३५। तप्त सञ्जातताप म्। भग० १६६। ताप। भग० ३०७।

तत्तकवल्लकब्भूय- । भग० १६६।

तत्तजला-तप्तजला, अन्तरनदी नाम। ज प्र० ३५२।

तत्तजलाओ- । ठाणा० ८०।

तत्तजुत्त-तोत्रयोत्क्र-प्राजनकबन्धनविशेष मर्माघट्टनाहृताभ्यामिति। उत्त० ४६०।

तत्तडिया-वरत्वनाका। ग०।

तत्ततवो-तप्त तपो येन स तप्ततपा। सूर्य० ४।

तत्तऽनिव्वुड-तप्तानिर्वृत-अप्रवृत्तत्रिदण्डम्। दश० १८५।

तत्तफासुअ-तप्तप्रासुक तप्त सत्प्रासुक त्रिदण्डोद्वृत्त, नोष्णोदकमात्रं, प्रतिगृह्णीयाद् वृत्त्यर्थम्। दश० २२८।

तत्तमासगाइओ-तप्तमाषकादि-द्रव्यप्रत्यय। आव० २८०।

तत्तवती-अर्जुनराज्ञी। विपा० ९५।

तत्तानिव्वुडमोइत्त-तप्तानिर्वृतभोजित्व-तप्तञ्च तदनिर्वृतञ्च-अत्रिदण्डोद्वृत्त चेति विग्रह, उदकमिति विशेषणान्यथानुपपत्त्या गम्यते, तदभोजित्व-मिश्र सचित्तोदकभोजित्वम्। दश० ११७।

तत्ति-तप्ति। पिण्ड० ७३। व्यापार वृ० द्वि० ४० अ।

तत्तिला-अर्थिन। ओघ० ७१। यत्नवती, परायणा। नंदी० ६४।

तत्तिहल्लो-दक्ष। आव० २११।

तत्ती-तप्ति चिन्ता। आव० ६८३। तप्ति-ताप। उत्त० ४३३। गवेषण पालन वा। प्रश्न० ६७। तत्ति-सारा। व्य० प्र० १७१ अ।

तत्त्वज्ञः-सर्वज्ञस्तीर्थकृत्। आव०।

तत्त्वार्थश्रद्धानं-तत्त्वार्थसद्दहण तत्त्वाना निश्चित वाऽर्थानां प्रत्यय। तत्त्वा० १-२। प्रशमादिपञ्चलक्षणव्यङ्ग्य।

तत्त्वानुरूप-विवक्षितवस्तुस्वरूपानुसारिता, पञ्चदशो वचनातिशय। सम० ६३।

तत्थ-तस्मात्। व्य० द्वि० ७७ आ। त्रस्त-न उद्विग्न। उत्त० ४६१। त्रस्तम्। भग० १६६।

तत्थगए-तत्रगत। आव० ७२६।

तत्था-त्रस्ता उद्विग्ना-सञ्जातभया भयप्रकर्षाभिधानायैकार्था। विपा० ४३। ज्ञाता० ९४। नष्टा। ज० प्र० २३९।

तत्पद-तस्य पद्यते-गम्यते येनार्थस्तत्पद-अभिधानम्। आचा० २३१।

तत्पर-तत्र द्रव्यपर तावत्तद्रूपतयैव वर्त्तमान-परमन्यत्तत्परम्। आचा० ४१५।

तत्व-शब्दार्थरूपम् । विशे० २२ । लक्षणम् । विशे० १०७ ।
तत्रस्था-स्वरूपस्था । आव० ३३८ ।
तत्समधं- । उपा० ७ ।
तथा-आनन्तर्ये । आव० १० । अवधिज्ञानसारूप्य-प्रदर्शनार्थं । आव० ८ ।
तथाकार -गुर्वादिषु ब्रुवाणेषु यथाऽऽदिशत यूयं तथैवेति भणनम् । बृ० प्र० २२२ अ ।
तथाज्ञान -ज्ञानप्रश्न । ठाणा० ३७६ ।
तथाभव्यत्व-भव्यत्वभेद । प्रज्ञा० ११२ ।
तथारूप -तथाविधोऽविज्ञातप्रव्रविशेष इत्यर्थ । भग० ६६४ ।
तदन्तरे-यवनिकान्तर इत्यर्थं । उत्त० ४२५ ।
तदज्झवसाणे-तस्यामेवाध्यवसान भोगक्रियाप्रयत्नविशेष रूप यस्य स तदध्यवसान । विपा० ५३ ।
तदट्ठायउत्ते-तदर्थं-तत्प्राप्तये उपयुक्त-उपयोगवान् य स तदर्थोपयुक्त । विपा० ५३ ।
तदन्न-तदन्यत्-तस्मात् घृतादे अन्यत्-क्षीरगुडादि । ओघ० १७० ।
तदन्नवत्थुते-तस्माद्-परोपन्यस्ताद् वस्तुनोऽन्यदुत्तरभूत वस्तु यस्मिन्नुपन्यासोपनये स तदन्यवस्तुक । ठाणा० २५४ ।
तदन्नवयणे-तदन्यवचनम् तस्माद्-विवक्षितघटादेरन्य पटादिस्तस्य वचनम् । ठाणा० १४१ ।
तदप्पियकरणे-तस्यामेवार्पितानि - ढौकितानि करणानि इन्द्रियाणि येन स तदर्पितकरण । विपा० ५३ ।
तदुपरि-तत्र जङ्घार्धप्रमाण उदकसस्पर्शो सघट्ट नाभि प्रमाण उदकसस्पर्शो लेप तत उपरि उदकसस्पर्श तदुपरि । व्य० प्र० २५ आ ।
तदुब्भवो-तदुद्भव -शरीरोद्भवो गण्डादि । आव० ७६४ ।
तदुभयपतिट्ठिए-तदुभयप्रतिष्ठित -आत्मपररूपोभयप्रतिष्ठित । प्रज्ञा० २६० ।
तदेक्कदेसभाए-तदेकदेशभागे महरादिपाप्यादिषु । प्रज्ञा० ७६ ।
तदेक्कदेसो-तदेकदेश द्रव्यहेतुभूत । आव० ३२७ ।
तद्दव-तद्द्रव्य-पटादेर्द्रव्य तन्त्वादि । आव० २७८ ।
तद्दव्वसुद्धी-यद् द्रव्यमन्येन द्रव्येण सहासयुक्त तच्छुद्ध भवति क्षीर दधि वा असौ तद्द्रव्यशुद्धि । दश० २११ ।
तद्दव्वकरणं-तद्द्रव्यमिति तस्यैव पटादेर्द्रव्य तद्द्रव्यं-तन्त्वादि तदेव कारणमिति द्रष्टव्यम् । आव० २७८ ।
तद्द्रव्यनानाता-द्रव्यनानातया भेद । आव० २८१ ।
तद्दिट्ठी-तस्य आचार्यस्य दृष्टिस्तद्दृष्टि । सतत वर्तितव्य हेयोपादेयार्थेषु यदि वा तस्मिन् सयमे दृष्टिस्तद्दृष्टि स एव वाऽऽगमो दृष्टिस्तद्दृष्टि । आचा० २१५ ।
तद्दिवस-प्रतिदिनम् । बृ० प्र० २६३ अ । प्रतिदिवस-दिने दिन इत्यर्थ । व्य० द्वि० २६७ आ ।
तद्देक्कदेसेण-तेषा-द्रव्याणामेकदेशेन इत्यर्थ । ठाणा० २६० ।
तद्देसे-तस्य देशस्तद्देश । दश० ३५ ।
तद्दोस-स्वद्दोष -कुष्ठी । ओघ० १६३ । तद्दोष । दश० ३५ । नि० चू० प्र० १८८ आ ।
तद्दोसाई-त्वग् दोषा त्वग्दोष क्षयव्याध्यादि । व्य० द्वि० १६० आ ।
तद्दोसी-त्वग्दोषी-कुष्ठी । पिण्ड० १३१ ।
तद्धितो-तद्धित -तस्य हित । आव० १५५ ।
तद्धिय-तद्धित-तस्मै हित तद्धितमित्याद्यर्थाभिधायको य प्रत्यय । प्रश्न० ११७ ।
तद्युक्त-बलीवर्दादिभि । ठाणा० २४० ।
तनु-स्तोक मन्द यतनयेति । उत्त० ४११ ।
तनुवर्गणा-ध्रुवानन्तर वर्गणानामुपरि प्रत्येकमेकोत्तर-वृद्धियुक्तानन्तवर्गणात्मिकाश्चतस्र एव तनुवर्गणा भवन्ति । विशे० ३३१ । भेदाभेदपरिणामाभ्यामौदारिकादियोग्य-ताऽभिमुख्या । आ० ३५ ।
तन्नग-बालवत्स । नि० चू० द्वि० ५६ अ ।
तन्त्रपाल -दण्डनायक । भग० ३१८ ।
तन्निवेसणे-तस्य-गुरोर्निवेशन-स्थान यस्यासौ तन्निवेशन, सदागुरुकुलवासी । आचा० २१५ ।
तपआचारः-अनशनादिभेदो द्वादशधा । ठाणा० ३२५, ६५ ।

तपः-सिद्धवे दशम भेद । ठाणा० २५। लिङ्ग । ठाणा० ३३७ । तप प्रायश्चित्त-त्रिविधे प्रायश्चित्ते द्वितीयम्। बृ० प्र० ४८ आ।

तपः-संयमरक्षणार्थं कर्मनिर्जरार्थं च चतुर्थषष्ठाष्टमादि सम्यगनशनम् । तत्त्वा० १-१६ ।

तप.क्षपणं-सम्यगुपक्रमेणानुदीर्णोदीरणदोपक्षपणवदन्यनिमि त्तप्रक्रमेणापरिक्लेशम् । दश० २७४ ।

तपति-दुनोति । ठाणा० ३६४ ।

तपसद्धं-ज बहु देवसिय । दश० चू० ८१ आ ।

तपोऽर्हं-प्रायश्चित्तविशेष । व्य० प्र० १८७ आ ।

तप्प-तप्र काष्ठसमुदायविशेष । प्रज्ञा ५४२ । नदी० ८८ । उडुपक । भग० ५२४ । तप्र-मत्स्यग्रहणार्थं तरकाण्डविशेष । प्रश्न० १३ । तप्र-उडुकस्तस्येवाऽऽकारो यस्याऽसौ तप्राकारोऽवधिर्नारकाणां मन्तव्य, तप्रश्च किलाऽऽयतत्र्यस्रो भवति । विशे० ३५३ ।

तप्पक्खिओ-तद्पाक्षिक-तस्य हितैषी । बृ० द्वि० १६५ अ ।

तप्पक्खिय-तत्पाक्षिक-तस्य सोमस्य प्रयोजनेषु सहाय । भग० १९६ । तत्पाक्षिक-केवलिपाक्षिक स्वयबुद्ध । भग० २२२ ।

तप्पडिरूवगववहारे-तत्प्रतिरूपकव्यवहार-अधिकृतेन सदृशस्य प्रक्षेप । आव० ८२२ ।

तप्पढम-तत्प्रथम तत्कालम् । जीवा० २७१ ।

तप्पण-वर्णबलादिनिमित्त घृतादिनेहपाण तप्पण । नि० चू० द्वि० ८६ अ । तर्पण-स्नेहादिभि शरीरबृहणम्। विपा० ४१ । स्नेहद्रव्यविशेषैर्बृहणम् । ज्ञाता० १८३ ।

तप्पणाडूयालिया-मथ्यमानसक्तुक । दश० ५६ ।

तप्पती-तप्यते-पीडयते क्लेशभाग्भवति । सूत्र० १८३ ।

तप्पभेएण-तेषा मूलजातिभेदाना येऽन्ये प्रकृष्टा सूक्ष्मतरा भेदास्तैरित्यर्थ । विशे० ९२२ ।

तप्पागारे-तप्राकार-उडुपकाकार । आव० ४१ ।

तप्पुरक्कारे-पुरस्करण पुरस्कार-सर्वकार्येष्वग्रत स्थापन, तस्य-आचार्यस्य पुरस्कारस्तत्पुरस्कार । आचा० २१५ ।

तप्राविरूप-आकारविशेष । प्रज्ञा० ५३६ ।

तबरि-गुच्छाविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।

तब्भत्तिय-तद्भक्तिक-तत्र सोमे भक्ति-सेवा बहुमानो वा यस्य स तद्भक्तिकः । भग० १९६ ।

तब्भवं-तद्भवमरण, मरणस्य सप्तमो भेद । उत्त० २३० । तस्मिन् भवे जीवित तद्भवजीवितम् । आव० ४८० । तत्थेवकाए सम्भवो । नि० चू० प्र० १८८ आ ।

तब्भवजीवियं-तद्भवजीवित तस्यैव पूर्वभवस्य समानजातीयतया सम्बन्धि जीवितम् । ठाणा० ७ । तद्भवजीवितम् । दश० १२२ ।

तब्भवजीवो-तद्भवजीव तद्भव एवोत्पन्न । दश० । १२१ ।

तब्भवमरणं-जंमि भवे वट्टइ तस्सेव भवस्स हेतुसु वट्टमाणो आउय बधित्ता पुणो तत्थोववज्जिउकामस्स ज मरण तब्भवमरण । नि० चू० द्वि० ५२ आ । यस्मिन् भवे-तिर्यग्मनुष्यभवलक्षणे वर्तते जन्तुस्तद्भवयोग्यमेवायुर्बद्ध्वा पुन तत्क्षयेण म्रियमाणस्य यद्भवति तत्तद्भवमरणम् । सम० ३३ । यस्मिन् भवे वर्तते जन्तुस्तद्भवयोग्यमेवायुर्बद्ध्वा पुनर्म्रियमाणस्य मरण तद्भवमरणम् । ठाणा० ९३ ।

तब्भविय-तद्भविकमरण-यस्मिन्नेव मनुष्यभवादौ मृत पुनस्तस्मिन्नेवोत्पद्य यन्म्रियते इति । उत्त० २३० ।

तब्भारिया-तस्य सोमस्य भार्या इव भार्या अत्यन्त वश्यत्वात्पोषणीयत्वाच्चेति तद्भार्या, तद्भारो वा येषा वोढव्यतयाऽस्ति ते तद्भारिका । भग० १९६ ।

तब्भाव-तद्भाव । ठाणा० ३३१ । तस्य भावस्तद्भाव पुवेद । व्य० द्वि० १७५ आ ।

तब्भावणाभाविए-तद्भावनया-कामध्वजाचिन्तया भावितो-वासितो य स तद्भावनाभावित । विपा० ५३ ।

तमतमेति-तमस्तमा यत प्रबलान्धकारतया परिणमते। बृ० द्वि० १९७ आ ।

तमपविट्ठ-तम प्रविष्ट इव तम प्रविष्ट । भग० ३१२।

तमपविट्ठा-तम प्रविष्टा-अज्ञानमग्ना । प्रश्न० ९८ ।

तम-तमयति-खेदयति जनलोचनानीति तम । उत्त० ३८ । दुःखसमुद्घातेन सदसद्विवेक प्रध्वसित्वात्तनास्थानम् । अज्ञानरूप, ज्ञानावरणादिरूप महत्तर तम ।

सूत्र० २२ । कण्हचउद्दसीए रात्रो मासरदव्याभावो। नि० चू० प्र० ३०२ आ । तम–अज्ञानम् बद्धस्पृष्ट-निधत्त ज्ञानावरणीय वा । आव० ७८८ । अप्काय-परिणामरूपोऽन्धकार । ठाणा० २१७ । तम –अंधकार-रूपत्वात् । भग० २६६ । नरक । उत्त० ४०० । कृष्ण-चतुर्दशी रात्री ध्वान्तम् । बृ० तृ० १५४ आ । न किंचि- त्पश्यतीत्यर्थ । नि० चू० प्र० ३०२ आ ।

तमतमप्पभा–तम तम प्रभा । प्रज्ञा० ४३ ।

तमतमा–अतिशयतमोरूपद्रव्ययुक्ता पृथ्वी । अनु० ८९ । प्रकृष्ट तमस्तमस्तम । तमस्तम प्रभेत्यर्थ । भग० ६– । तमस्तम प्रभा नाम्नी सप्तमी पृथिवी । भग० ६८ ।

तमतिमिर–रातो जदा रयरेणु धूमिगा भवति तदा तमतिमिर । नि० चू० प्र० ३०२ आ । सरजो धूमि-कादिक कृष्णचतुर्दशी रात्रि तम । बृ० तृ० १५४ आ ।

तमतिमिरपडलं–समेघ दुर्दिनरजोधूमकादिक कृष्णचतु र्दशीरात्रिध्वान्त तदा तमतिमिरपडलम् । बृ० तृ० १५४ आ । रातीए रायादिआ मेह दुद्दिण व भवति अधकार-विशष । नि० चू० प्र० ३०२ आ ।

तमतिमिरपडलविद्धसणं–तमस्तिमिरपटलविध्वसन –अ-ज्ञानतिमिरवृन्दविनाशनम् । आव० ७८८ ।

तमपडलमोहजालपडिच्छन्न–तम पटलमिव तमःपटल-ज्ञानावरण मोहो–मोहनीय तदेव जाल मोहजाल ताभ्या प्रतिच्छन्ना–आच्छादिता ये ते तम पटलमोहजा-लप्रतिच्छिन्ना। भग० ११२ ।

तमप्पभा–तम प्रभा । प्रज्ञा० ४३ ।

तमबलपलज्जणो–तमो बलेन–अन्धकारबलेन मध्वरत् प्रलज्जते इति तमोबलप्रलज्जन प्रकाशचारी । ठाणा० २४९ । तमो–मिथ्याज्ञान अन्धकार वा तदेव बल तत्र वा अथवा तमसि–उत्कृष्टे बले च सामर्थ्ये प्ररज्यते– रति करोति इति तमोबलप्ररञ्जन । ठाणा० २४९ ।

तमरय–तमोरजसी–अज्ञानपातके । मम० ११५ ।

तमस–तमसं तमोवद् । दश० १६७ ।

तम प्रभा–नरकपृथ्वी । आव० ३९३ । कृष्णद्रव्योप लक्षिता पृथ्वी । अनु० ८९ ।

तमा–रात्रिस्तदाकारत्वात्तमाऽन्धकारेत्यर्थ । भग० ४९३ । ठाणा० १३३ । तमा–अन्धकारयुक्तत्वेन रात्रितुल्य-त्वादधोदिशश्च । ठाणा० ४७८ । अधोदिक् । आव० २१५ । तमोरूपद्रव्ययुक्ता पृथ्वी । अनु० ८९ ।

तमाल–वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।

तमालपत्त–तमालपत्रम् । उत्त० १४२ ।

तमालपत्र–पत्रविशेष । जीवा० २३६ ।

तमाले–वनयविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।

तमिति– । ठाणा० २१७ ।

तमिश्रागुहा– । ठाणा० ७१ ।

तमिसगुहा–तमिश्रगुहा । आव० १५० ।

तमुए–भगवतीसूत्रस्य षष्ठशतकस्य तमस्कायार्थनिरूप-णाय पञ्चम । पञ्चमोद्देशक । भग० २५० ।

तमुकाए–तमस्काय अन्धकाररराशिरूपत्वात् । भग० २७० ।

तमुक्काए–तमसा तमिश्रपुद्गलाना कायोराशिस्तमस्का । भग० २६८ ।

तमुक्कातेति–तमस –अप्कायपरिणामरूपस्याऽन्धकारस्य काय –प्रचयस्तमस्काय । ठाणा० २१७ ।

तमूयत्ता–तमस्त्व अत्यन्ताज्ञतमसत्व जात्यन्धता, अत्यन्ता-ज्ञानवृतता वा । सूत्र० ३१६ ।

तमोकसिय–तमसि कार्यो तमसि कषितु–शील यस्य स । पराविज्ञाता क्रिया कुर्वन्तीत्यर्थ । सूत्र० ३१३ ।

तमोरूवत्ता–तमोरूपता–अन्धबधिरता । सूत्र० ४२२ ।

तम्पति–तमाश्रित्य–तदवयवच्छेद्यत्वेयर्थ । विशे० ३३२ ।

तम्मण–तन्मना द्रव्यमन प्रतीत्य विशेपोपयोगं वा । विपा० ५३ । औप० ६० । तत्रैव अर्थादी मन – विशेपोपयोगरूप यस्य स । भग० ८९ ।

तम्मुसो–तेनोक्ता सर्वमङ्गेभ्यो विरतिर्मुक्ति । आचा० २१५ ।

तम्मुहो–तन्मुख । आव० ४११ ।

तय–तत–मृदङ्गपटहादि । जीवा० २४७ । तत–वीणा-दिकम् । भग० २१७ । जीवा० २६६ । तत–विस्ती-र्णम् । उत्त० ४०७ । त्वक्–वल्कलम् । औप० ७ । बाह्यवल्कम् । ठाणा० १८६ । तिलतुसतिभागमेत्त । नि० चू० प्र० ३५५ अ ।

तया–त्वक्–छल्ली । जं० प्र० २६ । त्वच–छल्य । प्रज्ञा० ३१ । त्वक् । सूत्र० ३१२ । त्वक्–त्वग्विचारार भोक्तृत्वमित्यर्थसूचकत्वात् त्वगुच्यते, साधोरुपमानम् । दश० १८ । त्वक्–चातुर्जातकाङ्गम् । उत्त० १४२ । त्वचा–सनादिकम् । जं० प्र० १४७ ।

तयापाणए– । भग० ६८० ।

तयाहारा–तृणाहारा । निरय० २५ ।

तयाविस–त्वग्विष । आव० २७४, ४२६ ।

तयाविसा–त्वचि विषं येषां ते त्वग्विषा । जीवा० ३६ । प्रज्ञा० ४६ ।

तरगवइक्कारे– । अनु० १४६ ।

तरंगवती–कामकथाया अनुभूतमधिकृत्य निजानुभवनिवेदयित्री । दश० ११० । मिश्रकथाव्याख्याने स्त्री । दश० ११४ । धर्मकथाविशेष । व्य० द्वि० ११३ आ । बृ० तृ० १६ अ ।

तरंड–पोत । ओघ० ३१ ।

तरंति–शक्नुवन्ति । ओघ० ७५ ।

तर–तर वेगो बलं वा । जं प्र० ५३० । भग० ४८० । औप० ७० । शय्यातर । बृ० द्वि० १४७ आ ।

तरइ–तरति–शक्नोति । विशे० ८४ ।

तरई–तरति–क्षेमेण वर्तते । पिण्ड० १२३ ।

तरच्छ–तरक्षः मृगादनाः । जं० प्र० १२४ । तरक्षु व्याघ्रविशेष । भग० १११, ३०६ । ज्ञाता० ७० । तरक्षु–व्याघ्रजातिविशेष । प्रज्ञा० २५४ । तरक्ष–व्याघ्रविशेष । प्रश्न० ७ । तरक्ष–सनखपदचतुष्पदविशेष । जीवा० ३८ । तरच्छ–वनजीवा । मर० ।

तरण–बाहू । आव० ५६ । निस्तारण । नि० चू० प्र० ६५ अ ।

तरणीय–उडुप नद्यादि । आव० ५६ ।

तरतमजोगो–तरतमयोग –साकारोपयोग । विशे० ११६८ ।

तरति–शक्नोति । नि० चू० प्र० २७ अ ।

तरत्यम– । नि० चू० द्वि० १३३ आ ।

तरपणट्टा– । ओघ० ३३ ।

तरपण्ण–तरपण्यम् । बृ० तृ० १६० आ ।

तरपन्न–तारणमूल्यम् । नि० चू० द्वि० ७८ अ ।

तरमल्लिहायणा–तरो–वेगो बलं वा तथा 'मल्लमल्लि-धारणे' ततश्च तरो धारको वेगादिकृत् हायन –संवत्सरो वर्तते येषां ते तथा यौवनवन्त । भग० ४८० । जं० प्र० २६५ ।

तरमाण– । नि० चू० प्र० २६ अ ।

तरसि–शक्नोषि । आव० ३०५ ।

तरा–त्वरा–मानसोत्सुक्यम् । जं० प्र० ३८८ ।

तरामि–शक्नोमि । दश० ७६ ।

तरियव्वो–तरणीय । ज्ञाता० १६६ ।

तरी–तरिका–उडुप । पिण्ड० १०२ ।

तरुणा–तरुणा नालिकेर्यादारामा । दश० ११३ ।

तरुगणगणो–तरुगणगण –वृक्षगुच्छादिवृन्दसमूह । प्रश्न० २४ ।

तरुण–प्रवर्द्धमानवया । अनु० १७६ । नवम् । जावा० २७१ । प्रत्यग्र । ज्ञाता० २२२ । तरुण –उद्गच्छत् । जं० प्र० १८३ । तरुण –प्रवर्द्धमानवया विशिष्टवर्णादिगुणोपेतमभिनवं वस्तुजातम् । जीवा० १२१ । यद् द्रव्यं विशिष्टवर्णादिगुणोपेतमभिनवं च तत्तरुणम् । राय० २२ । वर्धमानवया, वर्णादिगुणोपचित । उपा० ४६ । अवाक् चत्वारिंशतो वर्षेभ्य । व्य० प्र० २४५ । चत्ता सत्तरुणो । व्य० द्वि० १११ आ । जन्मपर्यायेण षोडशवर्षाण्यारभ्य यावच्चत्वारिंशद्वर्षाणि तावत्तरुण । व्य० प्र० २४१ अ । तरुण –प्रथमकुमारत्वे वर्तमान । व्य० प्र० १४३ अ ।

तरुणइत्ते–तरुण युवा । दश० १०५ ।

तरुणग–अभिनवम् । भग० ६८४ । अहुणुट्ठिय । दश० चू० ८६ अ ।

तरुणदिवायरनयणो–तरुणदिवाकरनयन –रक्ताक्ष । आव० ९६६ ।

तरुणधम्मो–तस्य तावन्तं कालमसमापयन् तरुणधर्मा अविपक्वपर्याय । बृ० प्र० १२६ आ । जस्स वा सुत्तस्स जो कालो भणितो तं अपूरेंतो तरुणधम्मो भवति । नि० चू० तृ० ८१ अ ।

तरुणा–तरुणा अभिनवा कोमलेति । अनुत्त० ४ ।

तरुणरहस–रोग । ओघ० ६४ ।
तरुणसहयरि–तरुणसहचरी–युवतिमयूरा । ज्ञाता० २६ ।
तरुणा–असञ्जाता । दश० १८५ ।
तरुणिमान'–तारुण्यम् । नदी० १६१ ।
तरुणी–अपरिपक्वा । आचा० ३२३ ।
तरुणीपडिकम्म– । ज्ञाता० ३८ ।
तरुणीपरिकम्म–तरुणीपरिकर्म युवतीनामङ्गसत्क्रिया व-र्णादिवृद्धिरूपा । ज० प्र० १३८ ।
तरुपडणे–तरुपतनम् । ठाणा० ९३ ।
तरुपतनस्थानानि–यत्र मुमूर्षव एवानशनेन तरुवत्पति-तास्तिष्ठन्ति तरुभ्यो वा यत्र पतन्ति । ठाणा० ।
तरोमल्लिन–बलाधायिनो वेगधायिनावा । ज्ञाता० ५८ ।
तरोमल्लिहायणे–तरोमल्लिहायन तरोधारको –वेगादि-धारको हायन संवत्सरो यस्य स यौवनवानिति । ज० प्र० १३० ।
तरोमल्लो–तरोधारक वेगादिकृत् । ज० प्र० २६५ ।
तर्कण–मनसा यदि मह्यमसौ ददातीति विकल्पनम् । उत्त० ५८७ ।
तर्कुक.–वनीपक' । प्रश्न० १५४ ।
तर्कणवृत्तीनि– । ठाणा० ४२० ।
तर्णक– । उत्त० ३०५ ।
तप्पणालोडिकयेति–सस्त्वालोडनेन जलाद्यालोडितसक्तु-भिरित्यर्थ । ठाणा० २६१ ।
तर्ष –तृष्णा । उत्त० १८३ ।
तल–रूपम् । ओप० १६ । उपरितनो भाग । जीवा० १८६ । प्रतिष्ठानम् । प्रश्न० ६३ हस्तपुटम् । जीवा० २६६ । भूमिका । जीवा० १०३ । तालवृक्ष । अनु० १७७ । चुटिकाताल । बृ० द्वि० ७ अ । हस्ततल । ज० प्र० ६३ । तल –तालवृक्ष । जीवा० १२२ । तल –हस्तक । जीवा० १६० । तल –हस्ततल । जीवा० २१७ । तल –उपरितनो भाग । सूर्य० ६६ ।
तलउदाडा–गुच्छाविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
तलणं–तलनम् । प्रश्न० १४ ।
तलताला–हस्तताला । सूर्य० २६७ । ज्ञाता० २३३ । प्रश्न० १५६ ।
तलपत्त–तलपत्राणि–तालाभिधानवृक्षवर्णानि । ज्ञाता० २३१ ।
तलभगय–तलभङ्गकम् । ओप० ५५ । तलभङ्गक–भूषण-विधिविशेष । जीवा० २६६ । तलभङ्गक–बाह्वाभरणम् । ओप० ४६ । तलभङ्गक –बाह्वाभरणविशेष । प्रज्ञा० ६१ । जीवा० १६४ । तलभङ्गक–बाह्वाभरणम् । ज० प्र० १०६ ।
तलवर परितुष्टनरपतिप्रदत्तरत्नालङ्कृतसौवर्णपट्टविभूषित शिरा । अनु० २३ । परितुष्टनरपतिप्रदत्तपट्टबन्ध-भूषित । ठाणा० ४६३ । प्रभुस्थानीयो नगरादिचिन्त क । उत्त० ३४३ । तलवर –परितुष्टनरपतिप्रदत्तपट्ट-बन्धविभूषित राजस्थानीय । प्रज्ञा० ३२७ । भग० ३१८, ४६३ । तलवर –प्रतुष्टनरपतिवितीर्णपट्टबन्ध -विभूषितो राजस्थानीय । भग० ११५ । तलवर –सन्तुष्टनरपतिप्रदत्तसौवर्णपट्टालङ्कृतशिरस्कचोरादिशुद्धय-धिकारी । ज० प्र० १२२ । तलवर–राजवल्लभ, राजसमान । अन्त० १६ । राजप्रतिमाचामरविहीनो तलवरो । नि० चू० प्र० २७० अ । तलवर –परितुष्ट-नरपतिप्रदत्तपट्टबन्धविभूषित । ओप० १४ । तलवर –परितुष्टनरपतिवितीर्णपट्टबन्धविभूषित राजस्थानीय । ओप० ५८ । तलवर –कृतपट्टबन्धराजस्थानीयः । प्रश्न० ६६ । तलवर –राजप्रसादवान् राजोत्थासनिक । विपा० ४० । तलवर –परितुष्टनरपतिप्रदत्तरत्नालङ्कृतसौवर्ण-पट्टविभूषितशिरा । जीवा० २८० । परितुष्टनरपति–दत्तसौवर्णतलवरपट्टालङ्कृतशिरस्क । बृ० तृ० २५५ आ । राजवल्लभ । भग० ४६३ ।
तलवरा–तलवरा –परितुष्टनृपदत्तपट्टबन्धविभूषिता राज-स्थानीया । ज० प्र० १६० । परितुष्टनरपतिप्रदत्तपट्ट-बन्धविभूषिता । राज० १२१ ।
तला–तलो–हस्ततलो । जीवा० १६२ । प्रज्ञा० ८६ । हस्तका । प्रज्ञा० ८६ । सम० १३८ । ज० प्र० ७६ । ओप० ५ । तल भूमिका । प्रज्ञा० ८० । हस्त-ताला । प्रश्न० १५६ ।
तलाग–तडाग । प्रश्न० ८ । तडाग –पुरुषादिकृतो जला-शयविशेष । प्रश्न० १३४ । तडाग –कृतको जलाशय-

विशेष । प्रश्न० १६१ । तडाग–खानितो जलाशयविशेष । अनु० १५९ ।

तलागमह– । आचा० ३२८ ।

तलागाति–तडागादीनि । ठाणा० ८६ ।

तलानि–मत्स्यखण्डानि । ठाणा० ४३५ ।

तलाय–तडागम् । प्रज्ञा० ७२ । तडाग–कृत्रिमजलाशयविशेष । भग० ३७३ ।

तलाहणा– । नि० चू० तृ० ८० अ ।

तलिगा–सोपानत्का उपानद्रूपादा । ओघ० ३५ । तलिका–चमपञ्चके प्रथमो भेदः । आव० ६५२ ।

तलिणो–नलिन प्रतल । औप० १६ । जीवा० २७२ । प्रश्न० ८१ ।

तलिना–सूक्ष्मा । बृ० प्र० ११३ अ

तलिय तल्प–शयनीय । ज्ञाता० २०५ ।

तलिया–उवाहणा । नि० चू० प्र० ६० अ । तलिका । ठाणा० ३३४ । तलिका–उपानह । बृ० द्वि० १०१ अ । पात्रीविशेषा । भग० ५४८ ।

तल्लग–तल्लक–सुराविशेष । जं० प्र० १०० ।

तल्लिच्छा–तत्तद्विवक्षित वस्तु लब्धुमिच्छन इति तल्लिप्सु । ज्ञाता० ६८ ।

तल्लेस्य–प्रत्युपेक्षणाभिमुख । औघ० ११६ ।

तल्लेस–तल्लेश्य कामध्वजा शुभात्मपरिणामविशेष । विपा० ५३ । तल्लेश्य–तद्वित । ओघ० ११७ । तल्लेश्य–भगवद्वचनगतशुभात्मपरिणामविशेष । लेश्यादि–कृष्णादिद्रव्यसाचिव्यजनित आत्मपरिणाम । औप० ६० ।

तव–तप–अनशनादि । प्रश्न० १३२ । तप–उत्तराध्ययनेषु त्रिंशत्तममध्ययनम् । उत्त० ६ । तप–भद्रमहाभद्रादि । उत्त० १२८ । तपोमद–यत्तपसो मानम् । आव० ६४६ । तपस्त्यागयो सतो निवर्तितवान् । ज्ञाता० १२३ । ठाणा० २०० । तप–अनशनादिपूर्वकमनिर्जरणफलम् । प्रश्न० १०२ । तप–धर्मध्यानादि । सूर्य० ४ । तप–अनशनादि । सूय० ४ । जं० प्र० ५२२ । दश० ११० । तप–भक्तपरिज्ञानादिकमनशनम् । उत्त० ७०७ । तप–धर्मध्यानादि । भग० १२ । तप–पृथिव्यादिसङ्घट्टनादौ निविग(कृ)तिकादि । आव० ७६४ । तप–ध्यानम् । ज्ञाता० ६ ।

तवए–तवक–सुकुमारिकादितलनभाजनम् । विपा० ५८ ।

तवकरण–तप करण तप कृति । आव० ४६६ ।

तवग–तापिका । प्रश्न० १४ ।

तवणा–तपन रविकरनिकरम तापरूपम् । उत्त० ५६६ ।

तवणि–घृतपात्रविशेष । औप० ६६ ।

तवणिज्ज–तपनीय–आरक्त सुवर्णम् । जं० प्र० २४ । जीवा० १-१ १६४ । तपनीय–सुवर्णविशेष । सूय० २६४ । प्रज्ञा० ६६ । जीवा० २७३ १७५ । तपनीय रक्तसुवर्णम् । जं० प्र० ५४ ।

तवणिज्जपट्ट–तपनीयपट्ट–रक्तस्वर्णमयपट्टका लोके महल्ल इति प्रसिद्धो । जं० प्र० २११ ।

तवणिज्जमया–तपनीयमयानि रक्तस्वर्णमयानि । जं० प्र० २८४ ।

तवणिज्जुज्जलंबूसग–तपनीयोज्ज्वललम्बूसकम् । आव० १२४ ।

तवणीयपवरलंबूस–तलबस्तमुत्तदामम् । आचा० ४२३ ।

तवति–तपति–तप्तो भवति । जीवा० २४८ ।

तवतेणे–तपस्तेन–क्षपकरूपकस्तेन । दश० १८६ । तपस्तेन–परसम्बन्धि तप आत्मनि परप्रतिपत्तित सम्पादयं स्तपस्तेन । प्रश्न० १२५ ।

तवतेयसिरी–तपस्तेज श्री । आव० ७६३ ।

तवनियम–तपोनियमो–नियन्त्रित तप । सम० ११७ ।

तवविणय–तपोविनय–अपनयति तपसा तम–अज्ञान उपनयति च स्वग मोक्ष च स विनय । दश० २४१ ।

तवसंजमपडियार–तप सयमप्रतिकार–तप सयमावेव प्रतिकार । आव० ५८६ ।

तवसंजमो–तप सयम तप प्रधान सयम । आव० ३२६ तप सयम–तप–अनशनादिस्तत्प्रधान सयम पञ्चाश्रवविरमणादि । उत्त० १४४ ।

तवसमाहो–तप समाधि–तृतीय विनयसमाधिस्थानम् । दश० २५१ ।

तवसा–अनशनादिना । जं० प्र० १६ ।

तवस्सी–विकिट्ठतवकारी । नि० चू० प्र० १४ आ । अनशनादि विचित्रतपो युक्ता सामान्यसाधवो वा ।

ज्ञाता० १२३। तपस्वी-उग्रतपश्चरणरत। दश० ३१। तपस्वी-विकृष्टतपकः। दश० २०५। तपस्वी तपोऽस्यास्तीति विकृष्टाष्टमादि तपोऽनुष्ठानवान्। उत्त० ८४। तपस्वी निदानादिविरहिततया प्रशस्ततपोऽन्वित। उत्त० १८५। करवीरलताभ्रामक कश्चित्। उत्त० २६५। शिष्य। औप० ३३। विविधानशनादिलक्षण तपो विद्यते यस्य स सामान्यसाधुर्वा। आव० ११६।

तवाइसओ-तपोऽतिशय। दश० १०५।

तवारिहे-तपोऽर्हं-निर्विकृतादिकं तप। औप० ४२। निर्विकृतिकादि तल्लक्षणा शुद्धि यदर्हत्यतिचारजातं तत्तपोऽर्हम्। भग० ६२०।

तवेंति-तापयन्ति। सूर्य० ६३। तपन्ति मन्दाङ्गारकल्पतां प्रतिपद्यन्ते। जं० प्र० ४१६।

तवेइ-तपति आनीतशीत करोति यथा वा सूक्ष्म पिपीलिकादि दृश्यते तथा करोति। भग० ७८।

तवोकम्म-तपःकर्म। आव० १८८। तपःकर्म-तपोऽनुष्ठानम्। दश० १६६।

तवोमग्गो- सम० ६४।

तवोवहाणे-तपउपधानं विशिष्टतपोविशेष। सूत्र० १४६। तपउपधान-अनशनादिकम्। सू० प्र० २१५ आ। तपउपधान-द्वादशविध तप। सम० १०७।

तव्व(च्च)णिगि-रक्तपट। नि० चू० प्र० ७७ आ।

तव्वइरित्तदसणे-तद्व्यतिरिक्तदर्शने अभिग्रहीतमिथ्यादर्शनप्रत्ययिकीक्रियाया द्वितीयो भेद। आव० ६१२।

तव्वज्ज-तद्वर्जं बुद्बुदवर्ज-वर्षम्। आव० ७३३।

तव्वणिय-सुगत। विशे० ४८२। रक्तपटलिङ्ग। आव० ६२८। तद्वणिक, तच्चणिक-बौद्ध। आव० ६३६।

तव्वण्णिगिणी-तद्वणिकी। आव० ६४०।

तव्वण्णियसङ्गा-तच्चनिकश्राद्धी। आव० ७९९ ८००।

तव्वत्थुए-तदव-परोप-यस्तसाधन वस्त्विति-उत्तरभूत वस्तु यस्मिन्नुप-यासोपनये स तद्वस्तुक। ठाणा० २९६।

तव्वत्थूपन्नास-तद्वस्तूपन्यास, उपन्यासस्य प्रथमो भेद। दश० ५५।

तव्वसिए- । नि० चू० द्वि० ३३ अ।

तव्विवरीए-यादृश वस्तु स्वप्ने दृष्ट तद्विपरीतस्यार्थस्य जागरणे यत्र प्राप्ति स तद्विपरीतस्वप्नो यथा कश्चिदात्मानं मेध्यविलिप्त स्वप्ने पश्यति जागरितस्तु मेध्यमर्थं कञ्चन प्राप्नोतीति। भग० ७०६।

तव्विहायरियविरहो-तद्विध सम्यगविपरीततत्त्वप्रतिपादनकुशल आचर्यतेऽस्माविरयाचार्य मूत्रार्थावगमार्थं मुमुक्षुभिरासेव्यत इत्यर्थ तस्य विरह-अभाव तद्विधाचार्यविरह। आव० ५६७।

तस-त्रस्य। उप० मा० गा० ४२४।

तसरेणु-त्रस्यति-पौरस्त्यादिवायुप्रेरितो गच्छति यो रेणु स त्रसरेणु। अनु० १६३। पौरस्त्यादिवायुप्रेरितस्त्रस्यति गच्छतीति त्रसरेणु। ठाणा० ४३५। त्रस्यति-पौरस्त्यादिवायुप्रेरितो गच्छति यो रेणु स त्रसरेणु। भग० २७७। जं० प्र० ६४।

तसपाइया-त्रीन्द्रियजन्तुविशेष। जीवा० ३२।

तसा-त्रसा तेजोवायुद्वीन्द्रियादिका। सूत्र० १५५। त्रसा-त्रसन्ति अभिसन्धिपूर्वकमनभिसन्धिपूर्वकं वा ऊर्ध्वमधस्तिर्यक् चलन्तीति त्रसा-तेजोवायवो द्वीन्द्रियादयश्च। जीवा० ६। तसा-त्रसन्ति-उष्णाद्यभितप्ता सन्तो विवक्षितस्थानादुद्विजन्ते गच्छन्ति च छायाद्यासेवार्थं स्थानान्तरमिति त्रसा-द्वीन्द्रियादयः। प्रश्न०४७४। त्रस्यन्तीति त्रसा-चलनधर्माणः त्रसनामकर्मोदयवर्तित्वात् त्रसा। ठाणा० १३४। त्रस्यन्ति-तापाद्युपतप्ता छायादिकं प्रत्यभिसर्पन्तीति त्रसाः-द्वीन्द्रियादय। उत्त० २४४। त्रसा-तेजोवायवो गतियोगात् त्रसा। ठाणा० ११४।

तसिए-शुष्क-आनन्दरसशोषात्। ज्ञाता० ६८।

तसिया-त्रसन त्रस्त-दुःखादुद्वेजनम्। दश० १४१। उद्विग्न। ज्ञाता० ६४। भग० १६६।

तस्करावस्कन्द-चौरावपात। नंदी० ६३।

तस्सन्नी-तस्य संज्ञा तत्संज्ञा-तज्ज्ञानम्। आचा० २१५।

तस्सामवइ-तस्या भवति। आव० २२५।

तस्सेवी-यमपराधमालोचयिष्यति तमेवासेवते यो गुरुः स तस्सेवी तस्मै यदालोचनं तदपि तत्सेवीति। भग० ९१९। य दोषा आलोचयितव्यास्तत्सेवी यो गुरुस्त-

स्य पुरतो यदालोचन स तत्सेविलक्षण आलोचनादोष । ठाणा० ४८४ ।

तह–तथा तथैव । भग० १२१ । सेवक सन् यथैवादिष्यते तथैव य प्रवर्तते स । ठाणा० २२४, २१४ ।

तहक्कार–सूत्रव्याख्यानादौ प्रस्तुते गुरुभिः कस्मिंश्चिद् वचस्युदीरिते सति यथा भवन्ति प्रतिपादयन्ति तथैवेतदित्येव करणं तथाकार –अविकल्पगुर्वाज्ञाभ्युपगम । अनु० १०३ । भग० ९२० । तथाकरण तथाकार, स च सूत्रप्रश्नादिगोचर, यथा भवद्भिरुक्त तथैवेदमित्येव स्वरूप वाचनाप्रतिश्रवणयो उपदेशे सूत्रार्थं कथने अवितथमेतदिति तथाकार, प्रतिश्रवणे च तथाकार । ठाणा० ४९९ ।

तहणाणे–यथा वस्तु तथा ज्ञान यस्य तत्तथाज्ञान सम्यग्दृष्टिजीवद्रव्य तस्यैवावितथज्ञानत्वात्, अथवा यथा तद्वस्तु तथैव ज्ञान–अवबोध प्रतीतिर्यस्मिस्तत्तथाज्ञानम् । ठाणा० ४८१ ।

तहत्ति–यथापूर्वसाधवो गृह्णन्ति । ओघ० १५५ ।

तहनाणे–यथा प्रच्छनीयार्थं प्रष्टव्यस्य ज्ञान तथैव प्रच्छकस्यापि ज्ञान यत्र प्रश्ने स तथाज्ञान ज्ञानप्रश्न । ठाणा० ३७६ ।

तहमेय–यद्भवद्भिः प्रतिपादित तत्तथैवेत्यर्थं । ज्ञाता० ४७ । आप्तवचनावगतपूर्वाभिमतप्रकारवत् । भग० ४६७ ।

तहा–तथाशब्द –अनुक्तसमुच्चयार्थ । उत्त० ५१५ । तथा निर्देशे । आव० ४६६ ।

तहाकारो–तथाकार –सूत्रप्रश्नगोचर यथा भवद्भिरुक्त तथेदमित्येवस्वरूप । आव० २५६ ।

तहाभाव–यथा वस्तु तथा भाव –अभिसन्धि यत्र ज्ञाने तत्तथाभाव, अथवा यथैव संवेद्यते तथैव भावो–बाह्य वस्तु यत्र तत्तथाभावम् । भग० ९९३ ।

तहामुत्ति–तथामूर्ति–कथञ्चित्तत्स्वरूपम् । दश० २१४ ।

तहारुव–तथारूप तथाविधिस्वभाव भक्तिदानोचितपात्रमित्यर्थ । भग० २२६ । तथारूप–उचितस्वभाव कञ्चनपुरुष श्रमणा वा तपोयुक्तः । उपलक्षणत्वादस्योत्तरगुणवानित्यर्थं । भग० १४१ ।

तहारुव–तथारूप सङ्गतरूपम् । भग० १५५ ।

तहारुवा–तत्प्रकारस्वभावा –महाफलजननस्वभावा । निरय० ७ ।

तहिगोलं– । नि० चू० २२ अ ।

तहितहि–तत्र यत्र देशे एक । जीवा० १८१ । तस्यैव देशस्य तत्र तत्रैकदेशे । ज० प्र० ४४ ।

तहिए–तथ्या –सत्या । ज्ञाता० १७७ ।

तहिया–तथ्या –अवितथा निरुपचरितवृत्तय । उत्त० ५९२ ।

ता–तावत्–क्रमार्थं । सूर्य० ९ ।

ताइ–त्राता–आत्माराम साधु । दश० २०६ ।

ताइणं–तायिना त्रायिणा वा । उत्त० ४११ ।

ताई–तायी त्रायी वा । उत्त० ३५३ । तायी वा त्रायी मोक्षम् । भगवान् सर्वस्य परित्राणशील. । सूत्र० १६४ ।

ताए–ताय सुदृष्टमार्गोक्ति । दश० २६२ ।

ताओ–तातेत्यामन्त्रणम् । ज्ञाता० ३४ ।

ताडणं–ताडन उर शिर कुट्टनकेशलुञ्चनादि । आव० ५८७ ।

ताडनं–वध । आव० ५८८ ।

ताडिओ–ताडित –आहत । उत्त० ४६१ ।

ताण–त्राण–बन्धुभिः पालन अराती वा रक्षणम् । उत्त० १९३ । त्राण–स्वकृतकर्मणो रक्षणम् । उत्त० । २२१ । तान –तानक । भग० ५४२ । आव० ६६१ ।

तात्पर्य–आसेवा विदितकर्मपरिणामो विदध्यात् । आचा० ११८ ।

तान–तता तन्त्री तानो भण्यते । ठाणा० ३९७ । अनु० १३३ ।

ताप–सविता । ठाणा० १३३ । तपतीति ताप इह सविता । विशे० १०७४ ।

तापक्षेत्र–उदयास्तान्तर, प्रकाशक्षेत्रम् । ज० प्र० ४५५ । उदयास्तान्तरम् । ज० प्र० ४४२ ।

तापिका–कटकद्वितयोपेता लोहस्थाली (तवी) । भग० ८५ ।

तापोदक–राजगृहनगरभाविस्वभावादेवोष्ण ।

तामरसे–जलरुहविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।

तामलि–तापसविशेष । उत्त० ६८ । भग० ५१४ ।

तामलित्त–ताम्रलिप्त–ईशानेन्द्रस्य वैक्रियरूपकरणादिसामर्थ्योपदर्शने बालतपस्वी । भग० १६४ ।
तामलित्तग–तामलिप्तिक सैन्धव । व्य० द्वि० ००४ अ ।
तामलित्ती–सिन्धुसौवीरदेशे नगरी । बृ० द्वि० २२६ आ । बङ्गेषु ताम्रलिप्ती आर्यक्षत्रम् । प्रज्ञा० ५५ । ताम्रलिप्ती–ईशानेन्द्रस्य वैक्रियरूपकरणादिसामर्थ्योपदर्शकतापसनगरी । भग० १६१ ।
तामली–तामलिप्तानगर्यां गाथापति । भग० १६१ ।
तामसबाणा.–य पर्यन्ते सकलसग्रामभूमिव्यापि महान्धतमसरूपतया परिणमन्ते । जीवा० २८३ । सकलसग्रामभूमिव्यापि महान्धमरूपतया परिणता प्रतिवैरिवाहिनीषु विघ्नोत्पादका भवन्ति । ज० प्र० १२५ ।
ताम्रलिप्तिः–नगरविशेष । उत्त० ६०५ ।
तायओ–तायते–सन्तान करोति पालयति च मर्यादमिति तात –स एव तातक । उत्त० ३२८ ।
तायत्तीस–त्रायस्त्रिंश महत्तरकल्प पूज्यस्थानीय । औप० ५३ ।
तायत्तीसए–त्रायस्त्रिंशक गुरुस्थानीया देवा । ज० प्र० १५६ ।
तायत्तीसगा–त्रायस्त्रिंशा मन्त्रिविकल्पा । भग० ५०२ । मन्त्रिकल्पा । भग० १५४ । महत्तरकल्पा पूज्या । ठाणा० ११७ ।
तायत्तीसा–त्रायस्त्रिंशा पूज्या महत्तरकल्पा । उपा० २७ ।
तार–तारा तारका अवचन्दा । ज० प्र० २११ ।
तारए–ससारसागरमिति गम्यते तेन तथा तारयति परानप्युपदेशवर्तिन इति तारक । सम० ५ ।
तारओ–तारक –अन्यास्तारयतीति । जीवा० २५६ ।
तारगा–पूर्णभद्रयक्षेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।
तार(य)ग्ग–ताराग्र तारापरिमाणमभिधेयम् । सूर्य० ६ ।
तारग्गहा–तारकाकाराग्रहा तारकग्रहा । ठाणा० ३५५ ।
तारय–तारक –द्विपृष्ठवासुदेवशत्रु । आव० १५६ ।
तारया–पक्षेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । भग० ५०४ ।
तारा–तारा –ज्योतिष्कभेदविशेष । प्रज्ञा० ६६ । ताराश्विन्यादिनक्षत्राणि । सूत्र० ४०२ । सुभूममाता । आव० १६१ । कार्त्तवीर्यपत्नी । आव० ३६२ । ज्योतिष्कविमानानि अधिकारात्तत्रजातीयज्योतिष्काना विमानानीत्यर्थ । ज० प्र० ४६६ । ज्योतिर्विमानरूपा । ठाणा० ३६ । भग० १६५ । भरतक्षेत्रे सप्तमचक्रवर्तिमातृनाम । सम० १५२ ।
ताराइणे– । निरय० ३६ ।
तारारूपाणि–तारका एव । सम० १४० ।
तारारूव–तारारूप–तारकजातीयम् । सम० १६ । ठाणा० ४४८ । तारारूपा –तारिकारूपा । ज० प्र० २६२ । तारकमात्रम् । ठाणा० ११५ । तारारूप तारिकारूप । जीवा० १६६ ।
तारावलि–पञ्चमनाट्यभेद । ज० प्र० ४१६ ।
तारूवत्ता–तद्रूपता–नीललेश्यास्वभाव । भग० २०५ ।
ताल–तालाभिधान एक । भग० ३६६ । कशिकादिशब्दविशेष । ठाणा० ३६६ । वृक्षविशेष । ठाणा० १८५ ५०० । हस्तताल । ठाणा० ६३ । हस्तताला समुत्थ उपचाराच्छब्द । अनु० १३२ । तालवृक्षफलविशेष । बृ० प्र० १३५ आ । ताल –हस्ततम: । दश० ८८ । ताड । भग० ८०३ । कशिका । ज० प्र० ६३ । गीतादिमानकाल । ज० प्र० १३७ । ताल –घनवाद्यविशेष । ज० प्र० २०६ । वलयविशेष: । प्रज्ञा० ३३ । ताल । जीवा० २६६ । कंसिका । जीवा० १६२, २१७ । प्रज्ञा० ८६ ।
तालउडं–तालपुट तालमात्रव्यापादिकरविषकल्पमहितमिति । विषविशेष । दश० २३७ । ज्ञाता० १६० ।
तालए–आवत्तणपेढियाए । नि० चू० तृ० ५६ आ ।
तालजघ–तालो वृक्षविशेष स च दीर्घस्कन्धो भवति ततस्तालवज्जङ्घे यस्य तत् । ज्ञाता० १३७ ।
तालणा–ताडना चपेटादिदानानि । औप० १०३ । चपेटादिदानम् । प्रश्न० १०६ । ताडना–करादिभिराहननम् । उत्त० ४२६ ।
तालतोयाणि–तालतोयानि । बृ० द्वि० १७३ अ ।
तालन–चपेटादिना हननम् । औप० १०७ ।
तालपलंब–फलविशेष । आचा० ३४८ । तालप्रलम्ब ।

भग० ३६६ ।

तालपिशाच-पिशाचविशेष । ठाणा० ५०२ । पिशाच भेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

तालपिसाय-तालवृक्षाकारोऽतिदीर्घत्वेन पिशाच ताल पिशाच । ज्ञाता० १८७ ।

तालपुट-विषविशेष । उत्त० ३१८ । सद्यो घाति यत्रो-ष्ठपुटान्तर्वर्तिनि तालमात्रकालविलम्बतो मृत्युरुपजायते तद् । उत्त० ४२६ ।

तालपुड-तालपुट विषविशेष । आव० ३७४ । जेण ताला मपुडिज्जइ तेण भरेण मारयतीति । दश० चू० १२७ अ ।

तालफल-प्रलम्ब फलविशेष । दश० १७६ ।

तालवेंट-तालपत्रशाखेत्यर्थ । नि० चू० प्र० ६० आ ।

तालमत्थकड- । भग० ४३६ ।

तालयट-तालवृन्त-वायूदीरकमेव द्विपुटादि । प्रश्न० ८ ।

तालवट-तालवृन्त तालाभिधानवृक्षपत्रवृन्त पत्तछोट इत्यर्थ । ज्ञाता० ४८ ।

तालवृन्त-वीजनकम् । उत्त० ६० । व्यजनम् । ज० प्र० ४११ ।

तालवेंट-तालवृन्त विद्याविशेष । व्य० द्वि० १३३ आ । भग० ४७४ ।

तालसम-नृत्यविशेष । नि० चू० तृ० १ अ । यत्परस्पराहतहस्ततालस्वरानुवर्त्ति भवति तद् तालसमम् । ठाणा० ३९६ । यत्परम्पराभिहतहस्तताल्स्वरानुसारिणा स्वरेण गीयते तद् । अनु० १३२ ।

तालसुसपउत्तं-परस्पराहतहस्ततालस्वरानुवर्त्ति यद् गीत तत्, यद् मुरजकंसिकादीनामातोद्यानामाहतानां यो ध्वनिर्यश्च नृत्यत्या नर्तक्या पादोत्क्षपस्तेन सम तत् तालसुमप्रयुक्तम् । ज० प्र० ४० । तालसुमप्रयुक्त-परस्पराहतहस्तताल स्वरानुवर्त्ति यद् गीत तत् । यत् मुरजकंसिकादीनामातोद्यानामाहतानां यो ध्वनिर्यश्च नृत्यन्त्या नर्तक्या पादोत्क्षपस्तेन सम तद्वा । जीवा० १९५ ।

ताला-कंसिका । प्रश्न० १५९ ।

तालाचरा-तालाद्यादिभि विद्याविशेषैं चरन्ति तालाचरा । नि० चू० द्वि० १६७ आ । तालादानेन प्रक्षाकारिण । राज० २ । ज्ञाता० ४० । प्रक्षाकारो । विपा० ६३ ।

तालाद्यादि-विद्याविशेष । नि० चू० द्वि० १६७ आ ।

तालायर-तालाचर-तालादानेन प्रेक्षाकारी । औप० ३ । तालाचरा नटा । बृ० प्र० १०३ अ । तालाचर तालादानेन प्रक्षाकारी दण्डपाशिको वा । औप० ७२ । ताला चर प्रेक्षाकारिविशेष । प्रश्न० १४१ ।

तालायरा-तालाचरा प्रक्षाकारिविशेष । ज० प्र० ११४ । चारणा । ओघ० २२३ । नर्तकवङ्कादय । बृ० द्वि० २७३ आ । भडचेडगडादिया । नि० चू० प्र० ३५८ अ ।

तालिअंटे-तालवृन्त व्यजनविशेष । दश० १५४, २२८ । ज० प्र० १६१ ।

तालिज्जतार्ण-ताडनम् । राज० ५२ ।

तालियट-तालवृन्त मयूरपिच्छकृतव्यजनमित्यथ । आचा० ३४५ । तालाभिधानवृक्षपत्र वृन्त तत्पत्रच्छोट इत्यर्थ । भग० ४६८ । तालवृन्त-व्यजनकम् । आव० १२२ । तालवृन्त-वीजनकम् । प्रश्न० १६३ ।

तालियटक-तालवृन्तक व्यजनविशेष । प्रश्न० १५२ ।

तालु-काकुदम् । जीवा० २७३ । काकुन्दम् । ज्ञाता० १३८ । आचा० ३८ ।

तालुगाणारो- । ओघ० २०६ ।

तालुग्घाडणीए-विद्याविशेष । नि० चू० प्र० ७६ अ ।

तालेइ-ताडयति हस्तादिना । भग० १६६ ।

तालोदग- । नि० चू० तृ० १५ आ ।

तालोदा-तालोदकानि । बृ० द्वि० १७३ अ ।

ताव-तावत् । ठाणा ४६७ । ताव-आतापनामकर्मोदयाद्रविमण्डलानामुष्ण प्रकाश । ज० प्र० ४३३ ।

तावखित्त-तापक्षत्र सूर्यातपव्याप्ताकाशखण्डम् । ज० प्र० ४५३ ।

तावखेत्तपुव्व-तापक्षत्रपूर्व आदित्योदयमधिकृत्य यत्र या पूर्वादिक । दश० ८५ ।

तावणिज्ज-तापनीय-तापमहम् । भग० ६७२ ।

तावण्णत्ता-तस्या इव नीललेश्या इव वर्णो यस्या सा तद्वर्णा तद्भावस्तत्ता तद्वर्णता । भग० २०५ ।

तावस-तवेट्ठिओ । दश० चू० ३३ आ । तापस-पौता-

न्या श्रेष्ठिविशेष । उत्त० ९९ । तापस -परिशटित-पत्राद्यपभोगवान् बालतपस्वी । प्रश्न० ४०५ । पतित-पत्राद्युपभोगवान् बालतपस्वी । भग० ५० ।
तावसपल्लि-तापसपल्ली । आव० ३९१ ।
तावता-भिक्षुविशेष । नि० चू० द्वि० ९८ अ ।
ताविया-तापिका । आव० ८५४ ।
तावेइ-तापयति आनीतशीत करोति । जं० प्र० ४११ । नि० चू० तृ० १५ अ ।
तासण-त्रासन फेत्कारादिवचन भयकारि । प्रश्न० १६० ।
तासणओ-त्रास आकस्मिक भय अकस्मोत्पन्नशरीरकम्पन क्षामादिलिङ्गितरकारकत्वात् त्रासनक । प्रश्न० ५ ।
ताहे-तदा तस्मिन् काले । ओघ० ११५ ।
तिंता-उल्ला । नि० चू० प्र० ४६ अ । भिन्ना क्लिन्ना आर्द्रा । दश० ९६ ।
तिंतिण-सखेद वचनम् । भग० ११६ ।
तिंतिणि-तिंतिणी यत्र तत्र वा स्तोकेऽपि कारणे करणायण । व्य० प्र० २३० अ ।
तिंतिणिए-तिंतिणिकोऽलाभे सति खेदाद् यत् किञ्चनाभिधायी । ठाणा० ३७४ ।
तिंतो-तिन्त । नि० चू० द्वि० ८१ आ ।
तिंबुका- उत्त० ५७१ ।
तिंदुग-एकादशतीर्थंकरस्य चैत्यवृक्षनाम । सम० १५२ । तिन्दुक-त्रीन्द्रियजीवविशेष । उत्त० ६९५ । तैन्दुक श्रावस्त्यामुद्यानम् । विशे० ९३५ ।
तिंदुगुज्जाण-तिन्दुकोद्यान श्रावस्त्यामुद्यानविशेष । उत्त० १५३ ।
तिंदुय--तिन्दुक टेंदुरुकीफलम् । दश० १७६ । प्रज्ञा० १९४ । तिन्दुक श्रावस्त्यामुद्यानविशेष । उत्त० ४९८ । फलविशेष । प्रज्ञा० ३७ ३२८ । वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।
तिंदुसय-तेन्दूसक । आव० १८१ । ज्ञाता० १८४ ।
ति-तृतीया सप्तरात्रिकी । आव० ६४७ ।
तिअ-त्रिक-त्रिकमाग । उत्त० ४७४ ।
तिउट्टई-त्रुट्यति क्षपयत्यति । आचा० २९० ।
तिउड-त्रिकूटनामवक्षस्कारपर्वत । जं० प्र० ३५२ ।
तिउडग-त्रिपुटका धान्यविशेष । दश० १९३ ।
तिउण-त्रिगुण त्रि प्रदक्षिणीकृत्य । आव० २३३ ।
तिउल-त्रीन् मन प्रभृतीन्-तुलयति तुलामारोपयति कष्टावस्थीकरोतीति त्रितुलम् । प्रश्न० १५६ । तोदकः व्यथक । उत्त० ४७५ ।
तिउला-त्रीन् मनोवाक्कायास्तुलयति अभिभवति या सा त्रितुला । प्रश्न० १७ । त्रीनपि मनोवाक्कायलक्षणान्यौम्तुलयति जयति तुलाल्ढानिव वा करोति त्रितुला । ज्ञाता० ६८ ।
तिकट्टु-इतिकृत्वा । आव० ७९३ ।
तिकडुय-त्रिकटुकं शुण्ठीमरिचपिप्पल्यात्मकम् । उत्त० ६५३ ।
तिकणइयाइ-नयत्रिकाभिप्रायाच्चिन्त्यन्ते यानि तानि नयत्रिकवन्तीति त्रिकनयिकानि । सम० ४२ ।
तिकूडा-द्वीतामहानाद्या दक्षिणतटे स्थित वक्षस्कारपर्वतविशेष । ठाणा० ८० ।
तिकूडे- । ठाणा० ३२६ ।
तिक्ख-तीक्ष्णा भेदिका । भग० ५४० । तीक्ष्ण -कटु । उत्त० ६५३ । तीक्ष्णा वेगवती । भग० ३०६ । तीक्ष्णा छेदकरणात्मकम् । दश० २०१ । तीक्ष्णा निशिता । उत्त० ३४१ ।
तिक्खदाढ-तीक्ष्णा निशिता दंष्ट्रा एव यस्य स तीक्ष्ण दंष्ट्र । उत्त० ३४९ ।
तिक्खसिंगे-तीक्ष्णे निशिताग्रे शृङ्गे विषाणे यस्य स तीक्ष्णशृङ्ग । उत्त० ३४९ ।
तिक्खा-परुषा । भग० ७६७ ।
तिक्खुत्तो-त्रिकृत्व । आव० १२४, ३५९ । त्रीन् वारान् त्रिकृत्वा । भग० १४ ।
तिखुत्तो-तिण्णिवारा । नि० चू० प्र० २१८ अ ।
तिग-त्रिक यत्र रथ्यात्रय मिलति । औप० ४ । त्रिकम् । आव० १३६ । त्रिक यत्र स्थाने रथ्यात्रयमीलको भवति । औप० ५० । त्रिक-रथ्यात्रयमीलनस्थानम् । भग० १३७, २००, २३८ । त्रिक -जीवाजीवनोजीवराशित्रयं तदभ्युपगन्तरोऽपि तथैव त्रिका । उत्त० १५२ । त्रैराशिक-राशित्रयस्थापक । आव० ३११ । त्रिक-त्रिपथसमा-

गम । अनु० १५९ । यत्र रथ्याना त्रय मिलति । ठाणा० २६४ । कटिभागम् । उत्त० ४७५ ।

तिगडुगाईयं–त्रिकटुकादिक सुण्ठीपिप्पलीमरिचकादिकम् । पिण्ड० ६५ ।

तिगपरिहीणो–त्रिकेण ज्ञानदर्शनचारित्रलक्षणेन हीन । ओघ० १७३ ।

तिगिंछि–किंजल्क । ठाणा० ४८२ ।

तिगिंछिकूडे–तिगिंछी–किंजल्कस्तत्प्रधानकूटत्वात्तिगिंच्छि-कूट । ठाणा० ४८२ ।

तिगिंछी– । ठाणा० ७३ ।

तिगिच्छ–विमानविशेष । सम० ३८ । चिकित्सा । ज्ञाता० ११३ । आव० ३४८ ।

तिगिच्छकूडे–उत्पातपर्वत । भग० १७२ ।

तिगिच्छा–रोगप्रतिकार । नि० चू० द्वि० ६१ आ । रोगप्रतीकार । पिण्ड० १२१, १३२ । चिकित्सा । व्य० द्वि० ११५ अ । मतिविभ्रम । आव० ८१५ । प्रश्न० १० ।

तिगिच्छायणसगोत्ते–ज्येष्ठागोत्रनाम् । सूर्य० १५० ।

तिगिच्छायणे–चिकित्सायन–ज्येष्ठागोत्रम् । ज० प्र० ५००।

तिगिञ्छि–प्राकृते पुष्परज शब्दस्य तिगिंछि इति निपात देशी शब्दो वा । ज० प्र० ३०७ ।

तिगिञ्छिकूट–शिखरिणिवर्षधरे एकादशकूटनाम । ठाणा० ७२ । उत्पातपर्वत । प्रश्न० ९६ । उत्पातपर्वत । ठाणा० ३७६ । चमरेन्द्रस्य उत्पातपर्वतनाम । ठाणा० ४८२। सम० ३३ । तिगिञ्छिद्रहपतिकूटम् । ज० प्र० ३८१ ।

तिगिञ्छिद्दह–तिगिंछि पौष्परजस्तत्प्रधानो ह्रदस्तिगिंछि-ह्रदो नाम ह्रद । ज० प्र० ३०६ ।

तिगिञ्छिते–चैकित्सिक आयुर्वेद । ठाणा० ४५१ ।

तिगिच्छी–नगरीविशेष जितशत्रुराजधानी । विपा० ६५ ।

तिगुण–त्रिस्रवारा । ओघ० ११७ ।

तिगुणुक्कडो–त्रिगुण त्रीन् वारान् यावत् उत्–प्राबल्येन कण्डन–छटन यस्य स त्रिगुणोत्कण्ड । पिण्ड० ६५ ।

तिघरतर–गृहत्रयात्तरत तृतीयान्तरात्तरत । नि० चू० प्र० १८७ अ ।

तिचक्खु–त्रिचक्षु उत्पन्नावरणक्षयोपशमेन ज्ञान च श्रुतावधिरूप दर्शन च अवधिदर्शनरूपं यो धारयति वहति स तथा य एवभूत स चक्षुरिन्द्रियपरमश्रुतावधि भिरिति वक्तव्यं स्यात् । ठाणा० १७१ ।

तिजमलपदं–त्रयाणा यमलपदाना समाहारस्त्रियमलपदम्, चतुर्विंशत्यङ्कस्थानलक्षण अथवा तृतीय यमलपद षोडशा नामङ्कस्थानानामुपरितनाङ्काष्टकलक्षणमिति वर्गपद्कल क्षणम् । अनु० २०६ ।

तिट्ठइ–तिष्ठति वर्त्तते आसेवते । दश० २४३ ।

तिट्ठाण–तिस्रो वारा । ओघ० १६३ । मणिबद्धहस्त-तलभूमिकालक्षणम् । बृ० १०७ अ । तिस्रो वारा आ । आव० ६४२ ।

तिट्ठाणकरणसुद्ध–त्रीणि स्थानानि उर प्रभृतीनि तेषु कर-णेन क्रियया शुद्ध त्रिस्थानकरणशुद्धम् । जीवा० १९५ । त्रीणि स्थानानि उर प्रभृतीनि तेषु करणेन क्रियया विशुद्धम् । अथवा उर कण्ठशिरस्सु श्लेष्मणा अव्याकु-लेषु विशुद्धेषु प्रशस्तेषु यद्गीयते तदुर कण्ठशिरोविशुद्ध-त्वात् त्रिस्थानकरणविशुद्धम् । ज० प्र० ४० ।

तिट्ठाणकरणसुद्धा–त्रिस्थानकरण शुद्धा -आदिमध्यावसान-रूपेषु त्रिषु स्थानेषु करणेन क्रियया यथोक्तवाहनक्रियया शुद्धा अवदाता न पुनरवस्थानव्यापारणरूपदोपलेशेनापि कलङ्किता । जीवा० २६६ ।

तिणय–त्रिनत मध्यपार्श्वद्वयलक्षणे स्थानत्रयेऽवनतम् । भग० १६४ ।

तिणहत्थय–तृणपूलक । भग० ६८४ ।

तिणिस–तिनिशाभिधानतरुसम्बन्धि । भग० ८८१ । तिनिश वृक्षविशेष । ठाणा० २१९ । तैनिश तिनिशदारु सम्बन्धि । जीवा० १६२ । तिनिशद्रुमसम्बन्धि । ज० प्र० ३७ । वृक्षविशेष । नि० चू० प्र० १४४ आ । तिनिश वृक्षविशेष । दश० २३६ । उत्त० १७ ।

तिण्ण–तीर्णं भवार्णव स्वयमवतरित । जीवा० २५६ । तीर्णं शक्त । आव० ६१७ । तीर्णं इव तीर्णं । सम० ४ ।

तितिक्खइ–तितिक्षते दैन्याभावात क्षमेण वा मन.प्रभृति-भि । भग० ४९८ ।

तितिक्खया–तितिक्षार्थं सहनार्थम् । ओघ० १६० ।

तितिक्खसि-तितिक्षसे दैन्यावलम्बनेन । ज्ञाता० ७१ ।
तितिक्खा-तितिक्षा परीषहजय । प्रश्न० १४६। तितिक्षा परीषहजय, योगसङ्ग्रहे नवमो योग । आव० ६६४ ।
तितिक्खेमि-तितिक्षामि । ठाणा० २४७ ।
तित्त-तिक्त कोसातक्यादिवत् । उत्त० ६७६ । श्लेष्म नाशकृत् तिक्त । ठाणा० २६ । तिक्त -यदुदयात् जन्तुशरीरेषु तिक्तो रसो भवति यथा मरिचादीना ति क्तरसनाम । प्रज्ञा० ४७३ ।
तित्तगं- । नि० चू० प्र० ११५ अ । तिक्तक एलुकवालुङ्कादि । दश० १८० ।
तित्तालाउय-कटुकतुम्बकम् । ज्ञाता० ११६ ।
तित्तिय-तित्तिक किलातदेशनिवासो म्लेच्छविशेष । प्रश्न० १४ ।
तित्तिर-तित्तिर पक्षिविशेष । प्रश्न० ८ ।
तित्तिरा-लोमपक्षिविशेष । जीवा० ४१ । प्रज्ञा० ४९ ।
तित्ती-तृप्ति तृप्तहेतुत्वात्तृप्ति अहिंसाया दशम नाम । प्रश्न० ९९ । तृप्ति प्राणि । ठाणा० १३ । प्राणि, बुभुक्षा-सुपरमलक्षणा । विशे० १३६ ।
तित्थकरो-तीर्थंकर जिन प्रशस्तभावकरविशेष । आव० ४९९ ।
तित्थ-यद् यस्मात् तारयति पार प्रापयति तेन तत् सघलक्ष ण भावतस्तीर्थम् । विशे० ४७६ । जन्मजरामरणसलिलस-म्भृत मिथ्यादर्शनाविरतिगम्भीर महाभीमकषायपाताल दुरवगाहमहामोहावर्त्तभीषण रागद्वेषपवनविक्षोभित विवि-धानिष्टेष्टसयोगवियोगवीचीनिचयसङ्कुल उच्चैस्तरमनो-रथसहस्रवेलाकलितं ससारसागर तरन्ति येन तत्तीर्थं । सकलजीवाजीवादिपदार्थसार्थप्ररूपक अत्यन्तानवद्य चेष-तीर्थान्तरीयाविज्ञातचरणकरणक्रियाधार सकलत्रैलोक्यान्त-र्गतविशुद्धधर्मसम्पत्समन्वितमहापुरुषाश्रयमविसवादि प्रवच नम् । नदी० २१ । तीर्यतेऽनेनेति तीर्थम् । ठाणा० ३२ । तीर्थ-घट्ट न । ज० प्र० २०० । तीर्थ तीर्यतेऽनेनेति तीर्थं सङ्घ । विशे० ५९१ । तीर्थं तीर्यतेऽनेनेति प्रवचन सङ्घो वा । आव० ८६ । तीर्यते ससारसागरो ऽनेनेति तीर्थं यथावस्थितसकलजीवाजीवादिपदार्थसार्थप्र रूपकं परमगुरुप्रणीत प्रवचनम्, तच्च निराधार न भवति इति सङ्घ प्रथमगणधरो वा । प्रज्ञा० १९ । त्रिषु वा क्रोधाग्निदाहोपशमलोभतृष्णानिरासकर्ममलापनयनलक्ष णेषु ज्ञानादिलक्षणेषु वा अर्थेषु तिष्ठतीति त्रिस्थम् । ठाणा० ३३ । तीर्थं पवित्रताहेतु, तरणोपायश्च । प्रश्न० १३६ । प्रश्न० १३६ । तीर्थभूतदेवद्रोण्यादि । ज्ञाता० ८१ । तीर्थम् चातुर्वर्ण श्रमणसङ्घ । आव० १३४ । तीर्थं गणधर । आव० २३३ । तीर्थं वा गणधर । आव० २८७ । तरन्ति तेन ससारसागर-मिति तीर्थं प्रवचनम् सङ्घ । भग० ७ । चाउवण्णो समणसघो दुवालसग वा गणिपिडग । नि० चू० प्र० ७७ अ । तीर्थम् त्रिस्थम् त्र्यथ वा, जन तीर्थमभिप्रेतार्थ-साधकम् । विशे० ४८१ । यद् यस्माद् यथोक्तदाहो-पशमतृष्णाच्छेदमलक्षालनरूपेषु यदि वा सम्यग्दर्शन ज्ञानचारित्रलक्षणेषु त्रिष्वर्थेषु स्थित ततस्त्रिस्थ सघ एव । विशे० ४८० । तीर्थं-क्रोधाग्निदाहोपशम-लोभतृष्णाव्यवच्छेद-कर्ममलक्षालनलक्षणास्त एवानन्तरो-क्तास्त्रयोऽर्था फलरूपा यस्य तत् त्र्यर्थं तच्च सघ, तद-व्यतिरिक्त ज्ञानादि त्रय वा त्र्यर्थं प्राकृते 'तित्थ' उच्यते। विशे० ४८० । तरन्ति येन ससारसागरमिति तीर्थं प्रव-चन सङ्घ । सम० ३ । पुण्यक्षेत्रम् । उत्त० ३७३ । गणधर प्रवचण श्रुतमित्यर्थं । उत्त० ५८४ । तीर्यते ससारसागरोऽनेनेति तीर्थ-यथावस्थितसकलजीवाजीवादि-पदार्थसार्थप्ररूपक परमगुरुप्रणीत प्रवचन सङ्घ प्रथ-मगणधरो वा । नदी० १३० । त्रयो वा क्रोधाग्नि-दाहोपशमादयोऽर्था फलानि यस्य तत् त्र्यर्थम् त्रयो-ज्ञानादयोऽर्था वस्तूनि यस्य तत् त्र्यर्थम् । ठाणा १३ । जीवाजीवादिपदार्थसार्थ-अत्यन्तानवद्यशेषतीर्थान्तरीया-विज्ञातचरणकरणक्रियाधार त्रैलोक्यान्तर्गतविशुद्धधर्म-सम्पत्समन्वितमहापुरुषाश्रय अविसवादि प्रवचन च । तीर्थं श्रुतज्ञानम् । आव० २३५ । तीर्यते ससारसमुद्रो-ऽनेनेति तीर्थं प्रवचनम् । राज० १०९ ।
तित्थगर-तीर्थ-प्रवचन तदव्यतिरेकाच्चेह सङ्घस्तीर्थं तत्करणशीलत्वात् तीर्थकर । भग० ७ । तीर्थकर तीर्यते ससारसारसमुद्रोऽनेनेति तीर्थं तत्करणशील । जीवा० २५५ । तरन्ति येन ससारसागरमिति तीर्थं

प्रवचन तदव्यतिरेकादिह सङ्घस्तीर्थं तस्य करणशील-त्वात्तीर्थंकरः । सम० ३ । तीर्थकर- द्वादशाङ्गप्रणायकः । प्रश्न० १०४ ।

तित्थगरनाम-यदुदयवशात् अष्टमहाप्रातिहार्यप्रमुखाश्चतुस्त्रिंशदतिशया प्रादुष्यन्ति तत् तीर्थकरनाम । प्रज्ञा० ४७५ ।

तीर्थकरनामगोत्रं-तीर्थकरत्वनिबन्धनं नाम तीर्थकरनाम तच्च गोत्रं च-कर्मविशेष एवेत्येकवद्भावात् तीर्थकरनामेति गोत्र-अभिधानं यस्य तत् । ठाणा० ४५५ ।

तित्थगरपडिरूवं-तीर्थकरप्रतिरूपम् । आव० १२४ ।

तित्थण्हायतो- । नि० चू० द्वि० १०१ अ ।

तित्थधम्म-तीर्थमिह गणधरस्तस्य धर्मः-आचारः श्रुतधर्मप्रदानलक्षणस्तीर्थधर्म, यदि वा तीर्थं प्रवचनं श्रुतमित्यर्थस्तद्धर्मः स्वाध्यायः । उत्त० ५६४ ।

तित्थभेय-तीर्थभेद तीर्थभेदक । प्रश्न० ४६ ।

तित्थभेयए-णाणाइमग्गविराहणाहत्थति भणियं होइ । आव० ६६२ ।

तित्था-तीर्थानि चक्रवर्तिनः समुद्रसीतादिमहानद्यवतारलक्षणानि तन्नामकदेवनिवासभूतानि । ठाणा० १२३ ।

तिदंड-त्रिदण्ड । भग० ११३ ।

तिदंडी-त्रिदण्डी सुवर्णपुरुषकारीपरिव्राजक । आव० ४५२ ।

तिदिसं पगासगा-त्रिदिश प्रकाशकानि । आचा० ४३० ।

तिदिसिं-त्रिदिशि तिसृषु दिक्षु । जीवा० २३६ ।

तिदुला-तोदिका-त्रोद्-प्रस्तावात् मनोवाक्कायात् दोलतीव स्वरूपचलनेन त्रिदुला । उत्त० १२१ ।

तिनयं-त्रिनत आदिमध्यावसानेषु नमनभावात् । जीवा० २५६ ।

तिनिशलता-सञ्ज्वलनमानभेद । दश० १०१ ।

तिनिशवृक्षगुहा- । व्य० द्वि० १८६ आ ।

तिन्न-तिस्रो वारा । ओघ० २१७ । स्तिमितं आर्द्रतां गत । ज्ञाता० ११४ ।

तिपट्ट-एक सस्तारकपट्टक द्वितीय उत्तरपट्टक तृतीय-श्चोलपट्टक । ओघ० १३२ ।

तिपडोलतित्तिएणं- । आचा० ४२३ ।

तिपरियल्लं-त्रि परिवर्त्तं त्रय. परावर्त्तका. वेष्टनानि । ओघ० २१४ ।

तिपासियं-त्रिपाशितं त्रीणि वेष्टनानि दवरकेन दत्त्वा-पाशित पाशबन्धेन । ओघ० २१४ ।

तिपुड-धान्यविशेष. । दश० चू० ६२ ।

तिप्पंति-प्रतिजागरति । ग० ।

तिप्पइ-तेपते क्षरति ददाति । पिण्ड० ६३ ।

तिप्पइय-त्रिपदिका । जीवा० २४७ ।

तिप्पणया-परिदेवनता । सूत्र० ३६८ । दश० चू० १५ ।

तिप्पति-तिप्यति सुखाच्च्यावयति । सूत्र० ३२५ ।

तिप्पमाण-भयात् प्रस्वेदलालादि क्षरन् । ज्ञाता० १५६ ।

तिप्पयंतो-निन्दयन् । सम० ५४ ।

तिप्पावणया-तेपापना तिपृष्टे क्षरणार्थौ' इति वचनात् शोकातिरेकादेवाश्रुलालादिक्षरणापना । भग० १८४ ।

तिभाग-त्रिसंख्या भागास्त्रिभागा । ज० प्र० ६८ ।

तिमासिआ-द्वादशी तृतीयभिक्षुप्रतिमा । सम० २१ ।

तिमिंगल-तिमिङ्गल महामत्स्यतम. । प्रश्न० ७ ।

तिमि-तिमि महामत्स्य । प्रश्न० ७ ।

तिमितिमिंगिला-मत्स्यविशेष । प्रज्ञा० ४४ ।

तिमिरं-तिमिरसम्पाद्यो भ्रम । प्रज्ञा० ३५६ । पित्तदयविकारेण द्रव्यपरिच्छेदस्य सबलीकरण । नि० चू० प्र० ३०२ आ । वनस्पतिविशेष । भग० ८०२ । तिमिरं तिकाचित ज्ञानावरणीयम् । आव० ७८८ । पवगविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।

तिमिरविद्धंसे-तिमिरं अन्धकार विध्वंसयति अपनयति तिमिरविध्वंस । उत्त० ३५१ ।

तिमिश्रगुहा-गुहाविशेष । नंदी० २२८ ।

तिमिसंधयार-तमिस्राधकार अत्यन्ततम । प्रश्न० ६० ।

तिमिसगुह-तमिश्रगुहा । आव० १८०, ६८७ ।

तिमिसगुहा-वैताढ्यनवकूटे सप्तम । ज० प्र० ३४१ ।

तिमिसगुहाकूड-तमिस्रगुहाधिपदेवस्य निवासभूतं कूटं तिमिस्रगुहाकूटम् । ज० प्र० ७७ ।

तिमिसा-तमिस्रा रजनी । प्रश्न० ६८ ।

तिमिस्स–तमिस्रगुहा । प्रश्न० १६ ।
तिमिस्सयावेएइ–शल्यायते । आव० ४२२ ।
तिमीतिमिंगिलामच्छो–मत्स्यविशेष । जीवा० ३६ ।
तिम्मणं–व्यञ्जनम् । ओघ० १३३ ।
तिम्मति– । ओघ० २१७ ।
तिम्मिअ–तीमित । आव० १३१ ।
तिय–त्रिपथयुक्त स्थान त्रिकम् । ज्ञाता० २८ । त्रिक रथ्यात्रयमीलनस्थानम् । प्रश्न० ५८ । त्रिक यत्र रथ्यात्रय मिलति तत् । जीवा० २५८ ।
तियचउक्क–त्रिकचतुष्कम् । आव० ६७५ ।
तियभंगो–त्रिकरूपो भङ्ग त्रिकभङ्ग भङ्गत्रयम् । भग० ८६ ।
तिरजली–तिरोहिताञ्जलि । व्य० द्वि० २३७ आ ।
तिरवडिय–त्रिखण्डिक स्तेन । दश० ५२ ।
तिरासिय–त्रैराशिक गोशालकमतानुसारी निह्नवविशेष । सूत्र० ४५ ।
तिरिअवेइया–तिर्यग्वेदिका यत्र सडासमध्ये हस्तौ नीत्वा प्रतिलिख्यते सा । ओघ० ११० ।
तिरिक्खजोणिया–तिर्यग्गतिप्रायतिर्यग्लोके योनयस्तत्र जाता तिर्यग्लोके योनय–उत्पत्तिस्थानानि ये ते तिर्यग् योनिजा तिर्यग्योनिका । जीवा० ३३ ।
तिरिघट्टना–तिर्यग्घट्टना–प्रत्युपेक्षणा कुर्वन् वस्त्रेण तिर्यक् कुड्यादि घट्टयति । ओघ० १०६ ।
तिरिच्छसपाइ–तिर्यक् सपततीति तिर्यक्सपात पतङ्गादि । दश० १६४ ।
तिरिच्छा–तिरश्चीना अननुकूला सदनुष्ठानप्रतिघातिका । सूत्र० ३१६ ।
तिरियक्टटु–तिर्यक्कृत्वा अपहृत्य, हस्तयित्वा वा । सूत्र० ६० ।
तिरियंकरेइ–तिर्यक्करोति । सूर्य० ४६ ।
तिरियभित्ति–तिर्यग्भित्ति चकटौदिवदादौ सङ्कटामग्रतो विस्तीर्णा । आचा० ३०२ ।
तिरिय–नो प्रतिकूल नो अनुकूल वितिरिच्छ तिरिय । नि० चू० तृ० ६१ आ । तिर्यक् । सूर्य० ४५ । तिर्यक्भित्तिप्रदेशः । जीवा० २०६ । तिर्यक् दिशा अनुदिशश्च । आचा० ६३ । तीरित तीर पार प्रापितम् । प्रश्न० ११३ ।
तिरियलोए–रुचकस्याधस्तान्नवयोजनशतानि रुचकस्योपरिष्टान्नवयोजनशतानि तिर्यग्लोक । प्रज्ञा० १४४ ।
तिरियलोयतट्ट–तट्ट–स्थाल तिर्यग्लोके तट्टमिव तिर्यग्लोकतट्ट तस्मिश्च स्वयम्भूरमणसमुद्रवेदिकापर्यन्ते अष्टादशयोजनशतबाहल्ये समस्ततिर्यग्लोके च । प्रज्ञा० ७६ ।
तिरियलोयपयर–रुचकसमाद्भूतलभागान्नवयोजनशतानि गत्वा यज्ज्योतिश्चक्रस्योपरितन तिर्यग्लोकसम्बन्धि एकप्रादेशिकमाकाशप्रतर तत् तिर्यग्लोकप्रतरम् । प्रज्ञा० १४४ ।
तिरियवाए–तिर्यगुद्गच्छन् यो वाति वात स तिर्यग्वात । प्रज्ञा० ३० । यस्तिर्यग्वाति वात स तिर्यग्वात । जीवा० २९ ।
तिरीडति–किरिट च मुकुट धारयन्ति ये ते । सम० १२८ ।
तिरीड–तिरीट मुकुटम् । प्रश्न० ७७ । तिरीट शिखरत्रयोपेतं मुकुटमेव । प्रश्न० ४८ । किरीटानि मुकुटानि शिखरत्रयोपेतानि । ज० प्र० २०५ ।
तिरीडपट्टए–वृक्षविशेषस्य वल्कमय वस्त्रम् । बृ० द्वि० २०१ अ ।
तिरीडपट्टे–वृक्षत्वङ्मयम् । ठाणा० ३३८ ।
तिरीडपट्टो– । नि० चू० प्र० १२१ आ ।
तिरीडो–वृक्षविशेष । बृ० द्वि० २०१ अ ।
तिरीलोपट्टो–तिरीडरुक्खस्स वागो तस्स तद् पट्टसरिसो सो तिरीलोपट्टो । नि० चू० प्र० २५४ आ ।
तिरो–तिरोहितम् । बृ० तृ० १२६ अ ।
तिरोभाव–प्रकाश प्रकटत्वम्, आविर्भाव । विशे० १०६२ ।
तिर्यक्–पाश्व । ओघ० १६८ ।
तिर्यक्शल्या– । नदी० १५५ ।
तिर्यगानुपूर्वी–द्वितीयानुपूर्वी नाम । प्रज्ञा० ४७३ ।
तिर्यग्गामिनी–नदीति तिर्यक् छिनत्ति सा । व्य० प्र० २५ आ ।
तिर्यग्मनुजान्–वातमात्रवासकान् तिरश्च अश्वदासकादीन् । ओघ० १६६ ।

तिर्यग्वेदिका–जानुनोः पार्श्वतो हस्तौ नीत्वा वेदिकायास्तृतीयः प्रकारः। ठाणा० ३६२।

तिलंतिलं–तिलशः। विपा० ४७।

तिलंवणा–त्रिलम्बनः त्रिकवलः कवलत्रयप्रमाणः। ओघ० ११०।

तिल–तिलाः धान्यविशेषः। दश० १६३। औषधिविशेषः। प्रज्ञा० ३३। तिल अष्टाशितो महाग्रहे एकत्रिंशत्तमः। ज० प्र० ५३५। ठाणा० ७९। वनस्पतिविशेषः। भग० ८०२।

तिलए–तिलकः वृक्षविशेषः। प्रज्ञा० ३२। तिलकः सप्तमनाजीभनरस्य चैत्यवृक्षनाम। सम० १५२। भविष्यत्कालिनः प्रथमवासुदेवस्य प्रतिशत्रुः। सम० १५४। तिलकः भित्त्यादिषु पुण्ड्रम्। सूर्य० २६४। प्रज्ञा० ९९। तिलकः। अनु० २१२।

तिलओ–तिलकः भित्त्यादिषु पुण्ड्रम्। जीवा० १७५, ३७९।

तिलकटओ–तैलकण्टकः कोकिलच्छदः। प्रज्ञा० ३६२।

तिलक–धान्यवान् श्रेष्ठी। सूत्र० १६४। आधायाः परावर्तितद्वारे श्रेष्ठी, वसन्तपुरे श्रेष्ठिविशेषः। पिण्ड० १००। वृक्षविशेषः। कमनीयकामिनीकमलदलदीर्घसरदिन्दुधवललोचनकटाक्षविक्षेपात् कुसुमाद्याविर्भावप्रस्फुरितेन्द्रियज्ञानस्य व्यक्त लिङ्ग तरुः। विशे० ९९।

तिलकीडय–तिलकीटकः तिलकृमिः। आव० ६२४।

तिलखाणिया–तिलखादिका। आव० ३६७।

तिलग–तिलकं वृक्षविशेषः। आव० ५१३। वनस्पतिविशेषः। भग० ८०३। नि० चू० तृ० ६१ अ। तिलकः विशेषको ललाटाभरणम्। औप० ५५।

तिलगचोद्दसं–तिलकं ललाटाभरणं रत्नमयं चतुर्दश यत्र तत्तिलकचतुर्दशम्। ज० प्र० २१७।

तिलगचोद्दसगं–तिलकचतुर्दशक अलङ्कारविशेषः। आव० ६५। तिलकचतुर्दशकं आभरणविशेषः। आव० ९८।

तिलगरयण–तिलकरत्नं पुण्ड्रविशेषाः। जीवा० २०५। भित्त्यादिषु पुण्ड्रविशेषाः। जं० प्र० ५४। पुण्ड्रविशेषाः। जं० प्र० ४१।

तिलगवणे–तिलकवनम्। भग० ३६।

तिलत्थंबओ–तिलस्तम्बः। आव० २१२।

तिलपप्पडओ–जो आगमेहि तिलेहि कीरइ। दश० चू० ८६ आ।

तिलपप्पडग–तिलपर्पटः पिष्टतिलमयः। दश० १८५।

तिलपर्पटिका–शष्कुलिः। दश० १७६।

तिलपिट्ठ–तिलपिष्टः। तिललोट्टः। दश० १८५।

तिलपीलगचक्क–तिला कोल्हगा वा छुट्टेज्जा। नि० चू० द्वि० ६१ आ।

तिलपुप्फवण्णे–अष्टाशितौ महाग्रहे द्वात्रिंशत्तमः। जं० प्र० ५३५। ठाणा० ७९।

तिलमक्खियं–तैलम्रक्षितम्। ओघ० १४०।

तिलय–तिलकं एकोरुकद्वीपे वृक्षविशेषः। जीवा० १४५। तिलको विशेषको भूषकत्वात्। भग० ५४१। तिलकाः भित्त्यादिषु पुण्ड्राणि। सम० १३९। तिलकः वृक्षविशेषः। जीवा० २२९।

तिलयवणं–तिलकवनम्। आव० १८६।

तिललोम–तिलखलः। व्य० द्वि० ४०५ अ।

तिलसंगुलिया–तिलफलिका। भग० ६६४।

तिलसक्कुलिया–तिलशष्कुलिका तिलप्रधाना पिष्टमयपोलिका। आचा० ५८।

तिलसिंगा–तिलफलिका उत्कटिकाभेदे तिलः। प्रज्ञा० २६६।

तिलसंगलिया–तिलशिम्बा। आव० २१२।

तिलहारगकपट्ठगो–तिलहारकशिशुः। आव० ७८६।

तिलुक्क–त्रैलोक्यं भवनपतिव्यन्तरनरविद्याधरवैमानिकादिसमुदायलक्षणः। अनु० ३७।

तिलोदक–तत्प्रक्षालनजलम्। ठाणा०। १४७।

तिलोदगं–तिलोदक तिलैः केनचित्प्रकारेण प्रासुकीकृतमुदकम्। आचा० ३४६।

तिल्लपूयं–तैलप्रधानं पूपम्। आचा० ३५२।

तिवई–त्रिपदी।। आव० १६८। त्रिपदी[1] भूमौ पदत्रयः न्यायः पदत्रयस्योपनमनं वा। ज० प्र० २६५। त्रयाणां पदानां समाहारस्त्रिपदी–मल्लस्येव रङ्गभूमौ पदत्रयविन्यासविशेषः। अन्त० १६।

तिवई–त्रिपदी मल्लस्येव रङ्गभूम्यां गतिविशेषः। ज्ञाता०

२३२।

तिवग्गो-त्रिवर्गं त्रैलोक्य धर्मार्थकामा वा । आव० ४२३ । वत्थव्वगसज्ज्या सजेतीओ आगतुगसजता य-तिवग्गा । नि० चू० द्वि० १५५ आ ।

तिवलि-त्रयाणा पदाना समाहारस्त्रिपदी-मल्लस्येव रङ्गभूमौ पदत्रयविन्यासविशेषस्ताम् । अन्त० १६ ।

तिवलिय-त्रिवलिका । भग० १६७ ।

तिवायणं-त्रिपातन-त्रीणि कायवाङ्मनांसि यद्वा त्रीणि देहायुरिन्द्रियलक्षणानि पातन चातिपातो-विनाश त्रयाणां कायवाङ्मनसा पातन-विनशन त्रयाणा देहायुरिन्द्रियरूपाणा पातन वा विनाशनम् । पिण्ड० ३७ ।

तिवायणा-त्रयाणा मनोवाक्कायाना त्रिभ्यो वा देहायुष्केन्द्रियलक्षणेभ्य प्राणेभ्य पातना-जीवस्य भ्रंसना त्रिपातना अतिशयवती पातना प्राणेभ्यो जीवस्य वेति, प्राणवधस्य दशम पर्याय । प्रश्न० ५ ।

तिविट्ठु-त्रिपृष्ठ सिंहमारक । व्य० द्वि० १६६ आ । त्रिपृष्ठ श्रेयासजिनकालभावि प्रथमवासुदेव । सम० ८८ । त्रिपृष्ठ जनपदोपद्रवकारी विषमगिरिगुहावासी महाश्वसरीमारक । प्रश्न० ७५ ।

तिविट्ठू-भविष्यकालभावी नवमो वासुदेव । सम० १५४ । त्रिपृष्ठ प्रथमवासुदेव । आव० १५६ ।

तिव्व-तीव्रा क्षणिति शरीरव्यापिका । भग० २३१ । तीव्रो विशुद्धो । विशे० ३०६ । तीव्र दुःसह । आचा० १५० । बृहद्द्वारोपेतम् । आचा० ३३३ । तीव्र विशुद्ध । आव० २८ । तीव्र तिक्त निम्बादिद्रव्य तदिव तीव्र । भग० ४८४ ।

तिव्वदेसिय-तीव्र बृहद्द्वारोपेत देशिक बृहत्क्षेत्रव्यापि तीव्र च तद्देशिक तीव्रदेशिकम्, तीव्रदेशिका महतिदेशेऽन्धकारोपेता । आचा० ३३३ ।

तिव्वपरिणामा-तीव्रपरिणामा प्रबलाविर्भूतस्वरूपा । आचा० १५० ।

तिव्वलज्ज-तीव्रलज्ज उत्कृष्टसयम । दश० ११० ।

तिव्ववेर-तीव्रवैर अनुबद्धविरोध । ज्ञाता० ८१ ।

तिव्वा-तीव्रा रौद्रा । आव० १६१ । तीव्रा । जीवा० १८७ । तीव्रा-तीव्रानुभागबन्धजनिता । प्रश्न० १६ ।

तिव्वाभिलासे-तीव्राभिलाष अध्यवसायित्वम् । आव० ८२५ ।

तिव्विट्ठं-अल्पफल । दश० चू० ८३ आ ।

तिष्यगुप्तः-आत्मप्रवादपूर्वाधीयानक । विशे० ९४६ ।

तिष्यगुप्तं-अन्त्यावयववादीनिह्नव । विशे० ६५० ।

तिसंधि-त्रिसन्धि आदिमध्यावसानेषु सन्धिभावात् । जीवा० २५६ ।

तिसंधिय-त्रिसन्धित त्रिषु स्थानकेषु कृतसन्धिक नैकाङ्गिकमित्यर्थ । भग० १६४ ।

तिसल्लण- । नि० चू० द्वि० १६६ अ ।

तिसरय-त्रिसरिकम् । ज्ञाता० २२ ।

तिसला-चतुर्विंशतितमतीर्थकरस्य माता । सम० १५१ । त्रिदेहदिन्ना प्रियकारिणी महावीरस्वामिन माता । आचा० ४२२ । त्रिशला सिद्धार्थक्षत्रियपत्नी । आचा० ४२१ । आव० १७६ । त्रिशला वर्द्धमानमाता । आव० १६० । त्रिशला महावीरजननी । भग० २६८ ।

तिसाइओ-तृषित । आव० ४२६ ।

तिसाकालो-ग्रिष्मो । नि० चू० द्वि० ७५ आ ।

तिसामासो-ज्येष्ठ आषाढो वा । बृ० द्वि० २४३ आ ।

तिसालयं-त्रिशालक । जीवा० २६६ ।

तिसिरा-त्रिशालकम् मत्स्यबन्धविशेष । विपा० ८१ ।

तिसूल-त्रिशूल प्रसिद्ध शस्त्रविशेष । आव० ६५१ ।

तिसोवाण-त्रयाणा सोपानानां समाहार त्रिसोपानम् । ज० प्र० ४२ ।

तिसोवाणपडिरूवग-त्रिसोपानप्रतिरूपक त्रिसोपान च तत् प्रतिरूपक-प्रतिविशिष्टरूप यस्य तत् च । जीवा० १९८ । त्रिसोपानप्रतिरूपक प्रतिविशिष्टरूपक त्रिसोपानम् । जीवा० २८९ ।

तिसोवाणपडिरूवग-एकद्वार प्रति निर्गमप्रवेशार्थं त्रिदिगभिमुखास्तिस्र सोपानपङ्क्तय । ठाणा० २३२ ।

तिहि-तिथि -रिक्तार्केन्दुदग्धादिदुष्टतिथिभ्यो भिन्ना तिथि । ज० प्र० २७३ ।

तिहिपव्वणी-तिथिपर्व । आव० ४२२ ।

तिही-तिथि मदनत्रयोदश्यादि । प्रश्न० १५५ । मदनत्रयोदश्यादितिथिषु । भग० ४७३ । ज्ञाता० ८१ ।

मदनत्रयोदशीप्रभृतिः । ज्ञाता० ४६ ।
तीतं–अतीतम् । भग० ६६ ।
तीतद्धा–अनादावतीतः कालः । भग० ४७ ।
तीताए–अतीता । ठाणा० ७६ ।
तीमनं–शाकः । पिण्ड० १३५ ।
तीयं–त्रैतं त्रिकम् । सूत्र० ६७ ।
तीरं–तीरावसितजलापूरितं स्थानम् । जीवा० १८७ । तटम् । जीवा० १२३ ।
तीरइ–शक्यते । आव० ३२४ ।
तीरइत्ता–तीरयित्वा पारं नीत्वा । उत्त० ५७२ । तीरयित्वा अध्ययनादिना परिसमाप्य । उत्त० ५७२ ।
तीरट्ठी–संसारतीरभूतो मोक्षस्तदर्थी तीरार्थी । सूत्र० २६८ । तीरं पारं भवार्णवस्यार्थं यत इत्येव शीलस्तीरार्थी तीरस्थायी वा तीरस्थितिः । ठाणा० १८१ ।
तीरा– । ठाणा० ४७७ ।
तीरावेति–तीरयति समर्थं करोति । व्य० प्र० १४७ अ ।
तीरित्तं– । आव० ३२२ ।
तीरियं–पूर्णेऽपि कलावधौ किञ्चित्कालावस्थानेन तीरितं । आव० ८५१ ।
तीरियकज्ज–तिरितकार्यः समाप्तकार्यः । व्य० प्र० १४५ अ ।
तीरिया–तीरं पारं नीता । ठाणा० ३८८ ।
तीरेइ–तीरयति पूर्णेऽपि तदवधौ स्तोककालावस्थानात् । भग० १२४ । पूर्णेऽपि काले स्तोककालमवस्थानात् । ज्ञाता० ७३ । पूर्णेऽपि कालावधावनुबन्धात्यागात् । उपा० १५ ।
तीयं–घृतम् । भग० ६ ।
तीसइ–त्रिंशत् । आव० ६३४ ।
तीसए–तिष्यकः शक्रसामानिकविकुर्वणाविवरणे अनागारः तिष्यकाभिधानोऽनगारः । भग० १५८ ।
तीसगुत्त–तिष्यगुप्तः जीवप्रदेशिका सम्बन्धी निह्नवः । ठाणा० ४१० । तिष्यगुप्तः श्रीमहावीरशासने चतुर्थो निह्नवः । उत्त० १५३ । तिष्यगुप्तः वस्वाचार्यशिष्यः । उत्त० १५८। तिष्यगुप्तः यस्माज्जीवप्रदेशा उत्पन्नाः स आचार्यविशेषः । आव० ३११ । तिष्यगुप्तः चतुर्दशपूर्विवसुनामाचार्यशिष्यः । आव० ३१४ । तिष्यगुप्तः वसुनामाचार्यशिष्यः । आव० ३१५ ।
तुंगारो–तुङ्गारः दक्षिणपूर्वो वातविशेषः । आव० ३८६ ।
तुंगिउद्देसए– । भग० ५५० ।
तुंगिक–तुङ्गिकगणो व्याघ्रापत्यगोत्रम् । नंदी० ४६ ।
तुंगीय–तुङ्गिकः सन्निवेशविशेषः । आव० २५५ ।
तुंगीया–नगरीविशेषः । भग० १३४, १३६ ।
तुंगीसिहरं–तुङ्गिशिखरम् । उत्त० ११७ ।
तुंडं–मुखम् । आव० ६३ ।
तुंडिय–तुण्डिकः यात्रासिद्धो वणिग्विशेषः । आव० ४१४ ।
तुंदिलः–जातबृहज्जठरः । उत्त० २७५ ।
तुंब–ज्ञातायां षष्ठाध्ययनम् । आव० ६५३ । तुम्ब अरकनिवेशस्थानम् । जं० प्र० २०४ । तुम्बं–षष्ठाङ्गे षष्ठं ज्ञातम् । सम० ३६ । उत्त० ६१४ । तुम्बं–अलाबुः । ज्ञाता० १० । तुम्बं फलविशेषः । प्रज्ञा० ३७ ।
तुंबक–तुम्बकः–अलाबुतुम्बयोर्लम्बस्वत्तृत्तस्वकृतभेदः । जं० प्र० २४४ ।
तुंबभूओ–तुम्बभूतः । आव० २६३ ।
तुंबभूयं–तुम्बभूतं आधारसामर्थ्यान्नाभिकल्पम् । प्रश्न० १३४ ।
तुंबरवः–गन्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
तुंबवण–तुम्बवनं । उत्त० ३२१ । तुम्बवन सन्निवेशविशेषः । आव० २८६ ।
तुंबवीणा–तुम्बा युक्ता वीणा येषा ते तुम्बवीणः तुम्बवीणावादकः । जीवा० २८१ ।
तुंबवीणिय–तुम्बवीणिकः । औप० ३ । प्रश्न० १४१ । अनु० ४६ ।
तुंबा–तुम्बा ज्योतिष्केन्द्रसूर्यस्याभ्यन्तरिका पर्षद् । जीवा० १७६ ।
तुंबाग–तुम्बाक त्वगिमज्जान्तर्वर्ति आर्द्रा या तुलसीवेत्यन्ये । दश० १७६ ।
तुंबी–वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । वनस्पतिविशेषः । भग० ८०३ ।
तुंबुरु– । ठाणा० ४०६ ।
तुंबेणउरेपडिअं–तुम्बेनोरसि पतितम् । आव० १७६ ।

तुंबेति-मच्छियजालसम्मि जार्म काऊण अलाबुगाण भरिज्जति । नि० चू० प्र० ४५ अ ।
तु-मध्यकर्मविशेषणार्थं । आव० ४३८ । पुन । आव० २८५ । पुन । आचा० २२९ । तु शब्दो भाषामात्रार्थ । सम० १२७ । हेतौ । व्य० प्र० ४७ आ । तु भाषामात्र । प्रश्न० १५६ । अधिकारार्थसमुच्चार्थे । प्रज्ञा० ५५४ ।
तुअट्टंति-त्वग्वर्तनं कुर्वन्ति वामपार्श्वत परावृत्य दक्षिणपार्श्वेनावतिष्ठन्ते दक्षिणपार्श्वतो वा परावृत्य वामपार्श्वेनावतिष्ठन्ते इति । ज० प्र० ४६ ।
तुअट्टण-त्वग्वर्तन निमज्जनम् । ओघ० ५८ ।
तुच्छ-अल्पम् । प्रश्न० ६३, १०६ । ज्ञाता० ११३ । अल्प रिक्तम् । आव० ६४३ । द्रमकस्य काष्ठहारकादे कथ्यते, अथवा पूर्णो जातिकुलरूपाद्युपेतस्तद्विपरितस्तुच्छो, विज्ञानवान् वा पूर्णस्ततो अन्यस्तुच्छ । आचा० १४५ । तुच्छ उन्माद । सूत्र० २५० । तुच्छ यहच्छा बिधायिनया नि सार । उत्त० २२७ ।
तुच्छकुलं-असारकुलम् । आव० १७८ ।
तुच्छकुलानि-अल्पमानुषाणि अगम्भीराशयानि वा । ठाणा० ४२० ।
तुच्छत्तं-तुच्छत्व नि सारता । प्रज्ञा० ३०३ ।
तुच्छत्ता-निस्सारता । भग० ७४२ ।
तुच्छोसहिभक्खणया-तुच्छौषधिभक्षणता असारौषधिभक्षणता । आव० ८२८ ।
तुज्झतो-त्वदीय । आव० ७०८ ।
तुज्झं-भवन्त । ओघ० ८० ।
तुज्झच्चयं-तावकीनम् । आव० ९९ ।
तुट्ठ-तुष्टा आन्तरप्रीतिभाज । उत्त० ४४१ । तुष्ट-तोष कृतवान् । जीवा० २४३ । तुष्ट हृष्ट सन्तोषवत् । भग० ११६ ।
तुट्ठा-तुष्टा हृष्टा । दश० २५० ।
तुट्ठि-तुष्टि इच्छानिवृत्ति । ज० प्र० १५१ । आचा० ४२४ ।
तुडिअंग-त्रुटिताङ्ग द्रुमगणविशेषः । ज प्र० १०२ । चतुरशीत्या लक्षै पूर्वं गुणितं । त्रुटिताङ्गम् अनु० १०० ।
तुडिए-चतुरशीत्या गुणितं लक्षैस्त्रुटिताङ्गं त्रुटितम् । अनु० १०० । सूर्य० ९१ । भग० २१०, २७५ ८८८ । तुटिकम् अन्त पुरम् । सूर्य० २६७ । जीवा० ३८४ । तुडिव नाम वर्ग । भग० ५०५ ।
तुडिओ-तुटिक अभ्यन्तरपर्षत्सहस्त्रीजन । ज० प्र० ५५२ ।
तुडिअंगा-त्रुटितानि तूर्याणि तत्कारणत्वात् त्रुटिताङ्गाः तूर्यदायिन । ठाणा० ५१७ ।
तुडियग-चतुरशीत्या लक्षै पूर्वं गुणित त्रुटिताङ्गम् । सूर्य० ९१ । भग० २१०, ८८८ । चतुरशीति पूर्ववर्षशतसहस्राणि एक त्रुटिताङ्गम् । जीवा० ३४५ ।
तुडियगा-तूर्याङ्गसम्पादका । सम० १८ ।
तुडियंगति-पूर्वाणि चतुरशीतिलक्षगुणितानि त्रुटिताङ्गानि । ठाणा० ८६ ।
तुडिय-त्रुटिक बाहुरक्षिक । भग० १३२, ४४७ त्रुटिका शेषतूर्यम् । सूर्य० २६७ । भग० १५४, ५०६ । वादित्रसमुदयो त्रुटि । नि० चू० द्वि० ७१ आ । सूर्यमणीमादव तुडिय । नि० चू० प्र० २५४ अ । विगल देसी भासाए सामयिणी वा एस पडिभासा । नि० चू० प्र० १२४ अ । तुटित बाहुरक्षिक । प्रज्ञा० ९१ । तुटित बाहुरक्षक । जीवा० १६२, १६४, २५३ । प्रज्ञा० ८८ । वादित्रम् । जीवा० । २१७ । आतोद्यम् । जीवा० २२७ । तुडितं भूषणविधिविशेष । जीवा० २६६ । चतुरशीतिस्त्रुटिताङ्गशतसहस्राणि एक त्रुटितम् । जीवा० ३४५ । त्रुटिताङ्ग । आव० ११० । तुटितानि बाहुरक्षका । उपा० २६ ।
तुडिया-असुरकुमारस्य लोकपालाना द्वितीयाग्रमहिषी, धरणस्य लोकपालानां द्वितीया अग्रमहिषी । ठाणा० १२७ । तुटिका बाहुरक्षिका । ओघ० ४६ । प्रश्न० ७१ । त्रुटिता-पिशाचकुमारेन्द्रस्य मध्यमिकापर्षत् । जीवा० १७१ । त्रुटिता-ज्योतिष्केन्द्रसूर्यस्य मध्यमिका पर्षत् । जीवा० १७६ ।
तुडियाणि-त्रुटितानि मृणालिका । आचा० ३६३ ।
तुडियाति- । ठाणा० ८६ ।
तुणगं-वत्थच्छिद्दे पुणण्णकरण तुडिय । नि० चू० प्र० १०४ आ ।

तुण्णए–तूणकः तान्त्रिकः तन्त्रीवादकः । अनु० १४१ ।
तुण्णाओ–तन्तुवायः । आव० ४२७ ।
तुण्णाग–सीवनकर्मकर्त्ता । नंदी० १६५ । तुन्नवायः । आव० १८७ ।
तुण्णागदारए–तूर्णकदारकः सूचिकः । अनु० १७६ ।
तुण्णागा–तुन्नाकाः सूच्याजीविनः । प्रज्ञा० ५६ ।
तुण्णिक्को–तूष्णीकः । आव० १८८, २६२ ।
तुत्त–तोत्रं प्राजनकः । उत्त० ५४८ ।
तुत्तगो–राहणगो । आव० ७६७ ।
तुत्तो–भग्गो । नि० चू० प्र० ३५१ अ ।
तुन्दपरिमृजः–द्रमक । आचा० ३१४ ।
तुन्नणं–नोदणम् । आव० ६५१ ।
तुन्निए–कलाकौशलत–पूरितच्छिद्रम् । बृ० द्वि० ६२ अ ।
तुपट्टणं–संस्तारकेशयनम् । बृ० द्वि० २०७ आ ।
तुप्प–तुप्पमयकलेवरवसा । नि० चू० प्र० ४७ आ ।
तुप्पतरयं–स्निग्धतरम् । ओघ० १६६ ।
तुप्पियं–स्नेहितम् । विपा० ४७ ।
तुप्पोट्ठ–मृष्ट्ः । ओघ० ५५ ।
तुप्पोट्ठा–तुप्रा म्रक्षिता मदनेन वा वेष्टिता. शीतरक्षादिनिमित्तमोष्ठा येषां ते तुप्रोष्ठा । अनु० २७ ।
तुबरं–कषायद्रव्यं आमलकादि । जं० प्र० ४११ ।
तुब्भच्चया–त्वदीया । आव० ६३२ ।
तुमंतुम–तुमन्तुमः हृदयस्थः कोपविशेष एव । भग० ६२४ । तिरस्कारप्रधानमेकवचनान्त बहुवचनोच्चारणयोग्ये । सूत्र० १८३ ।
तुयट्टंतं–त्वग्वर्तनं स्वपनम् । दश० १५५ ।
तुयट्टंति–निषण्णा आसते । भग० ६१८ ।
तुयट्टणं–त्वग्वर्त्तनम् । आव० ६५४ । निपज्जन क्रियते । ओघ० १३० । आव० ६५४ । शयनम् । ओघ० २१४ ।
तुयट्टंति–त्वग्वर्त्तनं करोति । जीवा० २०१ ।
तुयट्टियव्वं–त्वग्वर्तितव्यं शयनीय, सामायिकाद्युच्चारणपूर्वकं शरीरप्रमार्जनां विधाय संस्तारकोत्तरपट्टयोरुपरि वामपार्श्वत इत्यादिना न्यायेनेत्यर्थः । ज्ञाता० ६१ ।
तुयट्टेज्ज–शयीत । भग० ६० ।
तुयर–कुसुमोदकादि । बृ० द्वि० २४६ आ ।
तुयावइत्ता–तोदं कृत्वा तोदयित्वा व्यथामुत्पाद्य या प्रव्रज्या दीयते । ठाणा० २७६, १२६ ।
तुरंति–त्वरन्ते । विशे० ५३८ ।
तुरंतो–त्वरयन् । आव० ६१७ । त्वरितम् । नि० चू० प्र० ३१६ आ ।
तुरमाणभोज्जं–त्वराभोज्यम् । ठां० ।
तुरमिणी–नगरीविशेषः । बृ० तृ० ११३ अ ।
तुरली–थालिया अथवा । नि० चू० प्र० ६० आ ।
तुरिओ–त्वरितः । ओघ० १५५ ।
तुरियं–त्वरित शीघ्रम् । आव० ६६ । त्वरितः शीघ्रम् । ज्ञाता० ३५ ।
तुरिमिणि–णगरीविसेसो । नि० चू० प्र० २५८ अ ।
तुरियं चवलं–त्वरितचपलं अतिबहुलतया । ज्ञाता० १६२ ।
तुरियं–त्वरिता–आकुला न स्वाभाविक्या आन्तराकूततः । ज्ञाता० ३६ । त्वरितं–वचनचापल्यनः । प्रश्न० १२० । त्वरितत्व मनस औत्सुक्यात् । ज्ञाता० ६६ । त्वरितत्वं मनसमुत्क्षेपे । प्रश्न० १२६ ।
तुरियकरणं–त्वरितकार्यं आतम् । ओघ० १७७ ।
तुरियगई–त्वरितगतिः मानसोत्सुक्यप्रवर्तित वेगवद्गतिः । भग० १७८ ।
तुरियगति– । ठाणा० १६८ ।
तुरियणिद्दा–त्वरितनिद्रा मरणनिद्रा । आव० ३४६ ।
तुरिया–त्वरिता–आकुला । भग० ५२७ । त्वरिता–आकुलता न स्वभावजेत्यर्थः । भग० १६७ । त्वरितः त्वरावान् । भग० १७८ ।
तुरी–वानननोपकरणः । आचा० ३२८ ।
तुरुक्कं–तुरुष्क सिल्हकम् । प्रश्न० ७३ । जीवा० १६०, २०६ । जं० प्र० ५१, १४४ । प्रज्ञा० ८७ । औप० ५ । ज्ञाता० ४० । सिल्हकाभिधान गन्धद्रव्यम् । सम० ६१ ।
तुरुक्कधूव–सेल्हकनामको धूप । उत्त० ५ ।
तुरुक्का–तुरुक्क सुगन्धिद्रव्यविशेष । आव० १०१ ।
तुरुयस–गन्धद्रव्यम् । नि० चू० प्र० २७६ आ ।
तुरुसुंयगा–त्रीन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
तुरुमिणिदत्त–दारुणमिथ्यात्वः । भक्त० ।
तुरुमिणिणगरी–नगरीविशेष । नि० चू० प्र० २१८ ।

तुरविणी-तुरमिणी नगरी, यत्र जितशत्रुराजा । आव० ३९९।
तुलना-भावना । विशे० ११।
तुलयति-अभिभवति । प्रश्न० १७ । जयतीति । ठाणा० ४६९ ।
तुलसी-भूतानां चैत्यवृक्ष । ठाणा० ४४२ । भग० ८०२ । गुच्छविशेष । प्रज्ञा० ३२ । आचा० ५७ ।
तुलसे-हरितविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
तुला-इयत्तापरिच्छेदहेतु । उत्त० ६८७ । अनु० १५४ ।
तुलाकोटिकानि-नूपुराणि । औप० ५५ ।
तुलासंठिए-तुलासंस्थित पुनर्वसुनक्षत्रसंस्थानम् । सूर्य० १३० ।
तुलिया-तोलयित्वा गुणदोषवत्तया परिभाव्य । उत्त० २८९ । परीक्षात्मान धृतिदाढ्यादिगुणान्वितमिति । उत्त० २५३ ।
तुल्य-समचतुरस्रम् । जीवा० ४२ ।
तुल्लविसेसाहिय-परस्परापेक्षया तुल्यत्वेन विशेषण असङ्ख्यभागादिनाऽधिक पूर्वकालबद्धकर्मविशेषाऽधिकतर तुल्यविशेषाधिकम् । भग० ९६१ ।
तुवर-सकषायम् । उत्त० ६५३ ।
तुवट्टण- । नि० चू० प्र० ६० ।
तुवर-धान्यविशेष । नि० चू० तृ० ५२ आ ।
तुवरपत्ते-पलाशपत्राणीनि । बृ० द्वि० १०६ अ ।
तुवरफल-हरीतक्यादय । नि० चू० प्र० ४७ आ ।
तुवरफला-हरीतकीप्रभृतीनि । बृ० द्वि० १०६ अ ।
तुवरिका-सौराष्ट्रिका । दश० १७० ।
तुवरिमट्टिया-ते पुढविपरिणामा वणिया जेण सुवण्ण वणिज्जति, सोरट्ठिया तुवरिमट्टिया भण्णति । नि० चू० प्र० २१८ ।
तुवरी-तुवरी-धान्यविशेष । दश० १९३ । भग० ८०२ ।
तुषमुख-बीजसूक्ष्मम् । ठाणा० ४३० ।
तुषराशि- । ओघ० ४१ ।
तुषाग्नि -तुषकरीषोऽग्नि । जीवा० १२३ ।
तुट्ट-महित । आव० ७५९ ।
तुसण्णो- । नि० चू० प्र० २६० आ ।
तुससाला-सालिमादितुसट्ठाण तुससाला । नि० चू० प्र० २६५ अ ।
तुसा-कोद्रवादीनि । ठाणा० ४१९ ।
तुसार-तुषार हिमम् । ज्ञाता० ६६ । जीवा० ११९ ।
तुसार-तुषार हिमम् । आव० २०४ ।
तुसारपुंज-तुषारपुञ्जम् । जीवा० ११९ ।
तुसिओ-तुषित । आव० १३५ ।
तुसिणिया-तूष्णीका मूका । दश० १०८ ।
तुसिणी-तूष्णी मूकता । आव० ५४८ ।
तुसिता-सुप्रतिष्ठाभविमानवासी षष्ठो लोकान्तिकदेव । ठाणा० ४३२ ।
तुसिय-तुष्ट सुप्रतिष्ठाभविमानवासी षष्ठो लोकान्तिक देव । भग० २७१ । ज्ञाता० १५३ ।
तुसोदए-तुषोदक व्रीह्युदकम् । ठाणा० १४७ ।
तुसोदग-तुषोदक पानकभेद । आचा० ३४९ ।
तुहणा-कन्दविशेष । उत्त० ६९१ ।
तुह-त्वदर्शनम् । आव० ५६५ ।
तुहिनं-हिमम् । ठाणा० २८७ ।
तुडिअ-त्रुटिक बाह्वाभरणम् । ज० प्र० १०६ ।
तूणइल्ल-तूणाभिधानवाद्यविशेषवान् । औप० ३,४ । प्रश्न० १४१ । अनु० ४६ । जीवा० २८१ ।
तूणइल्ला-तूणाभिधानवाद्यविशेषवन्त । राज० २ । ज्ञाता० ४० ।
तूणक-वाद्यविशेष । प्रश्न० १५९ ।
तूणोरा -तूणा । ज० प्र० २०६ ।
तूमणया-देशी० स्थगनम् । व्य० प्र० १२१ आ ।
तूयरी-तुवरी आढकी । पिण्ड० १६८ ।
तूरंतो-त्वरयन् म२० । त्वरमाण । ओघ० ६५ ।
तूर-वाद्य । आव० १४५ ।
तूरपत्ति- । नि० चू० द्वि० १६७ आ ।
तूरपइ-तूर्यपति नटमहत्तर । बृ० प्र० १०३ आ ।
तूणन- । ओघ० १९९ ।
तूल-तून अर्कतूल । सूर्य० २६३ । अर्कतूलम् । ज्ञाता० ६ । अर्कतूलम् । ज० प्र० ५५ । जीवा० २१० ।
तूलक-तूलम् । उत्त० ६५३ ।

तूलकड-अर्कादितूलनिष्पन्नम् । आचा० ३९३ ।
तूलि-तूलिका । ठाणा० २३४ ।
तूलिअ-तूलिका । म० ।
तूलिया-तूली संस्कृतरुतादिभृताऽर्कतूलादिभृता वा । बृ० द्वि० २२० आ ।
तूलियाओ-तूलिका बालमध्यक्षिप्तलेखनकूर्चिका । ज्ञाता० १४४ ।
तूली-तूली अप्रतिलेखितदूष्यपञ्चके प्रथम । आव० ६५२ । एगबहुत्तमेरगा तूली अक्कडोडुगाइतूलभरिया वा तूली । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
तूवरो-तुवर कषाय । जीवा० २४४ ।
तूणोक्का-विशाचभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।
तूसीणिए-तूष्णीको वचनरहित । ज्ञाता० ८५ ।
तूह-तीर्थम् । बृ० द्वि० ३० आ । तीर्थं यथा जलपान स्थान निपानमित्यर्थ । बृ० तृ० ६२ आ ।
तृणशूक- । व्य० प्र० ११६ अ ।
तृणकचवरः- । जीवा० २८२ ।
तेंदु-तिन्दुक बहुबीजकवृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
तेंदुओ-गन्धर्वाणां चैत्यवृक्षनाम । ठाणा० ४४२ ।
तेंदुग-तिन्दुक वाणारस्या तिन्दुकवनोद्याने यक्षायतननाम । उत्त० ३५५ । तिन्दुक आवस्त्यामुद्यान । आव० ३१२ ।
तेंदुय-टेम्बरुयम् । आचा० ३४९ ।
तेंदुयवण-तिन्दुवन वाणारस्यामुद्यानविशेष । उत्त० ३५६ ।
तेंदूस-तिन्दुस-फलविशेष । प्रज्ञा० ३७ । तेंदूसए-कन्दुक । ज्ञाता० १५८ ।
तेंबुरुमिजिया-त्रीन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ ।
तेअ-तेज -परासहनीय पुण्य, प्रताप । ज० प्र० १८२ । तेजस -शारीरम् । ज० प्र० २१९ ।
तेअतसो-तेजस्तलीन जातिवाचकः शब्द । ज० प्र० १२८ ।
तेआ-तेजा त्रयोदशीरात्रिनाम । ज० प्र० ४९१ ।
तेउ-तेज उष्ण । आचा० २४५ । बृ० प्र० ३०६ आ ।
तेउकंते- । ठाणा० १९७ ।
तेउप्पभे- । ठाणा० १९७ ।
तेउफासे-तेज स्पर्श -उष्णस्पर्श । आचा० ३१० ।
तेउलेसा-तेजोरूपालेश्या येषा ते तेजोलेश्या । ठाणा० १०० ।
तेउलेसे-तेजोलेश्या-विशिष्टतपोजन्यलब्धिविशेषप्रभवा तेजोज्वाला यस्य स । सूर्य० ५ । तेजोलेश्या विशिष्टतपोजन्यलब्धिविशेषप्रभवा तेजोज्वाला । ज० प्र० १६ ।
तेउलेस्से-तेजोलेश्या तपोविभूतिज तेजस्वित्व तैजसशरीरपरिणतिरूप महाज्वालाकल्पम् । ठाणा० १४६ ।
तेउसिहे-अग्निशिखस्य द्वितीयो लोगपाल । ठाणा० १९७ ।
तेऊ-अग्निशिखस्य प्रथमो लोगपाल । ठाणा० १९७ । तेजायागात्तेजासि-अग्न्यस्तद्वर्तिनो जीवा अपि । उत्त० ६९३ ।
तेऊलेसा-तेजो-वह्निस्तद्वर्णलेश्या लोहितवर्णेत्यर्थ तेजोलेश्या । ठाणा० १७५ ।
तेए-तेज तेजोलेश्या । भग० ६७३ । तेज -शरीरस्यकान्ति । ठाणा० ४२१ । तेज तपोमाहात्म्यम् । उत्त० ३६५ । तेज शरीरार्चि । भग० १३२ । तेज -शरीरप्रभवम् । प्रज्ञा० ८८ । तेज -तैजस-उष्मलिङ्ग भक्ताद्यपरिणमनकारणम् । प्रज्ञा० ४०६ । तेज -ज्ञान, भास्वत्तमा विनाशकत्वात् । प्रश्न० १५८ । तेज शरीरसम्बन्धिरोचि प्रभावो वा । औप० ५० ।
तेएण-तेजसा कान्त्या । उत्त० २६ ।
तेओगकडजुम्मे-त्र्योज कृतयुग्म द्वादशादय । भग० ९६४ ।
तेओगकलिओए-त्र्योजकल्योजे त्रयोदशादय । भग० ९६४ ।
तेओगतेओगे-त्र्योजत्र्योजराशौ तु पञ्चदशादय । भग० ९६४ ।
तेओगदावरजुम्मे-त्र्योजद्वापरे तु चतुर्दशादय । भग० ९६४ ।
तेओय-त्रतोज । सूर्य० १९७ ।
तेगिच्छि-चिकित्सक वैद्य । औप० २१ ।

तेगिच्छिपुत्तो–चिकित्सकपुत्र चिकित्सामात्रकुशलस्य पुत्र । विपा० ४० ।

तेगिच्छियसाला–चिकित्साशाल आरोगशाला । ज्ञाता० १८० ।

तेगिच्छी–चिकित्सक चिकित्सामात्रकुशल । विपा० ४० ।

तेज–विशिष्टसवेदनप्रभवा धर्म्मदेशना । न० अनु० वा ।

तेजचन्द्रबुध– । ज० प्र० ५४५ ।

तेजित–उपचितम् । प्रश्ना० ६१ ।

तेजोनिसर्जनं– । ठाणा० ३३२ ।

तेण–स्तेना उपकरणापहारिण । व्य० द्वि० १४ अ । य । ठाणा० ७ । स्तेन–चौर । ओघ० २३ । स्तेना चौरा । ज० प्र० ६६ । स्तेन–भगवद्दत्तग्रहणात् अन्यापदेशायावनाद्वा न मा कश्चिज्जानातीति भावयन् चौरोऽ‍ो । दश० १८८ ।

तेणतेणो–प्रपट्ठु पन्नगाल हरतो तेणो स तेणो स सेह वाहिं गामादियाण ठवेत्ता अप्पणा भिक्खस्स पविट्ठो एत्थतरे जो त सेहं अण्णो अप्पोमेत्ता हरति सो तेणतेणो । नि० चू० द्वि० ४५ अ ।

तेणयवधो–यत्रमध्येनैव पात्रककाष्ठस्य दवरके याति तावद् यावरसा राजि सीविता भवति स स्तेनकबन्ध । ओघ० १४६ ।

तेणाहडे–स्तेनाहृत चौरानीतम् । उपा० ७ ।

तेणिक्क–स्तैनिक्य स्तैय, तृतीयाधर्मद्वारस्य त्रयोदश नाम । प्रश्न० ४३ ।

तेणिय–स्तैन्य यत्परैम्य सत्वारमन गूहयन् स्तेनक इव वन्दते कृतिकर्मणि षोडशो दोष । आव० ५४४ ।

तेणेय–तन तस्मिन् । सूय० ६ ।

तेतलि–वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।

तेतलिपुरं–यत्र कनकरथो राजा । आव० ३७३ ।

तेतलिसुओ–तेतलिसुत कनकरथराज्ञोऽमात्य । आव० ३७३ ।

तेतलिसुत–अमात्यविशेष । विपा० ८८ ।

तेतली– । ज० प्र० ३१३ । ठाणा० ४०६ ।

तेतलीतिय–तेतलिसुत । ठाणा० ५१० ।

तेत्तली–षष्ठाङ्गे चतुर्दश ज्ञातम् । सम० ३६ ।

तेनाहडे–स्तेनाहृत–चौरानीतम् । आव० ८२२ ।

तेनिस–तैनिश–तिनिशाभिधानवृक्षसम्बन्धि । भग० ३२२ ।

तेपते–क्षरति सच्चलति मर्यादातो भ्रश्यति निर्मर्यादो भवतीति यावत् । आचा० १३६ ।

तेपन्नता–तेपनता तिपे–क्षरणार्थत्वादश्रुविमोचनम् । ठाणा० १८६ ।

तेप्पिऊण–कल्पयित्वा । ओघ० १२२ ।

तेयुरणमिजिया–त्रीन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।

तेमासिए–त्रैमासिक । आचा० ३२७ ।

तेयसी–दीप्तशरीरत्वात् । सम० १५६ । तेजस्वी–तेज शरीरप्रभा तद्वास्तेजस्वी । ज्ञाता० ६ । तेजस्वित शरीरप्रभायुक्ता । भग०१३६ ।

तेय–तेज शरीरप्रभवम् । जीवा० १६२ । माहात्म्यम् । बृ० द्वि० २१२ आ ।

तेयए–तेजसोविकार तैजसम् । प्रज्ञा० २६८ । तैजस–तेज पुद्गलाना विकार । जीवा० १४ । तेजसोभावस्तैजस उष्मादिलिङ्गमिदम् । ठाणा० २६५ । रसाद्याहारपाकजनन तेजोनिसर्गलब्धिनिबन्धन च तैजसो विकारस्तैजसम् । अनु० १६६ ।

तेयतली–तेजश्च तल च रूप येषा ते तेजस्तलिनः, भारतवर्षे मनुष्यभेद । भग० २७६ ।

तेयते–तेजते–दीप्यते । उत्त० १८६ ।

तेयनिसग्ग–तेजोनिसर्ग । आव० २१४ । भगवत्या पञ्चदशशते प्रकरणम् । भग० ६६५ ।

तेयफास–तेज स्पर्श –उष्णरूपतापरिणतनरककुड्यादिस्पर्श । जीवा० १२८ ।

तेयलिणाए– । ज्ञाता० २०४ ।

तेयलिपुत्त–कनकरथभूपस्यामात्य । ज्ञाता० १८४ ।

तेयलिपुर–कनकरथनृपस्य नगरी । ज्ञाता० १८४ ।

तेयली–तेतलिसुताभिधानोऽमात्य । ज्ञाता० १० । ज्ञाताया चतुर्दशाध्ययनम् । आव० ६५३ । तेतलि–षष्ठाङ्गे चतुर्दश ज्ञातम् । उत्त० ६१४ ।

तेयलेसे–तेजोलेश्या विशिष्टतपोजन्यलब्धिविशेषप्रभवा तेजो-

ज्वाला। भग० १२।
तेयलेस्स–तेजोलश्या सुखासिका। भग० ६५७। शरीरदीप्ति सुखासिका वा। ठाणा० १४५।
तेयलेस्सा–तेजोलेश्या विशिष्टतपोज-यलब्धिविशेषप्रभावा तेजोज्वाला। ओघ० ८४।
तेयल्लेसे–विशिष्टतपोजन्यलब्धिविषयप्रभवा तेजोज्वाला। ज्ञाता० ७।
तेयस–तैजस यदुदयात्तैजसशरीरप्रायोग्यान् पुद्गलानादाय तैजसशरीररूपतया परिणमयति परिणम्य च जीवप्रदेशैः सह परस्परानुगमरूपतया सम्बन्धयति तत्। प्रज्ञा० ४६६। तेजस–तेज पुद्गलानां विकार तैजसम्। प्रज्ञा० ४०६।
तेयस्सि–तेजस्वी दीप्तिमान्। आचा० १६४।
तेया–तेजोमय तेजसम्। आव० १६। तेजा त्रयोदशीरात्रिनाम्। सूर्य० १४७।
तेयालगपट्टण–पट्टणविसेसो। नि० चू० प्र० ४४ आ।
तेयाहिय–ज्वरविशेष। भग० १९८।
तेयोए–यस्तु त्रिपर्यवसित स त्र्योज। ठाणा० २३७।
तेयोगे–त्रिभिरादित एव कृतयुग्माद्वोपरिवर्तिभिरोओ वि षमराशि विशेषस्त्र्योज। भग० ७४४।
तेरासि–त्रैराशिक नपुंसक। पिण्ड० १५७।
तेरासिओ–त्रैराशिक नपुंसकम्। सू० तृ० ५५२ अ।
तेरासिय–त्रिनीराशिभिर्दिव्यन्ति जिगीषन्तीति त्रैराशिका। उत्त० १५३।
तेरासिया–त्रीन् राशीन् जीवाजीवनोजीवरूपान् वदन्ति ये ते त्रैराशिका। ओघ० १०६।
तेलसमुग्गए–तैलसमुद्गक सुगन्धितैलाधारविशेष। जीवा० २१४।
तेला– । ठाणा० ३६०।
तेल्ल–तैलम्। आव० ८३१।
तेल्लकुडो–तैलकुट तैलकुम्भ। आव० ३१०।
तेल्लपेला–तैलपेला तैलाश्रयो भाजनविशेष। भग०६६४। तैलपेला सौराष्ट्रप्रसिद्धो मृण्मयतैलस्य भाजनविशेष। निरय० ४, १४। ज्ञाता० १४।
तेल्लचम्म–तैलाभ्यक्तस्य यत्र स्थितस्य संवाहना क्रियते तत् तैलचर्म। ओघ० ६५।
तेल्लदोणी–तैलद्रोणी। आव० २२७।
तेल्लभायण–तैलभाजनम्। आव० ६४१।
तेल्लसमुग्गया–तैलसमुद्गको सुगन्धितैलाधारविशेषौ। ज० प्र० ५६।
तेल्लियं–तैलिक तिलपीडनकर्म। आव० ८२९।
तेल्लिया–तैल। नि० चू० प्र० २४४ अ।
तेलुक्क–त्रयोलोकास्त्रिलोका भवनपतिव्यन्तरविद्याधरज्योतिष्कवैमानिका त्रिलोका एव त्रैलोक्यम्। नंदी० १६२।
तेवच्छिवाडिया–कृष्णलेश्याया वर्णदृष्टान्त। प्रज्ञा० ३६०।
तैजस–तेज स्वतत्त्व जीवानुग्रहप्रयोजनम्। तत्त्वा०२ ४६।
तैजसबन्धन–यदुदयात् तैजसपुद्गलानां गृहीतानां गृह्यमाणानां च परस्पर कार्मणपुद्गलैः सह सम्बन्धस्तत्तैजसबन्धननाम। प्रज्ञा० ४७०।
तैजससङ्घातनाम–यदुदयवशात् तैजसशरीररचनाऽनुकारिसङ्घातरूपा जायते तत्तैजससङ्घातनाम। प्रज्ञा० ४७०।
तैजससमुद्घात–तैजसेन हेतुभूतेन समुद्घात तैजसशरीरनामकर्माश्रय। जीवा० १७।
तैतिल–स्त्रीविलोचनापरनाम, चतुर्थं करणम्। ज० प्र० ४९४।
तैलाग्नि–तैलमयोऽग्नि। जीवा० १२३।
तोड–तुण्ड मुखविभागा भल्लीरूप। ज० प्र० २०१।
तो–तथा। विशे० ७५५।
तोए–तोय सम्बन्धहेतु स्नेह। प्रश्न० १५७।
तोट्टा–चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष। प्रज्ञा० ४२।
तोडे–पल्लवो। नि० चू० प्र० १७६ आ।
तोडुक्कस्पे–यथाप्रमाणवचनतया निष्ठुर इति। ज० प्र० २२४।
तोण–इषुधि। निरय० १८। इषुधि–भस्त्रकम्। औप० ७१। बाणाश्रय। जीवा० १६३। तोण–शरधि। भग० ३२२। तूणा–तूणीरा। ज० प्र० २०६। भस्त्रका। ज० प्र० २१२। तूण–शर–भस्त्रादि। ज्ञाता० २१६। बाणाश्रया। ज० प्र० २७। तोण्शरधि। प्रश्न० ४८। तोणीर–शरधि। प्रश्न० ४७।
तोत्त–गुप्ती–व्यवस्थितेऽनेनेति तोत्र प्राजनको व्यथाजनक।

वचन वा । उत्त० ६२ । जं० प्र० २२५ ।

तोत्तए–तोत्रकम् । दश० ८६ ।

तोत्तगवेसए–तोत्र प्राजनको व्यथोपजनक वचन वा गवेषयति–अन्वेषयतीति तोत्रगवेषक । उत्त० ६२ ।

तोत्र–निहन्यमानानामश्वाना शब्द । जं० प्र० २०६ ।

तोमर–तोमर–बाणविशेष । प्रश्न० २१ । तोमरम् । जीवा० ११७ । तोमर–गदाकारशस्त्रविशेष । आव० ६५१ । तोमर–आयुधविशेष । भग० १८२ । तामरा बाणविशेषा । जं० प्र० २१२ ।

तोमरग–तोमराग्रम् । जीवा० १०६ ।

तोय–पूर्वापाढा । जं० प्र० ४९९ । स्नेह० । ओप० ३५, १६ । तोयमिव बन्धहेतुत्वात्तोय स्नेह । ठाणा० ४५४ ।

तोयधारा–पञ्चमा दिक्कुमारी । जं० प्र० ३८३ । ऊर्द्ध्व लोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ ।

तोयपट्ठ–तोयपृष्ठ जलोपरितनभाग । औप० ४६ । प्रश्न० ६१ ।

तोयलो–वलयविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।

तोरण– । प्रश्न० ८ । द्वारादिसम्बन्धि । जीवा० २५८ । तोरणानि प्रतोलीद्वारेषु । प्रज्ञा० ८६ । तोरणम् । अनु० १७ । तोरण द्वारादिसम्बन्धि । प्रज्ञा० ७१ ।

तोरणसठिओ–तोरणसस्थित । जीवा० २७९ ।

तोयुणति– । नि० चू० प्र० १२१ आ ।

तोसणमादिनइ– । नि० चू० द्वि० ११ ।

तोसलि–आचार्यविशेष । आचा० २६२ । देशविशेष । नि० चू० तृ० २१ आ । बृ० द्वि० १७५ अ । नगरविशेष । बृ० द्वि० २६७ अ । तोसलिग्राम । आव० २१९ ।

तोसलिओ–तोसलिक मणिप्रतिमारक्षको राजा । व्य० द्वि० १५४ अ ।

तोसलिपुत्तो–तोसलिपुत्र आचार्य । आव० ३०१ ।

तोसलिपुत्ता–तोसलिपुत्रा आर्यरक्षितधर्माचार्या । आव० २९६ । आर्यरक्षितस्याचार्या । उत्त० ९६ ।

तोसलिविषय– । बृ० द्वि० १७३ आ ।

तोसलिविषय–देशविशेष । बृ० प्र० १७५ आ ।

तोसलिविसए–देशविशेष । नि० चू० प्र० ३१५ आ, २५४ आ ।

तोसलिविसयं–देशविषय । नि० चू० द्वि० १५२ अ ।

तोसलीए–नगरविशेष । नि० चू० तृ० १५ अ ।

तोहाडिका–खरमुही । आचा० ४१२ ।

त्तिकट्टु–इतिकृत्वा–इतिनिश्चय विधाय सम्प्रलग्ना योद्धुमिति । ज्ञाता० २२१ । इतिकृत्वा–उच्चार्य । जं० प्र० १४३ ।

त्थ– आव० ५६१ । अनया । विशे० ४०२ । अत्र । विशे० ९३९ ।

त्थियको–विश्रान्त । आव० ४०८ ।

त्थिग्गलय–पडिया । नि० चू० प्र० १२५ आ ।

त्थिमिए–स्तिमित–निर्भयम् । विपा० ३९ ।

त्थिमिय–स्तिमित–स्थिर स्वचक्रपरचक्रादिभयवर्जितत्वात् । भग० ७ । स्तिमिता भयवर्जितत्वेन स्थिरा । ज्ञाता० १ । स्तिमिता–स्वचक्रपरचक्रतस्करडमरोदिसमुत्थभयकल्लोलमालाविवर्जिता । सूर्य० १ ।

त्थोभ–स्तोभक निपात । आव० ३७६ ।

त्यक्तं–वर्जित छर्दितम् । पिण्ड० १६६ ।

त्यक्तग्रन्थसम्यक्–जड परित्यक्त मञ्जूरादितत्यक्तग्रन्थसम्यक् । आचा० १७९ ।

त्यक्तारम्भा– । आचा० २७१ ।

त्याग–तप । भग० १२१ ।

त्रपुषफल–खादिमे फलविशेष । आव० ८११ ।

त्रपुषी–वल्लीविशेष । प्रज्ञा० ३० । जीवा० २६, १३६ । उत्त० ६९२ । आचा० ३० ।

त्र्यस्राकर.–यस्मिन्निरन्तर महामूषास्वयोदल प्रक्षिप्य त्रपु-उत्पाद्यते स । जीवा० १२३ ।

त्रसनाम–त्रसन्ति उष्णाद्यभितप्ता सन्तो विवक्षितस्थानादुद्विजन्ते गच्छन्ति च छायाद्यासेवनार्थ स्थानान्तरमिति त्रसा –द्वीन्द्रियादयस्तत्पर्यायपरिणतिवेद्य नामकर्मापि त्रसनाम । प्रज्ञा० ४७४ ।

त्रसरितन्तुः–कोसयम् । जीवा० २६९ ।

त्रायस्त्रिंशग–मन्त्रिपुरोहितस्थानीया । तत्त्वा० ४-४ ।

त्रिकल्पपर्युषित–स्थविरकल्पिको जिनकल्पिको वा ।

आचा० २८०।
त्रिपिटकादिसमयवृत्तय–सामायिका । दश० १२७।
त्रिपुडा– । नि० चू० प्र० १४४ आ।
त्रियाम–पूर्वरात्रमध्यरात्रापररात्रलक्षणो यमास्त्रियं रात्रि स्त्रियामत्युच्यते। ठाणा० १२८।
त्रिलोकरेखा–प्रासादायनखण्डनादोषदोषदृष्टान्ते यन्दावतमाना पुरिका। पिण्ड० ७६।
त्रियासरवटक–कुपितस्वस्वभावचलिते दृष्टान्त। जीवा० २८२।
त्रिशला–वर्द्धमानस्वामिन मातृनाम। सम० ८९।
त्रिशूल–शक्ति। सम० १५७।
त्रिशूलानि–वरशस्त्र। जं० प्र० २१२।
त्रुटित–वादित्रम्। जीवा० १६२।
त्रेह–अपस्याम। प्रज्ञा० २८। दश० १५३। जीवा० २५। उमा। नि० चू० द्वि० ८३ अ।
त्रैराशिक–राशित्रयम्। सूर्य० १४।
त्रैराशिककरण– । प्रज्ञा० ४८०।
त्रैराशिकाः–जीवाजीवनोजीवराशित्रयस्थापका। विशे० ९३३।
त्रैविद्यब्राह्मण–सामश्रो ब्राह्मण। औप० २०४।
त्रैविद्यवृद्ध–वैदिक। दश० १२७।
त्वयनिका–बाधाविशेष। उत्त० ७८।
त्वक्–छवि। जीवा० ११४। छल्ली। जीवा० १८७।
त्वग्विष–चर्मविष। नंदी० १६३।
त्वचा–त्वग्विशेष। जीवा० १३६।
त्वरितग्राहिणी– । बृ० प्र० ९८ आ।

थ

थंडिल–द्वारपिण्डोविवर्जित स्थल मध्यपदृष्टान्त। नि० चू० प्र० १६२ आ। स्थण्डिल उच्चारभूमि। आव० ५७८। अचित्तभूमी। नि० चू० प्र० ३८ आ। यदुदकेन स्नानमा गदमट्टिवेवविकल्पमाद्यारथण्डिलमदूषति म स्थण्डिल–क्रोध। सूत्र० १८०।
थंडिल्ल–स्थण्डिल्ल–भूभाग। आव० ६४२। स्थण्डिलम्। आव० ३४८। स्थण्डिल। आव० १६९।
थंभ–स्तम्भ जात्याद्यभिमानम्। आव० ३४६। स्तम्भ मान। दश० २४२। स्तम्भ। आव० १६६। स्तम्भ मान। आव० ८४८। जात्यादिसमुत्थोऽहङ्कार। उत्त० १५१।
थंभण–ग्रीवाया धमण्यादीना तिष्ठतो वाऽऽत्मनोऽङ्गप्रदेशाना स्तम्भनम्। प्रज्ञा० ३२६।
थंभणता–स्तम्भनता स्तम्भनया वा यथा तावदुपविष्टः स्थितो यावद् सुप्त पादादि स्तब्धो जात। ठाणा० २८०।
थंभणया–स्तम्भन ऊर्ध्वीकरणम्। औप० ९३। स्तम्भनता–वङ्कुगतेद्वितीयो भेद। प्रज्ञा० ३२८। स्तम्भनता–तावदुपविष्ट स्थितो यावत्सुप्त स्तब्धो जात, हनुयन्त्रादि। आव० ४०५।
थंभय–स्तम्भक–आदर्शकगण्डप्रतिबन्धप्रदेश, आदर्शकगण्डानां मुष्टिग्रहणयोग्य प्रदेश। जीवा० २१३।
थंभिज्जा–स्तम्भीयात्–स्तब्धो भवेत् मायेदिययं। ठाणा० ४७३।
थंभुग्गया–स्तम्भोद्गता–स्तम्भोपरिवर्तिनी। जीवा० २२७, ३५६।
थ–निपात। आव० १३७। वाक्यालङ्कारे। ज्ञाता० १४६। निपात पादपूरण। बृ० तृ० १७१ आ।
थक्क–स्थितम्। ओघ० १३२। अवसर। आव० ४००। उत्त० २१४। थक्क–धैर्य। विशे० ८५२। काले। नि० चू० प्र० १७८ अ। नि० चू० प्र० ६ आ। प्रस्ताव। व्य० द्वि० १३६ आ।
थक्कारेति–थक्कइत्येव महता शब्देन करोति। जीवा० २४८।
थक्कथक्कावडिय–अवसर अवसरानुरूपमापतति तद्। पिण्ड० ६३।
थण–स्तनम्। आव० ७६८। स्तनम्। आव० ५७८।
थणदुद्धगधियमुहो–बाल। नि० चू० तृ० ८० आ।
थणियकुमारा–स्तनितकुमाराः–भवनवासिभेदविशेष। प्रज्ञा० ९६। स्तनितकुमारा–वज्रस्याणोरसानत्वनादिर्द्वावतिनो देवा। भग० १६६।
थणियकुमारोओ–स्तनितकुमार्य वज्रस्याऽणोरसानस्तन–

निर्देशवर्त्तिन्यो देव्य । भग० १९९ ।
थणियाए- । निरय० ३४ ।
थद्धं-स्तब्ध जात्यादिमदस्तब्ध-कृतिकर्मणि द्वितीयो: दोष । आव० ५४३ । स्तब्ध-सुदृढम् । जं० प्र० २३५ । स्तब्धाय स्वभावत एव मानप्रकृत्या विनयभ्रंशकारिणे । सूर्य० २९६ ।
थर्पनिका- । दश० २१० ।
थप्पणा-स्थाप्या अवन्दनीया । बृ० प्र० ३०५ अ ।
थरथरंत-कम्पमान । पिण्ड० १६३ । भृश कम्पमान । बृ० तृ० ७१ अ ।
थल-स्थल आकाश । ओघ० ३२ । आकाश । बृ० तृ० १६१ आ । इह कवलप्रक्षेपणाय मुखे विकविते यदाकाश भवति तत् स्थलम् । व्य० द्वि० ३३३ आ । आगाम । नि० चू० प्र० ४६ आ । जलपरिहारेण स्थितो नदी-कूर्परपथ । बृ० तृ० १६२ अ । स्थल-धुल्युच्छ्रयरूपम् । भग० ३०७ ।
थलचर्-स्थलचर मनुष्यादिक । दश० ५५ ।
थलपट्टणं-थलेन जस्म भड आगच्छति । नि० चू० द्वि० ७० आ । आनन्दपुराति । नि० चू० प्र० २२९ अ । स्थलपत्तन-यत्र स्थलपथेन भाण्डानामागमस्तद्, द्वितीय पत्तनम् । प्रश्न० ३८ ।
थलयं-स्थलज कोरण्टकादि । जीवा० १३६ । विचकिलादि । जं० प्र० ३९० ।
थलयर-स्थलचरज पुद्गलविशेष । आव० ८५४ ।
थलयर-स्थले चरन्तीति स्थलचरा । प्रज्ञा० ४३ ।
थलाइ-स्थलानि तटभूमय. । जं० प्र० १७१ ।
थली-देवद्रोणी । नि० प्र० ७५ आ । नि० चू० द्वि० १४३ आ । बृ० प्र० १६५ अ । स्थलिका-देवद्रोणी । बृ० तृ० ६१ अ, १३० आ ।
थवइय-स्तवकवान् । ज्ञाता० ५ । औप० ७ । स्तबकित सञ्जातपुष्पस्तवकम् । भग० ३७ ।
थवइयाओ-स्तबकिता सञ्जातपुष्पस्तवका । जं० प्र० २५ ।
थवईरयणे-स्थपतिरत्न वर्धकिरत्नम् । जं० प्र० २१० ।
थाइणी-स्थायिणी प्रतिवर्षप्रसविनी वडवा । बृ० द्वि० २३६ अ ।
थाणइल्लग-प्राहरिक । आव० ६६० ।
थाणइल्ला-आरक्षका । नि० चू० द्वि० ११४ आ ।
थाणयं-स्थानम् । आव० ६० ।
थाणु-स्थाणु । जीवा० २८२ ।
थामवं-स्थामवान् बलवान् शीतातपादिसहन प्रति सामर्थ्यवान् । उत्त० ६५ ११० ।
थामो-प्राण । ओघ० १८६ ।
थारुकिणिया थारुकिनिका । जं० प्र० १०१ ।
थाल-स्थाल । जीवा० २३४, २७६ । जं० प्र० ४१० । थाल । जं० प्र० १०१ । स्थाल-अन्त परिधिरूपम् । जं० प्र० २०४ ।
थालइ-गृहीतभाण्डा । औप० ९० । भग० ५१६ ।
थालगं-स्थालक कोशकादि । सूत्र० ३२४ ।
थालपाणए-स्थाल भट्ट तत्पानकमिव दाहोपशमहेतुत्वाद् स्थालपानकम् । भग० ६८० ।
थालिपागाइ-स्थालीपाक । जं० प्र० १२३ ।
थाली-स्थाली । आव० २०० । उखा । जीवा० १०५ । उखा । भग० ३२६ । स्थाली पिठरी । सूर्य० २९३ । स्थाली-बृहद्भाजनविशेष । ओघ० १६६ ।
थालीपागो-स्थालीपाक । जीवा० २८१ ।
थालीपागसुद्धं-स्थालीपाकशुद्धं स्थाल्या उखाया पाको यस्य तत्स्थालीपाक, अन्यत्र हि पक्वमपक्व वा न तथाविधं स्यादितीद विशेषण, शुद्ध-भक्तदोषवर्जित, तत कर्मधारयः स्थालीपाकेन वा शुद्धम् । भग० ३२६ । ठाणा० ११७ ।
थालीसंठितो-स्थालीसंस्थित -आवलिकावाह्यस्य षष्ठं संस्थान, उखा संस्थित । जीवा० १०४ ।
थावग-स्थापक त्रिकल्पभेद । दश० ५७ ।
थावच्चसुता-सार्थवाहपुत्रिया । नि० चू० द्वि० १०४ आ ।
थावच्चा-द्वारवत्या गाथापत्नी । ज्ञाता० १००
थावच्चापुत्ते-थावच्चापुत्र । अनुत्त० ३ । द्वारवत्यां सार्थवाहपुत्रः । ज्ञाता० १०० । अनुत्त० ३ ।
थावते-स्थापयति पक्षमक्षेपेण प्रसिद्धव्याप्तिकत्वात् सम-

थयति, यथा परिव्राजकधूर्त्तो लोकमध्यभागे दत्त बहुफल भवति तच्चाहमेव जानामीति मायया प्रतिग्राममन्याय लोकमध्यं प्ररूपयति सति तन्निग्रहाय कश्चित् श्रावको लोकमध्यस्यैकत्वात् कथ बहुषु ग्रामादिषु तत्सम्भव इत्येवंविधोपपत्त्या स्वदर्शितो भो लोकमध्यभागो न भवतीति पक्ष स्थापितवानिति स्थापक । ठाणा० २५४ ।

थावर–स्थावर अप्रतिहारिकम् । बृ० द्वि० २४४ आ । स्थावर च यद्भवति न परकीयोपस्करवद् याचित कति पयदिनस्थायि । ओघ० २११ ।

थावरा–उष्णाद्यभितापेऽपि तत्स्थानपरिहारासमर्थाः सन्त स्तिष्ठन्तीत्येवं शीला स्थावरा पृथिव्यादय । जीवा० ६ ।

थासग–स्थासका–दर्पणाकारा अश्वालङ्कारा । ज० प्र० २६५ । स्थासका–दर्पणाकारा अश्वालङ्कारविशेषा । ज० प्र० २३५ । स्थासक–आदर्शकाकार । औप० ७० । स्थासक–दर्पण । विशे० ४७ । स्थासक–दर्पणाकार आभरणविशेष । ज० प्र० ५३० ।

थासय–स्थासक दर्पणाकृति स्फुरकादिषु भवति । अनुत्त० ५ ।

थाह–जत्थ णासिया ण बुड्डति त थाह । नि० चू० द्वि० ७८ आ । स्ताघ अगाधे नासिकायां यत् जन । यत्र नासिका न ब्रुडति तत् स्ताघम् । बृ० तृ० १६१ अ । स्तोघे–अगाधे । विशे० ५७५ । स्ताघ । आव० ५७४ ।

थिइ–स्त्री पुरुषादिर्वा । भग० २५३ ।

थिग्गल–आरानिर्गतविषयम् । प्रश्न० २६३ । प्रदत्त पतितमस्तकम् । आचा० ३४१ । ज धरस्स दार पुव्वमासीत्तपडिपूरिय दार । द्वारमेव सधारकत्त पडिद्धविषयय । दश० चू० ७६ आ । थिग्गल छिद्र द्वारादि । दश० १६६ । नष्टम् । म२० । गिहे वाणागमट्ठा गवक्खा छिद्दिहु करेंति । नि० चू० प्र० २३२ आ ।

थिबुक–बिंदु । नि० चू० प्र० ६७ आ ।

थिबुगो–स्तिबुक उदकबिंदू । आव० ८४५ ।

थिबुय–स्तिबुकम् । प्रज्ञा० ४११ ।

थिमिओदय–स्तिमितोदक यस्याध कदमो नास्ति । औप० ६४ ।

थिमित–स्तिमित–स्थिर कायचापल्यादिरहित च । प्रश्न० १३३ । स्तिमित–अन्तकृद्दशाना प्रथमवर्गस्य पञ्चमम ध्ययनम् । अन्त० १ ।

थिमिया–स्तिमिता स्वचक्रपरचक्रादिसमुत्थभयकल्लोलमाला-वर्जिता । ज० प्र० १४ ।

थिमियमेयणिया–स्तिमितमेदनीका निर्भयत्वेन स्थिरविश्रम्भराश्रितजना । प्रश्न० ६६ ।

थिमियमेइणीय–स्तिमितमेदनीक–निर्भयमेदिनीनिवासि जनम् । प्रश्न० ६२ ।

थिमिया–स्तिमिता भयवर्जितत्वेन स्थिरा । औप० १ ।

थिर–सुप्रतिष्ठान दृढ वा । बृ० द्वि० २४४ आ । दढमथणो । नि० चू० प्र० १६ अ । स्थिर–दृढसहनन । ओघ० ३४ । स्थिर–असहायशालावस्थायी । सूत्र० ६ । स्थिर–सहननधृतिभ्या बलवान् । पौन पुन्यकरणेन परिचितो वा कृतयोग । आव० ५६३ । थिरसंघयणम्मि वलव अहवा दरिसण ण्ठवंजमाण वा थिरो अचलो थर्थ । नि० चू० तृ० १३१ आ । यथास्थितम् । ओघ० १०८ । अप्रकम्प । ज्ञाता० १६ । स्थिर च यद्भवति सुप्रतिष्ठान तत् । ओघ० २११ । स्थैर्य अभ्युपगतापरित्याग । दश० ३६ । स्थिर निश्चल । दश० २१६ । स्थिर–धृतिसहननाभ्या बलवान् । व्य० प्र० ११३ अ ।

थिरइ–स्थिरति स्थिरीभवति । व्य० द्वि० १६ आ ।

थिरग्गहत्थे–स्थिरो अग्रहस्तो यस्य स स्थिराग्रहस्त । जीवा० १२१ । स्थिर प्रकृष्ट पाटयतोऽग्रहस्तोऽग्रहस्तो– हस्ताग्र यस्य स । अनु० १७५ ।

थिरपइन्नो–स्थिरप्रतिज्ञ–यो न भग्नप्रतिज्ञस्तथाविध करोति । आव० ८६० ।

थिरपरिवाडी–स्थिरपरिपाटी स्थिरपरिचितग्रन्थस्य सूत्र न गलति । दश० ५ । स्थिरपरिपाटि, परिचितग्रन्थस्य सूत्रायगलनामस्मरणात् । आचा० २ ।

थिरीकरण–स्थिरीकरण–धर्माद् विषीदतां तत्रैव स्थापनम् । प्रज्ञा० ५६ । स्थिरीकरण–धर्माद्विषीदतां सता तत्रैव स्थापनम् । दश० १०२ ।

थिरगा–अनन्तकायभेद । भग० ३०० ।

थिल्लि–थिल्ली–वाहनविशेष । उत्त० ४३८ । लाटाना

यदड्डपल्लाण रूढ तद यविषयेषु थिल्लीत्युच्यते । अनु० १५८ । वेसरादिद्वयविनिर्मितो यानविशेष । ज० प्र० १२३ । थिल्ली-वेगसराद्वयविनिर्मितो यानविशेष । सूत्र० ३३० । थिल्ली-लाटाना यदश्वपल्यान तदन्यविषयेषु थिल्लीत्युच्यते । भग० १८७, २३७ । लाटाना यद् अड्डपल्लाण हड तदन्यविषये थिल्लिरित्युच्यते । जीवा० २८२ ।

थिल्लीओ-लाटाना यानि अड्डपल्यानानि तान्यन्यविषयेषु थिल्लीओ । भग० ५४७ ।

थिवग्गा- । भग० ८०४ ।

थिविथिवत-गुजन् । टा० । अतिशयेन । टा० ।

थिवथिवित-अनुकरणशब्दोऽयम् । विपा० ७४ ।

थिचोरो-स्त्रिया सकाशात् स्त्रियमेव वा चोरयति स्त्रीरूपो वा यश्चौर स स्त्रीचौर । प्रश्न० ४६ ।

थीण-स्त्यानर्द्धि स्त्याना-चैतन्यऋद्धिर्यस्या सा स्त्याना । आव० ८४ । इद्ध चित्त त थीण । नि० चू० प्र० ३६ अ ।

थीणद्धी-स्त्याना-पिण्डीभूता ऋद्धि-आत्मशक्तिरूपा यस्या स्वापावस्थाया सा स्त्यानर्द्धि । प्रज्ञा० ४६७ । इत्थ चित्त त थीण जस्स अच्चत्त दरिसावरणकम्मोदया सा थीणद्धी । नि० चू० प्र० ३६ अ ।

थीणा-स्त्याना-पिण्डीभूता । प्रज्ञा० ४६७ ।

थीणागेद्धी- । ठाणा० ४४७ ।

थीपरिण्णा-स्त्रीपरिज्ञा-सूत्रकृताङ्गाद्यश्रुतस्कन्धे चतुर्थमध्ययनम् । आव० ६५१ । उत्त० ६१४ ।

थीपुरिससजोए-प्रसुविधानभेद । प्रज्ञा० ५० ।

थीविलोअण-स्त्रीविलोचन तैतिलमिति वा, चतुर्थं करणम् । ज० प्र० ४९३ ।

थीहू-अनन्तकायभेद । भग० ३०० । कन्दविशेष । उत्त० ६९१ । भग० ८०४ ।

थुंडइ-गुच्छाविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।

थुई-स्तुति । आव० ७९१ ।

थुड-स्कन्ध । राज० ६ ।

थुरग- । भग० ८०२ ।

थुल्ल-स्थूल । ओघ० २१६ ।

थुल्लतो-स्थूर । उत्त० ३२५ ।

थुल्लसमणओ-स्थूलश्रमणक गौतम । आव० २८७ ।

थुव्वति-स्तूयन्ते-अभिष्टूयन्ते अभिनन्द्यते । भग० ६७० ।

थूण-मेष । नि० चू० प्र० ३३६ ■ ।

थूणा-वेली । नि० चू० द्वि० ८३ आ । स्थूणा । प्रज्ञा० २९३ । स्थूणा नगरी । आव० १७१ । स्थूणा-ऊर्ध्वतियक्करणयोगात्सङ्घातशाटविरहादुभयशून्या । आव० ४६२ ।

थूणाति- । व्य० प्र० १७ आ ।

थूणादि- । नि० चू० द्वि० ११६ आ ।

थूणामडव-स्थूणाप्रधानो वस्त्राच्छादितो मण्डप स्थूणामण्डप । ज्ञाता० ९३ ।

थूभ-स्तूपम् । ओघ० १३ । स्तूप-पीठविशेष । ज० प्र० १२३ । इट्टगादिचिया चिच्चा थूभो । नि० चू० प्र० १९२ अ । स्तूप-चितिविशेष । प्रश्न० ८ । स्तूप-चैत्यस्तूप । राज० १२१ ।

थूभकरड-स्तूपकरण्ड ऋषभपुरे उद्यानम् । विपा० ९४ ।

थूभमहो-स्तूपमह स्तूपसत्क उत्सव । जीवा० २८१ । आव० ३२८ ।

थूभसठिओ-स्तूपसस्थित । जीवा० २७९ ।

थूभा- । भग० २३७ ।

थूभिदे-स्तूप-परिणामिकबुद्धा एकविंशतितमो दृष्टान्त । नदी० १६५ ।

थूभिया-स्तूपिका शिखरम् । राज० ३६ ।

थूभियाए-स्तूपिका-शिखरम् । ज० प्र० ४७ । जीवा० ३७१ । प्रज्ञा० ९९ । सूर्य० २६४ । स्तूपिका-लघुशिखररूपा । जीवा० २०५, ३६० ।

थूभियागे-स्तूपिका लघुशिखररूपा । ज० प्र० ४६ ।

थूलते-उच्चारपरिणामि । टा० ।

थूल-स्थूल अत्यन्तमासलोऽय मनुष्यादि । दश० २१७ । स्थूल-एरण्डकाष्ठादि । दश० १४७ ।

थूलग-परिस्थूलवस्तुविषयोऽतिदुष्टविवक्षायमुद्भव स्थूल । आव० ८२० ।

थूलभद्द-अन्तिमचतुर्दशपूर्वधर । नि० चू० तृ० १४६ आ । स्थूलभद्र-स्त्रीपरीषहे दृष्टान्त । उत्त० १०४

योगसंग्रहे–शिक्षादृष्टान्ते कल्पकवंशप्रसूतस्य नवमनन्दराजमन्त्रिशकटालस्य ज्येष्ठ पुत्र य शिक्षायोगवान् आचार्यो जात । आव० ६७० । सम्भूतस्य सीसो । नि० चू०प्र०२४३ अ। स्थूलभद्र–बहुश्रुतआचार्यविशेष । उत्त० १३० । स्थूलभद्र –कल्पकवंशप्रसूतशकटालज्येष्ठपुत्र । आव० ६९३ । स्त्रिया अजेया मुनि । मर० ।

थूलभद्दसामी–स्थूलभद्रस्वामी । आव० ४२५ ।

थूलवया–स्थूल–अनिपुण यतस्ततो भाषितया वचो यस्य स स्थूलवचा । उत्त० ४९ ।

थूला–स्थूला । आव० ८५५ ।

थूलेतरो–स्थूलतर –इहलोकगुणविषये व्यन्तरविशेष । आव० ८२४ ।

थूल्ल–स्थूलम् । आव० ६० ।

थूहं–स्तूपम् । आव० ५०१ ।

थेज्जे–स्थैर्यधर्मयोगात् स्थैर्य । भग० १२२ ।

थेर–प्रवृत्तिरिसे विसेसेण जुण्णसरीरे । नि० चू० द्वि० ६५ अ । स्थविर –यो गच्छस्य मर्यादां करोति । जाति-(जन्म)श्रुतपर्यायैर्वा स्थविर । दश० ३१ । स्थविर – सीदतां स्थिरीकरणहेतु । दश० २४२ । स्थविर –श्रुतपर्यायवृद्ध । प्रवचनगुरु । दश० २८४ । स्थविर – जातिश्रुतपर्यायभेदभिन्न । आव० ११६ । चरणादिएहिं दसणातो परीसहोवसग्गेहिं वा चरणातो अतिचरणतं पडिसत्तपणेण वा भावतो ■ थाविअति सो थिरो । नि० चू०तृ०१४३ आ । स्थेर आचार्यो गुरवो । आव०६५४ । स्थविर –स्थविरकल्पिक । ओघ० १६५ । धर्मपरिणत्या निवृत्तासमञ्जसभिरामति । स्थविर इव स्थविर, परिणतसाधुभाव आचार्य । जीवा० ४ । स्थविर । प्रज्ञा० ३२७ । श्रुतादिभिर्वृद्धत्वात् स्थविर । ज्ञाता० ७ । स्थविर–श्रुतवृद्ध । भग० १३६ । जातिश्रुतपर्यायभेदभिन्ना स्थविर । ज्ञाता० १२३ । स्थविर – गणधर । दश० २५१ । स्थविर –महावीरजिनशिष्य श्रुतवृद्ध । भग० १०० । सीदमानान् साधून् ऐहिकामुष्मिकापायप्रदर्शनतो मोक्षमार्गे स्थिरी करोतीति स्थविर । व्य० प्र० १७२ अ । प्रवर्तिव्यापारितेष्वर्थेषु यो यत्र यति सीदति सत् विद्यमान बल यस्य स सद्बल तथाभूत सन् प्रचोदयति प्रकर्षेण शिक्षयति स स्थिरकरणात् स्थविर । व्य० प्र० १७२ अ । स्थविर –गच्छवासि साधु । विशे० ८ । स्थविर –एकसप्तत्यादिवर्ष: । व्य० प्र० २४५ ।

थेरकंचुइज्ज–स्थविरकञ्चुकी–अन्त पुरप्रयोजननिवेदक० प्रतीहारो वा । भग० ४६० ।

थेरकप्पट्ठित–स्थविरकल्पस्थित । आव० २६२ ।

थेरा–स्थविरा–गच्छवासिन । बृ० प्र० २३० अ । आयरिया । नि० चू० प्र० ३०८ अ । आचार्य । बृ० द्वि० ११२ आ । स्थविरा –आचार्या । बृ० द्वि० २६० आ । स्थविरा –धनवृद्धा गीतार्था । विशे० ६३८ । आचार्या – वय श्रुतपर्यायस्थविरा । भग० १७५ ।

थेरी–भज्जनीविसेसा । नि० चू० प्र० १३२ आ । स्थविरा । आव० २२० ।

थेरोवघाई–स्थविरा –आचार्यादिगुरव तानाचारदोषेण-शीलदोषेण च ज्ञानादिभिर्वोपहन्तीत्येवंशील स एव चेति स्थविरोपघातिक । सम० ३७ । स्थेरोपघाती– आचार्योपघाती, अष्टमसमाधिस्थानम् । आव० ६५३ ।

थेवण–उपमर्दनम् । बृ० प्र० २४१ आ । '

थेहा–दटठूण । नि० चू० द्वि० ६३ आ ।

थोर–स्थूल । ज्ञाता० ६८ ।

थोवदे–स्तोक ददस्व–स्वल्प प्रयच्छ । ओघ० ६७ ।

थोव–स्तोकम् । भग० २८ । स्तोक–हस्त । आव० ५६८ । स्तोक गणना प्रमाणतो हीन तुच्छो वा । विशे० १०३७ । स्तोक –सप्तप्राणप्रमाण । भग० २११ । स्तोक –सप्तप्राणा उच्छ्वासा य इति गम्यत स स्तोक । भग० २०६ । सप्तप्राणा उच्छ्वासनिश्वास य इति गम्यते स स्तोक । जं० प्र० ६० । सप्तोच्छ्वासरूप । ज्ञाता० १०४ । सप्तप्राणप्रमाण स्तोक । सूर्य० २६२ । स्तोक –सप्तप्राणा एव स्तोक । जीवा० ३४४ ।

थोयग–स्तोकका –चातका । ज्ञाता० २० ।

थोवावसेसा–स्तोकावशेषा–कालवेला वृद्धादावपेक्षा । आव० ७१२ ।

थोवेति– । ठाणा० ८५ ।

द

दड–प्राणिनो दण्डयतीति दण्ड परितापकारी । आचा० २७४ । दण्डनं दण्डः अपराधिनामनुशासनम् । ठाणा० ३९९ । मृषाधिकरणम् । ओघ० २०२ । दण्डनं दण्ड– अतिपातात्मक । उत्त० २९३ । आत्मा अपराधे दण्डनं वा मन्य वा । ठाणा० ३४३ । विनाशनम् । सम० २५ । बाहुप्रमाणो । नि० चू० प्र० १२३ आ । अप राधानुसारेण राजग्राह्यं द्रव्यम् । भग० ५४४ । दण्ड– ऊर्ध्वाधआयत शरीरबाहल्यो जीवप्रदेश । ज० प्र० २७१ । दण्ड–दण्ड इव दण्ड ऊर्ध्वाधआयत शरीरबा हल्यो जीवप्रदेशकमपुद्गलसमूह । भग० १५४ । ज्ञाता० ३४ । तथाविधपरिक्लेशे प्रहरणादिको दण्ड । ज्ञाता० ११ । दण्ड वान्प्रादि । नृपराभिघात । उत्त०३६४। दण्डिक । आव० ३९९ । दण्ड इव दण्ड –ऊर्ध्वाधआयत शरीरबाहल्या जीवप्रदेशसमूह । जीवा० २४४ । दण्ड । सामा यग्रामाधिप । आव० ८१९ । दण्डयति पीडामुत्पा दयतीति दण्ड –दु खविशेष । सूत्र० १३२ । शरीरघन मोरप्रहार । विपा० ६५ । दण्डयतीति दण्ड –पापोपा दानसकल्प । सूत्र० ३०६ । दण्डनायक । विपा० ६१ । बृ० तृ० २३६ आ । दण्ड योगसग्रहे आपत्सु दृढधर्मत्व दृष्टान्ते अनगारविशेष । आव०६६७ । यमुनावक्र ऋषि । म० । प्राणघातसहो मुनि । मर० । प्रायश्चित्तम् । व्य० द्वि० १७२ अ । दण्ड । प्रश्न० ५९ । दण्डिक –राजदण्ड धारी द्वारपालक । उत्त० १७९ । दण्डक । ओघ० २१९ । आव० २७३ । चतुर्हस्तमान । अनु० १५४ । दण्ड – सङ्घट्टनपरितापनादिलक्षण । दश० १४३ । यथापराध राजग्राह्यं द्रव्यम् । ज० प्र० १९४ । दण्ड –उत्काल । पिण्ड० १० । दण्ड –धनुर्यत्नङ्गुलप्रमाण । भग० २७५ । दण्डो हि चतु कर उक्त करश्चतुर्विंशत्यङ्गुल एव चतु विंशती चतुर्गुणिताया षण्णवति स्यादेवेति । सम० ९८ ।

दडई–कुम्भकारकडे नगरे राया । बृ० द्वि० १५३ अ ।

दडईरण्णो–दण्डकीराजा–जिनशत्रुराजजामाता । उत्त० ११४ ।

दडए–दण्डक । ओघ० २१७ ।

दडिओ–नृप । बृ० प्र० ३१३ आ ।

दडकारण्य–अरण्यविशेष । प्रश्न० ८७ ।

दडग–चित्रलतादण्डकं । ओघ० ५५ ।

दडगपमज्जणी–दण्डकप्रमार्जनी–वसतिप्रमार्जनाय रजोहर णविशेष । बृ० द्वि० २५३ अ ।

दडणायग–दण्डनायक –तन्त्रपाल । राज० १४० । दण्ड- नायका –तन्त्रपाला । ज० प्र० १९० ।

दडणीई–दण्डनीति सामादिश्चतुर्विधा । ज० प्र० २५९ ।

दडनायए–दण्डनायक –तन्त्रपाल । औप० १८ ।

दडनायक–प्रतिनियतकटकनायक । प्रश्न० ७९ ।

दडनायग–दण्डनायक –स्वराष्ट्रपालक । भग० ४६३ । तन्त्रपाल । भग० ३१८ । आरक्षक । दश० १९९ ।

दडनिक्खेवो– । आचा० ३२० ।

दडनीई–दण्डनीति हक्कारमक्कारधिक्कारभेदभिन्ना । आव० ११३ ।

दडनीति–दण्डन दण्ड –अपराधिनामनुशासन तत्र तस्य वा स एव वा नीति –नयो दण्डनीति । ठाणा० ३९८ ।

दडपयारो–दण्डप्रचार सैन्यविचरण । दण्डप्रकारो वा आज्ञाविशेष । प्रश्न० ७४ ।

दडपरिहार–महती जीर्णकम्बलिका । बृ० द्वि० ११३ अ ।

दडपहो–दण्डपथ गोदण्डमात्र लघुमार्ग प्रमुखोऽवलो वा । सूत्र० २३४ ।

दडपासगो दडपाशक–सरकार्मिक । ओघ० ८९ ।

दडप्पयारा–दण्डप्रकार आज्ञाविशेषो नीतिभेदविशेषो वा । दण्डप्रचारा –सैन्यविचरणम् । सम० १५३ ।

दडफरुस–दडपारुष्य व्यसन अनपराधे स्वल्पे वापराधे अत्युग्रदण्ड निवर्त्तयति तत् । बृ० प्र० १५७ अ ।

दडभडभोइओ–दण्डभटभोजिक । आव० ३४४, ३७८ ।

दडमाईया–दण्डादिका–धरणिपात-मुष्टामुष्टियुद्धप्रभृतय । पिण्ड० १३० ।

दडय–दण्डकि –कुम्भकारकृतनगर राजा । व्य० द्वि० ४३२ अ ।

दंडयगहियग्गहत्थो–गृहीतदण्डाग्रहस्तः । उत्त० १३१ ।
दंडयत्ता–दंडयात्रा । आव० ३७८ ।
दंडरक्खो–दण्डरक्ष । आव० ४०१ ।
दंडरयणे–चक्रवर्तिनश्चतुर्थं रत्नम् । ठाणा० ३९८ ।
दंडवई–कटुकृतगोष्ठीदण्डोद्ग्राहक । बृ० द्वि० १९१ अ ।
दंडवासत्थाणं–दण्डवासस्थानम् । आव० ६७१ ।
दंडवासिया–गामिया । नि० चू० प्र० १९४ अ ।
दंडविरिए–दण्डवीर्य –पुरुषयुगे दृष्टान्त । ठाणा० ४३० ।
दंडसंपुच्छणि–दण्डसम्पुञ्छनी–दण्डयुक्ता सम्मार्जनी । ज० प्र० ३८८ ।
दंडसमादाणे–समादीयते कर्म्म एभिरिति समादानानि कर्मोपादानहेतव, दण्डा एव मनोदण्डादय प्राणव्यपरोपणाध्यवसायरूपा समादानानि दण्डसमादानानि । जीवा० १२१ ।
दंडातिते–दण्डायतिक –प्रसारितदेह । ठाणा० ३९७ ।
दंडादिपणगं–दण्डविदण्डयष्टिवियष्टिनालिकारूप दण्डादिपञ्चकम् । बृ० द्वि० २५३ अ ।
दंडायतिते–दण्डस्येवायति –दीर्घत्व पादप्रसारणेन यस्य स दण्डायतिक । ठाणा० २९९ ।
दंडिअ–दण्डिक । आव० ८१, ६३१ ।
दंडिया–राजकुलानुगता । बृ० प्र० ६५ अ ।
दंडियउवसणं–दण्डिकमण्डपगमनम् । विपा० ७४ ।
दंडिय–दण्डिक । ओघ० ११८ । आव० ७२८ । उत्त० १३६ । दण्डिक–भरतपति । व्य० प्र० ६३ आ ।
दंडिया–दण्डिका–मुद्रा । बृ० प्र० ३३ आ । दण्डिका–अन्यायज्ञानः । ओघ० ११६ ।
दंडी–दण्डी–कृतक–पाल जीर्णवस्त्रम् । ज्ञाता० २०० ।
दंडीपद–   । व्य० द्वि० १५२ अ ।
दंडेइ–नरदायवशविशेष दण्ड । पण्णवतिरक्षुनानि । ज० प्र० ८४ ।
दंत–दान्त–य इन्द्रियनोइन्द्रियाणि दमयति । दश० १५७ । दान्त –उपशम नीत । ज्ञाता० ७० । दश० ११६ । दम्त । आव० १६२ । गजादीनां दन्ता । दश० १६१ । दान्त–क्रोधादिदमनात्तपस्वी वा रागद्वेषयोरभावं प्रवृत्तत्वात् । भग० १२३ । दान्त–दमं ग्राहित, असमञ्जसचेष्टया व्यावर्णित । उत्त० ५३ । गुरुभिर्दमं ग्राहित विनयित । ओघ० ३३ । दान्त –इन्द्रियनोइन्द्रियदमनेन दान्त । सूत्र० २९८ ।
दंतकम्मे–दन्तकर्म–गजविषाणविषया रूपनिर्माणक्रिया । प्रश्न० १६० ।
दंतकम्माणि–दन्तकर्माणि–दन्तपुत्तलिकादीनि । आचा० ४१४ ।
दंतकारे–शिल्पभेद । अनु० १४९ ।
दंतखज्जं–मोदगामोयवट्टिमादी । नि० चू० तृ० ३७ आ ।
दंतचक्को–दंतपुरणगरे राया । नि० चू० तृ० १२८ अ । दन्तपुर नृप । व्य० प्र० १०७ अ । दन्तचक्र, द्रव्यव्युत्सर्गे दन्तपुरनरेश । आव० ७१७ । दन्तचक्र, योगसंग्रहे निरपलापदृष्टान्ते दन्तपुरनगराधिपति । आव० ६६६ । दन्तचक्रो दन्तपुरनृपति । उत्त० ३०१ ।
दंतनिवाय–दन्तनिपात –दशनच्छेदविधि, मप्रासकामस्य षष्ठो भेद । दश० १९४ ।
दंतपहोयणा–दन्तप्रधावन अङ्गुल्यादिना क्षालनम् । दश० ११७ ।
दंतपुरं–दन्तपुर द्रव्यव्युत्सर्गे नगरम् । आव० ७१७ । दन्तपुरं–योगसंग्रहे निरपलापदृष्टान्ते दन्तचक्रराजो नगरम् । आव० ६६६ । नगरविसेसो । नि० चू० तृ० १२८ अ । दंतवक्कस्सरायाए नगर । व्य० प्र० १०७ अ । दन्तपुर–दन्तचक्रराजधानी । उत्त० ३०१ ।
दंतमणि–दन्तमणिः–प्रधानदन्त, हस्तिप्रभृतीनां दन्तजो वा मणि । प्रश्न० १२३ ।
दंतमाला–दन्तमाला भरते द्रुमगणविशेष । ज० प्र० ९८ । एकोरुकद्वीपे वृक्षविशेषः । जीवा० १४५ ।
दंतवक्के–दान्ता–उपशान्ता यस्य वाक्येनैव शत्रव स दान्तवाक्य चक्रवर्ती । सूत्र० १५० ।
दंतवण–दन्तवनम् । ओघ० १७२ ।
दंतवाणिज्ज–दन्तवाणिज्य–हस्तिदन्तादिक्रयविक्रयक्रिया । आव० ८२९ ।
दंतवेयणा–दन्तवेदना–दशनपीडा । भग० १९३ ।
दंतारा–शिल्पार्यभेद । प्रज्ञा० ५९ ।

दताला- । नि० चू० प्र० २२ अ ।

दतिक्क-पुण्णो तदुलोट्टो । नि० चू० तृ० ३९ आ । तदुला, स०व वा दतखज्जय । नि० चू० तृ० ३७ अ । मोदकादिक दन्तखाद्य तन्दुलचूर्णो वा । मोदकमण्डकादिक यद्वहुविध दन्तखाद्यक तद्दन्तिकम् । बृ० द्वि० १२६ अ । तन्दुलचूर्ण । बृ० द्वि० १२९ अ ।

दतिक्कचूण्ण-तन्दुललोट्ट । बृ० द्वि० १२६ अ ।

दतिचडोण- । भग० ८०४ ।

दतिलग-दन्तुर । आव० २११ ।

दंतलिया-दन्तिलिका-स्कन्ददासी । आव० २०१ ।

दतो-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेष । प्रज्ञा० ३४ ।

दतुक्खलिय-फलभोजी । ओप० ९० । भग० ५१९ । फलभाजिन । निरय० २५ ।

दते-ददति । पिण्ड० १६२ ।

ददिखडो-दण्डीखण्ड । आव० ४२६ ।

दश:-चतुरिन्द्रियजीवविशेष । प्रज्ञा० २३ ।

दष्ट्रा-आशी । प्रज्ञा० ४७ । क्षुल्लहिमवद्दष्ट्रा । जीवा० १४५ ।

दस-दशन दर्श । विशे० ५६१ । आव० ८२ । पञ्चम प रिग्रह । आव० ६५६ ।

दस ण-दर्शन-स्वस्वविषये सामान्यग्रहण रूपसामान्यग्रहण प रिणामम् । प्रज्ञा० ५२७ । दशन-रूपम् । ज्ञाता० ११ । सामान्यविशेषात्मके वस्तुनि सामा यग्रहणात्मको बोध । प्रज्ञा० ४५३ । दशन-आकार । जीवा० २०७ । दशन सम्यग्दशनम् । आव० ५८० । दश० १०१ । ओघ० ६ । दशनम् । आव० ७९३ । दर्शन-सामान्यविशेषात्मके वस्तुनि सामान्यावबोध रूपसामान्यपरिच्छेद । जीवा० १८ । दशन-सम्यक्त्वम् । ठाणा० ६५ । भग० ५१ । दशन-वर्णादिपरिणतसूत्रानुसार । दश० १७७ । दशन-प्रत्यासुर्दृष्टिपथ: । ज० प्र० २६२ । दशन-सामान्योपलब्धिरूप चक्षुरचक्षुरवधिकेवलाख्यम् । आचा० ६८ । दर्शनप्रतिमा श्रावकस्य प्रथमा प्रतिज्ञा । आव० ६४६ । दशन-रुचिरूप आत्मन परिणाम । भग० ३५० । अनुभवनम् । भग० ७१० । ईहावग्रहौ हि दर्शन-सामान्यग्राहकत्वात् श्रद्धानम् । ठाणा० २३ । दृश्यन्ते श्रद्धीयन्ते पदार्था अनेनास्मादस्मिन् वेति दशन-दर्शनमोहनीयस्य क्षय क्षयोपशमो वा दृष्टिवा दशन-दर्शनमोहनीयक्षयाद्याविर्भूततत्त्वश्रद्धानरूप आत्मपरिणाम । ठाणा० २४ । दृष्टि-रुचिस्तत्त्वानि प्रति । ठाणा० ३० । शुद्धाशुद्धमिश्रपुञ्जत्रयरूप-मिथ्यात्वमोहनीयम् । ठाणा० १५१ । अभिप्रायो यदि वा दृश्यते यथावस्थित वस्तुतत्त्वमनेनेति दर्शन उपदेश । आचा० १७१ । अभिप्राय । आचा० २२७ । दर्शन-रूपम् । निरय० ४ । राज० ११ । दर्शनम् । ठाणा० ३३७ । प्रमेयस्य परिच्छेदनम् । भग० ६५९ । दर्शन-क्षायिक भावापन्न सम्यक्त्वम् । ज० प्र० १५१ । सेवनम् । बृ० प्र० २०३ अ । दृश्यते तत्त्वमस्मिन्निति दर्शनम् । उत्त० ५५६ । दृष्टिदशन-तत्त्वेषु रुचि । ठाणा० ४८ । दर्शन-प्रकाशन उपनिबन्धनम् । सम० ११६ । आकार । ज० प्र० ५२ ।

दसणकसायकुसील-दर्शनमाश्रित्य कषायकुशीलो दर्शनकषायकुशील । भग० ८९० ।

दसणपक्खो-दशनपक्ष -योऽप्रत्याख्यानकषायोदयवति श्रावके भवति । आव० ५३३ ।

दसणपरीसह-दर्शन-सम्यग्दर्शन, सहन चास्य क्रियादिवादिना विचित्रमतश्रवणेऽपि निश्चलचित्ततया धारणम् । सम० ४० । दर्शनपरीषह -दर्शन-सम्यग्दर्शन तदेव क्रियाक्रियादिना विचित्रमतश्रवणेऽपि सम्यक् परिषह्यमाण निश्चलचित्ततया धार्यमाण परीषह, दर्शन दर्शनव्यामोहहेतुरैहिकामुष्मिकफलानुपलम्भादि स एव परीषह । उत्त० ८३ ।

दसणपुलाए-दर्शनमाश्रित्य पुलाकस्तस्यासारताकारी विराधको दर्शनपुलाक । भग० ८९० ।

दसणपुलाते-कुदृष्टिसस्तवादिभिर्दर्शनपुलाक । ठाणा० ३३७ ।

दसणबलिया-परैरक्षोम्यदशना । ओप० २८ ।

दसणमोहनिज्ज-दर्शन मोहयतीति दर्शनमोहनीय मिथ्यात्वमिश्रसम्यक्त्वभेदम् । ठाणा० ९७ ।

दसणवापन्नग-दर्शन-सम्यक्त्व व्यापन्न-भ्रष्ट यस्य स दर्शनव्यापन्नक -निह्नव । भग० ५१ ।

दंसणविणए-दर्शनविनय-सम्यग्दर्शनगुणाधिकेषु शुश्रूषादिरूप । भग० ९२४ ।
दंसणविणय-दर्शनविनय विनयस्य प्रथमो भेद । दश० ३१ । श्रद्धान कर्म विनयति यस्माद् दर्शनविनय, दर्शनाद्विनय दर्शनविनय । दश० २४१ ।
दंसणसंकिलेसे-दर्शनस्य संक्लेश -अविशुद्धयमानता स दर्शनसंक्लेश । ठाणा० ४८९ ।
दंसणसावए-दर्शन-सम्यक्त्व तत्प्रतिपन्न. श्रावको दर्शनश्रावक श्राद्धाना प्रथमा प्रतिमा । सम० १९ ।
दंसणा-दर्शना-उपदर्शका । सम० ११६ ।
दंसणायारे-दर्शन-सम्यक्त्व तदाचारो-निःशङ्कितादिरूपरूष्टधा दर्शनाचार । ठाणा० ३२५ ।
दंसणिंदे-दर्शनेन्द्र-क्षायिकसम्यग्दर्शनी । ठाणा० १०४ ।
दंसणिज्ज-दर्शनीय-द्रष्टु योग्य, दर्शनेन तृप्तिरसम्भवात् । सूय० २६४ । दर्शनीय दर्शनयोग्यम् । प्रज्ञा० ८७ । आदेयदर्शन । ज्ञाता ३५ ।
दंसणिड्डी-दर्शनर्द्धि प्रशमादिरूपा । दश० ११३ । दर्शनर्द्धि-प्रवचने निःशङ्कितादित्व प्रवचनप्रभावकशास्त्रसम्पदा । ठाणा० १७३ ।
दंसणेण अइभद्दए-भद्रदर्शन । ज्ञाता० २२० ।
दंसमसग-दंशाश्च मशकाश्च दंशमशका, उभयेऽप्येते चतुरिन्द्रिया महत्त्वामहत्त्वकृतभेदा विशेषोऽथवा दंशो दशन-भक्षणमित्यर्थ, तत्प्रधाना मशका दंशमशका । पञ्चम परीषह । सम० ४१ ।
दंसिज्जंति-उपमामात्रत दर्श्यन्ते । सम० १०९ ।
दंसिय-दर्शिता-श्रवणगोचर नीता उपदिष्टा । प्रज्ञा० ४ ।
दंसेइ-तदभिधेयप्रत्युपेक्षणादिक्रियादर्शनेन दर्शयति । भग० ७११ ।
दंसेंति-तदभिधेयप्रत्युपेक्षणादिक्रियादर्शनेन दर्शयति । ठाणा० ५०२ ।
दइअ-दतिक । अनु० १५२ ।
दइउ-दतिउ-चम्ममओउडुओ जेण तरिज्जइ । ओघ० ३३ ।
दइए-दृतिक । ठाणा० ३३९ । दयित-वल्लभ । उत्त० ४५१ ।
दइओ-उर्ध्वमपाटितेनापनीतमस्तकेन निकर्षितचर्मान्तर्वर्तिसर्वास्थ्यादिकचवरेणापरचर्मचर्मरियागलकस्थगितापानच्छिद्रेण सङ्कीर्णमुखीकृतग्रीवातद्विवरेणाजाप्रभृते-र्यतस्य शरीरेण निष्पन्नश्चर्ममय प्रसेवक कोत्थलकापरपर्यायो इति । पिण्ड १८ ।
दइत-दयित-वल्लभ । ज्ञाता० १६७ ।
दउदरे-दकोदर-जलोदरम् । ज्ञाता० १८३ ।
दओघसि-उदकौघे वा गङ्गादिनामु-मार्गगामित्वेनागच्छति सति तेन प्लाव्यमानानामित्यर्थ । ठाणा० ३०९ ।
दओदराइ-दकोदर-जलोदरम् । जं० प्र० १२५ ।
दकभवण-उदकभवन-उदकगृहम् । आचा० ३४१ ।
दकरय-दकरज-उदककण । जीवा० २७२ ।
दकवारकः-भाजनविधिविशेष । जीवा० २६६ ।
दक्ख-दक्षस्य भावो दाक्ष्य-अविलम्बितकारित्वम् । उत्त० ४९ । सिग्घ करेति । नि० चू० प्र० ३३२ आ । ठाणा० ३०२ । दक्ष-कार्याणामविलम्बितकारी । औप० ६५ । जीवा० १२२ । जं० प्र० ३८८ । शीघ्रकारी । अनु० १७७ । भग० ६३१ । दक्ष-उत्तरस्याना धरणेन्द्रस्य पादत्राणीकाधिपति औत्तराहाण बलिवर्जितानां दक्षो नाम्ना पदातिपति । जं० प्र० ४०८ ।
दक्खत्त-दक्षत्व-आशुकारित्वम् । आव० ३४६ । उत्त० १४४ ।
दक्खिण-दक्षिणा । आव० २०० ।
दक्खिणकूलग-यैर्गङ्गाया दक्षिणकूल एव । भग० ५१९ । दक्षिणकूलक यैर्गङ्गाया दक्षिणकूल एव वस्तव्यम् । औप० ९० ।
दक्खिणकूला-यैर्गङ्गादक्षिणकूल एव वस्तव्यम् । निरय० २५ ।
दक्खिणा-दक्षिणा । आव० ६३० । दक्षिणा-दक्षिणमथुरा । आव० ६८८ ।
दक्खिणावहो-दक्षिणापथ । आव० १७४ । बृ० द्वि० २२७ अ । दक्षिणपथ-दक्षिणदिग्विभाग । आव० ९९ ।
दक्खिण्णे-दक्षिणा । उत्त० २८६ ।
दक्खु-पश्यतीति पश्य-सर्वज्ञ । दक्षो वा निपुण । सूत्र०

७३ । द्रष्टा-अतीतानागतव्यवहितसूक्ष्मपदार्थदर्शी । सूत्र० ७४ ।

दक्षिण-दक्षिणपार्श्वेनियुक्तत्वादनुकूलगुणत्वाद्वेति । ठाणा० २१६ । दक्षिणत्व-सरलत्वम्, पञ्चत्रिंशद्वचनातिशये षष्ठ । सम० ६३ ।

दक्षिणपूर्व-आग्नेयकोण । सूर्य० २२ ।

दक्षिणा-दानम् । विशे० १२५० ।

दगगुलिगा-वक्को । नि० चू० प्र० ४५ आ ।

दग-अष्टाशीतौ महाग्रहे त्रयस्त्रिंशत्तम । जं० प्र० ५३५ । ठाणा० ७६ । दक-अप्काय । आव० ५७३ । उदकम् । प्रज्ञा० ३६१ । उदक-जङ्घार्धप्रमाणम् । ओघ० ३२ । पाणियघर प्रवादि । नि० चू० तृ० १० आ । उदक-जङ्घार्धप्रमाणम् । ओघ० ३२ ।

दगकलस-दककलशम् । जं० प्र० ३८६ ।

दगकुम्भग-दककुम्भकम् । जं० प्र० ३८६ ।

दगगब्भा-दकस्य-उदकस्य गर्भा इव गर्भा दकगर्भा- कालान्तर जलवर्षणस्य हेतवस्तत्सूचका इति तत्त्व मिति । ठाणा० २८७ ।

दगघट्टो-जत्थ अद्धजंघा जाव उदगं । नि० चू० प्र० ३४१ आ ।

दगच्छड्डुणमत्तए-उदकप्रतिष्ठापनमात्रक-उपकरणधावनो- दकप्रक्षेपस्थानम् । आचा० ३४० ।

दगतीर-दगब्भास । नि० चू० प्र० २६५ अ । सिचन- वीचिस्पृष्टानि न नयनदृष्टपूराणि मनुष्यादिस्थान त्वश्य सिचनवीचिस्पृष्टलक्षणानि दगतीरम् । मनुष्यास्त्रियो वा जलार्थिन आगच्छन्ति साधु यत्र स्थित दृष्ट्वा तिष्ठन्ति निवर्त्तं ते वा तद्दकतीरम् । बृ० द्वि० ३० अ ।

दगतुंडो-दकतुण्ड पक्षिविशेष. । प्रश्न० ८ ।

दगतूर-उदक मुरवादितूर्याणा शब्दकरणम् । बृ० द्वि० ३२ अ ।

दगथालग-दकस्थालक-कास्यादिमय जलपात्रम् । जं० प्र० ३८६ ।

दगपचवण्णे-अष्टाशीतौ महाग्रह चतुस्त्रिंशत्तम । ठाणा० ७६ ।

दगपहो-जेण पणो दगस्स वच्चति सो दगपहो । नि० चू० प्र० २६५ अ ।

दगपिप्पली-हरितविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।

दगभवण-उदकभवन-पानीयगृहम् । दश० १६६ ।

दगभवनं-उदकभवन-उदकगृहम् । आचा० ३४० ।

दगमंडवगा-दकमण्डपका -स्फटिकमण्डपका । जं० प्र० ४४ । जीवा० २०० ।

दगमंडवा-स्फाटिका मण्डपा । राज० ७६ ।

दगमंडवो-उदकमण्डप -उदकक्षरणयुक्त । प्रश्न० १६३ ।

दगमग्गो-दगवाहो । नि० चू० प्र० २६५ अ ।

दगमट्टि-दकमृत्तिका-चिक्खलम् । आव० ५७३ ।

दगमट्टिआ-दकमयुक्तमृत्तिका विवेचकद्रव्यप्रयोगपूर्विका मृ- द्विवेचनकलाप्युपचाराद्दकमृत्तिका । जं० प्र० १३७ । उद- कमृत्तिका अचिरात्क्षार्द्रीकृता मृत्तिका । आचा० २८५ । उदकप्रधाना मृत्तिका । आचा० ३२२ । चिक्खल्ला । नि० चू० द्वि० ८३ अ ।

दगमास-वासा । नि० चू० द्वि० १०६ अ ।

दगरए-उदकरज -उदककणा । प्रज्ञा० ३६१ । जीवा० २१० । पानीयकणा । जीवा० १६४ । दकरज - उदकबिन्दुः । बृ० तृ० १९२ आ ।

दगरक्खसो-उदकराक्षस -जलमानुषाकृतिर्जलचरविशेष । सूत्र० १६० ।

दगरय-दकरज -श्लक्ष्णोदककणिका । आव० ४४३ ।

दगलेव-उदकलेपो-नाभिप्रमाणजलावगाहनम् । सम० ९६ ।

दगवण्णो-दकवर्ण अष्टाशीतौ महाग्रहे चतुस्त्रिंशत्तम । जं० प्र० ५३५ ।

दगवार-उदककुम्भ -पानीयघट । दश० १७२ ।

दगवारओ-पाणयगडुयओ । दश० चू० ७६ ।

दगवारग-दगवारक -जलघट । जं० प्र० १०१ ।

दगवाहो-दगमग्गो । नि० चू० प्र० २६५ अ ।

दगससट्ठहडा-दगससट्ठाहृता-उदकसम्बद्धानीता हस्तमा- त्रोदकसंसृष्टा वा भावना । आव० ५७६ ।

दगसीम-वेलंधरनागराजस्य चतुर्थं आवासपर्वत । ठाणा० २२६ । दकसीम -मन शीलाक भुजगेन्द्रस्यावासपर्वत । जीवा० ३११ ।

दगसुगरिया–परिव्राजका । नि० चू० द्वि० १७२ अ ।
दगसोआरा– । नि० चू० प्र० ३५६ आ ।
दगसोकरो–परिव्राजक । आव० ४०० ।
दच्छनरो–मायात्रिकयानपात्रेभ्य सकाशात् दक्षतरो वेगवाहित्वयं । प्रश्न० ५१ ।
दच्छिहिसि–द्रक्ष्यसि । आव० ५०६ । भग० ११३ ।
दट्ठा–दष्टा । व्य० प्र० २८ अ ।
दड्ढ–दाह –कर्मदलिकदारूणां ध्यानाग्निना तद्रूपापनयनमकर्मत्वजननम् । भग० १६ । दग्ध–स्वस्वभावापनयनेन भस्मीकृतम् । आव० ५८२ । दाह –अग्निना दार्वा(र्या)दिविषयो दाह । भग० १६ ।
दड्ढछवी–दग्धछवि –शीतादिभिरुपहतत्वक् । प्रश्न०५२ ।
दड्ढप्पइण्णो–दृढप्रतिज्ञ । भग० ६५३ ।
दड्ढिल्लयं–दाधम् । आव० ८३६ ।
दढ–दृढ –विभीर्तासिकारहित परीषहोपसर्गं निष्प्रकम्पो वा । आचा० १२२ । गाढ । उत्त० ३४९ । निष्प्रकम्पम् । नंदी०४६ । पण्मासी यावद् सवयभोगम् । पण्मासान् यावत् ध्रियते तद् ईदृश दृढम् । बृ० द्वि० २३८ अ । दृढ–अतिनिबिडचयापन्नम् । जीवा० १२१ ।
दढक्खमाइया–महाश्वपत्यादय । व्य० द्वि० १७६ आ ।
दढधणू–आगामिन्यामुत्सर्पिण्या भरतक्षेत्र अष्टम कुलकर. । ठाणा० ५१८ । आगामिन्यामुत्सर्पिण्या ऐरावतक्षेत्रे षष्ठ कुलकर । सम० १५३ ।
दढधम्म–दढो धर्मो यस्य, आपत्यपि तत्परिणामाविचलनात् अक्षोभत्वादित्यर्थ ॥ दृढधर्मेति । ठाणा० २४२ । दृढधर्म्मा य आपदपि धर्मान्न चलतीति । ठाणा० ४८४ । दृढ –स्थिरो निश्चलो धर्मो यस्य स । ओघ० २०२ ।
दढनेमी–दृढनेमि –अन्तकृद्दशानां चतुर्थवर्गस्य दशममध्ययनम् । अन्त० १४ । दृढनेमि.–समुद्रविजयस्य चतुर्थ सुत । उत्त० ४९६ ।
दढपइन्न–दृढप्रतिज्ञ । भग० ५४४, ६९५ । अन्त० ४ । विपा० ५१ । दृढप्रतिज्ञ –भव्यविशेष । विपा० ४४ ।
दढप्पहारी–दृढप्रहारी–कौशाम्ब्या रथिक । उत्त० २१४ । गाढप्रहार । ज्ञाता० २३९ ।
दढभूमि–दृढभूमि । आव० २१६ ।
दढमित्तो–दृढमित्र –योगसंग्रहे निरपलापदृष्टान्ते दन्तपुरनगरे धनमित्रवणिजमित्रम् । आव० ६६६ । धणमित्तस्स आलावतस्स वयंसो । नि० चू० तृ० १२८ अ । धनदत्तसार्थवाहस्य मित्रम् । व्य० प्र० १०७ अ ।
दढरह–निरयावलया पञ्चमवर्गेऽष्टममध्ययनम् । निरय० ३९ । भरतक्षेत्रे अतीतायामुत्सर्पिण्या अष्टम कुलकर । ठाणा०५१८ । भरतक्षेत्रे अतीतायामवसर्पिण्या अष्टम कुलकर । सम० १५० । शीतलजिनपिता । आव० १६१ । सम० १५१ । लोकपालाग्रमहिषीणां तृतीया पर्षत् । ठाणा० १२७ । दृढरथा–पिशाचकुमारेन्द्रस्य बाह्या पर्षत् । जीवा० १७१ ।
दढाउ–दाढादाल । जीवा० १२१ ।
दढाउणा–दृढायुरप्रतीत । ठाणा० ४५६ ।
दढाऊ–आगामिन्यामुत्सर्पिण्या चतुर्विंशतिकाया पञ्चमतीर्थकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ ।
दण्डः–दुष्प्रयुक्तमनोवाक्कायलक्षणो हिंसामात्र वा एकत्वं चास्य सामान्यनयोदेशाद् एवं सर्वत्रैकत्वमवसेयम् । सम० ५ ।
दण्डपादिका– । उत्त० ५५ ।
दण्डपालः–नगररक्षक । उत्त० ४९५ ।
दण्डपाशिकः–राजसेव्यः । आचा० ३३४ ।
दण्डाः–दुष्प्रणिहितमनोवाक्कायलक्षणा । प्रश्न० ९७ ।
दण्डिकः–राजा । ओघ० १२० ।
दण्डिवक्त्र– । नंदी० १६३ ।
दतिए–वायपुण्णो दतिगो । नि० चू० प्र० ४५ अ ।
दत्त–औदनथालोपविवरणे भिक्षाचार्यशिष्य । पिण्ड० १२५ । भरतक्षेत्रे आगामिन्यामुत्सर्पिण्या पञ्चम कुलकर । सम० १५३ । ठाणा० ३९८ । दत्त –मगमस्थविराचार्यस्य शिष्य । उत्त० १०८ । दत्त –तगरानगर्यां वास्तव्यो वणिक् । उत्त० ९० । दत्त –भद्राभिधधिग्जातीयपुत्रः धिग्जातिनृपति । आव० ३६६ । दत्त –निरवलापदृष्टान्ते सङ्गमस्थविरशिष्य । आव० ५३६ । संगमथेराणामायरियाण सीसो । नि० चू० द्वि० ६५ आ । कुलपुरे दुशिष्य । मर० । निरयावल्या तृतीयवर्गे सप्तमाध्ययनम् । निरय० २१, ३६ । दत्त –सप्तमो वासुदेव ।

आव० १५६। मेतार्यपिता। आव० ३५५। दत्त–रोहीटकनगरे गाथापति। विपा०८२। दत्त–चम्पानगर्यां नृपति। विपा० ९५।

दत्ताणुन्नायसंवरो–दत्त च–वितीर्णमशनादिकमनुज्ञात च–प्रतिहारिकपीठफलकादि ग्राह्य, इत्येवरूप संवरो दत्तानुज्ञातसंवर। प्रश्न० १२३।

दत्ति–दत्ति सकृद्धक्तादिपातलक्षणा। प्रश्न० १०६।

दत्तिआ–दत्ता च कन्या पित्रादिना परिणीयत इति। आव० १२६।

दत्तिते–दत्तय–सकृद्भक्तादिक्षेपलक्षणा। ठाणा० २६८।

दत्तिय–दात्रिका। आचा० ६१।

दत्तिलायरिअ–आचार्यविशेष। दश० ७।

दत्ती–परिसंवयमप्येकश क्षिपति एवा दत्ति। आव० ८४४। दत्ति–एकक्षेपभिक्षालक्षणा। औप० ३६।

दत्तीओ–दय–एवप्रक्षेपप्रदानरूपा। ठाणा० १३६। दत्ति–सकृत्प्रक्षेपलक्षणा। ठाणा० ११०।

दत्तेसणा–दत्त दान तस्मिन् एषणा–सङ्कदोषान्वेषणात्मिका दत्तैषणा। उत्त० ५६।

दद्दर–चीवरावनद्ध कुण्डिकादिभाजनमुखम्। ज० प्र० ५६। दद्दर–बहल, दर्दराभिधानाद्रिजातश्रीखण्डो वा चपेटारूप। ज्ञाता० ४०। घन–चपेटाभिघात, सोपा वीथी। सम० १३८। गलदर्दर वचनाटोप इत्यर्थ। प्रश्न० ४६। दर्दर–आच्छादनम्। आव० ६२५। बहल चपेटाकार। राज० ३६। मुखे घनेन चीवरेण बन्धनम्। बृ० प्र० २६६ अ। दद्दर–वाद्यविशेष। जीवा० १०५। बहल चपेटाप्रकारो वा। जीवा० १६०,२२७। औप० ५। प्रज्ञा० ८६। दर्दर–चीवरावनद्ध कुण्डिकादिभाजनमुखम्। जीवा० २१४, २४४। लघुपटह। जीवा० २६६, २६६। पर्वतविशेष। ज्ञाता० २२२। चन्दनोत्पत्तिस्थानभूत पर्वत। ज० प्र० ४१२। दर्दर–निरन्तरसाहृपलकमयो नि श्रेणिविशेष। पिण्ड० ११०।

दद्दरए–दद्दरए–मुखबन्धन वस्त्रखण्डम्। पिण्ड० १०१।

दद्दरओवीलको–दर्दरेणोपपीडयति–आत्मनो बाध करोतीति दद्दरोपपीडक। प्रश्न० ४६।

दद्दरओवीलग–दर्दरेण गलदर्दरेण–वचनाटोपेन अपव्रीडयति–गोपायन्तमात्मस्वरूपपर विलज्जीकरोतीति स दर्दरापव्रीडक। प्रश्न० ४६।

दद्दरग–दर्दरिको–यस्य चतुर्भिश्चरणैरवस्थान भुवि स गोधाचर्मावनद्धो वाद्यविशेष। ज० प्र० १०१।

दद्दरपिहण–दर्दरपिधान–वस्त्रबन्धनम्। बृ० द्वि० २७ अ।

दद्दरमलयसुगंधे–दर्दरमलयसुगन्ध। ज० प्र० ४१०।

दद्दरयसठिय–दर्दरसंस्थित–आवलिका बाह्यस्य षोडश संस्थानम्। जीवा० १०४।

दद्दरियं–लिप्तम्। नि० चू० तृ० ५६ आ।

दद्दरेति–बध्नाति। नि० चू० द्वि० २२ अ।

दद्दु–दद्रु–क्षुद्रकुष्ठविशेष। भग० ३०८। ज० प्र० १७०।

दद्दुर–मणिकारश्रेष्ठिजीव। भक्त०। राहो. पञ्चमनाम। भग० ५७५। देवविशेष। ज्ञाता० १७८। दर्दुर–चर्मावनद्धमुख कलश। प्रश्न० १५६।

दद्दुरवडिसए–सौधर्मकल्पे विमानविशेष। ज्ञाता० १७८।

दद्धू–पसिद्ध। नि० चू० प्र० १२७ आ। तब्भवो दोसो। नि० चू० प्र० १८८ आ।

दद्रू–सत्वम महाकुष्ठम्। प्रश्न० १६१। महाकुष्ठविशेष। आचा० २३५। त्वग्रोगविशेष। पिण्ड० ६।

दधिफोल्लइ– । भग० ८०३।

दधिघटिका– । आचा० १३८।

दधिघणो–दधिघन–घनीभूत दधि। ज०प्र० ४६। जीवा० २०५।

दधिमुहउप्पायपव्वय– । ठाणा० २३०।

दधिमुहा–पर्वतविशेष। सम० ७३।

दधिवासुया–दधिवासुका–वनस्पतिविशेष। ज० प्र० ४५। जीवा० २००।

दधिवाहणो–दधिवाहन–चम्पा नगर्यधिपति। आव० २२३।

दधिहण्डिका–जाम्बुवतीरूपम्। विशे० ६११।

दधी–दधि। प्रज्ञा० ३६१।

दन्तकापु– । आचा० ३१३।

दन्तपुत्तलिका–दन्तकर्मणि दृष्टान्त। आचा० ४१४।

दन्तवण–दन्तपावन–दन्तमलापकर्षणकाष्ठम् । उत्त० ४।
दन्ता –दशना । आचा० ३८ ।
दप्प–व्यायामवल्गनादिषु व्यापृततया यो निष्कारणेऽनादर नस्याप्नायां स दर्प । व्य० द्वि० ६५ ब । दप्पिका–या धारणमन्तरेण प्रतिसेवा क्रियते सा । व्य० प्र० ४७ आ । दर्प । मतसिद्धमीमानदलनोत्थो गर्व । उत्त० ४२८ । अवत्तत्व । नि० चू० प्र० २५ आ । दर्प्प –देहहृप्तता । सौभाग्याद्यभिमान । अब्रह्मणोऽष्टम नाम । प्रश्न० ६६ । दर्प्प –वल्गनादि । भग० ६१६ । ठाणा० ४९४ । दर्प – हृप्तता । भग० ५७२ ।
दप्पण–दर्पण अष्टममङ्गले प्रथमम् । जं० प्र० ४१६ । दर्पणक –आदर्शकदण्ड । ओघ० २० । दर्पण –दर्पण-गण्ड । जीवा० १७० । प्रश्न० ८० ।
दप्पणिज्ज–दर्पणीय–बलकर । ओघ० ६५ । उत्साहवृद्धि-हेतुत्वाद् दर्पणीयम् । जीवा० २७८ ।
दप्पणिज्जे–दर्पणीयमुत्साहवृद्धिहेतुत्वात् । जं० प्र० ११६ । दर्पणीय–बलकरमुत्साहवृद्धिकरमित्यर्थ इति । ठाणा० ३७५ ।
दप्पायमाणो–दर्पायमाण । उत्त० २११ ।
दप्पिया–दर्परागदोसाणुगया दप्पिया । नि० चू० प्र० ७६ अ ।
दब्भ–समूलम् । निरय० २६ । दर्भ–मूलसहित दर्भ । भग० २६०, ८०२ । कुश । प्रश्न० १२८ । समूल. । विपा० ७२ । दर्भमयी । प्रश्न० १३ । बहुभूत । ज्ञाता० ११४ ।
दब्भवब्भताणि–दर्भदर्भातानि । आचा० ३६६ ।
दब्भकुरा–तृणविशेष । प्रज्ञा० ३३ । भग० ८०२ ।
दब्भगयोइदल– । भग० ८०२ ।
दब्भपुप्फय–दर्भपुष्प –दर्वीकरसर्पविशेष । प्रश्न० ८ ।
दब्भा–दर्भायन–चित्रानक्षत्रस्य गोत्रम् । जं० प्र० ५०० ।
दब्भेया–विद्याविशेष । अन्या दर्भ–दर्भविषया भवति विद्या यथा दर्भेणस्पृश्यमान आतुर प्रगुणो भवति । व्य० द्वि० १३३ आ ।
दभियायमस्सगोत्ते– । सूर्य० १५० ।
दमओ–द्रमक । आव० ४२१ ।
दमगभत्तं–दमगारका तेसिं भत्त दमगभत्त । नि० चू० प्र० २७२ अ ।
दमगा–जे पढम विणय गाहेंति ते दमगा । नि० चू० प्र० २७७ अ ।
दमगो–दरिद्र । नि० चू० प्र० ३५४ अ । दरिद्र । नि० चू० द्वि० १६७ अ ।
दमघोससुयं– । ज्ञाता० २०८ ।
दमण–दमन–शिक्षाग्राहणम् । प्रश्न० २२ ।
दमणको–दमनक पुष्पजातिविशेष । प्रश्न० १६२ ।
दमणग–हरितविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
दमणगपुड–पुष्पजातिविशेष । ज्ञाता० २३२ ।
दमणा– । भग० ८०२ ।
दमदंत–यादवकौरवशाम्यवान् । मर० । दमदन्त–हस्ति-शीर्षनगर राजा । ज्ञाता० २०८ । आव० ३६५ ।
दमसेणे–दमसेन –कृष्णवासुदेवधर्माचार्य । आव० १६३ ।
दमिलि–द्राविडी । भग० ४६० । ज्ञाता० ४१ ।
दमीसरे–दमिन –उद्धतदमनशीलास्ते च राजानस्तेषामी-श्वर–प्रभु । यद्वा दमिन –उपशमिनस्तेषां महत्त्वेनाम-नात ईश्वरो दमीश्वर । उत्त० ४५१ ।
दम्मंतो–दमित । उत्त० ५३ ।
दम्म–दम्य –दमनयोग्य । आचा० ३६१ ।
दम्मा–दम्य –दमनीय (गोरथ) । दश० २१७ ।
दयइ–दयते–पालयति । आचा० २७५ ।
दया–देहिरक्षा, अहिंसाया एकादश नाम । प्रश्न० ६६ ।
दयाधम्म–दयाप्रधानो धर्मो दयाधर्म, दयाविषयनियम-न वर्तिधर्म । उत्त० २९३ ।
दयामनका–प्रशस्या । ओघ० १५७ ।
दर–दरम् । बृ० द्वि० १०५ आ । अर्धम् । बृ० तृ० १२१ आ । अर्द्ध । नि० चू० तृ० ७३ ब । ईषद् । व्य० प्र० ४६ ब । दरत् । विशे० ५४१ । अर्धविरचि-तम् । पिं० ६१७ ।
दरगय–दरगत–ईषत्प्राप्त । विशे० ३१२ ।
दरदर–गोलम् । नि० चू० तृ० १६ ब ।
दरहिंडिए–अर्द्धहिंडिते । ओघ० १०४ ।
दरि–दरा–पर्वतकन्दरा गुहा । भग० १३४ । शृगाला-,

दिकृतभूविवरविशेष । भग० ६८३ । दर्या–गुहा । जं० प्र० ६६ ।
दरिअ–निम्नतरप्रदेश ग्रघोग्रामादि । भग० ४३६ ।
दरिद्दथेरा–दरिद्रस्थविरा नाम पाषण्डस्था । आव० २०४ ।
दरिद्दो–मल्लो । नि० चू० द्वि० ४५ अ ।
दरिमहेसु– । आचा० ३२८ ।
दरिय–दृप्त –बलोन्मत्त । आव० ७१६ । गर्वित । आचा० ७५ ।
दरिसण–दर्शन सामान्यविशेषात्मके वस्तुनि सामान्यग्रह णात्मको बोध । ठाणा० ४४७ । मत । नि० चू० प्र० ११ आ । दर्शन–आगम । सूत्र० ३७ । दर्शन–प्रकटन, शब्दस्योच्चारण–व्यापारण प्रयोग इति । विशे० ११२७ ।
दरिसणपुलाओ–दर्शनपुलाक, पुलाकस्य द्वितीयो भेद । उत्त० २५६ ।
दरिसणावरणिज्ज–दर्शनावरणीय–दर्शनमोहनीयमभिगृह्य– ते । भग० ४३२ ।
दरिसणिज्ज–दर्शनीय–दर्शनयोग्यम् । जीवा० १६१ । दर्शनीय–नयनमनोहारी । जीवा० ३४३ ।
दरिसणिज्जा–दर्शनयोग्या, या पश्यनश्चक्षुषो श्रम न गच्छ त । जं० प्र० ३१ । या पश्यच्चक्षुन श्राम्यति । ज्ञाता० १३ ।
दरिसाओ– । नि० चू० प्र० ७ आ ।
दरिसाव–दर्शनम् । दश० १०३ । नि० चू० प्र० १५ अ । व्य० प्र० १७ अ ।
दरिसावेउ–दर्शयतु । दश० ५१ ।
दरी–कुमारादी । नि० चू० द्वि० १२६ अ । भूविवरा दिकृता लघ्वी गर्ता । जीवा० ३४२ । जं० प्र० १२४ । शृगालादिकृतक्षीणभूमिविशेष । ज्ञाता० ३६ । कन्दर– विशेष । ज्ञाता० ६७ । दरी–सुरङ्गा गुफा च । आव० ६७७ । आचा० ४११ ।
दर्दरिका–गोधिका–वाद्यविशेष । अनु० १२६ ।
दर्दर–पर्वतविशेष । भग० ४७७ ।
दर्दरकः– । राज० ५० ।
दर्दरिका–वाद्यविशेष । ठाणा० ३९५ ।
दर्पण–कार्याभावे । बृ० प्र० २२२ अ ।
दर्भ–तृणविशेष । आचा० २८५ ।
दर्वी–वर्द्धकि । नंदी० १६५ ।
दर्वीकर–सर्पविशेष । सम० १३५ । प्रश्न० १० ।
दर्शन–श्रायभेद । सम० १३५ । दृष्टि–चक्षुर्ज्ञान नय मत वा । ठाणा० १८३ ।
दर्शनत –दर्शनमथ प्रयुञ्जानो दर्शनत । ठाणा० ३३७ ।
दर्शनलालस–अवलोकचपलम् । आव० ७८४ ।
दर्शनविशुद्धि– । आचा० ४१६ ।
दर्शनानि–नया । ठाणा० १९६ ।
दर्शनोपसम्पत्–दर्शनप्रभावनीयशास्त्रपरिज्ञानायमेव दर्शनो– पसम्पदिति । आव० २७० । दर्शनप्रभावकसम्मत्यादि शास्त्रविषया । ठाणा० ५०१ ।
दल–चूर्णम् । जं० प्र० ४२२ ।
दलति–प्रयच्छति । बृ० द्वि० २८१ अ ।
दलए–दलिक–कारणम् । भग० ६६५ ।
दलएज्ज–दद्यात् । आचा० २८० ।
दलनिकर–दलवृन्दम् । ज्ञात० १६८ ।
दलयमाणे–ददत् न कृतप्रत्युपकारो भवेदिति । ठाणा० ११६ ।
दलामि–दलयामि तुभ्य ददामि । ज्ञाता० ३६ ।
दलाह–दद्ध्वम् । उत्त० ३६१ । दल–प्रयच्छत । ज्ञाता० ११६ ।
दलिअ–द्रव्य वस्तु वा । ओघ० ३७ ।
दलिय–दलिक–परममेधावी आचार्यपदयोग्य । बृ० तृ० २३८ आ ।
दव–द्रव –जलम् । पिण्ड० १२ । द्रव –परिहास । ओघ० २१ । जीवा० १७२ । प्रज्ञा० ६६ । द्रव –विकृतिवि– शेष । आव० ८५४ । द्रव –कर्मग्रन्थिद्रावणाद् द्रव– सयम । सूत्र० ३१६ । दव–दुतापवाचक । बृ० प्र० १२४ ब । द्रव–पानकम् । ओघ० १०१ । पानीय । पिण्ड० १७५ । सौवीरद्रवादिक अलपकृत, दुग्धतैलघ– शादद्रवघृतादि च । बृ० तृ० २०६ आ । द्रव –सयम । आचा० ७७, १६१ । द्रव–तन्दुलधावनादि । पिण्ड १२ ।

दवउदग-द्रवोदकम् । नि० चू० प्र० ४५ अ ।

दवए-द्रवति 'दुद्रुगतौ' इति धातु, ततश्च द्रवति तांस्तान् स्वपर्यायान् प्राप्नोति-मुञ्चति वा । विशे० २४ ।

दवकारगा-द्रवकारका -नैलिकरा । ज० प्र० २६४ ।

दवकारिओ-परिहासकारिणी । भग० ५४८ ।

दवगुडो-द्रवगुड -गुडभेद, द्रवीभूतो गुडविशेष । आव० ८५४ ।

दवग्गिदावणया-दवाग्निदापनता-त्रयोदश कर्मादानम् । आव० ८२६ ।

दवदव-द्रुत द्रुत तथाविधालम्बन विना त्वरितम् । उत्त० ४३४ । द्रुत द्रुत । वृ० प्र० २८८ आ । अन्त० २० ।

दवदवचार-द्रुतद्रुतचार विनात्ययसमाधौ प्रथम स्थानम् । आव० ६५२ ।

दवदवचारि-द्रुतद्रुतं चरति-गच्छति, सोऽनुकरणशब्दतो दवदवचारि, असमाधौ प्रथम स्थानम् । सम० ३७ ।

दवदवस्स-अभ्युप । द्रुत । दश० चू० ७६ ।

दवदवस्स-द्रुतद्रुत त्वरितम् । दश० १६६ ।

दवरप:-सूत्रम् । जीवा० २३७ ।

दवरिका-जीवा-प्रत्यञ्चा । सूर्य० २३३ ।

दवविरोह-द्रवेण काञ्जिकेन सह विरोध । द्रवविरोध द्रव-उदक तत निर्लेपन करोति सागारिकपुरत इति । विनाश । ओघ० ४८ ।

दवसील-द्रवशील-भामइ दव दुय गच्छए य दरितव्य गो-विमामए मक्व दुयदुयगामी फुडइ य डिओवि दप्पेण । वृ० प्र० २१३ अ । द्रवशील -दर्पाद् द्रुतगमनभाषणादि । ठाणा० २७५ ।

दविए-रागादिभावरहितत्वाद् द्रव्य, द्रवति-गच्छति तांस्तान् ज्ञानादिप्रकारानिति द्रव्य । गाथोत्तमानम् । दश० ८४ । द्रव्यकाय -ज्यादिघटादिद्रव्यसमुदाय । दश० १३४ । द्रव्यकाय-रागद्वेषरहित भिक्षुपर्याय । दश० २६२ । द्रव्य -द्रव्यानुयोग । दश० ४ ।

दविए जीविय-द्रव्यमेव सचेतनादिभेद जीवितव्यहेतुत्वाज्जीवित द्रव्यजीवितम् । ठाणा० ७ । रागद्वेषवि-मुक्तो । दश० चू० १४५ ।

दविओ- । दश० चू० ३३ ।

दवियसि- । सूत्र० ३०७ ।

दविय-वीय, तृण । नि० चू० द्वि० ७० आ । द्रविक-समुदाय । भग० ९२ । विशिनष्टि-रागद्वेषविरहाद्-द्रव्यभूत कर्मग्रन्थिद्रावणाद्वा द्रव -सयम स विद्यते यस्यासौ द्रविक । आचा० ३०९ । द्रव्य-सयम स विद्यते यस्यासौ द्रविक । आचा० २९२ । द्रव्य-भव्य -मुक्तिगमनयोग्य । आचा० २४६ ।

दवियणुजोगे-द्रवतीति द्रव्य तस्यानुयोग द्रव्यानुयोग-सदसत्पर्यालोचनारूप । ओघ० ८ ।

दविया-द्रविका नाम रागद्वेषनिर्मुक्ता, द्रव -सयम सप्त-दशविधान कर्मकाठिन्यद्रवणकारित्वाद्-विलयहेतुत्वाद् स येषां विद्यते त द्रविका । आचा० ७७ ।

दवियाणि-अटव्या घासार्थं राजकुलावरुद्धभूमय । आचा० ३८२ ।

दवियाणुओगे-अनुयोजन-सूत्रस्यार्थेन सम्बन्धन अनुरूपोऽनुकूलो वा योग -सूत्रस्याभिधेयार्थं प्रति व्यापारोऽनुयोग, व्याख्यानमिति भाव द्रव्यस्य-जीवादेरनुयोगो-विचारो द्रव्यानुयोग:, यज्जीवादेर्द्रव्यस्य विचार्यते स द्रव्यानुयोग, द्रवति-गच्छति तांस्तान् पर्यायान् द्रूयते वा तैस्तै पर्यायैरिति द्रव्य-गुणपर्यायवानर्थ, तत्र सन्ति जीवे ज्ञानादय सहभाविस्वलक्षणा गुणा न हि तद्वियुक्तो जीव कदाचनापि सम्भवति, जीवत्वहान, तथा पर्याया अपि मानुषत्वबाल्यादय कालकृतावस्था नानारूपा सन्त्येवेति, अतो भवत्यसौ गुणपर्यायवत्त्वात् द्रव्यमित्यादि द्रव्यानुयोग । ठाणा० ४८१ ।

दविल-द्रविड -विलातदशनिवासीम्लेच्छविशेष । प्रश्न० १४ ।

दव्वनो-द्रव्यायमाण । उत्त० २७९ ।

दव्व-द्रव्य-वस्तु । आव० ७६८ । द्रव्य-प्रोञ्छनादि । आव० ८४४ । द्रव्य-त्रिकालानुगतिलक्षण पुद्गलादि-वस्तु । प्रश्न० ११० । द्रव्य-विषयम् । प्रश्न० ५१ । द्रव्यं सामान्यम् । आवा० ९८ । इह द्रव्यमात्रतुल्यत्व वदता समुच्छिन्नसर्वप्रभेदनिर्भेदबीज मयूराण्डकरसवदनभिव्यक्तदे-

शकालक्रम प्रत्ययबद्धविशेषभेदपरिणतेर्योग्य द्रव्यम्। प्रज्ञा० १८४। वत्तनादिलक्षणो द्रव्यकाल । आव० २५७। द्रव्यजीवित-सचित्तादि । आव० ४७६। द्रव्य-भव्यो मुक्तिगमनयोग्य, रागद्वेषविरहाद्वा द्रव्यभूतोऽकषायो । सूत्र० १७० । सर्वत्रान्वयि सामान्यमुच्यते द्रवति-गच्छति तान् तान् पर्यायान् विशेषानिति वा द्रव्यम्। जं० प्र० २६ । द्रु सत्ता तस्या एवाऽवयवो-विकारो वेति द्रव्यम् । विशे० २५ । द्रव्य-पूर्वोपात्त कर्म । दश० ६८ । द्रव्य-जीवाजीवभेद । अनु० १०५ । यत् सामान्य तद् द्रव्यम् । विशे० ८६६ । यत्रस्थास्त उत्पद्यन्त उत्पद्य चावतिष्ठन्ते प्रलीयन्ते च तद् द्रव्यम्। उत्त० ५५७। द्रव्य-हिरण्यम् । नि० चू० प्र० ३५६ अ । द्रवति-गच्छति तांस्तान्पर्यायानिति द्रव्य-अतीत-भविष्यद्भावकारण अनुभूतविवक्षितभावमनुभविष्यद्विव क्षितभाव वा वस्त्विदयथ । अनु० १४ ।

दव्वकाल-वर्तनादिरूपो द्रव्यकाल । विशे० ८३७ । स्वपर्यायै सार्द्धम् । ठाणा० ३६६ । द्रव्यकाल-वर्त्तना दिलक्षण । दश० ६ ।

दव्वगुणो-द्रव्यगुण-द्रव्यम् । आचा० ८५ ।

दव्वचरण-गतिचरण भक्षणाचरण आचरणाचरण च । नि० चू० प्र० १ अ ।

दव्वट्ट-शकटादिचक्राणामुद्धिमूले वा यो लोहमय पट्टो दीयते स द्रव्यार्त्त । आचा० ३५ ।

दव्वट्ठया-द्रव्यमर्थस्तस्य भाव द्रव्यत्व वा द्रव्यार्थता। अनु०६७। द्रव्य च तदर्थश्चेति द्रव्यार्थस्तस्य भावो द्रव्यार्थता-प्रदेशगुणपर्यायाधारता अवयविद्रव्यतेति यावत्। ठाणा० १०। द्रव्यार्थता द्रव्यास्तिकनयमतम्। जीवा०१८३। द्रव्य यथार्थ तात्त्विक पदार्थ प्रतिपाद्यो यस्य न तु पर्याया स द्रव्यार्थ-द्रव्यमात्रास्तित्वप्रतिपादको नयविशेष तद्भावो द्रव्यार्थता, द्रव्यमात्रास्तित्त्वप्रतिपादकनयाभिप्राय इति यावत् । जं० प्र० २६ ।

दव्वट्ठाणाउय-द्रव्य-पुद्गलद्रव्य तस्य स्थान-भेद परमाणुद्विप्रदेशिकादि तस्यायु-स्थिति, अथवा द्रव्यस्याणुत्वादिभावेन यत्स्थान तद्रूपमायु द्रव्यस्थानायु । भग० २३६ ।

दव्वट्ठो-द्रवति गच्छति तान् तान् पर्यायान् विशेषानिति वा द्रव्यमिति व्युत्पत्तेर्द्रव्यमेवार्थ तात्त्विक पदार्थो यस्य न तु पर्याय स द्रव्यार्थ-द्रव्यमात्रास्तित्वप्रतिपादकोनयविशेष । जीवा० ६८ ।

दव्वणुमण-द्रव्यगोपनम् । उत्त० २२१ ।

दव्वतितिण-द्रव्यतितिणिक । बृ० प्र० १२६ आ । ज अप्पीए दठ तिडितिडेति त दव्वतितिण । नि० चू० तृ० ८० अ ।

दव्वतित्थ-द्रव्यतीर्थ-मागधवरदामादि। आव० ४६८। दव्वतओ-द्रव्यस्तत्र-पुष्पगन्धधूपादि । आव० ४६२ ।

दव्वदेवो-यो हि पृथ्व्यादिभूत्वा देवत्व प्राप्स्यति बद्धायुष्क अभिमुखनामगोत्रो वा स योग्यत्वाद् द्रव्यदेव. । आव० ७६८ ।

दव्वधम्म-द्रव्यधर्म । दश० २१ । द्रव्यधर्म-धर्मास्तिकाय तिक्तादिर्वा द्रव्यस्वभाव गम्यादिर्वा धर्म कुतीर्थिको वा धर्म । आव० ४६७ ।

दव्वपडिबद्धा-द्रव्यप्रतिबद्धा । नि० चू० प्र० १०६ आ ।

दव्वपरंपरा-द्रव्यपरम्परा । दश० ४६ ।

दव्वपाणा-द्रव्यप्राणा-आयु प्रभृतय । जीवा० १४० ।

दव्वब्भूय-द्रव्यभूत भावरहित । विशे० १३११ ।

दव्वभावभासा-तत्र द्रव्य प्रतीत्योपयुक्तोर्या भाष्यते सा द्रव्यभावभाषा । भावभाषाभेद । दश० २०८ ।

दव्वभावसंकोयणपयत्थो-द्रव्यसङ्कोचन करशिर पादादिसङ्कोच, भावसङ्कोचन विशुद्धस्य मनसो नियोग, द्रव्यभावसङ्कोचनप्रधान पदार्थ द्रव्यभावसङ्कोचनपदार्थ । आव० ३७६ ।

दव्वभिक्खु-क्रियाविशिष्टविदारणादिदाहसमन्वितो, द्रव्य भिनत्तीति कृत्वा । द्रव्यभिक्षु-अपारमार्थिक । दश० २६० ।

दव्वभूतो-अणुवओगो, भावशून्येत्यर्थ । नि० चू० प्र० ६४ अ ।

दव्वमंद-द्रव्यमन्द-अतिस्थूलोऽतिकृशो वा। आचा०७०।

दव्वमूढो-बाहिरितो धूमेणाकुलितो मुज्झति, अतो वत्तूर मेव मदणकोद्दवोदणेण वा भुत्तण मुज्झति । जो वा

पुव्वदिट्ठ दव्व कालंतरेण दिट्ठम्मि ण याणति सो दव्व मूढो । नि० चू० द्वि० ४१ आ ।

दव्वरूव–यत् मन पर्याप्तिनामकर्मोदयतो मन प्रायोग्य-वर्गणादलिकमादाय मनस्त्वेन परिणमन तत् द्रव्यरूप मन । प्रज्ञा० ३११ ।

दव्वलेस–द्रव्यलश्यावर्णं । भग० ५७४ ।

दव्ववग्गण–समानजातीयद्रव्याणा राशिर्द्रव्यवर्गणा । भग० २४ ।

दव्वविसेसो–द्रव्यविशेष –द्रव्यपरिणाम । भग० २३७ ।

दव्वविहुगम–धारयत्येव तद्द्रव्य यस्त द्रव्यविहङ्गम इति, द्रव्य च तद् विहङ्गमश्चेति द्रव्यविहङ्गम । दश० ६६ ।

दव्वसकोयण–द्रव्यसङ्कोचन करशिर पादादिसकोच । ज० प्र० १० । आव० ३७६ ।

दव्वसम्म–यथा मयमवलक्षणनिष्पत्ते कर्त्तुं तन्निमित्तचित्तस्वास्थ्योत्पत्तो यदर्थं वा कृत तस्य शोभनानुकरणतया समाधानहेतुत्वाद्वा द्रव्यसम्यग् । आचा० १७५ ।

दव्वसाम–द्रव्यसाम । उत्त० ५३३ ।

दव्वसारो–द्रव्यसार –द्रव्यलक्षणसार, परिग्रहस्य दशम नाम । प्रश्न० ६२ ।

दव्वसीले–तच्छील –यो हि फलनिरपेक्षस्तत्स्वभावादेव क्रियासु प्रवर्त्तते ॥ तच्छील –द्रव्यशील, प्रावरणाभरण-भाजनादिषु । सूत्र० १४३ ।

दव्वसुद्ध–द्रव्यशुद्ध द्रव्यत शुद्धम प्रासुकादिनेति । विपा० ९२ । द्रव्य–ओदनादिक शुद्ध उद्गमादिदोषरहित यत्र दाने तत् । भग० ६६१ ।

दव्वहलिया–तृणविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।

दव्वापाय–अपायस्य प्रथम प्रकार । द्रव्यादपायो द्रव्यापाय, अपाय –अनिष्टप्राप्ति द्रव्यमेव वा अपायो द्रव्यापाय अपायहेतुत्वादित्यर्थ । दश० ३५ ।

दव्वाभिओगो–द्रव्याभियोग –द्रव्यसयोगवशचूर्ण । ओघ० १६३ ।

दव्वाभिग्गहचरए–भिक्षाचर्यायाद्रव्याभिग्रहविषयाद् द्रव्याभिग्रहचर्या भिक्षचर्या । भग० ६२१ ।

दव्वायवे–द्रव्यातङ्क –आतङ्कभय । आचा० ७५ ।

दव्वायार–आचरण आचार, द्रव्यस्याचारो द्रव्याचार, द्रव्यस्य यदाचरण तेन तेन प्रकारेण परिणमनमित्यर्थं । दश० १०१ ।

दव्वासण्णं–द्रव्यासन्न–ज यवलधरआरामाईण आसण्णे वोसिरइ । ओघ० १२३ ।

दव्विंदियाइ–द्रव्येन्द्रियाणि – निर्वृत्त्युपकरणलक्षणानि । भग० ८७ ।

दव्विसोत्थिक– । भग० ८०२ ।

दव्वी–दर्वी–फणा । जीवा० ३६ । प्रज्ञा० ४७ । दर्वी–लघीयान्–दारुहस्त । पिण्ड० ८४ । दर्वी–गोवसद्दशा । दश० १७० । हस्तिविशेष । प्रज्ञा० ३३ । दर्वी । आचा० ३४२ ।

दव्वीकरा–दर्वीकरा –फणभृत । प्रश्न० ३७ । दर्वीव दर्वी–फणा सत् कारणशीला दर्वीकरा, अहिभेदविशेष । प्रज्ञा० ४६ ।

दव्वुवहाण–उप–सामीप्येन धीयते–व्यवस्थाप्यत इत्युपधान द्रव्यभूतमुपधान द्रव्योपधानम् । आचा० २६७ ।

दव्वोवरम–द्रव्योपरम –द्रव्यान्यथात्वम् । भग० २३६ ।

दव्वोवाय–द्रव्योपाय, उपायभेद । दश० ४० ।

दव्वोसह–द्रव्यौषध पिप्पल्यादि । दश० १६३ ।

दसकन्धर.–रावण । प्रश्न० ८७ ।

दसदसकिकाया –शतम् । व्य० द्वि० ३४७ आ ।

दसधासामाचारी–इच्छामिच्छेत्यादिका । ओघ० १ ।

दसरथ –अयोध्याधिपति, रामपिता । प्रश्न० ८७ ।

दसविध–चक्रवालसमाचारी, सामाचारीविशेष । व्य०प्र० १६ आ ।

दसा–दशाध्ययनप्रतिबद्धा ग्रन्थपद्धतय । प्रश्न० १ ।

दसाराह्य –कृष्णागतभोप्रार्थनाप्रणयमन्नकारिण । दश० २४७ ।

दसार्णकूटवर्त्तिनि– । आचा० ४१८ ।

दसार्णभद्र –दशार्णपुरे राजा । ठाणा० ५१० ।

दसग–दशानामङ्गानां समाहारो दशाङ्गी । उत्त० १८७ ।

दशाङ्गानि–भोगोपकरणानि वक्ष्यमाणान्यस्मिन् दशाङ्ग । उत्त० १८७ ।

दस–दशा–भाग । उत्त० १४४ ।

दसउरं-दशपुरं, प्रद्योतनमोचने नगरम् । उत्त० ९९ । दशपुरं सप्तमनिह्नवोत्पत्तिस्थानम् । विशे० ९३४ ।

दसउरनगर-दशपुरनगर-आर्यरक्षितदीक्षानगरम् । विशे० १००२ ।

दसकालिअं-दशवैकालिकम् । आव० ६१ ।

दसगुण-दशगुण -एकगुणकालापेक्षया दशाभ्यस्त । ठाणा० ५२७ ।

दसण्णकूड-दशार्णकूट-गजाग्रपदोत्पत्तौ यत्र महावीरस्य समवसरणं जातम् । आव० ६६९ । दशार्णकूट-पर्वत विशेषः । आव० ३५९ ।

दसण्णपुरं-दशार्णपुर दशार्णभद्रराजधानी । आव०३५९ । दशार्णपुरं यत् परावर्त्य एडकाक्षनाम नगरं जातम् । आव० ६६९ ।

दसण्णभद्दो-दशार्णभद्र दशार्णपुरनगरे राजा । आव० ३५९ । दशार्णभद्र -गजाग्रपदोत्पत्तिविषये दशार्णपुरनगराधिपति । आव० ६६९ ।

दसण्ण-दशार्ण, देशविशेष । उत्त० ४४८ ।

दसण्णा-दशार्णाः जनपदविशेष. । प्रज्ञा० ५५ ।

दसतोण-ओषधिविशेष. । प्रज्ञा० ८३ ।

दसदसमिया-दशदशमिका-भिक्षुप्रतिमाविशेष. । अन्त० २९ । दश दशमानि दिनानि यस्यां सा दशदशमिका । सम० १०० ।

दसद्धवण्णं-दशार्द्धवर्णं-पञ्चवर्णम् । जं० प्र० ९८ । दशार्द्धवर्णं-कुसुमविशेष । आव० २३१ ।

दसधणू-निरयावल्यां पञ्चमवर्गे एकादशममध्ययनम् । निरय० ३९ । ठाणा० ५१८ । ऐरवतक्षेत्रे आगामिन्यां मुत्सर्पिण्यां षष्ठ कुलकर । सम० १५३ ।

दसपलयं-दशपलमानम् । आव० १६४ ।

दसपुर-दशपुरम् । दश० हि० ३११ आ । णगरविसेसो । नि० चू० द्वि० १०९ अ । दशपुर-आर्यरक्षितविहारस्थानम् । उत्त० १७३ । दशपुर-पुरविशेष. । आव० २९२ । सोमदेवब्राह्मणवासनगरं नगरम् । आव० २९६ । दशपुर-अबद्धिकनिह्नवोत्पत्तिस्थानम् । आव० ३१२ ।

दसपुरोद्देसे- । नि० चू० प्र० ३४६ आ ।

दसमुद्दिताणंतकं-दशमुद्रिकानन्तक - हस्ताङ्गुलिसम्बन्धि-मुद्रिकादशकम् । जीवा० २५३ ।

दसमुद्दियाणंतयं-दशमुद्रिकानन्तक - हस्ताङ्गुलिमुद्रिकादशकम् । भग० ४७७ ।

दसरह-निरयावल्यां पञ्चमवर्गे सप्तममध्ययनम् । निरय० ३९ । भरतक्षेत्रेऽतीतायामवसर्पिण्यां नवमः कुलकरः । सम० १५० । दशरथ -नारायणवासुदेवपिता । सम० १५२ । आव० १६३ । भरतक्षेत्रेऽतीतायामुत्सर्पिण्यां नवम कुलकर । ठाणा० ५१८ ।

दसहा-दशधा, समाचारीभेद । विशे० ८४१ । दशविधा-इच्छाकारादिलक्षणा सामाचारी । आव० २५८ ।

दसहासामायारी -इच्छाकारमिथ्यादुष्कृतादिदशविधसाधुसमाचाररूपा दशधा सामाचारी । विशे० ८४२ ।

दसा-दशा । आव० ६१ । अनुभागेन पुनो विभागो दशा । नि० चू० द्वि० २८ आ । दशा-वर्तिः । जं० प्र० १०२ । दशा-अवस्थाऽपरिगतिमिद्धिगमनलक्षणा । नदी० २०८ ।

दसाउ-वर्षदशकप्रमाण. कालकृता अवस्था. । ठाणा० ५१९ । दशाधिकाराभिधायकत्वाद्दशा इति । ठाणा० ५०६ ।

दसार-दशार्हा.-समुद्रविजयाद्यो दशवसुदेवान्ताः । सम० १३२ । दशारा -वासुदेवाः । सम० १५६ । दशार-त्रिपृष्ठवत. । आव० १६७ । दशार्हाः-बलदेववासुदेवाः । वासुदेवा । जं० प्र० १६६ । वासुदेवः । ज्ञाता० २२० ।

दसारकुलनंदणो-दशारकुलनन्दन । ओघ० १७९ ।

दसारचक्क-दशार्हचक्र-यदुसमूह । उत्त० ४९० ।

दसारवग्ग-दशारवर्ग -दशारसमुदाय हरिवंशराजान । दश० ३६ ।

दसारसीह-दशारसिंह -अरिष्टनेमिपितृव्यपुत्रः । प्रधानदर्शनवतोऽपि चारित्रेण विनाऽवरगतिप्राप्ति । आव० ५३२ । दशार्हसिंह -कृष्णः । उत्त० ६९ ।

दसारा-दसारा -समयभाषया वासुदेवा । ठाणा० ७६ । दशारा -हरिवंशकुलोद्भवा । सूत्र० २६९ । दशार्हा -समुद्रविजयादिका. । अन्त० २ । ज्ञाता० १००,२२० ।

दशार्हा –उत्त० ४६२ ।
दसुगाययणाणि–दस्यूना–चौराणामायतनानि–स्थानानि । आचा० ३७३ ।
दसुय–दस्यु –देशप्रत्यन्तवासी चौर । उत्त० ३६६ ।
दसेज्ज–दद्यात् । आव० ४०५ ।
दस्यु –अदत्तहार । आचा० १२३ ।
दह–ह्रद –नद्यादीनां निम्नतरः प्रदेश । उपा० १० । ह्रद –पद्मह्रदादि । प्रज्ञा० ७२ । ह्रदः । प्रज्ञा० २६७ । भग० ६२, २३७ । सूत्र० ३०७ । ज्ञाता० ३६ ।
दहगालण–ह्रदगालनं–ह्रदस्य मध्ये मत्स्यादिग्रहणार्थं भ्रमण, जलनि मारण वा । विपा० ८० ।
दहण–नगेराद्यवयवस्य वातापनयनार्थं दहनम् । आचा० ५० ।
दहन–स्वलिसमुद्घातध्यानाग्निना वेदनीयस्य भस्मसात्करण, दारुस्य च दग्धरज्जुतुल्यत्वापादनम् । आचा० २६८ ।
दहपती–ह्रदपति –नदप्रधानो महाह्रद । प्रश्न० ६६ ।
दहपवहण–ह्रदप्रवहण–ह्रदजलस्य प्रकृष्ट वहनम् । विपा० ८० ।
दहमलण–ह्रदमलन ह्रदस्य मध्ये पौनःपुन्येन परिभ्रमण, जले वा नि सारिते पङ्कमर्दनं थोहरादिप्रक्षेपेण ह्रदजलस्य विक्रियाकरणम् । विपा० ८० ।
दहमह–ह्रदमह –ह्रदयस्य उत्सव । जीवा० २८१ । आचा० ३२८ ।
दहमहण–ह्रदमथन–ह्रदजलस्य तरुशाखादिभिर्विलोडनम् । विपा० ८० ।
दहवतीओ– । ठाणा० ८० ।
दहवहण–ह्रदवहन–स्वत एव ह्रदाम्बुनिर्गम. । विपा० ८० ।
दहाति–दहा –ह्रद । ठाणा० ८९ ।
दहावई–द्रहावती. कुण्डनाम । ज० प्र० ३४६ ।
दहावती–द्रहा–प्रभवप्रभावेषा नन्दस्यामिनि द्रहावती महानदीनाम । ज० प्र० ३४६ ।
दहिकूर–दधिकूरम् । आव० ४१४ ।
दहिघणे–दधिघन –दधिपिण्ड । प्रज्ञा० ३६१ ।
दहिफोल्लइ–वल्लीविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
दहिमुहे–दधिमुखा –प्रत्येकमञ्जनकानां दिक्चतुष्टयव्यवस्थितपुष्करिणीमध्यवर्तिन षोडशेति । ठाणा० ४८० । दधिमुख –वरुणस्य पुत्रस्थानीयो देव । भग० १९९ । दधिमुखा –दधिवदुज्वलवर्णं मुख–शिखर रजतमयत्वाद् येषा ते । ज० प्र० १६३ । पर्वतविशेष । ज्ञाता० १५५ । दधिमुखा –अञ्जनकचतुष्टयपार्श्ववर्तिपुष्करिणीषोडशमध्यभागवर्तिन पर्वता । प्रश्न० ९६ ।
दहिय–दधि । आव० १६८ ।
दहिवण्णे–धर्मनाथजिनस्य चैत्यवृक्ष । सम० १५२ ।
दहिवन्न–दीपकुमारस्य चैत्यवृक्ष । ठाणा० ४८७ । भग० ८०३ । दधिपर्ण–वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
दहिवासुया–दधिवासुका–वनस्पतिविशेष । राज० ८० ।
दहिवाहणो–दधिवाहन –चम्पानगर्यां नृपति । उत्त० ३०० । दधिवाहन –द्रव्यव्युत्सर्गे चम्पानरेश करकण्डुपिता च । आव० ७१६ ।
दाइंति–दर्शयन्ति । सू० प्र० १०४ आ ।
दाइंतुच्चाराई–उच्चारप्रश्रवणस्थानानि । ओघ० ७७ ।
दाइ–विकल्पार्थो निपात । बृ० द्वि० २४१ आ । अभिप्रायदर्शनम् । नि० चू० प्र० १३८ अ ।
दाइला–दर्शिता । आव० १११ । दायिका–शोभिका । ज० प्र० १४२ ।
दाइओ–दर्शित । आव० ११८ ।
दाइओ–दायाद । आव० ४८७ ।
दाइतो–दर्शित । उत्त० ३०१ ।
दाइय–दर्शितम् । आव० ६४, ७०० । दायदा–पुत्रादय । ज्ञाता० २१ ।
दाइयविप्परद्धो–दायादघातित । आव० ३२७ ।
दाउं–स्वहस्तेन दातुम् । व्य० प्र० २२७ आ ।
दाए–दानम् । ज्ञाता० ३६ ।
दाएइ–दर्शयति । आव० १६७ ।
दाएज्जसु–दर्शयेः । उत्त० २१९ ।
दाएति–दर्शयति । आव० १४८ ।
दाएह–दर्शयत । उत्त० १०० ।

दाकलसं-कलशस्तु लघुतर । भग० ६८४ ।

दाकुंभग-इह कुम्भो महान् । भग० ६८४ ।

दाक्षपानक-पानकभेद । आचा० ३४६ ।

दाडिम-फलविशेष । प्रज्ञा० ३६५ । भग० ८०३ ।

दाढा-दंष्ट्रा-आमी । आव० ५६६ । दंष्ट्रा -आस्य । आव० ५६६ । सक्थि । जं० प्र० १६२ ।

दाढि-दंष्ट्रा-दशनविशेष । प्रश्न० ८ ।

दाढिआलि-दाढिकालि-सदशवस्त्रपरिधानरूपा दृश्यमाना धौतपोत वा । बृ० द्वि० २२० अ ।

दाढिगाली-दंष्ट्रागाली, दुष्प्रतिलेखितदूष्यपञ्चके पञ्चमो भेद । आव० ६५२ । ठाणा० २३४ ।

दाढियाए-उत्तरौष्ठस्य । भग० ६८४ ।

दाढीयाली-धोयपुत्ती । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।

दाढुड्डिअ-उद्धृतदंष्ट्र-उत्खातदंष्ट्रम् । दश० २७६ ।

दाणंतराइए-यदुदयवशात् सति विभवे समागते च गुणवति पात्र दत्तमस्मै महाफलमिति जानन्नपि दातु नोत्सहते तद्दानान्तरायम् । प्रज्ञा० ४७५ ।

दाण-दान-अशनादिप्रदानम् । आव० ६०४ । दान-लब्धस्यान्नादेर्ग्लानादिभ्यो वितरणम् । प्रश्न० १२६ । दान-स्वपरानुग्रहार्थमर्थिने दीयत इति दानम् । सूत्र० १५० दान-दान श्राद्धक । ओघ० ४७ ।

दाणकम्मे-दानकर्म-अङ्कनार्थं गिरिकरक्तसूत्रेण रेखादानम् । जं० प्र० २०६ ।

दाणट्ठा-दानार्थं-साधुवादनिमित्त यो ददाति । दश० १७३ ।

दाणमाणसगहिया-दानमानसगृहीता । आव० ६७७ ।

दाणमाणसगहीता-दानमानसगृहीता । आव० ३४६ ।

दाणरुई-दानरुची । आव० ११० ।

दाणव-दानवा -भुवनपतय । उत्त० ४३० ।

दाणवय-दानव्रत-वितरणनियम । प्रश्न० ३२ ।

दाणविप्पणासो-दानविप्रणाश -दत्तापलाप । प्रश्न० १२५ ।

दाणसड्ढ-दाणरूयी । नि० चू० प्र० १६६ आ, २८२ अ ।

दाणा-दाणसड्ढा । नि० चू० प्र० ८६ आ ।

दाणामा-दानमयी । भग० १७४ ।

दाणिं-इदानीं-सम्प्रति । भग० १७६ । इदानीम् । मर० । इदानीम् । उत्त० ३८७ ।

दाणिसिं-देशीयभाषयेदानीम् । उत्त० ३८७ ।

दाण्डपाशिक- । नंदी० १६३ ।

दातारो- । नि० चू० द्वि० १७० अ ।

दायालगं-उदकार्द्रं-स्थालकम् । भग० ६८० ।

दायालय-उदकार्द्रं स्थालकम् । भग० ६८४ ।

दानं-शुद्धि । भग० ७६६ । शिष्येभ्यो निसर्ग । आव० ६८ । अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्ग । तत्त्वा० ७-३३ ।

दानव-भवनपतिदेवविशेष । ठाणा० ३५६ ।

दानश्राद्ध-श्रावकविशेष । उत्त० ६६७ । आव० ८४६ ।

दाम-पुष्पदाम रत्नविचित्रम् चतुर्दशस्वप्ने पञ्चम स्वप्न । आव० १७८ । ज्ञाता० २० ।

दामओ-रज्जु । आव० १८८ ।

दामकं-दामक-रज्जुमयपादसंयमनम् । प्रश्न० ५६ ।

दामगंठी-दामग्रन्थि -रज्जुग्रन्थि । आव० ८२० ।

दामड्ढी-कुञ्जरानीकाधिपतिविशेष । ठाणा० ३०३ ।

दामणि-दामनी-पशुबन्धनम् । सूर्य० १३० ।

दामणिसंठिते-दामनिसंस्थितम् । सूर्य० १३० ।

दामणी-दामनि -पशुरज्जुसंस्थानम् । जं० प्र० ५०१ । प्रश्न० ८४ ।

दामण्णगो-दामन्नक -परलोककथविषये मणिकारश्रेष्ठिपुत्रस्य उदाहरणम् । आव० ८३३ ।

दामनी-द्वात्रिंशतलक्षणेषु लक्षणम् । जीवा० २७६ ।

दामा-दामा-पाशकविशेष । विपा० ५६ ।

दामिओ-दामित । आव० ३६६ ।

दामिणि-दामिनी । प्रश्न० ७० । गवादीनां बन्धविशेषभूता रज्जु । भग० ७१२ ।

दाय-दाय -सामान्यदानम् । ओघ० ६ । दानम् । विपा० ७७ । पर्वदिवसादौ दानम् । ज्ञाता० ८३ । दाय-धनविभागम् । जं० प्र० १४२ ।

दायग-दायक-दायकदोषदुष्टं, षष्ठ एषणादोष । पिण्ड० १४७ । दाता-बालवृद्धाद्ययोग्य. । एषणादोषाया षष्ठो भेदः । आचा० ३४५ ।

दायगसुद्ध–दायकशुद्ध–यत्र दाता औदार्यादिगुणान्वित । विपा० ९२। यत्राशसादिदोषरहितत्वात् दायक शुद्ध । भग० ६६१ ।
दायणा–निर्वचनरूपा दापना । विशे० ११५३ । दापना दशना दापना वा प्ररूपणाविशेष । आव० ३८२।
दायणे–दर्शयति । ओघ० ५३ ।
दार–अपत्यादिसमुदाओ । नि० चू० प्र० १४७ आ । द्वारम् । जीवा० २६९ । द्वार–प्रासादादीनाम् । जीवा० २५८। प्रश्न० ८ । द्वार–प्रतोलि । आव० १३६ । ज्ञाता० ८१ । द्वार–उपाय । प्रश्न० ११२ । द्वार–प्रवेशमुखम्। प्रश्न० १३६, दश० १४ । द्वार–व्याख्यान–मुखम् । उत्त० ७३ । द्वार–प्राकारद्वारिका । ओघ० ३ । द्वारम् । ओघ० २३ । द्वार–खडक्किका । भग० २३८ । द्वार–ग्रामस्य मुख, ग्रामप्रवेश । बृ० द्वि० १ अ । द्वार–विजयादि । प्रज्ञा० ७१ । द्वार–प्रवेशमुखम् । दश० ४ । द्वार–शाखामयम् । दश० १८४ ।
दारए–दारयति–स्फोटयति । ज्ञाता० ८१ ।
दारगरूव–दारकरूपम् । आव० ३५३ ।
दारगसाला–लेखशाला । बृ० द्वि० १०७ अ ।
दारगोउर–गोपुरद्वाराणि । सम० १३८।
दारचेडाओ–द्वारपिण्ड्यौ–द्वारशाखे । ज० प्र० ४८ ।
दारपाए–द्वारपा–रन्ध्रकरणम् । पिण्ड० ९४ ।
दारपिंडी–द्वारपिण्डी–द्वारशाखा । जीवा० ३५१ ।
दारवालो–द्वारपाल । आव० १७३ ।
दारसाहा–द्वारशाखा–द्वारपिण्डी । जीवा० ३५६ ।
दारा–अणुओगा । नि० चू० तृ० ७६ आ । द्वाराणीव द्वाराणि–प्रवेशमुखानि, एकस्यानकाध्ययनपुरस्यार्थाधिगमोपाया इत्यर्थ । ठाणा० ४ । द्वाराणि–उपाया । ठाणा० ३१६ । मर्मागमस्योपाय । सम० ११ । द्वाराणि । अनु० १७१ ।
दाराइ–प्रवेशमुखानि । जं० प्र० ५ ।
दारिद्दय–दारिद्र्य । नदी० १११ ।
दारिय–दारिका–डिक्करिका । आचा० ४११ । दारिका । आव० ३७१ ।
दारुआ–दारुकं–काष्ठकम् । जं० प्र० ३६ ।
दारुए–दारुक । उत्त० ३७९ । दारुक–अन्तकृद्दशाना तृतीयवर्गस्य द्वादशममध्ययनम् । अन्त० ३ ।
दारुकम्मगारो–दारुकमकर –वर्धक्यादि । दश० २६० ।
दारुग–दारुक–काष्ठम् । उत्त० ४१३ । दारुक । उत्त० ११८ ।
दारुगदंडे–दारुदण्डकम् । बृ० प्र० १७३ आ ।
दारुण–दारुण–अनिष्टम् । दश० २३२ । रौद्र । ज्ञाता० ८० । असह्यम् । आचा० १९४ । दारुणसील–दारुण कक्कस वा । दश० चू० १२३ ।
दारुणपरिणामो–दारुणपरिणाम –पापाना कर्मणा चौर्यादिकृतानामशुभविपाक । दश० ११३ ।
दारुणा–दारयन्ति जनमनासीति दारुणा –विलपिताऽऽक्रन्दिताद्य । उत्त० ३०८ । दारयन्ति मन्दसत्वाना सयमविषयां धृतिमितिदारुणा । उत्त० ११२ ।
दारुते–दारुक –वासुदेवस्य पुत्र , अरिष्टनेमिनाथस्य शिष्य । ठाणा० ४५७ ।
दारुदंडय–अग्रभागे ऊर्णिकादशायुतो दण्ड , दण्डस्याग्रभागे ऊर्णिकादशिका बध्यन्ते तत् दारुदण्डकम् । बृ० तृ० १०३ अ ।
दारुपव्वय–दारुनिर्मापित इव पर्वतक दारुपर्वतक । जीवा० २०० ।
दारुपव्वयगा–दारुनिर्मापिता इव पर्वतक । ज० प्र० ४४ ।
दारुमडे–भरतक्षेत्र आगामिन्यां चतुर्विंशतिकायां द्वाविंशतितमतीर्थंकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ ।
दारुय– । ज्ञाता० २१७ ।
दारुसकम–दारुसक्रम । आचा० ३०२ ।
दाल –भूप । प्रश्न० १४१ ।
दालाणि–अवदृष्टिगाणि । दश० चू० १११ ।
दालित्ता–विदार्य । प्रज्ञा० ४८ । दलयित्वा–विदार्य । जीवा० ४० ।
दालिम–दाडिमं–फलविशेष । प्रज्ञा० ३२८ । दाडिमं–वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
दालिमपाणग–पानकभेद । आचा० ३४७ ।
दालियबं–दालिकाम्ल दध्यादि । प्रश्न० १६३ ।

दालिय-विदार्य । आचा० ३२९ ।
दाली-राजि. । ओघ० १२६ ।
दावए-दद्यात् दापयेद्वा । भग० ३७५ ।
दावणं-दापयति । ओघ० ४३ ।
दावदए-षष्ठाङ्गे एकादश ज्ञातम् । ज्ञातम् । उत्त० ६१४ ।
दावद्दविओ-द्रावद्रविक.-द्रुतद्रुतगामी । बृ० प्र० १२४ अ ।
दावद्दवे-षष्ठाङ्गे एकादश ज्ञातम् । सम० ३६ । आव० ६५१ । ज्ञाता० १० । समुद्रतटे वृक्षविशेष. । ज्ञाता० १० ।
दावर-द्वापर-समयपरिभाषया द्वितीयकलिः । बृ० प्र० १८० आ । द्वापर-द्विकम् । सूत्र० ६७ ।
दावारगं-उदकवारकम् । भग० ६८० ।
दावरजुम्म-द्वाभ्यामादित एव कृतयुग्माद्योपरिवर्तिभ्या यश्चर युग्म कृतयुग्मादव्यस्तसन्निपातनविधे द्वापरयुग्मम् । भग० ७४४। द्विपर्यवसितो द्वापरयुग्मः । ठाणा० २३७ । द्वापरयुग्मे द्वापष्टिः । सूर्य० १६७ ।
दावरजुम्मकडजुम्मे-द्वापरकृतयुग्मेऽष्टादय । भग० ९६४।
दावरजुम्मकलियोगे-द्वापरकल्योजे नवादयः । भग० ९६४ ।
दावरजुम्मतेओए-द्वापरत्र्योजराशावेकादशादयः । भग० ९६४ ।
दावरजुम्मदावरजुम्मे-द्वापरद्वापरे दशादयः । भग० ९६४ ।
दास-दासः-आजन्मावधिरिङ्करः । व्य० द्वि० ३३७ अ । *अङ्कितः । व्य० द्वि० २७८ । दासः । उत्त० २२५ ।* दासत्त-दीयतेऽस्मै इति दास.-पोष्यवर्गरूप । उत्त० १८८ । दास-आमरण क्रयक्रीतः । जीवा० २८० । दासा.-गृहजातादयः । उत्त० २६५ । चेटकः । प्रश्न० ३८ ।
दासचेड-दासचेटः । उत्त० १४८ । आव० ३४३ ।
दासचेडए-दासस्य भृतकविशेषस्य चेटः-कुमारकः दासचेटः । ज्ञाता० ८० ।
दासचेडी- । नदी १६० ।
दासा-दासीपुत्रादयः । ठाणा० ११४ । गृहदासीपुत्रः । ज्ञाता० ८६ । गृहजातका । बृ० द्वि० ६० आ ।
दासि-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
दासी-चेटिका । प्रश्न० ३८ । घटयोषित् । सूत्र० १०६ ।
दासय-अङ्कपतिताः । उत्त० २६२ ।
दासेइ-दासः-आमरण क्रयक्रीत, गृहदासी पुत्रो वा । ज० प्र० १२२ ।
दाह-कषायाः । आव० ५६ । दाहः । भग० १६७ ।
दाहज्जरो-दाहज्वरः । आव० ६८ ।
दाहवक्कंती-दाहव्युत्क्रान्ति.-दाहोत्पत्तिः । ज्ञाता० २०० ।
दाहा-प्रहरणविशेष, दीर्घवंशाग्रन्यस्तदात्ररूपः । विपा० ५६ ।
दाहिण-दक्षिणादिग्भावी दक्षिण. । सूर्य० १६ ।
दाहिणड्ढ-दक्षिणार्द्ध-दक्षिणभागः । ज० प्र० ४८२ ।
दाहिणड्ढभरहकूडे-दक्षिणार्धभरतनाम्ना देवस्य निवासभूत कूट, दक्षिणार्धभरतकूटम् । ज० प्र० ७७ ।
दाहिणतुंगारो-दक्षिणतुङ्गारः-दक्षिणपूर्ववातभेदः । आव० ३८७ ।
दाहिणवारिता- । ठाणा० ४१४ ।
दाहिणपच्चत्थिमेल्लं-दक्षिणपश्चिमे । सूर्य० २१ ।
दाहिणपुरत्थि-दक्षिणपौरस्त्य.-दक्षिणपूर्वः, आग्नेयकोण इत्यर्थः । सूर्य० २२ ।
दाहिणभुयंते-दक्षिणभुजान्त-दक्षिणपार्श्वः । सूर्य० २८७ ।
दाहिणमाहणकुंडपुरसंनिवेसाओ । आचा० ४२१ ।
दाहिणवाए-यो दक्षिणदिश. समागच्छति वातः स दक्षिणवात । प्रज्ञा० ३० । दक्षिणवात-यो दक्षिणाया दिशः *समागच्छति वात. स । जीवा० २९ ।*
दाहिणवियावो-दक्षिणवाताव । आव० ३८७ ।
दाहिणवेयालो-दक्षिणवेलातं-दक्षिणसमुद्रतीरम् । प्रज्ञा० ३२७ ।
दहिणहुत्तो-दक्षिणमुख । आव० २१५ ।
दाहिणा-दक्षिणा वाचाला सन्निवेशः । आव० १९५ । मथुरागेहद्वयमध्ये एका । आव० ३५६ ।
दिइय-दृति । आव० ६२१ ।
दिक्करिगा-दुहिता । आव० ४०० ।
दिक्खंति-पश्यन्ति । नि० चू० प्र० २०५ अ ।

दिविखओ त्ति वुत्त भवति । नि० चू० प्र० ६७ आ ।

दिवप्रोक्षक– । ठाणा० ५१२ ।

दिवप्रोक्षिततापस– । ठाणा० ४३१ ।

दिगम्बर–मतविशेष । प्रज्ञा० ६० ।

दिगाई–दिशामादि प्रभवो दिगादि । सूय० ७८ ।

दिगाचार्य–आचार्यस्य द्वितीयो भेद । ठाणा० २६६ ।

दिगिच्छा–बुभुक्षा(देशी०) । उत्त० ८२ ।

दिगिछा–बुभुक्षा । भग० ३८६ । बृ० तृ० ७३ आ । बृ० प्र० २०१ आ । आचा० ३१४ । क्षुधा । बृ० द्वि० १३१ आ । क्षुद्(देशी०) । विशे० १०३५ ।

दिगिछापरीसहे–दिगिछा–बुभुक्षा सैव मार्गाच्यवननिर्जरार्थं परिषह्यत इति परिषहो दिगिञ्छापरीषह । सम० ४० ।

दिच्छसि–द्रक्ष्यसि । उत्त० ४६५ ।

दिज्जह–दद्यात् । दश० १०३ । दद्या । दश० ५७ ।

दिट्ठंत–दृष्टमर्थमन्त नयतीति दृष्टान्त, अतीन्द्रियप्रमाणादृष्ट मर्थसंवित्तिं नयतीत्यर्थ । दश० ३४ । दृष्टान्त परिच्छेदो विवक्षितसाध्यसाधनयो सम्बन्धस्याविनाभावरूपस्य प्रमाणेन यत्र स दृष्टान्त । प्रज्ञा० ५३२ । दृष्टान्त–उदाहरणम् । दश० ३३ ।

दिट्ठंतपरिणामगो–दृष्टान्तेन विवक्षितमर्थं परिणामयत्यात्मबुद्धावारोपयतीति दृष्टान्तपरिणामक । व्य० द्वि० ४५० आ ।

दिट्ठंतिओ–दार्ष्टान्तिक–दृष्टान्तपरिच्छेद्य । आव० ८६२ ।

दिट्ठंतिय–दार्ष्टान्तिक–प्रथमोऽभिनयविधि । जीवा० २४७ । दृष्टान्तिक–अभिनयविधि । जं० प्र० ४१२ ।

दिट्ठ–दृष्ट–प्रतिपादित । बृ० द्वि० १४६ आ । दर्शन । उत्त० १५६ । दृष्ट–उपलब्ध । औप० ५४ । दृष्टमात्रात् स्वयमुत्पन्न । औत्पत्तिक्यादिबुद्धि । भग० १०० । दृष्ट–वैधर्म्याद्दृष्टिका क्रियानुसार । औप० ४२ । उपलभ्यस्वरूप । ज्ञाता० २०१ ।

दिट्ठपाढो–दृष्ट–उपलभ्यमानमुखशादि यत्र स दृष्टपाठ । औप० ४२ । आयोजकत्वक इति । नि० चू० प्र० २११ अ ।

दिट्ठमदिट्ठ–दृष्टादृष्ट, यद् दृष्टमपि व्यवहितो वा न यत्त कृतिकर्मणि त्रयोविंशतितमो दोष । आव० ५४४ ।

दिट्ठलाभिते–दृष्टस्यैव भक्तादेर्लाभस्तेन चरतीति तथैव दृष्टलाभिक । ठाणा० २८६ ।

दिट्ठलाभिय–यो दृश्यमानस्थानादानीत गृह्णाति स दृष्टिलाभिक । प्रश्न० १०६ ।

दिट्ठसारा–सार–विवक्षित परमार्थं, उपयोगेन दृष्ट सारो यया स दृष्टसार । नंदी० १६४ ।

दिट्ठसाहम्मवं–दृष्टेन पूर्वोपलब्धेनार्थेन सह साधर्म्यं दृष्टसाधर्म्यं तद्भावकत्वेन विद्येत यत्र तद् दृष्टसाधर्म्यवत् । अनु० २१६ ।

दिट्ठा–दृष्टा–साक्षाद्धर्मसाधकत्वेनोपलब्धा । दश० १६६ । दृष्टा–विहितत्वेनोपलब्धा । उत्त० ५३२ ।

दिट्ठाभट्ठ–दृष्टाभाषित । भग० १६७ ।

दिट्ठि–दर्शनवान् दर्शनी दर्शनमस्यातीति । आव० ५३० । दृष्टि–स्वविषय लोचनप्रसारणलक्षणा । आव० ५३० । विलोकितम् । ज्ञाता० १६८ । मतम् । ज्ञाता० ११० ।

दिट्ठिपडिघाय–दृष्टिप्रतिघात–दर्शनाभाव । भग० १७५ ।

दिट्ठिपण्हव–दृष्टिप्रस्नव ईषदश्रुविमोचनम् । पिण्ड० १८० ।

दिट्ठिपरिचितो–जो एसणा विधि जाणति सो दिट्ठी परिचितो भणति, अहवा सावगो गहियाणुव्वओ, अवती वा सम्मदिट्ठी दिट्ठी परिचितो भण्णति । नि० चू० द्वि० ११५ आ ।

दिट्ठिप्पहाणे–दृष्टिप्रधान–गुणप्रधान । व्य० द्वि० ३३७ आ ।

दिट्ठिया–दृष्टि–दर्शन मदान येषा ते दृष्टिका दर्शनजिनवाक्ता । ठाणा० ३० । दृष्टिका–क्रियाक्रियामध्ये षष्ठा । आव० ६१३ । अश्वादि चित्रकर्मादिदर्शनार्थं गमन क्रिया । ठाणा० ३१७ । दृष्टेर्जाता दृष्टिका दृष्ट–दर्शन वस्तु वा निमित्ततया यस्यामस्ति सा दृष्टिका–दर्शनार्थं या क्रिया दर्शनाद् वा यत्कर्मोदेति सा दृष्टिजा दृष्टिका वा । ठाणा० ४२ ।

दिट्ठियाहय–दृष्टिव्याहत–सूत्र दोष । आव० ६१८ ।

दिट्ठियाए–दृष्टयो–दर्शनानि–नया यत्रोक्ता–पतन्ति वा स दृष्टिपात–द्वादशमङ्गम् । ठाणा० १६६ । दृष्टया–दर्शनानि वदन वादो दृष्टीना वादो दृष्टिवाद, दृष्टीना

वा पातो यत्रासौ दृष्टिपात सर्वनयदृष्टय एवेहाख्यायन्त । सम० १२६ । श्रोत्रपेक्षया सूक्ष्मजीवादिभावकथन–अन्ये त्वभिदधति । आचारादयो ग्रन्था एव परिगृह्यन्ते आचाराद्यभिधानम् । दश० ११० ।

दिट्ठिवातअक्खेवणो–दृष्टिवाद –श्रोत्रपेक्षया नयानुसारेण सूक्ष्मजीवादिभावकथम्, आचारोदयो ग्रन्था एव परिगृह्यन्ते आचाराद्यभिधानादिति । ठाणा० २१० ।

दिट्ठिवातेति–दृष्टयो–दर्शनानि वदन–वादो दृष्टीना वादो दृष्टिवाद, दृष्टीना वा पातो यस्मिन्नसौ दृष्टिपात । ठाणा० ४९१ ।

दिट्ठिवादीय–दृष्टिवादिक–ग्रन्थविशेष । आव० ६१७ ।

दिट्ठिविपरिआसिआदंडे–दृष्टे –बुद्धेविपर्यासिका विपर्यसिता वा दृष्टिविपर्यासिका दृष्टिविपर्यासिता वा मतिभ्रम इत्यर्थ तया दण्डो प्राणिवधो दृष्टिविपर्यासिकादण्डो दृष्टिविपर्यासितादण्डो वा । सम० २५ ।

दिट्ठिविसो–दृष्टिविष । आव० १९५ ।

दिट्ठिसपन्नया–दृष्टिसम्पन्नता–सम्यग्दृष्टिता । ठाणा० १२०, ५२४ ।

दिट्ठी–दृष्टि चक्षुर्द्वारोत्पन्नदर्शनरूपा । अनु० १८२ । दृष्टि दर्शन, रुचि तत्त्वानि प्रति । ठाणा० ३० । दृष्टि –दर्शन स्वतत्त्वमिति । राज० १३३ । दृष्टि –सम्यग्दर्शनात्मका हेतुभूतावृद्धि । उत्त० ४४७ । दृष्टि –सम्यग्दर्शनरूपा । दश० १०२ । दृष्टि –बुद्धि । सम० २५ । भग० ४७१ । उत्त० १११ । दृष्टि –अन्त करणप्रवृत्ति । सूत्र० ३१८ । दृष्टि –जिनप्रणीतवस्तुतत्त्वप्रतिपत्ति । जीवा० १८ । प्रज्ञा० ३८७ । दृष्टिविपर्यासक्रिया । क्रियाया पञ्चमो भेद । आव० ६४८ ।

दिट्ठीएसपाओ–दृष्टे पुन सपात –स्त्रीणा कुचाद्यवलोकनम्, सप्राप्तकामस्य प्रथमो भेद । दश० १९४ ।

दिट्ठीवाय–दृष्टिवाद. । आव० ३०१ ।

दिट्ठीविप्परिआसि–दृष्टिविपर्यासदण्ड–यो मित्रस्याप्यमित्रोऽयमितिबुद्ध्या वध स । ठाणा० ३१६ ।

दिट्ठीविप्परियासो–स्त्रीदर्शनानुरागतस्तदावलोकन दृष्टिविपर्यास । आव० ५७१ ।

दिट्ठीविस–दृष्टिविष –नेत्रविष, उरपरिसर्पविशेष । जीवा० ३९ ।

दिट्ठीविसलद्धिओ–दृष्टिविषलब्धिमान् । आव० ३८९ ।

दिट्ठीविसा–दृष्टौ विष येषा ते दृष्टिविषा । जीवा० ३९ । प्रज्ञा० ४६ ।

दिट्ठीसूल–दृष्टिशूल –नेत्रशूलम् । ज्ञाता० १८३ ।

दिट्ठीसेवा–दृष्टिसेवा–भावसार तद्दृष्टेर्दृष्टिमेलनम्, सप्राप्तकामस्य द्वितीयो भेद । दश० १९४ ।

दिणयर–चतुर्दशस्वप्ने सप्तमम् । ज्ञाता० २० ।

दिणारो–दीनार –सुवर्णनिष्कविशेष । आव० ६७१ ।

दिण्ण–दत्त –तापसविशेष । आव० २८७ । पार्श्वजिनस्य प्रथम शिष्य । सम० १५२ । दत्त–वितीर्णं भृतिभक्तलक्षण द्रव्यभोजनस्वरूपम् । ज्ञाता० १५३ । श्रेयास-तीर्थंकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ । दत्त –नमिजिन प्रथमभिक्षादाता । सम० १११ । आव० १४७ ।

दिण्णवियारे–दत्तविचार–यत्र कार्पटिकादिर्न कोऽपि वार्यते तत् । व्य० द्वि० ३०१ अ ।

दिण्णेय–चन्द्रप्रभजिनस्य प्रथम शिष्य । सम० १५२ ।

दित्त–दीप्तम् । जीवा० ३८६ । दीप्त –तेजस्वी दृप्तो वा दर्पवान् । भग० ४५९ । रक्तम् । ज्ञाता० ८० । दृप्त –उन्मत्त । पिण्ड० १९३ । दीप्त, दृप्त–मारक । ओघ० १२० । दीप्त –तेजस्वी । सूत्र० ४०७ । दृप्ता –मदोन्मत्ततया सर्पोन्मात्ता । जीवा० १८८ । दीप्त–दीप्यते स्म भास्कर । जीवा० ३४१ । दीप्त –प्रसिद्ध दृप्तो वा दर्पितो वा । भग० १३४ ।

दित्तचित्ते–दृप्तचित्त –पुत्रजन्मादिना दर्पवच्चित्त उन्मत्त एवेति । ठाणा० ३०५ । दृप्तचित्तो हर्षातिरेकात् । ठाणा० ३१५ ।

दित्तचित्ता–लाभादिमदेन परवशीभूतहृदया । हर्षातिरेकेणापहृतचित्ता सा दीप्तचित्ता । बृ० द्वि० २१० अ । बृ० तृ० २३६ अ ।

दित्ततवो–दीप्त जाज्वल्यमानदहन इव कर्मवनगहनदहनसमर्थतया ज्वलित तपो–धर्मध्यानादि यस्य सो दीप्ततप । सूर्य० ४ ।

दित्तरूवे–दीप्त रूपमस्येति दीप्तरूप । उत्त० ३१८ ।

दित्तवयण–दीप्तवचन–कुपितवचनम् । प्रश्न० १६० ।

दित्ता-दीप्ता-रोषणा । आव० ७१६ । दीप्ता-उज्वला ज्वालाकराला वा । उत्त० ४५७ ।

दित्ताइं-दीप्तानि-प्रसिद्धानि दृप्तानि वा-दर्पवन्ति । ठाणा० ४२१ ।

दित्ती-दीप्ति-दीपनम् । ज्ञाता० १७० ।

दिन-अहोरात्रवाची । जं० प्र० १५० ।

दिनारो-दीनार-सुवर्णमुद्रा । आव० ४२२ ।

दिन्न-दत्त-न्यस्त । ज्ञाता० ४० । उत्त० ३२१ ।

दिप्पणिज्जे-दीपनीय-अग्निवृद्धिकर, दीपयति जठराग्निमिति दीपनीयम् । जं० प्र० ११६ ।

दियग्गं-दिवाग्र दिवपरिमाणम् । सूर्य० ११ ।

दियह-दिवस । आव० २६२ ।

दिया-द्विज-पक्षी । आचा० २४८ । द्विजा-संस्कारापेक्षया द्वितीयजन्मानः । उत्त० ५२३ ।

दियापोए-द्विज-पक्षी तस्य पोत-शिशु द्विजपोत । आचा० २४८ ।

दिरिकयपयारो-त्र दिविलयेण आचरिष्यति । दश० चू० ३२ ।

दिलि-ग्राहभेदः । सम० १३५ ।

दिलिवेढय-शिलिवेष्ट-ग्राहभेद । प्रश्न० ७ ।

दिली-ग्राहविशेष । प्रज्ञा० ४४ । जीवा० ३६ ।

दिवड्ढं-द्वे च अधिकमर्धं यस्मिन् तद् अध्यर्धं द्व्यर्धम् । आव० ३६ ।

दिवड्ढखेत्तं-सार्धक्षेत्रम् । आव० ६३४ । उत्तरात्रय पुनर्वसुरोहिणीविशाखा इति षट्पञ्चचत्वारिंशन्मुहूर्तानि नक्षत्राणि । पञ्चचत्वारिंशत्मुहूर्तभोग्यम् । बृ० तृ० १४८ अ ।

दिवड्ढखेत्ता-द्वितीयमर्धं यत्र तत् द्व्यर्धं सार्धमित्यर्थः. क्षेत्र येषां तानि । ठाणा० २६७ ।

दिवस-दिवस-चतुष्प्रहरात्मक यद्वा आशानामण्डमादित्येन हस्माभिव्याप्तं तत् दिवस । आव० २५७ । अहोरात्र सूर्यप्रकाशरूप कालविशेष । जं० प्र० ४११ ।

दिवसखेत्तं-दिवसक्षेत्रम् । सूर्य० १२ ।

दिवसखेत्तस्स-दिवसक्षेत्रस्य क्षेत्रस्य दिवसक्षेत्रस्य । सम० ८६ ।

दिवसचरिमं-दिवसचरमम् । आव० ८५३ ।

दिवसतिही-तिथेर्यः पूर्वार्द्धभाग. स दिवसतिथि । सूर्य० १४६ ।

दिवसदेवसिअं-दिवसदैवसिकम् । आव० ५२ ।

दिवसदेवसिया-दिवसदैवसिकी । आव० ४१६ ।

दिवसभयगो- । नि० चू० द्वि० ४४ अ ।

दिवसभयत-प्रतिदिवस नियतमूल्येन कर्मकरणार्थं यो गृह्यते स दिवसभृतक । ठाणा० २०३ ।

दिवा-दिवसः । भग० २४७ ।

दिवागरे-दिवाकर । सूर्यः । उत्त० ३५१ ।

दिविच्चिगा-द्वैप्या-द्वीपसम्बन्धिनः । भग० २१२ ।

दिविट्ठु-द्विपृष्ठ-द्वितीयो वासुदेवः । आव० १५६ ।

दिवियं-द्वीपिन-चित्रकम् । आचा० ३३८ ।

दिव्व-द्यौ स्वर्ग तद्वासो देवोऽप्युपचाराद् द्यौस्तत्र भवो दिव्यो वैमानिकसम्बन्धी । ठाणा० २७४ । दिव्य-देवभव । भग० ६७३ । दिवि भवः दिव्य अतिप्रधानः इत्यर्थः । सूर्य० २६७ । दिव्य-स्वर्गसम्बन्धी प्रधान इत्यर्थः । ठाणा० ४२१ । दिव्यम् । आव० १८८ । दिवि भव दिव्यम्, प्रधान च । जीवा० १६२ । ज्ञाता० १३१ । दिव्य-व्यन्तराद्यट्टहासादिविषयम् । आव० ६६० । दैवीनामिद दैव, अप्सरोऽमरसम्बन्धि । दश० १४८ ।

दिव्वचुण्ण-दिव्यचूर्णम् । आव० ७७३ ।

दिव्वतुडियं-दिव्यत्रुटित-दिव्यतूर्यम् । जीवा० २४५ ।

दिव्वरयणपज्जत्तो-दिव्यरत्नपर्याप्त । आव० ४१३ ।

दिव्वा-दिव्या स्वर्गसम्भवा प्रधाना वा । ठाणा० १४४ । दिव्या-प्रधाना । भग० १६७ । देवगति. । ज्ञाता० १६ ।

दिव्वाइं-दिव्यानि । भग० ६६७ । अतिप्रधाना । जं० प्र० ६३ ।

दिव्वाणा-सुपुलोमहिमेशिविशेष । प्रश्न० ४६ ।

दिव्वाणुभाव-देवानुभाव -... दिव्यन-देवसम्बन्धिनाऽनुभाव - अचिन्त्यवैक्रियादिरूपमहिमा । जं० प्र० २०२ ।

दिसं-आचारंमणपाम् । बृ० द्वि० २०८ आ ।

दिसंतु-प्रयच्छन्तु । आव० ५१० ।

दिस–दिशेति व्यपदेश प्रव्रजनकाले उपस्थानाकाले वा य आचाय उपाध्यायो वा व्यपदिश्यते सा तस्य दिशा इत्यर्थ । नि० चू० प्र० २६० अ । भगवत्या दशम शतके प्रथम उद्देशक । भग० ४९२ ।

दिसमूढो–विपरीतदिशा गच्छति । नि० चू० द्वि० ४१ आ ।

दिसा–दिसादाहकरण–दिग्दाहकरणम् । आव० ७३५ । दिशतीति दिक अतिसृजति व्यपदिशति द्रव्य द्रव्यभाग वा । आचा० १३ ।

दिसाकुमारा–दिक्कुमारा –वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्तिनो देवा । भग० १९९ । भवनपतिभेदविशेष । प्रज्ञा० ६९ ।

दिसाकुमारीओ– दिक्कुमार्य –वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्तिन्यो देव्य । भग० १९९ ।

दिसाचक्कवाल–एकत्र पारणके पूर्वस्या दिशि यानि फलादीनि तान्याहृत्य भुङ्क्ते द्वितीये तु दक्षिणस्यामीत्येव दिक्चक्रवालन तत्र तप कर्मणि पारणककरण तत्तप कर्म दिक्चक्रवालम् । निरय० २६ । एकत्रपारणके पूर्वस्या दिशि यानि फलादीनि तान्याहृत्य भुङ्क्ते द्वितीये तु दक्षिणस्यामित्येव दिक्चक्रवालेन यत्र तप कर्मणि पारणककरण तत्तप कर्म्म दिक्चक्रवालम् । भग० ५२० ।

दिसाचरा–दिश–मेरां चरन्ति–यान्ति मन्यन्ते भगवतो वय शिष्या इति दिक्चरा देशाटा वा । भग० ६५१ ।

दिसाजत्ता–दिग्यात्रा । आव० १९५ । दिग्यात्रा–व्यवहारः । आव० ६८८, ७०५ ।

दिसाणुवाए–दिशामनुपातो–दिगनुपात दिगनुसरण दिशोऽधिकृत्य वा । प्रज्ञा० ११४ ।

दिसादाहा–दिग्दाहा–अन्यतरस्यां दिशि छिन्नमूलज्वलनज्वालाकरालिताम्बरप्रतिभासरूप । अनु० १२१ । जीवा० २८३ । दिशो दिशि वा दाहो दिग्दाह ।

दिसादोभ–दिशामादि –प्रभवो दिगादि , तथाहि रुचकाद्दिशो विदिशो च प्रभवो रुचकश्चाष्टप्रदेशात्मको मेरुमध्यवर्ती ततो मेरुरपि दिगादिरित्युच्यते, मेरो पञ्चदशम-नाम । ज० प्र० ३७५ ।

दिसापासो–दिक्पाश । आव० ४०० ।

दिसापेक्खिणो–उदकेन दिश प्रोक्ष्य ये फलपुष्पादि समुच्चिन्वन्ति । औप० ९० ।

दिसापोक्खिणो–उदकेन दिश प्रोक्ष्य ये फलपुष्पादि समुपचिन्वन्ति । भग० ५१९ । उदकेन दिश प्रोक्ष्य ये फलपुष्पादि समुच्चिन्वन्ति । निरय० २५ ।

दिसापोक्खियतावसो–दिक्प्रोक्षितापस । आव० ३५६ ।

दिसाबंध–दिग्बन्ध –पदे स्थाप्यमान । व्य० प्र० २१२ आ । नि० चू० प्र० २६५ अ ।

दिसायत्तिए–दिग्यात्रा–देशान्तरगमन प्रयोजन येषा तानि दिग्यात्रिकानि । उपा० ३ ।

दिसायरिओ–दिशाचार्य –आचार्यविशेष । दश० ३१ ।

दिसावाणिज्ज–दिशावाणिज्यम् । उत्त० २१० ।

दिसाविचारिणो–दिशासु विशेषेण–मेरुप्रादक्षिण्यनित्यचारितालक्षणेन चरन्ति–परिभ्रमन्तीत्येवशीला दिशा विचारिण । उत्त० ७०२ ।

दिसासोत्थिअ– दिक्स्वस्तिक – दक्षिणावर्त्तस्वस्तिक । औप० १९ ।

दिसासोवत्थिअ–दिक्सौवस्तिको दिक्प्रोक्षक –दिक्प्रधान स्वस्तिको, दक्षिणावर्त स्वस्तिक इत्यन्ये । ज० प्र० ११२ । दिक्प्रधान स्वस्तिको दिक्स्वस्तिको दक्षिणावर्त्त प्रश्न० ८१ । दिक्सौवस्तिक –दिक्प्रोक्षको दक्षिणावर्त्त स्वस्तिक । जीवा० २७२ ।

दिसासोवत्थियं–आरणकल्पे देवविमानविशेष । सम० ३८ ।

दिसासोवत्थिया–दिक्प्रधाना स्वस्तिका । ज०प्र० ४५ ।

दिसासोवत्थियासण–यस्याधोभागे दिक्सौवस्तिका आलिखिता सन्ति तद् दिक्सौवस्तिकासनम् । जीवा० २०० ।

दिसासोवत्थियासणाइ–येषामधोभागे दिक्सौवस्तिका–दिक्प्रधाना स्वस्तिका आलिखिता सन्ति । ज० प्र० ४५ ।

दिसाहत्थिकूडा–दिक्षु ऐशान्यादिविदिक्प्रभृतिषु हस्त्याकाराणि कूटानि दिग्हस्तिकूटानि । ज० प्र० ३६० । शीताशीतोदयोरुभयकूलवर्तीनि पूर्वादिषु दिक्षु हस्त्याकाराणि कूटानि दिशाहस्तिकूटानि । ठाणा० ४३१ ।

दिसिदाघे–एकतरदिग्विभागे महानगरप्रदीपनकमिव य

उद्योतो भूमावप्रतिष्ठितो गगनतलवर्ती स दिग्दाह । ठाणा० ४७६ ।

दिसिदाह–अन्यतमदिगन्तरविभाग उपरि प्रकाशोऽधस्तादन्धकार ईदृक् छिन्नमूलो दिग्दाह । आव० ७३५ । दिग्दाह–अन्यतमस्यां दिशि अधोऽन्धकारा उपरि च प्रकाशात्मका दह्यमानमहानगरप्रकाशकल्पा । भग० १९६ । दिशि पूर्वादिकायां छिन्नमूलो दाह प्रज्वलन-दिग्दाह. । व्य० द्वि० २४१ आ ।

दिसिपडिवज्झावण–दिक्प्रतिपादन अचित्तसयतपारिष्ठापनिकीविधि प्रतिदिक्प्रदर्शनम् । आव० ६३९ ।

दिसिविभागो–दिग्विभाग –अचित्तसयतपारिष्ठापनिकीं प्रति दिक्प्रदर्शन दिक्प्रतिपादनम् । आव० ६३९ ।

दिसिभाए–दिशां भाग दिग्रूपो वा भागो गगनमण्डलस्य दिग्भाग । भग० ६ ।

दिसोदिस–दिशाश्च विदिशाश्च दिसोदिस । नि० चू० प्र० २०४ आ । एकस्या दिश सकाशादन्यां दिश दिशोदिशम् । प्रश्न० १६ । दिशोदिश–सर्वास्वप्येकेन्द्रियादिषु भावदिक्षु । आचा० ४३० ।

दिसोदिसि–भिन्न सकाशादन्यस्यां दिशि अभिमतदिक् स्थानाद्दिगन्तराभिमुखेनेत्यर्थ दिशोदिश, अथवा दिशेवोपदिग् नाशनाभिप्रायेण यत्र प्रतिपन्ने तद्दिग्पदिक् । भग० ३१६ ।

दिस्स–दृष्ट्वा–अवलोक्य । उत्त० ४६० ।

दीइ–अमूया । उत्त० भा० गा० २६२ ।

दीण–दीन –द्रव्यदैन्यमङ्गीकृत्य म्लानवदन । दश० १८६ । दीन–दीन –शृगालसर्वविहारी । आचा० २५३ ।

दीणजाती–दीन–दैन्यवन्त पुरुष दैन्यवद्वा यथा भवति तथा याचत इत्येवशीलो दीनयाची दीन वा यातीति दीनयायी दीना वा–हीना जातिरस्येति दीनजाति । ठाणा० २०६ ।

दीणपन्ने–दीनप्रज्ञ –हीनसूक्ष्मार्थालोचन । ठाणा० २०७ ।

दीणमणे–दीनमना –स्वभावत एवानुन्नतचेता । ठाणा० २०७ ।

दीणरूवे–दीनरूप–मलीनजीर्णवस्त्रादिनेपथ्यापेक्षया । ठाणा० २०७ ।

दीणववहारे–दीनव्यवहार –दीनान्योऽन्यदानप्रतिदानादिक्रिय हीनविवादो वा । ठाणा० २०७ ।

दीणसकप्पे–दीनसङ्कल्प –उन्नतचित्तस्वाभाव्येऽपि कथञ्चिद्दीनविमर्श । ठाणा० २०७ ।

दीणसीलाचारे–दीनशीलसमाचार –हीनधर्मानुष्ठान । ठाणा० २०७ ।

दीणा–दीना–दैन्यवती । विपा० ४६ ।

दीणार–दीनार–सुवर्णमुद्रा । दश० १७ ।

दीणारमालिया–दीनारमालिका–भूषणविधिविशेष । जीवा० २६९ ।

दीणारो–दीनार । आव० ३४१ । नि० चू० प्र० ३३० अ ।

दीणोभासी–दीनवदवभासत प्रतिभाति–अवभाषते वा याचत इत्येवशीला दीनावभासी दीनावभाषी वा । ठाणा० २०७ ।

दीनदिट्ठी–दीनदृष्टि –विच्छायचक्षु । ठाणा० २०७ ।

दीपका–रथवीरपुर उद्यानम् । विशे० १०२० ।

दीपिया–दीपिका –चित्रका । ज्ञाता० ७० ।

दीप्तजिह्वा– । आचा० २४३ ।

दीप्तिमान्–पराधृष्य । आचा० ३ ।

दीर्घकालद्रव्यप्रसूतिप्ररूपी–बहुरत । आव० ३११ ।

दीर्घकालिक–सञ्ज्ञायास्तृतीयो भेद । सम० १८ ।

दीर्घपृष्ठ – । नदी० १६७ ।

दीर्घबाहु –नामविशेष । सम० १५६ ।

दीर्घसेन –नामविशेष । सम० १५६ ।

दीर्घा–स्थूना । ज० प्र० १०४ ।

दीव–द्वीप । प्रज्ञा० ७१ । प्रदीप –ज्योति । नि० चू० प्र० ४८ अ । द्वीप दीपो वा । प्रश्न० १०३ । जीवा० २२१ । द्वाभ्यां मुखेन करेण च पिबतीति द्वीप –हस्त्येव । जीवा० १२२ । द्वीप –जलेनावृत दीनम् । ज० प्र० २६३ । दीप्यत इति दीप । उत्त० २१२ । द्वीपम् । ज० प्र० ३१८ । मोहनीयस्य स्थाने पञ्चमम् । आव० ६६१ । सुराष्ट्राद्दक्षिणसमुद्रे स्थलम् । बृ० द्वि० २२७ अ । दीव –प्रकाशक वस्तु । ठाणा० ११७ । दीवमाला –प्रदीपकार्यकारिण । सम० १८ । द्विर्गता आपोऽस्मि-

ज्ञिति द्वीप । आचा० २४७ । द्वाभ्या प्रकाराभ्या स्थानदातृत्वाहाराद्युपष्टम्भहेतुत्वलक्षणाभ्या प्राणिन पान्तीति द्वीपा –जन्त्वावासभूतक्षेत्रविशेषा । अनु० ६० ।

दीवकुमारा–द्वीपकुमारा –भवनपतिभेदविशेष । प्रज्ञा० ६६ । द्वीपकुमारा –वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्त्तिनो देवा । भग० १६६ ।

दीवकुमारोओ–वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्त्तिन्यो देव्य । भग० १६६ ।

दीवग–दीपक–रथवीरपुर उद्यानम् । उत्त० १७८ । दीपक–रथवीरपुरे उद्यानविशेष । आव० ३२३ । अधिकार्थो दीपकम् । व्य० २५१ ।

दीवगचपए–दीपकचम्पक –दीपाच्छादन कौशिक । भग० ३१३ । दीपस्थगनकम् । भग० ३७७ ।

दीवचपए–दीपचम्पक –दीपस्थगनकम् । राज० १४१ ।

दीवण–आगमनकार्याविर्भावनम् । ओघ० ४० ।

दीवणिज्ज–दीपनीय–अग्निवृद्धिकर, दीपयति हि जाठराग्निमिति वा । जीव० २७८ । दीपनीय–अग्निबलजनकम् । ठाणा० ३७५ ।

दीवस–द्विधागतलवणोदस्य आपोऽस्मादिति अन्वर्थवशाद् दीपत्वम् । ज० प्र० ६ ।

दीवप्पणट्ठे–प्रवर्षेण नष्टो दृष्टपथोवरता यत प्रणष्टो दीपोऽस्येति प्रनष्टदीप । उत्त० २१२ ।

दीवर– । भग० ८०२ ।

दीवसिहा–दीपशिखा इव दीपशिखा । ज० प्र० १०२ । दीपशिखा –द्रुमगणविशेष । जीवा० २६६ । ज० प्र० १०२ । दीपशिखा –ब्रह्मदत्तराज्ञी सागरदत्तसुता । उत्त० ३७९ ।

दीवा–द्वीपा । अनु० १७१ ।

दीवाति–द्वीपा । ठाणा० ८६ ।

दीवायण–द्वैपायन–महर्षिर्य शीतोदकबीजहरितादिपरिभोगात्सिद्ध । सूत्र० ९५ । आगामिन्यामुत्सर्पिण्या चतुर्विंशतिकायां विंशतितमतीर्थकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ । द्वैपायन –परिव्राजकविशेष । औप० ९१ ।

दीवि–द्वीपि–चित्रक । प्रश्न० १६२ ।

दीविए–चित्रकविशेष । प्रज्ञा० २५३ ।

दीविग–द्वीपित –चित्रक । ज० प्र० १२४ ।

दीविच्चया–द्वैप्या–द्वीपसम्भवा । ज्ञाता० १७२ ।

दीवित–द्वीपिक –चित्रको मृगमारणाय । प्रश्न० १३ ।

दीवियम्मि–दीपिते–कथिते । ओघ० ६३ ।

दीविय–द्वीप –चित्रक श्वापदविशेष । जीवा० १०७ । द्वीपीचित्रक । ज० प्र० ३१ । शाकुनिकपुरुषसम्बन्धीपञ्जरस्थतित्तिरो द्वीपिका उच्यते । ज्ञाता० २३३ । द्वीपिक –चित्रक । जीवा० २८२ । द्वीपिकेन चित्रकेण चरतीति द्वीपिक । प्रश्न० १५ । द्वीपिक –चित्रकाभिधानो नाखरविशेष । प्रश्न० ७ । पीपीलिय –पिपीलिक पीपीलिकारिक पक्षिविशेष । प्रश्न० ८ । चतुष्पदविशेष । भग० १६१ ।

दीवियमडे–द्वीपिमृत –मृतचित्रकदेह । जीवा० १०६ ।

दीविया–सनखपदचतुष्पदविशेष. । प्रज्ञा० ४५ । जीवा० ३८ । नि० चू० प्र० ८८ अ ।

दीवियाचक्कवालवद–ह्रस्वो दीपो दीपिका तासा चक्रवाल–सर्वं परिमण्डलरूप वृन्द दीपिकाचक्रवालवृन्दम् । जीवा० २६६ ।

दीवेइ–दीपयति । आव० २६० ।

दीवेत्ता–दीपयित्वा–निवेद्य । ओघ० १५६ ।

दीवेह–दीपयत–कथयत प्रकाशयत । व्य० प्र० १३४ आ ।

दीहवेगे–दीर्घह्रस्वयोः । ठाणा० ४३ ।

दीह–दीर्घो दीर्घवर्णाभितो दूरभव्यो वा मेघादिशब्दवत् । ठाणा० ४७१ । दीर्घ –दीपपृष्ठ । उत्त० ३७७ । दीर्घ–अनादी केषाञ्चिदपर्यवसिते चेति । उत्त० २३३ । दूरम् । व्य० द्वि० ३१२ अ । दीर्घ–प्रलम्बपृथुल बहुकालम् । बृ० द्वि० २४१ आ । उत्तम । नि० चू० तृ० ५४ आ ।

दीहकालिगो–दीर्घकालिकी इव दीर्घशब्दस्य लुप्तदर्शनाद् "कालिकी" इत्युच्यते । विशे० २७७ ।

दीहगइपरिणाम–दीर्घगतिपरिणाम । विप्रकृष्टदेशान्तरप्राप्तिपरिणाम । प्रज्ञा० २८६ ।

दीहजाइओ–दीर्घजातीय । दश० ५० ।

दीहडक्को–सर्पदष्ट । आव० ७८३ ।

दीहदंते–भरतक्षेत्रे आगामिन्यामुत्सर्पिण्या द्वितीयश्चक्रवर्ती । सम० १५४ । दीर्घदन्त –अनुत्तरोपपातिकदशाना प्रथम-

वर्गस्य पञ्चममध्ययनम् । अनुत्त० १ ।

दीहपिट्ठ–यवोनामराजानस्य सचिवः । बृ० प्र० १६१ अ ।

दीहबाहु–चन्द्रप्रभजिनस्य पूर्वभवनाम । मम० १५१ । सम० १५४ ।

दीहमद्धं–दीर्घाद्धं–दीर्घकालं दीर्घाध्वं वा दीर्घमार्गम् । प्रश्न० ९१ । ज्ञाता० ८९ । दीर्घाद्धं–दीर्घकालं दीर्घो वाऽध्वा तत्परिभ्रमणहेतु कर्मरूपो मार्गो यस्मिंस्तत् । उत्त० ५८५ । भग० ६७२ । दीर्घाद्धं दीर्घा अद्धा कालो यस्य तद् दीर्घाद्धं, मकारआगमिकः, दीर्घो वाऽध्वा मार्गो यस्मिंस्तद्दीर्घाध्वम् । ठाणा० ४४ । दीर्घाद्धं दीर्घकालं दीर्घाध्वं वा दीर्घमार्गम् । भग० ३५ ।

दीहरत्तं–दीर्घरात्र–यावज्जीवम् । सूत्र० १५२ ।

दीहराय–दीर्घरात्र–मोक्ष । आव० ६५८ । दीर्घरात्र यावज्जीवम् । आचा० २०८ ।

दीहलोग–दीर्घलोक–वनस्पति । आचा० ५२ । दीर्घ लोक–पृथिव्यादि । आचा० ५३ ।

दीहसुत्त–नामकर्त्तति । नि० चू० प्र० २२६ अ ।

दीहसेणे–दीर्घसेन–अनुत्तरोपपातिकदशाना द्वितीयवर्गस्य प्रथममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।

दीहामयविप्पमुक्को–दीर्घाणि यानि–स्थितितः प्रक्रमात्कर्माणि तान्यामया इव–रोगा इव विविधबाधाविधायितया दीर्घामयास्तेभ्यो विप्रमुक्तो दीर्घामयविप्रमुक्तः । उत्त० ६३९ ।

दीहासणं–दीर्घासन–शय्याल्पमासनम् । जीवा० २०० ।

दीहासणाइं–शय्याल्पाणि । जं० प्र० ४५ ।

दीहिया–दीर्घिका–ऋजुलघुनदी । प्रज्ञा० ७२ । दीर्घिका सारणी । भग० २३८ । ओप० ३, ९३ । अनु० १५९ । जीवा० १६७ । जं० प्र० ४१ । ऋजुसारिणी । ओप० ८ । प्रश्न० १६० । जीवा० १८८ । जं० प्र० ३० । ज्ञाता० ५ । दीर्घिका–ऋज्वीनदी । प्रज्ञा० २६७ ।

दुदुभए–दुन्दुभक–अष्टाशीतौ महाग्रहे अष्टादश । जं० प्र० ५३४ । ठाणा० ७८ ।

दुंदुभि–दुन्दुभि–भेर्याकारा सङ्कटमुखी । राज० २५ । भेर्याकारा सङ्कटमुखी देवातोद्यविशेष । राज० ४९ ।

दुंदुभिसर–दुन्दुभिस्वर–वचस्वरो नाद । सम० १५८ ।

दुंदुभी–भेरी । प्रश्न० ४८ ।

दुंदुहि–दुन्दुभी–ढक्काविशेष । भग० ४७६ । दुन्दुभि–देववाद्यम् । जं० प्र० १९२ । दुन्दुभि देववाद्यविशेषः । भग० २१६ ।

दुदुहिस्सरो–दुन्दुभिवत्स्वरो यस्य स दुन्दुभिस्वरः । जीवा० २०७ ।

दुंदुही–दुन्दुभि भेर्याकारा सङ्कटमुखो । जीवा० २४५ ।

दुंदुहोओ–दुन्दुभयो देवानकाः । उत्त० ३६९ ।

दुंदुहे–दुन्दुभ, सर्पविशेष । उत्त० ३५४ ।

दुः–अभावार्थे । आचा० १३६ ।

दुःख–उष्णम् । आचा० १५१ ।

दुःखासिका–वेदना । ठाणा० १८१ । परितापना । ओप० ६५ । आचा० १३९ ।

दुःप्रसभः–तीर्थव्यवच्छेदकाले सूरि । व्य० द्वि० ४०२ अ ।

दुःसंहृतं–दुःखेन संह्रियते–मील्यते स्मेति । उत्त० २७५ ।

दुअं–द्रुत–यत् त्वरितं गीयते त्वरितगाने हि रागतानादिपुष्टिरक्षरव्यक्तिश्च न भवति । जं० प्र० ४० । द्रुतनाम नाट्य द्रुतमिति शीघ्रं गीतवाद्यशब्दयोर्यमकसमकप्रपातेन पादतलशब्दस्यापि समकालमेव निपातो यत्र तत् द्रुत नाट्यम् । जं० प्र० ४१७ ।

दुअक्खरिआ–द्व्यक्षरिका । उत्त० १०७ ।

दुअड्ढखित्त–द्व्यर्धक्षेत्रम् । जं० प्र० ४७८ । द्वितीयमर्द्धं यस्य तत् द्व्यर्द्धं–सार्धमित्यर्थ, द्व्यर्द्धमर्द्धाधिक क्षेत्रमहोरात्रप्रमितं चन्द्रयोगयोग्य येषां तानि द्व्यर्द्धक्षेत्राणि । सूर्य० १७७ ।

दुआइक्ख–दुराख्येय–कृच्छ्राख्येय वस्तुतत्त्वम् । ठाणा० २९६ ।

दुआवत्त– । सम० १२८ ।

दुइओ–द्वितीय । उत्त० २२३ ।

दुइज्जंतो–द्वितीयान्त–पाषण्डी गृहस्थ । आव० १८९ ।

दुइज्जमाणा–द्रवन्ति इतस्ततो दोलायमानानि । जं० प्र० २३५ ।

दुइज्जमाणो– । आव० ७९३ ।

दुकूल–वस्त्रविशेष । भग० ४६० । कार्पासिक–अतसीमयम् । भग० ५४० । वृक्षविशेष. । भग० ४६० ।

दुकोडी-विसोहिकोडी अविसोहिकोडी । नि०चू० प्र० ६१ अ ।

दुक्कडगरिहा-ऐहिकाऽमुष्मिकपापनिन्दनम् । चउ० ।

दुक्कर-दुःखेन क्रियत इति दुष्कर-दुरनुष्ठानम् । उत्त० ११६ । दुष्कर-अपूर्वकरणतो ग्रन्थिभेद । भग० २८६ ।

दुक्कराइ-दुःखेन क्रियन्ते करोते सर्वधात्वर्थत्वाच्छ्लयन्ते दुष्कराणि दुःशकानि । उत्त० ६६५ ।

दुक्काल-दुष्काल धनधान्यादिसमृद्धिहीन काल । भ०१६६। दुष्कालो-धान्यमहार्घतादिना दुष्ट काल । ज०प्र० ६६ ।

दुक्कुट्ठिओ-दुष्कृष्ट । आव० ६२२ ।

दुक्ख-दुःख-दुःखकारण वा कर्म्म लोकसयोगात्मक वा । आचा० १४५ । अज्ञान मोहनीय वा । आचा० १५३ । दुःखयतीति दुःख-ससार । उत्त० ६२१ । दुःखहेतुम् । उत्त० ६२४ । दुःखयतीति दुःख-अष्टप्रकार कर्म तत्फल चास्मातोदयादिरूपम् । सूत्र० १३ । दुःखयतीति दुःख-पाप कम्म । उत्त० २६२ । ससारिक सुखमपि वस्तुतो दुःखमिति दुःखहेतुत्वाद् दुःख कर्म । भग० ३८ । दुःख-दुःखहेतु कर्म । भग० २६० । दुःखहेतु । भग० ४८४ । दुःख-दुःखविषयको भगवत्या प्रथमशतके द्वितीय उद्देशक । भग० ६ । दुःखयतीति दुःख । उत्त० ११६ । दुःखानि मर्माणि । उत्त० २६३ ।

दुक्खसभवा-दुःख पापकर्म तत सभव उत्पत्तिर्येषा ते दुःखसम्भवा । उत्त० २६२ । इहाऽन्यजन्मनि च दुःख भाजनम् । उत्त० २६८ ।

दुक्खसावयाइण्ण-दुःखश्वापदाकीर्ण । ज्ञाता० १६६ ।

दुक्खाययण-दुःखायतनम् । उत्त० ३२६ ।

दुक्खावणा-दुःखापना-मरणलक्षणदुःखप्रापणा, अथवा इष्टवियोगादिदुःखहेतुप्रापणा । भग० १८४ ।

दुक्खाविज्जइ-दुःख्यते । आव० ४०५ ।

दुक्खोला- । नि० चू० प्र० १२७ अ ।

दुक्खुव्वेअ-दुःखाद् उद्वगो यस्य स दुःखोद्वग । आचा० ११६ ।

दुखुरा-द्विखुरा-गवादय । उत्त० ६६६ । द्विखुरा-उष्ट्रादिचतुष्पदा । जीवा० ३८ ।

दुगंछे-जुगुप्साकम्म-यदुदयेन च विष्ठादिबीभत्सपदार्थेभ्यो जुगुप्सते तत् । ठाणा० ४६६ ।

दुगधी-दुर्गन्धी-सुनन्दश्रावकस्य द्वितीयो भव । उत्त० १२३ ।

दुग-क्रियाविषयमेकसमयमनुभूयमान उपचारात्तत्प्रतिज्ञाताऽपि द्विक । उत्त० १५२ । एकसमये द्वे क्रिये समुदिते द्विक्रिय तदधीयते तद्वदी वा द्वैक्रिय कालभेदेन क्रियाद्वयानुभवप्ररूपी । आव० ३११ ।

दुगाउय-द्विगव्यूत-क्रोशद्वयम् । ओघ० ७८ ।

दुगुछणा-जुगुप्सा । आचा० ७५ ।

दुगुछमाण-जुगुप्समान -निन्दन्परिहरन् । आचा० ११४ । जुगुप्समान । उत्त० २२८ ।

दुगुछा-जुगुप्सा प्रवचनखिसा । ठाणा० १३८ । विचिकित्सा अनेषणीयशङ्का । आचा० ३३२ । जुगुप्सा-अस्नानादिमलिनतनुसाधुहीलना । उत्त० २६१ ।

दुगुछामि-जुगुप्सामि-निन्दामि । आव० २६४ ।

दुगुंछामोहणिज्ज-यदुदयवशात् पुन शुभमशुभ वा वस्तु जुगुप्सते तत् जुगुप्साजनक मोहनीय जुगुप्सामोहनीयम् । प्रज्ञा० ४६६ ।

दुगुच्छिय-जुगुप्सित-छिम्पकादि । ओघ० १५६ ।

दुगुच्छिया-जुगुप्सिकता -निन्दिता । ओघ० १२० ।

दुगुल्ल-दुकुल-कार्पासिक वस्त्रम् । राज० ३७ । दुकूल गौडविषयविशिष्टकार्पासिकम् । आचा० ३६४ । कार्पासिक वस्त्रम् । जीवा० २१० । कार्प्पासिकमतसीमय वा वस्त्रम् । सूय० २६३ । वस्त्रम् । ज० प्र० २८५ । ज्ञाता० २७ । जीवा० २२२ । वृक्षविशेष तद्वल्कलाज्जात दुकुल-वस्त्रविशेष । ज्ञाता० २७ । दुकूलानीति दुकूलो वृक्ष विशेष, तस्य वल्क गृहीत्वा उदूखले जलेन सह कुट्टयित्वा बुसीकृत्य सूत्रीकृत्य च व्यूयन्ते यानि तानि । प्रश्न० ७० । दुकूल-वृक्षविशेष । प्रश्न० ७० । ज्ञाता० २७ । रुक्खो । नि० चू० प्र० २५४ आ । दुकूल-वस्त्रजातिविशेष । जीवा० २६६ ।

दुगूल-गौडविषयविशिष्ट कार्पासिक दुकूलम् । वृक्षविशेषस्तस्य वल्क गृहीत्वा उदूखले जलेन सह कुट्टयित्वा बुसीकृत्य च व्यूयते यत्तद् दुकूलम् । ज० प्र० १०७ ।

दुगोत्तफुसिया-वल्लीविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।

दुग्ग-दुर्गाणि-जलदुर्गाणि, पर्वता एव दुर्गाणि । बृ० प्र० १८६ अ । कष्टसाध्य । भग० ४८४ । दुर्गाणि-खातवलयप्राकारादिदुर्गमाणि । जं० प्र० १६८ । दुरधिगमा । सम० १११ । ज अटविमज्झे भिल्लपुलिंदचाउव्वग्घजणवयमिस्स दुग्ग । नि० चू० द्वि० २१ अ । दुर्गम-स्थानम् । बृ० तृ० २२१ अ । दुर्गं-दुष्प्रवेशम् । विपा० ६२ । दुर्गं-जलस्थलदुर्गरूपम् । प्रश्न० ५० । दुर्गं-व्यसनम् । प्रश्न० ६३ । दुर्गं-प्राकार । आव० ७३२ । दुर्गं-दुःखाश्रयणीयम् । भग० २३१ । दुर्गं-जलदुर्गादिक । भग० १७४ । दुर्गं-खातवलयप्राकारादिदुर्गमम् । भग० ३०७ ।

दुग्गइवड्ढण-दुर्गतिवर्धन-ससारवर्धनम् । दश० २०० ।

दुग्गए-दुर्गत -दरिद्र । ठाणा० २४१ ।

दुग्गओ-दुर्गो -गलिबलिवर्द्द । दश० २५० ।

दुग्गता-दुर्गता -दु स्था । ठाणा० १४७ ।

दुग्गतिप्पवाओ-दुर्गतौ नरकादिकायां कर्त्तार-प्रपातयतीति दुर्गतिप्रपात , दुर्गतौ वा प्रपातो यस्मात् स , प्राणवधस्याष्टादशम. पर्याय । प्रश्न० ५ ।

दुग्गम-दु खेन गम्यत इति दुर्गम भावसाधनोऽय, कृच्छ्रवृत्तिरित्यर्थ । ठाणा० २६६ । दुर्गम -कृच्छ्रगतिक । प्रश्न० २० ।

दुग्गय-दुगत -दरिद्र । उत्त० २२६ ।

दुग्गा-दुर्गा-कोट्टक्रिया सैव महिषारूढरूपा । ज्ञाता० १३६ । दुर्गा-महिषारूढाऽऽर्या । अनु० २६ ।

दुग्गासे-दु खेन ग्रासो यत्र तद् दुर्ग्रास -दुर्भिक्षम् । पिण्ड० ८८ ।

दुग्गुच्चपव्वओ-दुर्गोच्चपर्वत । आव० ३८४ ।

दुग्गूढ-दुर्गूढ-दुष्प्रावृतम् । बृ० द्वि० ५५ आ ।

दुग्घट्टा-दुघटा-दुराच्छादा । प्रश्न० ६० ।

दुग्घास-दुर्ग्रास-दुर्भिक्षम् । बृ० द्वि० २३ अ ।

दुघण-द्रुघणम् । राज० २२ । जीवा० १२१ । दुघण-मुद्गरविशेष । प्रश्न० ४८ ।

दुचक्कग-द्विचक्रक-शकटम् । बृ० प्र० ७७ आ । द्विचक्रगन्त्रिका । ओघ० १४० ।

दुचक्कलेवो-द्विचक्रलेप -शकटलेप । बृ० प्र० ८२ अ ।

दुचक्का-द्विचक्रा-गन्त्रिका । ओघ० १३५ ।

दुचरिम-चरमाद् द्वितीयो द्विचरम चरमो वा द्वितीयो यस्मादमो द्विचरम । विशे० ५७६ ।

दुच्चय-दुष्ट -कर्मद्रव्यसञ्चय । भग० २८६ ।

दुच्चिण्ण-दुश्चीर्ण -परस्त्रीगमनादिदुराचार । बृ० तृ० ६८ अ । दुश्चीर्ण-दुश्चरित मृषावादनपारदार्यादि । ज्ञाता० २०५ ।

दुच्चिन्न-प्रमादकषायजदुश्चरितजनित दुश्चरित, दुश्चरितहेतु वा, मद्यपानादलीलानृतभाषणादि वा । दश० २७४ ।

दुजडी-अष्टाशीतो महाग्रहे चतुरशीतितम । ठाणा० ७६ ।

दुज्जतु-दूयन्ता-सूयन्ताम् । प्रश्न० ३६ ।

दुज्जम्मजात-दुर्जन्मजात । आव० ५७८ ।

दुज्जोहण-दुर्योधन । ज्ञाता० २०८ ।

दुज्झाओ-दुष्टो ध्यातो दुर्ध्यात -आर्तरौद्रलक्षण एकाग्रचित्ततया । आव० ५७१, ७७८ ।

दुट्ठगंडो-दुष्टव्रण -कुष्ठी । उत्त० २१८ ।

दुट्ठस्सो-दुष्टाश्वो गर्दभ । बृ० प्र० २४० अ ।

दुट्ठऽस्स-दुष्टाश्व गर्दभ । ओघ० ७१ ।

दुट्ठाण-द्वि । ठाणा० ३३० ।

दुट्ठे-दुष्ट -द्विष्ट तत्त्व प्रज्ञापक वा प्रति, स चाप्रज्ञापनीयो, द्वषणोपदेशाप्रतिपत्ते । ठाणा० १६५ ।

दुणापाणिय-दुग्धपानीयम् । जीवा० ५५६ ।

दुणिसीहिया-दुर्निषीधिका-कष्टस्वाध्यायभूमि । प्रश्न० १६४ ।

दुत-द्रुत त्वरितम् । ठाणा० ३६६ । जं० प्र० ४१७ ।

दुत्ति- । आव० ७८२ ।

दुद्दतदोस-दुष्ट दमन दुर्दान्त तच्च प्रक्रमाच्चक्षुरतदेव दोषो दुर्दान्तदोष । उत्त० ६३१ ।

दुद्दाइ-उवसपण्णाणवि न देइ । नि० चू० तृ० ८३ अ ।

दुद्ध-दुग्धम् । आव० १६८ ।

दुद्धकाओ-दुग्धकायो नाम दुग्धघटकस्य कापोती । आव० ५५५ ।

दुद्धजाई-दुग्धजाति -आस्वादत क्षीरसदृशी । जीवा० २६५ ।

दुद्धर-दुर्धराणि-प्राणातिपातादिनिर्वृत्तिलक्षानि पञ्च महा-

व्रतानि । प्रश्ना० ५ । दुर्द्धर-गहनम् । ठाणा० ३६४ ।
दुद्धर-प्रतिस्पर्द्धिनामनिवार्य । प्रश्न० ७३ ।
दुद्धरिस-दुर्द्धर्ष-अनभिभवनीयम् । प्रश्न० १३६ ।
दुद्धरिसतरा-दुष्प्रघृष्यतरो-भवत-दु खेन परिभूयेते दुर्जयतरौ । ओघ० १४६ ।
दुधोयसराए-दुष्करतरधावनप्रक्रियम् । भग० २५१ ।
दुनाम-द्विरूप सत् सर्वस्य नाम द्विनाम । अनु० १०६ । द्वयोर्वा नाम्नो समाहार द्विनाम वा । अनु० १०६ ।
दुन्नरा-दुर्नय-स्थ्याविमसत्करस्थानवास । वृ० द्वि०५ आ ।
दुन्निक्कमा-दु खेन नितरां क्रम क्रमण यस्या सा दुर्निष्क्रमा दुरतिक्रमणिया । ज० प्र० १६६ ।
दुन्नियत्थ-दुष्परिहृतम् । उप० गा० २२५ ।
दुन्नामधिज्ज-दुर्नामधेय-पुराण प्रतित इति कुत्सितनामधेय च । दश० २७६ ।
दुपओआर-द्वयो पदयो-स्थानयो पक्षयोर्विवक्षितवस्तु तद्विपर्ययलक्षणयोरवतारो यस्य तद् द्विपदावतारम् । ठाणा० ३६ ।
दुपक्ख-द्वौ पक्षावस्येति द्विपक्ष-कर्मबन्धनिर्जरण प्रतिपक्षद्वयसमाश्रयणात् । सप्रतिपक्षमनैकान्तिक, पूर्वापरविरुद्धार्थाभिधायीतया विरोधिवचनमिति । सूत्र० २१६ । दुष्ट पक्षो दुष्पक्ष असत्प्रतिज्ञाभ्युपगम । सूत्र० ६१ ।
दुपडिग्गह- । सम० १२८ ।
दुपडोयार-द्वयो प्रत्यवतारो यस्य तत् द्विप्रत्यवतारमिति, स्वरूपवत् प्रतिपक्षवच्चेत्यथ । ठाणा० ३६ । द्विप्रकारा जीवाश्चाजीवाश्च । आव० ४७७ ।
दुपमज्जिय-दुष्प्रमार्जित-तृतीयमसमाधिस्थानम् । आव० ६५३ ।
दुपय-द्विपद-मनुष्यम् । ओघ० १४१ । दासीमयूरहसादि आव० ८२६ ।
दुपयचउप्पयपमाणाइक्कमे-द्विपदचतुष्पदप्रमाणातिक्रम । आव० ८२५ ।
दुप्पउत्त-अकुशलमणो । दश० चू० ६० । दुष्प्रयुक्त-दु माधित । ओघ० २२७ ।
दुप्पउत्तकाइया-दुष्ट प्रयुक्त-प्रयोग कायादीना यस्य स दुष्प्रयुक्तस्तस्य कायिकी दुष्प्रयुक्तकायिकी । प्रज्ञा० ४३६ ।
दुप्पउत्तकायकिरिया-दुष्ट प्रयुक्तो दुष्प्रयुक्त स चासौ कायश्च दुष्प्रयुक्तकायस्तस्य क्रिया दुष्प्रयुक्तकायक्रिया, दुष्ट प्रयुक्त-प्रयोगो यस्य स दुष्प्रयुक्तस्तस्य कायक्रिया दुष्प्रयुक्तकायक्रिया । भग० १८२ । दुष्प्रयुक्तस्य-दुष्प्रयोगवतो दुष्प्रणिहितस्येन्द्रियाण्याश्रित्येष्टानिष्टविषयप्राप्तौ मनाक् सवेगनिर्वेदगमनेन, तथा अनिन्द्रियमाश्रित्याशुभमन सङ्कल्पद्वारेणापवर्गमार्गं प्रतिदुर्व्यवस्थितस्य प्रमत्तसयतस्येत्यर्थ कायक्रिया दुष्प्रयुक्तकायक्रिया । ठाणा० ४१ ।
दुप्पउलि-दुष्पक्व-अस्विन्न । आव० ८२८ ।
दुप्पउलिओसहिभक्खणया-दुष्पक्वौषधिभक्षणता-अस्विन्नौषधिभक्षणता । आव० ८२८ ।
दुप्पए-अधोमागाप्रतिष्ठिते-प्रतिष्ठानरहिते । ओघ० २११ ।
दुप्पट्ठियसुप्पट्ठिओ-दुष्ट प्रस्थित-प्रवृत्तो दुष्प्रस्थित दुराचारविधातेतियावत् सुष्ठु प्रस्थित सुप्रस्थित सदनुष्ठानकर्त्तेति । उत्त० ४७७ ।
दुप्पडिकत-मिथ्यादर्शनाविरतिजदुष्पराक्रान्तजनित दुष्पराक्रा त, दुष्पराक्रान्त हेतु वा वधबन्धनादि वा । दश० २७४ ।
दुप्पडिक्कतो-दुष्प्रतिक्रान्त-दु शब्दोऽभावार्थस्तेन प्रायश्चित्तप्रतिपत्त्यादिना-अप्रतिक्रान्त-अनिवर्त्तितविपाक इति विपा० ३८ ।
दुप्पडिताणदे-दुष्प्रत्यानन्द-उपकृतेन कृतमुपकार यो नाभिमन्यते । ठाणा० २४६ ।
दुप्पडिबोहिणि-मद्धम्मे दुक्ख बुज्झति । नि० चू० गृ० ४३ अ ।
दुप्पडियाणदे-दुष्प्रत्यानन्द-साधुदर्शनादिना नानन्दत इति । विपा० ३८ ।
दुप्पडियार-दु खेन-कृच्छ्रेण प्रतिक्रियते कृतोपकारेण पुमा प्रत्युपक्रियत इति खलप्रत्यय मति दुष्प्रतिकर-प्रत्युपकर्तुमशक्यमिति यावत् । ठाणा० ११७ ।
दुप्पडिलेह-दुष्प्रतिलेखितदूष्यपञ्चकम्, दूष्यपञ्चकस्य द्वितीयो भेद । पल्हवी१कोनपी२प्रावार३नवत्वक्४दढ़गाली५भेदमिदम् । आव० ६५२ ।
दुप्पडिलेहणा-दुष्प्रत्युपेक्षणा-दुर्निरीक्षणा । आव० ५७६ ।
दुप्पडिलेहियदूस-दुष्प्रतिलेखितदुष्यम् । ठाणा० २३४ ।

दुप्पणिहिआ-दुष्प्रणिहिता-अनिरुद्धा । दश० २२६ ।
दुप्पडिहियजोगी-दुष्प्रणिहितयोगी-सुप्रणिधिरहित प्रव्रजित । दश० २२६ ।
दुप्पण्णवणिज्जा-दुःखचरणकरणजातामाताओत्तिए धम्म पण्णविज्जति । नि० चू० तृ० ४३ अ ।
दुप्पन्नवणिज्जाणि-दुष्प्रज्ञाप्यानि-दुःखेन धर्मसञ्ज्ञोपदेशेनानार्यसङ्कल्पान्निवर्त्यन्ते । आचा० ३७७ ।
दुप्पमज्जणा-दुष्प्रमार्जना-अविधिना प्रमार्जना । आव० ५७६ ।
दुप्पमज्जियचारि-दुष्प्रमार्जितचारी, तृतीयमसमाधिस्थानम् । सम० ३७ ।
दुप्पय-न पुष्पकमूलं स्थितम् । वृ० द्वि० २४१ अ ।
दुप्परक्कंत-दुष्पराक्रान्तं प्राणिघातादत्तापहारादिकृतानां प्रकृत्यादिभेदेन । ज्ञाता० २०५ ।
दुप्परिकम्मतराए-दुष्परिकर्मतर-कष्टकर्तव्यतैलोन्मर्दनभङ्गकरणादिप्रक्रियम् । भग० २५१ ।
दुप्पस्स-दुःखेन दर्श्यते इति दुर्दर्श, उपपत्तिभिर्दर्शकः शिष्याणां प्रतीता वारोपयितुं तत्त्वमिति । ठाणा० २९७ ।
दुप्पहस-दुःखेन प्रधर्ष्यन्ते-पराभूयन्ते केनापीति दुष्प्रधर्षा । उत्त० ३५३ । दुष्प्रधर्षक-अन्यैर्दुरभिभव । उत्त० ३४६ ।
दुप्पुत्तं-पुप्फगमूलेसु न पइट्ठितं । नि० चू० तृ० ४१ आ । ज ठविज्जत उद्ध ठायति चालियं पुण पलोट्टति त दुप्पुत्त । नि० चू० प्र० १२५ आ ।
दुब्बल-दुर्बल-व्याध्यादिरोगाक्रान्त । ओघ० ५० ।
दुब्बलदेहो-दुर्बलदेह-कृशशरीर । ओघ० ७१ ।
दुब्बलपच्चामित्ते-अबलप्रातिवेशिकराज । ठाणा० ४६३ ।
दुब्बलयरो-दुर्बलतर । आव० ४१६ ।
दुब्बलसरीरो-रोगपीडिओ दुब्बलसरीरो तवसोसियसरीरो वा । नि० चू० द्वि० ६५ अ ।
दुब्बलि-दुर्बलिका । आव० २३८ ।
दुब्बलिय-दौर्बल्य-श्रमम् । आचा० ३८० । विद्याया योग्य । नि० चू० तृ० ७६ अ ।
दुब्बलियपूसमित्तो-दुर्बलिकापुष्पमित्र । आव० ३०८ ।
दुब्बलियापूसमित्त-दुर्बलिकापुष्पमित्र । उत्त० १७३ ।
दुब्भगाकरा-सुभगमपि दुर्भगमाकरोतीति दुर्भगाकरा, विद्याविशेष । सूत्र० ३१९ ।
दुब्भपुप्फो-उरःपरिसर्पविशेष । जीवा० ३९ ।
दुब्भि-अशुभ-मनोज्ञो यो न भवति । ठाणा० २५ ।
दुब्भिक्ख-दुर्भिक्ष-भिक्षाचराणां भिक्षादुर्लभत्वम् । ज० प्र० ६६ ।
दुब्भिक्खभत्तं-दुर्भिक्षकाले भिक्षुकाणां निर्वाहार्थं दुर्भिक्षभक्तम् यद् विहितं भक्तं तद् । भग० २३१ । यद् भिक्षुकार्थं दुर्भिक्षे संस्क्रियते तद् । औप० १०१ । दुर्भिक्षभक्तम् । ठाणा० ४६० ।
दुब्भिक्खभसेइ- . । भग० ४६७ ।
दुब्भिक्खया-दुर्भिक्षता दुर्भिक्षभाव । आव० ८४४ ।
दुब्भिगंध-दुरभिगन्ध-तीव्रतरदुष्टगन्ध । ज्ञाता० १७७ ।
दुब्भिसद्द-अशुभशब्द । प्रज्ञा० २८६ ।
दुब्भिसद्दत्ता-दुष्टशब्दता । ज्ञाता० १७७ ।
दुब्भिसद्दपरिणामे-अशुभ शब्दपरिणाम । जीवा० ३७३ ।
दुब्भी-असुभ रसेण उववेय पि भोयण दुब्भिगंध ण पूजितं दुब्भि । नि० चू० ।
दुब्भुसिया-कृष्णवासुदेवस्य तृतीया भेरी । बृ० प्र० ५६ अ ।
दुब्भूइ-दुर्भूति-अशिवम् । वृ० द्वि० २९३ अ ।
दुब्भूए-दुः इति निन्दितं भूत-भवनमस्येति दुर्भूत दुराचारतया निन्द्यो भूत । उत्त० ४३६ ।
दुब्भूय-दुर्भूत-अशिवम् । जीवा० २८४ । दुष्टा-जनधा यादीनामुपद्रवहेतुत्वाद् भूता-सत्त्वा यूकामत्कुणोदुरतिद्रुप्रभृतयो दुर्भूता इतय इत्यर्थ । भग० १९८ ।
दुभगणामे-दुर्भगनाम यदुदयादुपकारकृदपि जनस्य द्वेष्य तत् । प्रज्ञा० ४७४ ।
दुभाग-ऊनोदरतायास्तृतीयो भेदः, त्रयोदशभ्य आरभ्य यावत् षोडश तावद् द्विभागोनोदरता । दश० २७ । द्विभागा । ठाणा० १४६ ।
दुभागपत्तोमोअरिया-द्विभागप्राप्तावमोदरिका । औप० ३८ ।
दुभागप्पत्ते-द्विभाग अर्द्धं तत्प्राप्तो द्विभागप्राप्त आहार. द्विभागो वा प्राप्तोऽनेनेति द्विभागप्राप्त साधु । भग०

२६३ ।

दुभिक्ख–दुर्भिक्ष–दुष्काल भिक्षुकाणा भिक्षाचर्याऽक्षम-काल । भग० २०० ।

दुभिक्खभत्त–अडविणिग्गयाण भुक्खत्ताण जं दुब्भिक्खे राया देति त । नि० चू० प्र० २७२ अ ।

दुम–असुरकुमारेन्द्रस्य सप्तम. सैन्याधिपति । ठाणा० ४०६ । द्रुम –अनुत्तरोपपातिकदशाना द्वितीयवर्गस्य सप्तममध्ययनम् । अनुत्त० २ । पदात्यनीकाधिपति । ज० प्र० ४०७ । दोसु मासो दुमो । नि० चू० प्र० १० आ । आनतकल्पे देवविमानविशेष । सम० ३५ ।

दुमण–दुवनमुपतापनम् । प्रश्न० ३८ ।

दुमपत्तयं-द्रुमपत्रक–उत्तराध्ययनेषु दशममध्ययनम्।उत्त० ६, ३३३ । सम० ६४ ।

दुमपुप्फिया–द्रुमपुष्पिका–दशवैकालिके प्रथममध्ययनम् । दश० १५ । द्रुमपुष्पिका–धम्मो मगल । ओघ० २०३ । दोसु मासो दुमो पुप्फ विकसणे दुमस्स पुप्फं दुमपुप्फ तेण–दुमपुप्फेण जत्थ उवमा कीरइ तमज्भयण दुमपुप्फिया । नि० चू० प्र० १० आ ।

दुमसेणे–नवमवलदेववासुदेवयो पूर्वभवीयधर्माचार्य ।सम० १५३ । द्रुमसेन –अनुत्तरोपपातिकदशाना द्वितीयवर्गस्य अष्टममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।

दुमा–भूमीयआगास य दोसु माया । दश० चू० ५ ।

दुम्मण–दुम्मना–दैन्यादिमान् द्विष्ट इत्यर्थं ।ठाणा० १३१।

दुम्मणिअ–दौर्मनस्य–दुष्टमनोभाव । दश० २१४।

दुम्मेहु–धोमतस्स वि जस्स गयो न ठायति स दुम्मेहो । नि० चू० प्र० ३६ आ । अन्तकृद्दशाना तृतीयवर्गस्य दशममध्ययनम् । अन्त० ३ । द्रव्यव्युत्सर्गे पाञ्चालजन-पदे काम्पील्यनगराधिपति य इन्द्रकेतु दृष्ट्वा सबुद्ध । आव० ७१६ । उत्त० २९९, ३०३ । ज्ञाता० २१३ । प्रश्न० ७३ ।

दुम्मेहजड्डो– । नि० चू० द्वि० ३६ आ ।

दुम्मेहा–दुर्मेधस –दुर्बुद्धय । उत्त० ५३० ।

दुय–द्रुत–यत्त्वरित गीयते, गीतस्य द्वितीयो दोष । जीवा० १९४ ।

दुयओ–द्विधा–द्विपरिणामो द्विपदो वा । भग० ३३१ ।

दुयक्खर–दास । आव० ६९० ।

दुयगाणि–द्वे । आव० ३५० ।

दुयगावि–(देशीपद) प्रक्रमाच्च द्वावपि दम्पती । उत्त० ३९४ ।

दुयड्डपोरिसी–द्व्यर्द्धपौरुषी–सार्द्धपुरुषप्रमाणा छाया । सूर्य० ९१ ।

दुयादुय–अतिशयद्रुतम् । रा० ।

दुरत–दुरन्त–दुष्टफलम् । प्रश्न० ६६ । दु खेनान्त –पर्यन्तो यस्य तद् दुरन्तम् । उत्त० २३३ । दुरन्तानि–दुष्टावसानानि । भग० १७४ ।

दुरतपतलक्खणे–दुरन्तप्रान्तलक्षण –दुरन्तानि–दुष्टावसानानि अत एव प्रान्तानि अमनोज्ञानि लक्षणानि यस्य स । भग० १७४ । दुरन्तानि–दुष्टपर्यन्तानि प्रान्तानि–अपसदानि लक्षणानि यस्य स । ज्ञाता० १३९ ।

दुरणुपालओ–दु खेनानुपाल्यत इति दुरनुपाल, स एव दुरनुपालक । उत्त० ५०२ ।

दुरत्थाया–(देशी) बहिरर्थाभिधायकम् । बृ० द्वि० १७० अ ।

दुरप्पा–दुरात्मता–दुष्टाचारप्रवृत्तिरूप । उत्त० ४७९ ।

दुरभिगध–मृतकलेवरादिवत् । जोवा० २८२ । दुष्टगन्ध ज्ञाता० १६१ । तीव्रतरदुष्टगन्ध । आव० ७७१ । ज्ञाता० १७७ ।

दुरभिगधनामे–दुरभिगन्ध –यदुदयाद् दुरभिगन्ध शरीरे-षूपजायते यथा लशुनादिना तद् । प्रज्ञा० ४७३ ।

दुरहिट्ठिअ–दुरधिष्ठि–दुराश्रयम् । दश० १९२ ।

दुरहियास–दुरधिसह्या । भग० २३१ । दुरधिसह्य । भग० ४८४ ।

दुरारद्धं–दुरारब्धम् । आव० ६८७ ।

दुरासय–दु खेनासाद्यतेऽभिभूयत इति दुरासद दुरभिभव । दश० ९५ ।

दुरासया–दु खेनाश्रीयन्ते अभिभवबुद्धयाऽऽसाद्यन्ते वा जेसु सम्भावयन्त केनापीति दुराश्रया दुरासदा वा । उत्त० ३५३ ।

दुरिट्ठं–दुरिष्ट दुर्नक्षत्र दुर्यजन वा । दश० ६५ ।

दुरुक्क–ईषत्पिष्टम् । आचा० ३४८ ।

दुरुत्तर-दुरुत्तारः-अकुशलानुबन्धतोऽत्यन्तदीर्घः । दश० २०६ ।
दुरुवणियं-दुरुपनीतं-दुष्टमुपनीतं निगमितमस्मिन्निति । दश० ५२ ।
दुरुवणीए-दुष्टमुपनीतं-निगमितं-योजितमस्मिन्निति दुरुपनीत परिव्राजकवाक्यवत् । ठाणा० २५६ ।
दुरुहइ-आरोहति । राज० ४१ ।
दुरुहिउं-आरोढुम् । आव० २६२ ।
दुरुतगं- । नि० चू० प्र० ३४४ आ ।
दुरुय-दुरूपाणि-विरूपाणि । ज्ञाता० ५१ ।
दुरुवा-दुःस्वभावाः । भग० ३०८ ।
दुरुहिज्जा-आरुहेत् । आचा० ३७६ ।
दुरोदरं-द्युतम् । उत्त० ४२६ ।
दुर्गन्धा- । नि० चू० प्र० २४ ।
दुर्ध्यातः-दुष्टचिन्ताविषयीकृतः । ज्ञाता० १६२ ।
दुर्भग- । जं० प्र० २०६ ।
दुर्भिक्षं-दुरितविशेषः । भग० ८ ।
दुर्वलिकापुष्पमित्रं-आर्यरक्षितप्रज्ञावान् शिष्यः । विशे० ६२६ । प्रधानशिष्ये प्रथमः । विशे० १००२ ।
दुर्लक्षः-दुर्विभावः । विशे० १७६ ।
दुर्वर्ण- । जीवा० २७६ ।
दुर्विनीतम्- । आव० २६१ ।
दुलुडुलेमो-भ्राम्यामः । नि० चू० प्र० २६२ आ ।
दुल्लंभ-दुर्लभं-अनिवृत्तिकरणम् । भग० २८६ । दुर्लभे दुर्भिक्षे । ओघ० १६० ।
दुल्लभदव्वं-शतपागसहस्सपागादि वा त्रिकटुकादि वा । नि० चू० प्र० ६६ अ ।
दुल्लभदव्वागाढं- । नि० चू० द्वि० २१ आ ।
दुल्ललियगोट्ठी-दुर्ललितगोष्ठी । आव० ३५३ ।
दुल्लहलंभ-दुर्लभलाभः । आव० ३४५ ।
दुल्लु लेमि-गवेषयामि । नि० चू० प्र० १७७ अ ।
दुवए-कांपिल्यपुरे राजा । ज्ञाता० २०७ ।
दुवक्खरग-दासः । नि० चू० द्वि० ६५ अ ।
दुवक्खरियाओ-वेसस्त्रिया । नि० चू० प्र० ११८ आ ।
दुवक्खरिया-द्व्यक्षरिका वेश्या । आव० ४२६ ।
दुवमोवि-(देशीवचनत्वात्) द्वावपि । बृ० प्र० २६० अ ।
दुवामतराए-दुर्वम्यतरकं-दुस्त्याज्यतरकलङ्कम् । भग० २५१ ।
दुवार-द्वारम् । नि० चू० द्वि० ६५ आ । सीसदुवारिया । नि० चू० प्र० १६१ अ ।
दुवारपिंडो-द्वारपिण्डः-द्वारशाखा । जीवा० २०४ ।
दुवारबाह-द्वारभागः । आचा० ३३८ ।
दुवारवयण-द्वारमेव वदनं-मुखं द्वारवदनम् । भग० ३१३ ।
दुवारा-गोपुच्छिकम् । व्य० प्र० १६५ अ ।
दुवालसंगे-द्वादशाङ्गानि-आचारादीनि यस्मिंस्तद्द्वादशाङ्गम् । सम० १०७ ।
दुवासपरियाए-द्विवर्षपर्यायः । ज्ञाता० १५५ ।
दुविट्ठु-आगमिन्यामुत्सर्पिण्या अष्टमो वासुदेवः । सम० १५४ ।
दुविसए-द्रोतुं विहर्तुम् । बृ० तृ० १५२ आ ।
दुविहनियत्तो-श्रावकत्वप्रव्रजितत्वाभ्यां निवृत्तिरिति । ठाणा० ३३० ।
दुव्वए-दुर्व्रतः-व्रतवर्जितः । विपा० ३६ । असम्यग्व्रतोऽथवा दुर्व्ययः आयनिरपेक्षव्ययः कुत्सितव्ययो वा । ठाणा० २४८ ।
दुव्वण्ण-दुर्वर्णः-दुष्टशरीरच्छविः । जं० प्र० १११ । एकस्मिन्नपि न पतति इत्यर्थः । नि० चू० प्र० १२५ आ ।
दुव्वलचरित्तो-विणा कारणेन मुलुत्तरगुणपडिसेवण करोति । नि० चू० प्र० १०२ आ ।
दुव्वलिय- । नि० चू० तृ० ७६ अ ।
दुव्वा-ग्रीवा । नि० चू० प्र० २५५ आ । दूर्वा-हरितविशेषः । भग० ३०६ ।
दुव्विअड्ढा-दुर्विदग्धा-मिथ्याऽहङ्कारविडम्बिता । नंदी० ६४ ।
दुव्विचिंतिओ-दुर्विचिन्तितः । आव० ७७८ । दुष्टो विचिन्तितो दुर्विचिन्तितः फलचित्ततयाऽशुभ एव । आव० ५७१ ।
दुव्विभाय-दुःखेन विभाव्यते दुर्विभावो-दुर्लभस्तद्भावस्तत्त्वं तेन दुर्विभावः । विशे० १७६ ।

दुव्वियडा–दुर्विवृता–परिधानवर्जिता । बृ० द्वि० २५८ अ । विवृता–अनावृता सा चोत्तरीयापेक्षयाऽपि स्यादतो दु शब्देन विशेष्यते दुष्ठुविवृता दुव्विवृता–परिधानवर्जिता, विवृतोरुका दुर्विवृता । ठाणा० ३१३ ।

दुव्विवड्ढिया–दुर्विदग्धा । बृ० प्र० २८ अ ।

दुव्विसुज्झो–दु खेन विशोध्यो–विशोधयितु निर्मलता नेतु शक्यो दुर्विशोध्य । उत्त० ५०२ ।

दुव्वुट्ठी–दुर्वृष्टि –धान्याद्यनिष्पत्तिहेतु । भग० १९६ ।

दुष्प्रणिहितकायिकी–प्रमत्तसयतस्य क्रिया । कायिकी-क्रियाया द्वितीयो भेद । आव० ६११ ।

दुष्प्रत्युपेक्षण–दुष्ट–उद्भ्रान्तचेतसा प्रत्युपेक्षणम् । आव० ८३६ ।

दुष्प्रभ –कार्पटिक । पिण्ड० ७१ ।

दुष्प्रमार्जितचारित्व–तृतीयमसमाधिस्थानम् । प्रश्न० १४४ ।

दुष्प्रणादि – प्रेरमद्रपशोषो–दुष्प्रणादि । आव० ३८९ ।

दुसन्नप्पाणि–दु सञ्ज्ञाप्यानि–दु खेनायसञ्ज्ञा ज्ञाप्य ते । आचा० ३७७ ।

दुसमयट्ठिईय–द्वौ समयौ यस्या सा द्विसमया तथाविधा स्थितिरस्येति द्विसमयस्थितिकम् । उत्त० ५९५ ।

दुसालय–द्विनालक–दुर्मणविशेष । जीवा० २६६ ।

दुस्सबोध–दु खेन सम्बोध्यते–समवसरणप्रतिपत्ति कायत इति दुस्सम्बोध । आचा० ३५ ।

दुस्सण्णप्पा–जदा सट्ठा तदा दुक्ख सण्णविज्जति दुस्सण्णप्पा । नि० चू० तृ० ४३ आ ।

दुस्समसुसम–दुष्षमसुषमा–दुष्षमानुभावबहुलाऽल्पसुषमानुभावेति । ज० प्र० ९१ ।

दुस्समा–दुष्षमा अधमकाल । दश० २७२ ।

दुस्साहड–दु खेनात्मन परेषा च दु खकरणेन सुष्ठु आद रातिशयेनाहृत उपार्जित दु स्वाहृतम् । उत्त० २७५ ।

दुस्सील–दु शील –शुभस्वभावहीन । विपा० ३९ । दुष्टमिति रागद्वषादिदोषविकृत शील स्वभाव समाचिराचारो वा यस्य सो दु शील । उत्त० ४५ ।

दुस्सीलपरियागय–दु शीलमेव दुष्टशीलात्मक पर्यायस्त मागत दुशीलपर्यायागतम् । उत्त० २९० ।

दुस्सीला–दु शीला–पारदारिका । बृ० प्र० ३११ अ ।

दुह–दु ख–तापानुभवरूप दु खम् । दश० ३६ । मोह । बृ० द्वि० ६२ आ । दुख–प्रकृत्यैवासुन्दरा दु खजननी । दश० २७७ ।

दुहओ–द्वौ । ठाणा० ५२२ । उभयत । ज्ञाता० १९२ । रागद्वषाभ्या हत –द्विहत । आचा० १६९ । दुष्ट हतो दुहत । आचा० १६९ ।

दुहओखहा–नाड्या वामपार्श्वादिनाड्यां प्रविश्य तयैव गत्वा अस्या एव दक्षिणपार्श्वादौ ययोत्पद्यते सा द्विधाखा । भग० ८६६ । उभयतोऽङ्कुशाकारा । ठाणा० ४०७ ।

दुहओजण्णोवइय– । भग० १९० ।

दुहओवका–यस्यां वारद्वय कुर्वन्ति सा द्विधावक्रा । भग० ८६६ । उभयतो वक्रा । ठाणा० ४०७ ।

दुहओवत्ता–द्वीन्द्रियविशेष । प्रज्ञा० ४१ ।

दुहओ वि–द्वाभ्या प्रकाराभ्या द्विधा,न शुद्धतादिना स्वसम्बन्धिगुणलक्षणेनैकेनैव प्रकारेण, किन्तु स्वसम्बन्ध्याश्रयसम्बन्धिगुणद्वयलक्षणेन । प्रकारद्वयेनापीत्यपिशब्दाथ । उत्त० ३४८ ।

दुहओवेइया–यत्र बाह्योरन्तरा द्वे जानुनी कृत्वा प्रतिलिख्यते सा द्विधातो वेदिका । ओघ० ११० ।

दुहट्ट–दुघटो दु स्थगो दुर्निरोध । उपा० २३ । ज्ञाता० १३९ । दु खित दु खार्त्तो देहेन । विपा० ४१ । दु खार्त्त देहेन दु खित । विपा० ४१ ।

दुहण–द्रुघणम् । अनु० १७७ । द्रुघणो-मुद्गर । प्रश्न० २१ । उपा० ४७ । द्रुघण -टक्कर । प्रश्न ४८ ।

दुहत्ता–दु खिता–दु खितत्व दु खकारित्व वा द्रोहकत्व वा । ठाणा० ३९९ ।

दुहतोणतए–द्विधा–आयामविस्ताराभ्यामनन्तक । द्विधान तक प्रतरक्षेत्रम् । ठाणा० ३४७ ।

दुहतोनिसहसठिया–उभयतो । निषधसस्थिता । उभयतोऽस्यस्योभयो पार्श्वयोर्यो निषधौ । बलीवर्दौ तयोरिव सस्थित सस्थान यस्या सा । सूय० ७१ ।

दुहतोवत्तो–द्वीन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३१ ।

दुहतोऽवि–द्वावपि । उत्त० ५१० ।

दुहतोवेतिता– । नि० चू० प्र० १८२ अ ।

दुहसिज्ज–दुःखशय्यात –नरकादिभवात् । आचा० ४३१ ।
दुहसेज्जा–दुःखदा शय्या दुःखशय्या तात्र द्रव्यतोऽन्यथा विधखट्वादिरूपा भावतस्तु दुःस्थचित्ततया दुःश्रमणता स्वभावा –प्रवचनाश्रद्धान १ परलाभप्रार्थनरकामाशसन२ स्नानादिप्रार्थन ४ विशेषिता । ठाणा० २४७ ।
दुहिल–द्रोहस्वभाव द्रुहिलम् । विशे० ४६४ । द्रुहिल–द्रोहस्वभावम् । सूत्रदोष विशेष । कलुष वा येन पुण्य पापयो समताऽऽपाद्यते । आव० ३७५ । द्रोहवत् । प्रश्न० ११७ । द्रोहणशीलो–द्रोग्धा । उत्त० ३४६ ।
दूआ–दूता –अन्येषा राज्य गत्वा राजादेशनिवेदका । ज० प्र० १६० ।
दूइ–दूती–परसन्दिष्टार्थकथिका उत्पादनादोष द्वितीय । पिण्ड० १२१ ।
दूइजिसए–द्रोतु विहर्तुमित्युत्सर्ग । ठाणा० ३१० ।
दूइजित्ता–विहृत्य । सूत्र० ४१८ ।
दूइज्जत–परिभ्रमन् । उत्त० ५३१ । द्रवन् वसन् । औप० ४८ ।
दूइज्जतयगामं–द्वितीयान्तकग्राम–पाखण्डिगृहस्थग्रामम् । आव० १८६ ।
दूइज्जइ–विहरति । ओघ० ६० ।
दूइज्जति–रीइजति । नि० चू० प्र० १४६ अ ।
दूइज्जमाण–द्रवन्–गच्छन् । भग० १० । आचा० ३२४, ३२६ । विहरन् । सूत्र० ८७ । गच्छन् । ज्ञाता० ८ । दूयमान –अनेकार्थत्वाद्धातूना विहरन् एकाकीन साधु । । आचा० २१४ । गच्छन् । व्य० द्वि० २२ अ ।
दूइपलासए–वाणिग्ग्रामे चैत्यविशेष । उपा० १ ।
दूइपलासे–वणिग्ग्रामे उद्यानविशेष । विपा० ४५ ।
दूएक्काए–दूतकार्यम् । आव० २१४ ।
दूओ–दूत । उत्त० ३०२ ।
दूढा–दुग्धा । व्य० द्वि० ३४५ आ ।
दूता–द्रवन्त –ग्रामानुग्राम गच्छन्त । बृ० तृ० १८४ ब ।
दूतिज्जता– । नि० चू० प्र० ३१४ अ ।
दूतिपलासए–वणिग्ग्रामे चैत्यविशेष । भग० ५०१,७१८ ।
दूतिपलासते–वणिग्ग्रामे चैत्यविशेष । अन्त० २३ ।
दूतिपलासे–वणिग्ग्रामे चैत्यविशेष । भग० ४३६, ५३२ ।
दूतिपिंडो–गिहिसदेसग णेति आणेति वा ज त णिमित्तं पिंड लभति सो दूतिपिंडो । नि० चू० द्वि० ८६ अ ।
दूब्बलियापूसमित्तो–दुर्बलिकापुष्पमित्र । आव० ३०७ ।
दूभग–अणवकारी वि दूभगणामकम्मोदयातो परस्स अह्इकरो दूभगो । नि० चू० द्वि० ११७ अ ।
दूभगसत्ताए–दुर्भग सत्त्व -प्राणी यस्या सा ।ज्ञाता० १६६।
दूभगनिंबोलियाए–निम्बगुलिकेव निम्बफलमिव अत्यनादेयत्वसाधर्म्यात् दुर्भगाणा मध्ये निम्बगुलिका दुर्भगनिम्बगुलिका । दुभगाना मध्ये निर्बोलिता निमज्जिता दुभगनिर्बोलिता । ज्ञाता० १६६ ।
दूमग–दावक-उपतापकम् । प्रश्न० ४१ ।
दूमण–दवन–उपताप । प्रश्न० २२ । दुर्मनस-दुष्टमनकारिण उपतापकारिणो वा शब्दादयो विषया । सूत्र ६८ । धवलनम् । व्य० द्वि० ७ अ ।
दूमिय–दूमित-धवलितम् । भग० ५४० । सुधापङ्कधवलितम् । सूर्य० २८३ ।
दूमिया–सुकुमारलेपेन सुकुमारीकृतकुड्या सेटिकया धवलीकृतकुड्या च । बृ० प्र० ६२ अ ।
दूय–दूत –अन्येषा राजादेशनिवेदक । भग० ११६ ।
दूयत्ता–दूतता । उत्त० ११५ ।
दूयमान– । ठाणा० ५०१ ।
दूयेत्–गच्छेद् । आचा० ३८२ ।
दूर–अत्यर्थम् । प्रश्न० ६३ । दूर–विप्रकृष्टम् । भग० १३ । विप्रकर्ष । ज्ञाता० ६ ।
दूरगती–दूरगति । भग० १३२ ।
दूरमूल–अनादिकम् । भग० २१७ ।
दूरमोगाढे–दूरमधोऽवगाढ । ओघ० १२३ ।
दूरल्लकूविए–दूरीयकूपिका–भृगुकच्छहरण्या ग्रामविशेष । आव० ६६४ ।
दूरालय–दूरे–सर्वहेयधर्मेभ्य इत्यालयो दूरालय मोक्ष । आचा० १६६ ।
दूरुल्लकूविया–दूरीयकूपिका–भृगुकच्छहरण्या ग्रामविशेष । आव० ६६५ ।
दूरूव–दूरूप–विरूपम् । भग० ४७० ।
दूर्वा–हरितविशेष । आचा० २८५ ।

दूषण– । बृ० प्र० १३६ अ ।
दूस–वस्त्रम् । आचा० ३४७ । भग० ७६ । दूष्य वस्त्रजाति । जीवा० २८० । वस्त्र । नि० चू० प्र० ११८ आ ।
दूसणा–दूषणा–आम्लरसता । बृ० तृ० १६४ आ ।
दूसपणय–दूष्यपञ्चकम् । आव० ६५२ ।
दूसमदूसमा–दुःषमदुःषम –एकविंशतिवर्षसहस्रप्रमाण काल । भग० २७६ ।
दूसमसूसम–दुष्षमसुषमा–चतुर्थारकप्रतिभाग ।ठाणा० ७७।
दूसमसूसमा–दुःषमसुषम । भग० २७५ ।
दूसमा–दुष्ठु समा दुष्षमा–दुःखरूपा । ठाणा० २७ । दुःषम एकविंशतिवर्षसहस्रप्रमाण काल । भग० २७६ ।
दूसरनाम–दुःस्वरनाम यदुदयवशात् स्वर श्रोतृणामप्रीतये तद् । प्रज्ञा० ४७४ ।
दूसरयण–दूष्यरत्न–प्रधानवस्त्रम् । ज० प्र० १८६ ।
दूसहनिसट्ठ–दुस्सहदत्त । मर० ।
दूसि–देशी० दूष्य–मषित तक्रम् । प्रज्ञा० ३५६ ।
दूसिकादि–अच्छिमलो । नि० चू० प्र० १६० आ ।
दूसिय–दूषित–कलुषितम् । आव० ८४८ ।
दूसी–दूषित –नपुंसकपुरुषयो नपुंसकस्त्रीवेदयोर्निन्दक । बृ० तृ० ७ आ । दूसितो वेदो जस्स स दूसी भण्णति, दासु वा थीपुरिसवेदेसु रज्जति जो सो वा दूसी, दो वा थीपुरिसवेदे सेवति जो सो दूसी जो थीपुरिसवेदो दूसति सो वा दूसी । नि० चू० द्वि० ३१ अ ।
दूसेड्ड–दूष्य–वस्त्रजाति । ज० प्र० १२२ ।
दृति –वस्ति । भग० ८२ ।
दृतिकारा –देयडा । प्रज्ञा० ५८ ।
दृप्त –मत्त । उत्त० २४६ ।
दृढप्रहारि –कथमशकारके दृष्टान्त । बृ० द्वि० ७० अ ।
दृढमित्र –धनमित्रसार्थवाहस्य मित्रम् । बृ० प्र० ३०८ आ ।
दृषत्–शिला । उत्त० ६८६ ।
दृष्टपरमार्थसार –दृष्ट –उपलब्ध परमार्थाय मोक्षाय सार प्रस्तावात्सा(स्या)द्रूप प्रधानोपाय परमार्थानां वा ज्ञानादीनां सार –प्रधान येनासौ दृष्टपरमार्थसार । उत्त० ६३२ ।
दृष्टपाठी–दृष्ट उपलब्धप्रत्यक्षमुद्भूतादियेन स । ओघ० ४२, ७४ ।
दृष्टसाधर्म्यवत्–त्रिविधानुमाने तृतीयमनुमानम् । भग० २२२ ।
दृष्टिपथप्राप्तता–चक्षुर्विषय, चक्षुःस्पर्श पुरुष-छाया इत्येकार्था । ज० प्र० ४४२ ।
दृष्टिपात–नानाविद्यास्थान शास्त्रम् । आव० ४१६ ।
दृष्टिराग–अप्रशस्तपरिणामविशेष, प्रावादुकशतानामा त्मीयात्मीयदर्शनानुरागो दृष्टिराग । आव० ३८७ ।
दृष्टिवाद–सञ्ज्ञाया द्वितीयो भेद । सम० १८ ।
दृष्टिविपर्यासिका–दृष्टे –बुद्धेर्विपर्यासिका दृष्टिविपर्यासिका मतिभ्रम इत्यर्थ । सम० २५ ।
दृष्टिविपर्यासिता–दृष्टे –बुद्धेर्विपर्यासिता दृष्टिविपर्यासिता मतिभ्रम इत्यर्थ । सम० २५ ।
दृष्टिविपर्यासितादण्ड –मित्रादेरमित्रादिबुद्धया विनाशनम् । प्रश्न० १४३ ।
देउल–देवकुलम् । व्य० प्र० २०५ अ ।
देउलदरिसण–देवकुलदर्शन युद्धप्रवेशे चामुण्डाप्रतिमा प्रणमनम् । पिण्ड० १२६ ।
देउलिअ–देवकुलपरिपालिका वेषमात्रधारिण ।ओघ० ४५।
देउलिया–देवकुलिका –यक्षादीनामायतन तत् पार्श्ववर्तिनो वा मठा । बृ० प्र० २२५ आ । देवकुलिका । आव० २५४ ।
देज्ज–देय–अनाभवद्रात्यम् । विपा० ३६ ।
देज्ञा–दद्यात्–तदग्रतो ढौकयेत् । उत्त० २७२ ।
देमो–दद्यामवदमितेभ्य । भग० ४७६ ।
देयडा–देयडा –दृतिकारा । प्रज्ञा० ५६ ।
देवधकार–तमस्कायस्य सप्तम नाम । देवानामपि तद्नोद्योता भावेना धकारात्मकत्वाद् देवान्धकारम् । भग० २७० ।
देवधयार–देवानामप्यन्धकारोऽसौ तच्छरीरप्रभाया अपि तत्राप्रभवतादिति देवान्धकार । ठाणा० २१७ ।
देव–भगवत्या त्रयोदशशते देवप्ररूपणार्थो द्वितीय उद्देशक । भग० ५९६ । दीव्यन्ति–स्वेच्छया क्रीडन्तीति देवा । प्रज्ञा० ४३ । देवा वैमानिका । भग० १३२ । देव –वैमानिक ज्योतिष्क । दश० २४६ । असयत भाषायां दृष्टान्त । आचा० ३८६ । देवशब्देन देशा देव्यश्च गृहीता । सम० ६ । भगवत्या द्वादशशते देवभेदविषयो

नवम उद्देशक । भग० ५३२ । वैमानिको ज्योतिष्को वा । बृ० द्वि० २६४ अ । सामान्य । अनु० २५ । राजा । नंदी० १५१ । देवो गन्धिलविजये वक्षस्कार । ज० प्र० ३५७ । देव अकम्पितपिता । आव० २५१ ।

देवई–देवकी कृष्णवासुदेवमाता । सम० १५२ । आव० १६२ । देवकी वासुदेवमाता । आव० २७२ । आगामिन्या मुत्सर्पिण्या एकादशस्य तीर्थकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ । देवकी–वसुदेवस्य द्वितीया राज्ञी । उत्त० ४८६ ।

देवउत्ते–जम्बूद्वीपद्वीपे ऐरावते आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां तीर्थङ्कर । सम० १५४ ।

देवउल–देवकुलम् । आव० १६० । देवकुल–देवस्थानम् । भग० २३७ ।

देवकम्म–देवकर्म–पूर्वशाकृतिकदेवप्रयुक्ता क्रिया । जीवा० १३० ।

देवकम्मणा–देवकर्म्मणा–देवक्रियया देवतानुभावेन धवयु- पघात स्यादिति दोष देवस्य कार्मण च तथाविधद्रव्यसयोगो देवकामणम् । ठाणा० ३९४ ।

देवकम्मविहि–देवकर्मविधि –देवकृत्यप्रकार चिन्तितशक- कायकरणरूप । ज० प्र० २१० ।

देवकहकह–प्रभूताना देवानां प्रमोदभरवशात स्वेच्छाव- चनैर्बोल –कोलाहलो देवकहकह । जीवा २४८ ।

देवकहकहते–देवप्रमोदकलकल । ठाणा० २४५ ।

देवकामा–काम्यन्ते अभिलष्यन्त इति कामा देवाना कामा देवकामा –दिव्याङ्गनाङ्गस्पर्शादय । उत्त० १८७ ।

देवकिव्विस–देवाना मध्ये किल्बिषा –पापा अत एवास्पृश्याश्चण्डालप्रायास्तेषामिव दैवकिल्बिषी । बृ० प्र० २१२ अ । देवकिल्बिषभावनाजनितो दैवकिल्बिष । ठाणा० २७४ ।

देवकी–वसुदेवपत्नी । सूत्र० ३०८ । कृष्णमाता । प्रश्न० ७३ । परग्रामदूतीत्वदोषविवरण धनदत्तदुहिता । पिण्ड० १२७ ।

देवकुडि–देवकुलिका । आव० ४३२ ।

देवकुरा–दक्षिणेन देवकुरव । ठाणा० ६६ । देवकुरवो नाम कुरव । ज० प्र० ३५४ । उत्तरपूर्वरतिकरपर्वतस्योत्त रस्यामीशानदेवेन्द्रस्य रामरक्षिताया अग्रमहिष्या राज- धानी । जीवा० ३६५ । ठाणा० २३१ । मेरोर्जम्बूद्वीप गत दक्षिणत देवकुरुनामा विदेह । ज० प्र० ३१० ।

देवकुरु–वापीनाम । ज० प्र० ३७० । देवकुर–देवकुरून् । ज० प्र० ३०८ । देवकुरु ह्रदनाम । ज० प्र० ३५५ । देवकुरुकूट सोमनसवक्षस्कारपवते चतुर्थं कूटनाम । ज० प्र० ३५३ । देवकुरु विद्युत्प्रभवक्षस्कारपवते तृतीय कूट । ज० प्र० ३५५ । देवकुरु ह्रदनाम । ज० प्र० ३०८ । नमिजिनस्य दीक्षाशिबिका । सम० १५१ । देवकुरु– अकर्मभूमिविशेष । प्रज्ञा० ५० ।

देवकुरुकूडे–देवकुरुनाम्ना कूट विद्युत्प्रभवक्षस्कारपवते तृतीय कूटनाम । ज० प्र० ३५५ ।

देवकुरुदहे–देवकुरौ द्वितीयो महद्ह्रद । ठाणा० ३२६ ।

देवकुरोत्तरा– । नि० चू० द्वि० २८ आ ।

देवकुल–देवकुल–देवालय । आव० १८१ । देवकुल–वन- गह्वारम् । ओघ० ५३ । देवकुल–सशिखरदेवप्रासाद । प्रश्न० ८ । प्रज्ञा० २७ ।

देवकुलानि– । आचा० ३६६ ।

देवकुलिक– । ओघ० १६ ।

देवकुलिया–देवानां वातस्येवोत्कलिका देवोत्कलिका । जीवा० २४८ ।

देवकूप –अमरकूपसहस्रमतीवोद्ध कूपम् । व्य० प्र० २२४ अ ।

देवगुत्ते–देवगुप्त –परिव्राजकविशेष । औप० ६१ ।

देवच्छदए–देवच्छन्दको देवोपवेशस्थानम् । ज० प्र० ७६ । देवच्छन्दक । जीवा० २३४ ।

देवजण्णगो–देवयज्ञ । आव० ६७५ ।

देवजसे–अन्तकृद्दशानां तृतीयवर्गस्य पञ्चममध्ययनम् । अ त० ३ ।

देवजाणरहो–देवयानरथ । आव० ७४० ।

देवजुती–देवाना–सुराणा द्युति –दीप्ति शरीराभरणादि सम्भवा । युतिर्वा–युक्तिरिष्टपरिवारादिसयोगलक्षणा । ठाणा० १४२ ।

देवज्जगो–देवायक । आव० २०० ।

देवज्जय–देवाय । आव० १६१ ।

देवड–जुगुप्सणीय । व्य० द्वि० ४१६ आ । देवडिङ्गर । व्य० द्वि० २३४ अ ।

देवतमसेति– । ठाणा० २१७ ।

देवतमिस्से-देवतमिश्र-अन्धकारम् तमस्कायस्याष्टम नाम । भग० २७० ।

देवताद्रोण- । नि० चू० प्र० ४७ अ ।

देवती-देवकी-वसुदेवराज्ञी । अन्त० ५ ।

देवदत्त -घाया -परावर्तितद्वारे निलयश्रेष्ठिपुत्र । पिण्ड० १०० । अपध्यानाचरिते श्रावकोदाहरणम् । आव० ८३० ।

देवदत्ता-रोहितकनगरे दत्तसार्थवाहस्य दुहिता । ठाणा० ५०८ । रोहीतकनगरे दत्तगाथापतिसुता । विपा० ८२ । चम्पानगर्यां गणिका । ज्ञाता० ६२ । गृहपतिसुता, अन्त कृद्दशासु दुःखविपाकाना नवममध्ययनम् । विपा० ३५ । उदायनदेवीप्रभावतीसत्का दासी सुवर्णगुलिकाऽपरनामा । प्रश्न० ८९ । उज्जयिन्या गणिका । उत्त० २१८ । वीतभये प्रभावत्या दासी । उत्त० ६६ । देवदत्ता-पुरुषद्वेषिणी गणिकाविशेष । दश० १०८ । देवदत्ता-रूपादि गुणवती वेश्या । विशे० ४३७ ।

देवदारे-सिद्धायतनस्य प्रथम द्वारनाम । ठाणा० २३० ।

देवदालि-फलविशेष । भग० ८०३ ।

देवदाली-वल्लीविशेष । प्रज्ञा० ३२ । वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३२ । रोहिणी । प्रज्ञा० ३६४ ।

देवदालीपुप्फ-देवदालीपुष्प-रोहिणीपुष्पम् । प्रज्ञा० ३६४ ।

देवदिन्न-धनसार्थवाहपुत्र । ज्ञाता० ८३ ।

देवदिन्ना-देवेन दत्ता-सुलसापुत्रा-देवदत्ता । आव० ६७६ ।

देवदीवो-देवद्वीप -द्वीपविशेष । जीवा० ३२१ ।

देवदुंदुहिसणाहो-देवदुन्दुभिसनाथ-दिव्य वाद्यविशेष । आव० ४८८ ।

देवदुहुदुहक-देवानुकरणवचनम् । जीवा० २४८ ।

देवदूसजुयल-देवदूष्ययुगल-देववस्त्रयुग्मम् । जीवा० २५३ । ज० प्र० ४२० ।

देवदेव-देवदेव । आव० २२१ । शक्रादि । आव० ७६०,२२१ ।

देवद्रोणी- । नि० चू० तृ० ६ अ ।

देवपडिक्खोभे-देवप्रतिक्षोभ, परिक्षोभहेतुत्वात् तमुकायस्य द्वादशम नाम । भग० २७१ ।

देवपलिक्खोभेति-कृष्णराजेरष्टम नाम । ठाणा० ४३२ ।

देवपलिहे-कृष्णराजे सप्तम नाम । ठाणा० ४३२ ।

देवपव्वते-चतुर्थो वक्षस्कारपर्वत । ठाणा० ३२६ ।

देवपव्वया-पर्वतविशेष । ठाणा० ८० ।

देवफलिहे-देवपरिघ देवाना भयोत्पादकत्वात् तमुकायस्य एकदशम नाम । भग० २७१ ।

देवभद्दो-देवभद्र-देवे द्वीपे पूर्वार्द्धाधिपतिर्देव । जीवा० ३७० ।

देवभूय-मरणम् । ठाणा० ५२३ ।

देवमणि-देवमणिनामा हयाना महालक्षणतया प्रसिद्ध । ज० प्र० २३७ ।

देवमल्ले-देवाना सम्बन्धि माल्य देवमाल्य बल्यादि । आव० २ ० ।

देवमहाभद्दो-देवमहाभद्र देवे द्वीपेऽपरार्द्धाधिपतिर्देव । जीवा० ३७० ।

देवमहावरो-देवमहावर देवे समुद्रेऽपरार्द्धाधिपतिर्देव । जीवा ३७० ।

देवय-देवभावो देवता सैव दैवतम् । उत्त० २८२ । दैवत-परमदेवता । सूर्य० २६७ ।

देवयपूआ-देवतापूजा यथाभक्तिबल्याद्युपचाररूपा । दश० २४० ।

देवयाभिओगो-देवताभियोग । आव० ८११ ।

देवर-देवा । आव० ३५४ । देवा-पतिलघुभ्राता । आव० ८२४ ।

देवरई-साकेतपुरेश नदीक्षित । भक्त० ।

देवरन्नेति-देवानामरण्यमिव बलवदुद्वेन नाशनस्थानत्वाद् य स देवारण्यमिति । ठाणा० २१७ ।

देवरमण-साहञ्जनीनगर्यामुद्यानम् । विपा० ६५ । सुघोषनगरे उद्यानम् । विपा० ९५ ।

देवराज-आधाया ग्रामिरयद्वारविवरण कोशलाविषये कुटुम्बी, सम्मतसाधुजनन । पिण्ड ९८ ।

देवराय-देवराज -इन्द्र । आव० ५६६ ।

देवड्ढि -देवानामिव ऋद्धिर्देवस्य वा राज्ञ ऋद्धि देवर्द्धि । ज० प्र० २४६ ।

देवलासुओ-देवलासुत -सकामविरक्तताविषये उज्जयिनीपति । आव० ७१४ ।

देवलोए-देवलोक -भवनपत्याद्याश्रयरूप । ज०प्र० १२७ ।

देवलोग–देवलोक –देवाश्रय । भग० ३७ ।
देवलोगपरिग्गहिय–देवलोक –भवनपत्याद्याश्रयरूपस्तया-क्षेत्रस्वाभा०यतस्तद्याग्यायुव धनेन परिगृहीतो येन स देवलोकपरिगृहित । जीवा० २८४ ।
देववरो–देववर –देवसमुद्र पूर्वार्द्धाधिपतिर्देव । जीवा० ३७० ।
देववूहा–देवाना व्यूह मागधादिसाङ्ग्रामिकव्यूह इव यो दुर्धिगम्यत्वात् स देवव्यूह । ठाणा० २१७ ।
देवव्यूहे–देवाना दुर्भेदत्वाद् व्यूह इव चक्रादिव्यूह इव देव व्यूह । भग० २७० ।
देवशर्मा–द्रव्यपूतिनिरूपणे समिल्लपुरे यद्यपूजक । पिण्ड० ८३ । योगद्वारविवरण कुलपति । पिण्ड० १४४ ।
देवशर्म्मा–आधाया–अभ्याहृतविवरण शालिग्रामे मह्न । पिण्ड० ६७ ।
देवसनिवाय–देवाना सनिपात –समागमो रमणीयत्वाद् यत्र स तथा त देवसन्निपात –देवसमागम । भग० १२७।
देवसमो–देवशर्मा ब्राह्मणविशेष । आव० ४२८ ।
देवसन्नत्ती–देवसज्ञप्ते –देवप्रतिबोधनाया सा ।ठाणा० ४७४।
देवसन्निपाते–देवसन्निपातो–देवसमवाय । ठाणा० २४५ ।
देवसमुद्दो–देवसमुद्र । जीवा० ३२१ ।
देवसम्म–जबूद्वीपे ऐरवतक्षेत्र अस्यामवसर्पिण्या द्वादश तीर्थङ्कर । सम० १५३ ।
देवसिओ–दैवसिक । आव० ७७८ ।
देवसिणाए–देवस्नातक देवश्रेष्ठो बहूनामुपजीव्य । सूत्र० ३२६ ।
देवसेण–नृपतिविशेष । भग० ६८८ । ठाणा० ४५६ ।
देवस्सुए–जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे आगामि यामुत्सर्पिण्या षष्ठ तीर्थङ्कर । सम० १५३ ।
देवा–दिव–आगास तमि जे वसति ते । दश० चू० ८ । वैमानिकज्योतिष्कलक्षणा । ठाणा० ४६५ । ज्योतिष्क वैमानिका । उत्त० ४३० । दीव्यन्ति इति देवा वैमानिकज्योतिष्का । ठाणा० २२ १४२ । दीव्यन्ति क्रीड तीति देवा भवनपत्यादय । यदि वा दीव्यन्ते स्तूयन्ते जगत्त्रयेणापीति अर्ह ॥ । उत्त० ६१६ । दीव्यन्ति क्रीडां कुर्वन्ति दीव्यन्ते वा स्तूयन्त वाऽऽराध्यतयेति देवा । भग० ५८५ । वैमानिका ज्योतिष्कवैमानिका वा । ठाणा० १०४। देवा–देवासुरा । दश० २२२ । आराध्या क्रीडाकान्त्यादियुक्ता वा । भग० ५८५ ।
देवाइदेवा–देवान् शेषानतिक्रान्ता पारमार्थिकदेवत्वयोगाद्वा देवातिदेवा । भग० ५८५ ।
देवाणदे–जम्बूद्वीपे ऐरवतक्षेत्र आगामि यामुत्सर्पिण्या चतुर्विश तीर्थंकर । सम० १५४ ।
देवाणदा–देवान न्दा श्रीमहावीर–प्रथममाता । अन्त ६ । भग० २१८ ५५७ । चतुर्दशरात्रीनाम् । ज० प्र० ४६१ । देवानन्दा पञ्चदशी रात्रिनाम । सूय० १४७ । निरय० ३५।
देवाणुप्पिआ–देवानुप्रिया ऋजुस्वभावा । ज० प्र० २३२। देवान् स्वामिनोऽनुकूलाचरणन अनुप्रीणन्ति इति देवानुप्रिया । ज० प्र० १६१ ।
देवाणुप्पिए–देवानुप्रिया वन्द्यपादा । ज० प्र० २०१ ।
देवाणुप्पिया–प्रियामन्त्रणम् । भग० १०१ । देवानुप्रिय सरलस्वभाव । औप० २४ ।
देवातिदेवा–देवानां मध्ये अतिशयवन्तो देवा देवाधिदेवा–अर्हन्त । ठाणा० ३०३ ।
देवानदा–ऋषभदत्तब्राह्मणस्य भार्या । आचा० ४२१ । निरत्यपरनाम पञ्चदशी रात्रिनाम । ज० प्र० ४९२। ऋषभदत्तब्राह्मणपत्नी । सम० ८६ । आव० १७७ ।
देवानुपूर्वी–आनुपूर्वीविशेष । प्रज्ञा० ४७३ ।
देवानुभाव–उत्तमवैक्रियकरणादिप्रभावम् । सम० १८ ।
देवामेव–देवानेव भवनवास्यादीनेव । ठाणा० ३८४ ।
देवायणो– । नि० चू० प्र० १२८ अ ।
देवारण्णे–देवारण्य अन्धकारम् । तम कायस्य नवम नाम । भग० ७७० ।
देवावासतरा–देवावासविशेषा । भग० ४६६ ।
देवाहिदेवा–देवाना इन्द्रादीनामधिका देवा पूज्यत्वाद्देवाधिदेवा । सम० ४३ । देवानामधिका पारमार्थिकदेवत्वयोगाद् देवा देवाधिदेवा । भग० ५८३ ।
देवाहिवई–देवाधिपति देवाना स्वामी । उत्त० ३५० ।
देविंदामरभवण–देवेन्द्रस्येव अमरभवन देवेन्द्रामरभवनम् । आव० ३७२ ।
देवि–भगवत्या दशमे शते चमराग्रमहिषीप्ररूपणाय

पञ्चम उद्देशक । भग० ४६२ ।
देविले–देविल ऋषियं शीतोदकबीजहरितादिपरिभोगा- देव सिद्ध । सूत्र० ६५ ।
देवी–देविल अरजिनमाता । आव० १६० । अरचक्रिमाता । आव० १६१ । समस्तान्तःपुरप्रधाना भार्या सकलगुण- धारणात् । सूर्य० २ । अग्रमहिषी । उत्त० ४५० । कृताभिषेका पट्टराज्ञी । जं० प्र० १४ । गृहिणी । उत्त० ४८४ ।
देवुक्कलिताते–देवोत्कलिका देवलहरि । ठाणा० २४५ ।
देवुद्देसए– । भग० ६०१ ।
देवेन्द्रावग्रह'–अवग्रहस्य प्रथमो भेद । आव० १२६ । आचा० १६४ ।
देवोववाए–जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे आगामिन्यामुत्सर्पिण्या त्रयोविंश तीर्थंकर । सम० १५४ ।
देशकाङ्क्षा–एक दिगम्बरादिदर्शनाभिकाङ्क्षते । प्रज्ञा० ६० ।
देशकालप्रलापी– । बृ० प्र० १२४ आ ।
देशकालाव्यतीत–देशकालव्यतीतत्व । प्रस्तावोचितता, चतुर्दशो वचनातिशय । सम० ६३ ।
देशदर्शनावरणीय–चक्षुरचक्षुरवधिदर्शनावरणीयम् । ठाणा० ६७ ।
देशमूलगुणप्रत्याख्यानम्–पञ्चाणुव्रतानि । आव० ८०४ ।
देशशङ्का–देशविषया शङ्का । आव० ८१४ । समाने जीवत्वे कथमेको भव्योऽपरस्त्वभव्य इति शङ्का । दश० १०१ । प्रज्ञा० ६० ।
देशा – । भग० ४१२ ।
देशावधि –सम्बद्धावधि । विशे० ३६६ ।
देशिककुटी–यत्र बहूनामागन्तुकानां जनानां स्थानम् । बृ० प्र० ६३ अ ।
देशीभाषा–देशभेदेन वर्णावलीरूपा । ज्ञाता० ४२ ।
देशोत्तरगुणप्रत्याख्यान–गुणव्रतत्रयशिक्षाव्रतचतुष्टयभेद- भिन्नम् । आव० ८०४ ।
देस–एक भाग । बृ० तृ० ८१ आ । देश –खण्डांश । भग० २७८ । देशे-स्थाने । जं० प्र० ३३६ । देश मण्डलम् । पिण्ड० १६२ । हत्थसय । नि० चू० प्र० १८७ आ । द्वेष्य –अप्रीतिकर । विशे० ६२५ । देशोऽवसर । विशे० ८५२ । एकका पसती दो वा तिण्णि वा पसतीतो देसो भण्णति । नि० चू० द्वि० ११२ अ । देश –नानाव्रीहिकोद्रवकङ्गु- गोधूमादिनिष्पत्तिभाक् । आव० ८३७ । देश –प्रदेश । सूर्य० ६८ । देश –लघु । आव० ६३६ । हस्तशतप्रमित क्षेत्रम् । पिण्ड० १०५ । देश –भूभाग । आव० ७७४ । दिश्यते–प्रदेशापेक्षया समानपरिणतरूपत्वेऽपि देशापेक्षायां असमानपरिणतिमाश्रित्य विशिष्टरूपतया विवक्ष्यते–उप- दिश्यत इति देश –त्रिभागचतुर्भागादि । उत्त० ६७२ । देश –प्रस्ताव अवसर विभाग पर्याय । विशे० ८३७ । देश द्रव्यदेश । भग० ८५ । भूमेर्महत्खण्डम् । भग० ३८१ । देशास्तु लघव भागा । जं० प्र० १४४ ।
देसकखा–देशकाङ्क्षा एक दर्शनं काङ्क्षति दिगम्बरदर्शनादि । दश० १०२ ।
देसकहा–लाटादिदेशसम्बन्धेन स्त्रीणां वर्णनं देशकथा । प्रश्न० १३६ । देशस्य जनपदस्य कथा देशकथा । ठाणा० २०६ । आव० ५८१ ।
देसकालष्ण–देशकाले भिक्षावेलायां प्राप्तायां । ओघ० १५५ ।
देसकाल–देशकाल देश प्रस्तावोऽवसरो विभाग पर्याय इत्यनर्थान्तर अभिष्टवस्त्ववाप्त्यवसर काल । दश० ६ । प्रस्ताव । ज्ञाता० १३६ । देशकाल । आव २०३ । देशकाल देशरूप काल देशकाल अभिष्टवस्त्ववाप्त्य- वसरकाल । विशे० ८३७ ।
देसग्ग–देशान्तम् । ज्ञाता० १६१ ।
देसघ्घाती–अवराहेण पडिसेविसेण णाणदसणचरित्ताण किंचि घाएति स वि देसघाती । नि० चू० प्र० १०० अ ।
देसच्छंदकहा–देशे छन्दो-गम्यागम्यविभाग तस्य कथा देशच्छन्दकथा । ठाणा० २१० ।
देसजई–देशयति श्रावक । आव० ।
देसण्णाणी–देशाज्ञान–विवक्षितद्रव्य देशतो यदा न जानाति देशाज्ञानमकारप्रश्लेषात् । ठाणा० १५४ ।
देसतेणो–सदेसपरदसे वहरतो । नि० चू० द्वि० ३८ आ ।
देसदेस–हत्थसता आरतो देसदेसो । नि० चू० प्र० १८७ आ । जीवा० १४० । दशभाग । बृ० तृ० ८५ आ । देशदेश- हस्तशतादाराद्धस्तशतमध्यदेश । पिण्ड० १०५ ।
देसधम्मो–देशधर्म देशाचार । स च प्रतिनियत एव नेपथ्यादिलिङ्गभेद । दश० २२ ।

देसनाणावरणिज्जे–देशज्ञानावरणीय देश ज्ञानस्याऽभिनिबोधिकादिमावृणोतीति मत्याद्यावरण तु घनातिच्छादितादित्येपरप्रभाकल्पस्य केवलज्ञानदेशस्य कटकुट्यादिरूपावरणतुल्यमिति देशावरणम् । ठाणा० ९७ ।

देसनेवत्थकहा–देशे नेपथ्य स्त्रीपुरुषाणा वेष स्वाभाविको विभूषाप्रत्ययश्च तस्य कथा देशनेपथ्यकथा । ठाणा० २१० ।

देसबंध–द्वितीयादिषु समयेषु तान् गृह्णाति विसृजति चेत्येव देशबन्ध । भग० ४०० ।

देसभाए–देशभाग –विभाग । अनुत्त० ६ ।

देसभाग–देशभाग –देशविशेष । जीवा० १५६ । देशभागा देशविशेषा । प्रज्ञा० ८६ । देशभागा देशा एव । औप० ५ ।

देसय–देशक प्रवर्त्तकम् । प्रश्न० ११५ ।

देसरागाणि– । आचा० ३६३ ।

देसविकप्पकहा–देशे विकल्प -सस्यनिष्पत्ति वप्रकूपादिदेवकुलभवनादिविशेषश्च तस्य कथा देशविकल्पकथा । ठाणा० २०९ ।

देसवित्थारणंतए–क्षेत्रस्य यो रुचकापेक्षया पूर्वाद्यन्यतरदिग्लक्षणो देशस्तस्य विस्तारो विष्कम्भस्तस्य प्रदेशापेक्षया अनन्तक देशविस्तारानन्तकम् । ठाणा० ३४७ ।

देसविरए–देशविरत –सयतासयत । प्रज्ञा० ३६२ ।

देसविहिकहा–देशे मगधादौ विधि –विरचना भोजनमणिभूमिकादीना भुज्यते वा यदत्र प्रथमतयेति देशविधिस्तत्कथा देशविधिकथा । ठाणा० २०९ ।

देससंका–देशशङ्का तु किं विद्यन्ते अप्कायादयो जीवा ?। आचा० ४३ ।

देससामंतोवणिवाइया–देशसामन्तोपनिपातिकी प्रेक्षकान् प्रति यत्रैकदेशेनागमो असयतसयताना सा क्रिया । आव० ६१३ ।

देससिणाण–देशस्नान अधिष्ठानशौचातिरेकेणाक्षिपक्ष्मप्रक्षालनम् । दश० ११६ ।

देसा–आदेशा । सूत्र० २६७ ।

देसारक्खिओ–चोरोद्धरणिक । नि० चू० प्र० १६५ आ । विषयारक्षिक । नि० चू० प्र० १७६ आ ।

देसारक्खी–देशारक्षक महाबलाधिकृत । बृ० तृ० ३३ अ ।

देसावगासिय–देशे दिग्व्रतगृहीतस्य दिक्परिमाणस्य विभागे अवकाश –अवस्थानमवतारो विषयो यस्य तद्देशावकाश तदेव देशावकाशिक दिग्व्रतगृहीतस्य दिक्परिमाणस्य प्रतिदिन सङ्क्षेपकरणलक्षण सर्वव्रतसङ्क्षेपकरणलक्षण वा । ठाणा० २३७ । दिग्व्रतग्रहीतदिक्परिमाणस्यैकदेश –अवास्तस्मिन्नवकाश –गमनादिचेष्टास्थान देशावकाशस्तेन निर्वृत्तम् देशावकाशिकम् । आव० ८३५ ।

देसि–दशविशेष । बृ० द्वि० २०३ अ ।

देसिअत्त–देशिकत्व–निपुणमार्गज्ञत्वम् । आव० ३८३ ।

देसिआ–दर्शिता देशिता वा । दश० १८० ।

देसिए–देशिता देशन देश कथनमित्यर्थं तदस्य स्तीति देशिक. । आव० ९६ । देशन देश कथन सोऽस्यास्तीतिदेशिक । विशे० ६१५ ।

देसिओ–देशिक –निपुणमार्गज्ञ । आव० ३८४ । देशिक अग्रयायी । आव० ७७५ ।

देसिक्कदेसविरइ–देशैकदेशविरति -देश -स्थूरप्राणातिपात एकदेश तस्यैव यथाहरयवतस्पतिकायाद्यतिपातयोर्विरति –निवृत्ति । आव० ७८ ।

देसिनो–परदेशवासी । नि० चू० प्र० ३४८ अ ।

देसिनेवत्थ–देशीनेपथ्यम् । प्रज्ञा० ६६ ।

देसिय–दैवसिक–दिवसनिर्वृत्त प्रतिक्रमणम् । आव० ५६३ । दैवसिकम् । उत्त० ५४५ । देशिक–बृहत्क्षेत्रव्यापि । आचा० ३३१ ।

देसिल्लग–देशविशेषोद्भवम् । बृ० द्वि० २४१ आ ।

देसी–देशीयङ्कष्ट । व्य० द्वि० २८६ अ । देशविशेष । बृ० द्वि० २२८ अ ।

देसीओ–देशोवो देशीभाषया । विशे० २४ ।

देसेइ–दर्शयति । ज्ञाता० १६६ ।

देसेण–विवक्षितशब्दसमूहापेक्षया देशेन–देशत काश्चिदित्यर्थ ठाणा० ४७२ ।

देसेण सव्व–देशेन च सर्वेण च यत् प्रवृत्त देशेन सर्वम्, देशेन–स्वावयवेन सर्वत –सर्वात्मना । भग० ८४ ।

देसोवघायसमुदाणकिरिया–देशोपघातसमुदानक्रिया यत्र देशोपघातेन समुदानक्रिया क्रियते, यथा कश्चित्कस्यचिद्

इन्द्रियदेशोपघात करोतीति । आव० ६१५ ।

देसोहि-अवधिप्रकाश्यवस्तुनो देशप्रकाशो अवधिर्देशावधि । मम० १४५ ।

देसोही-देशावधि सर्वजघन्यो मध्यम । प्रज्ञा० ५३८ ।

देहंतर-देहान्तर देहस्यावस्थाविशेष । आचा० १३७ ।

देहबलिया-देहबलिमित्येतस्याख्यान देहबलिका । ज्ञाता० २०० ।

देह-आहारपरिणतिजनित उपचय । अनु० २० । देह-अभेदविवक्षया देही । भग० २६३ ।

देहए-देहति पश्यति । सूत्र० ३३ ।

देहजड्डसुद्धी-देहजाड्यशुद्धि श्लेष्मादिप्रहाणत । आव० ७७३ ।

देहपलोयणा-देहप्रलोकन आदर्शादावाचरितम् । दश० ११७ ।

देहप्परिणाम-देहपरिणाम -प्रतिविशिष्टा शारीरशक्ति । आचा० ५० ।

देहबलिया-देहबलिका वृत्तिविशेष । विपा० ७४ । आव० ३०४ ।

देहमाणी-प्रेक्षमाणा । भग० ४६० ।

देहलाघव-शरीरलाघवं यथातिकृशो नातिस्थूल शरीरेण । व्य० द्वि० १०२ आ ।

देहली- । उत्त० ६०७ । व्य० प्र० ११३ आ ।

देहव्वावी-देहव्यापी शरीरमात्र व्याप्तु शीलमस्येति आत्मा । दश० १३३ ।

देहा -पिशाचभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

देहाणि-देहोदानीम् । उत्त० ३८१ ।

देही-जीव । अनु० २४४ ।

दंवविनियोग -कर्मव्यापार । नदी० ७२ ।

दोउयरिय-जलोदरिकम् । विपा० ७४ ।

दोकिरिता-द्वे क्रिये समुदिते द्विक्रिय तदधीयते तद्वेदिनो वा द्वैक्रिया कालाभेदेन क्रियाद्वयानुभवप्ररूपिण । ठाणा० ४१० ।

दोकिरिया-द्वे क्रिये शीतवेदनोष्णवेदनादिस्वरूपे एकत्र समये जीवोऽनुभवतीत्येवं वदन्ति ये ते द्वैक्रिया । ओप० १०६ ।

दोक्खरो-द्वयक्षर -दास । व्य० द्वि० ८७ आ ।

दोगच्च-दारिद्र्य । नि० चू० प्र० ८१ आ । दौर्गत्यम् । आव० ३८५ ।

दोगुछी-जुगुप्सी । उत्त० ८६ । जुगुप्सते आत्मानमाहार विना धर्मधुराधरणासमर्थमित्येवशीलो जुगुप्सो । उत्त० २६६ ।

दोगुंदगो-त्रायस्त्रिंशा । उत्त० ४५१ ।

दोच्च-चोरातिभय । नि०चू०प्र० १३७ आ । चौरादिभय । बृ० द्वि० २२४ आ ।

दोच्चग-द्वितीयाङ्ग मात्रक । व्य० द्वि० १७४ आ । तीमन-द्रविसरसम् । ओघ० १६२ ।

दोच्चंपि-द्विरपि । आव० २६२ ।

दोच्चपिउग्गह-केचिदाचार्या गृहस्थविषय द्वितीयमवग्रहमिच्छन्ति । बृ० द्वि० ८६ अ ।

दोच्चा-भयम् । बृ० द्वि० १०६ अ । भयेन । ओघ० ५२ ।

दोच्चासत्तराइंदिया-नवमी भिक्षुप्रतिमा । सम० २१ ।

दोच्चोग्गहो-ततो अम्हे पुणो आगतु तुब्भे दोच्चपि उग्गहं अणुण्णवेस्सामो, एसो दोच्चोग्गहो । नि० चू० द्वि० १७० आ । पुव्व ' ह्यारितो दत्तो इदाणि णिदेज्ज देहित्ति, एस दोच्चोग्गहो । नि० चू० १७७ आ ।

दोज्झिइ-धोक्ष्यति । विशे० ६३५ ।

दोण- ज्ञाता० । २०८ ।

दोणमुह-द्रोणमुख प्रायेण जलनिर्गमप्रवेशम् । जीवा० ४० । द्रोणमुख-बाहुल्येन जलनिर्गमप्रवेशम् । प्रज्ञा० ४८ । जीवा० २७६ । जलस्थलनिगमप्रवेशम् । आचा० २८५ । जलपथस्थलपथोपेतम् । अनु० १४२ । द्रोणो-नावो मुखमस्येति द्रोणमुख जलस्थलनिर्गमप्रवेशम् । उत्त०६०५ । द्रोणमुख जलस्थलपथयुक्तम् । प्रश्न० ६४ । जलेण थलेण दोसुवि मुह दोणमुह । नि० चू० प्र० २२६ अ । जलपथेन स्थलपथेन द्वाभ्यामपि प्रकाराभ्या भाण्डमागच्छति तद्द्वयो पथोर्मुखमिति निरुक्तरवात् द्रोणमुखम् । बृ०प्र० १८१ आ । द्रोणमुख । सूत्र० ३०६ । जलपथस्थलपथोपेतम् । ओप० ७४ । भग० ३६ । ज्ञाता० १४० ।

दोणमुहमारी-मारीविशेष । भग० १९७ ।

दोणमुहरूव- । भग० १६३ ।

दोणमुहाति-द्रोणमुखानि येषां जलस्थलपथावुभावपि स्त ।

ठाणा० ८६ ।
दोणमेह–द्रोणमेघ । ठाणा० ८ । प्रमाणजलवर्षमेघो द्रोणमेघ. । विशे० ६२६ ।
दोणाचार्य.–आचार्यविशेष । ज्ञाता० २५४ ।
दोणा–द्रोण –चतुःसेतिकाप्रमाण । जं० प्र० २४४ । द्रोण –आढकचतुष्टयनिष्पन्न । अनु० १५१ ।
दोणि–द्रोणी नौ । प्रश्न० ८ ।
दोद्धियं–तुम्ब । नि० चू० प्र० २९६ आ ।
दोद्धियकं–तुंबघटित । नि० चू० प्र० १२३ अ ।
दोब–म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
दोभासिअ–द्वैभाषिक । आव० ६१४ ।
दोभासिआ– । सम० २, २१ ।
दोमणसिया–दौर्मनस्य शोकादस्ति यस्या सा दौर्मनस्यिका सैव दौर्मनस्यिता । ठाणा० ३१३ ।
दोमासिएसु– । आचा० ३२७ ।
दोमिलिवी–लिपिविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।
दोर–सूत्रदवरकम् । आव० ४७४ । दवरक । ओघ० ६२ ।
दोरझाणि– । आचा० ३७७ ।
दोला–चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
दोवई–द्रौपदी–द्रुपदनृपस्य पुत्री । ज्ञाता० २०७ । प्रज्ञा० ४०६ ।
दोवारिए–दौवारिक -प्रतीहार राजदौवारिको वा । औप० १४ ।
दोवारिय–दौवारिक, प्रतीहार । भग० ३१८ ।
दोवारिया–द्वारपाला । नि० चू० प्र० २७२ अ । दारे चेव णिविट्ठा रक्खति । नि० चू० प्र० २७१ अ ।
दोषपद–अपराधस्थान । उत्त० २९० ।
दोस–द्वेष –अप्रीतिलक्षण । आव० ८४८ । दोष -मालिन्यकरणम् । औप० १६ । दोष रोगादिक । सूर्य० २६७ । दोष –मालिन्यकारिणी चेष्टा । जीवा० २७७ । द्वेष –अप्रीति । आव० ५९७ । अनभिव्यक्तक्रोधमानस्वरूपमप्रीतिमात्र द्वेष । भग० ८० । दोष गुणेतर स धातितादिदोषसामान्यापेक्षया विशेष । ठाणा० ४९२ । द्वेष. । औप० ७९ । अन्यथास्थिते हि वस्तुन्यन्यथा भाषण दोषः । प्रज्ञा० २५५ । द्वेषे निश्चिन मत्सरिणो गुणवत्यपि निर्गुणोऽयमित्यादि । ठाणा० ४८९ । द्वेषण द्वेष दूषण वा दोष, स चानभिव्यक्तक्रोधमानलक्षणभेदस्वभावोऽप्रीतिमात्रम् । ठाणा० २६ । दोष.–रागादिक पूर्वकृत पाप वा द्वेषो वा । भग० १०० । अप्रीतिमात्रम् । ज्ञाता० ७७ । दूषयति विशुद्धमप्यात्मन विकृति नयतीति दोष कर्म । उत्त० ३७३ । आत्मनः परस्य वा दूषणम् । भग० ५७२ । दोष –दोषवान् । उत्त० ३०५ । दोष –दूषण । ज्ञाता० २०५ ।
दोषकलिया–द्वेषयुक्ता । ज्ञाता० १६७ ।
दोसट्ठियकुवज्झाया–दोषार्मतरोपाध्यायो । आव० ४६५ ।
दोसनिस्सिआ–द्वेषनिसृता मृषाभाषाभेद । आव० २०६ । द्वेषनिसृता यत्प्रतिनिविष्टस्तीर्थकरादीनामप्यवर्णं भाषते । प्रज्ञा० २५६ ।
दोसपउस–दोषप्रदोषा दोषा इहैव मनस्तापादय प्रदोषाश्च परत्र नरकगत्यादय । उत्त० २९० ।
दोसमइलो–द्वेषमलिन द्वेषाक्रान्तमूर्त्ति । आव० ५८५ ।
दोसमासकय–द्वाभ्या द्विसङ्ख्याभ्या माषाभ्या पञ्चरक्तिकामानाभ्या क्रियते–निष्पाद्यत इति द्विमाषकृतम् । उत्त० २९७ ।
दोसवत्तिया–द्वेषप्रत्ययिकी, विंशतिक्रियामध्ये एकोनविंशतितमा । आव० ६१२ ।
दोसा–पारलौकिका अपाया बृ० द्वि० २०४ आ ।
दोसापुरिया–लिपिविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।
दोसिए–दूष्य पण्यमस्येति दौष्यिक दूष्यव्यवहारी । अनु० १४९ ।
दोसिण–पर्युषितम् । ओघ० १०४, २५३ ।
दोसिणा–चन्द्रिका । प्रश्न० १६३ ।
दोसिणाति–ज्योत्स्ना । ठाणा० ८६ ।
दोसिणापक्खो–ज्योत्स्नापक्ष शुक्लपक्ष । सूर्य० २३४ ।
दोसिणाभा–अष्टमोत्क्षेपस्य द्वितीयमध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ । सूर्यस्य द्वितीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । ज्योत्स्ना भा चन्द्रस्य ज्योतिषेन्द्रस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । जीवा० ३८४ । भग० ५०५ । चन्द्रस्य द्वितीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । ज्योत्स्ना भा चन्द्रस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । जं० प्र० ५३२ ।

दोसिया–कर्मार्यभेदविशेष । प्रज्ञा० ५६ । वस्त्रवणिज । नि० चू० प्र० २४४ अ । वत्थाणिविक्कया दोसिया । नि० चू० तृ० ४५ अ । दोसिका । व्य० द्वि० ३४० आ ।
दोसिल्ल–दोषयुक्त । भक्त० ।
दोसीण–पर्युषिते । ओघ० ६७ । नि० चू० द्वि० ७६ अ । दोषीन–मध्याह्नम् । ओघ० १४८ । दोषान्न रात्रिपर्युषितम् । प्रश्न० १६३ । पर्युषितम् । आव० २२०, ४३२ । पर्युषितान्नम् । आव० २०१ ।
दोसीणवेला–प्रभातवेला उषःकाल । दश० ३८ ।
दोसीणा– । नि० चू० प्र० १४० आ ।
दोहण–दोहनम् । आव० २२६ ।
दोहणवाडगो–गोवोओ जत्थ दुज्झति सा । नि० चू० प्र० १५६ अ ।
दोहल–दोहदो–मनोरथ । ज्ञाता० २५ ।
दोहारच्छेयणेण–द्वौ हारौ–भागौ यत्र छेदने द्विधा वा कार–करण यत्र तद् द्विहार द्विधाकार वा । भग० ५३५ ।
दौर्गत्यम्– । जीवा० २७६ ।
दौवारिक–प्रतिहार । उत्त० ३५४ । नंदी० ७३ ।
द्युतकार– । नंदी० १५७ ।
द्यूतव्यसन–यत्तु द्यूतविनोदेऽनवरत दीव्यते तत् । बृ० प्र० १५७ अ ।
द्रमक–नैष्ठुर्यवाचक शब्द । दश० २१५ । रङ्क । नंदी० १५६ । ग्राममाश्रितस्तुच्छपरिभूज । आचा० ३१४ ।
द्रमिला–देशविशेष । व्य० द्वि० २८ अ ।
द्रव–पानकम् । ओघ० १०१ ।
द्रवकारिका–परिहासकारिका । ज्ञाता० ४४ ।
द्रविडदेशजा–द्रविड्य । जं० प्र० १४१ ।
द्रव्य–ओदनादिकम् । भग० ६६३ ।
द्रव्यकाय–द्रव्यमाश्रित्य काय । आव० ७६७ ।
द्रव्यकार्त्स्न्यम्–अशेषपर्याययुक्तम् । उत्त० ५६७ ।
द्रव्यकेतन–चालिनी परिपूणक समुद्रो वेनि । आचा० १६३ ।
द्रव्यक्षण–द्रव्यात्मकोऽश्मरो । आचा० १०६ ।
द्रव्यक्षुल्लक–परमाणु । दश० १०० ।
द्रव्यगर्हा–मिथ्यादृष्टेरनुपयुक्तस्य सम्यग्दृष्टेश्च द्रव्यगर्हा, अप्रधानगर्हेत्यर्थ । ठाणा० ४३ ।
द्रव्यचूडा–व्यतिरिक्ता सचित्ता कुकुटस्य अचित्ता मुकुटस्य चूडामणि मिश्रा मयूरस्य । आचा० ३२० ।
द्रव्यतीर्थता–द्रव्यतो नद्यादीना समोऽनपायश्च भूभागो मौनादिप्रवचन वा । ठाणा० ३३ ।
द्रव्यनिर्वृत्ति–हलकृष्टादिनिर्वृत्ति । आव० ५५३ ।
द्रव्यप्रत्यय–द्रव्य च तत्प्रत्ययाव्यप्रतीतिहेतुत्वाद् प्रत्ययश्च द्रव्यप्रत्यय–तप्तमाषकादि । आव० २८० ।
द्रव्यप्रत्युपेक्षणा–वस्त्रपात्राद्युपकरणानामशनपानाद्याहाराण च चक्षुनिरीक्षणरूपा । ठाणा० ३६१ ।
द्रव्यप्राणा–इन्द्रियादय । प्रज्ञा० ७ ।
द्रव्यमहद्–अचित्तमहास्कन्धो दण्डादिकरणेन यश्चतुर्भि समयै सकललोकमापूरयति । उत्त० २५५ ।
द्रव्यमूलम्– । आचा० ८८ ।
द्रव्यलेश्या–कृष्णादिद्रव्याण्येव । ठाणा० ३२ । जीवस्य शुभाशुभपरिणामरूपा । बृ० प्र० २५६ आ ।
द्रव्यश्रुतम्–अक्षरश्रुतम् । नंदी० १८८ ।
द्रव्यसुप्ता–निद्राप्रमादवन्तो द्रव्यसुप्ता । आचा० १५२ ।
द्रव्यस्थानम्–आकाशम् । उत्त० ४२२ ।
द्रव्यानुयोग–अर्हद्वचनानुयोग तृतीयो भेद–पूर्वाणि सम्मत्यादिकश्च । आचा० १ ।
द्रव्यावधिमरण–यानि नारकादिभवनिबन्धनतयाऽऽयु कर्मदलिकान्यनुभूय म्रियते, यदि पुनस्तान्येवानुभूय मरिष्यति तदा तद् द्रव्यावधिमरणम् । उत्त० २३२ ।
द्रव्यावीचिमरण–नारकतिर्यग्नरामराणामुत्पत्तिसमयात् प्रभृतिनिजनिजायु कर्मदलिकानामनुसमयमनुभवनाद्विचटनं तत् । उत्त० २३१ ।
द्रव्यास्तिक–नयविशेष । सम० ४२ ।
द्रव्येन्द्रियाणि–निवृत्त्युपकरणरूपाणि । प्रज्ञा० २३ ।
द्रव्योपक्रम–द्रव्यस्य नष्टदे कालान्तरभाविनाऽपि पर्यायेण सहेदानीमेवोपायविशेषत सयोजन, द्रव्येण घृतादिना द्रव्ये भूम्यादौ द्रव्यतः घृतादेर्वा उपक्रम । अनु० ४५ । सचेतनाचेतनमिश्रद्विपदचतुष्पदापदरूपस्य द्रव्यस्य परिकर्मविनाशश्चेति । ठाणा० ४ ।

द्रव्योघ–नदीपूरादिक. । आचा० १२४ । सलिलप्रवेग । आचा० ४३१ ।

द्राक्षापानक–पानकविशेष । सूर्य० २६३ ।

द्रारिद्रधम्– । नंदी० १५५ ।

द्रुतद्रुतगन्तृत्वं–असमाधिस्थान ददव । आव० ६५४ ।

द्रुतचारित्व–प्रथमसमाधिस्थानम् । प्रश्न० १४४ । द्रवति तास्तान् पर्यायान् गच्छति इति द्रु । विशे० २५ ।

द्रुतनामा–द्वाविंशतितमो नाट्यविधिः । जीवा० २४७ ।

द्रुतविलम्बित–ऋषभसिंहललितहयगजविलसितमत्तहयगजविलसिताभिनयरूप एकादश नाट्यम् । ज० प्र० ४१६ । द्वाविंशतितम नाट्यम् । ४१७ ।

द्रुतविलम्बितनामा–चतुर्विंशतितमो नाट्यविधि । जीवा० २४७ ।

द्रुपदः–काम्पिल्यपुरपति द्रौपदीपिता । प्रश्न० ८७ ।

द्रुमपत्रकं–उत्तराध्ययनाना दशममध्ययनम् । उत्त० ३२० ।

द्रोणं–त्रिटङ्कमौवणिकगणनापेक्षया द्वात्रिंशत्सेरप्रमाणम् । ज० प्र० २५२ ।

द्रोणमुख–जलस्थलपथावुभावपि तद् । ठाणा० २६४ । जलनिर्गमप्रवेशम् । राज० ११४ ।

द्रोणमुखानि–सिन्धुवेलावलयितानि । ज० प्र० १२१ ।

द्रोणाचार्य– । ज० प्र० १३ ।

द्रोणिका–नौका । भग० २१६ ।

द्रोणी–जलपरिपूर्णा महती कुण्डिका । अनु० १५७ । नौ । दश० २२० । उत्त० ५०६ ।

द्रौपदी–द्रुपदनृपतनीसुता धृष्टार्जुनभगिनी । प्रश्न० ८७ ।

द्वन्द्व–कलह । सूत्र० २३४ ।

द्वादशावर्त्ता–वारसावत्त सूत्राभिधानगर्भा कायव्यापारविशेषा यतिजनप्रसिद्धा यस्मिंस्तद् द्वादशावर्त्तम् । सम० २४ ।

द्वादशाङ्ग–द्वादशाङ्गानि यस्मिंस्तद् । सम० ५ ।

द्वात्रिंशद्दृष्टिका–मौक्तिक रचनाद्ध सूत्रम् । उत्त० २०४ ।

द्वार–अर्वाग्गमनस्रोतायम् । सम० ५३ ।

द्वारघटना–कटनोत्पत्ति । ज० प्र० २५६ ।

द्वारमुण्डक–द्वारशिर । जीवा० २२६ ।

द्वारवती–द्वारिका । नंदी० १६१ । वासुदेवराजधानी । विशे० ६११ ।

द्वारविधि–द्वाराणा विधानम् । आव० ८६ ।

द्वारस्थगनं कपाटमाश्रित्य । आचा० ३६६ ।

द्वारिका–कृष्णवासुदेवराजधानी । प्रश्न० ८८ ।

द्विकर्त्तिकं– । उत्त० ३१२ ।

द्विखुरः–चतुष्पदभेद । सम० १३५ ।

द्वितीयपदे– । प्रज्ञा० २५ ।

द्वितीयावग्रह–गृहस्थहस्ताद् वस्त्र गृहीत्वा गुरुमूलमागम्य तेषां समर्प्य यदि ते तस्यैव प्रयच्छन्ति तदासौ भूयोऽप्यवग्रहमनुज्ञाप्यन्त एष द्वितीयावग्रह । बृ० द्वि० ८६ अ ।

द्विदंयत–विशाखाया नाम । ज० प्र० ४९९ ।

द्विधा–रागद्वेषप्रकारद्वयेनात्मपरनिमित्तमैहिकामुष्मिकार्थं वा । आचा० १६६ ।

द्विधातश्चक्रवालं–द्वयो परस्परभिमुखदिशोर्नर्तनम् । नाट्ये प्रकार । ज० प्र० ४१५ ।

द्विधातोवक्र–द्वयो परस्परभिमुखदिशो धनुराकारश्रेण्या नर्तनम् । ज० प्र० ४१५ ।

द्विधावेदिका–बाह्वोरन्तरे द्वे अपि जानुनी कृत्वा । ठाणा० १६२ ।

द्विप्रभृतिराजवस्य–पृथुत्वम् । आव० ३१ ।

द्वीप–जलपथेन नावादि वाहनारूढ भाण्डमुपैति तद् जलपत्तनम् । बृ० प्र० १८१ आ ।

द्वीपाद्वाररज्जुकल्प– । ठाणा० २६० ।

द्वीपी–चित्रक । जीवा० १८६ ।

द्वेषभञ्झा–अनिष्टप्राप्तौ द्वेषझञ्झा । आचा० १७० ।

द्वेषाक्रान्तमूर्त्तिः–द्वेषमलिन । आव० ५८५ ।

द्वैक्रिया–एकसमये द्वे क्रिये समुदिते द्विक्रियम् तदधीयते तद्दर्शिनो वा । द्वैक्रिया । विशे० ६३३ ।

द्वैधाभावमापन्न–एवमिदं न चैवमितिसंशय । ठाणा० १७६ ।

द्वैपायन–द्वैपायनऋषि, व्यास । दश० ३६ । द्वैप दृष्टान्त । व्य० प्र० १२ अ ।

द्वौ–मूलधारणौ । बृ० प्र० ६२ आ ।

द्वयक्षरक–अक्षरक, दास । पिण्ड० ११० ।

द्वयक्षरिका– । नंदी० १६६ ।

द्वयर्द्धं–द्वितीय अर्द्धमस्येति । सम० ६२ ।

ध

धंत-बाढम्। महाप०। अचित्तस्य द्वितीयो भेद । घतो दति-याइसु । ओघ० १३३ । ध्मातं-अग्निसम्पर्केण निर्मलीकृत, अग्निसयोगो वा। जीवा० १६१ । यस्तु ध्माते इत्यादौ स ध्मात । ठाणा० ३३६ । निराय । नि० चू० प्र० ३२७ अ । अतिशयेन (देशी०) । बृ० प्र० २६७ अ । बृ० द्वि० १३ अ । घनितम् । विशे० ११७८ । बाढम् । आव० ४०७ । ध्मात-अग्निसम्पर्कतो निर्मलीकृत । प्रज्ञा० ३६३ ।

धंतधोयरुप्पपट्ट-ध्मात अग्निसम्पर्कतो निर्मलीकृत धौतो भूतिखरण्टितहस्तसम्मार्जनेनातिनिर्मलीकृतो यो रूप्यमय पट्ट स ध्मातधौतरूप्यपट्ट । प्रज्ञा० ३६१ ।

धट्ठ- । नि० चू० प्र० ६६ अ ।

धट्ठज्जुण-युवराजविशेष । द्रुपदचुलण्यो पुत्र । ज्ञाता० २०७ ।

धणजए-धनञ्जय -सत्योदाहरण सौर्यपुरे श्रेष्ठी । आव० ७०५ । धनञ्जय -नवम दिवसनाम । सूय० १४७ । ज० प्र० ४९० । धनञ्जय -उत्तराभाद्रपदगोत्रम् । ज० प्र० ५०० ।

धणजयसगोत्ते-धनञ्जयसगोत्रम् । सूय० १५० ।

धणतरी-धन्वतरि -अप्रतिपतितविभङ्ग सप्तमपृथिवीनरकगमनविषये व्यक्तिविशेष । जीवा० ४६० ।

धण-द्वाविंशतीर्थंकरस्य प्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ । धन -राजगृहनगरे सार्थवाह । आव० ३७० । धन-चक्षुरिन्द्रियान्तदृष्टान्ते चम्पायां माहेश्वर सार्थवाहविशेष । आव० ३६६ । धन -वसन्तपुरे सार्थवाह । आव० १८४ । धन -पाटलिपुत्र श्रेष्ठी । आव० ६३ । धन-सुवर्णादि । आव० २०८, ६६२ । धन-गुडशर्करादि गोमहिष्यजाविकाकरभतुरगादि वा । आव० ८२६ । धन-गवादि, गणिमादि वा । ओघ० २७ । सेट्ठिविसेसो । नि० चू० प्र० ३५१ आ । ततुहि सम । नि० चू० प्र० १३८ आ । धन-गणिमादिकम् । भग० १३५ । धन नरके दशम परमाधार्मिक । आव० ६५० ।

धणगिरी-धनगिरि-इभ्यपुत्र । आव० । धनगिरि -तुम्बवनसन्निवेशे गाथापति । उत्त० ३३३, ३२१ ।

धणगुत्त-धनगुप्त -महागिरिशिष्य । आव० ३१७ । धनगुप्त -महागिर्याचार्याणा शिष्य । उत्त० १६५ ।

धणगुत्ता-धनगुप्ता -प्रायश्चित्तकरणविषये आचार्या । आव० ७२४ ।

धणगोत्र-राजगृहे धनसार्थवाहपुत्र । ज्ञाता० ११५ ।

धणदत्त-वन्तपुरे सार्थवाह । व्य० प्र० १०७ अ । धनदत्त -परग्रामदूतीत्वदोषविवरणे कुटुम्बी । पिण्ड० १२७ । मायाया परावर्तितद्वारे तिलकश्रेष्ठिपुत्र । पिण्ड० १००। मूलद्वारविवरणे चन्द्राननापुर्यां सार्थवाह । पिण्ड० १४४ । सुसुमाया पिता । नन्दी० १६६ । धनदत्त स्वयम्भूवासुदेवपूर्वभव । आव० १६३ । सम० १५३ । धनदत्त -पारिणामिक्या बुद्धौ सुसुमाया पिता । आव० ४३० ।

धणदेव- । बृ० प्र० ३० अ । धनदेव मण्डिकपुत्र पिता । आव० २५५ । राजगृहे धन्यसार्थवाहपुत्र । ज्ञाता० ११५ । धनदेव वर्द्धमानपुरे सार्थवाह । विपा० ८८ । वणिक्‌विशेष । आव० १८६ । उत्त० ३०६ ।

धणधन्नपमाणाइक्कमे-धनधान्यप्रमाणातिक्रम । आव० ८२४, ८२६, ८२५ ।

धणपती-धनपति विपाकदशानां द्वितीयश्रुतस्कन्धे षष्ठमध्ययनम् । विपा० ८६ ।

धणपाल-धनपाल इभ्यविशेष । आव० २८६ । राजगृहे धन्यसार्थवाहपुत्र । ज्ञाता० ११५ । धनपाल कौशाम्बीनगर्यां अधिपति । विपा० ६५ ।

धणमित्त-धनमित्र -योगसग्रहे निरपलापदृष्टान्ते दन्तपुरनगरे वणिग्‌विशेष । आव० ६६६ । धनमित्र -मदेगोदाहरणे चम्पाया सार्थवाह । आव० ७०६ । धनमित्र व्यक्तपिता । आव० २५५ । धनमित्र -उज्जयिन्यां वणिक् । उत्त० ८७ । दतपुरे सत्थवाहो । नि० चू० तृ० १२८ अ ।

धणरक्खिए-राजगृहे धन्यसार्थवाहपुत्र । ज्ञाता० ११५ ।

धणवता-कोटिसङ्ख्यया हिरण्य मणिमुक्ताशिलाप्रवाल रत्नानि च मणयश्चन्द्रकान्ताद्या मुक्तामुक्तफलानि विद्रुमाणि रत्नानि कर्केतनादीनि ते ईदृशा भवन्ति धनवन्त । व्य० प्र० १७१ अ ।

धणवइ–धनपति –वैश्रमण । ज्ञाता० १०० ।
धणवई–धनपति –वसन्तपुरे श्रेष्ठिविशेष । आव० ३९३ । धनपति –शतद्वारनगरेऽधिपति । विपा० ३६ ।
धणसंताणगो–अपेहिए लूतापुडग सबज्झति । नि० चू०प्र० १८२ आ ।
धणसत्थवाहो–धनसार्थवाह । आव० ११४ ।
धणसम्मो–धनशर्मा उज्जयिन्यां धनमित्रवणिक्पुत्र । उत्त० ८७ ।
धणसिट्ठी–धनश्रेष्ठि, श्रेष्ठिविशेष । उत्त० २८६ ।
धणसिरी–धनश्री, संवेगोदाहरणे धनमित्रसार्थवाहभार्या । आव० ७०६ । धनश्री –वसन्तपुरे धनपतिधनवाहभगिनी । आव० ३९३ । धन'त्तभार्या । व्य० प्र० १०७ अ । योगसंग्रहे निरपलापदृष्टान्ते दन्तपुरनगरे धनमित्रवणिजो धनश्रीर्भार्या । आव० ६६६ । धणमित्तसत्थवाहस्स पढमा भज्जा । नि० चू० तृ० १२८ अ ।
धणसेणे–धनसेन–नन्दनबलदेवपूर्वभवनाम । आव० १६३ ।
धणहत्थी– । नि० चू० प्र० ३४१ अ ।
धणा– । ज्ञाता० २५१ ।
धणावह–धनावह –ऋषभपुरनृपति । विपा० ६४ । धनावह –कौशाम्ब्यां श्रेष्ठी । आव० २२२ । धनावह –राजगृहनगरे प्रधान । आव० ३५३ । धनावह –वसन्तपुरे श्रेष्ठिविशेष । आव० ३९३ ।
धणिउज्जालिय–धनिओज्ज्वालित– अत्यर्थमुज्ज्वालितम् । जीवा० २६७ ।
धणिओ–धनिक –व्यवहारक । बृ० द्वि० ७० अ ।
धणिट्ठा–द्वाविंशतितमो नक्षत्र । ठाणा० ७३ । धनिष्ठा–श्रविष्ठा । सूर्य० १११ । जं० प्र० ५०६ । तृतीय नक्षत्रम् । सूर्य० २३० ।
धणित–बाढम् । आव० ८२० ।
धणिय–अत्यर्थम् । ओघ० २२७ । जीवा० २६७ । सम० १२६ । प्रश्न० ५१ । आव० ५८४ । धनिका –स्वामिनः । सम० ११६ । ज्ञाता० ५६ । अतिशयेन । उत्त० ३८८ । बाढम् । उत्त० ५८५ । गाढम् । प्रश्न० ५६ । अत्यर्थम् । बृ० प्र० २११ आ । गाढतरम् । बृ० द्वि० २२१ अ । बाढम् । अड० ।
धणियतरागं–बाढम् । आव० ३६१ । बाढतरम् । आव० ७०६ ।
धणियबधण–गाढतरबन्धना बद्धावस्था,निधत्तावस्था निकाचिता वा । भग० ३४ ।
धणु–धनुश्चतुर्हस्तम् । प्रज्ञा० ४८ । धनु'–दशम परमाधार्मिक । सूत्र० १२४ । सम० २९ । धनु कोदण्डम् । उत्त० ३११ । धनु –शस्त्रविशेष । आव० ६१३ । धनु –कुक्षिद्वयनिष्पन्नम् । अनु० १२६ । धनु'–दण्डगुणादिसमुदाय । भग० २३० । हस्तचतुष्टयप्रमाणम् । जीवा० ४० । पञ्चदशसु परमाधार्मिकेषु दशम । उत्त० ६१४ ।
धणुओ–धनुष्क –ब्रह्मदत्तस्य सेनापति उत्त० ३७७ ।
धणुक्क–धनुष्क चतुर्हस्त । अनु० १५४ ।
धणुग्गह–धनुर्ग्रह । जीवा० ३८४ । जं० प्र० १२५ । धनुर्ग्रह –वातविशेष । बृ० द्वि० २११ अ । व्य० प्र० १३८ अ ।
धणुपिट्ठ–मण्डलखण्डाकार क्षेत्रम् । सम० ७४ ।
धणुपुट्ठे–धनुस्पृष्टम् । भग० २२६ ।
धणुव्वेओ–धनुर्वेद । आव० ४२२ ।
धणू–षण्णवतिरङ्गुलानि धनु । सम० ६८ । पं० प्र० ६४ । भग० २७५ । धनु । निरय० १८ ।
धण्णतरी– । नि० चू० द्वि० १३६ अ ।
धण्ण–राजगृहेनगरे धनश्रेष्ठी । व्य० द्वि० २६ आ । धन्य –पार्श्वजिनप्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ । धन्य –अनुत्तरोपपातिकदशानां तृतीयवर्गस्य प्रथमाध्ययनम् । अनुत्त० २ । धन्य, धनधनलब्धृ । भग० ११६ । राजगृहे सार्थवाह । ज्ञाता० ७६ । चंपानगर्यां सार्थवाह । ज्ञाता० १६३ ।
धण्णकड–विमलजिनस्य प्रथमपारणस्थानम् । आव० १४६ ।
धण्णकारिक– । नि० चू० प्र० ५३ आ ।
धण्णा–धान्या–धान्यापत्राणि । जं० प्र० २४४ ।
धण्णारिया– । नि० चू० प्र० १८२ आ ।
धत्त–वियत्तदन्पुत्तस्य एव यहच्छयागत । आव० ४७३ ।
धत्तरिट्ठग–धार्त्तराष्ट्र –कृष्णचरणानना हंस एव । प्रश्न० ८ ।

धन-धन -मूलद्वारविवरणे श्रेष्ठ । पिण्ड० १४४ । चतुष्पदादि । उत्त० ३३६, ३६० । हिरण्यादि । उत्त० २६१ ।

धनकं-यद्गृहस्थस्य बहिरवस्थितगृहकुड्यादि । ओघ० ५७ ।

धनचन्द्र- । जं० प्र० ५४६ ।

धनञ्जय -अपरविदेहे मूकाराजधान्या नृपति । आ०

धनद-उत्तरद्वारपालनाम । जं० प्र० २०६ ।

धनदेव -विद्यामन्त्रद्वारविवरण गन्धसमृद्धे नगरे भिक्षुपासक । पिण्ड० १४१ ।

धनप्रिया-मूलद्वारविवरणे धनश्रेष्ठिपत्नी । पिण्ड० १४४ ।

धनमित्त-धनमित्र-सार्थवाह (दृष्टान्तार्थी) । बृ० प्र० ३०८ आ ।

धनवती-आधाया निशीथसम्भवे धनावहश्रावकपत्नी । पिण्ड० १०३ । विपा० ६५ ।

धनशर्म-तृषापरिषहजेता । मर० । धनश्रेष्ठी-तृणपरीक्षक । व्य० द्वि० ३६ आ ।

धनसार्थवाह -नामविशेष । प्रज्ञा० ३२६ ।

धनावह -आधाया निशीथसम्भवे श्रावक । पिण्ड० १०३।

धनु-धरधनुपिता । व्य० प्र० १६८ आ ।

धनोत्सर्ग.-धनसम्पत् । ठाणा० १५२ ।

धनोहसचय-धन-कनकादिद्रव्य, तस्यौघ -समूहस्तस्य सञ्चयो-राशीकरणं धनौघसञ्चय । उत्त० ३३६ ।

धन्नंतरी-धन्वन्तरी, कृष्णवासुदेववैद्योऽभव्य । आव०३४७। धन्वन्तरि-कनकरथराज्ञो राजवैद्य । विपा० ७५ । धन्वन्तरी-तापसभक्त । आव० ३६१ ।

धन्न-धन्य । भग० ६६२ । धन्य -धर्मधनलब्धा । भग० १२२ । धन्य-धन लब्धा । प्रश्न० ११६ । धन्य -ऋषभपुरस्य स्तूपकरण्डोद्याने यक्ष । विपा० ६४ । धन्य -ज्ञानदर्शनचारित्रधन साध्वादि । आव० ४०७ । धान्य-व्रीहिकाद्यमुद्गमाषतिलगोधूमयवादि । आव० ८२६ । धन्य । आव० ६६७ । धन्यः-भद्रासार्थवाहा पुत्र । अनुत्त० ३ । धान्य-चतुर्विंशतिभेदम् । दश० १९३ । धन्य धनावहत्वात् । ज्ञाता० ७६ ।

धन्नकुलत्था- । ज्ञाता० १०७ ।

धन्नग-धान्यक-कस्तुम्बरी । दश० १६३ ।

धन्नदरा-धण्णवासणा । नि० चू० द्वि० १४७ आ ।

धन्नपुलाग-निष्पावावल्लादीनि धान्यानि । बृ० तृ० २११ अ ।

धन्नमासा- । ज्ञाता० १०७ ।

धन्नसालिभद्दा-उपवासद वैभारेऽनशनिनौ । मर० । धन्नासुरादेवगाथापतेर्भार्या । उपा० ३४ ।

धन्यक-शालिभद्रभगिनीपति । ठाणा० ४७४ ।

धन्वन्तरि- । बृ० प्र० १६० अ ।

धमण-धमन-महिष्यादीना वायुपूरणादि । प्रश्न० २२ । ध्मान महिष्यादीना वायुपूरणम् । प्रश्न० ३८ । भस्त्रा ध्मात । आचा० ७४ ।

धमणि-धमनि-नाडी । प्रश्न० ८ ।

धमणिसंताए-धमनीसन्तत -नाडीव्याप्त । भग० १२६ । ज्ञाता० ७६ । धमनय -शिरास्ताभि सन्ततो व्याप्तो धमनिसन्तत । उत्त० ८४ ।

धमणी-धमनि कोष्ठकहड्डास्तरम् । विपा० ४२ ।

धमधमतो-धमधमायमान । आव० १६६ ।

धमन-फूत्कारणम् । दश० ११४ ।

धमासासारे-धमासासार । प्रज्ञा० ३१० ।

धम्मतेवासी-धर्मान्तेवासी-धर्मप्रतिबोधनत शिष्य, धर्मार्थितयोपसम्पन्नो वा । ठाणा० २४२ । अन्ते-समीपे वस्तु शीलमस्येत्यन्तेवासी, धर्मार्थमन्तेवासी धर्मान्तेवासी शिष्य -इत्यर्थ । ठाणा० ११६ ।

धम्म-धर्म -दुर्गतौ प्रपतन्त सत्त्वसङ्घात धारयतीति, धर्मं पञ्चदशो जिन, यस्मिन् गर्भगते सति जननी दानदयादिकेष्वधिकारेषु जाती सुधर्मेति तेन धर्मजिन । आव० ५०४ । धर्म -लोलुपतया तद्विषयग्रहणस्वभाव । प्रश्न० १३८ । धर्मादनपेत धर्म्य -न धर्मातिक्रान्त: । उत्त० ६४ । दुर्गतौ प्रपतन्तमात्मान धारयतीति धर्म । आव० १३४, २३६ । जीवस्य स्वभाव धर्मं । दश० १२६ । धर्म -लोकवृत्ति । पिण्ड० १४५ । धर्म -श्रुतचारित्रलक्षण । भग० ६० । धर्म -श्रुतचारित्रात्मक । उत्त० १७ । धर्म -चारित्ररूप । जीवा० २५६ । धर्म पर्यायो गुणो विशेषश्च । प्रज्ञा० १७६ । धार्म्य-न्याय । व्य० प्र० २०१ अ । धर्मास्तिकाय । सम० ६ । धर्म -

धर्मास्तिकायो गत्युपष्टम्भगुणः । ठाणा० ४० । धर्मं लोकधर्मम् । औप० ७२ । धर्मः-श्रुतचारित्रात्मकः दुर्गतिप्रपतज्जन्तुधारणस्वभावः । सम० ४ । श्रुतचरणधर्मादनपेतं धर्म्यम् । ठाणा० १८८ । धर्मः-प्रक्रमाद् गृहस्थधर्मः सम्यग्दृष्ट्यादिशिष्टाचारिताचारलक्षणः । उत्त० ३६१ । धर्मादनपेतं धर्म्यं एषणीयम् । उत्त० ४२८ । धर्मः-विशेष. पादपोपगमनरूपो मरणविशेषः । आचा० २९४ । धर्मः-धारयतीति दुर्गतौ प्रपततो जीवान् धारयति-सुगतौ वा तान् स्थापयति इति धर्मः, श्रुतचारित्रलक्षणः । ठाणा० २१ । धर्मः विषयाभिलाषः । ठाणा० ५१६ । धर्मः-समाचारो व्यवस्था । ठाणा० ५१५ । धर्मः-जिनाज्ञारूपः, चारित्रलक्षणः । ठाणा० २४१ । धर्मः-चेतनाचेतन द्रव्यस्वभाव श्रुतचारित्ररूपं वा । आचा० १५४ । धर्म अविपरीतार्थम् । आचा० २५८ । धर्मः चारित्ररूपः । दश० २७१ । दुर्गतौ प्रपतन्तमात्मानं धारयतीति धर्मः । दश० १३ । धर्मार्जनव्यापारपरः साधुधर्मधुरधरः । आव० २७७ । धर्मः-प्रवृत्त्यादिरूपः । दश० ११४ । धर्मः-श्रुतधर्मादिः । दश० २४२ । श्रुतचारित्रात्मकम् । ज्ञाता० ४६ । जीवपर्यायः । ज्ञाता० ६६ । धर्मः-वस्तुस्वभावः आचारो वा । उत्त० १२८ । धर्म्यं-धर्मध्यानम् । आव० ५९० । जिनप्रणीतभावश्रद्धानादिलक्षणं धर्म्यम् । आव० ५८२ । धर्म-सूत्रकृताङ्गाद्यश्रुतस्कंधे नवममध्ययनम् । आव० ६५१ । दसविहसमणधम्मसमणुगतं । दश० चू० १४ । धर्मः-पर्यायः । विशे० १००५ । धर्म-पुण्यम् । सू० प्र० १९८ अ । धर्मशरण यत्तद्धर्मदान धर्म एव वा । ठाणा० ४६६ । सूत्रकृताङ्गप्रथमश्रुतस्कन्धे नवममध्ययनम् सम० ३१ । धर्म-प्रतिनियतधर्मं श्रुतधर्मादी वा । प्रज्ञा० ५६ । धर्मः-व्यवहारः । जं० प्र० १६७ । धर्मः-धर्मकथानुयोगः । दश० ४ । स्थाने । भग० ९२३ । धर्मः-श्रुतधर्मश्चारित्रधर्मश्च । प्रज्ञा० ३९६ ।

धम्मकरगो- । नि० चू० तृ० ३१ आ ।

धम्मकरगे- । नि० चू० द्वि० १८ आ ।

धम्मकहा-धर्मकथा व्याख्यानरूपा । उत्त० ५८१ । धर्मस्य-श्रुतरूपस्य कथा-व्याख्या धर्मकथा । ठाणा० १४९ । धर्मस्य-अहिंसादिलक्षणधर्मस्य कथा धर्मकथा-आख्यानकानि । सम० ११९ । धर्मकथा-अहिंसादिधर्मप्ररूपणस्वरूपा । अनु० १६ । पारत्रिककर्मविपाकदर्शनम् । बृ० द्वि० १०३ अ । योऽहिंसादिलक्षणं सर्वज्ञप्रणीतं धर्मानुयोगं वा कथयति एषा धर्मकथा । दश० ३२ । धर्मप्रधाना कथा धर्मकथा । ज्ञाता० १० । इह परत्र च सप्रपञ्च कर्मविपाकोपदर्शनं सा धर्मकथा । बृ० द्वि० १०३ अ । धर्मप्रधाना आख्यायिकाः उत्तराध्ययनाद्यन्तर्गता आक्षेपण्यादयो वा । बृ० तृ० १०२ आ ।

धम्मकहाहरणं- १-१-१२

धम्मकही-क्षीराश्रवादियुतो वैराग्यकथी । बृ० तृ० ३५ आ । धर्मकथकः । ज्ञाता० १६६ । चतुर्विधां धर्मकथां कथयन् । क्षीराश्रवादिलब्धिसम्पन्नतया वैराग्यजननीं धर्मकथां विदधाति धर्मकथी । बृ० तृ० ३५ आ ।

धम्मकाम-धर्मकामो-निर्जरार्थम् । दश० २४६ । सूत्रकृताङ्गस्य नवममध्ययनम् । उत्त० ६१४ । सम० १५३ ।

धम्मकाय-धर्मकायः । दश० १६१ ।

धम्मघोसे-धर्मघोषः महाघोषनगरे गाथापतिः । विपा० ९५ । धर्मघोषः-आचार्यविशेषः । आचा० ७६ । धर्मघोषः-संवेगोदाहरणेऽमात्यः । आव० ७०९ । धर्मघोषः-सत्योदाहरणे सर्वगुप्तिविषये स्वामिव्येहशिष्यः । आव० ७०५ । विमलार्हतः प्रशिष्यः । अनगारविशेषः । भग० ५४८ । आचार्यविशेषः । आव० ३९३ । स्थविरविशेषः । विपा० ९१ । ज्ञाता ८९, १९६ । धर्मघोष-योगसंग्रहे आपत्सु दृढधर्मत्वदृष्टान्ते आपत्सु दृढधर्मतायां अनगारविशेषः । आ० ६६७ । धर्मघोषः-वस्त्रगुणप्रत्याख्याने वाराणस्यां मासक्षपकोऽनगारः । आव० ७११ । धर्मघोषः-अज्ञातोदाहरणे कौशाम्ब्यामाचार्यधर्मवसुज्येष्ठशिष्यः । आव० ६९९ ।

धम्मघोससीसो-धर्मघोषशिष्यः । उत्त० ९२ ।

धम्मचक्के-तक्षशिलायां धर्मचक्र, दर्शनशुद्धौ दृष्टान्तः । आचा० ४१८ ।

धम्मचरणं-धर्मचरणं-मातापितृपरित्यक्तप्रव्रज्याप्रतिपत्तिः । जीवा० ७७ । धर्मचरणं-चरणधर्मसेवनम् । जीवा० ५५ ।

धम्मचितका-धर्मचिन्तकाः धर्मशास्त्रपाठकाः सभासदः ।

औप० ६० ।

धम्मचितग-याज्ञवल्क्यप्रभृतिऋषिप्रणीतधर्मसंहिताचिन्तयन्ति ताभिश्च व्यवहरन्ति ये ते धर्मचिन्तका । अनु० २५ ।

धम्मचिंता-धर्मा-जीवादिद्रव्याणामुपयोगोत्पादादय स्वभावास्तेषां चिन्ता-अनुप्रेक्षा धर्मस्य वा-श्रुतचारित्रात्मकस्य, सर्वज्ञभाषितस्य हरिहरादिनिगदितधर्मेभ्य प्रधानो ऽयमित्येव चिन्ता धर्मचिन्ता । सम० १७ । धर्मध्यान चिन्ता श्रुतधर्मचिन्ता वा । उत्त० ५४३ ।

धम्मजस-धरमगाचलेऽनगारो । मर० । धम्मयशा -उत्तरगुणप्रत्याख्याने वाराणस्यां मासक्षपकोऽनगार । आव० ७१६ । धर्मयशा -सत्योदाहरणे सर्वशुचिविषये स्वामिलघु शिष्य । आव० ७०५ । धर्मयशा -अज्ञातोदाहरण कौशाम्ब्यामाचार्यधर्मवसोर्लघुशिष्य । आव० ६६६ ।

धम्मजागरिय-धर्मजागरिका । भग० १२६ ।

धम्मजीवी-धर्मजीवी संयमैकजीवी । दश० २०३ ।

धम्मज्जिय-धर्मेण क्षान्त्यादिरूपेणार्जित-उपार्जित धर्मार्जितम् । उत्त० ६४ ।

धम्मज्झए-ऐरवतक्षेत्रे आगमिष्यन्त्या उत्सर्पिण्या पञ्चमस्तीर्थकर । सम० १५४ ।

धम्मज्झय-धर्मध्वजम् । आव० २६० ।

धम्मट्ठ-धर्मार्थं कुशलानुबन्धिपुण्योपार्जनार्थम् । बृ० द्वि० ८८ आ ।

धम्मट्ठय-धर्मार्थ-तत्त्वार्थबोधतस्तेषां धर्मं स्यादित्येवमर्थम् । उत्त० २८७ ।

धम्मण्णग-धर्मान्वग तगरायामाचार्यशिष्य । व्य० प्र० २५६ अ ।

धम्मणग-धर्मा वग सद्व्यवहारकाचार्य । व्य० १-२५६ ।

धम्मतित्थ-धर्म एव तीर्यते भवाम्भोधिरनेनेति तीर्थं धर्मतीर्थम् । उत्त० ४१८ ।

धम्मत्थकामा-धर्मार्थकाम मुमुक्षव । दश० ४६२ । आयारकहा । नि० चू० द्वि० ६५ अ ।

धम्मत्थिकाए-तत्र जीवपुद्गलानां स्वत एव गतिक्रियापरिणतानां तत्स्वभावधारणाद् धर्म , अस्तय -प्रदेशास्तेषां काय -सङ्घातोऽस्तिकाय धर्मश्चासावस्तिकायश्च धर्मास्तिकाय । सकललोकव्याप्यसङ्ख्येयप्रदेशात्मकोऽमूर्तद्रव्यविशेष । अनु० ७४ ।

धम्मद-धर्म-चारित्ररूप ददातीति धर्मदेशक । जीवा० २५६ ।

धम्मदए-धर्म-श्रुतचारित्रात्मकं दुर्गतिप्रपतज्जन्तुधारणस्वभाव दयते-ददातीति धर्मदय । सम० ४ ।

धम्मदेवा-धर्म्मदेवा -धर्मप्रधाना देवा चारित्रवन्त । ठाणा० ३०३ । धर्मेण-श्रुतादिना देवा धर्म्मप्रधाना वा देवा धर्मदेवा । भग० ५८३ ।

धम्मदेसए-धर्मदेशक धर्म उक्तलक्षण देशयति-कथयतीति धर्मदेशक । सम० ४ । धर्म-श्रुतचारित्रात्मक देशयतीति धर्मदेशक । भग० ७ ।

धम्मदेसगो-धर्म-चारित्ररूप दिशतीति धर्मदेशक । जीवा० २५६ ।

धम्मनायग-धर्मस्य-क्षायिकज्ञानदर्शनचारित्रात्मकस्य नायक-स्वामी यथावत्पालनाद्धर्मनायक । सम० ४ । धर्मस्य नायका -स्वामिनस्तद्वशीकरणात्तत्फलपरिभोगाच्च धर्मनायका । जीवा० २५६ ।

धम्मनियत्तमईया-धर्म -चारित्रधर्मं परिगृह्यते तस्मात् निवृत्ता मतिर्येषां ते धर्मनिवृत्तमतय । आव० ५३१ ।

धम्मपण्णत्ती-श्रुतधर्मप्ररूपणा । उपा० ३८ ।

धम्मपन्नत्ति-धर्मप्रज्ञप्ति षड्जीवनिका । दश० १२ ।

धम्मपय-धर्मपद-धर्मफल सिद्धान्तपदम् । दश० २४५ । धर्मपद-क्षान्त्यादिकम् । आचा० ४३० ।

धम्मपुरिसा-धर्म्म -क्षायिकचारित्रादिस्तदर्जनपरा पुरुषा धर्मपुरुषा । ठाणा० १६३ ।

धम्मफल-धर्मफल अनुत्तरज्ञानादि । दश० १२० ।

धम्मबार-धर्मद्वारम् । आव० ४३५ ।

धम्ममाण-ध्मायमान भस्त्रावातेनोद्दीप्यमान । उपा० २५ ।

धम्ममित्त-षष्ठतीर्थकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ ।

धम्मयाते-धर्मतया । आव० ७५८ ।

धम्मरुइ-हड्डुक्खे उदाहरण । नि० चू० द्वि० १०० अ ।

धम्मरुई-धर्म -श्रुतधर्मादिस्तेषु रुचिर्यस्य स धर्मरुचि । उत्त० ५६३ । धर्मरुचि -मालापहृतद्वारविवरणे संयत । पिण्ड० १०८ । धर्मरुचि आषाढभूतेर्गुरु । पिण्ड०

१३७ । धर्मरुचि –सहसम्मत्यादिदृष्टान्ते जितशत्रुकुमार । आचा० २१ । धर्मरुचि –अनगारविशेष । ज्ञाता० १९७ । आव० ३८६ । धर्मरुचि –जितशत्रुधारिण्यो पुत्र । आव० ३७२ । धर्मरुचि –उदयो मारणान्तिक इति विषयेऽनगार यस्य कटुक दौग्धिके मरणम् । आव० ७२३ । धर्मरुचि उत्कृष्टमिमितिदृष्टान्ते पारिष्ठापनिकी० समित्युपयुक्त साधुविशेष । आव० ६१८ । धर्म –अस्ति० कायधर्मं श्रुतधर्मादी वा रुचिर्यस्य स धर्मरुचि । प्रज्ञा० ५६ । धर्मघोषसूरिशिष्य । ज्ञाता० १९७ ।

धम्मरुक्से–नगरविशेष । प्रश्ना० ३३ ।

धम्मरूयी–धर्मरुचि अनगारविशेष । विपा० ९५ ।

धम्मरुती–धम–श्रुतादौ रुचिर्यस्य स, यो हि धर्मास्ति काय श्रुतधर्म चारित्रधर्मं च जिनोक्त श्रद्धत्ते स धर्मरुचि । ठाणा० ५०३ ।

धम्मलाती–भिल्लमाले णाणक । नि० चू० प्र० ३३० अ ।

धम्मलेसा–धर्मलेश्या –प्रधानलेश्या । उत्त० ६६१ ।

धम्मव–दुर्गतिप्रसृतजन्तुधरणस्वभाव स्वर्गापवर्गमार्ग धर्म्मं वेत्तीति धम्मविद् । आचा० १५४ ।

धम्मवरचाउरतचक्कवट्टी–धर्म एव वर–प्रधान चतुरन्तहेतुत्वाच्चतुरन्त चक्रमिव चतुरन्तचक्र तेन वर्तितु शील यस्य स धर्मवरचातुरन्तचक्रवर्ती । जीवा० २५६ । त्रय समुद्राश्चतुर्थो हिमवान् एते चत्वार अन्ता –पर्यन्ता एतेषु स्वामितया भवतीति चातुरन्त स चासौ चक्रवर्ती च चातुरन्तचक्रवर्ती चक्राभो पृथिव्या चातुरन्तचक्रवर्ती यदि वरचातुरन्तचक्रवर्ती–राजातिशय धर्मविषये वरचातुरन्तचक्रवर्ती धर्मवरचातुरन्तचक्रवर्ती । सम० ४ । त्रय समुद्राश्चतुर्थश्च हिमवान् एते चत्वारोऽन्ता पृथिव्यन्ता एतेषु स्वामितया भवतीति चातुरन्त स चासौ चक्रवर्ती च चातुरन्तचक्रवर्ती चक्राभो चातुरन्तचक्रवर्ती च वरचातुरन्तचक्रवर्ती–राजातिशय, धर्मविषय वरचातुरन्तचक्रवर्ती धर्मवरचातुरन्तचक्रवर्ती, धर्म एव वाऽभिनवचक्ररूपेणया वा चतुरन्त–दानादिभेदेन चतुर्विभाग चतुर्णां वा नरकादिगतीनामन्तकारित्वाच्चतुरन्तं तदेव चातुरन्तं चक्रम भावारातिच्छेदात् तेन वर्तितु शील यस्य स धर्मवरचातुरन्तचक्रवर्ती । भग० ७ ।

धम्मवसू–धर्मवसु –अज्ञातोदाहरणे कौशाम्ब्यामाचार्यः । आव० ६६६ ।

धम्मवीरिये–धर्मवीर्य –अनगारविशेष । विपा० ९५ ।

धम्मसद्धा–धर्मश्रद्धा । ज० प्र० १७० । भग० ३०८ ।

धम्मसन्ना–धर्मसंज्ञा आगमबुद्धिमिथ्यात्वम् । ठाणा०४८७ ।

धम्मसद्धिओ–धर्मश्रद्धिक (त०) । आव० ५२ ।

धम्मसारहि–धर्मस्य सारथिर्धर्मसारथि, यथा रथस्य सारथी रथ रथिकमश्वांश्च रक्षति एव भगवाञ्चारित्रधर्माङ्गानां संयमात्मप्रवचनाख्याना रक्षणोपदेशाद्धर्मसारथिर्भवति इति धर्मसारथि । सम० ४ ।

धम्मसारही–धर्मरथस्य प्रवर्त्तकत्वेन सारथिरिव धर्मसारथि । भग० ७ ।

धम्मसाहण–धर्मसाधन धर्मोपकरण वर्षाकल्पादिकम् । उत्त० ५०३ ।

धम्मसीहे–चतुर्थतीर्थंकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ । धर्मसिंह –अनगारविशेष । विपा० ९५ । धर्मसिंह –धर्मजिनप्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ । आव० १४७ ।

धम्मा–धर्म्मा –मर्यादा । सू० प्र० १९९ अ । धर्म्मा –निर्जराहेतव । ठाणा० ३८१ । ज्ञाता० २५३ ।

धम्माओ भसेज्जा–धर्माद् भ्रश्येत् मिथ्यादृष्टिर्भवेत् । आव० ७५६ ।

धम्माणुजोगचिंता–धर्मार्थमनुयोगस्य–व्याख्यानस्य चिन्ता धर्मानुयोगस्य वा धर्मव्याख्यानस्य चिन्ता धर्मानुयोगचिन्ता । ज्ञाता० ९२ ।

धम्माणुराग–धर्मानुराग –धर्मबहुमान । भग० ६० ।

धम्मायरिए–धर्माचार्य –प्रतिबोधक । ठाणा० २४२ ।

धम्मायरिय–धर्म –उक्तलक्षणस्तादिलक्षण श्रुतधर्मस्तदाचरणात् तत्प्रज्ञापकत्वेनाचार्यो धर्माचार्यस्तमथोपदेशार । ठाणा० ४१० ।

धम्मारामे–धर्म श्रुतधर्मादौ आभिरत्यभिव्याप्त्या रमते–रतिमान् भवतीति धर्मारामः, धर्म एव सततमानन्दहेतुतया प्रतिपादनतया वा आरामो धर्मारामः । उत्त० ९९ ।

धम्मायतेति–धर्मास्ति वस्तुपर्यायास्तान् धर्मस्य वा चारित्रस्य धर्मद्वार । ठाणा० ४९१ ।

• धम्मिट्ठे–इष्टधर्मा अतिशयेन धर्मवान् । उत्त० २८१ ।
धम्मियं–धार्मिकं धर्मानुगतम् । जीवा० २५४ ।
धम्मिल–धम्मिलः सुधर्मपिता । आव० २२५ ।
धम्मिल्ल–विशिष्टतपश्चरणफलवान् । सूत्र० २६६ । इहलोकफले दृष्टान्तः । जं० प्र० १६७ । केशहस्तः । भग० ४६८ । धम्मिल्लः इहलोकफले उदाहरणम् । आव० ८६३ ।
धम्मुत्तरं–धर्मोत्तरं–चारित्रधर्मोत्तरं । आव० ७८६ ।
धम्मोवाओ–दुर्गतौ प्रपतन्तमात्मानं धारयतीति धर्मः, तस्य उपायो–द्वादशाङ्गं प्रवचनं अथवा पूर्वाणि धर्मोपायः । आव० १३५ । प्रवचनं पूर्वाणि वा । आव० १४० । सामायिका च जीवनिकायभावना वा । आव० १४० ।
धम्मोवाय– । आव० १३५ ।
धयप्पडागा–ध्वज एव पताका ध्वजपताका । ओघ० ७४ ।
धरंति–ध्रियन्ते तिष्ठन्ति । आव० ६६२ ।
धर–धरः पद्मप्रभप्रभुपिता । सम० १५० । आव० १६१ । ज्ञाता० २०८ ।
धरइ–धरति–धारयति । जीवा० ३०६ । ध्रियते–तिष्ठति । दश० १२२ ।
धरच्छ–धराक्षम् । औप० ५५ ।
धरण–नृपविशेषः । ज्ञाता० १२१ । अन्तकृद्दशाया प्रथमवर्गे षष्ठममध्ययनम् । अन्त० ३ । धरण–अन्तकृद्दशानां द्वितीयवर्गस्य षष्ठममध्ययनम् । अन्त० ३ । धरणः रोहीटकनगरस्य पृथ्व्यवतंसकोद्याने यक्षः । विपा० ८२ । धरण–नागकुमारेन्द्रः । ठाणा० ८४ । जीवा० १७० । द्वितीयो दक्षिणनिकायेन्द्रः । भग० १५७ । ग्रहाव्रते उपमा । प्रश्न० १३५ । आव० २२१ । नागकुमाराणामधिपतिः । प्रज्ञा० ६४ । अविस्मृतम् । ओघ० ११८ । अपायानन्तरमवगतस्यार्थस्याविच्युत्याऽन्तर्मुहूर्तं यावत् यावद्धरणम् । नंदी० १७७ । अर्थानां धृतिः, परिच्छिन्नस्य वस्तुनोऽविच्युतिस्मृतिवासनारूपम् । आव० १० । धरणः दक्षिणनागकुमारनिकायेन्द्रः । ठाणा० २०५ ।
धरणपरिहरणं–यत्किमप्युपकरणं सगोपयति प्रतिलेखति च न परिभुङ्क्ते । व्य० प्र० ४५ अ ।
धरणप्पभे– । ठाणा० ४८२ ।
धरणा–अविच्युतिस्मृतिवासनारूपा । दश० १२५ ।
धरणिकिलए–धरण्याः पृथिव्याः कीलक इव धरणिकीलकः । सूर्य० ७८ ।
धरणिगोयरो–धरणीगोचरः । आव० २८७ ।
धरणिधरा–त्रयोदशतीर्थंकरस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ ।
धरणिपुत्र– । नि० चू० प्र० १२० अ ।
धरणिसिंगे–धरण्याः शृङ्गमिव धरणिशृङ्गः । सूर्य० ७८ ।
धरणी–पृथ्वी । ओघ० १०० । ज्ञाता० २५१ । द्वादशतीर्थंकरस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ ।
धरितो–धृतः । आव० ३१० ।
धरिमं–ऋणद्रव्यम् । विपा० ६३ । जं० प्र० १६४ । ज्ञाता० ४० । सुवर्णादि । उत्त० ४८४ । आव० १८६ ।
धरिसिया–धर्षिता । आव० ६४ ।
धरिसियामो–धर्षिताः । आव० ३१४ । अपभ्राजिताः । आव० ७०१ ।
धरिसेइ–धर्षयति–पराभवति । उत्त० ६२६ ।
धरिसेहिं–धर्षयति । दश० ४१ ।
धरेइ–धारयति, संघट्टयति । औप० ७६ ।
धरेतुं–स्थापितुं । नि० चू० प्र० ३२ अ ।
धर्म–स्वभावः बोधश्च । आव० ८७ । सदाचारो दशविधो वा यतिधर्मः । उत्त० ३६८ । सम्यग्दर्शनद्वारः पंचमहाव्रतसाधनः द्वादशाङ्गोपदिष्टतत्त्वा गुप्त्यादिविशुद्धव्यवस्थानः संसारनिर्वाहको निःश्रेयससाधकः । त० ६-७ ।
धर्मकथानुयोगः–अर्हद्वचनानुयोगभेदः उत्तराध्ययनादिकः । आचा० १ ।
धर्मकायः–भगवद्देहः । दश० १६६ ।
धर्मघोषः–आचार्यविशेषः । सूत्र० ३८७ । धाहितदोषदृष्टान्ते साधुः । पिण्ड० १६६ ।
धर्मध्वजः–रजोहरणम् । पिण्ड० ४ ।
धर्मवान्–धर्मिष्ठः । उत्त० २८१ ।
धर्मसिंह–कोल्लपुरे गृध्रपृष्ठकारी । स० ।
धर्माः–पर्याया पर्यवा वा भेदाः बाह्यवस्त्रालोचनादिप्रकाराः । ठाणा० ३४८ । पर्यवाः गुणाः विशेषाः । भग० ८८१ ।

धर्मार्थकामाः–धर्मार्थं ये कामयन्ति, मोक्षमिति । दश० चू० ६१ ।
धर्मे–कर्म्मणि । बृ० प्र० २४३ अ ।
धर्मोपकरणं–वर्षाकल्पादिकम् । उत्त० ५०३ ।
धर्मोपग्रहः–दानविशेषः । प्रश्न० १३५ ।
धर्म्मः–परिणामः पर्यायः स्वभावः । ठाणा० ३७५ ।
धर्म्मकथानुयोगः–अनुयोगस्य द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४८१ ।
धर्म्मरुचिः–शान्तरसोपास्तस्वरूपः । नंदी० १६६ ।
धर्म्माणां–श्रुतभेदानां । ठाणा० ४४१ ।
धर्म्मात्–श्रुतचारित्रलक्षणात् । ठाणा० १५० ।
धर्म्मिलः–तपः समाप्तो लब्ध्यादिवाञ्छया अनशनादिरूप-तपःकर्त्ता । दश० २५७ ।
धर्म्मोपदेशः–अर्थोपदेशो व्याख्यानमनुयोगवर्णनमूत्त०९-२५
धवः–मनुष्यः । ओघ० १५० । धवः बहुबीजकवृक्ष-विशेषः । प्रज्ञा० ३२ । भग० ८०३ । धारयति स्त्रीं प्रियं पोषते वा तेन पुंसा वा स्त्री दधाति सर्वात्मना पुष्णाति वा तेन कारणेन निरुक्तिवशात् धव इति । व्य० द्वि० २७७ आ ।
धवल– । आचा० ६७ ।
धवलगिहं–धवलगृह । जीवा० २६९ ।
धवलगृहादि–वास्तु । आचा० १२१ ।
धवलघरं–धवलगृहम् । आव० ४४७ । प्रज्ञा० १११ ।
धवलपुप्फं–धवलपुष्पं कुन्दकलिका । प्रज्ञा० ६१ ।
धवलय–पाण्डुर श्वेतम् । ज्ञाता० १५ ।
धवलयतमाणि–धवलिपयन्ति । भग० ४१८ ।
धवलहर–धवलगृह गोपम् । बृं० प्र० १०७ ।
धवला–सिता । ज्ञाता० १६२ ।
धाइपिंडो–धात्रीपिण्डः–धात्रीवद्बालसालनात् लब्धपिण्डः । आव० ५३६ ।
धाई–धात्री–बालकपरिपालिका । विशे० १२१ ।
धाउ–धातुः गैरिकं लोहादिर्वा । प्रश्न० ३८ । यस्मिन् धम्यमाने सुवर्णादिकं न धातुः । नि० चू० द्वि० ८६ आ । धातुः–पाषाणधात्वादिः । उत्त० ६५३ । गैरिका । दश० १७० ।
धाउविलं–धातुवादः स्वर्णरसादिकः–धातुसिद्धः । आव० ४३४ ।
धाउरत्ता–धातिका । भग० ११६ ।
धाऊ–धारकत्वात्पोषकत्वाच्च धातुत्वम् । सूत्र० २६ ।
धाए– । ठाणा० ८५ ।
धाडणी–धाडनी नाशनी । प्रश्न० ७६ ।
धाडिउ–धर्षितो । नि० चू० प्र० ३०० आ ।
धाडिए–धाटिकः–मित्रम् । बृ० तृ० १७६ अ ।
धाडिओ–धाटिकः–मित्रम् । बृ० द्वि० ६ आ । निर्घाटितः । आव० ६६ । निष्काशितः । आव० ३६६ । घाटितः । आव० ९८ ।
धाडिमएण–धाटीभयेन । आव० ७१ ।
धाडियंत–धाड्यमानः–प्रेर्यमाणः । प्रश्न० ५६ ।
धाडी–धाटी । आव० २१९, ६९० ।
धाडेंति–धाटयन्ति । आव० ६९० । प्रेरयन्ति स्थानात्स्था-नान्तरं प्रापयन्ति । सूत्र० १२५ ।
धाडेइ–धाटयति । आव० १९६ ।
धाणं–घ्राणं–सुषिरं विवरो वा । उत्त० १४५ ।
धाणगा–पंजरचक्रत्था । नि० चू० प्र० १४४ आ ।
धाणि–घ्राणिः । दश० ८९ ।
धातकीखण्डः–लवणसमुद्रानन्तरं द्वीपः । प्रज्ञा० ३०७ ।
धातगं–घ्रातं सुषिरम् । बृ० तृ० १५१ अ ।
धाताय–हननाय । भग० ६८४ ।
धाती–बालं धारयतीति धाती तेण बालेण धीयते धाती पीयतेत्यर्थः सो वा बालो तं धयतीति धाती, तं पिबती-त्यर्थः । नि० चू० द्वि० ९३ आ ।
धातुक्खोभे–धातुसंक्षयम् । ओघ० २१ ।
धातुमट्टिया–मट्टिया जोगजुत्ता अजुत्ता वा धम्ममाणा सुवण्णादि भवति सा धातुमट्टिया । नि० चू० प्र० द्वि० ८७ अ ।
धातुव्वाओ–धातुर्वादः सुवर्णरजतोत्कर्षपतनो द्रव्योपायः । दश० ४० ।
धातुव्वात– । नि० चू० प्र० १६१ आ ।
धात्री–स्वापविशोपयत्योषधिः । आचा० ६६ ।
धाधाकृष्णा–अथा० कृताः, हाहारवः कृतः । उत्त० २०७ ।
धानं–परिच्छेदः । उत्त० ५१७ । पोरणम् । ओघ० ११ ।

धान्यमानं-सेतिकाकुडवादि । जं० प्र० २२७ । सेतकादि । ठाणा० १६८ ।
धाम-धर्म । उत्त० ४२५ ।
धाय-घ्रात-सुभिक्षम् । दश० २२२ । आव० ३४१। घ्रात-नित्यतृप्त । बृ० प्र० २३५ आ । धाता-दाक्षिणात्यपण पन्निकव्यन्तराणामिन्द्र । प्रज्ञा० ९८ ।
धायइ-धातकी-वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३१ । लवणसमुद्रं परिक्षाप्य स्थितो धातकीवृक्षखण्डोपलक्षितो द्वीप । अनु० ९० ।
धायइपत्तरससारो-धातकीपत्ररससार -धातकीपत्रासव । जीवा० ३५१ ।
धायइरक्ख-पूर्वार्द्धे उत्तरकुरुषु नीलवद्गिरिसमीपे धातकीनाम वृक्ष । जीवा० ३२८ । भग० ८०३ । नवविंशति तीर्थंकरस्य चैत्यवृक्ष । सम० १५२ ।
धायइसंडे-धातकीनां खण्डानि यस्मिन् स धातकीखण्ड, एतादृशो द्वीपविशेष । आव० ७८८ । ज्ञाता० २१३ ।
धायणत्ता-मारयता । भग० ५८१ ।
धारए-धारकोऽधीतानामेवा धारणात् । भग० ११२ ।
धारण-धारणा-विषयेषु निवर्त्तनलक्षणा । ठाणा० ३३१ । धारणाऽनुभूतार्थवासनाया अविच्युति । जं० प्र० १८२ ।
धारणग-धमणम् । आव० ८३२ ।
धारणा-यथास्वमवस्थानम् । तत्त्वा० १ २५ । भग० ३८४ । अवगतार्थविशेषधरण धारणा । भग० ३४४ । बलहरणाधारभूते स्थूणे । भग० २७६ । अप्रच्युतिः, अविस्मृति । आव० ६८ । अहद्गुणाविस्मरणरूपा । आव० ७८९ । उपभोग । आव० ३२५ । गीतार्थसंविग्नेन द्रव्याद्यपेक्षया यत्रापराधे यथा या विशुद्धि कृता तामवधार्य यदन्यस्तत्रैव तथैव तामेव प्रयुङ्क्त सा, वैयावृत्यकरादेर्वा गच्छोपग्रहकारिणो अशेषानुचितस्योचितप्रायश्चित्तपदाना प्रदर्शितानां धरण धारणा । ठाणा० ३१८ । अवगतार्थविशेषधरण धारणा । आव० १० । निर्णीतार्थधरणम् । अविच्युति १ वासना २ स्मृतिश्च ३ । नन्दी० १६८ । असकृदालोचनादानेन यत्प्रायश्चित्तविशेषावधारण सा । ठाणा० ३०१ । गृहीतस्याविस्मरणे निसृति । नि० चू० प्र० २५४ आ । अवगतार्थविशेषधारण धारणा । राज० १३१ । दृढस्मृति । नि० चू० प्र० २७८ अ । धारणा-अवधारणाशक्ति. । विशे० ९३० ।
धारणापरिहारो-ज संगोविज्जति पडिलेहिज्जति य ण य परिभुज्जति । नि० चू० तृ० ८९ आ ।
धारणामेधावी-पूर्वाधीतयो प्रभूतयोरपि सूत्रार्थयोश्चिरमवधारणाबुद्धिमान् । बृ० प्र० १२५ आ ।
धारणाया-कृकुभरीन । दश० चू० ९२ ।
धारणाववहार-धारणाव्यवहारो नाम गीतार्थेन संविग्नेनाचार्येण द्रव्यक्षेत्रकालभावपुरुषान् प्रतिसेवनाश्चावलोक्य यस्मिन्नपराधे यत् प्रायश्चित्तमदायि तत्सर्वमन्यो दृष्ट्वा तेनैव द्रव्यादिषु तादृश एवापराधे तदेव प्रायश्चित्तं ददाति एष धारणाव्यवहार वैयावृत्यकरस्य गच्छोपग्राहिणः स्पड्कस्वामिनो वा देशदर्शनसहायस्य वा संविग्नस्योचितप्रायश्चित्तदान धारणमेव धारणाव्यवहार । व्य० प्र० ५ आ ।
धारणि-धारिणी जितशत्रुराज्ञी । उत्त० ११४ । श्रेयांसनाथस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ ।
धारणिओ-धारणिक-ऋणधारक । बृ० द्वि० ७० अ ।
धारणिज्ज-लक्खणजुत्त खडालडिकरणं । नि० चू० प्र० २४४ आ ।
धारणी-श्वेतनृपस्य राज्ञी । राज० ६ । जितशत्रुराज्ञी । आचा० २१ । धारिणी-महासेनराज्ञी । विपा० ८२ । श्रेणिकस्य राज्ञी । ज्ञाता० १२ । अदीनशत्रुराजस्य पट्टराज्ञी । विपा० ९० । बलनृपस्य राज्ञी । ज्ञाता० १२१ ।
धारा-देवछत्रधारका । बृ० द्वि० २७३ आ । सततपातजनिता सन्तति । उत्त० ३६६ । धारेव धारा-क्रिया । भग० ४७१ ।
धाराहतकदम्ब- । नदी० १५० ।
धारिज्जति-धार्यन्ते आसेव्यन्ते । उत्त० ६०७ ।
धारिणि-धारिणी-अशातोदाहरणे युवराजराष्ट्रवर्धनपत्नी । आव० ६९९ ।
धारिणी-धनञ्जयनृपपत्नी । आव० १७७ । श्रेणिकराज्ञी । अनुत्त० १ । वसन्तपुरे जितशत्रुराज्ञी । आव० ३७८ । वज्रसेनराज्ञी । आव० ११७ । अन्धकवृष्णिराज्ञी । अन्त० २ । चन्द्रावतंसकराज्ञी । उत्त० ३७५ । सकलगुणधारणात् धारिणी-जितशत्रुनृपपत्नी । सूय० २ ।

विदाग्रभूतियुवराजपत्नी। आव० १७०। बलदेवराज्ञी। अन्त० १४। जितशत्रो राज्ञी। जं० प्र० ६। एषणासमितिदृष्टान्ते धिग्जातीयचक्रकरगोतमपत्नी। आव० ६१६। संवेगोदाहरणे चम्पायां मित्रप्रभराज्ञी। आव० ७०६। अज्ञातोदाहरणे कौशाम्ब्यामजितसेनराज्ञी। आव० ६६६। दधिवाहनराज्ञी। आव० १२३। जितशत्रुराज्ञी। ओघ० १५८। शिवराजो राज्ञी। भग० ५१४ वृष्णिराजपत्नी। अन्त० ३। चम्पायां कोणिकराज्ञी। प्रश्न० १। जितशत्रुराजपत्नी। आव० ३७२। चक्षुरिन्द्रियोदाहरण मथुराधिपतिजितशत्रुराज्ञी। आव० ३९८। श्रावस्तिनगर्यां रुक्मिनृपस्य राज्ञा। ज्ञाता० १४०। काम्पिल्यपुरस्य जितशत्रो राज्ञी। ज्ञाता० १४४। अन्धकवृष्णेर्देवी। अन्त० २। अन्धकवृष्णेर्देवी। अन्त० ३। बलदेवस्य देवी। अन्त० १४। जियसत्तुदेवी। नि० चू० प्र० ३२१ आ।

धारित्तए-धारयितु परिग्रहे धर्तुम्। बृ० द्वि० २०१ अ। उवभोगो। ठाणा० ११८। धर्तुं परिग्रहे। ठाणा० १३८।

धारिया-धारका। आव० ३५७।

धारियारिय-धाराप्रधान वारि जल येषु तानि धारावारिकाणि। भग० ६१७।

धारेइ-धारयति आत्मनि लीन धत्ते। दश० ६८।

धारेज्ज-धारयेत् व्यापारयेत्। भग० ३२३।

धारेमाणीओ-धारयन्त्य-व्यापयन्त्य। जं० प्र० ८२।

धारेमाणे-धारयन् स्थिरीकुर्वन्। भग० ५४।

धारोदय-गिरिनिर्झरजल आन्तरिक्ष वा। बृ० द्वि० १७१ अ।

धालिया-धारिता। उत्त० ११७।

धावं-धावनम्। आव० १६८।

धावण-धावन शीघ्रमृजुगमनम्। जं० प्र० ५३०। वेगवद्गमनम्। ज्ञाता० २३२। दश० १००। शीघ्रगमनम्। जं० प्र० २९५।

धावणओ-मार्गहारक। बृ० तृ० २४८ अ।

धावनं-रूपकप्रक्षालनम्। बृ० प्र० २६८ अ। प्रगमनम्। आचा० २७७।

धावलेय- । आचा० ९७।

धाविय-धावन-अश्वकलाविशेष। उत्त० २२३।

धाह्-धावनम्। उत्त० १०२।

धिइ-धृति-मानसाऽवष्टम्भलक्षणा, निश्चया। बृ० प्र० २१६ आ। मूलोत्तरगुणविषय प्रतिदिवसमुत्सहमान आत्मपरिणामविशेष। नंदी० ४५। चित्तस्वास्थ्यम्। सम० ११७। संयम प्रति चित्तस्वास्थ्यम्। उत्त० २३५। धृति-चित्तस्वास्थ्यम्। औप० १२३।

धिइदुब्बल-दुर्बलधृतयो धर्मानुष्ठान प्रतीति। उत्त० ५५२।

धिइमई-धृतिमति धृतिप्रधाना मतिर्धृतिमति-अदैन्यम्। सम० २८।

धिइल्लिया-शालभञ्जिका। आव० ३४४।

धिई-मानसोऽवष्टम्भरूपा। बृ० तृ० १४ अ। धृति-चित्तस्वास्थ्यमनुद्विग्नत्वम्। उत्त० ६२२। समाधान संयमे। आचा० ४३१। धृति-पल्योपमस्थितिका देवी। जं० प्र० ३०६।

धिईकूडे-धृति तिगिच्छिद्रहसुरी तस्या कूटम्। जं० प्र० ३०८

धिईमई-धृतिमति-अदैन्यम्। प्रश्न० १४६। धृतिर्मति-धृतिप्रधाना मति। योगसंग्रहे षोडशो योग। आव० ६६४।

धिक्कार-धिगधिक्षेपार्थ एव तस्य करण-उच्चारण धिक्कार। ठाणा० ३९९।

धिक्कारिज्जमाणी-धिक्क्रियमाणा धिक्शब्दविषयीक्रियमाणा। ज्ञाता० २००।

धिग्जातीय-नीचपुरुष। नन्दी० १५२। ज्ञाता० ११२।

धिग्वर्ण-मरक। दश० २५९। उत्त० ६१। धिग्जातीय-ब्राह्मण। दश० १८४।

धिज्जाइ-धिग्जातीय-ब्राह्मण। आव० ६११।

धिज्जाइओ-धिग्जातीय। आव० २७३, ३२६। धिग्जातिक। आव० १८७।

धिज्जाय-धिग्जात-ब्राह्मण। ओघ० २०४।

धिनि-धृति-विवक्षित वचन मयमर नास्येति मनसोऽवष्टम्भ। पिंड० २९६। चतुर्थवर्गे तृतीयमध्ययनम्। निरय० ३७।

धितिधरे-धृतिधर अष्टादशाना पद्मवर्गस्य पद्मायदनम्

। अन्त १८ ।
धितिबलिया-धृति वज्रकुड्यवदभेद्य चित्तप्रणिधानं तया बलिका:-बलवन्त । बृ० तृ० ।
धितिम-धृतिमान् स्वस्थचित्त । प्रश्न० ११३ ।
धितिहरे-धृतिधर -काकन्द्या गाथापति । अन्त २३ ।
धिती-धरण-धृति सम्यग्दर्शने सति चारित्रावस्थानम् । सूत्र० १९७ । धृति -चित्तदाढर्यं तत्परिपालनीयत्वाद-हिंसाया धृतिरेव अहिंसाया अष्टादशम नाम । प्रश्न० ९९ । चित्तस्वास्थ्यम् । ज्ञाता० ५९ ।
धिज्जाइओ-धीवर । आव० ८२९ ।
धियारो-अधिकार । आव० ४२७ ।
धिसरा-मत्स्यबन्धविशेष । विपा० ८१ ।
धी-धी बुद्धि । उत्त० २१६ ।
धीईधणियनिप्पकंपो-धृतिरज्जुब-धनेन धनिक-अत्यर्थं निष्प्रकम्प.-अविचलो य स धृतिधनिकनिष्प्रकम्प । ओघ० ४८ ।
धीउल्लिका-पुस्तकर्मविशेष । ओघ० १२९ । अनु० १३ ।
धीउल्लिया-शालभञ्जिका । उत्त० १४९ ।
धीप्पन्ने-परिक्लिश्यते । प्रज्ञा० ५२७ ।
धीया-दुहिता । आव० ४२४ ।
धीयार-धिक्कार । आव० २०० । नि० चू० प्र० १३४ आ । नि० चू० प्र० १८६ आ । नि० चू० प्र० १३ आ ।
धीर-असहायो सुइगो । नि० चू० प्र० २०० अ । पडिओ तवकरणसूरो वा । दश० चू० १६५ । धिया राजत इति धीर, अक्षोभ्यो वा । उत्त० ५५ धीर -अनन्तज्ञानी । आव० ८४५ । अक्षोभ्य सम्यक्सोढति । उत्त० ४१५ । धीः बुद्धिस्तया राजते स च तीर्थकृद्गणधरो वा । आचा० २०५ । अक्षोभ्यो धीविराजितो वा विवेकेन दुःखसुख-कारणतमाऽवधारय । आचा० १६० । व्रतपरिपालने स्थिरः । नन्दी० २५० । व्रतानुपालने स्थिर; । आव० २६ । धीमान् परीषहाद्यक्षोभ्यो वा । उत्त० २८२ । धी - बुद्धिस्तया राजते इतिधीरः । प्रज्ञा० ५ । आव० ६१६ । धीर -बुद्धिमान् स्थिरो वा । दश० ११६ । धीर -सयत । दश० २२२ । धीर-तीर्थकरगणधर । दश० ८६ ।
धीरपुरिस-एकान्ततो वीर्यान्तरायापगमाद् धीरपुरुष तीर्थंकरो गणधरश्च । आव० ६१६ ।
धीरपुरिसपन्नत्त-धीरपुरुषप्रज्ञप्त-तीर्थंकरगणधरप्ररूपितम् । आव० ८४३ ।
धीरपुरिसा-धीरेष्वे वैतेषु च ते पुरुषा -पुरुषकारवन्तो न कातरेष्विति धीरपुरुषा । सम० १५७ ।
धीरा-सत्त्ववन्त । उत्त० ४०७ । स्थिरा अक्षोभा वा । प्रश्न० १०७ ।
धीवर-अष्टादशश्रेणिनाम । ज० प्र० १९४ ।
धुंधुमारे-धुन्धुमार सवेगोदाहरण शिशुमारपुराधिपति । आव० ७०९ ।
धुअ-ध्रुवा तथाविधपुस्तकवैशिष्ट्यरूपस्वरूपस्यापरिहाणे । ज० प्र० २५७ ।
धुआवण-दव्वावण । नि० चू० प्र० १७६ अ ।
धुण-धुनीहि-विवेचय पृथक्कुरु तदुपरि ममत्व मा विधत्स्वे-ति भावार्थ । आचा० १४४ ।
धुणइ-धुनोति पातयति । दश० १५६ । धुनाति-प्रस्फोट-यति । ओघ० १११ ।
धुणण-धूनन-भिन्नग्रन्थेरनिर्वर्तितकरणेन सम्यक्त्वावस्थानम् । आचा० २९८ ।
धुणति-धुनाति । आव० २०९ ।
धुतकम्मसे-धुन-अपनीत 'कम्मसि' त्ति-कार्मणग्रन्थिकपरि-भाषया सत्कर्मतेनेति धुतकर्माश । धुता कर्मणोऽशा-मा-गा येन स । उत्त० १८८ ।
धुना-धूता सत्कारापेक्षया त्यक्ता । प्रश्न० १०७ ।
धुत्त-धूर्तं द्यूतकार । उत्त० २४८ ।
धुत्तिमा-धूर्तिमा । ओघ० १५८ ।
धुन्न-धूयते रेणुवद्वायुना सशाखक्रवाले भ्राम्यते येन तद्धूतं कर्म । सूत्र० ३२६ । धून-पापम् । दश० २२४ ।
धुय-ध्रुव सयम । सूत्र० १४१ । धूत-धूयतेऽष्टप्रकारं-कर्मेति तद्धूत-सयमानुष्ठानम्, कर्म वा । सूत्र० ६९ ।
धुयरए-धुयरजस्क । ओघ० २२९ । सम० ४४ ।
धुयसोलया-अट्ठारससीलगसहस्सेसु सयय उज्जुत्ता । दश० चू० १२४ ।
धुरए-धुरक । जं० प्र० ५३५ ।
धुरतुण्डे-धुरि । दश० १०५ ।

धुव-ध्रुवमवश्यन्त सर्वदैत्यर्थ । ठाणा० ३६३ । ध्रुव कर्म्म ससारो वा । अनु० ३१ । अप्रच्युतानुत्पन्नस्थिरस्वभाव । सूत्र० ३७० । ध्रुव-आचारप्रकल्पे प्रथमश्रुतस्कधस्य षष्ठ-मध्ययनम् । प्रश्न० १४१ । ध्रुव-अचाराङ्गस्य षष्ठ-मध्ययनम् । उत्त० ६१६ । नित्य-सपूर्ण सर्वत्रप्रधानोप-सर्जनभावेन वा । दश० २३५ । निश्चित अवश्यंभावि ध्रुव अनियतरूप । भग० ११६ । ध्रुवत्व सर्वदैव भावान्नियमो त्रिकालभावित्वाद् ध्रुव । ठाणा० ३३३ । दढ थिर । नि० चू० प्र० २४४ आ । षष्ठमआचार-प्रकल्प । आव० ६६० । ध्रुव आवश्यकस्य तृतीय पर्याय । विशे० ४१५ । ध्रुव-पर्वतिथिभाविमोक्ष्यम् । बृ० द्वि० ११२ आ ।

धुवकडुच्छुय-धूपकडुच्छुकम् । जीवा० २३५ ।

धुवकम्मिओ-ध्रुवकर्मिको लोहकारादि । ओघ० ७७ ।

धुवकम्मी-लोहकारो रहकारो कुंभकारो ततुवारो । नि० चू० प्र० ३६० आ । काष्ठसूत्रधारादय । बृ० द्वि० १० अ ।

धुवगडिया-धूपगण्डिका । दश० १४० ।

धुवघडी-धूपघटी धूपघटिका । जीवा० २०६ ।

धुवचारिणो-ध्रुवो मोक्षस्तत्कारण च ज्ञानादि ध्रुवं तदा चरितुं शाल येषां ते ध्रुवचारिण । आचा० १२२ ।

धुवणंतराइ-आया ध्रुवान्तरवर्गणा अनन्ता भवन्ति । विशे० ३११ ।

धुवण-ज्ञानस्य धावन प्रक्षालनम् । ओघ० ४१ । धाव-नम् । ठाणा० ३३९ । धुवन धावन शुभाध्यवसाया-न्मिथ्यात्वपुद्गलानां सम्यक्त्वभावसजननमिति । आचा० २९८ ।

धुवनिग्गहो-प्रधानाविरतत्वात् क्वचिदपर्यवसितत्वाच्च ध्रुव कर्म तत्फलभूत ससारो वा तस्य निग्रहहेतुत्वान्निग्रहो ध्रुवनिग्रह । अनु० ११ ।

धुवरासी-ध्रुवराशिः । सूर्य० ५१ ।

धुवराहू-यः सदैव चन्द्रविमानस्याधस्तात् सञ्चरति स ध्रुवराहु । सूर्य० २९० । भग० २७६ ।

धुवलोअ-ध्रुवलोचः ध्रुव प्रतिदिनभावी लोच । बृ० प्र० २२३ अ । दिने दिने भुर्मलोत्यर्थः । नि० चू० प्र० ३४३ अ ।

धुववन्न-ध्रुव अव्यभिचारी स चासौ वर्णश्च ध्रुववर्णस्त ध्रुवा । आचा० २६५ ।

धुवसीलया-ध्रुवशीलता अष्टादशशीलाङ्गसहस्रपालनरूपा । दश० २३५ ।

धुवा-ध्रुवा ध्रुवत्वात् त्रिकालभाविनी । जीवा० ६६ । त्रिकालावस्थायित्वात् ध्रुवा । ज० प्र० २७ ।

धुसुलितो-दध्यादिमथनी । पिण्ड० १५७ ।

धू-चिन्ता । पिण्ड० ३६ ।

धूआ-पुत्री । ज० प्र० १४६ । धूया सुया । आव० १५४ ।

धूतं-धुनातीति धुन चारित्रम् । आचा० १२२ ।

धूमो-दोसो । नि० चू० तृ० ४६ म । धूम भोजने दोष-विशेष । भग० १२२ । हिंगवादिसको वधार । पिण्ड० ८४ । आन्तप्रान्तादाताहारद्वेषाच्चारित्रस्याभिधूमनाद् धूमदोष । आचा० ३११ । अभिभवे । बृ० प्र० ४६ अ । मन शिलादिद्रव्यमिति । उत्त० ४१७ । चारित्रेन्धन-धूमहेतुत्वात् धूम द्वेष । भग० २९२ ।

धूमइंगाल-धूमाङ्गारक द्वेषरागौ । ओघ० १८७ ।

धूमकेउ-धूमकेतु धूमचिह्नो धूमध्वज मोहकादिरूप. । दश० ६१ ।

धूमकेऊ-धूमकेतुः अष्टविंशतमो महाग्रह । ठाणा० ७९ । ज० प्र० ५३५ ।

धूमपलिआम-णाम जहा लद्दु लभिमा तत्थकारो सो धुम्मति होते लहाए परिपरतहि अण्णाओ सुट्ठाओ लभि-साओ सुलेंडुआदीणि फलाणि सुभित्ता आ सा करोसग लहूणा तत्थ अग्गो धुम्मति सांति च सेंदुपलट्ठाणं सो आलंबारो ण लहू निसिया ताहे धूमो तेहिं सो तेहिं पिविसिन्ता ताणि फलाणि पावेंति तेण ते पच्चति तत्थ जे अपक्का ते धूमपलियाम भण्णति । नि० चू० द्वि० १२१ आ ।

धूमप्पभा-धूमप्रभा । प्रज्ञा० ४३ ।

धूमप्रभा-धूमाभद्रव्योपलक्षिता पृथ्वी । अनु० ८९ ।

धूमवट्टि-धूमवर्ति धूमश्रेणिम् । ज० प्र० १६१ ।

धूमवण्णा-धूम्रवर्णा पाण्डुरा । ज्ञाता० २३१ ।

धूमायमानः– । नंदी० १५२, १६० ।
धूमाहिंति–धूमायिष्यन्ते धूममुद्वमिष्यन्ति । जं० प्र० १६७। भग० ३०६ ।
धूमिआ–धूमिका रूक्षा प्रविरला धूमाभा। अनु० १२१ ।
धूमिकाव्यामोहं– । ठाणा० ४५७ ।
धूमिता–धूमिका महिकाभेदो वर्णतो धूमिका धूमाकारा धूमेत्यर्थः.। ठाणा० ४७६ ।
धूमिया–धूमिका रूक्षा प्रविरला धूमाभा। जीवा० २८३ । धूमिका धूम्रवर्णा धूसरः । भग० १९६ ।
धूयं–धूतं–सङ्गानां त्यजनं तत्प्रतिपादकं धूतम् । ठाणा० ४४४ । धूयत इति धूतं प्राग्बद्ध कर्म । सूत्र० ३३१ ।
धूयवाद–धूत अष्टप्रकारकर्म धूननं ज्ञातिपरित्यागो वा तस्य वादः धूतवादः। आचा० २३६ ।
धूया–दोग्धि च केवलं जननी स्तन्यार्थमिति दुहिता । उत्त० ३० । दुहिता पुत्र' । पिण्ड १४० ।
धूलि–धूलि पांशु. । जं० प्र० १६६ ।
धूलिणायं–धूलाज्ञातम् । उत्त० १२८ ।
धूली–धूलिः । ओघ० २१५ । धूली पांशुः । भग० ३०७ ।
धूलीजंघो–धूलिधूसरजङ्घः । व्य० प्र० २५३ अ ।
धूलीवासं–धूलिवर्षं । आव० ७३४ ।
धूव–धूपः दशाङ्गादिः गन्धद्रव्यसंयोगजः । जं० प्र०५१, १४४ ।
धूवग्गहणं–धूपग्रहणं धूपभाजनम् । आव० ६८६ ।
धूवणे–आत्मवस्त्रादेर्धूपनम्, अनागतव्याधिनिवृत्तये धूमपानमित्यन्ये व्याचक्षते । दश० ११८ ।
धूवपडिग्गहं–धूपप्रतिग्रहं धूपभाजनम् । आव० ७१० ।
धूविय– । नि० चू० प्र० २३२ अ ।
धूसर–ईषद्धवलम् । आचा० २६ ।
धृतपुष्पमित्र–आर्यरक्षितप्रथमो पुष्पमित्रशिष्यः । विशे० १००२ ।
धृतपूर्ण–योग्यं पानम् । बृ० प्र० ५५ अ ।
धृतवान्– । नंदी० १५४ ।
धृतिः–निषधवर्षधरपर्वते षष्ठं कूटम् । ठाणा०७२। तिगिञ्छद्रहे देवताविशेषः । ठाणा० ७३ ।
धृष्टार्जुनः–द्रुपदकुमारीसुतः द्रौपदीज्येष्ठभ्राता । प्रश्न० ८७ ।
धेज्जं–धैर्यं धृष्टता । प्रश्न० ११६ । सत्वम् । प्रश्न० १२१ ।
धेज्जा–ध्येया । विपा० ४२ ।
धेवए–धैवतः रैवतः अभिसन्धयतेऽनुसन्धयति शेषस्वरानिति धैवतः षष्ठः स्वरः । अनु० १२७ ।
धेवते–अभिसन्धयते अनुसन्धयति शेषस्वरानिति निरुक्तिवशाद् धैवतः । ठाणा० ३९३ ।
धोअ–धौतो भूतिवरण्टिमहस्तसम्मार्जनेनातिनेजितः धोवितः । जं० प्र० ३५ । धौतानि शाणोत्तारेण दीप्तिमन्ति कृतानि । जं० प्र० २४२ ।
धोअणे–धावन प्रक्षालनम् । आचा० ४१ ।
धोडग–घोटकः अजात्योऽश्वः । दश० १६४ ।
धोयं–धौतं निर्मलम् । जीवा० १६४ । धौतं प्रक्षालितमलम् । प्रश्न० ८२ । धौतम् । आव० ६२० । धौतं प्रक्षालितम् । भग० २५४ । धौतं शोधितं तप्तं च । जीवा० २६७ । धौत.–भूतिवरंटितहस्तसम्मार्जनेनातिनिशितीकृतः । प्रज्ञा० ३६३ । जीवा० १६१ । धौतः शोधितः । जीवा० १६१ । धौतः शोधितः । राज० ३३ ।
धोयपुत्ती–भूरिभेदा दाढीयाली । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
धोया–धौतानां शुद्धस्वरूपाः । ठाणा० ४४६ ।
धोरण–गतिचातुर्यम् । जं० प्र० २६५, ५३० । चतुरत्वं गतिविषयम् । ज्ञाता० २३२ ।
धोरिणिणी–नटीमुख्याः । आ० ७० ।
धोरुगिणि–धौरुकिनिकाः । ज्ञाता० ४१ ।
धोरेयसीला–धुरि वहन्ति धौरेयास्तेषामिव शीलं उत्क्षिप्तभारवाहिता लक्षण स्वभावो येषा ते धौरेयशीलाः । उत्त० ४०७ ।
धोवंति–उद्वर्तयन्तो । आव० ३४६ ।
धोवण– । नि० चू० द्वि० १६६ अ । धावनं वस्त्राद्युपकरणचर्मकोशकुटाहादिमण्डकविषयम् । आचा० ४२ ।
धावितं–फोडितं । नि० चू० प्र०. १२८ आ ।
धोव्वाण–मर्वथा प्रक्षालनविधानाम् । जं० प्र० २१८ ।
ध्मातं–भस्मीकृतम् । प्रज्ञा० ११२ । दग्धम् । प्रज्ञा० २ ।
ध्यानशतकं–ध्यानाभ्यासार्थप्रकारकं शास्त्रम् । आव० ५८२ ।
ध्यानान्तरिकं– । बृ० प्र० २१६ अ ।

ध्यामकं–गन्धद्रव्यविशेष. । उत्त० १४२ ।
ध्यामतेजाः–भ्रष्टतेजाः । भग० ६८४ ।
ध्यामलं–अस्पष्टम् । आव० ७२५ ।
ध्यें–करणनिरोधार्यः । विशे० ११६३ ।
ध्रुवः–य एकान्पदप्रतिबद्धः । उत्त० २८६ ।
ध्रुवं–नित्यम् । व्य० द्वि० २६१ अ ।
ध्रुवगण्डिका– । । ठाणा० ४१५ ।
ध्रुवयं–ध्रुवकं सङ्गीते रागविशेषः । उत्त० २८६ ।
ध्रुववर्गणा–ध्रुवा–नित्याः सर्वकालावस्थायिन्यः । आव० ३५ ।
ध्रुवा–ध्रुववर्गणा । आव० ३५ ।
ध्रुवानन्तरा–प्रदेशोत्तरा । आव० ३५ ।
ध्यजा–केतुः । जीवा० १८६ ।

न

नंगल–लाङ्गलम्, हलम् । दश० २१८ । लाङ्गलं सीरम् । प्रश्न० ८ । लाङ्गलं हलम्, क्षेत्रोपक्रमणविशेषः । दश० ४० ।
नंगलिय–लाङ्गलिकः गलावलम्बितसुवर्णादिमयलाङ्गला-कारधारीभट्टविशेषः कर्षको वा । औप० ७१ ।
नंगलिया–गलावलम्बितसुवर्णादिमयलाङ्गलप्रतिकृतिधारि-णो भट्टविशेषाः कर्षका वा । भग० ४८१ ।
नंतिक्क–नतिक्काः छिन्ना. । व्य० द्वि० ४१६ आ ।
नंद–नन्दः योगसङ्ग्रहे शिक्षादृष्टान्ते पाटलिपुत्रस्य राजा । आव० ६७० । नन्दो मौर्याणां वंशजातः । व्य० द्वि० २८० । नन्दः नृपतिविशेषः । व्य० प्र० १४० आ । नन्दः पाटलिपुत्रे राजा । उत्त० १०४ । नन्दः–उदायिराजो मन्त्री । वृत्त सोहासनम् । ज्ञाता० ४३ । नन्दं–मङ्गल-वस्तु, वृत्त सोहासनम् । भग० ५४७ । स्थूलभद्रस्वामिनः पितामारितो नृपः । नंदी० १६७ । नन्द वृत्तसोहासनम् । जं० प्र० ४२३ । नन्दिनामक सन्निवेशम् । उत्त० ३७६ । नन्दः ब्राह्मणग्रामे उपनन्दस्य भ्राता । आव० २०१ । भरतक्षेत्रे भाविलोकवरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ । नन्दः–पारिणामिकीबुद्धिदृष्टान्ते पाटलिपुत्रे राजाभिधि. । आव० ४१३ ।

नंदगोवं–नदगोपः । व्य० प्र० २४० ।
नंदण–नन्दनं चमरस्य विकुर्वणा विषयकोद्देशके भोचानगर्यां चैत्यम् । भग० १५३ । मल्लिनाथजिनस्य पूर्वभवनाम-महावीरस्वामिनः पूर्वभवनाम । सम० १५१ । रथानि-काधिपती । ठाणा० ४०६ । भरतक्षेत्रे भावि सप्तमो वासुदेवः । सम० १५४ ।
नंदणं–नन्दयति आनन्दयति देवादीनिति नन्दनं देववनम् । जं० प्र० ३६३ । नन्दनः लक्षणोपेततया समृद्धिजनकः । उत्त० ४५१ । द्वितीयवर्गे दशममध्ययनम् । निरय० १६ ।
नंदणवणं–नदनवनं द्वारवत्या वनविशेषः । अन्त० १८ । नदनवनं मेरुसम्बन्धी उत्तमवनविशेषः । प्रश्न० १३५ । नंदनवनं रैवतपर्वते वनविशेषः । अन्त० १ । नदनवनं मेरोर्द्वितीयवनम् । प्रश्न० ८५ । रैवतकपर्वतस्य उद्यान-विशेषः । निरय० ३६ । नन्दन्ति सुरासुरविद्याधरादयो यत्र तन्नन्दनं वनं–अशोकसहकारादिपादपवृन्दं नन्दनं च तद्वनं च नन्दनवनम् । नंदी० ४६ ।
नंदमाणग–नन्दमानकः पक्षिविशेषः । प्रश्न० ८ ।
नंदमित्ते–द्वितीयः विष्णुः । सम० १५४ ।
नंदसिरी–नन्दश्रीः संवरोदाहरणे भद्रनन्ददुहिता । आव० ७१३ ।
नंदसेणिया–नन्दसेनिका अन्तकृद्दशानां सप्तमवर्गस्य चतुर्थ-मध्ययनम् । अन्त० २५ ।
नंदा–नन्दति समृद्धो भवतीति नन्दः तस्यामन्त्रणमिद इह च दीर्घत्वं प्राकृतत्वात् । जं० प्र० १४३ । नन्दति शीतलजिनमाता । आव० १६० । नन्दा एतदभिधाना शाश्वतीपुष्करिणी । जं० प्र० ४१७ । नन्दा अन्तकृ-द्दशानां सप्तमवर्गस्य प्रथममध्ययनम् । अन्त० २५ । नन्दा नन्दयति समृद्धिं नयतीति नन्दा, अहिंसायाः प्रतिनामनाम नाम । प्रश्न० ९९ । नन्दा संवरोदाहरणे वाराणस्यां जीर्णश्रेष्ठिनो भद्रसेनस्य भार्या । आव० ७१३ । नन्दा पुष्करिणीविशेषः । जीवा० २२६ । सम० १५० । श्रेणिकस्य राज्ञी । निरय० ६ । ज्ञाता० ११ । अभय-कुमारस्य माता । ज्ञाता० ११ ।
नंदावत्त–चतुरिन्द्रियजीवविशेषः । जीवा० ३२ । प्रज्ञा० १,४ । नन्दावर्तः चतुरिन्द्रियजीवभेदः । उत्त० ६९६ ।

नंदि–नन्दी अतिशयेन महान् । व्य० द्वि० ३२४ । नंदि तुष्टि प्रमोद । आचा० १४३ । नन्दन्ति प्राणिनोऽनेनास्मिन् वेति वा नन्दि –इदमेव प्रस्तुतमध्ययन नन्दन नन्दि प्रमोदो हर्ष इत्यर्थ । ज्ञानपञ्चकाभिधायकाध्ययनमपि नन्दि । नदी० १ । नंदि आविर्भूलिंग । नदी० १ । द्वादशतूर्यसङ्घाते नन्दि । जीवा० २०७ । नन्दी द्वादशतूर्यनिर्घोष । प्रश्न० १२९ । क्रीडा । आचा० १२९ ।

नंदिआवत्त–देवविमानविशेष । सम० ३२ । नन्द्यावत्त । ब्रह्मलोके देवविमानविशेष । औप० ५२ । आव० २१७ ।

नंदिए–नन्दित समृद्धतरतामुपागत । भग० ११६ ।

नंदिगाम–नन्दीग्राम भगवतो वर्धमानस्वामिन पितुर्मित्रस्य ग्राम । आव० २२२ ।

नंदिघोस–देवविमानविशेष । सम० १७ । तूर्यनाद । ज्ञाता० ५८ । द्वादशतूर्यसङ्घातो नन्दी तस्य घोष । उत्त० ०५ । नन्दीघोष –द्वादशतूर्यनिना" । जीवा० १६० ।

नंदिघोसेण–नन्दीघोषेण द्वादशतूर्यनिनादात्मकेन यद्वा आशीर्वचनानि नान्दी जीयास्त्वमित्यादीनि तद्घोषेण बन्दिकोलाहलात्मकेन । उत्त० ३४९ ।

नंदिणीपिय–उपासकदशांगे नवममध्ययनम् नन्दिनीपितृनामकस्य श्रावस्तीवास्तव्यस्य भगवता बोधितस्य सलेखनादिगतस्य वक्तव्यतानिबन्धनान्नंदिनीपितृनामकमिति । ठाणा० ५०९ ।

नंदिपडिग्गहि–रोधगट्टाणादिसु उववज्जति । नि० चू० द्वि० १११ आ ।

नंदिपुर–नन्दिपुर शाण्डिल्यजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा०५५ । नन्दिपुर मित्रराजधानी । विपा० ७९ ।

नंदिफले–नन्दिवृक्षाभिधानतरुफलानि । ज्ञाता० १० । ज्ञातायां पञ्चदशमध्ययनम् । सम० ३६ । ज्ञाता० १० । आव० ६५३ ।

नंदिमुयगसठिय–नन्दीमृदङ्गसस्थित, आवलिका बाह्यस्य त्रयोदश सस्थानम् । जीवा० १०४ ।

नंदिमुयगो–नन्दीमृदङ्ग द्वादशविधतूर्यान्तर्गतो मृदङ्ग । जीवा० १०५ ।

नंदिय–नन्दित समृद्धितरतामुपगत । भग० ११७ ।

नंदियावत्त–त्रीन्द्रियजीवविशेष । जीवा० ३१ । प्रज्ञा० ४१ । नन्द्यावर्त्त –नवकोण स्वस्तिकविशेष । प्रश्न० ७० । नन्द्यावर्त्त । राज० ८ । नन्द्यावत्त प्रतिदिग्नवकोण स्वस्तिकविशेषो रूढिगम्य । औप० १० ।

नंदिरागे–समृद्धो सत्या रागो-हर्षो नन्दिराग । भग०५७३ ।

नंदिराय–नृपविशेष । ज्ञाता० २०८ ।

नंदिरुक्ख–वृक्षविशेष । भग० ८०३ ।

नंदिवद्धण–नन्दिवर्द्धन एयणासमितिदृष्टान्ते आचार्य आव० ६१६ । वर्धमानस्वामिनो ज्येष्ठभ्राता । आचा० ४२२ ।

नंदिवद्धणा–अञ्जनकपर्वते पुष्करिणीविशेष । ठाणा० २३० ।

नंदिसेण–मथुराया श्रीदामराजसुत । ठाणा० ५०८ । नन्दिषेण ग्लानवैय्यावृत्त्ये श्रद्धावान् साधुविशेष । आव० ६१७ । पार्श्वापत्य स्थविर । आव० २०७ । नन्दिषेण पारिणामिकी बुद्धयै दृष्टान्त । आव० ४३० । नन्दिषेणः श्रेणिकपुत्रसाधु । आव० ४३० । श्रेणिकपुत्र । आव० ६८२ । जम्बूद्वीपे ऐरवते अवसर्पिण्या चतुर्थो जिन । सम० १५३ ।

नंदिसेणा–नन्दिषेणा पूर्वस्या दिशि पूर्वदिग्भाव्यञ्जनपर्वतस्य पुष्करिणी विशेष । जीवा० ३६४ ।

नंदिसेन–शिष्यविशेष । नि० चू० प्र० २०९ आ ।

नंदिस्सरो–नन्दिस्वर द्वादशतूर्यसङ्घातवत्स्वरो यस्य स । जीवा० २०७ ।

नंदी–प्रमोद । आचा० १६३ । नन्दी–गान्धारस्वरस्य प्रथमा मूर्छना । जीवा० १९३ । द्वादशतूर्यसङ्घात । उत्त० ३०५ । नन्दी–द्वादशतूर्यसमुदाय । भग० ४८१ । नन्दी वद्धन राजकुमारविशेष, अतद्गदशासु दुःखविपाकानां षष्ठममध्ययनम् । विपा० ३१ । नन्दी–महेश्वरलघुशिष्य । आव० ६८६ । नन्दी समृद्धि । आव० ७८९ । समृद्धि-हेतु अकृतताहेतु अदीनताहेतु समृद्धताहेतुरा । बृ० द्वि० १०१ आ । येनाम्यवहृतेन तेवे मग्रमे वा नदति स एव नदी येनाम्यवहृतेन न दूर्तं दुयति स नदी अथवा येनाम्यवहृतेन न दीना भवन्ति स नदी, समयसण्णाए वा संपरज नदी । नि० चू० द्वि० २१ अ ।

नदीभाणं–नन्दीभाजनं नन्दीपात्रम् । ओघ० २१० ।

नदीभायण–नन्दीभाजनम् । बृ० द्वि० २४४ आ । महत्पात्रम् । नि० चू० द्वि० १८ आ ।

नदीभासण–नदीभाषण ज्ञानपञ्चकोच्चारणम् । व्य० द्वि० २३ ।

नदीमुह–नन्दीमुख पक्षिविशेष । प्रश्न० ८ ।

नदीसर–द्वीपविशेष नन्दो समृद्धिस्तया ईश्वरो द्वीपो नन्दीश्वर । अनु० ९० । अष्टमो द्वीप । सम० ९० । ज्ञाता० १२७ । प्रश्न० ९६ । इक्षुवरसमुद्रानन्तर द्वीपस्तदनन्तर समुद्रोऽपि । प्रज्ञा० ३०७ । नन्दीश्वर महेश्वरज्येष्ठशिष्य । आव० ६८६ । नं दा–पर्वतपुष्करिणीप्रमुखपदार्थसमुद्भूतास्यद्भूतसमृद्धया ईश्वर –स्फातिमान्नन्दीश्वर । ज० प्र० १६३ ।

नदीसरवरो–नन्दीश्वरवर द्वीपविशेष । जीवा० ३५८ । ज्ञाता० १२७ । आव० ८१५ ।

नदीस्सरवरदीव–नन्दीश्वरवरद्वीप । आव० २१६ ।

नदुत्तरे–भूतानन्दनागकुमारेन्द्रस्य रथानिकाधिपतिदेव । ठाणा० ३०२ ।

नदीसरा–अन्तकृद्दशानां सप्तमवर्गस्य तृतीयमध्ययनम् । अन्त० २५ ।

नइ–नदी सरित् । आव० ९८१ ।

नइनह–लौकोत्पूजाख्याने दृष्टान्त । आचा० ३२८ ।

नइयायतणे–नद्यायतनानि यत्र तीर्थस्थानेषु लोका पुण्यार्थं स्नानादि कुर्वन्ति । आचा० ४११ ।

नई–नदी गिरिनद्यादिका । प्रज्ञा० २९७ ।

नउअंगे–चतुरशीत्या लक्षैर्गुणिते नयुताङ्ग, कालमानविशेष । अनु० १०० । सूर्य० ९१ ।

नउए–चतुरशीत्या लक्षैर्नयुताङ्गं नयुतम् कालमानविशेष । अनु० १०० । सूर्य० ९१ । भग० २७५ ८८८ ।

नउय–चतुरशीतिलक्षा० पूर्वाङ्ग तच्च पूर्वाङ्गेन गुणित पूर्वं, पूर्वक्रमेणैकोनविंशतिवारान् चतुरशीतिलक्षाहत नयुताङ्ग तदपि चतुरशीतिलक्षाभिताडित नयुतम् । उत्त० २७७ ।

नउयगे– । भग० ८८८ ।

नउल–नकुल पाण्डुनृपस्य चतुर्थ पुत्र । ज्ञाता० २०८ । नकुल । आव० २१७ । नकुल भुजपरिसर्पतिर्यग्योनिक । जीवा० ४० ।

नउलगो–नकुलक । आव० ४२१ ।

नउला–भुजपरिसर्पविशेष । प्रज्ञा० ४६ ।

नउलि–नकुलीविद्याविशेष । आव० ३१९ ।

नए–नयन नय नीयते परिच्छिद्यतेऽनेनाऽस्मिन्नस्मादिति वा नय, अनन्तानन्तधर्माध्यासिते वस्तुन्येकांशग्राहको बोधः इत्यर्थं । अनु० ४५ । नय न्याय । औप० ९३ । नद –ह्रद । ज्ञाता० २९ । नयति अनेकांशात्मक वस्त्वेकांशावलम्बनेन प्रतीतिपथमारोपयति नीयते वा तेन तस्मिंस्ततो वा नयन वा नय प्रमाणप्रवृत्त्युत्तरकालभावि परामर्श । उत्त० ६७ । नय –प्रतिनियतैकवस्त्वंशविषयोऽभिप्रायविशेष । सूय० ३६ ।

नओ–नय नयन अनन्तधर्मात्मकस्य वस्तुनो नियतैकधर्मावलम्बनेन प्रतीतौ प्रापण नय । उत्त० ११ । नय गमयतीति नय नीयते परिच्छिद्यतेऽनेन अस्मिन् अस्माद् वेति नय. । विशे० ४३१ । नय नीतिपक्ष स्थितिपक्ष । विशे० १३५२ ।

नकराणि–नैतेषु करोऽस्तीति नकराणि । आचा० २५४ ।

नकुल–च प्रताप । उत्त० ९९९ । परिसर्पविशेष । प्रज्ञा० ४५ ।

नकुला–औषधविशेष । नि० चू० प्र ७६ अ ।

नकुलोपगूह–स्त्रिया गुह्यरक्षक वस्त्रम् । प्रश्ना० ४३० ।

नक्क–नासिका । प्रश्न० ८ । मत्स्यविशेष । प्रश्न० ६ ।

नक्कय–नायका । म० ।

नक्का–नासिका । आव० ८२० ।,

नक्कुडिअ–नकुटिक नासाग्रनक भङ्कुटिक । ज० प्र० ५० ।

नक्खचचणी–नखाचणी नखहरणिका । बृ० द्वि० १०१ अ ।

नक्खत्तमासे–एकोनत्रिंशनक्षत्रपर्यायेण एको नक्षत्रमास । सूर्य० १५३ ।

नक्खत्तसंवच्छरे–नक्षत्रसंवत्सर. । सूर्य० १६८ । पञ्चविधलक्षण संवत्सर । सूय० १७१ ।

नक्खत्तसेसे–नक्षत्रशेष, नक्षत्राद्धमास । सूर्य० २१२ ।

नक्खत्ता-नक्षत्राः ज्योतिष्कभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६६ ।
नक्षत्रमासः-नक्षत्रेषु भावो नाक्षत्र. स खलु मासः सप्तविंशतिरहोरात्राणि सप्तषष्ठीकृतेन छेदेन छिन्नस्याहोरात्रस्य एकविंशति. सप्तषष्टि भागाः । बृ० प्र० १८६ आ । चन्द्रस्य नक्षत्रमण्डलभोगकालो नक्षत्रमासः । ठाणा० ३४४। अष्टौ मुहूर्तशतानि एकोनविंशत्यधिकानि। सूर्य०६।
नख-नखर । आचा० ३८ ।
नग-पर्वत. । उत्त० ३५२ । जीवा० २७० ।
नगर-नकरं अकरदायी लोकम् । प्रश्न० ५ । कररहितम् । अनु० १४२ । भग० ३६ । नात्र करोऽस्तीति नकरम् । उत्त० ६०५ । नगरमिह सैन्यनिवासिप्रकृतयः । भग० ३१८ । महामणुस्स सपरिग्गहो पडियसमवाओ । दश० चू० १६३ । नकर-नास्मिन् करो विद्यत इति नकरम् । दश० १४७ । भग० ६७४ ।
नगरगोत्तिय-नगरगुप्तिकः। आव० ६६७ । नगरगुप्तिकः। कोट्टपालः । प्रश्न० ३० ।
नगरजणवय-नगरजनपदा. नगरादिलोकाः स्वयमेव पवनपावनस्वभावा वर्त्तन्ते यथा क्रमशः । दश० ७३ ।
नगरथेरा-नगरे स्थापयन्ति दुर्व्यवस्थितं जन सन्मार्गे स्थिरीकुर्वन्तीति स्थविराः, ये नगरे व्यवस्थाकारिणो बुद्धिमन्त आदेया. प्रभविष्णवस्ते नगरस्थविराः। ठाणा० ५१६ ।
नगरधम्मे-नगरधर्मः नगराचारः । ठाणा० ५१५ ।
नगरनिद्धमणं-नगरनिर्द्धमन नगरजलनिर्गमनम् । भग० २०० । नगरजलनिर्गमः क्षाल्लः । ज्ञाता० ८१ ।
नगरभोगिकः- । आव० २३८ ।
नगरमारी-नगरमारी मारीविशेषः । भग० १६७ ।
नगररोग-नगररोग । भग० १६७ ।
नगरस्य-
नगराणि-चतुर्गो.शोऽङ्गानि न विद्यते करो येषु तानि नकराणि वा कररहितानि । ज० प्र० १२१ ।
नगिण-नग्न कुचेलवान् । दश० २०६ ।
नग्गई-नग्नतिः गन्धारजनपदेषु पुरुषपुरनृपतिः, पष्पितवृक्ष दृष्ट्वा प्रतिबुद्ध । उत्त० २९९ ।
नग्गआ-नग्न । आव० ३०१ ।
नग्गय.ग्गो-नग्नमर्ग । त०।
नग्गरुई-नाग्न्ये श्रामण्ये रुचिः-इच्छा नाग्न्यरुचि. । उत्त० ४७९ ।
नग्गेति-नग्नयति । आव० ३०५ ।
नग्गोघो-न्यग्रोधः एकोरुकद्वीपे वृक्षविशेषः । जीवा० १४५ ।
नग्गोहमंथु- । आचा० ३४८ ।
नच्च-नृत्यः नृत्यविधायी । जीवा० २८१ ।
नच्चियव्वं-नर्त्तितव्यम् । ओघ० १५७ ।
नच्चेज्ज-पादजङ्घोरुकडिउदरबाहुअंगुलिवदणणयणभुहाविविकारकरण नृत्यम् । नि० चू० तृ० ९१ आ ।
नजाणत्ति-न जानाति-न सम्यग् विशेषतो गृह्णाति । ठाणा० ३०६ ।
नजुत-चतुरशीतिर्नयुताङ्गशतसहस्राणि एक नयुतम्। जीवा० ३४५ ।
नजुतंगं-चतुरशीतिः नयुतशतसहस्राणि एक नयुताङ्गम् । जीवा० ३४५ ।
नज्जइ-ज्ञायते । ज्ञाता० १६२ ।
नञ्-इह दुःशब्दार्थः । ठाणा० १५३ । सर्वनिषेधवचनोऽय शब्दः । प्रज्ञा० ४६८ ।
नट्ट-गीतविरहितं नृत्यम् । बृ० द्वि० ३६ आ । नृत्यविधायी नर्त्तकः । अनु० ४६ । नाट्य नृत्यम् । ठाणा० ४५० । नाट्यं साभिनयनिरभिनयभेदभिन्न ताण्डवम् । ज० प्र० १३७ । नाट्य नृत्यम् । विपा० ४५ । नृत्तं-करचरणनयनादिपरिस्पन्दविशेषलक्षणम् । आव० ५२८।
नट्टक-नर्त्तकः यो नृत्यति स । प्रश्न० १३० ।
नट्टकहा-नर्त्तककथा रमणीयोऽय नर्तको नवेति । दश० ११४ ।
नट्टग-नर्त्तकः यो नृत्यति स अद्भिल्लो वा । औप० २ ।
नट्टमालए-नृत्तमालक. खण्डप्रपातगुहायामधिष्ठायकदेवविशेष । ठाणा० ७१ ।
नट्टमालयं-नृत्यमाल्यम् । आव० १५१ ।
नट्टि-नर्त्तकी नाट्यम् नर्त्तनकारिणी च । दश० ४० ।
नट्टिअं-करस्य तथा पादस्य भ्रुव. शिरस. अक्ष्णः ओष्ठस्य च एवमादीनामङ्गानां सविकार चलनं नर्त्तनम् । ओघ० १७७ ।

नट्टुल्लगं–नाट्यम् । ज्ञाता० ९६ ।
नट्ट–नष्टं सर्वथाऽदृश्यीभूतम् । जीवा० २४५ । जं० प्र० ३८९ ।
नट्टखिड्डा–नष्टक्रीडा । आव० ३९४ ।
नट्टतेये–नष्टतेजाः । भग० ६८४ ।
नट्टिल्लओ–नष्टः । आव० १९४ ।
नड–नटः नाटकानां नाटयिता । अनु० ४६ । नटः नाटयिता । प्रश्न० १३७ । नटः नाटकानां नाटयिता । औप० २ । जीवा० २८१ । तृणविशेषः । जीवा० १२३ ।
नडकहा–नटकथा रम्योऽयं नटः । दश० ११४ ।
नडखइया–नटखादिता नटस्येव संवेगविकलधर्मकथाकरणोपार्जितभोजनादीनां खादितं भक्षणं यस्याः सा नटस्येव वा खड्गसवेगशून्यधर्मकथनलक्षणो हेवाकः-स्वभावो यस्याः सा । ठाणा० २७६ ।
नडपिडयं-नटपेटकं लवालवोदाहरणे ग्रामविशेषः । आव० ७२१ ।
नडाग्निः–नडः तृणविशेषस्तत्सत्कोऽग्निः । जीवा० १२३ ।
नडिओ–नटितः । ज्ञाता० १६६ ।
नडिज्जए–नटयन्ते विनटयन्ते । प्रज्ञा० ६५ ।
नणु–ननु अक्षमायां प्रयुज्यमानः शब्दः । दश० ९३ ।
नण्णत्थ–ननु निश्चितं अत्र इहलोके नान्यत्र नान्यत्र वा । भग० १७४ ।
नत्तं–नक्तं रात्रौ । सूर्य० १०४ ।
नत्तु–नप्ता पौत्रः दौहित्रश्च । भग० ३०६ ।
नत्तूण–नप्तृणां पौत्राणाम् । निरय० २० ।
नत्था–नस्ते नासारज्जू । उपा० ४४ ।
नत्थिकवादी–नास्तिकवादी–लोकायतिकः । प्रश्न० ३१ ।
नदइ–नदति । जीवा० २४७ ।
नदिकोप्पर–नद्यास्तीरे आकुटितकूर्पराकारं गमनं नद्या आकुञ्चितकूर्पराकारं वलनं नदीकूर्परम् । बृ० तृ० १६२ अ ।
नदितानि–शब्दयन्ति । जीवा० १६० ।
नदी–गङ्गासिन्ध्वादिका । नंदी० २२८ । नदी–सरित् । भग० २३७ । ज्ञाता० ३१ । बादराप्कायस्थानेषु स्थानम् । प्रज्ञा० ७२ ।
नदीकच्छ–नदीगहनम् । ज्ञाता० ६७ ।
नुनिव्वडइ–न जायते । पञ्च० २८ ।
नन्दः–क्रोधहतः । भक्त० ।
नन्दक–खड्गविशेषः । सम० १५७ ।
नन्दन–छत्राग्रनगर्यां राजसूनुः । सम० १०६ ।
नन्दनवनं–मेरुपर्वते वनम् । आव० ४७ । ज्ञाता० ९१ । कूटविशेषः । प्रश्न० ९६ ।
नन्दा–श्रेणिकस्य राज्ञी वेन्नातटनगरश्रेष्ठिनः पुत्री अभयकुमारस्य माता । नंदी० १५० ।
नन्दाप्रविभक्ति–त्रयोदशनाट्यभेदः । जं० प्र० ४१७ ।
नन्दाप्रविभक्तिचम्पाप्रविभक्त्यभिनयात्मको–नन्दाचम्पाप्रविभक्त्यात्मकः त्रयोदशो नाट्यविधिः । जीवा० २४६ ।
नन्दि–सन्निवेशविशेषः । उत्त० ३८० ।
नन्दिघोषा–घण्टाविशेषः । भग० ७०० ।
नन्दिणीपिया–उपासकदशानां नवममध्ययनम् । उपा० १ ।
नन्दितः–महितो हृष्टः तुष्टो वा । आव० ७५९ ।
नन्दिवर्धनः–भगवतः वर्द्धमानस्वामिनो भ्राता । आव० १८३ ।
नन्दिवर्द्धन.–राजकुमारविशेषः । ठाणा० ५०८ ।
नन्दिषेणः–श्रेणिकपुत्रः । नंदी० १६६ ।
नन्दीमृदङ्गः–एकतः सङ्कीर्णोऽन्यत्र विस्तृतो मुरजविशेषः । राज० ४१ ।
नन्नत्थ–नवरं केवलमिति । औप० ९५ ।
नपुंसकः–पण्डकः । दश० ११५, २१५ ।
नपुंसगवेए-नपुंसकस्य वेदो नपुंसकवेदः, नपुंसकस्य स्त्रियं पुरुषं च प्रत्यभिलाष इत्यर्थः, तद्विपाकवेद्यं कर्मापि नपुंसकवेदः । प्रज्ञा० ४६९ ।
नपुंसगवेय–नपुंसकवेदको वर्द्धितकरणादिभावेन भवति । भग० ८९३ ।
नपू–नपुंसकत्वम् । उत्त० ३१४ ।
नम–नमाति दीपयतीति नमः । भग० ७७९ ।
नमःसेनः–उग्रसेनतनयः । विशे० ६१० ।
नभोदेव– । आचा० ३८९ ।
नभोवाहन–भृगुकच्छे नृपः । विशे० ६०४ ।
नमंसइ–नमस्यति कायेन प्रणमति । जं० प्र० १७ । सूर्य०

६ । ज्ञाता० १० । कायेन प्रणमति नात्यासन्ने नातिदूरे उचिते देशे इत्यर्थः । ज्ञाता० १० । नमस्यति तत्प्रह्वे शब्दे स्तौति । सूत्र० २७४ । नमस्करोति पञ्चाङ्गप्रणिधानादियोगेन सामान्येन वा । जीवा० २५६ ।

नमसण–नमस्करण वाचा । आव० ४०६ । नमस्यन प्रणमनम् । भग० ११५ ।

नमसणिज्ज–नमस्यन प्रणामत । औप० ५ ।

नमसंति–नमस्यति कायेन प्रणमति । निरय० ३ । कायेन वन्दित्वा नमस्यित्वा च । राज० ४८ ।

नमंसित्ता–नमस्यित्वा प्रणम्य । ठाणा० १०८ ।

नमसे–नमस्यति नमस्करोति । दशा० २४५ ।

नम–पूजायामव्ययम् । आव० ३७६ ।

नममाणे–नममान सयमानुष्ठानेन विनयवान् । आचा० २५४ ।

नमयति–प्रवणयति । उत्त० ६४१ ।

नमस्करण–प्रणामपूर्वकं प्रशस्तध्वनिभिर्गुणोत्कीर्तनम् । आव० ८११ । आन्तरा प्रीति । उप० मा० १५ ।

नमस्कार–पञ्चमङ्गलक । ओघ० २०३ ।

नमि–कच्छपुत्र । आव० १४३ ।

नमिपव्वज्जा–उत्तराध्ययनानां नवममध्ययनम् । सम० ६४ ।

नमिय–नमित नाम ग्राहित । जीवा० २२९, २६४ ।

नमिया–ज्ञाताया द्वितीयश्रुतस्कन्धे पञ्चमवर्गे द्वाविंशतितममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।

नमी–नमि द्रव्यव्युत्सर्गे विदेहजनपदे मिथिलाधिपति, यो वलयानि दृष्ट्वा संबुद्ध । आव० ७१६, ७१९ । नमि राजा योऽज्ञातादिकमनुभूयैव सिद्धिमुपगत । सूत्र० ९५ । नमि, विदेहजनपदेषु मिथिलानृपति यो निजदेवीवलय दृष्ट्वा प्रतिबुद्ध ।

नमुचि–वाराणस्या ब्राह्मणविशेष । उत्त० ३७६ ।

नमुचिना–मवाद्युपायलब्धे दृष्टान्त । जं० प्र० २६७ ।

नमुक्कार–नमस्कार नमस्कारसहित प्रत्याख्यानम् । आव० ८५२ । नमस्कार । आव० ५२४, ८०० ।

नय–नय अनन्तधर्मात्मकस्य वस्तुन एकांशपरिच्छेद, एकेन धर्मेण पुरस्कृतेन वस्त्वङ्गीकार । जं०प्र०५ । अनन्तधर्मात्मकस्य वस्तुन एकांशपरिच्छेद, नयन नय नीयतेऽनेनास्मिन्नस्मादिति नय । ठाणा० ४ । नयन नीयतेऽनेनास्मादस्मिन्निति वा नय । आव० ५४ । नैगमादि । ज्ञाता० ७ । नन्दु प्रापण अनेकविधमर्थं प्रापयन्तीति नया । अहवा निच्छियमत्थं णयतीति णया । नि० चू०प्र० १४९ आ । नीतिदर्शनम् । भग० ११४ । नय –अनन्तधर्मात्मकस्य वस्तुन एकांशपरिच्छित्ति । अनु० २१० । अन तधर्माध्यासित वस्त्वेकेन धर्मेण नयन्ति परिच्छिन्दन्तीति ज्ञानविशेषा नया । आचा० ३ । द्रव्यास्तिकाया । भग० ९२ ।

नयओ–नयत नीतितो विधिना । विशे० १२६३ ।

नयगई–नययाना नैगमादीना स्वस्वमतपोषण यद्वयाना सर्वेषा परस्परसापेक्षाणा प्रमाणाबाधितवस्तुव्यवस्थापन सा नयगति, विहायोगतेरष्टमो भेद । प्रज्ञा० ३२७ ।

नयगती–नयगति नैगमादिनयाना या गति सा सर्वनया अपि वा यामिच्छन्ति सा । प्रज्ञा० ३२७ ।

नयचक्र–द्वादशविध्यादिप्रतिपादक शास्त्रम् । उत्त० ६८ ।

नयण–नयन लोचनम् । प्रश्न० ८ । दृष्टि । ज्ञाता० १६२ ।

नयणकी–नयनकीको नेत्रमध्यतारा । राज० [illegible] । नयनकीका नेत्रमध्यतारा । ज्ञाता० ६ ।

नयर–नकर अविद्यमानकरदानम् । प्रश्न० ३६ । नगर अविद्यमान करम् । औप० ७४ । नगर करविरहित-सन्निवेश । उत्त० १०७ । न विद्यते करो यस्मिन् तद् नकर नगरादिक । जीवा० २७९ ।

नयरबाहिरिया–नगरबाहिरिका । उत्त० २२१ ।

नयरमंडल–नगरमंडलपुरपरिक्षेपपरिसर । उत्त० ४६८ ।

नयरमज्झ–नगरमध्य सन्निवेशमध्यमाग । प्रश्न० ५६ ।

नयविही–नयविधि नैगमादिभेद । उत्त० ५६५ । नयविधि नैगमादिनयप्रकार । प्रज्ञा० ५६ ।

नयविहूणो–नयविहीन ज्ञानचरणक्रियालक्षणनयशून्य । आव० ५३१ ।

नया–नयन्ति परिच्छिन्दन्ति अनेकधर्मात्मक सद्वस्तु [illegible] अनवधारणतयैकेन धर्मेणेति नया । ठाणा० १५३ । नता ईषन्नता । जीवा० १८२ ।

नयुता–सङ्ख्याविशेष । उत्त० २७७ ।
नर–पादपूरणार्थे निपात । बृ० तृ० १६६ आ । नर नरव्यञ्जन, न भावनर । दश० २५१ ।
नरए–नरान् कायन्ति–योग्यतयाऽऽह्वयन्तीति नरका । उत्त० १८२ ।
नरक–नराह्वानक स्थानविशेष । ७७ ।
नरकण्ठ–नरकण्ठप्रमाणो रत्नविशेष । जीवा० २३४ ।
नरकवीयोना– । आचा० २१६ ।
नरकान्ता–रुक्मिवर्षधरपर्वते चतुर्थं कूटम् । ठाणा० ७२, ७४ । रुक्मिपर्वतनिर्गता नदी । ह्रदविशेष । ठाणा० ७५ ।
नरछाया–छायागतिभेद । प्रज्ञा० ३२७ ।
नरदेवा–नराणां मध्ये देवा आराध्या। क्रीडाकान्त्यादियुक्ता वा नराश्च ते देवाश्चेति नरदेवा । भग० ५८३ ।
नरय–निरया सीमन्तकाद्या अप्रतिष्ठानावसाना । आव० ६०० ।
नरयावास–आवसन्ति येषु ते आवासा नरकाश्च ते आवासाश्चेति नरकावासा । भग० ६८ ।
नरवाम– । औप० ७ ।
नरवाहण–भरुयच्छे राया । बृ०प्र० २२७ आ । नरवाहन । आव० ८६ ।
नरवाहणिया–कार्मायभेदविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।
नरसिंह–पुण्यपापसंकीर्णमेकवस्तुदृष्टान्त । विशे० ७६३ ।
नरिंद–लान्तके देवविमानविशेष । सम० २२ ।
नरिंदकंत–लान्तके देवविमानविशेष । सम० २२ ।
नरिंदुत्तरवडिंसगं–लान्तके देवविमानविशेष । सम० २२ ।
नर्कुटकः–नागदन्तक मर्कुटक । जीवा० २०५ ।
नर्त्तकी–नर्त्तकाप्रमयी । व्य० प्र० १६२ अ ।
नर्म–रागोद्रेकात्प्रहासमिश्रो मोहोद्दीपक कन्दर्प । आव० ८३० ।
नल–सुषिरमध्यसार । ठाणा० ४१६ । प्रतरभेदविशेष । प्रज्ञा० २६६ । तृणविशेष । प्रश्न० ३७ । नल–वैश्रमणज्येष्ठपुत्र । प्रश्न० ५ । वनस्पतिविशेष । भग० ८०२ ।
नलकूबर–देवविशेष । उत्त० ४६१ ।
नलणी– । भग० ८०३ ।
नलयवा–नलस्तम्ब–अभावुकद्रव्यम् । ओघ० २२३ । नलस्तम्ब–वृक्षविशेष । आव० ५२१ ।
नलदाम–नलदाम–पारिणामिकीबुद्धिदृष्टान्ते धाक्षापुरे मत्कोटमारक । आव० ४३५ । नलदाम–कुविन्दविशेष । व्य० प्र० १४० आ ।
नलवणं–वनविशेष । ओघ० १५८ ।
नलावय–सूर्पाकारसवतीकारका । जं० प्र० २४४ ।
नलिए–नलिक–चूलिका । व्य० द्वि० ४१७ अ ।
नलिणंगे–नलिनाङ्ग, कालविशेष । सूर्य० ६१ । भग० ८८८ ।
नलिण–भगवत्या एकादशशतके अष्टम उद्देशक । भग० ५११ । नलिन । सूर्य० ६१ । नलिनम् । भग० २१०, २७५, ८८८ । देवविमानविशेष । सम० ३३ । नलिन–ईषद्रक्त पद्मम् । जीवा० १७७ । ज्ञाता० ६६ । प्रत्येकशरीरजीवात्मकवनस्पतिभेद । प्रज्ञा० ३७ । देवविमानविशेष । सम० ३५ ।
नलिणकूडा–वक्षस्कारपर्वतविशेष । ठाणा० ८० ।
नलिणगुम्मं–देवविमानविशेष । सम० ३५ । उत्त० ३७६ ।
नलिणतन्तु–नलिनतन्तव–सूक्ष्मतन्तव । जं० प्र० १०७ ।
नलिणिगुम्म–नलिनीगुल्म विमानविशेषश्च । आव० ६७० । द्वितीयवर्गेऽष्टममध्ययनम् । निरय० १६ ।
नलिन–ईषद्रक्त पद्मम् । राज० ८ ।
नलिनगुल्मविमान–पद्मगुल्मविमानम् । उत्त० ६७६ ।
नलिनानि–ईषद्रक्तानि । जं० प्र० २६ ।
नलिनायती– । ज्ञाता० १२३ ।
नवग–नवाङ्गानि द्वे द्वे श्रोत्रे नयने नासिके जिह्वैका स्पर्शेका मनश्चैकम् । ज्ञाता० ४२ ।
नव–वरिसो होइ नवो उत्तरपर्यायेण । व्य० द्वि० ११२ आ । प्रत्ययम् । ज्ञाता० १६८ । जीवा० १८८ । त्रिवर्षादर्वाग्यावत् । व्य० प्र० २४५ ।
नवणमल–प्रादित्यबोध पद्मम् । प्रश्न० ८४ ।
नवणीय–नवनीत । प्रज्ञा० ३६७ । म्रक्षणम् । आव० ६२४, ८२४ । जीवा० २६० । उत्त० ६६४ ।

नवतं-नवत्यधिकम् । सूर्य० २६१ ।
नवतय-नवतानि-जीनानि । ज्ञाता० २३२ ।
नवतयकुसंतो-नवत्वककुशान्तः-प्रत्यग्रत्वग्दर्भपर्यन्तरूपः । जीवा० २१० ।
नवधम्म-नवधर्मः-अभिनवश्रावकः । बृ० प्र० २७६ अ ।
नवनवकिकाया-एकाशीतिः । व्य० द्वि० ३४७ आ ।
नवनवमिया-नवनवमिका-भिक्षुप्रतिमाविशेषः । अन्त० २६ । नव नवमानि दिनानि यस्यां सा नवनवमिका । सम० ८८ ।
नवमालिका-गन्धद्रव्यविशेषः । जीवा० १६१ । गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३० । उत्त० ६६२ । आचा० ३० । भग० ३०६ ।
नवमिका-शक्रेन्द्रस्य सप्तमी अग्रमहिषी । जं० प्र० १५६ ।
नवमिया-शक्रेन्द्रस्य सप्तमी अग्रमहिषी । भग० ५०५ । सत्पुरुषस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ ।
नवयए-नवत्वक् । ठाणा० २३४ ।
नवरं-केवलम् । ओघ० ३४, १६७ । ठाणा० ५६ ।
नवरि-केवलम् । प्रश्न० १३३ ।
नवलर्क-नोलोलि लोके । नंदी० १५६ ।
नवा-जत्थ गावो ऊसरयाणा लिहंति सा भुञ्जमाणी निरुद्धा नवा भण्णति । नि० चू० प्र० ११२ आ ।
नवा- । ठाणा० ४६७ ।
न विग्रहः-लोकयात्रा । नि० चू० प्र० ३२४ आ ।
नवीनः-सम्प्रत्येवापाकृतः समानीतः ।
नष्टक्षीरा-विनीता गौः । आव० ५४६ ।
नष्टनाशकः-नित्यवासी । आव० ५३५ ।
नष्टसंसारः-विनीतसंसारः । आव० ५४६ ।
नस्ते-नासिकारज्जू । भग० ४५६ ।
नह-नखः नखिका । जं० प्र० ५७ । नखः । आव० १६२ । करजः । प्रश्न० ८ ।
नहनिवाय-नखनिपातः-नखरदनजातिः, संप्राप्तकामस्याष्टमो भेदः । दश० ११४ ।
नहरणं-न नेतव्यं । नि० चू० द्वि० २४ आ ।
नहवाहणो-नभोवाहनः-द्रव्यप्रणिधिविषये कृतसमृद्धो भृगुकच्छनगराधिपतिः । आव० ७१२ ।
नहवेयण-नखवेदना । आव० १६२ ।
नहवेयणा-नखवेदना नखरपीडा । भग० १६७ ।
नहसंठाणा-नखसंस्थाना-नखवत्तीक्ष्णा । ओघ ३० ।
नहसंदट्ठो-नखसंदष्टः-नखाः संदष्टा मुसलादिभिर्मुद्रिता यस्य सः । जीवा० २१३ ।
नहसिर-नखशिरः-नखाग्रम् । भग० २१८ ।
नही-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
नाइ-ज्ञातिः-स्वजनः । उत्त० ३११ । ज्ञातिः-स्वजनो मातापितृपुत्रकलत्रादिः । सूत्र० ७५ । ज्ञातिः-स्वजनः । उत्त० १८८ ।
नाइत-नादितं वादनोत्तरकालभावी सततध्वनिः । राज० २५ ।
नाइय-नादितं-शब्दानुसारी नादः । औप० ७३ । लपितम् । ज्ञाता० ५ । नादितं-घण्टायामिव वादनोत्तरकालभावी-सततध्वनिः । जीवा० २४५ । नादितं-ध्वनिमात्रम् । भग० ४७६ ।
नाइवेलं-नातिवेलं न मर्यादोल्लङ्घनम् । आचा० २६१ ।
नाई-ज्ञातयः-पूर्वापरसंबद्धाः स्वजनाः । आचा० १३० ।
नाईवग्गो-ज्ञातिवर्गः-स्वजनयोषिद्वर्गः । ओघ० ११६ ।
नाए-न्यायः सन्मार्गः । आचा० १४४ । न्यायनिर्णयकत्वात् न्यायः ज्ञातं वा-ज्ञातसामर्थ्यमनुभूततत्प्रसादैर्लोकेनेति । ज्ञाता० ३ । आचा० ४२२ ।
नाओ-अभिप्रायसिद्धेः सम्यगुपायत्वात् न्यायः, जीवकर्मसम्बन्धापनयनान्न्यायः, आवश्यकस्य षष्ठः पर्यायः । अनु० ३१ । नादः-महान् घोषः । जीवा० २४५ । नीयते संविति प्राप्यते वस्तवनेन इति न्यायः । विशे० ६६४ आ । न्यायः आवश्यकस्याष्टमपर्यायः । विशे० ४१५ ।
नागरा-सिंहादयः । ठाणा० २७३ ।
नागः-भवनपतिविशेषः । जीवा० २८१ । अनु० २५ । द्रुमविशेषः । जीवा० १८२ । सीसकम् । प्रश्न० १५२ । दशमं करणम् । जं० प्र० ४६३ । नागः-वनगजः । दश० २७५ । नागः-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ । नागः-शिक्षायोगदृष्टान्ते राजगृहे प्रसेनजित्सत्को रथिकः-सुलसापतिः । आव० ६७६ । नागः-भद्दिलपुरे गाथापतिः । अन्त० ४ । भगवत्या द्वादशशतकस्य अष्टम उद्देशकः । भग०

५५२ । नाग-द्वीपसमुद्रविशेषः । जीवा० ३२१ । नागः-यमुनाह्रदवासी घोरविषो महानागः । प्रश्न० ७५ ।

नागकुमारा-नागकुमाराः भुवनपतिः । प्रज्ञा० ६९ । नागकुमाराः-वरुणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्तिनो देवाः । भग० १९९ ।

नागकुमारीओ-नागकुमार्यः-वरुणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्तिन्यो देव्यः । भग० १९९ ।

नागकेसरं-नागकेसरं-चूर्णविशेषः । आव० ६३६ ।

नागग्गहो-नागग्रहः । जीवा० २८४ ।

नागघरए-उरगप्रतिमायुक्तं चैत्यम् । ज्ञाता० १३१ ।

नागजण्णए-नागपूजा, नागोत्सवः । ज्ञाता० १३२ ।

नागजसा-नागयशाः-चम्पकसुता । ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त० ३७९ ।

नागदंतए-नागदन्तकः-नर्कुटकः अङ्कुटक इति । जीवा० २०५ । नागदन्तकः-अङ्कुटकः । जीवा० २१४ ।

नागदत्तः-नागदत्तः वैधर्म्योदाहरणे प्रतिष्ठाने निर्विण्णकामभोगो नागवसुश्रेष्ठिपुत्रः । आव० ६९८ । नागदत्तः-कषायप्रतिक्रमणोदाहरणे श्रेष्ठिपुत्रः । आव० ५६५ । नागदत्तः-निष्प्रतिकर्मशरीरतायां विपरिते दृष्टान्तः । आव० ६६४ ।

नागदत्ता-यक्षहरितस्य प्रथमा सुता-ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त० ३७९ ।

नागदमनी-औषधीविशेषः । उत्त० ६३४ ।

नागपरियावणिया-नागाः नागकुमारास्तेषां परिज्ञा यस्यां ग्रन्थपद्धतौ भवति सा नागपरिज्ञा । नंदी० २०७ ।

नागपुर-नगरविशेषः । ज्ञाता० २५२ ।

नागबाणः-महाबाणम् । जीवा० २८३ ।

नागबाणाः-मनुष्यारोपिता बाणाकारा मुक्ताश्च सन्तो आज्वल्यमानामहोल्का दण्डरूपास्ततः परशरीरे सङ्क्रान्ता नागमूर्तीभूय पाशत्वमश्नुवते । जं० प्र० १२५ ।

नागमह-नागस्य भवनपतिविशेषस्य प्रतिनियतदिवसभावी उत्सवः । जीवा० २८१ । आचा० ३२८ ।

नागमाला-नागमालाः द्रुमकणविशेषः । जं० प्र० ९८ ।

नागयज्ञ-पद्मावत्या देव्या कारितो यज्ञः । ठाणा० ४०१ ।

नागरकादि-मैथुने प्रारम्भयन्त्रम्, सम्प्राप्तकामस्य द्वादशो भेदः । दश० १९४ ।

नागरपुप्फं-पुष्पविशेषः । जीवा० १३६ ।

नागरप्रविभक्ति-द्वात्रिंशनाट्यभेदः । जं० प्र० ४१६ ।

नागराय-नागराजा-नागकुमारवराः । ठाणा० २२८ ।

नागरिकः-नगरनिवासी । नंदी० १४६ ।

नागरी-लिपिविशेषः । नंदी० १८८ ।

नागरुक्ख-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । भुजङ्गानां चैत्यवृक्षः । ठाणा० ४४२ ।

नागलया-नागः द्रुमविशेषः स एव लता तिर्यक् शाखाप्रसराभावात् नागलता । जीवा० १८२ ।

नागवसू-नागवसुः-प्रतिष्ठानगरे श्रेष्ठि । आव० ६९८ ।

नागवित्त-भूतानन्द देवः । भग० ५०४ ।

नागसिरि- चम्पानगर्यां सोमस्य भार्या । ज्ञाता० १९६ । नागश्रीः-प्रतिष्ठानपुरे नागवसुश्रेष्ठिभार्या । आव० ६९८ ।

नागसेण-नागसेनः-उत्तरवाचालायां भोजनदाता । आव० १९७ ।

नागार्जुनवाचकाः-ओघश्रुतसमाचारकाः । नंदी० ५२ ।

नागिंदो-नागेन्द्रः । आव० १४३ ।

नागील-कुलवंशविशेषः । व्य० प्र० ६ अ ।

नागेन्द्रकुलं-कुलविशेषः । दश० २४२ ।

नाट्यकला-भरतमार्गच्छलिकं लास्यविधानम्, द्वासप्ततिकलायां चतुर्थी । सम० ८४ ।

नाट्यानीकं-सप्तमानीकविशेषः । जीवा० २१७ ।

नाडइज्जो-नाटकीयः नाटकपात्रम् । विपा० ६३ ।

नाडग-नाटकं-चरितानुसारिनाटकलक्षणोपेतम् । ठाणा० ४५० ।

नाडयं-नाटकं गीतयुक्तं नाट्यम् । बृ० द्वि० ३६ आ ।

नाडिक-कालपरिज्ञाते दृष्टान्त. । ठाणा० ४० ।

नाण-ज्ञातिर्ज्ञानमितिभावसाधनः संविदित्यर्थः । ज्ञायते वाऽनेनास्माद्वेतिज्ञानं तदावरणस्य क्षयः क्षयोपशमो वा, ज्ञायतेऽस्मिन्निति ज्ञानं आत्मा तदावरणक्षयक्षयोपशमपरिणामयुक्त. जानातीति वा ज्ञानं सदेव स्वविषयग्रहणरूपत्वादिति । ठाणा० ३४७ । ज्ञातिर्ज्ञानं ज्ञायते-परिच्छिद्यते वस्त्वनेनास्मादस्मिन्वेति वा ज्ञानं, जानाति स्वविषयं परिच्छिनत्तीति वा ज्ञानं-ज्ञानावरणकर्मक्षयोपशमक्षयजन्यो जीवस्य तत्त्वभूतो बोध इत्यर्थः । अनु० २ । ज्ञानं-अभिप्रायः ।

आचा० ६६५। ज्ञान-उपयोग सवेदनम् प्रत्यय । विशे० ३६। ज्ञान-द्रव्यपर्यायविषयो बोध । ठाणा० १५४। ज्ञान विशेषावबोध । ठाणा० ४६ । अपायधारणे ज्ञायन्ते परिच्छिद्यतेऽर्था अनेनास्मिन्नस्माद्वेति ज्ञान ज्ञानदर्शनावरणयो क्षय क्षयोपशमो वा ज्ञाविर्वा ज्ञानम् । ठाणा० २३ । ज्ञानविशेष । प्रश्न० १३५ । ज्ञान-आचारादिश्रुत । बृ० द्वि० १०० अ । ज्ञान विमर्शपूर्वको बोध । उत्त० १२७ । ज्ञायते-परिच्छिद्यते वस्त्वनेनेति ज्ञान-सामान्यविशेषात्मके वस्तुनि विशेषग्रहणात्मको बोध । प्रज्ञा० ४५३। ग्रन्थानुप्रेक्षणरूपम्। प्रश्न० १११। तत्त्वावबोधरूप । जं० प्र० १५१ । विशेषबोध । प्रश्न० १३२ । ज्ञान-मत्यादीनि ज्ञानानि स्वपरपरिच्छेदिनो जीवस्य परिणामा ज्ञानावरणविगमव्यक्तास्तत्त्वार्थपरिच्छेदा । आचा० ६८ । अपायधारणे ज्ञानम् । ठाणा० २३ ।

नाणगुणं-ज्ञानगुणम्-ज्ञानमाहात्म्यम् । आव० ५६१ ।

नाणगुणमुणियसारो-ज्ञानेन गुणाना-जीवाजीवाभिताना पर्यायाणां च तदविनाभाविनां मुणितः-ज्ञात सार परमार्थो येन स., ज्ञानगुणेन ज्ञानमाहात्म्येन वा ज्ञात सारो येन स ज्ञानगुणमुणितसार. । आव० ५६१ ।

नाणट्ठा-नानार्था-भिन्नाऽभिधेयानि । भग० १७ ।

नाणप्पवाय-ज्ञानप्रवाद ज्ञान-मतिज्ञानादिभेदभिन्न पञ्चप्रकार तत्प्रपञ्चं वदतीति । नंदी० २४१ ।

नाणत्त-नानात्व-विशेष । बृ० प्र० २२६ आ । नानात्व भेद । भग० २६ । नानात्व-परनिरपेक्षमेकस्यैव वर्णादिकृत वैचित्र्यम् । प्रज्ञा० ३०३ । नानात्व-षोडशातिरिक्तो विधिभवति । ओघ १६६ । अतिरिक्त । ओघ० १८३ ।

नाणत्ति-नाना इत्येतस्य भावो नानाता-वस्तूनां परस्पर भिन्नता-विशेष । विशे० ८८७ ।

नाणत्ती-नानाभाव नानाता-भिन्नता । आव० २८६ ।

नाणदसणसपन्न-ज्ञानदर्शनसम्पन्न । दश० २२२ ।

नाणपज्जवा-ज्ञानपर्यवाम्-विशिष्टतरवस्तुतत्त्वावबोधरूपा । उत्त० ५६२ । ज्ञानपर्यवा ज्ञानपर्याया ज्ञानविशेषा बुद्धिकृता वाऽविभागपरिच्छेदा । भग० ११६ ।

नाणपडिसेवणाकुसीले-ज्ञानस्य प्रतिषेवणया कुशीलो ज्ञानप्रतिषेवणाकुशील । भग० ८६० ।

नाणपुलाए-ज्ञानमाश्रित्य पुलाकस्तस्यासारताकारी विराधको ज्ञानपुलाक । भग० ८६० ।

नाणप्पवाय-ज्ञान मत्यादिक स्वरूपभेदादिभि प्रोच्यते तत् ज्ञानप्रवादम् । सम० २६ ।

नाणबलिओ-ज्ञानबलिक अव्यभिचारिज्ञान । ओघ० २८ ।

नाणमायारो-ज्ञानासेवनाप्रकार । दश० १०६ ।

नाणव-ज्ञान-यथावस्थितपदार्थपरिच्छेदक वेत्तीति ज्ञानवित् । आचा० १५४ ।

नाणवसिए-ज्ञानव्यवसित । भक्त० ।

नाणविणए-ज्ञानविनयो मत्यादिना मत्यादिज्ञानाना श्रद्धानमस्ति बहुमानतद्दृष्टार्थभावनाविधिग्रहणाभ्यासरूप । भग० ६२४ ।

नाणवुड्ढि-ज्ञानवृद्धि शब्दवृद्धि । आचा० ६८ ।

नाणसिद्धा-ज्ञानसिद्धा -भवस्थकेवलिन । दश० १२८ ।

नानाता-भिन्नता । आव० २८१ ।

नाणामणिपचवण्णघटापडायपडिमडियग्गसिहरं- । आचा० ४२३ ।

नाणावंजण-नानाव्यञ्जन अनेकप्रकार दध्यादिभि । उत्त० ३६१ ।

नाणावरणिज्ज-ज्ञायत-परिच्छिद्यते वस्त्वनेनेति ज्ञान-सामान्यविशेषात्मक वस्तुनि विशेषग्रहणात्मको बोध, आव्रियते-आच्छाद्यते अनेनेति आवरणीय कृद्बहुलमिति वचनात् करणेऽनीयप्रत्यय, ज्ञानस्यावरणीय ज्ञानावरणीयम् । प्रज्ञा० ४५३ ।

नाणाविरागो-नानाविधो-विशिष्टो रागो यस्य स नानाविराग । जीवा० २४६ ।

नाणाविहदोसो-त्वक्त्रत्रक्षणनयनोत्खननादिषु हिंसाद्युपायेष्वसकृदप्यष प्रवर्तत इति नानाविधदोष । आव०५६०।

नाणी-ज्ञानी-परमार्थवित् । आचा० १६६ । ज्ञानी-केवलज्ञानवानिरयर्थ । आचा० ३३१ । ज्ञानी-ज्ञान सकलपदार्थाविर्भावक विद्यते यस्यासौ । आचा० १८२ ।

नाणुद्देसए–अष्टमशतद्वितीयोद्देशकस्य ज्ञानवक्तव्यतार्थमवान्तरप्रकरणम् । भग० ३१० ।

नात्रक–सम्बन्ध । व्य० द्वि० १२६ आ ।

नादियं–नादित लपितम् । जीवा० १८८ ।

नादिया–नादिता–शब्दवती । जीवा० २२७ ।

नानादेसी–बहुविधा अनार्यप्रायदेशोत्पन्ना । ज्ञाता० ४१ ।

नानापिड–नाना–अनेकप्रकारोऽभिग्रहविशेषात्प्रतिगृह्यमस्याऽल्पग्रहणाच्च पिण्ड–आहारपिण्ड नाना चासौ पिण्डश्च नानापिण्ड अन्तप्रान्तादिर्वा । दश० ७३ ।

नानाविपक्षोरः–हिमाद्युपायेषु दोषो सङ्करप्रवृत्तिरिति । ठाणा० १६० ।

नान्दीपात्र–भिक्षापात्रम् । पिण्ड० १३४ ।

नापितक्षुरगृहम्– । १–१–१६ ।

नाभी–नाभि –प्रथमजिनपिता । आव० १६१ । भरतक्षेत्रे अवसर्पिण्यां सप्तम कुलकर । ठाणा० ३६८ । आव० १११ । सम० १५० । नाभि –शकटरथाङ्गम् । दश० २१८ । आचा० ३८ ।

नाभेय–ऋषभदेवो भगवान् । आचा० ८ ।

नाम–नाम परिणामोऽवगाहनानाम कर्मविशेषः । भग०२८० । नामसम्भावनायां प्रयुज्यमानोऽय शब्द । भग० ८२ । अभिधानम् । अनु० १०५ । अलङ्कारार्थे । आव० ८३१ । वाक्यस्यालङ्कृतौ । प्रश्न० ५ । सम्भावनायाम् । ठाणा० ४१६ । भग० ८२ । अनु० १७६ । नामशब्द सम्भावनायां । आचा० ३५५ । शास्त्रीयोपक्रमे द्वितीयो भेद । आव० ५६ । चतुर्था, यथा–गौण समयज तदुभयजमनुभयजञ्च । पिण्ड० ३ । क्षपकोऽभिधीयते उपशमकोवा । आचा० १७२ । नाम परिणामो धर्मं । भग० २८० । नामकर्मण उत्तरप्रकृतिविशेषो जीवपरिणामो वा । भग० २७ । नाम अभिधानम् । ठाणा० ४८६ । शास्त्रीये द्वितीयो भेद । ठाणा० ४ । नाम्न–कर्मण उत्तरप्रकृतिविशेषो जीवपरिणामो वा । ठाणा० ३७६ । नाम सम्भावन, अलङ्कार वा । भग० २७ । नाम याहच्छिकमभिधानम् निष्प्रयोजनमप्यर्थमपि । भग० ११५ । सम्भावने । भग० ७०२ । याहच्छिकमभिधानम् । भग० ५११ । यज्जीवादिवस्तुनोऽभिधान तद् नाम । विशे० ४४५ । अभ्युपगम मन्यामहे तदित्यर्थं । विशे० १०५८ । यत् कस्मिंचिद् मृतकदारकादौ इन्द्राद्यभिधान क्रियते तद् नाम भण्यते । विशे० २२ । नाम निक्षेपस्य द्वितीयो भेद । विशे० ४५० । नाम आख्या अभिधान नामधेयम् । भग० ११ । नाम नमन नामकर्मनिर्जरणम् । सूत्र० २५६ । नामयति गत्यादिपर्यायानुभवन प्रति प्रवणयति जीवमिति नाम । प्रज्ञा० ४५४ । परिणामो धर्मं । भग० १४८ । ठाणा० ३७७ । नमन नाम –परिणामो भाव । भग० ८६० । विभक्तिपरिणामान्नामन्यर्थः । भग० ११ । पारिभाषिकी सञ्ज्ञा । विपा० ४२ ।

नामए–सम्भावनायामलङ्कारे । ठाणा० ४१६ । वाक्यालङ्कारे । ठाणा० ४६६ ।

नामकम्म–नमयति गत्यादिविविधभावानुभवन प्रत्यात्मान प्रवणयति चित्रकर इव करितुरगादिभाव प्रति रेखाकृतिभिरिति नामकर्म । उत्त० ६४१ ।

नामकाय–नामाश्रित्य कायः । आव० ७६७ ।

नामगोत्त–यहार्थयुक्त नाम सिद्धान्तपरिभाषया नामगोत्रम् । सूर्य० २७४ ।

नामगोयं–नामगोत्रं याहच्छिकान्वर्थाभिधानम् । औप० ५० ।

नामण–नामनमवनतिकरणम् । दश० १०० । रागादीनां प्रह्वीकरण वश्यभावापादन नमन भूयतो नाशनम् । विशे० ११७६ ।

नामधिज्जं–नामधेय नाम । दश० २०७ ।

नामधेज्ज–नामधेय नाम । औप० १ २ ।

नामधेज्जा–नामधेयवती प्रशस्तनामधेयवती । नाम धार्यं हृदि धरणीय यस्या सा । ज्ञाता० १४ ।

नामधेय–प्रशस्त नाम । भग० ७ ।

नामनमस्कारः–नम इत्यभिधानम् । ज० प्र० १० ।

नामनिग्गया–निर्गतनामा गणिकाविशेष । आव० २१३ ।

नामनिप्फण्ण–नामनिष्पन्न निक्षेपभेद । दश० १५ । नामनिष्पन्न आचारशास्त्रपरिज्ञादिविशेषाभिधाननामादिन्यास । आचा० ३ । नामनिष्पन्न –सामायिकादिविशेषाभिधाननिष्पन्न । अनु० २५१ । निक्षेपस्य द्वितीयः प्रकारः । आव० ५८ ।

नामनिप्फन्नः-निक्षेपभेदः । ठाणा० ६ ।
नाममुद्दा-मुद्रिका-अभिज्ञानम् । नंदी० १५६ ।
नामसच्च-नामसत्यं नाम कुलमवर्द्धयन्नपि कुलवर्द्धन इत्युच्यते, धनमवर्द्धयन्नपि धनवर्धनः इत्युच्यते, अयक्षश्च यक्ष इति । दश० २०८ ।
नामसच्चा-नामसत्या पर्याप्तिकसत्यभाषायाश्चतुर्थो भेदः । नामतः सत्या नामसत्या यथा कुलमवर्द्धयन्नपि कुलवर्धनमिति । प्रज्ञा० २५६ ।
नामसमं-स्वकीयेन नाम्ना समं नामसमम् । विशे० ४०५ । अभिधानं तेन समं नामसमम् । अनु० १५ ।
नामाउडिओ-प्राकुट्टितनामा । अनु० २२३ ।
नामागोयं-इहान्वर्थयुक्तं नाम सिद्धान्तपरिभाषया नामगोत्रमित्युच्यते । नामगोत्राणि-अन्वर्थयुक्तानि नामानि । जीवा० ३३६ ।
नामानि-गोत्राणि । ठाणा० ३८६ ।
नामिकं-वस्तुवाचकत्वात् अश्व इति । अनु० ११३ । पदस्य प्रथमो भेदः । आव० ३७६ ।
नामुदए-अन्ययूथिकः । भग० ३२३ । सप्तम आजीविकोपासकस्य नाम । भग० ३६६ ।
नामे-नामयति क्षपयति । आचा० १७२ ।
नामेइ-नामयति-अननुगुणं करोति । दश० २१३ ।
नाय-ज्ञातः-कुलविशेषः । आव० १७६ । ज्ञातः-क्षत्रियविशेषः । प्रश्न० २६ । ज्ञातः-नागवंश्यः ज्ञातवंशो वा । औप० ५८ । नायः-नयतीति छान्दसत्वात्कर्तरि घञ् नायः । आचा० १४५ । ज्ञातानि उदाहरणानि । उत्त० ६१४ । ज्ञाताः क्षत्रियाः । आचा० ३०३ ।
नायए-ज्ञातकः-जगत्प्रतीतः क्षत्रियो वा । उत्त० ४४४ । ज्ञातकः-स्वजनः । आव० १८७ । स्वजनपुत्रकः । ज्ञाता० ८६ । आव० १८७ । ज्ञातीन् । उत्त० १३४ । नायकः प्रभुर्न्यायदो-न्यायदर्शी । ज्ञाता० ८६ ।
नायओ-नायकः-सकलजगत्स्वामी ज्ञातकः ज्ञात एव वा ज्ञातक-उदारक्षत्रियः, न्यायतः । उत्त० ३२१ । ज्ञातयः-पूर्वापरसम्बन्धिनः स्वजनाः । आचा० २५० । ज्ञातयः स्वजनाः । बृ० द्वि० ७ अ । ज्ञातय-दूरवर्त्तिनः स्वजनाः । उत्त० १३ ।
नायकुले-स्वजनगृहम् । उपा० १४ ।
नायकुलनिव्वते- । आचा० ४२२ ।
नायकुलवासिणी-ज्ञातिकुलवासिनी नाम यो गृहजामातुर्दत्ता । व्य० द्वि० २७७ आ ।
नायगो-ज्ञातकः-परिचितः । सूत्र० ३२० । नगरकटकादिप्रधानः । औप० ७२ । नायकः-प्रधानः । आव० ७७२ । पुरसंथुतो पच्छासंथुतो वा । नि० चू० द्वि १२१ आ ।
नायतो-ज्ञातकः पूर्वसंस्तुतः । व्य० द्वि० ३३६ अ ।
नायाधम्मकहाओ-ज्ञातानि-उदाहरणानि तत्प्रधानाधर्मकथा ज्ञाताधर्मकथा । नंदी २३०, २३१ ।
नायपुत्ते-ज्ञातः-क्षत्रियास्तेषां पुत्रः-अपत्यं ज्ञातपुत्रः वीरवर्धमानस्वामी । आचा० ३०३ । ज्ञातपुत्रः-ज्ञातः-उदारक्षत्रियः सिद्धार्थः तत्पुत्रो वर्धमानः । दश० १९६ । ज्ञातपुत्रः-भगवान् वर्द्धमानः । दश० १९० । आचा० ४२२ ।
नायमुणी-ज्ञातमुनिः-क्षत्रियविशेषरूपो यतिः श्रीमन्महावीर इत्यर्थः । प्रश्न० ११३ ।
नायसंड-ज्ञातखण्डः-वीरजिनस्य निष्क्रमणोद्यानः । आव० १३७ ।
नायसंडवणं-ज्ञातखण्डवनम् । आव० १८६ ।
नायसुतो-ज्ञातसुतः-ज्ञाताः-क्षत्रियास्तेषां पुत्रः, वीरवर्द्धमानस्वामी । सूत्र० १४३ । ज्ञातसुतः । व्य० द्वि० ४०२ आ ।
नाया-ज्ञाताः-इक्ष्वाकुवंशविशेषभूताः । भग० ४८१ ।
नायागयं-न्यायागतं स्वस्ववृत्त्यनुष्ठानप्राप्तम् । आव० ८३७ ।
नारए-जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे उत्सर्पिण्यां विंशतितमजिनस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ ।
नारओ- । बृ० प्र० ३० अ ।
नारकद्वितीयोद्देशः-जीवाभिगमस्य द्वितीय उद्देशः । भग० १३० ।
नारद-दृष्टमधिकृत्य वासुदेवे कामकथाकारकः । दश० ११० । श्रुतमधिकृत्य पद्मनाभे कामकथाकारकः । दश० ११० । उत्त० ६८१ । नारदः सत्यो शौचोदाहरणे तापसपुत्रयज्ञदत्तसुतः । आव० ७०५ ।
नारदमुनि-द्रौपद्युपरि द्वेषवाहको असंयतः । प्रश्न० ८७।

नारदाः–गन्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
नारयपुत्त–नारकपुत्रः पुद्गलप्रदेशनिरूपणे महावीरशिष्यः । भग० २४० ।
नाराचः–उभयतो मर्कटबन्धः । जीवा० १५ ।
नाराय–नाराचः-अयोमयो बाणः । उत्त० ३११ । नाराचं–मर्कटस्यानोयमुभयोः पार्श्वयोऽस्य नाराचम् । सम०१४९ । नाराच यत्रास्थ्नोर्मर्कटबन्ध एव केवलस्तत् । जीवा० १५ । नाराचः–बाणः । भग० ३१८ । नाराचं–उभयतः मर्कटबन्धनिबद्धकाष्ठसम्पुटोपमतामध्योपितत्वात् । भग० १२ । उभयतो मर्कटबन्धः । सूर्य० ४ । प्रज्ञा० ४७२ । जं० प्र० १५ । नाराचमुभयेतामर्कटबन्धः । राज० ५७ ।
नारायणं–नाराचाग्रं बाणाग्रम् । जीवा० १०६ ।
नारायण–नारायणः-अष्टम वासुदेवः । आव० ३६, १६६ । नारायणः–ऋषिर्यः परिणतोदकादिपरिभोगात्सिद्धः । सूत्र० ६५ । कृष्णः । बृ० प्र० ३० आ ।
नारीकंता–नारीकन्ता–नदीविशेषः । ठाणा० ७४ । जं० प्र० १७७ ।
नारीकान्ता–ह्रदविशेषः । ठाणा० ७१ । नीलवर्षधरपर्वते षष्ठ कूटम् । ठाणा० ७२ ।
नारुआ–नवमी श्रेणिः । जं० प्र० १९३ ।
नालंद–सूत्रकृताङ्गे सप्तममध्ययनम् । आव० ६५८ ।
नालंदा–राजगृहनगरस्य बाहिरिका । सूत्र० ४०७ ।
नालएरी–वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।
नालन्दा–नालं ददातीति अर्थिभ्यो यथाऽभिलषितं ददातीति-राजगृहनगरबाहिरिका । सूत्र० ४०६ ।
नालंदीयं–नालं ददातीति, सदाऽर्थिभ्यो यथाऽभिलषित ददातीति नालंदा–राजगृहनगरबाहिरिका तस्यां भवं, सूत्रकृताङ्गस्य द्वितीयश्रुतस्कन्धे सप्तममध्ययनम् । सूत्र० ४०६ । ठाणा० ३८७ ।
नालबद्धा–मातापिताभ्राताभगिनीपुत्रोदुहिता इत्येते षडप्यनन्तरवल्लीमधिकृत्य नालबद्धा । बृ० तृ० ४२ आ ।
नालिंदा–राजगृहनगरे पाटकविशेषः । भग० ६६१ ।
नालि–नाडी–घटिका । जीवा० १०५ ।
नालिआ–नालिका–चतुर्हस्तप्रमाणम् । अनु० १५४ ।
नालिका–सार्धाष्टात्रिंशल्लवाः । तत्त्वा० ४-१५ । नाडिका-घटिकारूपा । विशे० ४२६ । देहादधिको दण्डकः । बृ० द्वि० २० आ । ताम्रादिमयघटिका । अनु० ४८ ।
नालिकेरी–वृक्षविशेषः । उत्त० ६७२ ।
नालिया–नालिका–द्यूतक्रीडाविशेषः । सूत्र० १८१ । नालिका–घटिका । दश० ४० । मम० ६८ । नालिका–आत्मप्रमाणाच्चतुरङ्गुलाधिका यष्टिका । ओघ० ३३ । नालिका सुषिरवंशादिरूपा । भग० १३४ । यष्टिविशेषः । भग० २७५, २७७ । स्वमानात् चतुरङ्गुलाधिका यष्टिः । बृ० तृ० १६४ आ । नालिका, घटिका । बृ० प्र० ४२ अ ।
नालियापुप्फं–नालिकापुष्पं–कलम्बुकापुष्पम् । बृ० प्र० ४५३ ।
नालियेरपाणगं–पानकभेदः । आचा० ३४७ ।
नालिसंठिय–नालीसंस्थितः-आवलिकाबाह्यस्य द्वाविंशतितम सस्थानम् । जीवा० १०४ ।
नाली–नाडी–वनस्पती । भग० ६६० । नालीकः वनस्पतिविशेषः । भगवत्याः एकादशशतके पञ्चम उद्देशकः । भग० ५११ ।
नालीए–नालिका–द्यूतविशेषलक्षणा । दश० ११७ ।
नाव–नौः-द्रोणी । दश० २२० । नौः–तरिका । पिण्ड० १०२ ।
नावणं–दानम् । प्रश्न० ५७ ।
नावाबंध–नौबन्धः । बृ० प्र० ८२ अ ।
नावापूरकः–बुलुकः । बृ० प्र० ७१ आ ।
नावासंठिओ–नावासंस्थितः कुम्भाद्दर्धं नाव इव उभयोरपि पार्श्वयोः समतलं भूभागमपेक्ष्य क्रमेण जलवृद्धिसम्भवेन उन्नताकारत्वात् । जीवा० ३३५ ।
नाविओ–स ह्युक्तरूपया नावा भवोदधि तरतीति नाविकः । उत्त० ५०६ ।
नावियदुयक्खरओ–नापितदासः । आव० ६६० ।
नासः–न्यास.–द्रव्यस्य निक्षेपः-परैः समर्पितं द्रव्यम् । उपा० ७ । न्यासः–रूप्यकार्पणम् । आव० ८२१ ।
नासण–नाशनं–कर्मप्रकृतेः स्तिबुकसङ्क्रमेण प्रकृत्यन्तरगमनम् । आचा० ६६८ ।
नासा–नाशा । आव० १६२ । घोणः । प्रश्न० ८२ ।

नासाभेय-नासाभेद -नासिकाविवरकरणम् । प्रश्न० २२ ।
नासावहारे-नासापहार -रूप्यकाद्यर्पणस्यापहार । आव० ८२० ।
नासावेदणा-नासावेदना । आव० १६२ ।
नासिक-नासिक्यपुर-नगरविशेष । नदी० १६७ ।
नासिका- । आचा० ३८ ।
नासीर-मृगया । उत्त० ४३८ ।
नासेइ-नाशयति मत्सरादपन्हुते । प्रश्न० १२५ ।
नास्तिक -लोकायत । दश० १२५ । मतविशेष । उत्त० २७५ ।
नास्तिकाभिप्राय -लोकायतमत । दश० १२५ ।
नाह नाथस्य चास्य योगक्षेमकृन्नाथ इति वचनादप्राप्तस्य सम्यग्दर्शनादियोगकरणेन लब्धस्य तस्यैव पालनेन चेति । सम० ३ । योगक्षेमविधाता । उत्त० ४७३ । नाथत्व योगक्षेमकारित्वम्, नाथ -प्रभु । भग० ८ । योगक्षेमकृत् । नदी० १३ । नाथ योगक्षेमकृत् । जीवा० २५५ ।
नाहवय-नाथवचनम् । आव० ३१३ ।
नाहि-नैव । भग० १७५ । जानीहि । उत्त० ४७३ ।
नाहियवाय-नास्तिकवाद । ग० ।
नाहो-नाभि कुलकर ऋषभपिता । प्रज्ञा० १०६ ।
नि-निर् अपकर्षे अपचये यथा निर्ग्रन्थ । सू० प्र० १३८ आ ।
निंती-निर्गच्छन्ती । आव० ७०१ ।
निंतो-निर्यान् निष्क्रामन् । पिण्ड० ७६ ।
निंद-नि ■ गुरुमक्षमेव हीलना । आव० ५२८ ।
निंदइ-निन्दति कुत्सति । आव० ५८७ ।
निंदण-निन्दन-मनसा कुत्सा । भग० २२७ ।
निंदणया-निन्दन-आत्मनैवात्मदोषपरिकुत्सनम् । भग० ७२७ ।
निंदणा-निन्दना-देवदायकदोषोद्घट्टनम् । प्रश्न० १०६ । निन्दना-स्वमनसि कुत्सा । उत्त० १८ । निन्दना मनसा कुत्सनम् । औप० १०३ । निन्दना-आलोचना विकटना शुद्धि शल्योद्धरणम् । ओघ० २२५ ।
निंदणिज्ज-हीलनीयो गुरुकुलाद्युद्घटनत निन्दनीय । ज्ञाता० ६६ ।
निंदति-निन्दति चेतसा कुत्सति । भग० १६६ । मनसा-कुत्सति । ज्ञाता० १४६ ।
निंदह-निन्दत मनसा निन्दा कुरुत । भग० २१६ ।
निंदा-आत्मप्रत्यक्षमात्मकुत्सा प्रतिक्रमणस्य पर्याय, निन्दन निन्दा । आव० ५५२ ।
निंदु-मृतप्रसवनी । अन्त० ७ ।
निंब-वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३१, ३६४ । भग० ८०३ ।
निंबए-निम्बक -आचारविषये अम्बर्षिब्राह्मणभाद्दपुत्र । आव० ७०८ ।
निंबछल्ली-निम्बत्वक् । प्रज्ञा० ३६४ ।
निंबफाणिय-निम्बफाणित निम्बक्वाथ । प्रज्ञा० ३६४ ।
निंबसारे-निम्बसार निम्बमध्यवर्त्यवयवविशेष । प्रज्ञा० ३६४ ।
नि कुप-चंकमणाई सतो सुनिक्किवो थावराइ सत्तसु काउं च नाणुतप्पइ एरिसओ निक्किवो होइ । बृ० प्र० २१५ आ ।
नि शूक -निर्दुःख । आव० १५८ ।
निश्रेयस-निश्रित श्रेय -प्रशस्यम् । ठाणा० १७७ ।
नि श्वसितोच्छ्वसितसम-नि श्वसितोच्छ्वसितमानमनतिक्रमतो यद् गेय तद् । अनु० १३२ । ठाणा० ३९६ ।
नि सपत्नम्-असाधारणम् । आचा० ४८ ।
नि सार-परिफल्गु, सूत्रस्य द्वात्रिंशद्दोष सप्तमो दोष । आव० ३७५ ।
निअडिल्ले-निकृतिमान्-मायापर । उत्त० ३७६ ।
निअबो-नितम्ब -पर्वतकदेश । ओघ० ३४ ।
निअट्टिअव्व-निवर्तितव्यम् । ओघ० ७८ ।
निअडि-निकृति -मायारूपा । दश० १८८ ।
निअव्वय-निरन्वय -एकान्तोच्छेद नाश । दश० ४० ।
निआग-नियाग -नित्यमामन्त्रित पिण्ड । दश० २०३ ।
निआण-निदान भाविफलाशंसा । दश० २६७ ।
निइउमाणाइ-नित्य उमाण-प्रवेश । आचा० ३२६ ।
निइए-नित्य अप्रच्युतिरूप । आचा० १७६ ।
निइग-नत्यिक-प्रतिदिनम् । प्रश्न० १४१ ।
निइल्लिओ-निजक । आव० १५१ ।
निउण-निपुण-सूक्ष्मम् । आव० २६५ । निपुण-सूक्ष्म

बह्वर्थं च । आव० ६६ । नियतगुणं निपुणं वा सचिहितासेवसूत्रगुणमिति यावत् । आव० ६६ । निपुण – सूक्ष्म । आचा० ३२ । दश० १६६ । उपायारम्भक । भग० ६३१ । निपुण -सूक्ष्मबुद्धिगम्योऽत्यन्तकामविषयपरमनैपुण्योपेत इत्यर्थ । सूय०२६४ । निपुण सूक्ष्मम् । विशे० ५०२ । निपुण – उपायारम्भक । अनु० १७७ ।

निउणसिप्पोगए–निपुणशिल्पोपगतः सूक्ष्मशिल्पसमन्वित । अनु० १७७ ।

निउणा–निपुणा -दर्शित कुशला । उपा० ४६ । निपुणा– आधाकर्मादिपरिभोगत कृतकारितादिपरिहारेण सूक्ष्मा । दश० १६६ ।

निउत्त–नियुक्त–नियोजितम् । आव० ४६८ । व्यापारित । उत्त० ५३६ । नितरा युक्त–सम्बद्ध निकाचित वेदने वा नियुक्तम् । भग० २८१ । नियुक्त–नितरा सङ्गत यत् तत् । ज्ञाता० २३८ ।

निउत्तमणिओइओ–नियुक्तानियोजित' । आव० २३८ ।

निऊडिऊण- । ओघ० १६७ ।

निएल्लओ–निजक । आव० ३०८ ।

निओइए–नियोजित व्यापारित । उत्त० ३६५ ।

निओओ–नियोग ग्राम । बृ० द्वि० ३ अ ।

निओग–नियोग व्यापारणम् । उत्त० १५२ । नियतो निश्चितो हितो वाऽनुकूल सूत्रस्याभिधेयेन सह य खलु योग सम्बन्ध स नियोग । विशे० ६१२ । नियोग – नियम । विशे० ७८३ । निजेऽभिधेये व्यापारो नियोग । विशे० ५८३ ।

निओया–निगोदा अनन्तजीवसङ्घाता । आचा० ६० । निगोदा –सूक्ष्मबादरानन्तकायिकवनस्पतिजीवशरीराणि । अनु० २४० । कुटुम्बानि । भग० ३०६ ।

निकर–पुञ्ज । ज्ञाता० २२६ ।

निकरण–निकरण क्रियाया-इष्टार्थप्राप्तिलक्षणाया अभाव । भग० ३१२ ।

निकरणाए–निश्चय कर्तुं समर्थो भवति । आचा० ४८ ।

निकस–निकष –कषपट्टगता कषितसुवर्णरेखा । अनु०२१४ ।

निकाइत–निकाचितं नियमितम् । सूत्र० १७७ ।

निकाइयं–निकाचित दृढतर बद्धम् । उपशमनादिकरणानामविषयीकृतम् । प्रश्न० ६८ ।

निकाए–निकाया, स्कन्धस्य द्वितीयपर्याय । विशे० ४२६ ।

निकाचन– । आचा० २०६ ।

निकाचनाकरणं–निदानकरण एतस्मात्तप प्रभृतेश्चक्रवर्त्यादित्व मे भूयादिति । ठाणा० २७५ ।

निकाचयित्वा– । आव० १७७ ।

निकाचित–निश्चित प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ । निश्चयपूर्वक भणितम् । व्य० द्वि० २०१ आ । निबद्धीकृतं गृह्यते तत् । व्य० प्र० १६० अ ।

निकामं–द्वात्रिंशत्कवला प्रमाण भवति त एव यद्विरअम सर्वकल भुज्यते तन्निकामम् । व्य० द्वि० ३३८ आ । निकाम–प्रमाणातीतमाहार प्रतिदिवसमश्नतो निकामभोजनम् । पिण्ड० १७४ ।

निकाममीणे–निकाम अत्यर्थं य प्रार्थयते स निकाममीणा । सूत्र० १६० ।

निकाय–निकाचित, बद्धम् । आव० ७६६ । स्कन्धपर्याय । विशे० ४१६ । निकाय्य–व्यवस्थाप्य । आचा० १८६ । निकाय काय । उत्त० ६६० । निकाय -मोक्ष । आचा० ४२ । निकाय -नित्यं काय, अधिको वा काय । आव० ७६८ ।

निकायकाय–नित्य कायो निकायस्तत्सम्बन्धी काय, अधिको वा कायो निकायस्तत्सम्बन्धी काय, जीवनिकायसामान्येन वा, पृथिव्यादिभेदभिन्नः षड्विधोऽपि जीवनिकायो निकायस्तत्समुदायो वा । आव० ७६७ ।

निकायण–निकाचनम् । ओघ० ४५ । निकाचन पुद्गलाना परस्परविश्लिष्टानामेकीकरणमन्योन्यावगाहिता अग्निप्रतप्तप्रतिहन्यमानसूचीकलापस्येव सकलकरणानामविषयतया कर्मणो व्यवस्थापनम् । भग० २५ ।

निकारः–निश्चयेन नितरा वा नियत वा क्रियन्ते नानादुःखावस्था जन्तवो येन तन्निकरण निकार शारीरमानसदुःखोत्पादनम् । आचा० १४२ ।

निकासो–निकाश सदृश । जीवा० २१३ ।

निकिंतइ–निकृन्तति छिनत्ति विदारयति । आव० ८०१ ।

निकुरुंब–निकुरम्ब' समूह' । भग० १० ।

निकृति–आदरकरणेन परवञ्चनम् । भग० .

निकेयण-निकेतन निश्वासन । बृ० प्र० ८५ आ ।
निक्कंकड-निष्कङ्कटा निष्कवचा निरावरणा निरुपघा- तेति । राज० ॥ ।
निक्कंकडच्छाय-निष्कङ्कटा निष्कवचा निरावरणा निरुप- घाता छाया-दीप्तिर्यस्य तत् निष्कङ्कटच्छायम् । जीवा० १६१ ।
निक्कंकडच्छाया-निष्कङ्कटच्छाय निष्कङ्कटा-निष्कवचा निरावरणा निरुपघाता वा छाया दीप्तिर्यस्य स । प्रज्ञा० ८७ ।
निक्ककटा-निष्कवचा निवारणा इत्यर्थ, छाया-शोभा येषां ते । ठाणा० २३२ ।
निक्ककडा-निष्कङ्कटा निष्कवचा निरावरणा निरुपघा तेति । जीवा० १६१ । प्रज्ञा० ८७ ।
निक्कंखिय-काङ्क्षण काङ्क्षित निर्गत काङ्क्षित यस्मा- दसौ निष्काङ्क्षित देशसर्वकाङ्क्षारहित । प्रज्ञा० ५६ । निष्काङ्क्षित -देशसर्वकांक्षारहित । दश० १०२ । मुक्त दर्शनान्तरपक्षपात । ज्ञाता० १०६ ।
निक्कंप निष्कम्प निःसह । बृ० प्र० १५२ आ ।
निक्कट्टा-कोशकारकृष्टा । विपा० ४६ । निरय० १८ ।
निक्कल-निष्कल-त्रासादिग्रन्थदोषरहितम् । भग० ६७२ ।
निक्कसाअ-निष्कषाय -कषायरहित । आव० ७६३ ।
निक्कसई-निष्कास्यते । बृ० प्र० ५५ आ ।
निक्कारणवच्छल्लो-निष्कारणवत्सल । आव० ४०१ ।
निक्कारणो-निष्कारण -निरुपद्रव । पिण्ड० १४६ ।
निक्कुड-निष्कूट अवठम् । आव० ७६७ ।
निक्कोरण-प्रत्यन्तरवर्तिनो गिरस्योत्किरणम् । बृ० प्र० १०७ आ ।
निक्खंत-निष्क्रान्त प्रव्रज्या गृहीतवान् । आचा० ४३ ।
निक्खमण-निष्क्रमण सर्वाभ्यन्तरामण्डलाद्बहिर्गमनम् । सूर्य० २४३ । निष्क्रमण-उद्वर्तनम् । आचा० ६६ ।
निक्खममाणे-निष्क्रामन् । सूर्य० १२ ।
निक्खमे-निष्क्रामेत् । दश० १८३ ।
निक्खम्म-*निष्क्रम्य-द्रव्यभावगृहात्प्रव्रज्या गृहीत्वा* । दश० २६५ ।
निक्खित्त-निक्षिप्त पाकस्थालीस्थम् । प्रश्न० १०६ । निक्षिप्त-सचित्तस्योपरिस्थापित तृतीय एषणादोष । पिण्ड० १४७ । सयमिता । आचा० २३३ । व्यवस्थापितम् । आचा० ३४६ । विमुक्तम् । ज्ञाता० ३४ । यस्तु पर- तरोऽयतरको वा यावत् वैयावृत्य करोति, तावत्तयो प्रायश्चित्त निक्षिप्त क्रियते इति तत् । व्य० प्र० ६६ अ । निक्षिप्त-अनुद्वृतम् । ठाणा० २६८ ।
निक्खित्तदंडा-निक्षिप्तदण्डा -निश्चयेन क्षिप्ता निक्षिप्त - परित्यक्त कायमनोवाङ्मय प्राण्युपघातकारि दण्डो यैस्ते । आचा० १८६ । निक्षिप्ता -सयमिता मनोवाक्कायरूपा प्राण्युपमर्दकारित्वाद्दण्डा इव दण्डा यैस्ते निक्षिप्तदण्डा । आचा० २३३ ।
निक्खित्तपुव्वा-निक्षिप्तपूर्वा पूर्वमेव अस्माभिरात्मकृते निष्पादिता । आचा० ३६६ ।
निक्खित्तसत्थ-ऐरवते त्रयोदशमतीर्थकृत् । सम० १५३ ।
निक्खिवण-निक्षेपण-स्थापनम् । आव० ६१४ ।
निक्खिवित्ता-निक्षिप्य प्रत्युपेक्षणापूर्वक धृत्वा । उत्त० ५४४ ।
निक्खुड-निष्कुट गम्भीरप्रदेशा । ज० प्र० ३६६ ।
निक्खेव-निक्षेप । आव० २८ । निक्षेपण-शास्त्रादेर्नाम- *स्थापनादिभेदैरुपन्यसनं-व्यवस्थापन निक्षेप । निक्षिप्यते नामादिभेदैर्व्यवस्थाप्यतेऽनेनास्मिन्नस्मादिति वा निक्षेप ।* अनु० ४५ । निक्षेप-न्यास । ओघ० २९४ । निक्षेपण निक्षेप्यते अनेनास्मिन्नस्मादिति वा निक्षेप - पक्रमानी- तव्याचिख्यासितशास्त्रस्य नामादिभिर्यसन न्यास स्थापना । ज० प्र० ५ । निगमनम् । भग० ८१२ । नामादि- विन्यास । आव० २४ । निक्षेप-आवश्यकादेर्नामादि भेदनिरूपणम् न्यास, यत्तदोर्नित्याभिसम्बन्धात्तत्र वस्तुनि स निक्षेप । अनु० १० । निक्षेप न्याम । नदी० १५६ । निक्षेपण शास्त्रादेर्नामस्थापनादिभेदैर्न्यसन व्यवस्थापन निक्षेप । विशे० ४३० । निक्षेप मोक्षण । ओघ० १६६ । निक्षेप न्यास । आव० ४२१ । नियत निश्चित वा नामादिसमवस्थरचनात्मक क्षेपण न्यसन निक्षेप । *उत्त० १० । निक्षेप निगमनम् । विपा० ५५ ।* निक्षेप न्यासक । प्रश्न० ६ । निक्षेप-निक्षेपण- मनेनास्मादस्मिन्निति वा निक्षेप । आचा० ३ ।

निक्खेवओ निगमनम् । निरय० २३ । निक्षेपक-यद् पुन प्रथम स्वार्थं निक्षिप्य पश्चात् साधूनामनुज्ञायते स । बृ० प्र० १०२ ।

निक्खेवणिज्जुत्ताणुगम-निक्षेपनिर्युक्त्यनुगम नियुक्त्यनुगमभेद, निक्षेप एव सामा-यविशेषाभिधानयोरोघनिष्पन्न नामनिष्पन्नाख्या निक्षेपाख्यामनुगत सूत्रापेक्षया वक्ष्यमाणलक्षणाश्च । आचा० ३ ।

निक्खेवनिज्जुत्ती-निक्षेपनिर्युक्ति नामस्थापनादिभेदभिन्न तस्य तद्विषया वा निर्युक्ति निक्षेपनिर्युक्ति । अनु० २५८ । निक्षेपनिर्युक्ति । ठाणा० ६ ।

निक्षेप्तव्य-कर्तव्य । आचा० ११५ ।

निग(य)च्छइ-विशिष्टोदयावस्थ जीवस्तदासादयति, विपाकावस्य करोति । भग० ६३ ।

निगड-लोहमयम् । प्रश्न० ५९ । आचा० १६५ ।

निगम-निगम प्रभूततरवणिग्वर्गावास । जीवा० ४० । निगम वणिग्निवास । उत्त० १०७ । वणिग्जनाधिष्ठित । ज्ञाता० १४० । निगम-प्रभूतवणिग्वर्गावास । जीवा० २७६ । प्रभूततरवणिग्वर्गावास । राज० ११४ । वाणिजकप्राय सन्निवेश । ओघ० ६६ । निगम-पांशुप्राकारनिबद्ध क्षुल्लकप्राकारवेष्टितम् । व्य० प्र० १६८ अ । निगमयन्ति तस्मिन्ननेकविधभाण्डानीति निगम प्रभूततरवणिजा निवास । उत्त० ६०५ । वणिसमाओ-वणिक्सङ्घात । आव० ६६३ । निगम स्थानविशेष । दश० ६७ । निगम कारणिक वणिग् वा । भग० ३१६ । निगम-वणिग्जनप्रधान स्थानम् । भग० ३६ ।

निगमरूव-निगमरूपम् । भग० १९३ ।

निगमा-निर्गमा-पूर्वेभ्य उत्तरेषामाधिक्यानि । सम० ११४ । पौरवणिज । बृ० तृ० ६ आ । निगमा-लोकार्थनिबोधा । विशे० ८९६ । निगमा । भग० ४६४ । निगमा-प्रभूतवणिग्वर्गावासा । ज० प्र० १२१ ।

निगमाति-वणिग्निवासा । ठाणा० ८६ ।

निगरण-निकरण-नियतो देशकालादि । भग० ६१ ।

निगरिय-निगरित सारीकृतम् । जीवा० २७० । ओघ० २० । सर्वथा शोधितम् । प्रश्न० ८० ।

निगामसाइ-निकामशायी-सूत्रार्थवेलामप्युल्लङ्घ्य शयान । दश० १६० ।

निगामसिज्जा-निकामशय्या-प्रतिदिवस प्रकामशय्यैव । आव० ५७४ ।

निगिज्ज-निगृह्य यतनया । व्य० द्वि० १४७ आ ।

निगिण्हाति-निराश्रवो भवति । उत्त० ५६६ ।

निगिण्हामि-निगृह्णामि निरुणध्मि । उत्त ५०७ । आव० ३२० ।

निगुडिउ-जानुभ्यामुपविश्य । आव० ४१४ ।

निगुरंबो-निकुरम्ब समूहरूप । प्रश्न० ८२ ।

निगृहीत-दण्डित । नदी० १५२ ।

निगृह्य-निग्रह वचनेन कारयित्वा । ठाणा० ३२६ ।

निगोदा-अनन्तकायिकजीवशरीराणि । भग० ८६० ।

निगोयजीवा-साधारणनामकर्मोदयवर्तिनो जीवा । भग० ८६० ।

निग्गंथ-नैर्ग्रन्थ्य-सामा-यत 'यथा यूय वदथे'ति प्रवचनम् । भग० १११ । नैर्ग्रन्थ्य-आर्हतम् । आव० ३२६ ।

निग्गंथा-निर्ग्रन्था साधव । ज्ञाता० ५१ । निर्ग्रन्थ पुलाकादिपञ्चप्रकारा । व्य० द्वि० ४०२ आ ।

निग्गओ-निर्गत-निष्क्रान्त । आव० १३७ ।

निग्गच्छइ-निर्गच्छति निश्चयेन गच्छति विशिष्टोदयापन्नमासादयति । प्रज्ञा० ४५५ । विपाकावस्थ करोति । भग० ६३ ।

निग्गच्छे-निगच्छति मुच्यति । व्य० प्र० १०३ आ ।

निग्गम-निर्गम. । सूत्र० ३०६ । निर्गमन निगम-सामायिक निर्गतमित्येवरूप । अनु० २५८ । निर्गम-निगमकथा राज्ञो निर्गमनसम्बन्धी विचार राजकथाया प्रथमो भेद । आव० ५८१ ।

निग्गमगो निर्गमक प्रस्थान । बृ० द्वि० १६० अ ।

निग्गमण-निर्गमन सर्वाभ्यन्तरान्मण्डलाद्बहिर्गमनम् । जीवा० ३४५ । निर्गमन दक्षिणायनम् । भग० १४७ । निस्मरणमार्ग । ज्ञाता० ८१ ।

निग्गया-निर्गता मे तपोऽर्हं प्रायश्चित्तमतिक्रान्ताच्छेदादिप्राप्ता । व्य० प्र० ६७ आ ।

निग्गह-निग्रह । आव० ४१६ । निग्रह-आवश्यकस्य चतुर्थो पर्याय । विशे० ४१५ । निश्चय । नि० चू०

प्र० ७० आ। निग्रह -अनाचारप्रवृत्तेनिषेधनम्। निरय० २। । राज० ११६। ज्ञाता० ७। इष्टेतरेषु शब्दादिषु रागद्वेषाकरणं निग्रहः। आव० ६६०। निग्रह -छलादिना पराजयस्थानम् दोषविशेष। ठाणा० ४९२।

निग्गहण-निगृह्णातीति निग्रहण। दश० ११६।

निग्गहिओ-निगृहीत निर्जित। विशे० १००१। निगृहीत। आव० ३२१।

निग्गहिय-निगृहीत नियमितम्। प्रश्न० १२४।

निग्गोल-क्षरित (त०)

निग्गुण-निर्गुण गुणवर्जरहित। ज्ञाता० २३८।

निग्गुणा-गुणवर्ज क्षमादिभिर्वा रहिता। भग० ५८२।

निर्गुणा -उत्तरगुणविकला। भग० ३०९।

निग्गोहपरिमंडलसंठाणनाम-यदुदयात् न्यग्रोधपरिमण्डलसंस्थान तन्न्यग्रोधपरिमण्डलसंस्थाननाम। प्रज्ञा० ४७२।

निग्गोहमंडल-नाभेरुपरि न्यग्रोधवत् मण्डल-आद्यसंस्थानलक्षणयुक्तत्वेन विशिष्टाकारं न्यग्रोधमण्डलं, न्यग्रोधो-वटवृक्ष, यथा चायमुपरि वृत्ताकारतादिगुणोपेतत्वेन विशिष्टाकारो भवत्यधस्तु न तथा। अनु० १०१।

निग्गोहवणे- न्यग्रोधवन-वटवनम्। भग० ३६।

निग्घंटु-निघण्टु नामकोश। औप० ९३। भग० ११२।

निग्घसो-निकष कषपट्टे रेखालक्षण। औप० ८३।

निग्घाए-निर्घात वैक्रियाशनिप्रपातः। जीवा० २९। निर्घात -साभ्रे निरभ्रे वा गगने व्यन्तरकृतो महागर्जितसमो ध्वनि। आव० ७३६। साभ्रे निरभ्रे वा नभसि व्यन्तरकृतो महागर्जितसमो ध्वनिर्निर्घात। व्य०द्वि० २४१ आ। साभ्र निरभ्रे वा व्यन्तरकृतो महागर्जितसमो ध्वनिनिर्घात। नि० चू० तृ० ७० आ।

निग्घाओ-निर्घात विद्युत्प्रपात.। जीवा० २८३।

निग्घात-निर्घात साभ्रे निरभ्रे वा गगने व्यन्तरकृतो महागर्जितध्वनि। ठाणा० ४७६।

निग्घाय-निर्घात। दश० ६६।

निग्घिण-निर्घृण निर्गतदयम्। आव० ५८८।

निग्घिणमणा-निर्घृण निर्गतदयं मन चित्तमन्तःकरणं यस्य स निर्घृणमना निर्दयान्तःकरण। आव० ५८८।

निग्घुट्ठं-निर्घुष्ट निर्घोषरूपम्। प्रश्न० १६०।

निग्घूहे-निर्यूहन्ति निष्काशयन्ति। व्य० द्वि० ५४ आ।

निग्घोलियं-निर्घोलित रिक्तीकृतम्। बृ० द्वि० १६६ अ।

निग्घोस-निर्घोष ध्वनि। आचा० ३५०। निर्घोष महाध्वनि। ज० प्र० १९२। निर्घोष महान् ध्वान। जीवा० २४५। निर्घोष नाद। प्रश्न० १५६।

निघस-कषपट्टके रेखारूप। ज०प्र० १५। रेखा। ज्ञाता० ६। निघर्ष निकषो वा कषपट्टे रेखारूप। ज० प्र० ३४। निकष कषपट्टे रेखारूप, वर्ण। सूर्य० ४। निघर्ष घर्षणम्। जीवा० १६१।

निचये-निविष्टा निचये कर्मनिचये तदुपादाने वा सावद्यारम्भनिचये निविष्टा -अभ्युपपन्ना। आचा० १८४।

निचिओ-निचित निबिड। जीवा० २२७। प्रश्न० १५२।

निचित-निबिडीकृतम्। अनु० १७७।

निचिय-निचित निबिडतरचयमापन्न। जीवा० १२१। निचित -अविकीर्ण। प्रश्न० ८२।

निच्च-नित्य परिणामानित्यतायामपि सत्यां स्वरूपाच्यवनात्। सूत्र० ३७०। नित्य-सर्वकाल, सामायिकप्रतिपत्तेरारभ्यामरणान्तम्। दश० २८३। नित्य-अपायाभावेन तदन्यगुणवृद्धिसम्भवात्प्रतिपाति। दश० १६६। अप्रच्युतानुत्पन्नस्थिरैकस्वभाव नित्यम्। आचा० २२। नैत्य गमम्। बृ० प्र० ३१२ अ।

निच्चनिय-नित्य निवसन नित्योपभोग्यम्। बृ० प्र० १०४ अ।

निच्चमंडिया-नित्यमण्डिता सदाभूषणभूषितत्वात्, अथवा सुदर्शनाया द्वादश नाम। जीवा० ३००।

निच्चराहू-यस्तु नित्यराहु -तद्यजगत्स्वभावाच्चन्द्रेण सह सर्वकालमविरहित चतुरङ्गुलैरप्राप्त सत् चन्द्रविमानस्याधस्ताच्चरति स। जीवा० ३३९।

निच्चसहाये-नित्यसहाये अवस्थितसहाये च सकलदिवसमाचार्येण सह हिंडते। व्य० द्वि० १८३ अ।

निच्चसिद्धजत्तो-नित्यसिद्धयात्र स्थलजलचारिविषयेषु सर्वाविसंवादितयात्र। आव० ४१४।

निच्चाउत्त-नित्यायुक्त सततोपयुक्त। उत्त० ४५६।

निच्चालोए-नित्यालोक अष्टाशीतौ महाग्रहे द्वाषष्ठितम। ज० प्र० ५३५।

निच्चियपरिवेसिया-नैत्यिकपरिवेषिका प्रतिदिननियुक्त-भक्तदात्री । उत्त० २८६ ।

निच्चुज्जोए-नित्योद्योत अष्टाशीतौ महाग्रहे पञ्चषष्टितम । ठाणा० ७९ । अष्टाशीतौ महाग्रहे त्रयषष्टितम । जं०प्र० ५३५ ।

निच्चुव्विग्गो-नित्योद्विग्न सदा अप्रशान्त । दश० १८८ ।

निच्चेट्ठ-निश्चेष्ट-व्यापाररहितम् । ज्ञाता० ८४, १६८ ।

निच्चोइय- । ओघ० ६६ ।

निच्छओ-निश्चय तत्त्वनिर्णय , विहितानुष्ठानेषु वा अवश्य-करणाभ्युपगम । औप० ३३ ।

निच्छय-निश्चय अवश्यकरणाभ्युपगम , तत्त्वनिर्णयो वा । भग० ११६ । निश्चयः वस्तुनिर्णय । विपा० ४० । निश्चय एकान्तम् । बृ० प्र० २२० अ । निश्चय. तत्त्वाना निर्णय विहितानुष्ठानेष्ववश्यमभ्युपगमो वा । राज० ११६ । ज्ञाता० ७ ।

निच्छयओ-निश्चयत परमार्थत । ओघ० २२२ ।

निच्छयकहा-अववादो रिजुसुत्ताविएहि सुद्धणएहि ज कहिज्जति सा । नि० चू० प्र० २४० अ ।

निच्छिअ-निराधिक्ये चयन चय पिण्डीभवन अधिकश्चयो निश्चय सामान्यम् । अनु० २६५ । सर्वाधिक्यम् । आव० ६७ ।

निच्छिड्डपोतो-निश्छिद्रपोत । आव० ३८७ ।

निच्छिण्ण-निच्छिन्न पृथक्कृतम् । विशे० १६१ ।

निच्छिण्णकारण-निस्तीर्णकारणम् । आव० ६२८ ।

निच्छिण्णा-निस्तीर्णा पारगता । प्रज्ञा० ६११ ।

निच्छिन्न-निस्तीर्ण लङ्घितम् । प्रज्ञा० ११३ ।

निच्छिय-निः आधिक्येन चयन चय अधिकश्चय निश्चय सामान्यम् । आव० २८३ ।

निच्छुद्धा-निष्कासिता । दश० ६७ ।

निच्छुब्भए-निष्कास्यते परिह्रियते । विशे० ६३४ ।

निच्छुभइ-निःक्षिपति बहिःक्षिपति । भग० ८६ ।

निच्छुभउ-निष्काश्यताम् । आव० ३५४ ।

निच्छुभण-गुम्मादेर्निर्वासन निष्कासयेत् । बृ० द्वि० ४४ अ । निष्कासनम् । पिण्ड० १४० ।

निच्छुमति-विक्षिपति आत्मविप्रिष्टान् करोति । प्रज्ञा० २६१ ।

निच्छुभवो-निच्छोम सार्थान्निष्काशनम् । पिण्ड० ११२ ।

निच्छुहणा-निःसरास्माद् गेहादित्यादि । ज्ञाता० २०० ।

निच्छूढ-निष्ठीवन निष्ठ्यूतम् । विशे० २७४ । निष्ठ्यूतम् । आव० ३११ । निर्यूढ द्वुग्धम् । व्य० द्वि० ४०० आ ।

निच्छोडणा-त्यजास्मदीयास्तीर्थकरालङ्कारानित्यादि । भग० ६८३ । त्यजास्मदीय वस्त्रादीत्यादि । ज्ञाता० २०० ।

निच्छोडियं-निच्छोटित अङ्गुल्यादिना निरवयवीकृतम् । पिण्ड० ८६ ।

निच्छोडेइ-प्रासमर्थं त्याजयति । भग० ६८३ ।

निज-नैयक । आव० १६७ ।

निजका-मातुलादय । भग० ४८३ ।

निजराजदौवारिका- । नदी० ७३ ।

निजुज्झं-अगमोटनादियुद्धम् ।

निजोग-नियोग व्यापार । व्य० प्र० १५३ आ ।

निजोगो-अहिगो जोगो । बृ० प्र० ३३ आ । निर्योग । आव० ६६२ ।

निज्जंत-निर्यत् अधिक गच्छत् । उत्त० ४६० ।

निज्जंती-नीयमाना । आव० ३६२ ।

निज्जप्पि-निर्याप्य यापनाऽकारक निर्बलमिति । प्रश्न० १६३ ।

निज्जरण-निर्जरण तप. । औप० ४८ । निर्जरण-जीव-प्रदेशेभ्य कर्मप्रदेशाना शातनम् । भग० ५३ ।

निज्जरा-निर्जरा निर्जीर्णा । प्रज्ञा० ५६६ । निर्जरा-विपाकात् तपसा वा कर्मणा देशत क्षपणा । ठाणा० ४४६ । कर्मपुद्गलानामनुभूय २ अकर्मत्वापादनम् आत्म-प्रदेशै सश्लिष्टाना ज्ञानावरणीयादिकर्मपुद्गलानामनुभूय २ शातनमितिभाव । प्रज्ञा० २६२ । निर्जराविपाकात् कर्मपुद्गलशाटनलक्षणा । सूत्र० ३७६ । अतिपुराणो-भवनम् । भग० १६ । निर्जराफलविशेष । औप० ३७ । *निर्जरा पुद्गलानां निरनुभावीकृतानामात्मप्रदेशेभ्य शाट-नम् । भग० २८ ।*

निज्जरे-निर्जरा-कर्मणोऽकर्मत्वभवनमिति देशनिर्जरा, सर्व-निर्जरायाश्चतुर्दशगुणस्थानकेऽपकर्मभवात् । ठाणा० १६५ ।

निज्जरेति-निर्जरयति त्यजत्याहारितान् वेदितान् आहार-

पुद्गलान् देशेनापानादिना सर्वेण सर्वशरीरेणैव प्रस्वेदवदिति । ठाणा० १२ ।

निज्जवए-यस्तथा प्रायश्चित्त दत्ते यथा परो निर्वोढुमल भवतीति । ठाणा० ४८६ । निर्यापयति-तथा करोति यथा गुर्व्वपि प्रायश्चित्त शिष्यो निर्वाहयतीति निर्यापक इति । ठाणा० ४२४ । निर्यापक -असमर्थस्य प्रायश्चित्तिन प्रायश्चित्तस्य खण्डश करणेन निर्वाहक । भग० ६२० ।

निज्जवणा-निर्यापना प्ररूपणाविशेष । आव० ३८२ ।

निज्जविए-निर्यापित-अवश्य गतव्यम् । व्य० द्वि० ३६५ अ ।

निज्जाए-निर्यापयति समीपयति । ज्ञाता० ६८ ।

निज्जाण-निर्याण निर्गमनम् । ज० प्र० ४०१ । निरुपम यान निर्यान-ईषत्प्राग्भाराख्य मोक्षपदम् । आव० ७६६ । निरुपम यान निर्याण-सिद्धक्षेत्रम् । ज्ञाता० ५१ । निर्यान पुरस्य निर्गमनमार्ग । सूय० ७१ । निर्यानम् । आव० ३६६ । निर्यान अनन्तक्रिया । आचा० १० । निर्यान-नगरान्निर्गम । ठाणा० १७३ । निर्याण निगम । ठाणा० २११ ।

निज्जाणकहा-निर्याण निर्गम तत्कथा निर्याणकथा । ठाणा० २१० ।

निज्जाणमग्गे-सिद्धक्षेत्रगमनोपाय । भग० ४७१ ।

निज्जाणसठिया-निर्याणसंस्थिता निर्याण-पुरस्य निर्गमनमार्ग तस्येव संस्थान-संस्थान यस्या सा । सूय० ७१ ।

निज्जामओ-निर्यापक । आव० ३०२ ।

निज्जामगट्ठाण- । नि० चू० प्र० ४७ अ ।

निज्जामय-निर्यामक । आव० ३८३ ।

निज्जायकारणो-निश्चयेन यात अपगत कारण-प्रयोजन यस्मिन्नसौ । आव० ८४४ ।

निज्जावग-निर्यापयति-आराधयतीति निर्यामक आराधक । ओघ० २० ।

निज्जास-नि शेषण रस्यत इति निर्यास, मकरन्द । दश० ६४ ।

निज्जाससारो-निर्याससार -पद्मादिभेदभिन्ननिर्याससार । जीवा० २६५ ।

निज्जिणणाई-क्षीणरसीन्तानि । भग० ५६६ ।

निज्जिन्न-निर्जीर्णा कालस्यैनानुसमयमपोपतद्विपाकहानियुक्ता । भग० २४ ।

निज्जिय-निर्जित स्वसौन्दर्यातिशयेन परिभूत । औप० १० ।

निज्जिरिया-निर्जीर्णा अनुभूतस्वरूपत्वेन जीवप्रदेशेभ्यः परिशाटिता । भग० १८४ ।

निज्जीण्णे-निर्जीर्णं क्षीणम् । भग० १६ ।

निज्जीव-निर्जीवकरण हेमादिधातुमारण, रसद्रव्य मूर्च्छाप्रापण वा । ज० प्र० १३६ ।

निज्जुत्ता-नितरा युक्ता -सूत्रेण सह लोलीभावन सम्बन्धा नियुक्ता अर्था । अनु० २५८ ।

निज्जुत्ताणुगमो-निर्युक्त्यनुगम अनुगमभेद । आचा० ३१

निज्जुत्ति-निश्चयेनार्थप्रतिपादका युक्ति निर्युक्ति । आचा० ४ । नितरा युक्ता -सूत्रेण सह लोलीभावेन सम्बद्धा नियुक्ता-अर्थास्तेषा युक्ति-स्फुटरूपतापादन एकस्य युक्तशब्दस्य लोपात् नियुक्ति -नामस्थापनादिप्रकारैः सूत्रविभजनेरर्थ । अनु० २५८ । निर्युक्ति निर्युक्तानामेव सूत्रार्थाना युक्ति परिपाट्या योजन निर्युक्तयुक्तिरिति वाच्ये युक्तशब्दलोपान्निर्युक्ति विप्रकीर्णार्थयोजना । दश० २ ।

निज्जुत्तिअणुगम-निर्युक्त्यनुगम निर्युक्तिव्याख्यानम् । अनु० २५८ ।

निज्जुत्तिसखा-नियुक्तसङ्ख्या । अनु० २३३ ।

निज्जुत्ती-निर्युक्ति नि -आधिक्ये योजन युक्ति अधिका योजना नियता निश्चिता वा योजना । सूत्र० ४ । निर्युक्ति निश्चयेनाधिक्येन वा युक्ति निर्युक्ति -सम्यगर्थप्रकटनम् । सूत्र० २ । निर्युक्ति -नियुक्तानां वा सूत्रेष्वेव परस्परसम्बद्धानामर्थानामाविर्भावन युक्तशब्दलोपान्निर्युक्ति । सूत्र० २ । निर्युक्ति निश्चयेनार्थघटना । आचा० ४२ । निः-आधिक्ये योजन युक्ति, सूत्रार्थयोर्योगो नित्यव्यवस्थित एवास्ते वाच्यवाचकतयेत्यर्थ अधिका योजना निर्युक्ति नियता निश्चिता वा योजना । ओघ० ४ । सूत्रोपाता अर्था स्वरूपेण सम्बद्धा अपि शिष्याप्रति नियुज्यन्ते निश्चित सम्बद्धा उपदिश्य व्याख्यायन्ते यकया

सा । पिण्ड० १ । निश्चित निरति–निश्चितार्थिका वा युक्तिरस्यामिति निर्युक्ति नामनिष्पन्ननिक्षेपनियुक्ति । उत्त० २६२ । निर्युक्ति पञ्चकल्प । बृ० तृ० २६४ आ । निश्चयेन युक्ता-सम्बद्धा निर्युक्ता तेनेय निर्युक्ति । विशे० ४६८ ।

निज्जुत्तीओ–निर्युक्तय निर्युक्तानां सूत्रेऽभिधेयतया व्यवस्थापितानामर्थाना युक्ति घटना विशिष्टा योजना निर्युक्त युक्तः । सम० १ ८ ।

निज्जुहणा–निर्धारणम् । ओघ १९२ ।

निज्जुहिय–निर्यूह्यन्ते-आलापनादिभिर्बहिष्क्रियन्ते । बृ० तृ० ६५ अ ।

निज्जूग–नियूहक द्वारोपरितनपार्श्वविनिर्गतदारु । प्रश्न० ८।

निज्जूढ–निर्यूढम् महत सक्षेपादुद्धृतम् । भग० १०० । निर्धाटित । ज्ञाता० ६८ । अमनोज्ञ । ओघ० १८१ । निर्यूढ–पूर्वगतादुद्धृत्य विरचितम् । दश० १ । महतो ग्रन्थात्सुखावबोधाय सङ्क्षेपनिमित्तमनुग्रहपरगुरुभिरुद्धृतम् । भग० १०० । निर्यूढ उज्झितप्राय । बृ० प्र० २०६ आ ।

निज्जूहति–निर्यूहयन्ति पूर्वलक्षणश्रुतपर्यायगूथाभिर्धारयन्ति उद्धरन्ति । भग० ६५६ ।

निज्जूह–निर्यूह गृहैकदेशविशेष । जीवा० २६६ । निर्यूह गवाक्ष । व्य० प्र० १३३ अ ।

निज्जूहण–निर्यूहन निष्काशनम् । बृ० तृ० १२ अ ।

निज्जूहणा–बहिष्करणम् । बृ० तृ० ६५ अ । अन्यत्र क्वापि कुर्वियुक्ति । बृ० तृ० १५६ आ ।

निज्जूहिऊण–निर्यूह्य–अतिवाह्य । व्य० द्वि० ३१६ आ ।

निज्जोग–निर्योग –उपकरणम् । पिण्ड० १२ । परिकर । ज्ञाता० ५७ । निर्योग–परिकर । भग० ४७६ । निर्योग उपकरणम् । ओघ० १३१ । निर्योग –उपकरण मर्यादयाव्योपकरणम् । राज० ४६ ।

निज्झर–निझर–उदकस्य श्रवणम् । भग० २३८ । स्यन्दनम् । ज्ञाता० ६७ ।

निज्झरण–निझरण दानम् । व्य० द्वि० २०० आ ।

निज्झरा–उज्झरा एव सदावस्थायिनो निझरा । प्रज्ञा० ७२ ।

निज्झाइत–निर्ध्यात । आव० ४८७ ।

निज्झाइज्जा–निध्यापयेत् प्रलोकयेद् प्रदर्शयेत् । आचा० ३४१ ।

निज्झाइत्ता–निश्चयेन ध्यात्वा चिन्तयित्वा निर्धार्य । आचा० ७१ । निर्ध्याता–तदेकाग्रचित्ततया द्रष्टा । सम० १६ । निर्ध्याता प्रबन्धेन निरीक्षिता । उत्त० ४२५ । निर्ध्याता–दर्शनानन्तरमतिशयेन चिन्तयिता । उत्त० ४२५ ।

निज्झोसइत्ता–निर्झोषयिता-क्षपक क्षपयिष्यति वा तृजन्तमेतल्लुडन्त वा । आचा० १६८ ।

निट्ठवणओ–निष्ठापक समाप्तिदिव । आव० ८४२ ।

निट्ठवेइ–मारयति । बृ० द्वि० ४४ अ ।

निट्ठाइ–निष्ठा याति प्रच्यवनीयस्य । आव० ३३ ।

निट्ठाणकहा–एतावत् प्रवीण तत्रोपयुज्यत इति निष्ठानकथा । ठाणा० २०६ ।

निट्ठाणग–निष्ठानक प्रकृष्टमूल्यनिष्पादितम् । प्रश्न० १६३ ।

निट्ठाभासी–निष्ठाभाषी–सावधारणवादी । आचा० ३८६ ।

निट्ठाविअं–निष्ठापितम् । आव० १५१ ।

निट्ठिए–निष्ठा गत , कृतस्वकार्यो जात । ज्ञाता० ७० । निष्ठित –निरवयवीकृत । भग० ६७६ ।

निट्ठिय–निष्ठित –निष्पन्न । उत्त० २१७ । निस्थित–कृत० निष्ठा प्राप्त निस्थितम् । बृ० द्वि० २०० आ । अपनेयद्रव्यापनयमाश्रित्य निष्ठावत । भग० २७७ ।

निट्ठियट्ठकरणिज्जे–निष्ठितार्थानामिव करणीयम् । समाप्तकृत्य । भग० १११ ।

निट्ठियट्ठ–निष्ठितार्थ विषयसुखनिष्पिपास । आचा० २५४ । निष्ठितार्थं समाप्तप्रयोजन । भग० १११ । निष्ठिताथ कृतकृत्यत्वात् । प्रज्ञा० ६१० ।

निट्ठियट्ठो–निष्ठितार्थ निष्ठितो मोक्षस्तेनार्थी यदि वा निष्ठित –परिसमाप्त अर्थ –प्रयोजन यस्य स निष्ठिताथ । आचा० २२६ ।

निट्ठियाइ कयाइ–नि स्थितानि कृतानि निरस्तानि विहितानि । भग० २५१ ।

निट्ठुर–निष्ठुरं निर्दयम् । भग० २३१ । निष्ठुर–मार्दवाननुगतम् । औप० ४२ । निष्ठुर कर्कशशब्दम् । आव० ६१७ । निष्ठुरा–हक्काप्रधाना । आचा० ३८८ ।

निट्ठुहसि-निष्ठीवसि । त० ।
निडाल-ललाटम् । उपा० २१ । ललाट-अलकम् । जीवा० २७३ । ललाट-भालम् । प्रश्न० ८२ । आव० ४२० ।
निणक्खु-निस्सारयति । आचा० ३६१ ।
निण्ण-निम्न-गम्भीरस्थानम् । जं० प्र० २१२ ।
निण्णग-म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
निण्हइया-लिपिविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।
निण्हव-निह्नव-गोपनम् । दश० १०१ । निह्नव-एकातापलाप । दश० २३३ । निह्नव निह्नुते आग माभिहितमथमतिविप्लष्टकर्मोदयात् कुयुक्तिभिरपनयतीति निह्नव जमालिप्रभृति । उत्त० १८ ।
निण्हवण-अदृश्यताकारकम् । विपा० ५४ ।
नितम्ब- । आचा० २२१ ।
नित्त-नयत्यर्थ देश- अर्थक्रियासमर्थमर्थ मात्मिभविष्यन्तीति नेत्राणि चक्षुरादीनीन्द्रियाणि । आचा० १६३ । नेत्रशब्देन नेत्रसंस्कारकमिह समीराञ्जनादि । उत्त० ४१७ ।
नित्तल-निस्तल अतिवृत्तम् । भग० ६७२ ।
नित्तुप्पा-निस्तृप्या अचोप्पडा अवघारिता वा । बृ० प्र० २६७ आ ।
नित्थका- । बृ० प्र० ९ अ ।
नित्थक्का-निलज्जा । बृ० द्वि० १५ अ ।
नित्थरइ-निस्तरति । आव० २०७ ।
नित्थरिस्सामि-निस्तरिष्यामि । आव० ७८३ ।
नित्थिण्णो-निस्तीर्ण । आव० १६२, २२१ ।
निरय-नियत । आव० ७९८ ।
निदंसिज्जति-निदर्श्यन्ते हेतुदृष्टान्तोपन्यासेन । सम० १०६ । निदर्श्यन्ते हेतुदृष्टान्तोपदर्शनेन । नंदी० २१२ ।
निदंसेइ-कथञ्चिद्ग्रहणतोऽनुकम्पया निश्चयेन पुन पुनदर्शयति निदर्शयति । ठाणा० ५०२ । कथञ्चिदग्रहणतोऽनुकम्पया निश्चयेन पुन पुनदर्शयति । भग० ७११ ।
निदड्ढे-निदग्ध, रत्नप्रभायां चतुर्थो नरकावास । ठाणा० ३६५ ।
निदरिसण-निश्चयेन दर्श्यतेऽनेन दार्ष्टान्तिक एवार्थ इति निदर्शनम् । दश० ३४ ।
निदा-नितरा निश्चित वा सम्यग् दीयते चित्तमस्यामिति निदा चित्तवती सम्यग्विवेकवती वा । प्रज्ञा० ५५७ । नियत दान शुद्धिर्जीवस्य 'दैप् शोधने' इतिवचनान्निदा-ज्ञानमाभोग आभोगवती । भग० ७६६ ।
निदाण-निदानम् । आव० ३१० ।
निदान-देवादिऋद्धीना दर्शनश्रवणाभ्यामितो ब्रह्मचर्यादेरनुष्ठाना-न्ममैता भूयासुरित्यध्यवसाय । सम० ६ ।
निदाय-ककारस्य स्वार्थिकप्रत्ययत्वान्निदाम् । भग० ७६६ ।
निदाह-अधिको दाह । आव० ७६८ । निदाघ एकादशमास । जं० प्र० ४९० ।
निदेजत्व-उच्चता । बृ० द्वि० २१६ अ ।
निद्दसण-निदर्शन दृष्टान्त । दश० ४४ ।
निद्द-निद्रा आलस्यम् । जं० प्र० २३७ ।
निद्दओ-निदय-निर्गतदय, परानुकम्पाशून्य । आव० ५६० ।
निद्दमुक्ख-निद्राया मोक्ष पूर्वनिद्रायामुत्कलना निद्रा मोक्ष-स्वाप इति । उत्त० ५३८ ।
निद्दहिउं-निदग्धु । आव० ८२६ ।
निद्दही-निर्दहति । पिण्ड० १७६ ।
निद्दा-निद्रायण तु निषण्णस्यैव स्वपनम् । बृ० द्वि० २०७ आ । निद्रासुखप्रबोधा स्वापावस्था नखच्छोटिकामात्रेणापि यत्र प्रबोधो भवति तद्विपाकवेद्या कर्मप्रकृतिरपि निद्रा । ठाणा० ४४७ । सुखप्रबोधा स्वापावस्था निद्रा । जीवा० १२३ । नियत द्राति-कुत्सितत्वमविस्पष्टत्वं गच्छति चैतन्यं यस्यां स्वापावस्थायां सा निद्रा, निद्राण निद्रा नखच्छोटिकामात्रेण यस्या प्रबोध उपजायते सा स्वापावस्था निद्रा । प्रज्ञा० ४६७ । नियत द्राति कुत्सितत्वमविस्पष्टत्व गच्छति चैतन्यमनयेति ।
निद्दाइया-निद्राणा । आव० ५५६ ।
निद्दानिद्दा-निद्रातोऽतिशायिनी निद्रानिद्रा । प्रज्ञा० ४६७ । निद्रातिशायिनी निद्रा निद्रानिद्रा दुःखप्रबोधा स्वापावस्था । ठाणा० ४४७ ।
निद्दामत्तो-निद्रामत्त-निद्राभिभूत । आव० ७११ ।
निद्दारित-निर्दारित-विस्फारितम् । प्रश्न० ४६ ।

निद्दिट्ठ–निर्दिष्ट उक्त । दश० १६१ ।
निद्दिट्ठा–निर्दिष्टा–उच्चारयिता । विशे० ६४७ ।
निद्देस–निर्देशन निर्देश –कर्मादिकारकशक्तिभिरनधिकस्य लिङ्गार्थमात्रस्य प्रतिपादनं तत्र प्रथमा भवति । ठाणा० ४२८ । निर्देश –उपन्यास । बृ० अ० १८१ अ । वस्तुन एव विशेषाभिधान–निर्देशनम् । विशे० ६३६ । प्राणा । दश० बृ० १३८ । निर्देश–प्रश्निते कार्ये नियतार्थमुत्तरम् । भग० १६८ । निर्देश –उत्सर्गापवादाभ्यां प्रतिपादनम् । उत्त० ४४ । निर्देश विशेषाभिधानम् विशेषितश्च । आव० १०४ । निर्देश गुरोर्निर्वचन निर्देश । उत्त० ७६ । कार्याणि प्रति प्रश्ने कृते यन्नियतार्थमुत्तरम् । ज्ञाता० १५६ । निर्देशन निर्देश विशेषाभिधानम् । दश० ७ । निर्देश –गुरुणा पृष्टार्थनिशेषभाषणम् । उत्त० ७३ ।
निद्देसवत्ती–निर्देशवर्त्ती आज्ञाकारी । दश० २५० ।
निद्दोच्च–निर्दौत्य निर्भयम् । व्य० द्वि० ६ अ । निर्दौत्यम् । आव० ७३८ ।
निद्दोस–निद्दोष द्वात्रिंशत्सूत्रदोषरहित । ठाणा० ३६७ । निर्दोष –दोषमुक्तस्य प्रथमो गुणविशेष । आव० ३७६ । निर्दोष–हिंसादिदोषरहितम् । अनु० १४० । निर्दोष द्वात्रिंशत्सूत्रदोषरहितम् । अनु० १३३ ।
निद्धत–निर्ध्मात नितरामग्निसयोग । जीवा० २६७ । निर्ध्मात–भस्मीकृतम् । उत्त० ५२७ ।
निद्धतमलपावग–निर्ध्मात भस्मीकृत ततो निर्ध्मातमिव निर्ध्मात मल इवात्मनो विशुद्धस्वरूपघातितया पापमेव पापक येनासौ निर्ध्मातमलपापक । उत्त० ५२७ ।
निद्धधस–नि शूक । ओघ० १५८ । निद्ध धस –अपगतसवयादयावागनात । पिण्ड० ६६ । निद्धन्धस –प्रवचनोपघातनिरपेक्ष । आव० ५२६ । (देशीवचन) नाधि कृतारभविराध्यमानप्राण्यनुकपापर । व्य० प्र० ६ अ ।
निद्ध–स्निग्ध बहुस्नेहम् । पिण्ड० ७० । स्निग्ध–स्नेहावगाढम् । आव० ७२६ । स्निग्ध–मनोहरम् । ज० प्र० १०२ ।
निद्धघण–स्निग्धघन । ज्ञाता० ६ ।
निद्धमण–निर्धमन निर्द्धमम् । प्रश्न० ८२ ।
निद्धमणठाण–निद्धमनस्थान उपघसरस्थानम् । ओघ० १६२ ।
निद्धमणाई–निद्धमणादि नगरोदकोपघसरादि उपघातस्थानम् । ओघ० १६२ ।
निद्धम्मा–निर्धर्म । ओघ० १५० ।
निद्धया–स्निग्धता अरूक्षता । ज्ञाता० १७० ।
निद्धाइऊण–निगत्य । उत्त० २१४ ।
निद्धाहिंति–निर्द्धाविष्यन्ति–निर्गमिष्यन्ति । भग० ३०६ ।
निद्धुण–निर्धूय–प्रस्फोट्य । दश० २२४ ।
निद्धूयं–निद्धूत अपनीतम् । जीवा० १८८ ।
निद्दायते–सकलशब्दादिदोषापगमत सुखासिकाभावेन निद्रायते–प्रचलायेत । जीवा० १२३ ।
निधत्त–उद्वर्त्तनापवर्त्तनावर्जशेषकरणायोग्यत्वेन व्यवस्थापितम् । प्रज्ञा० ४०२ । आचा० २०६ । निधत्त–इह च विशिलष्टाना परस्परत पुद्गलाना निचय कृत्वा धारण रूढिशब्दत्वेन निधत्तमुच्यते उद्वर्त्तनापवर्त्तन०यतिरिक्तकरणानामविषयत्वेन कर्मणोऽवस्थानमिति । भग० २५ ।
निधाग–निक्षेप । अनु० १२ ।
निधान–निधि निक्षेप न्यास विरचना प्रस्तार स्थापना च । अनु० ५२ ।
निधान–चक्रवर्तिराज्योपयोगीद्रव्यम् । ठाणा० ४४६ ।
निधिपाल –अर्थार्जनपरो दृष्टान्त । आव० २७७ ।
निनाए–निनाद शब्द । भग० ३२३ । महाघोष । भग० ४७६ ।
निनाद –शब्दित । ओघ० ४८ ।
निन्दनं–पश्चात्ताप । ज्ञाता० २०६ ।
निन्दा–कुष्ठी त्वमसीत्यादि । ठाणा० २६ । आत्मसाक्षिका । ठाणा० १३७ । स्वप्रत्यक्ष जुगुप्सा । आव० ४८६ ।
निन्दितुं–अतिचारान् स्वसमक्ष जुगुप्सितुम् । ठाणा० ५७ ।
निन्न–निम्न नीचमूमाग । उत्त० ३६१ । निम्न–दुष्कसर प्रभृति । भग० ६८३ ।
निन्नए–पुरिमताल अण्डकवणिक् । विपा० ५८ ।
निन्नयरा–निनगरा –नगरनिष्क्रान्ता । भग० ६६१ ।
निन्नगा–निम्नगा नदी । प्रश्न० १३५ ।
निपच्चक्खाणपोसहोपवासा–निष्प्रत्याख्यानपौषधोपवा-

सा अनत्तोऽस्यादिनियमा अविद्यमानाष्टम्यादिपर्वोपवासाश्च । भग० ३०६ ।

निपतनानि–प्रवाहरूपतया वहनानि । जं० प्र० १२५ ।

निपातस्थान–तडागम् । नदी० ५८ ।

निप्पक–निष्पङ्क कलङ्कविकल कर्दमरहित वा । जीवा० १६१ । प्रज्ञा०८७ । निप्पङ्क –आद्रमलरहित । औप०१०।

निप्पका–निष्पङ्का आर्द्रमलाभावात् अकलङ्कत्वाद्वा । ठाणा० २३२ ।

निप्पगलो–निष्प्रगल । ओघ० ३३ ।

निप्पग्गहया–यथा तया रश्म्या वल्गापरपर्यायोन्मार्गप्रस्थितस्तुरङ्गमो मार्गेऽवतार्यते तथा गुरूणामप्याज्ञावल्गया साधु प्रमादत उत्पथप्रतिपन्नोऽपि सन्मार्गेऽवतार्यते इति प्रग्रहशब्देन गुर्वाज्ञाऽभिधीयते, प्रग्रहो नियन्त्रणा गुर्वाज्ञेति यावद् निर्गत प्रग्रहादिति निष्प्रग्रह तस्य भावो निष्प्रग्रहता गुर्वाज्ञाया अभावात् पाणिपादमुखधावनादि नि शङ्क करोतीत्यर्थ । बृ० प्र० १६३ आ ।

निप्पच्चक्खाणपोसहोववासे–अविद्यमानपौरुष्यादिप्रत्याख्यानोऽनत्पर्वदिनोपवासश्चेत्यर्थ । ज्ञाना० २३८ ।

निप्पट्ठ–निरस्तानि स्पष्टानि व्यक्तानि । उपा० ३६ । निर्गतानि स्पष्टानि । ज्ञाता० ११० । भग० ६८४ ।

निप्पट्ठपसिणवागरणो–निस्पृष्टप्रश्नव्याकरण । आव० ३१६ ।

निप्पडिकम्मो–निष्प्रतिकर्मा । आव० २२७ ।

निप्पत्ती–निष्पत्ति सिद्धि । ठाणा० ४४६ ।

निप्पाण–निष्प्राण उच्छ्वासादिरहितम् । ज्ञाता० ८५।

निप्पावकुडो–निष्पावकुट वल्लकुम्भ । आव० ३१० ।

निप्पिट्ठ–निष्पिष्ट सुपेषितम्, पेषणपरिसमाप्ति । पिण्ड० १६४ ।

निप्पियास-घोरहृदय । उप० द्वि० १४० आ ।

निप्पिवासा–निष्पिपासा निराकाङ्क्षा । प्रश्न० ३६ ।

निप्पीलणा–निष्पीडना अत्यन्तमावलनमात्मिका । उत्त० ८ ।

निप्पोलिज्जइ–निष्पोड्यते । आव० ६२१ ।

निप्पुलाए–जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे उत्सर्पिण्यां आगामिचतुर्विंशतिकायां चतुर्दशो जिन । सम० १५३ ।

निप्फज्जए–निष्पद्यते निष्पादयति । सूर्य० १७३ ।

निप्फण्ण–सम्यकसूत्रार्थकुशल । बृ० द्वि० २८४ अ ।

निप्फण्णायावणा–निष्पन्नातापना । औप० ४० ।

निप्फाइयनिप्फन्न –निष्पादितनिष्पन्न स्वार्थं निष्पाद्य पुन साध्वर्थं निष्पादनम् निष्पादितेन–गृहिणा स्वार्थं कृतेन निष्पन्न यत् करम्बादि मोदकादि वा तन्निष्पादितनिष्पन्नम् । पिण्ड० ७६ ।

निप्फाईया–निष्पादिता योग्यतामापादिता । आचा० २६४ ।

निप्फाव–निष्पावा (न) वल्ला । भग० २७४। निष्पावा वल्ला । दश० १९३ । वल्ला । भग० ८०२ । दश० चू० ९२ आ । ठाणा० ३४४ । सन्निभागकाकण्या त्रिभागोनगुञ्जाद्वयेन वा निर्वृत्तो निष्पाव । अनु० १५५ ।

निप्फेड–निष्फेट निष्काशनम् । आव० ७०० ।

निप्फेडिउ–नि स्फिटितुम् । दश० ३७ ।

निप्फेडेह–निष्काशयत । आव० ४२५ ।

निबध–निबन्धो नियम । विशे० २०६ ।

निबद्धा–पर्यायार्थतया प्रतिसमयमन्यथात्वावाप्तेर्निबद्धा – सूत्र एव ग्रथिता । सम० १०६ ।

निबद्धाउए–प्रकृतिस्थित्यनुभागबन्धापेक्षया । ज्ञाता० १८३ ।

निबन्धमार्ग–द्वासप्ततिकलाया गीतकलाया द्वितीयो भेद । सम० ८४ ।

निबुड्डा–निमग्ना । उत्त० २३३ ।

निब्बध–निबन्ध –आग्रह । ओघ० ८६ ।

निब्बलासए–निर्बल–नि सारमन्तप्रान्तादिक यद्द्रव्य तदाशक –तद्भोजी स्यात्, यदि वा निर्गत बल सामर्थ्यमस्मैतिनिर्बल एवम्भूत सन्नासीत । आचा० २१८ ।

निब्बाहि–निर्वहि अत्यन्तबहिर्बहिस्तात्तरा। ठाणा० ३५३।

निब्बुकच्छिन्नधय–निवृत्तकच्छिन्नध्वज –निर्मूलनिकृत्तकेतुरथ । प्रश्न० ४६ ।

निब्भच्छेइ–नितरा दुष्टमभिधत्ते । भग० ६८३ ।

निब्भछण–निर्भर्त्सन–अपसर मे दृष्टिमार्गादित्यादिकम् । प्रश्न० १६० ।

निब्भंछणा–न त्वया मम प्रयोजनमित्यादिपरुषवचनम् । भग० ६८३ ।
निब्भए–निर्भयः शूरत्वात् । ज्ञाता० ६७ ।
निब्भओ–निर्भय –इह लोकादिसप्तभयविप्रमुक्तः । आव० ५१२ ।
निब्भच्छण–निर्भर्त्सन–आक्रोशविशेषः । प्रश्न० ५६ ।
निब्भिज्जमाणं–नितरां निर्भिद्यमानं अतिशयेन भिद्यमानम् । जीवा० १६१ ।
निब्भेरिय–प्रसारितानि । उत्त० ३६७ ।
निभ–नितरां भात इति निभम् । ज्ञाता० १६८ ।
निभा–छाया । उत्त० ४४२ ।
निभिय–निभृत –परधनाहरणव्यापाराद्दुपरतः । प्रश्न०१२४ । सयत । सूत्र० ३८४ ।
निमेलणं–गृहम् । मर० ।
निमेल्लतं–निर्मेलित–कुत्सितो बहिष्कृतम् । प्रश्न० ४६ ।
निमंतणा–दशधा सामाचार्यां नवमी । भग० ९२० । निमन्त्रणा–अगृहीतेनैवाशनादिनाऽहं भवदर्थमशनाद्यानयामि इत्येवम्भूता,दशधा सामाचार्यां नवमो भेदः । आव०२५६ । अद्याप्यगृहीतेनाशनादिना साधूनामामन्त्रणम् । अनु० १०३ । निमन्त्रणा–तेनैवागृहीतेन यथालाभं युष्मद्योग्यममुकमानेष्ये इति प्रार्थना । बृ० प्र० २२२ अ । गृहस्थानामभ्यर्थना । बृ० द्वि० २४ अ ।
निमंतेति–निमन्त्रयति । आव० ११८ ।
निमग्गो–निमग्न.–अन्तःप्रविष्टः । जीवा० २७० ।
निमग्गजल–नदीविशेषः । ठाणा० ७१ ।
निमज्जणं–स्वावर्त्तनम् । ओघ० ५८, १३० ।
निमज्जए–निमज्जकः स्नानार्थं निमग्ना एव ये तिष्ठन्ति । औप० ९० ।
निमज्जगा–स्नानार्थं निमग्ना । भग० ५१९ ।
निमज्जगा–स्नानार्थं ये निमग्ना एव क्षणं तिष्ठन्ति । निरय० २५ ।
निमज्जण–प्रवेश. । उत्त० ७११ ।
निमन्त्रितं–निमन्त्रणापुरस्सरं प्रतिदिवसं नियतं दीयते तत् । व्य० प्र० १६० अ ।
निमित्तं–' तिविहं होइ निमित्तं तीयप्पडुप्पन्नणागयं चेव । तेण न विणाउनेय नज्जइ तेणं निमित्तं तु ।" अतीतं प्रत्युत्पन्नमनागतं च कालत्रयवर्तिलाभालाभादिपरिज्ञानहेतुः । बृ० प्र० २११ अ । निमित्तः–अष्टाङ्गस्य निमित्तस्य । आचा० ४१६ । अनागतार्थपरिज्ञानहेतुः । ओघ० १४ । कार्यवाचकः कारणं वा । आव० २८० । निमित्त लक्षणं निमित्तलक्षणम् । आव० २८२ । दण्डकशाशस्त्रादीनि समाहारद्वन्द्वस्तत्र सति आयुर्भिद्यत इति सम्बन्धः । ठाणा० ४०० । हेतुः । ठाणा० ४२७ । अङ्गुष्ठप्रश्नादि । आचा० ३५१ । चूडामण्याद्युपदेशेनातीतादिभावसंवादनम् । प्रश्न० १०६ । पटस्य तन्तव इव कारणम् । आव० २७८ । निमित्तं–निमित्तम् । आव० ८५६ । निमित्त–अतीतादि । दश० २३६ । निमित्त–अतीताद्यर्थपरिज्ञानहेतुः शुभाशुभचेष्टादि । पिण्ड० १२१ । कारणम् । विशे० २७१ । लक्षणम् । विशे० ८८८ ।
निमित्तउल्लोगो–निमित्तावलोकः । आव० २१४ ।
निमित्तकारणं–कुलालादि । ठाणा० ४६४ ।
निमित्ताजीवयाते–निमित्ताजीवनतया–त्रैकालिकलाभादिविषयनिमित्तोपात्ताहाराद्युपजीवनेनेति । ठाणा० २७५ ।
निमिसंतरं–निमेषान्तरम् । आव० २०८ ।
निमुयं–निमग्नं मनुष्यतम् । प्रश्न० ८० ।
निम्मं–अङ्गुलिपर्वरेखा । ओघ० १७१ ।
निम्बतिल–निम्बकुसुमम् । व्य० प्र० १५६ अ ।
निम्मं–निर्मापितम् । व्य० द्वि० ४०१ अ ।
निम्ममे–जम्बूद्वीपभरते आगामीन्यामवसर्पिण्यां पञ्चदशतीर्थकृत् । सम० १५४ ।
निम्मयया–निर्मायिता विकाररहितत्वम् । दश० १२१ ।
निम्मलं–निर्मलं आगन्तुकमलाभावात् । प्रज्ञा० ८७ । निर्मल–आगन्तुकमलासम्भवात् । जीवा० १६१ । निर्मलं–छायादिदोषरहितम् । जं० प्र० ५२८ । स्वाभाविकमलरहितम् । भग० ६७२ । निर्मलानि–कक्खड(कर्कश)मलाभावात् । सम० १४० । निर्मलः–विगतमलकलङ्कसूक्ष्मतरवालाग्र । भग० २७७ । ब्रह्मलोके चतुर्थो विमानप्रस्तरः । ठाणा० ३६७ । निर्मलः–कठिनमलरहितः । औप० १० । निर्मलः–स्वभावोत्थमलरहितः । जीवा० २७२ ।
निम्मलतरा–निर्मलं जीवं करोति या सा तथा अति-

ग्रयेन वा निर्म्मला निर्मलतरा, अहिंसाया षष्ठितम नाम । प्रश्न० ९६ ।

निम्मल्ल–निर्माल्य–भोगादिगत । प्रभाव प्रतिमा शेषा । पिण्ड० ९६ ।

निम्मवियं–निर्मित समापितम् । आव० ७०६ ।

निम्मवेइ–निर्मिमीते । आव० ४१० ।

निम्मा–निर्मा मूलपादाना । बृ० प्र० १८४ अ । जीवा० १४४ ।

निम्मिअ–निर्मित–निवेशित । ज० प्र० २११ ।

निम्मितवादी–निर्मित–ईश्वरब्रह्मपुरुषादिना कृत लोक वदतीति निर्मितवादी । ठाणा० ४२५ ।

निम्मिय–निर्मित निवेशितम् । उपा० ४४ । निर्मितः निवेशित । भग० ४५६ ।

निम्मुग्गा–निर्मग्ना नदी । आव० १५० ।

निम्मेर–निर्मर्यादम् । ग० ।

निम्मेरा–निर्मर्यादा प्रतिपन्नापरिपालनादिना । ठाणा० १२६ । अविद्यमानकुलादिमर्याद । भग० ३०६ ।

निम्मोअणी–निर्मोचनी निर्मोक । उत्त० ४०७ ।

नियंतिं–नितरां यन्त्रितं नियन्त्रितम् । भग० २९६ । नितरा यन्त्रित–प्रतिज्ञातदिनादौ ग्लानत्वाद्यन्तरायभावेऽपि नियमात् कर्तव्यम् । ठाणा० ४९८ ।

नियंटिय–नितरा यन्त्रित नियन्त्रित–प्रतिज्ञातदिनादौ ग्लानाद्यन्तरायभावेऽपि नियमात् कर्तव्यमिति हृदयम् । आव० ८४० ।

नियंठ–निर्ग्रन्थः श्रमण । भग० ११२ ।

नियंठणामिओ–निर्ग्रन्थनामित । आव० ४१२ ।

नियंठा–निर्गता वाह्याभ्यन्तरग्रन्थादिति निर्ग्रन्था–साधवा । भग० ८९१ ।

नियंठि–उत्तराध्ययनेषु षष्ठमध्ययनम् । उत्त० ९ ।

नियंठिज्ज–निग्रन्थीय उत्तराध्ययनेषु विंशतितममध्ययनम् । उत्त० ९ ।

नियंठिपुत्ते–पुद्गलप्रदेशनिरूपणे महावीरशिष्य । भग० २४० ।

नियंठु–निर्ग्रन्थोद्देश । भग० ३२३ ।

नियंठुद्देसए–निर्ग्रन्थोद्देशक । भग० ३२४ । द्वितीयशते पञ्चमोद्देशक । भग० ५२० ।

नियंत–गच्छन् । आव० ६४९ ।

नियंसण–परिधानम् । जीवा० १७३ ।

नियंसति–परिधापयति । आव० १२३ ।

नियंसिक–परिहितम् । मर० ।

नियंसेहामि–परिधास्ये । आव० ३०७ ।

नियइ नियत्या नैयत्येन । ज० प्र० ४४ ।

नियइइया–नियतिर्व्यवस्था तत्र नियुक्तास्तया वा चरन्तीति नैयतिका । व्य० प्र० १७१ अ ।

नियइपव्वय–नियत्या–नैयत्येन पर्वतो नियतिपर्वत । जीवा० २०० । ज० प्र० ४४ ।

नियइया–नैयतिकी नियता । प्रज्ञा० ३३५ ।

नियई–यत् रात्रावपि नियतरसत्व न शाल्यादिरसता सा नियति । प्रश्न० ३५ ।

नियए–नित्य अप्रच्युतानुत्पन्नस्थिरैकस्वभाव । उत्त० ४१०।

नियओ–नियत–परिच्छिन्न । आव० ५९१ ।

नियग–निजक गोत्रजः । भग० १६२ । निजक–भ्रातृपुत्रादि । औप० १०३ । निजक–भर्ता । पिण्ड० १२२। आव० ६३८ ।

नियगा णियगा–आत्मीया । आचा० १०५ । निजा–आत्मीया बान्धवा सुहृदो वा । आचा० १०८ ।

नियच्छतो–अन्वेषयन् । बृ० प्र० २१३ अ० ।

नियच्छइ–नियच्छति बध्नाति । उत्त० ४१६ ।

नियच्छइ–नियच्छत निश्चयेन गच्छति प्राप्नुत । सूत्र० ३५ । भगइ । पव० ५६–१६ ।

नियच्छन्ति–अवधारयन्ति । आचा० १६७ ।

नियट्टी–निवृत्ति द्विसमयस्थितिकस्यापि वेद्यकर्मणो व घं० व्यावृत्ति मुक्ति । उत्त० ५९९ ।

नियट्टेमाणे–निवर्तयन्–प्रकाशहान्या हानिं नयन् । सम० ४७ ।

नियड–निगड–दृढबन्धनम् । आचा० ६ ।

नियडि–निकृति–आन्तरो विकार । आव० ५६६ । बकवृत्त्या कुर्कुटादिकरण, अधिकोपचारकरणेन परच्छन्नम् । ज्ञाता० २३८ । निकृति–वञ्चनक्रिया । प्रश्न० ५८ । वञ्चनप्रच्छादनार्थं कर्म । ज्ञाता० ८० । माया·

प्रच्छादनार्थं–मायान्तरकरणम् । ज्ञाता० २०८ । निकृति – अत्यन्तादरकरणेन परवञ्चनम् । प्रश्न० ६७ । निकृतिः– अत्युपचारकरणेन वञ्चन, माया कर्माच्छादनार्थं वा मायान्तरम् । प्रश्न० ९२ । निकृति –आकारवचनाच्छादनम् । व्य० द्वि० १६ अ ।

नियडिकम्म–निकृतिकर्म–मायाकम, तृतीयाधमद्वारस्यैकोनत्रिंशत्तम नाम । प्रश्न० ४३ ।

नियडिकवडवंचणाकुसला–निकृतिकपटवञ्चनाकुशला– निकृ- –भ्रान्तरो विकार कपट–वेषपरावर्त्तादिर्बाह्य, आभ्या या वञ्चना तस्या कुशला–निपुणा । आव० २६६ ।

नियडिनिबधण–निकृतिनिबन्धनम् । आव० ३९५ ।

नियडिल्ल–निकृतिमान् मनसा । उत्त० ६५६ ।

नियडिल्लयाए–निकृति –वचनार्थं चेष्टा मायाप्रच्छादनार्थं मायान्तरमित्येके आरयादरकरणेन परवञ्चनमित्यन्ये तद्वत्ता । भग० ४१२ ।

नियडि–निकृति. । आव० २६४, ३९४ । माया० । आव० ७९८ । अण्णहाकरणलक्खणा माया । आव० ६६२ । निकृति –कैतवार्थप्रयुक्तवचनाकाराच्छादनम् । बृ० चू० ४६ आ ।

नियडी–माया । बृ० द्वि० १८६ अ ।

नियणा–निदान निर्दणण । बृ० द्वि० ४ आ ।

नियतति–निबद्ध । नि० चू० द्वि० ३५ अ ।

नियत–नियतार्थविपर्येनैककालमनेकविषयम् । बृ० प्र० [illegible] आ । एकरूपत्वाद् नियत । ठाणा० ३३३ । नित्यम् । ठाणा० ४२६ ।

नियतवादिन.–पाखडीविशेष । सम० ११० ।

नियति –व्यवस्था । व्य० प्र० १७१ अ ।

नियतिवादिन –नियति –पदार्थानामवश्यन्तया यद्यथाभवने प्रयोजककर्त्रीति । ठाणा० २६८ ।

नियतिवादी– । आव० ८१६ ।

नियत्त–निवर्त्तनम् । ओघ० १७४ । निवृत्त । आव० ६६३ ।

नियत्तण–निवर्त्तन–क्षेत्रमानविशेष निजतनुप्रमाण वा । भग० १६७ ।

नियत्तणसइए–निवर्त्तन भूमिपरिमाणविशेषो देशविशेषप्रसिद्ध ततो निवर्त्तनशत कर्षणीयत्वेन यस्यास्ति तन्निवर्त्तनशतिकम् । उपा० ४ ।

नियत्तणियं–निवर्त्तनिक निवत्तन–क्षेत्रमानविशेष तत्परिमाण निवर्त्तनिक निजतनुप्रमाण वा । भग० १६७ ।

नियत्ती–निवर्त्तन निवृत्ति प्रतिक्रमणपश्चम पर्याय. । आव० ५५२ । नियति –स्वभावविशेष । प्रश्न० ३५ ।

नियत्थ–नियसित परिहितम् । आव० १८४ ।

नियत्था–निवसिता, वस्त्र परिधापितेत्यर्थ । विशे० १०३६ ।

नियम–उत्तरगुणात्मक । विशे० १०६५ । इन्द्रियनोइन्द्रियसयमो नियम । विशे० ५०२ । निरोध । ओघ० ११४ । निश्चय । पिण्ड० १६६ । इन्द्रियनोइन्द्रियभेदभिन्न । आव० ६७ । द्रव्याद्यभिग्रहात्मक । उत्त० ४५१ । अभिग्रह । भग० ६२ । उत्तरगुणसमूहात्मक. । अनु० २१६ ।

नियमणिसिद्धो–नियमनिषिद्ध । आव० २६७ ।

नियमनियम:–नियमान्वितो नियमो यत्रासौ । उभयपदाव्याहतश्चतुर्थो भङ्गः । विशे० ८८७ ।

नियमविकल्प –नियमेनोपलक्षितो विकल्प, द्वितयो भङ्ग । विशे० ८८६ ।

नियमा –उत्तरगुणा । सम० १०७ । इन्द्रियनोइन्द्रियदमरूपाः । नदी० ४६ । अभिग्रहविशेषा । भग० ७५९ । सम० १२७ । शौचमतोपतप स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि । ज्ञाता० ११० । विचित्रा अभिग्रहविशेषा । राज० ११६ । ज्ञाता० ७ ।

नियमिता–जिता । बृ० प्र० २११ आ ।

नियमे–नियमयेत् कारयेद्वाचा । आचा० ४१६ ।

नियम्यनियामकभाव– । आचा० ६६ ।

नियय–निहत–सवदा । पिण्ड० १६७ । नियत–प्रतिदिवम निरन्तरम् । पिण्ड० ७७ । नियतः–सदा भोग्यत्वेनावस्थित । जीवा० २०० । जं० प्र० ४४ । नियतः नित्य । आव० ७६८ । सततम् । ओघ० १८० ।

नियमपव्वय–नियत सदा भोग्यत्वेनावस्थित पर्वतो नियतपवत । जीवा० २०० ।

नियमपव्वया–नियता सदा भोग्यत्वेनावस्थिता पवताः

यत्र व्यन्तरा देवदेव्यो भवधारणीयेन वैक्रियशरीरेण प्राय सदा रमन्ते । ज० प्र० ४४ ।

नियया–नियता–सर्वकालमवस्थिता शाश्वत्वात्, जम्बवा सुदर्शनाया एकादश नाम । जीवा० २९६ ।

नियर्यो–निकृति –मायाया प्रच्छादनार्थं वचनम् । अब्रम-द्वारे मृषावादस्य त्रयोविंशतितम नाम । प्रश्न० २७ ।

नियर–निकर स्कन्धस्य नवम पर्याय । विशे० ४२६ ।

नियल–निगड लोहमयम् । औप० ८७ । निगड । आव० २२४ ६८३ । उत्त० ५५५ । निगड पादविषयलोहमयबन्धनम् । पिण्ड० १५७ । नियलियञो विव चलणे वित्थारिय अहव मेलविउ, कायोत्सर्गेऽष्टमो दोष । आव० ७९८ ।

नियलधण– । सूत्र० ३२८ ।

नियलबद्धो–निगडबद्ध । आव० २२२ ।

नियलमाई–निगडादिम्य आदिशब्दात्कारागृहादिपरिग्रह । उत्त० ५५५ ।

नियल्ले–अष्टाशीतितममहाग्रहे त्रिपञ्चाशतममहाग्रह । ठाणा० ७९ ।

नियल्लग–निजक । आव० ३०७ ।

निया–नीता । ठाणा० २२२ ।

नियाए–निदानं निदा–प्राणिहिंसा नरकादिदु खहेतुरिति जानताऽपि यद्वा साधूनामाधाकर्म न कल्पते इति परिज्ञानवताऽपि यज्जीवाना प्राणव्यपरोपण सा निदा । पिण्ड० ४२ । कारणन सकल्पेन । आचा० ३४ । निदान–व्यापाद्यस्य सत्वस्य हा ! धिक् सम्प्रत्येष मा मार्यिव्यनीत परिज्ञानतो यत् प्राणव्यपरोपण सा । पिण्ड० ४२ । निदान स्वार्थं परार्थं वेति विभागेनोद्दिश्य यद् प्राणव्यपरोपण सा निदा । पिण्ड० ४२ ।

नियाग–नियम । दश० चू० ५० । नित्याग नित्यपिण्डम् । उत्त० ४७९ । सयमो मोक्षो वा । यजन याग नियतो निश्चितो वा यागो । आचा० ३६६ । नियाग –मोक्ष माग, सगतम् सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्रात्मक मोक्षमाग । आचा० ४२ । नियाग–आमन्त्रितस्य पिण्डस्य ग्रहण नित्य न त्वनामन्त्रितस्य । दश० ११६ । नितरां यजन याग –पूजा यस्मिन् स नियाग –मोक्ष । उत्त० ४६ ।

नियाण–निदान उपादान कर्म । आचा० २३४ । विषयाभिष्वङ्गात्मकम् । उत्त० ४१४ । आशय । आव० ६१० । नितरा दीयन्ते–लूय ते दीयन्ते वा खण्ड्य ते तयाविधमानुब धफलाभावतस्तप प्रभृतीन्यनेनेति निदान–साभिष्वङ्गप्रायनारूपम् । उत्त० ३८४ । साभिष्वङ्गप्राथनारूप । उत्त० ७०७ । निदान आकाङ्क्षा । सूत्र० २१४ । कर्ममलशोधनम् । उत्त० ४४६ । निदान–आरम्भरूप आश्रव हेतुर्वा । सूत्र० १८८ । निदानशल्यम् । ओघ० २२७ । निदान–अभिलाषानुष्ठानम् । आव० ५७९ ।

नियाणचिंतण–निदानचिन्तन–निदानाध्यवसाय । आव० ५८५ ।

नियाणछिन्ने–निदान प्राणातिपातादि कर्मबन्धकारण छिन्न अपनीत यन स तथा छिन्ननिदान अप्रमत्तसयत इति । उत्त० ४१४ ।

नियाय–नियाग मोक्ष सद्धर्मो वा । सूत्र० ३६ । शास्वा । आचा० २१० ।

नियुक्त –राजपुरुष । नदी० १५१ ।

नियुक्तक –राजपुरुष । प्रज्ञा० ८६ । य कार्ये नियोजित कमकर इति । उत्त० २७२ ।

नियोग–नियुज्यते साधु आचार्यप्रायोग्यानयनार्थम् । ओघ० ८५ । नियतो निश्चितो वा योगो नियोग, अनुयोगस्य पर्याय । आव० ८६ ।

नियोगत –अवश्यम् । आव० २६५ ।

नियोगामच्चो–नियोगामात्य नियोगनिमित्तेन कलङ्कदाता । आव० ६६३ ।

नियोगिना– । विशे० ४०६ ।

निरतरगो–निरतरक लघुच्छिद्रैरपि रहित । जीवा० ३२६ ।

निरतरिए–घनकवाडे निर्गता अन्तरिका–लघ्वन्तररूपाऽवोस्तो निरन्तरिको अत एव घनकपाटो यस्य तत्तथा । ज० प्र० ४४ ।

निरभा–वैरोचनेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । भग० ५०३ ।

निरए–नरक –प्रकीर्णकरूपो नरकावास । प्रज्ञा० ७१ ।

निरणुकप–विगतप्राणिरक्ष निर्गता वा जनानामनुकम्पा यत्र स । ज्ञाता० ८० । निरनुकम्प –जो उ [illegible] कपत

दट्ठूण न कपए कढिणभावो। एसो स निरणुकपो अणु-पच्छा भावजोएण। यस्तु पर कृपास्पद कृतश्चित् भयात् ।म्पमानमपि दृष्ट्वा कठिनभाव सप्तकम्पते एप निरनु-कम्प । बृ० प्र० २१६ अ ।

निरणुक्कोस–निरनुक्रोश निर्दय । ज्ञाता० ८० ।

निरणुतावो–निरनुताप –निर्गतानुताप, पश्चात्तापरहित । आव० ५१० । ज्ञाता० ८० ।

निरती–देवानन्दाऽपरनाम । ज० प्र० ४९२ । सूर्य० १४७ ।

निरत्थय–निरर्थक–यत्र वर्णाना क्रमनिर्देशनमात्र विपते न पुनरभिधेयतया कश्चिदर्थ प्रतीयते तत् । द्वात्रिंशत्तम सूत्रदोपे तृतीयदोप । आव० ३७४ । निष्फलम् । दश० १२७ । निरर्थक–यत्र वर्णाना क्रमनिर्देशनमात्र-मुपलभ्यते न त्वर्थ । अनु० २६१ । वर्णाना क्रमनिर्देशमात्रमुपलभ्यते न त्वर्थ निरर्थकम् । विशे० ४६४ ।

निरत्थयमवत्थयं–निरर्थकापार्थक निरर्थक–सत्यार्थनि-ष्क्रान्त अपार्थ–अपगतसत्यार्थम्, प्रथम अधर्मद्वारस्य सप्तम नाम । प्रश्न० २६ ।

निरन्तराः–हृदयशून्या । आचा० १८६, २२८ ।

निरय–नरकावास । अनु० १७१ । निर्गतशुभफलम् । प्रश्न० ६२। नीरजा –रजोरहितः । औप० १०। निरय निर्गतमय–इष्टफल कर्म यस्मात् स नरक । भग० १६ ।

निरयगइया–निरयगति –गमन येषा ते निरयगतिका, इह सम्यग्दृष्टयो मिथ्यादृष्टयो वा ज्ञानिनोऽज्ञानिनो वा ये पञ्चेन्द्रियतिर्यग्मनुष्येभ्यो नरके उत्पत्तुकामा अन्तर गतौ वर्तन्ते ते निरयगतिका विवक्षिता । भग० ३४६ ।

निरयछिद्द–नरकच्छिद्राणि । प्रज्ञा० ७७ ।

निरयनिक्खुड–नरकनिष्कुटा -गवाक्षादिकल्पा नरकावास-प्रदेशा । प्रज्ञा० ७७ ।

निरयपत्थड–नरकप्रस्तर नरकभूमिरूप । प्रज्ञा० ७१ ।

निरयपत्थडा–नरकप्रस्तटा । अनु० १७१ ।

निरयवत्तणि–निरयवर्त्तिनि नरकमार्ग । प्रश्न० ६१ ।

निरयवाला–शक्रेन्द्रस्य आज्ञावर्ती देव । भग० १६७ ।

निरयविभत्ती–निरयविभक्ति सूत्रकृताङ्गाध्ययनस्कन्धे पञ्चममध्ययनम् । सम० ३१ । आव० ६५१ ।

निरया–इष्टफल कर्म निर्गतमय येभ्यस्ते निरयाः–नरका-वासा । जीवा० ३३ । प्रज्ञा० ४३ । निर्गत–अविद्य-मानमय इष्टफल कर्म येभ्यस्ते निरयाः। ठाणा० २८ । नरकहेतु, विशिष्टवेगो वा । प्रश्न० ६२ ।

निरयावलिया–नरकावलिका आवलिका व्यवस्थिता नरकावासा । प्रज्ञा० ७१ ।

निरयावलियाओ–यत्रावलिकाप्रविष्टा इतरे च नरका-वासा प्रसङ्गतस्तद्गामिनश्च नरास्तिर्यञ्चो वा वर्ण्यन्ते ता निरयावलिका । नदी १०७ । निरय० ३ ।

निरयावली–नरकावासपङ्क्तिः । अनु० १७१ ।

निरवकंखा–निष्क्रान्तमाकाङ्क्षातो निराकाङ्क्षम् । उत्त० ६०० ।

निरवज्जं–निरवद्य निर्गतपापम्, इहलोकाद्याशसारहितम् । आव० ५९६ ।

निरवयक्ख–निरवकाङ्क्ष पश्चाद्भागमनवेक्षमाणस्तन्निस्पृह। प्रनभिलाषवान् । ज्ञाता० १६६ । निर्गतापेक्षा–परप्राण-विषया परलोकादिविषया वा यस्मिन्नसौ निरपेक्षः निरवकाङ्क्षो वा अवकाङ्क्षारहितो वा । प्रश्न० ५ ।

निरवयव–समस्त । बृ० प्र० ३६ आ ।

निरवलावे–निरपलाप -नान्यस्मै कथयेदिति, द्वात्रिंशद् योगे सङ्ग्रहे द्वितीयो योग । आव० ६६३ ।

निरवशेषः–प्रसक्तानुप्रसक्तमप्युच्यते यस्मिन् स एव-लक्षण । आव० २७ ।

निरवसेस–निरवशेषता अपरिशेषव्यक्तिसमाश्रय । ठाणा० २२३ । निरवशेषो–निरवशेषस्य प्रसक्तानुप्रसक्तस्यार्थस्य कथनात् । भग० ८६६ । निरवशेष–सामस्त्येन । प्रज्ञा० ५९२ । निरवशेष–समग्राशनादिविषयः । आव० ८४० । निर्गतमवशेषमपि अल्पाल्पमशनाद्याहारजात यस्मात्तत् निरवशेष सर्वमशनादि तद्विषयत्वान्निरवशेषम् । ठाणा० ४९८ । निरवशेष–समग्राशनादिविषयम् । भग० २९६ । निरवशेष–प्रदेशान्तरतोऽपि स्वस्वभावेनान्यूना । भग० १४६ ।

निरवसेससव्वते–अपरिशेषव्यक्तिसमाश्रयेण सर्वं निरव-शेषसर्वम् । ठाणा० २२३ ।

निरवेक्खो-निरपेक्ष -निरभिलाष निरभिष्वङ्ग । उत्त० २६६ । निरपेक्ष इहा-परभविकापायभयरहित । आव० ५६० ।

निरस्साविणो-निष्क्रान्ता आश्राविण्य प्राग्वत् सन्धिमो निराश्राविणी । उत्त० ५०६ ।

निराग-निरन्तराय । उत्त० ८६ ।

निरागार-अपवादशून्यम् । आउ० ।

निरामया-रोगरहित । आव० ४१६ ।

निरामयामय-निरामयामय नीरोगस्याऽऽमयभाव रोगोत्पत्ति । न्श० १३१ ।

निरामिस-निरामिषा परित्यक्ताभिष्वङ्गहेतु । उत्त० ४१० ।

निराय-नितराम् । आव० २२२, ७०० ।

निरारम्भे-निगत आरम्भात्-असत्क्रियाप्रवर्त्तनलक्षणादिति निरारम्भ । उत्त० ६६ ।

निरालम्बण-निष्कारण प्रत्ययापायसम्भवो वा त्राणायाऽऽलम्बनीयवस्तुवर्जित । ज्ञाता० १२८ । निरालम्बन - ऐहिकामुष्मिकाशंसारहित । आचा० ४३१ ।

निरालोगा-निरालोका -निरस्तप्रकाशा निरस्तदृष्टिप्रसरा वा । भग० ३०६ ।

निरावरण-क्षायिकम् । ज्ञाता० १२३ ।

निरासो-निराशंस -इह परलोकाशंसाविप्रमुक्त । आव० ५६२ ।

निरासंसे-निराशंस -ऐहिकामुष्मिकाशंसारहित । आचा० ४११ ।

निरिक्खिआ-निरीक्षिता मनोरथपरम्परासम्पत्तिसम्भवा विनिश्चयसमुत्थसम्मर्दविकाशिलोचनरालोकिता । नंदी० १६२ ।

निरुभइ-निरुणद्धि । आव० ७८३ ।

निरुभति-निरुन्धति । आव० २७७ ।

निरुभा- । ज्ञाता० २३१ ।

निरुक्ति -क्रियाकारकभेदपर्याये शब्दार्थकथनम् । आव० ३६३ । वस्तुविषयस्य सामायिकस्य क्रिया कारकभेदपर्यायै शब्दार्थकथन-निर्वचनम् । विशे० ११०६ ।

निरुक्तिद्वारम्-एकार्थनामविधानस्पष्टत्वात्तस्य । प्रश्न० ४ ।

निरुच्छ्वास -निश्चल । व्य० प्र० १६८ आ ।

निरुत्त-निरुक्त निश्चितमुक्त अक्षरार्थमित्यर्थ । बृ० प्र० ३ अ । निरुक्त निश्चितमुक्तमन्वयरूपम् । दश० २६१ । निरुक्त-शब्दव्युत्पत्तिकारकशास्त्रम् । भग० ११४ । निरुक्त शब्दनिरुक्तिप्रतिपादक । औप० ६३ । शब्दनिरुक्तप्रतिपादक । ज्ञाता० ११० ।

निरुत्ती-निश्चिता उक्ति निरुक्ति । अनु०२६० । व्युत्पत्ति । अनु० २६४ ।

निरुत्थाई-न निमित्त विनोत्थानशीलो निरुत्थायी । उत्त० ५८ ।

निरुद्ध-परिगलितम् । आचा० १६१ । आवृतम् । सूत्र० ७४ । विनाशित । व्य० प्र० २४१ । निरुद्ध । उत्त० ५८२ । अध्यवसानादिभिरुपक्रमणकारणैरवष्टब्ध । उत्त० २ ३ । अल्प । ठाणा० १८१ । निरुद्ध-अर्धस्तोकः, स्तोककालीनम् । सूत्र० २५० । विनाशित । व्य० प्र० २४१ अ ।

निरुद्धगतय -सिद्धा । उत्त० ६८४ ।

निरुद्धभवे-निरुद्धभव -निरुद्धायतनजन्मा चरमभवप्राप्तः । भग० १११ ।

निरुद्धभवपवंचे-अप्राप्तभवविस्तार । भग० १११ ।

निरुवक्किट्ठ-निरुपक्लिष्ट -व्याधिना प्राक् साम्प्रत वानभिभूत । भग० २७६ । निरुपक्लिष्ट व्याधिनी प्राक साम्प्रत चानभिभूत । अनु० १७१ ।

निरुवगारो-निरुपकारी गुरुणामनुपकारक सर्वथा गुरुकृत्येष्वप्रवर्तक । विशे० ६२५ ।

निरुवट्ठाणा-निर्गतमुपस्थान-उद्यमो येषां ते निरुपस्थाना सम्यक्प्रणीतसदाचारानुष्ठानविकला । आचा० २२७ ।

निरुवलेव-निरुपलेप मूत्रविष्ठापूपलेपरहितम् । जीवा० २७७ । निरुपलेप तथाविधबन्धहेत्वभावेन तथाविधकर्मानुपादानात् । ज्ञाता० १०४ ।

निरुवसग्गो-निरुपसर्ग मोक्ष । आव० ७८७ ।

निरुवसग्गवत्तिया-निरुपसर्गप्रत्यय मोक्षनिमित्तम् । आव० ७८६ ।

निरुवहए-निरुपहत वातादिभिरनुपहत । ज्ञाता० ६१ ।

निरुवहय-निरुपहत निरोगम् । प्रश्न० ७६ । निरुपहतं

खंजनादिदोषरहितम् । बृ० द्वि० २२६ आ । निरुपहतो निरोगः । बृ० तृ० २५४ अ ।
निरुवहया-निरुपहतः निरुपहतेन्द्रियता । आव० ३४१ ।
निरुवगारी-निरुपकर्तुं शीलमस्येति निरुपकारी । आव० १०० ।
निरुव्विग्ग-निरुद्विग्नः सदैव अनुकूलविषयप्राप्तेः । ज्ञाता० ६७ ।
निरुह्-निरुहः-अनुवासः । विपा० ४१ ।
निरुहा-अनुवासना । ज्ञाता० १८३ ।
निरेई-निरेजी-निष्प्रकम्पः । आव० ७७५ ।
निरेयकाओ-निरेजकायः-निष्प्रकम्पदेहः । आव० ७८० ।
निरेयणा-निरेजनाः कम्पक्रियानिमित्तविरहात् । प्रज्ञा० ६१० ।
निरोदरं-निरुदर-विकृतोदररहितम् । जीवा० २७५ । निरुदरं-विकृतोदररहित, अल्पत्वेनाभावविवक्षणात् । जं० प्र० ११४ ।
निरोयए-रोगवर्जितः । ज्ञाता० ५ ।
निरोवट्ठो-निरपवर्तनः-अपवर्तनारहितः । विशे० ८११ ।
निरोह-निरोधः-अभावः । उत्त० २८४ । नियन्त्रणा । उत्त० ५८६ । निरोधः । ओघ० १३८ । आव० ३७८ । निरोधः-ग्रहणम् । उत्त० ११५ । निरोधः-स्थापनम् । आव० ६३३ । निरोधनं निरोधः प्रलयकरणम् । आव० ५८३ ।
निर्-आधिक्ये । अनु० २६५ ।
निर्गमः-निहारः-प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ ।
निर्गमभूमिः-स्थण्डिलभूमिः । आव० ५२४ ।
निर्घण्टः-नामकोशः । निरय० २१ ।
निर्घाटितः-पङ्क्तेर्बहिष्कृतः । बृ० प्र० १६१ अ ।
निर्जरितवन्तः-प्रदेशपरिशाटनतः । ठाणा० १७६ ।
निर्झरं-श्रोतादिविवरम् । १३८ ।
निर्देशः-आज्ञा । नंदी० १६० । विज्ञार्यमात्रप्रतिपादनम् । अनु० १३४ ।
निर्देशदोषः-यत्र निर्दिष्टपदानामेकवाक्यता न क्रियते । अनु० २६२ ।
निर्दोषं-सर्वदोषविप्रमुक्तम् । अनु० २६२ ।
निर्बन्धं-हठः- । नंदी० १५३ । आचा० २४८ ।
निर्भजना-निश्चिता भजना निर्भजना-निश्चितो भागः । आचा० ८६ ।
निर्मर्हेलं-नाटकविशेषः । पिण्ड० १३८ ।
निर्माण-निर्मिण जातिलिंगाकृतिव्यवस्थानियामकम् । उ० ८१२ ।
निर्म्मलाः-कठिनमलाभावात् धौतवस्त्रवत् । ठाणा० २३२ ।
निर्यन्-निर्गच्छन् ।
निर्याणं-अवसानम् । उत्त० ४८३ ।
निर्यास-कर्पूरादिः गन्धद्रव्यविशेषः । जीवा० १३६ ।
निर्युक्तिः- । सम० १११, १०६ ।
निर्युक्त्यनुगमः-अनुगमे द्वितीयो भेदः । स्थान० ६ ।
निर्यानं-बहिर्निर्गमो । नि० चू० प्र० २७३ अ ।
निर्लेपं-आयामसौवीरादि । आव० ५७२ । पृथुकादि-पुण्हतः । ठाणा० ३८६ ।
निर्लोठनीय-निरुत्तरीकरणम् । नंदी० १५२ ।
निर्वर्त्तनाधिकरणक्रिया-अधिकरणक्रियायाः प्रथमो भेदः, खड्गादीनां तन्मुष्ट्यादीनां च निर्वर्तनलक्षणा । प्रज्ञा० ३७ ।
निर्वर्तित-कृतं, अभ्यस्तम् । आव० ५६३ ।
निर्वर्तितवन्तः-अनुभूतवन्तः । ठाणा० ४४६ ।
निर्वर्त्यते-आह्रियते । जीवा० १४ ।
निर्वलति-निवर्तते । नंदी० १५८ ।
निर्विकृतिः- । आव० ८५३ ।
निर्विग(कृ)तिकादि-घृतादिसकृद्टनादो तपः । आव० ७६४ ।
निर्विशमानकं-आसेवकः, परिहारविशुद्धचारित्रे प्रथमः । ठाणा० ३२४ ।
निर्विशमानका-परिहारविशुद्धिचारित्रस्यासेवकाः साधवः विशे० ५५४ ।
निर्विशमाना-ये परिहारविशुद्धितपोऽनुचरन्ति परिहारिका इत्यर्थः । ठाणा० ११८ ।
निर्विषयम्- । ठाणा० ४०२ ।
निर्विष्टं-अलब्धं-अनुपात्तं स्यादित्यर्थः । दत्तार्थत्वात् । ठाणा० ३१४ ।

निर्विष्टकाया.–आसेवितपरिहारविशुद्धचारित्रकायास्तु मुनयः । विशे० ५५४ ।

निर्विष्टकायिकं–यस्तु निर्विष्टकायिकानामासेवितविवक्षितचारित्रकायाना तत् । ठाणा० ३२४ ।

निर्वृत्तिः–द्रव्येन्द्रियभेदः । प्रज्ञा० २४ । भग० ८७ । निष्पत्तिः । ठाणा० २८५ । प्रतिविशिष्टः सस्थान विशेषः । जीवा० १६ । नंदी० ७१ ।

निर्वेदः–सम्यक्त्वस्य तृतीयं लक्षणम् । आव० ५६१ ।

निर्वेष्टना– । आव० ३३१ ।

निर्व्याघात–यस्सूत्रार्थनिष्ठितः उत्सर्गतो द्वादश समाः कृतपरिकर्मा सन् काल एव करोति । ठाणा० ६५ । पादपोपगमनस्य द्वितीयो भेदः । सिंहाद्युपद्रवव्याघाताभावः । दश० २६ ।

निर्व्यूहना–अपाकरणम् । व्य० प्र० १८५ अ ।

निर्हरणं–निस्सारणम् । ठाणा० ६४ ।

निर्हारिलाला–कृमिसूत्रम् । ठाणा० २१६ ।

निलओ–निलयः । आव० ६८० ।

निलयः–आधायाः परावर्तितद्वारे श्रेष्ठी, वसन्तपुरे श्रेष्ठी । पिण्ड १०० । उपाश्रयः । प्रश्न० १२८ ।

निलिच्छमाणा–निरीक्षमाणाः । व्य० प्र० १३० अ ।

निलीयंति–निलीयन्ते–विनश्यन्ति । भग० २४६ ।

निलुक्क–(देशी०) विरतः । आव० १८६ । आचा० ४२४ ।

निलुक्किकउं–निलातुम् । आव० ३१६ ।

निल्लंछणं–निर्लाञ्छनं वर्द्धितकरणम् । प्रश्न० ३८ ।

निल्लंछणकम्म–निर्लाञ्छनकर्म-पञ्चदशकर्मादाने द्वादशम । आव० ८२६ । निर्लाञ्छनकर्म–वर्धितकरणम् । उपा० [illegible] ।

निल्लालिय–निर्लालिता निष्काशिता । उपा० २२ । विवृतमुखाभिःसारितम् । ज्ञाता० १३७ ।

निल्लालियग्ग–निर्लालिताग्रा प्रसारिताग्रा । ज्ञाता० १६ ।

निल्लेव–निर्लेपः अत्यन्तसंश्लेषात्तन्मयता गतः । भग० २७७ अत्यन्तासंश्लेषात् तन्मयतागतबालाग्रलेपापहाराश्चिर्लेपः । अनु० १८० । निर्लेप.–भूमिभित्त्यादिसंश्लिष्टसिक्तालेपाभावात् । भग० ६७६ । निर्लेपः–निष्ठामुपगतः । जीवा० १४१ ।

निल्लेवण–निर्लेपनः–रजकः । व्य० प्र० १०४ अ ।

निवज्जइ–निपद्यते–शेते । ज्ञाता० २०५ ।

निवज्जणा–स्वपन्ति । ओघ० १०७ ।

निवज्जाविओ–निमज्जितः । आव० २२७ ।

निवज्जावेति– । निरय० ११ ।

निवज्झत्ति–निर्वाप्यन्ते नितरामभ्युद्यतमरणं प्रपद्यन्ते । व्य० द्वि० ४२४ आ ।

निवट्टगं–निर्वर्त्तितम् । आव० ७६२ ।

निवडइ–निपतति । ज्ञाता० १६६ । निपतति–शिथिलवृन्तबन्धनत्वात् भ्रश्यति । उत्त० ३३३ ।

निवण्ण–शयितः । बृ० तृ० १६८ आ । निविण्ण.–सन्निविष्टो दण्डायतादिना । आव० ५६४ ।

निवण्णा–सुप्ता । नि० चू० प्र० २०४ आ ।

निवण्णुस्सिओ–निषण्णोत्सृतः । आव० ७७२ ।

निवतिते–उपरि पतितं सत् पीडयति तन्निपतितं–त्वग्विषम् दृष्टिविषं च । ठाणा० ३७५ ।

निवन्ना–निषण्णः,त्वग्वर्त्तितः । बृ० द्वि० १३ आ । निषण्णः । आव० ६७५ । शयानः । व्य० द्वि० ३११ आ । निष्पन्नः–उपसम्पन्न आश्रितः । भग० १६४ । निषण्णः । आव० ७७२ ।

निवन्ननिवन्नगो–निषण्णनिषण्णः । आव० ७७२ ।

निवन्ना–निर्वर्णा । ठाणा० २६६ ।

निवयउप्पयं–निपातोत्पातं–दिव्यनाट्यविधिः । जं० प्र० ४१२, ४१८ ।

निवया–निवाताः । आचा० ३२६ ।

निवर्तनं–गन्तव्य भिक्षाया इत्यर्थः । ओघ० १७४ ।

निवर्तन्ते–न गृह्णन्ति । ओघ० २०१ ।

निवर्त्तितं–सर्वथा परित्यक्तव्य । ठाणा० ३८४ ।

निवर्त्त्य–असारान् पृथक्कृत्येति । ठाणा० ३८४ ।

निवसणं–निवसनं परिधानम् । प्रज्ञा० ६६ । ज्ञाता० २०० ।

निवसनं–विशिष्टरचनारचितपरिधानलक्षणम् । अनु० १४३ ।

निवसमानः–वसन् । आव० ६४४ ।

निवह–सङ्घातः । आव० ६२ ।

निवाई–निपतितुं शीलमस्येति विगृह्य णिनिः निपतनं वा

निपातः योऽस्यास्तीति निपाती । आचा० २०६ ।
निवाए-निपातः चन्द्रसूर्यैः सह सम्पातः । सूर्य० १०० ।
निवाओ-निपातः स्पर्शनम् । बृ० तृ० १३ अ ।
निवाडेइ-निपातयति लगयति । जीवा० २५५ ।
निवात-निपातः अवकाशः । व्य० द्वि० २७४ आ । निपातनमवकाशः । व्य० द्वि० २८१ आ ।
निवाता-या तु शीतकाले पूर्वाह्णे उपलेपनकरणेन रात्रौ व्यपगता स्नेहा जायते सा । बृ० प्र० २६३ अ ।
निवाय-तत्तदर्थद्योतनाय तेषु तेषु स्थानेषु निपतन्तीति निपाताः । प्रश्न० ११७ ।
निवायगंभीरा-निर्वातगम्भीरा-निवातविशाला । भग० ३१३ ।
निवायणं-निपातनं गर्त्तादौ क्षेपणम् । प्रश्न० २२ ।
निवाया-निर्वाता वायु प्रवेशरहिता । भग० ३१३ ।
निवासो-भत्ताराणुप्पयाण । दश० चू० १४१ ।
निविज्जंतो-निविद्यते । आव० २८६ ।
निविट्ठ-निविष्टं-परिस्फुतम् । प्रश्न० ७१ । निकाचितः । ज० प्र० २७८ ।
निविट्ठसंचिअ-निविष्टसंचितः निकाचिततया संचितः । ज० प्र० २७८ ।
निविट्ठाइं-स्थापितानि । भग० ५६६ ।
निविण्ण-निर्विण्णाः उद्विग्नाः ससारभयात् । उत्त० ३६७।
निविसि-निवृत्तिः-अन्यदर्शनाभिहिता । आचा० १७७ ।
निवुड्ढदेवित्तए-निवृद्धो देवः । आचा० ३८६ ।
निवुड्ढी-निर्वृद्धिः शरीरस्यैव हानिः । ठाणा० ३५६ ।
निवुड्ढेत्ता-निवर्ध्य हापयित्वा । सम० ८६ ।
निवुड्ढमाणो-निर्वेष्टयमु हापयन् । सूर्य० २६, ४३ ।
निवृत्तिः-आकारः द्रव्येन्द्रियविशेषः । ठाणा० ३३४ ।
निवृत्तिबादरः-दर्शनसप्तके उपशान्ते प्रास्यं गुणस्थानकम्। आव० ८२ ।
निवेढेमाणो-निर्वेष्टयन् - पूर्वपूर्वमण्डलगतान्तरपरिमाणात् हापयन् ।
निवेयणपिंड-सवाइय अणोवाइय वा जं पुण्णयद् माधि-भद् सम्वाण जक्खमहेंडिमादियाणनिवेदिज्जति सो निवे-यणपिंडो। नि० चू० द्वि० २३ अ ।
निवेश-स्थापनः । नंदी० १६१ ।
निवेशनं-गुरोर्निवेशनं स्थानं यस्यासौ तन्निवेशनः । आचा० २१६ ।
निवेशना-स्थापना । उत्त० ६३२ ।
निवेस-निवेशः निवेशो नाम यत्र साथ आवासितः । बृ० प्र० १८१ आ । निवेश-स्थापना अभिनवग्रामा-दीनाम् । ठाणा० ४४१ । आयः । ओघ० १७९ ।
निवेसण-निवेशनानि गृहाणि । उत्त० ३८७ । निवेशनं गृहम् । व्य० द्वि० ३३७ अ । उपाश्रयप्रतिबद्धपाट-कम् । बृ० तृ० १४६ आ । निवेशनं-महागृहपरिवारभूत-गृहसमुदायरूपम् । बृ० प्र० १४६ अ । त्रिप्रभृतीनां गृहाणामाभोगः । बृ० तृ० २३ आ । वाटकः । बृ० द्वि० १८१ आ । निवेशनम् । आव० ६१६ । निवेशनं एकनिष्क्रमणप्रवेशानि द्वयादिगृहाणि । पिण्ड० १०३ ।
निव्व- । ठाणा० ४६२ ।
निव्वए-अणुव्रतरहितः । ज्ञाता० २३८ ।
निव्वओ-अवेदनः । मर० ।
निव्वट्टइ-निर्वर्तेत । पउ० २७-१६ ।
निव्वट्टण-निवर्त्तनानि मार्गनिर्घटनस्थानानि । ज्ञात० ८१ ।
निव्वट्टयित्ताणं-निवर्त्य जीवप्रदेशेभ्यः शरीरकं पृथक्-स्थेयर्थः । ठाणा० ६० ।
निव्वडिम-निर्वर्तितं-बद्धास्थि । दश० २१९ ।
निव्वण-निरणः मषक्षतादिरहितः । ओघ० २११ । निर्व्रणं-निरतिचारम् । प्रश्न० १५१ । निर्व्रणं-व्रणरहितम् । आव० ३० । व्रणकै रहितम् । ज्ञाता० ६१ । निरणं विस्फोटकादिक्षतरहितम् । जीवा० २७३ । निर्व्रणः-अक्षतः, अखण्डः । प्रश्न० ११० ।
निव्वण्ण-निर्विण्णः पापकर्मभ्यः पापकर्मसु वा कर्त्तव्येषु निवृत्तः । आचा० १६४ ।
निव्वण्णंतो-निर्वर्णयन् । आव० २१६ ।
निव्वत्त-निर्वृत्तः कृतः । ज्ञाता० ४१ ।
निव्वतए-निर्वृत्ते । आव० १२४ ।
निव्वतण-निर्वर्तनं-वशिपक्तितोमरादीनां निष्पादनम् । भग० १८३ । निर्वर्तनं-असिशक्तिकुन्तितोमरादीनां मूल-तो निष्पादनम् । प्रज्ञा० ४१६ ।

निव्वत्तणया-शरीरनिर्वृत्तिः । सम० १४६ ।

निव्वत्तणा-निर्वर्त्तना इन्द्रियाणाम् । आव० ३४१ । निर्वर्तना-प्रथमतो घटना । बृ० द्वि० २३४ अ । निर्वर्त्तना-बाह्याभ्यन्तररूपा या निर्वृत्तिः-आकारमात्रस्य निष्पादनम् । प्रश्न० ३०६ ।

निव्वत्तणाधिगरणिया-निर्वर्त्तनं – असिशक्तिकुन्ततोमरादीनां मूलतो निष्पादनं तदेवाधिकरणिकी निर्वर्त्तनाधिकरणिकी, पञ्चविधस्य वा शरीरस्य निष्पादनं निर्वर्त्तनाधिकरणिकी । प्रज्ञा० ४३६ ।

निव्वत्ति-निर्वृत्तिः बन्धनम् । भग० ५३३ ।

निव्वत्तिज्जमाणे-निर्वृत्यमानं नितरां वर्त्तुलीक्रियमाणं प्रत्यन्चाकर्षणेन । भग० ६३ ।

निव्वत्तिए-निर्वृत्तितं वृत्तीकृतं-मण्डलाकारं कृतम् । भग० ६३ ।

निव्वत्तिय-निर्वर्तितं-रौद्रध्यानादिना कृतम् । आव० २५८ ।

निव्वयंते-उत्पतत: । आव० २०३ ।

निव्वलिया-निर्वलिताः छुटाः । विशे० ५४१ ।

निव्वाघाइम-निर्व्याघातिमं व्याघातिमाभिर्गतं स्वाभाविकमिति । जीवा० ३८४ ।

निव्वाघाए-निर्व्याघातः-कारणाभावः । जं० प्र० १५० ।

निव्वाघाओ-निर्व्याघातः-क्षणिकः । ओघ० २०० ।

निव्वाघात-निर्व्याघातं-न कश्चिद् घट्टशालायां धर्मकथादिर्वा कालव्याघातः वंदेशिकादिव्याघातो वा । ओघ० २०१ ।

निव्वाघायं-व्याघातस्याभावो निर्व्याघातम् । जीवा० ३६१ । अप्रतिहतम् । ज्ञाता० १२३ ।

निव्वाण-मोक्षस्तद्धेतुत्वाद् निर्वाणम्। अहिंसायाः प्रथमं नाम। प्रश्न० ९९ । सकलकर्मविरहजं सुखम् । ज्ञाता० ५१ । सर्वद्वन्द्वोपरतिस्वभावम् । सूत्र० ३८ । निर्वृतिः-सकलकर्मक्षयजमात्यन्तिकं सुखम् । आव० ७६१ । निर्वाणं निर्वृतिः अशेषकर्मरोगापगमेन जीवस्य स्वरूपेऽवस्थानं मुक्तिरिदमिति । आव० ६६ । कर्मकृतविकाररहितत्वम् । ठाणा० १५७ । अशेष कर्मक्षयस्तदवाप्तौ वा विशिष्टाकाशप्रदेशः । आचा० १५१ । निर्वाण-मोक्षः । आव० ५४३ । निर्वाणं-निर्वृतिः सामान्येन सुखम् । मोक्षः । आ० ५८४ । निर्वान्ति – कर्मानलविध्यापनाच्छीतीभवन्त्यस्मिन् जन्तव इति निर्वाणम् । उत्त० ५११ । शान्ति । महाप० ।

निव्वाणमग्ग-निर्वाणमार्गः-असाधारणरत्नत्रयरूपः । जं० प्र० १५१ । सकलकर्मविरहजसुखोपायः । भग० ४७१ ।

निव्वाय-निर्वातं निर्व्याघातः । ज्ञाता० ४१ ।

निव्वावए-निर्वापयेत् अभावमापादयेत् । दश० २२८ ।

निव्वावण-निर्वापणं-विध्यापनम् । दश० १५४ ।

निव्वाविय-निर्वापितं शीतलीकृतम् । ज्ञाता० २६ ।

निव्वावेति- भग० ३२६ ।

निव्वाहणाय-निर्वाहणाय-वस्त्राभ्यङ्गतैलादिना यापनार्थम् । उत्त० ५२४ ।

निव्वाहि-निर्वाहि-पृथक् कनिष्ठकम् । बृ० द्वि० ६० अ ।

निव्विद-निर्विन्दस्व जुगुप्सस्व । आचा० १४३ ।

निव्विदए-निर्विन्दे सम्यग् विचारयति । दश० १५६ ।

निव्विदेज्ज-निर्विद्येत-जुगुप्सयेत्, परिहरेत् । सूत्र० ७४ ।

निव्विगइ-निर्विकृतिकः निर्गतविकृतिपरिभोगः । दश० २८१ ।

निव्विगप्पो-निर्विकल्पः निःसंशयः । दश० १२६ ।

निव्विगार-निर्विकारं विभूषाभ्रूक्षेपादिविकाररहितम् । अनु० १४० ।

निव्विगिति-ए- । भग० ९२१ ।

निव्विज्जे-सम्यक्त्वाज्ञावचनरूपायाः निर्विद्यः । उत्त० ३४४ ।

निव्विट्ठ-निर्विष्ट-लब्धम् । जं० प्र० २१० ।

निव्विट्ठकाइय-निर्विष्टकायिक परिहारविशुद्धिचारित्रभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६४ । निर्विष्टकायिकाः, आसेवितविवक्षितचारित्रकायाः । प्रज्ञा० ६४ । निर्विष्टकायिका नाम यैः परिहारविशुद्धिकं तपो व्यूढं, निर्विष्टः-आसेवितो विवक्षितचारित्रलक्षणः कायो यैस्ते निर्विष्टकायिकाः । बृ० तृ० २५१ अ ।

निव्विडुंतो-निर्वेष्टयन् । आव० ३३६ ।

निव्विण्णचारी-चारः-अनुष्ठानं निर्विण्णस्य चारो निर्विण्णचारी । आचा० २१२ ।

निव्वितिगिच्छं-निर्विचिकित्सं, विचिकित्सा फलं प्रति सन्देहो, यथा-यतः क्लेशस्य फलं स्यादुत नेति तदभावो निर्विजुगुप्सं-जुगुप्सा वा यथा-किममी यतयो मलदिग्ध-देहाः ? प्रासुकजलस्थाने हि क इव दोषः स्यादित्यादिका निंदा तदभावो । उत्त० ५६७ । निर्विजुगुप्सः-साधु-जुगुप्सारहितः । दश० १०२ । निर्विचिकित्सः साध्वेव जिनदर्शनं किन्तु प्रवृत्तस्यापि सतो ममास्मात् फलं भविष्यति न भविष्यतीति विकल्परहितः, सञ्जातनिश्चयः । दश० १०२ । फलं प्रति निःशङ्कः । आव० १०६ । निर्गता विचिकित्सा-मतिविभ्रमो यस्य सः निर्विचिकित्सः । दश० १०२ । विचिकित्सा-मतिविभ्रमः-फलं प्रति संशय इति यावत्, निर्गता विचिकित्सा यस्मादसौ निर्विचिकित्सः । प्रज्ञा० ५६ ।

निव्वित्ती-निर्वृत्तिः सकलावरणक्षयादुत्पत्तिः, प्रत्ययः । उत्त० ४१ ।

निव्विदुगुंछो-निर्विद्वज्जुगुप्सः साधुजुगुप्सारहितः । प्रज्ञा० ६१ ।

निव्वियत-निर्विकृतिकः-निर्गतो घृतादिविकृतिभ्यो यः स । ठाणा० २९८ ।

निव्विसओ-निर्विषयः । आव० २२१ ।

निव्विसति-निर्विशति उपभुङ्क्ते । व्य० द्वि० २६४ आ ।

निव्विसमाण-निर्विशमानका विवक्षितचारित्रसेवकाः । प्रज्ञा० ६४ । निर्विशमानकं, परिहारविशुद्धिचारित्रभेदवि-शेषः । प्रज्ञा० ६४ । निर्विशमानक परिहारविशुद्धिकल्पं वह-मानाः । बृ० तृ० २५१ अ । परिहारविशुद्धिकल्पं वहमाना निर्विशमानका यैरसौ व्यूढस्ते । ठाणा० ३२४ ।

निव्विसमाणग-निर्विशमानकः-परिहारकल्पस्थितः । व्य० प्र० १३८ आ ।

निव्विसय-निर्विषयः । आव० १९२ । निर्विषयः-देशा-न्निष्कासितः । प्रश्न० ६० । निर्विषयः-शब्दादिविषय-रहितः, यद्वा विषयो-देशस्तद्विरहितः । उत्त० ४११ । निर्विशकः-उपभोक्ता । पिण्ड० ४७ ।

निव्विसया-निर्विषयता-देशाद्बहिः । आव० ४०१ ।

निव्वुइ-निर्वृतिः मनःस्वास्थ्यम् । प्रश्न० ४२ ।

निव्वुइकर-निर्वृतिकरः स्वास्थ्यनिबन्धनाकरणयोः प्रशस्त-भावकरविशेषः । आव० ४१९ ।

निव्वुइकरा-अष्टादशजिनस्य शिबिकानाम । सम० १५१ ।

निव्वुई-निर्वृतिः-स्वास्थ्यम्, अहिंसाया द्वितीयं नाम । प्रश्न० ९९ । निर्वृत्तिः-स्वास्थ्यम् । प्रश्न० ६४ । निर्वृत्तिः-प्रतिविशिष्टः सस्थानविशेषः । प्रज्ञा० २९३ । निर्वृत्तिः-तितिक्षोदाहरणे मथुराधिपतिजितशत्रुकन्या । आव० ७०२ । निर्वृत्तिः-जितशत्रुराजकन्या । उत्त० १४८ ।

निव्वुड-जीवविप्पजढं । दश० चू० ११ । निर्वृतं-अग्नि-दग्धोद्वृत्तम् । दश० ११७ । निर्वृतः-कषायोपशमाच्छीती भूतः । सूत्र० २०७ । निर्वृतं निष्ठागतम् । निरावरणम् । भग० २१७ ।

निव्वुडा-तीर्थकरोपदेशवासितान्तःकरणा विषयकषायाग्न्यु-पशमान्निर्वृताः-शीतीभूताः । आचा० १६२ ।

निव्वुड्डो-निर्बुडितः । आव० ६४१ ।

निव्वुड्डी-निर्वृद्धिः-विनस्य हानिः । भग० १४७ । निर्वृद्धिः-यथोक्तस्वरूपवृद्धयभावः । सूर्य० २४३ । निर्वृद्धिः-वृद्धेरभावः, हानिप्रतिभासः । जीवा० १४५ । निर्वृद्धिः-शरीरस्य हानिर्वातपित्तादिभिः, निशब्दस्याभावार्थत्वात् । ठाणा० ९६ ।

निव्वुता-वत्थिंदिया सुही निव्वुता । नि० चू० प्र० २१२ आ ।

निव्वुती-निवृत्तिः-चित्तस्वास्थ्यम् । प्रश्न० १३३ ।

निव्वुयहियए-निर्वृत्त-स्वस्थीभूतं हृदयं-अन्तःकरणमस्येति निर्वृतहृदयः । उत्त० ५८१ ।

निव्वेअ-निर्वेदः-उद्वेगः । अनु० १३८ ।

निव्वेए-निर्वेदः-संसारविरक्तता । भग० ७२७ । निर्वेदः-धर्मकथायाश्चतुर्थो भेदः । दश० ११० ।

निव्वेगणी-निर्विद्यते-संसारादेर्निर्विण्णः क्रियते अनयेति-निर्वेदनी । ठाणा० २१० ।

निव्वेय-निर्वेदः-संसारोद्विग्नता । उत्त० ४४१ । निर्वेदः-निःकुमानुषत्वमित्यादेर्विरक्तता । बृ० प्र० ३८ अ । नरकतिर्यग्योनिः कुमानुषत्वं च एतत्प्ररूपणं निर्वेदहेतुत्वा-न्निर्वेदः । दश० ११३ ।

निव्वेयणी-निर्वेद्यते संसारनिर्विण्णो विधीयते श्रोता यकया सा निर्वेदनी । औप ४६ ।

निव्वोदय–नीव्रोदकम् । आव० ४२६ ।

निश्चय:–संकेतस्मरणादि पूर्वको हि निश्चयः । विशे० ६१ । *निश्चयः–बहुबहुविधादिग्राहको हि विशेषावगमः ।* विशे० १६५ । भग० ७३६ ।

निश्चयकथा–सा चापवादकथा, पर्यायास्तिकनयकथा वा । सम० २४ ।

निश्चलमनाः–*श्रमणः तपस्युद्युक्तः समना वाऽऽसीत् निश्चलमना इत्यर्थः ।* आचा० ३०७ ।

निश्चितं–निकाचितं प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ ।

निश्चितिः–गाथा, प्रतिष्ठा च । आव० ८०४ ।

निश्यजिह्व–महाकुष्ठविशेषः । आचा० २३५ ।

निषण्णः– । आचा० २९२, २९४ ।

निषदन– । ठाणा० ३ ।

निषद्या–प्रणिपत्य पृच्छा । विशे० ८९० ।

निषद्यागतः–आसनस्थः । आव० ५४१ ।

निषधः–द्वारवत्यां बलदेवपुत्रः । विशे० ६१० । वर्षधरपर्वतविशेषः । प्रश्न० ९६ । ठाणा० ३२६ । निषधः । प्रश्न० ७३ ।

निषीधिका–आसनम् । उत्त० ७२ ।

निषेकः–*चितस्याबाधाकालं मुक्त्वा ज्ञानावरणीयादितया* निषेकः । ठाणा० १०१ । कर्म्मपुद्गलानां प्रतिसमयानुभवनरचनेति । ठाणा० २७६ ।

निष्काङ्क्षः–*वस्त्राद्यभिलाषरहितः ।* उत्त० ५८८ ।

निष्कालयते–प्रमुच्यते । प्रश्न० ६० ।

निष्कुटः– । भग० २९ ।

निष्कुटनं–उपयोगनिरीक्षणम् । ओघ० १६७ ।

निष्ठा–पारम् । आव० २६६ ।

निष्ठितार्थः–*अणिमाद्यैश्वर्यप्राप्त्या तथाविधमनुष्यकृत्यापेक्षया सिद्धार्थः ।* जीवा० ४७ ।

निष्ठीवनं–खेलः । भग० ८७ । निष्ठ्यूतम् । आव० २५ ।

निष्ठुरं–कठोरम् । आव० ८३४ ।

निष्ठ्यूतं–निष्ठीवनम् । आव० २५ । नंदी० १६७ ।

निष्पङ्कः–कर्दमः । जं० प्र० १०५ ।

निष्पङ्का–निकलङ्कविकलत्वात्–कर्दमविशेषरहितत्वाद् वा । सम० १४० ।

निष्पन्नः–परिनिष्ठितः । आव० ४०८ । आचा० २९२ । आव० ६५७ ।

निसंत–निशान्तः श्रुतोऽवगतः । आचा० ३६६ । निशान्तः निःसचारवेला । बृ० द० २१२ अ । निशान्तः–गृहम् । बृ० द्वि० १५ आ । निशान्तः–परिचितः । आचा० २६६ । निशान्तः–राज्यवसानं, दिवसः । दश० २४६ । गृहम् । ज्ञाता० १४६ । निशमितः, श्रुतः । भग० ४६७ ।

निसंस–नृशंसं शूकावर्जितम् । प्रश्न० ११० । नृन्–नरान् शंसति–हिनस्तीति नृशंसः, नि शंसो–विगतश्लाघः । ज्ञाता० ८० ।

निसंतपडिसंते–निशान्तप्रतिनिशान्त–अत्यन्तभ्रमणादुपरतः । बृ० द्वि० १५ आ ।

निसंसतिए–निःसशयिकः–वीर्यातिशयादेव तत्साधयिष्यामीत्येवंरूपेव प्रवृत्तिकः । ज्ञाता० ८० ।

निसग्ग–निसर्गः–स्वभावः । नि० चू० तृ० ६ अ । निसर्गः उत्सर्गः । व्य० द्वि० १० अ । निसर्गः स्वभावः । आव० २२८, ६०४, ८३८ । प्रज्ञा० ५८ ।

निसग्गरुइ–स्वभावत एव तत्त्वश्रद्धानम् । भग० ९२६ ।

निसग्गरुई–निसर्गः स्वभावः तेन रुचिः जिनप्रणीत तत्त्वाभिलाषरूपा यस्य स निसर्गरुचिः । प्रज्ञा० ५६ । *निसर्गः–स्वभावस्तेन रुचिः–तत्त्वाभिलाषरूपाऽस्येति, निसर्गतो वा रुचिरिति निसर्गरुचिः, यो हि जातिस्मरणप्रतिभादिरूपया स्वमत्याऽवगतान् सद्भूतान् जीवादीन् पदार्थान् श्रद्धाति स निसर्गरुचिः ।* ठाणा० ५०३ ।

निसज्जा–निषद्या-पुताभ्यां भूम्यामुपवेशनम् । औप० ४० ।

निसज्ज–रजोहरणनिषद्या । ओघ० ११२ ।

निसट्ठ–निसृष्ट' निसृष्टाज्ञा मुक्ताज्ञा । सम० ११७ । अत्यन्तम् । आव० २०६ । निसृष्टं–निश्चेष्टम् । दश० ६६ । निसृष्टं–अत्यर्थम् । प्रश्न० ५६ । निसृष्टं–प्रचुरम् । ओघ० ४८ ।

निसढ–निषधः–ग्रहनाम । जं० प्र० ३०८ । निषधः बलदेवपुत्रः । आव० ९४ । पञ्चमवर्गे प्रथममध्ययनम् । निरय० ३९ ।

निसद्धा–निष्पन्ना । मर० ।

निसण्ण–निषण्णः । आव० ७७४ । निषण्णः–उपविष्टो

वीरासनादिना। आव० ५६४।
निसनुस्सिओ-निषण्णोत्सृत । आव० ७७२ ।
नसन्न-निषण्ण । ठाणा० २६१ । निषण्ण । आव० ७७२ ।
निसम्म-निशम्य-मनसा अवधार्य। भग० ८६ । निशम्य मनसाऽवधार्य । ठाणा० ११६ । निशम्य-निभिस्य । आचा० ३३१ । निशम्य-ज्ञात्वा । आचा० ३५० ।
निसम्मभासी-निशम्यभाषी । आचा० ३६२ ।
निसरइ-निसृजति निष्काशयति । जीवा० २४४ ।
निसह-निषध निषधवर्षधरपर्वते द्वितीय कूटम् । ठाणा० ७२ । ह्रदविशेष । ठाणा० ३२६ । निषध -वर्षधर-पर्वतविशेष । ठाणा० ६८ । निषध -बलीवर्द । सूर्य० ७१ ।
निसहद्दहे-ह्रदविशेष । ठाणा० ३२६ ।
निसाकप्पे-कायिकामात्रके मोक गृहीत्वा तेनाचमन कर्तव्यम्, अभिगतस्य गीतार्थस्याचीर्णमेतद्, एष च निशाकल्प उच्यते । बृ० मु० २०३ अ ।
निसापाहाणे-मुद्गादिदलनशिला । उपा० २१ ।
निसामिति-अवधारयन्ति । आचा० ४२४ ।
निसामेह-निशामयत शृणुत । आव० २२६ ।
निसाय-निषाद -पारासर, शूद्राब्राह्मणाभ्यां जात । आचा० ८ ।
निसाविहगा-वल्गुका । बृ० द्वि० १६७ आ ।
निसालोढे-शिलापुत्रक । उपा० २१ ।
निसिज्ज-स्वाध्यायादिभूमि । दश० २८१ ।
निसिज्जहरो-निषद्याधर । आव० ७४५ ।
निसिज्जा-क्रिया सहासनम्। सम०३६ । निषद्या स्वाध्याय-भूम्यादिका यत्र निषद्यते । उत्त० ४३४ । निषद्या-रजोहरणवेष्टनक सौत्रिकमौर्णिक वा । बृ० द्वि० २५३ अ । निषद्या । आव० ३२३ ।
निसिज्जाओ-निषदनानि निषद्या -उपवेशनप्रकारास्तत्रा॰ समपादपुत्पुत पादाभ्यामवस्थित । ठाणा० ३०२ ।
निसिट्ठ-निसृष्ट -अनुज्ञात आक्रान्तिकस्तेनो वा । बृ० द्वि० १६७ आ । निसृष्ट अनुज्ञात । व्य० प्र० २३४ अ ।
निसिट्ठाइ-जीवेन नि सृष्टानि स्वप्रदेशेभ्यस्त्याजितानि । भग० ५६६ ।
निसिद्धप्पा-निषिद्धो मूलगुणोत्तरगुणातिचारेभ्य आत्मा येनेति निषिद्धात्मा । आव० २६७ ।
निसियरा-निशाचरा -पिशाचादय: । ओघ० १२५ ।
निसिया-निशिता तीक्ष्णा । उत्त० ३४६ ।
निसिर-निसृजेद् ब्रूयात् । दश० २३६ ।
निसिरइ-नि सृजति-क्षिपति । भग० ६३ । निसृजति-उत्सृजति । विशे० २०६ ।
निसिरणे-निसर्ग भाषाद्रव्याणा काययोगेनोत्सर्गक्रिया । दश० २०८ ।
निसिरे-व्युत्सृजति । आव० ६१८ ।
निसिरेज्जा-व्युत्सृजेत् । ओघ० १६७ ।
निसियत-निषीदन उपवेशनम् । दश० १५५ ।
निसीयण-निषीदन-उपवेशनम् । ओघ० २१४ । निषीदनम् । आव० ६२४ ।
निसीलो-नि शील गृहस्थ: । सूत्र० ६ ।
निसीह-निशीथवत्सिशीयम् । नदी० २०६ । निशीथ-यद्रहसि पठ्यते व्याख्यायते वा। उत्त० २०४ । प्रच्छन्न-निषीथ बहुश्रुत, गुप्तार्थ वा, रहस्य पाठाद् रहस्योपदेशाच्च निशीथम् । आव० ४६४ ।
निसीहज्झयणं-आचाराङ्गे पर्वविंशतितममध्ययनम् । सम० ४४ ।
निसीहऽभिहडे-निशीथाभ्याहृत-अविदितदायकभाव यत्। पिण्ड० १०३ ।
निसीहिता-निषेधेन निर्वृत्ता नैषधिकी-व्यापारान्तरनिषेध॰ रूपा । ठाणा० ४११ ।
निसीहिय-नैषधिक-कायोत्सर्ग स्वाध्यायभूमिर्वा । सम० ३६ । स्वाध्यायस्थानम् । ठाणा० ३१४ । निषिध्यन्ते-निराक्रियन्ते अस्या कर्माणीति नैषेधिकी-निर्वाणभूमि । उत्त० ३२१ । सकलकर्मनिराकरणलक्षणे भवा, मुक्तिगति, प्रतिमा । उत्त० ३२१ । निषीधिका-स्वाध्यायभूमि । आचा० ३६१ ।
निसीहिया-निषध -स्वाध्यायव्यतिरेकेण सकलव्यापार॰ प्रतिषेध तेन निवृत्ता नैषधिकी । व्य० प्र० १२७ अ । निषधेन-स्वाध्यायव्यतिरिक्तशेषव्यापारप्रतिषेधेन निवृत्ता

नैषेधिकी । व्य० प्र० १२७ आ । जत्थ सज्झायं करेति, सेज्जाए वा निसीहिएत्ति । दश० चू० ८५ । नैषेधिकी-वसतिप्रवेशे निषिद्धोऽहं गमनक्रियाया इति भणनम् । बृ० प्र० २२२ अ । नैषेधिकी । आव० ६७२ । निषीदन्त्यस्यामिति निषद्या स्थानम् । आव० ६५७ । बावीसपरीषहे दशमपरीषहः । आव० ६५७ । नैषेधिकी-प्राणातिपातादिनिवृत्ता । आव० ५४७ । नैषेधिकी-निषीदनस्थानं, द्वारकुड्यसमीपे नितम्बः । जीवा० ३६० । स्वाध्यायभूमिः । ज्ञाता० २०६ । निषेधे भवा नैषेधिकी-उपाश्रयाद्बहिः कर्त्तव्यव्यापारेऽवसितेषु पुनस्तत्रैव प्रविशत साधोः शेषव्यापारमुत्क्षिप्यादिदोषपरिजिहीर्षया बहिर्व्यापारनिषेधेनोपाश्रयप्रवेशसूचनादिति । अनु०१०३ । स्वाध्यायभूमिः शून्यागारादिरूपा । भग० ३६० । सामाचारिषु प्रतिपन्नमासकल्पादेः स्वाध्यायादिनिमित्तं शय्यातो विविक्ततरोपाश्रये गत्वा निषीदनम् । भग० ३६१ । निषधेन निर्वृत्ता नैषेधिकी दशधा सामाचार्यां पञ्चमी । आव० २५६ । निषीधिका । ओघ० १७४ । नैषेधिकी स्वाध्यायभूमिः । दश० १८२ । नैषेधिकी निषेधनं निषेधः पापकर्मणो गमनादिक्रियायाश्च स प्रयोजनमस्याः नैषेधिकी-श्मशानादिका स्वाध्यायादिभूमिः निषद्या वा । उत्त० ८३ । दशधासामाचार्यां पञ्चमी । भग० ६२० ।

निसीहियाए-नैषेधिकी-निषीदनस्थानम् । राज० ६४ । निषीधिका-द्वितीयमध्ययनम् । आचा० ४०७ ।

निसीहियापरीसहे-चोरद्ववेतरा च स्वाध्यायभूमिः, द्वाविंशतिपरीषहे दशमः । सम० ४० ।

निसीहियारए-निषीधिकारतः स्वाध्यायध्यायिनः । आचा० ३६६ ।

निसुंभंति-भूमौ पातयन्ति । आव० ६५० । कृकाटिकायां गृहीत्वा भूमौ पातयन्ति । सूत्र० १२५ ।

निसुंभ-निशुम्भः-पुरुषसिंहवासुदेवशत्रुः । आव० १६६ ।

निसुंभा-वैरोचनेन्द्रस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० ५०३ । ज्ञाता० २५१ ।

निसेए-निषेकः-स्वस्याबाधाकालस्योपरि ज्ञानावरणीयादि-कर्मपुद्गलानां वेदनार्थमुपचयः । प्रज्ञा० २६२ ।

निसेक-निषेकः-कर्मपुद्गलानां प्रतिसमयमनुभवनार्थं रचना । भग० २८० ।

निसेज्जा-रयहरणस्योपरितनाः ओघ० १११ । जंमि निसण्णो अच्छइ । दश० चू० ५१ ।

निसेह-निषेधः । आव० ७६६ ।

निःसोत्र- । आचा० ३१३ ।

निस्त्रंशः-नृशंस. । उत्त० ६५६ ।

निस्तारः- । नंदी० १६३ ।

निस्संकिय-निःशंकितः देशसर्वशङ्कारहितः । दश० १०१ । निर्गत शङ्कितं यस्मादसौ निःशङ्कितः देशसर्वशङ्कारहितः । प्रज्ञा० ५६ ।

निस्संगो-निःसङ्गः-विषयअस्नेहसङ्गरहितः । आव० ५६२ ।

निस्संचरो-निस्सञ्चारः-मनुष्यसञ्चारवर्जितः । आव० ६४१ ।

निस्संतिया-जं अइहियणयं दव्वं अण्णत्थ निस्संदिऊण तेण ताय णेऊ देइ । दश० चू० ८० ।

निस्संधिणा-निस्संधिः । प्र१० ।

निस्संधी-निःसन्धिः निर्विवरः । प्रश्न० १६ ।

निस्संस-नृशंसं शूकावर्जितम् । प्रश्न० २७ । निःशंसं वा श्लाघारहितम् ।

निस्स-दरिद्रो । नि० चू० प्र० १४१ अ ।

निस्सकयं-निश्राकृतं गच्छप्रतिबद्धम् । बृ० प्र० २७६ आ ।

निस्सग्गरुई-निसर्गः स्वभावस्तेन रुचिः तत्त्वाभिलाषरूपाऽस्येति निसर्गरुचिः । उत्त० ५६३ ।

निस्सण्णनिसण्णओ-निषण्णनिषण्णः । आव० ७७२ ।

निस्सयरा-स्वकर्मानादिसम्बन्धासयनयनसमर्थानि निःस्वकराणि । आचा० ४३० ।

निस्सल्लो-निःशल्यः शल्यरहितः । आव० ७६१ ।

निस्सहः-स्थैर्यः । नंदी० १६१ ।

निस्सा-निश्रा रागः । व्य० प्र० ७ अ । पक्षपातः । व्य० प्र० २६३ । निश्रा आलम्बनम् । आव० ५१६ । निश्रा-आलम्बनं, उपग्रहहेतुः । ठाणा० ३३६ ।

निस्साए-निश्राय-निश्रां कृत्वा । भग० १०६, ६६३ ।

निस्साणपदं-निश्रायते-मंदमद्याकैरासेव्यत इति निश्राणं तच्च पदं च निश्राणपदं-अपवादपदम् । बृ० प्र० १२८ अ ।

अ ।

निस्साधारण-एकाचार्यप्रतिबद्ध क्षेत्रम् । बृ० द्वि० २८० अ ।

निस्सारा-निःसारा-प्रधानमर्मरहिता । ओघ० २१८ ।

निस्सावयण-निश्रया वचनं निश्रावचनम्, कमपि सुशिष्य-मालम्ब्य यदन्यप्रबोधार्थं वचनं तन्निश्रावचनं, तच्च विधेय-तयोच्यते तदाहरणं निश्रावचनम् । ठाणा० २५३ । एकं कञ्चननिश्राभूतं कृत्वा या विचित्रोक्तिरसौ निश्रावच-नम् । दश० ४६ ।

निस्सास-निश्वास-निर्गम । भग० ४७० । निःश्वास-मुखादिना वायुनिर्गमः । भग० ४७० । निःश्वासः-सङ्ख्ये-याऽऽवलिका । जीवा० ३४४ ।

निस्साससवायबोडभ- । आचा० ४२३ ।

निस्साससविसो-निःश्वासविष-उरःपरिसर्पविशेष । जीवा० ३६ ।

निस्सिंघिय-निःसिङ्घन निःसिङ्घितम् । विशे० २७४ ।

निस्सिंचमाणे-निःसिञ्चन्-हस्तोद्धरितं प्रक्षिपन् । आचा० ३४ । ।

निस्सिंचिया-निषिच्य सद्भावनाद्रहितं द्रव्यमन्यत्र भाजने तेन दद्यात् उद्वर्तनभयेन आर्द्ररहितमुदकेन निषिच्य । दश० १७२ ।

निस्सिए-निश्रित-सारक्त्वादिधर्मविशिष्टमवगृह्णाति । ठाण० ३६४ ।

निस्सित-निश्रित-राग आहारादिलिप्सा । ठाणा० ४४१ ।

निस्सिय-निसृत-निर्गत । अनु० १२६ ।

निस्सील-निःशील सामान्येन शुभस्वभाववर्जितस्तीव्रक्रोधादि । ठाणा० १३२ । अपगतशुभस्वभाव । ज्ञाता० २३८ ।

निस्सीला-निःशीला महाव्रताणुव्रतविकला । भग० ३०६ । समाधानरहिता । भग० ५८२ । निःशीला-निर्गत-शुभस्वभावा दुःशीला इत्यर्थ । ठाणा० १२६ ।

निस्सेअस-मोक्ष । नदी० १६५ ।

निस्सेणि-निश्रेणि । आचा० ३४४ । निःश्रेणि-अवतरणी । प्रश्न० ८ ।

निस्सेयस-निःश्रेयस-मोक्ष । भग० ११५ । उत्त० २६१ । निःश्रेयस-मोक्ष । भग० १६६ । निःश्रेयस-निश्चितकल्याणम् । जीवा० २४२ ।

निस्सेस-निःशेष-सर्वं । भग० १६६ ।

निह-स पुनः कषाये कर्मभिः परीषहोपसर्गैर्वा निहन्यते इति निहः । आचा० १२५ । न्यग्भस्तात् । सूत्र० १२८ । निहन्यन्ते प्राणिनः कर्मवशगा यस्मिन् तन्निह-आघातस्थानम् । सूत्र० १३८ ।

निहए-निहत-कृतसमुद्रघप्रहार । औप० १२ ।

निहट्टु-निहत्य-स्थापयित्वा । ज्ञाता० २१० ।

निहणंति-निघ्नन्ति । आव० १२३ ।

निहणिंसु-निहतवन्त-क्षिप्तवन्तः । आचा० ३१२ ।

निहत्त-निधत्त-उद्वर्तनापवर्तनकरणवर्जशेषकरणायोग्यत्वेन व्यवस्थापितम् । भग० ६० । निधत्त-निषिक्तम् । ठाणा० ३७६ । प्रज्ञा० २१७ । भग० २८० । निधत्त-अपोह निषेक उच्यते । सम० १४७ ।

निहय-निक्षिप्तम् । आव० ७४३ । निहत निधत्त निक्षिप्तं प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ । निकाचित भूय उत्थानाभावेन मन्दीकृतम् । ज० प्र० ३८६ । निहत-क्षणमात्रमुत्थाना-भाव । जीवा० २४५ । निहता मारणात् । ठाणा० ४६३ ।

निहयाणि-निगतानि आकारमात्रगानि । उप० मा० ३२६ ।

निहरणकारिण-स्कन्धदायिन । बृ० प्र० १७१ आ ।

निहरिऊण-निश्राय । उप० मा० ४७३ ।

निहस-निकष-हेमरजतकल्पजीवादिपदार्थस्वरूपपरिज्ञान-हेतुत्वात् कषपट्टक । अनु० १०५ । निकष-वर्णतः सदृश । रेखा । भग० १२ । प्रश्न० ७० । निकष-कष-पट्टके रेखालक्षण । भग० १२ । निघर्ष-कषपट्टके रेखा । प्रश्न० ६५ ।

निहाण-निधान-परिग्रहस्य पञ्चम नाम । प्रश्न० ९२ । निधान-भूमिगतसहस्रादिसङ्ख्यद्रव्यस्य सञ्चय । भग० २०० ।

निहाय-निधाय-त्यक्त्वा । आव० ३११ । क्षिप्त्वा-त्यक्त्वा आव० २७४ । निधाय-परित्यज्य । सूत्र० ४०० ।

निहार-निर्गत-प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ ।

निहारिम-दूरदेशगामिनी । ज० प्र० ३० । अन्यत्र नयन तेन निर्हारिम । बृ० तृ० ३० आ ।

निहिय-निहित न्यस्तम् । उत्त० ३४८ । निहितं-स्थापितम् । आव० ६४७ ।

निहिसरिनाम-निधिभिः सदृक्-सदृक्ष नाम येषाम् । ठाणा० ४५० ।

निही-निधि- लक्षादिप्रमाणद्रव्यस्थापनम् । भग० २०० ।

निहु-वनस्पतिजीवविशेषः । आचा० ५७ ।

निहुअ-निभृत अन्तःकरणाशुभव्यापारचिन्तनपरित्यागात् । आव० १५४ । निभृतः-स्थिरः । उत्त० ४७७, ४९५ ।

निहुअप्पा-निभृतात्मा - असंभ्रान्तः रचिताञ्जलिः । । (?) १९१ ।

निहुआ-निभृता-निर्व्यापाराः । बृ० तृ० २७ अ ।

निहुय-निभृत-स्तिमितम् । प्रश्न० १३६ ।

निहुया-स्निहुः स्निहूपुष्पं थोहरपुष्पं अनन्तकायिकम् । प्रज्ञा० ३७ । निभृता-निर्व्यापारा । बृ० प्र० ६१ आ ।

निहुवणट्ठिया-निधुवनस्थिता । आव० ४२१ ।

निहूय-निर्व्यापारं । उत्त० मा० ७९ । (देशी) अकिञ्चित्करार्थे । विशे० १०४३ । (देशी) अकिञ्चनकरार्थे । आव० ३२५ ।

निहे-गोपयेत् । आचा० १८० ।

निहेल्लयं-निहित न्यस्त च । उत्त० १३० ।

निहोडणं-निहेठितम् । व्य० प्र० २२३ आ ।

निहोडणा-निवारणम् । व्य० प्र० २५३ आ ।

निहोडिहिति-निवारयिष्यति । बृ० प्र० ११६ अ ।

निहोडेइ-निहेठयति-वारयति । बृ० प्र० ६१ अ ।

नीअ-नीचं सम्यगवनतोत्तमाङ्गः । लघुतरम् । दश० २५० । नीच-नम्रकायः । दश० २५० ।

निआं-नीचां गतिम् । दश० २५० ।

नीइ-नीतिः-हक्कारादिलक्षणा सामाद्युपायलक्षणा वा । आव० १२९ । नीतिः-नयनं परिच्छेद इत्यर्थः । दश० १६ ।

नीइकोविए-नीतिकोविदः-न्यायाभिज्ञः । उत्त० ४८१ ।

नीई-नीतिः-मकारमादिलक्षणा । उत्त० १४४ ।

नीगालो-धारणम् । नि० चू० द्वि० ३१ आ ।

नीणित-निष्कासयन्ति । आव० २१७ ।

नीणियं-आनीतम् । आव० ३७२, ७०१ । चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

नीणिया-चतुरिन्द्रियजीवविशेषः । जीवा० ३२ ।

नीणेइ-निष्कासयति । औप० ६४ ।

नीतिः-बल प्रमाण च । आव० ४६३ ।

नीतिपथं-नीतिमार्गः । नदी० १६४ ।

नीतिशास्त्र-धर्माधिकरणिकम् । व्य० प्र० २०१ म ।

नीती-नीतिः सामादिका । प्रश्न० ७९ ।

नीमं-नीमफलम् । दश० १८५ ।

नीय-नीचं अनुद्धतम् । उत्त० ३४६ । नीचं-अनत्यर्थम् । भग० १६४ । अपूज्यम् । भग० १६४ ।

नीयजुद्धं-नीचयुद्धम् । आव० ९८ ।

नीयपिंड-नियतपिण्ड.-मयैतावद्दातव्यं भवता तु नित्यमेव ग्राह्यमित्येवं नियततया यो गृह्यते स । ठाणा० ५१५ ।

नीयल्लगा-निजका-आत्मीयाः स्वजनाः । बृ० तृ० २४३ अ ।

नीयागोए-यदुदयवशात् पुनर्ज्ञानादिसम्पन्नोऽपि निन्दां लभते हीनजात्यादिसम्भवं च तद् नीचैर्गोत्रम् । प्रज्ञा० ४७५ ।

नीयावासविहारो-नित्यवासेन विहारः नित्यावासकल्पः । आव० ५३५ ।

नीयावित्ती-नीचं-अनुद्धत यथा भवत्येवं नीचेषु वा शय्यादिषु वर्तत इत्येवं शीलो नीचवर्ती, गुरुषु न्यग्वृत्तिमान् । उत्त० ३४६ । नीचैर्वृत्तिः कायमनोवाग्भिरनुत्सिक्तः । उत्त० ६५६ ।

नीरए-नीरज निर्गतरजः कल्पसूत्रमतरपालापः । भग० २७७ । निर्गतरजः-कल्पसूत्रमवालाग्रोऽपहृत्याम्यरजः कोष्ठागारवत् । अनु० १८० । स च तद्भूमिपतरजसामप्यभावे नीरजाः । भग० ९७६ । नीरजा.-बध्यमानकर्माभावात् । प्रज्ञा० ६१० ।

नीरओ-नीरजाः-सकलकर्मरजोविनिर्मुक्तः । दश० १२१ ।

नीरय-नीरजा-निर्मलः । व्य० प्र० २१० अ । नीरजः स्वाभाविकरजोरहितत्वात् । प्रज्ञा० ८७ । नीरजाः-बध्यमान कर्मरहितः नीरयो निर्गतोरेणुचयः । औप० ११४ । नीरजांसि आगन्तुकरजोविरहात् । सम० १४० । नीरजस्कः-अष्टविधकर्म विप्रमुक्तः । दश० ११६ ।

नीरया-नीरजसः रजोरहितत्वात् । ठाणा० २३२ ।

नीरसं-विगतरसम् । प्रश्न० १६३ ।

नीराजितो–निर्विटित लब्धजय पारप्राप्तो वा । बृ० मृ० ८४ आ । निर्वटित । व्य० प्र० २०३ अ ।
नीरुह्–साधारणबादरवनस्पतिकायविशेष । प्रज्ञा० ३४ ।
नीरोगा–व्यक्ता । ओघ० ७१ ।
नीरोहो–प्रतीक्षा प्रतीक्षाप्यते । बृ० तृ० १४७ आ ।
नीर्विशेत्–परिहारतप प्रतिपद्येत । व्य० प्र० १८१ आ ।
नील–मरकतमणि । जीवा० २७४ । औप० ४१ । हरितत्वमतिक्रान्त कृष्णत्वमसप्राप्त पत्र नीलम् । जीवा० १८६ । वर्षधरपर्वतविशेष । ठाणा० ६८ । अष्टाशीती महाग्रहे पञ्चविंशतितमः । ज० प्र० ५३५ । नीलवर्ष धरपर्वते द्वितीय कूटः । ठाणा० ७२ ।
नीलकंठ–महिषानिकाधिपतिदेवविशेष । ठाणा० ३०२ ।
नीलकणवीरय–नीलकणवीर वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३६२ ।
नीलकेसी–नालकेशी–तरुणी । व्य० द्वि १३ अ ।
नीलगुडिया–नीलगुटिका–नील्या गुटिका । जीवा० १६४ । प्रज्ञा० ६१ ।
नीलगुहा–मुनिसुव्रतस्वामिनो दीक्षास्थानम् । आव० १३७ ।
नीलपटा– । सूत्र० २८० ।
नीलपत्ता–चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ ।
नीलबधुजीव–नीलबन्धुजीव वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३६० ।
नीलवत–नीलवान् पर्वतविशेषः । आव० ६८५ ।
नीलवतद्रह–ह्रदविशेष । ठाणा० ५२६ ।
नीलवन्त–वर्षधरपर्वतविशेष । ठाणा० ७० । ज्ञाता० २४२
नीलवान्–वर्षधरपर्वतविशेष । प्रश्न० ९६ ।
नीला–हरित सस्यम् । ओघ० १२६ । नदीविशेष । ठाणा० ४७७ । आचा० ३६१ ।
नीलाभास–नीलावभास–अष्टाशीतौ षड्विंशतितमोमहाग्रह । ज० प्र० ५३५ ।
नीलासोए–सौगन्धिकायां नगर्यां उद्यानम् । विपा० ९५ । ज्ञाता० १०४ । नीलाशोक वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३६० ।
नीली–नीलवर्णपरिणत । प्रज्ञा० १० । नदी० १७० । गुलिका । ज्ञाता० २२२ ।
नीलीगुलिया–नीलीगुलिका नीलीगुटिका । ज० प्र० ३३ ।
नीलीया–आद्रा वनस्पतय । आचा० ३६१ ।
नीलुप्पल–नीलोत्पल कुवलयम् । प्रज्ञा० ३६० ।
नील्या–नीलमया । प्रज्ञा० ६१ ।
नीवारं–व्रीहि–विशेषकणदानम् । सूत्र० ८७ । आचा० २८५ ।
नीव्र–उपरि । ओघ० १६२ ।
नीव्वोदग–नीव्रोदक–गृहपटलान्तोत्तीर्णजलम्, वर्षासु गृहाच्छाद्यनप्रान्तगलित जल नीव्रोदकम् । पिण्ड० १५ । नदी० १६३ । निव्रोदकम् । ओघ० १३२ ।
नीसढु–निस्सन्द । ओघ० १०० ।
नीसदा–प्रनाहा । कल्प० ।
नासट्ठं–अत्यर्थं । बृ० तृ० १९६ अ । विनष्ट विध्वस्त । आव० ७०६ ।
नीसरण–निस्सरण नाम फेलहृसण । व्य० द्वि० ६ आ ।
नीसवओ–निश्रावक –निर्जरक । विशे० १०६३ ।
नीससति–नि श्वसन्ति–बाह्यक्रियां कुर्वन्ति । प्रज्ञा० २२६ ।
नीससिऊससियसम–नि श्वसितोच्छ्वसितमानमनतिक्रामतो यद्गेय तन्नि श्वसितोच्छ्वसितसमम् । ठाणा० ३९४ ।
नीससिय–नि श्वसित–अध श्वसितम् । आव० ७७६ । नि श्वसन नि श्वसितम् । विशे० २७४ ।
नीसा–पेषणी । दश० १७२ ।
नीसापट्टए–शिलापेषणी । बृ० द्वि० ६० अ ।
नीसास–सङ्ख्यया आवलिका निश्वासो–बहिर्मुखपवन । ज० प्र० ९० ।
नीसासविसा–नि श्वासे विष येषां ते निश्वासविषा । प्रज्ञा० ४६ ।
नीसेस–नि श्रेयस कल्याणकरत्वात् । सम० १२७ ।
नीसेसा–नि शेष समग्रम् । भग० १५१ ।
नीहड– । आचा० ३२५ ।
नीहडिया–निहृतिका–नीयमान सागारिकद्रव्य यद् यत्र नीयते सा । बृ० द्वि० १९८ अ ।
नीहम्मिए–निर्गते । बृ० प्र० २२१ आ ।
नीहरइ–निहरति । ओघ० २१३ ।
नीहरण– । भग० ६८२ ।
नीहरित्तए–निहर्त्तुं निष्कासयितुम् । भग० २१८ । विपा०

८१ ।
नीहरिय-निष्क्राम्य । नि० चू० प्र० २७१ आ ।
नीहार-पुरीषोत्सर्गं । आव० ५४१ ।
नीहारि-गिरिकन्दरादिगमनेन ग्रामाद्बहिर्गमन तद् विद्यते यत्र तन्निर्हारि । उत्त० ६०३ । निर्हारि-घोषवान् शब्दो घण्टादिशब्दवत् पिण्डेन निवृत्त । ठाणा ४७१ ।
नीहारिम-निर्हारेण निर्वृत्त यत्तत् निर्हारिम निर्वारित-निश्रितम्। भग० १२० । निर्हारिमा दूर विनिर्गच्छन्ती । राज० ७ । निर्हारिम दूर निर्यायी । प्रश्न० १६२ ।
नीहारिमा-निर्हारिमा दूरे विनिर्गच्छन्ती । जीवा० १८८ ।
नीहारी-निर्हारिम ग्रामादिनामन्त । व्य० द्वि० ४३० अ । निर्हरण निर्हार गिरिकन्दरादिगमनेन ग्रामादेर्बहिर्गमनम् । उत्त० ६०३ ।
नु'-वितर्के । उत्त० २८२ । आव० ५०८ । उत्त० ११४ । क्षेपे । दश० ८५ ।
नुपूर-भूषणविशेष । ठाणा० ६३ ।
नूम-कर्म माया वा । आचा० २१५ । प्रच्छादनम् अधर्मद्वारस्य द्वाविंशतितम नाम । प्रश्न० २६ । नुम-अवतमसम् । भग० ९२ ।
नूमगिह-नूमगृह-भूमीगृहम् । आचा० ३८२ ।
नूमानि-निम्नानि-गर्त्तादीनि । आचा० ३८२ ।
नृत्य-विविधाङ्गहारादिस्वरूप । उत्त० ३८६ ।
नृपतिहठप्रवर्तितकृत्य-राजवेष्टि । उत्त० ५५३ ।
नेउणिय-नैपुणिक नाम वस्तु । विशे० ९६७ । नैपुणिकम् । आव० ३१६ ।
नेउर-नूपुर-पादाभरणम् । प्रश्न० १५६ । आव० २२५ । नुपुर-मञ्जीरम् । पिण्ड० ६८ ।
नेउरहारिगा-नूपुर-मञ्जीर तस्य हारो हरण श्वशुरकृत तेन या प्रसिद्धा सा नूपुरहारिका आगमे चान्यत्रनूपुर-पण्डितेति प्रसिद्धा । नूपुरहारिका-उत्थितचतुश्चरणहस्तिवत् अनाचारप्रवृत्तौ साधुस्थानवस्थानम् । पिण्ड० ६८ ।
नेउरा-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ । प्रज्ञा० ४२ । द्विन्द्रियजीवविशेष । जीवा० ३१ ।
नेगम-प्रभूततरवणिग्वर्गावास । आचा० २८५ । नैके गमा वस्तुपरिच्छेदा यस्य अपि [ ] बहव स निरुक्त वशात् ककारलोपतो नैगम । अनु० २२३ । नैकैर्मा-नैर्महासत्तासामान्यविशेषविशेषप्रज्ञानैर्मिमीते मिनोति वा नैकम निगमेषु वा-अर्थबोधेषु कुशलो भवो वा नैगम, अथवा नैके गमा पन्थानो यस्य स नैकगम । ठाणा० ३९० । निगम । आव० ८११ । निगम - पदार्थपरिच्छेद । आव० २८३ । न एक मेक प्रभूता-नीत्यर्थ, नैकैर्मानैर्महासत्तासामान्यविशेषादिज्ञानै-र्मिमीते मिनोति वा वस्तूनि परिच्छिनत्तीति नैगम । अनु० २६४ । नैगम-अनेकप्रकारवस्त्वभ्युपगमपर । विशे० ६४८ । नेलको-रूपक । नि० चू० प्र० १३६ आ । बहुवस्तुपरिच्छेद सामान्यविशेषादिप्रकारैर्बहुरूप-वस्त्वभ्युपगमपर । अनु० १७ । निगमा-वणिजस्तेषा स्थान नैगमम् । आचा० ३२६ ।
नेचइया-निचयेन-सचयेनार्थात् धान्याना ये व्यवहरन्ति ते नैचयिका । व्य० द्वि० १७ अ ।
नेच्चइङ्गो-नैत्यिक । आव० ४१८ ।
नेच्छइओ-नैश्चयिको-निश्चयचरित । विशे० १६६ ।
नेच्छिय-इच्छाया विषयो कृत नेच्छितम् । जीवा० २७९ ।
नेडुवालगो-गृहपालक । आव० ४०२ ।
नेति-नयति गमयति । सूर्य० ३३ । प्र० २८ ।
नेत्त-नेत्र-मथिदण्डाकर्षणरज्जु तद्दीर्घतया तनेत्र चेक उच्यते । उपा० २२ ।
नेत्तपड-नेत्रपट । प्रज्ञा० ३०६ ।
नेपथ्य-आभरणम् । ज० प्र० ६४ ।
नेपथ्यकथा-नेपथ्यानां प्रशसन द्वेषण वा स्त्रीकथाया-श्चतुर्थो भेद । आव० ५८१ ।
नेपालवत्तिणी-नेपालदेश । आव० ६९७ ।
नेपालविसय-नेपालविषय । आव० ६९६ ।
नेम-नेम भूमिभागादूर्द्ध्वं निष्क्रामन् प्रदेश । जीवा० ३५९ । नेम -भूमिरूर्ध्वं निष्क्रामन्, प्रदेश । जीवा० १९८ । नि नेमे त नेम-प्रदर्शनम् । नि० चू० द्वि० ६३ आ । चिह्नम् । आव० ७६७ । मूलम् । प्रश्न० ६१ ।
नेमा-स्तम्भाना मूलपादा । भग० १४५ ।
नेमि-नेमि-तद्योगा चक्रमपि चक्रधारा । भग० ६४५ ।

नेमिः–चक्रमण्डलमाला । भग० ३२२ । चक्रमण्डनधारा । भग० ४८१ । गण्डमाला । ज्ञाता० ५८ ।
नेमित्त–नैमित्तिकः । आव० ३६३ । नैमित्तिकम् । आव० २७८ ।
नेमी–नेमिः–द्वाविंशतितमो जिनः । आव० ५०६ । नेमिभूमिका । राज० २८ ।
नेम्माणि–मूलपादाः । सू० सू० २३ अ ।
नेय–णाइणा पहेण नयति तम्हा नेयो । दश० चू० १४५ अ ।
नेयइय–नैसिककर नीतिकारिणः । व्य० प्र० १६६ अ ।
नेयव्वो–नेतव्य.–अध्येतव्यः । भग० २८३ ।
नेयाउए–नायकं मोक्षगमकमित्यर्थः । भग० ४७१ ।
नेयाउयं–नयनशीलो, नेता–सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्रात्मको मोक्षमार्गः श्रुतचारित्ररूपो वा धर्मः । सूत्र० १७१ । नयनशील नैयायिकं–मोक्षगमकम् । ज्ञाता० ११ । आव० ७६० ।
नेयारं–पहु–सामि । आव० ६६१ ।
नेरइए–नैरयिकः–भगवत्याः प्रथमशतके सप्तम उद्देशकः । भग० ६ ।
नेरइय–निर्गतं अयं–इष्टफलं कर्म यस्मात् स निरयः, तत्र भवः नैरयिकः–नारकः । भग० १६ । निरया–नरकावासास्तेषु भवा नैरयिकाः । प्रज्ञा० ४३ ।
नेरइयउद्देसए–जीवाभिगमस्य द्वितीय उद्देशकः । भग० ६०६, ६३८ ।
नेरइयउद्देसओ–जीवाभिगमस्य द्वितीय उद्देशकः । भग० ६१६ ।
नेरइया–निर्गतं–अविद्यमानमयं–इष्टफलं कर्म येभ्यस्ते निरयास्तेषु भवा नैरयिकाः–क्लिष्टसत्त्वविशेषाः । ठाणा० २८ ।
नेरई–नैर्ऋतिः–दक्षिणपश्चिममध्यवर्त्तिदिक् । आव० २१५ । ठाणा० १३३ ।
नेल–नेलं–नीलोविकारः । भग० १० ।
नेल्लकः–सुराविशेषः । जीवा० २६५ ।
नेवत्थं–नेपथ्यम् । आव० १४५ । आचा० ४२३ । नेपथ्यं–स्त्रीपुरुषाणां वेषः स्वाभाविको विभूषाप्रत्ययश्च । ठाणा० २११ । वेषः । जीवा० २०७ ।
नेवत्थकहा–नेपथ्यकथा–नेपथ्यसंबंधेन स्त्रीणां कथा । प्रश्न० १३९ ।
नेवाइयं–निपतत्यर्हदादिपदादिपर्यन्तेष्विति निपातः, निपातादागतं तेन वा निर्वृत्तं स एव वा स्वार्थिकप्रत्ययविधानात् नैपातिकम् पदस्य द्वितीयो भेदः । आव० ३७६ । अव्ययपदानामादौ निपातनान्नैपातिकम् । विशे० ११४८ ।
नेसज्जिए–निषद्या–पुताभ्यां भूमावुपवेशनम् । भग० ९२४ । कनकादि । आव० ८८ ।
नेसत्थिया–निसर्जनं निसृष्टं, क्षेपणमित्यर्थः तत्र भवा तदेववा नैसृष्टिकी निसृजतो यः कर्मबन्धः । ठाणा० ४२ । यन्त्रादिना जीवाजीवान् निसृजतः । ठाणा० ३१७ । नैसृष्टिकी–विंशतिक्रियामध्ये दशम् । आव० ६१२ ।
नेसाए–निषादः निषीदन्ति स्वरा यस्मिन् सः स्वरविशेषः । अनु० १२७ ।
नेह–स्नेहः तैलादिरूपः । जीवा० २६६ ।
नेहलं–स्नेहलं स्निग्धम् । जीवा० २६६ ।
नेहुर–नेहुरः–विलातदेशवासी म्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
नैगमः–निगमाभिहिताः शब्दा अर्थास्तत्परिज्ञानं च देशसमग्रग्राही । स० १३५ । प्रज्ञा० ५६ ।
नैगमेषी–इन्द्रस्यैतदभिधानो देवः । ज० प्र० ३६७ ।
नैपातिकं–निपातेषु पठितत्वाद् । खल्विति । अनु० ११३ ।
नैपुणिके– । ठाणा० ४१२ ।
नैरयिकानुपूर्वी–अनुपूर्व्याः प्रथमो भेदः । प्रज्ञा० ४७३ ।
नैरुक्तं–निश्चितार्थवचनभवम् । अनु० १५१ ।
नैरुक्तिः–शब्दव्युत्पत्तिः । पिण्ड० १२१ ।
नैषेधिकी–निसीहिया–शवपरिष्ठापनभूमिः । सू० सू० १४१ आ ।
नैषेधिकीसप्तकः–आचाराङ्गस्य द्वितीयश्रुतस्कन्धे द्वितीयचूडायां द्वितीयमध्ययनम् । ठाणा० ३८७ ।
नैष्ठिकमुनिः–परमसाधुः । प्रश्न० ११४ ।
नैसर्गिकं–दर्शनभेदः । आव० ५२७ ।
नैसर्प्यादयः–चक्रवर्त्तिसम्बन्धिनो नवनिधयः । सम० ११२ ।
नो–प्रतिषेधे । उत्त० ४०२ । साहचर्ये । प्रज्ञा० ४६६ ।

नो शब्दस्य मिश्रवचनत्वात् । ठाणा० १०३ । इति मन्यमाना नोशब्दो देशप्रतिषेधे । आचा० २५० । नोसद्दो मिस्सभावम्मि-नोशब्दश्चाऽत्र मिश्रवचन । विशे० ३६ । नो इह सर्वनिषेधवचन । विशे० ३२ । नोशब्दो देशनिषेध वचनविवक्ष्यते । विशे० ३३ ।

नोइंदिओवउत्ते-यदा तमेवार्थमिन्द्रियेण दृष्ट्वा विचारयत्योघसञ्ज्ञयापि तदा स नोइन्द्रियोपयुक्त । प्रज्ञा० १५६ ।

नोइंदिय-नोइन्द्रिय-मन । ठाणा० ३५६ । प्रज्ञा० ३११ । उत्त० ४०२ ।

नोइंदियअत्थावग्गहो-नोइन्द्रियेण भावमनसाऽर्थावग्रहो-द्रव्येन्द्रियव्यापारनिरपेक्षघटाद्यर्थस्वरूपपरिभावनाभिमुख प्रथममेकसामयिको रूपाद्यर्थाकाराद्विविशेषचिन्ताविकलोऽनिर्देश्यसामान्यमात्रचिन्तात्मको बोधो नोइन्द्रियार्थावग्रह । प्रज्ञा० ३११ ।

नोइंदियगिज्झ-नोइन्द्रियग्राह्य नो-न इन्द्रियै -श्रोत्रादिभिर्ग्राह्य -सवेद्य । नोइन्द्रियेण-मनसा ग्राह्यो वा । उत्त० ४०२ । इन्द्रियग्राह्य, नो इति प्रतिषेधे, इन्द्रियै -श्रोत्रादिभिर्ग्राह्य -सवेद्य । इन्द्रियाग्राह्य । उत्त० ४०१ ।

नोइंदियत्थ-औदारिकादिरर्थपरिच्छेदकत्वलक्षणधर्मद्वयोपेतमिन्द्रिय तस्यौदारिकादिरिक्षयमलक्षणदेशनिषेधात् मन, साहचर्याद्वा नोशब्दस्यार्थ परिच्छेदकत्वेनेन्द्रियाणां सदृशमिति तत्सहचरमिति वा नोइन्द्रिय-मनस्तस्यार्थो विषयो-जीवादि नोइन्द्रियार्थ इति । ठाणा० ३५६ ।

नोइंन्द्रियदुप्पणिहिसकायिकी-नोइन्द्रियेण-मनसा दुष्प्रणिहितस्याशुभसङ्कल्पद्वारेण दुर्व्यवस्थितस्य क्रिया, दुष्प्रणिहितकायिकीक्रियाया द्वितीयो भेद । आव० ६११ ।

नोइन्द्रियसयम-कषायादीनां निग्रह । विशे० ५०२ ।

नोउवसत-नोपशान्त-अनिष्टादिव्याख्यातमेवैकार्थं वा । भग० ६० ।

नो एव भवइ-नैतद्भवति-नैतत्कल्पते । आचा० २४४ ।

नो कम्म-वेदितरस कर्म नो कर्म । भग० ३०२ ।

नो कर्म द्रव्यकर्म-लेप्यकर्मादिकम् । उत्त० ६४० ।

नोकर्मद्रव्यकषाय-बिभीतकादय । आचा० ९१ ।

नोकर्मद्रव्यलोभ-आकारमुक्ति, चिक्कणिका । आव० ३६७ ।

नोकर्मभावक्षणः-आलस्यमोहवर्णवाद । आचा० ११० ।

नोकषायता-कषायसहचारिता । प्रज्ञा० ४६९ ।

नोकसाय-कषाय क्रोधादिभि सहचरा नोकषाया । ठाणा० ४६९ ।

नोछक्कसमज्जिया-नोषट्क-षट्काभाव ते चकादय पञ्चान्तालेन नोषट्केन एकाद्युत्पादेन ये समर्जितास्ते । भग० ७९७ ।

नोजीवा-गृहकोकिलच्छिन्नपुच्छादय । आव० ३१९ ।

नोजुग-नोयुग-नोशब्दो देशनिषधवचन किञ्चिदून युगम् । सूय २०६ ।

नोट्टु-निट्ठ । नि० चू० तृ० ८ (?) ।

नोतह-अन्यस्तु नो तथैवान्ययापीत्यर्थो नोतथ । ठाणा० २१४ ।

नोदसणायार-नोदर्शनाचार -चारित्रादि । ठाणा० ६५ ।

नोपरीत्त-नोअपरीत्त -सिद्धः । जीवा० ४४६ ।

नोभव-भवव्यतिरिक्त कर्मसम्पर्कसम्पाद्यनैरयिकत्वादि-पर्यायरहित । प्रज्ञा० ३२८ ।

नोभवसिद्धिकानोअभवसिद्धिक-सिद्ध । जीवा० ४४ ।

नोमालियापुड-गन्धद्रव्यविशेष । ज्ञाता० २३२ ।

नोल्लेऊण-नोदयित्वा -उल्लघयितुम् । बृ०द्वि० २०६, २७६ ।

नोशब्दा-देशवचन । व्य० प्र० ४ आ । सर्वनिषेध एव । ठाणा० १०३ । साहचर्यार्थं । ठाणा० ४६९ ।

नोसज्ञोपयुक्त-आहाराद्युपभोगेऽपि तत्रानभिरक्त । भग० ९०५ ।

नोसद्दो-नोशब्दो मिश्रभावे मिश्रवचनोऽपि । विशे० ४२१ ।

नोसन्ना-नोसज्ञा । भग० ९०५ ।

नोसन्नोवउत्ता-नोसञ्ज्ञोपयुक्ता आहारादिषु गृद्धिवर्जिता । भग० ९३० । पुलाक निर्ग्रन्थस्नातका नोसञ्ज्ञोपयुक्ता । भग० ९०५ ।

नोसुयग-नोमृताङ्ग-अमृताङ्गम् । उत्त० १४४ ।

नोहव्वाए नोपाराए-यो हि मध्ये महानदीपूर निमग्नो भवरयसो नाराातीय तीराय नापि पारे महानदी पूरम् । आचा० ११३ ।

न्यक्कार-तिरस्कार । उत्त० ३७६ ।

न्यक्कृत–धिक्कृतः । आचा० १८२ ।
न्यक्षं–विस्तारः प्रत्यक्षं च । उत्त० ६६ । आव० ८४२ । निष्कृष्टम् । आव० २११ ।
न्यग्रोधः–वटवृक्षः । भग० ६५० ।
न्यग्रोधपरिमण्डलं–न्यग्रोधवत् परिमण्डलं यस्य तत्, यथा न्यग्रोध उपरि सम्पूर्णप्रमाणोऽधस्तु हीनः तथा यत्संस्थानं नाभेरुपरि सम्पूर्णप्रमाणं अधस्तु न तथा तन्न्यग्रोधपरिमण्डलम् । प्रज्ञा० ४१२ ।
न्यग्रोधसंस्थानं–नाभित उपरि सर्वावयवाश्चतुरस्रा–लक्षणाऽविसंवादिनोऽधस्तु तदनुरूपं यत्र भवति तत् । सम० १५० ।
न्यायोद्ग्रहण–शब्दान्तरापेक्षया विशेषः । ठाणा० ४१४ ।
न्यासः–निक्षेपः, स्थापना । ठाणा० ४ ।

प

पंक–महान् कर्दमः पङ्कः । प्रश्न० ६५ । पङ्कः । औप० ८६ । पङ्कः–स्वेदार्द्रमलरूपः । व्य०व० १२२ (?) । पङ्कः–कलरूपः । पिण्ड० १०२ । पङ्कः–कर्दमः । ठाणा० ३२८ । पङ्कः–पापम् । पङ्कं–पङ्कयतीति पापम् । सूत्र० ३३१ । पङ्कः–मलः एव स्वेदेनार्द्रीभूतमलः । भग० ३७ । पङ्कः–कर्दमः । भग० ३०७ । जं० प्र० १६६ । प्रस्वेद उल्लि । नि० चू० प्र० ११० अ ।
पंकगति–पङ्के–उदके वाऽतिदुस्तरं यत्नाभीय केनापि सहोद्धृत्य तद्बलेन गच्छति सा पङ्कगति, विहायोगतेः षोडशभेदः । प्रज्ञा० ३२७ ।
पंकजल–पङ्कजलं–पङ्कप्रधानं जलं यत् कमलमुच्यते । उत्त० ३६१ ।
पंकप्पभा–पङ्कप्रभा–चतुर्थनारकपृथ्वी । प्रज्ञा० ४३ । पङ्कस्य प्रभा यस्या सा । पङ्काभद्रव्योपलक्षिता वा । अनु० ८६ ।
पंकबहुल–पङ्कबहुलं–कर्दमबहुलो विशेषो भूभागः । रत्नप्रभायाः द्वितीयकाण्डः । जीवा० ८६ ।
पंकभीस– । नि चू० द्वि ७६ अ ।
पंकायतणाभि–पङ्कायतना–यत्र पङ्कोलदेशे लोका धर्मार्थं लोटनादिक्रियां कुर्वन्ति । आचा० ४११ ।
पंकावई–पङ्कावतीनाम महाविदेहे कुण्डः । जं० प्र० ३४६ । पङ्कोऽतिशयेनास्त्यस्यामिति पङ्कावती । महाविदेहे नदी । जं० प्र० ३४६ ।
पंकावती– । ठाणा० ८० ।
पंकिता–जल्लमल्लेन ग्रस्ता । नि० चू० प्र० १०८ आ ।
पंकिय–आर्द्रमलोपेतम् । भग० २५४ ।
पंखाल–पक्षवतीः । बृ० प्र० १८ आ ।
पंगु–गन्तुमसमर्थः, पदे जङ्घाहीनः पङ्गुः । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
पंगुल–पङ्गुलः–गमनासमर्थजङ्घः । प्रश्न० २५ । पङ्गुलः–चङ्क्रमणासमर्थः । प्रश्न० १६१ ।
पंचंगुलि–पञ्चाङ्गुली । जीवा० २२७ । वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
पंच–पण्णय । नि० चू० प्र० ४४ अ ।
पंचकुल– । सूर्य० २८२ ।
पंचजण्णं–पाञ्चजन्याभिधानं शङ्खम् । ज्ञाता० २१८ ।
पंचट्ठी–पञ्चाष्ठा–पञ्चमुष्टिः । अन्त० ४६२ ।
पंचतव–पञ्चतपः–पञ्चाग्नितपः, यत्र चतसृष्वपि दिक्षु चत्वारोऽग्नयः पञ्चमश्च तपनस्तल्लोके प्रसिद्धम् । उत्त० ५१८ ।
पंचनियम–पञ्चनियमास्तु–शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि । ज्ञाता० १०५ ।
पंचपुल–पञ्चपुलः । विपा० ८१ ।
पंचमंगल–पञ्चमंगलं–नमस्कारम् । आव० ४५४ ।
पंचमंगलयं–पञ्चमङ्गलकं–नमस्कारम् । ओघ० २०३ ।
पंचम–पञ्चानां षड्जादिपञ्चस्वराणां निर्देशक्रमाभिप्राय पूरणः पञ्चमः स्वरविशेषः । पञ्चसु–नाभ्यादिस्थानेषु मातीति वा पञ्चमः स्वरः । अनु० १२७ ।
पंचमासिआ–पञ्चमी भिक्षुप्रतिमा । सम० २१ ।
पंचमासिए– । आचा० ३२७ ।
पंचमी–पञ्चमभिक्षुप्रतिमा । ज्ञाता० ७२ ।
पंचमुट्ठियं– । ज्ञाता ६० ।
पंचरूविता–पञ्चानां रूपाणां गर्जितविद्युज्जलवाताभ्रलक्षणानां समाहारः पञ्चरूपं तदस्ति येषां ते पञ्चरूपिका उदकगर्भाः । ठाणा० २८७ ।

पचलइअ–पञ्चलतिकाः कत्तलिकारूपा अवयवा । जं० प्र० २२३ ।

पचवण्णा–चतुर्दशतीर्थकृतशिबिका । सम० १५१ ।

पचसेल–द्वीपविशेष । नि० चू० प्र० ३४५ अ । नि० चू० द्वि० ४२ आ । कुमारनदीगमनस्थानम् । बृ० तृ० १०८ आ । पञ्चशैलक द्वीपविशेष । आव० २९६ ।

पचसोगंधिय–पञ्चभि –एलालवङ्गकर्पूरकक्कोलजातीफल लक्षणैः सुगन्धिभिर्द्रव्यैरभिसंस्कृत पञ्चसौगन्धिक । उपा० ५ ।

पचहत्थुत्तर–श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य जन्मादिकल्याण सूचक नक्षत्रम् । आचा० ४२० ।

पंचाल–दर्भेलवास्तव्यो देश पञ्चाल, द्रव्यव्युत्सर्गे देश । आव० ७१६ । पञ्चाल–देशविशेष । आव० २१६ । पञ्चमण्डल–पञ्चालदेश । उत्त० ३९० । काम्पिल्यपुर नगरस्य जनपद । ज्ञाता० २०७ । जितशत्रुजनपद । ज्ञाता० १४४ । पञ्चालजनपदनिवासिन । नंदी० १०४ । आर्यदेशेषु नवम पाञ्चाल जनपदविशेष । प्रज्ञा० ५५ । पञ्चाल । आव० २१९ ।

पंचालराया–पाञ्चालराज । आव० ७१९ ।

पंचासवपरिण्णाया–'पञ्चाश्रवा'–हिंसादय परिज्ञाता–द्विविधया परिज्ञया–ज्ञपरिज्ञया प्रत्याख्यानपरिज्ञया च परि-समन्तात् ज्ञाता यैस्ते पञ्चाश्रवपरिज्ञाता, आहिताग्न्यादेराकृतिगणत्वात् निष्ठाया पूर्वनिपात इति समासो युक्त एव परिज्ञात पञ्चाश्रवा इति वा । दशा० ११८ ।

पंजर–पञ्जर–वंशादिमयाच्छादनम् । राज० ६६ । पञ्जर–वंशादिमयप्रच्छादनविशेष । प्रश्न० ९९ । पञ्जर –पञ्जरा कार । जं० प्र० २४२ । पञ्जर –वंशादिमयप्रच्छादन-विशेष । सम० १३९ । पञ्जर–बन्धनविशेष । उत्त० ४९० । पञ्जर –वंशादिमयप्रच्छादनविशेष । सूर्य० २६४ । आचार्यादिपारतन्त्र्य परस्पर प्रति नोदना च । बृ० तृ० ८ अ । आयरिओ उवज्झाओ पवत्ति थेरो गणावच्छेतितो एतेहिं पचहिं परिग्गहितो गच्छो पचरो भण्णति । नि० चू० तृ० ६५ अ ।

पंजरदोष अथपरसारिविज्ञरयुक्तात् । भग० ५४८ ।

पंजरभग्ग–गुरुठुवएमेण पडिचोदेति गुरुं अन्ज्झमि सो । नि० चू० तृ० ६४ अ ।

पंजलिउडे–प्रकृष्ट –प्रधानो ललाटतटघटितत्वेन अञ्जलि–हस्तन्यासविशेष कृतो येन स प्राञ्जलिकृत । राज० ४४ । प्रकृष्ट भावान्वितत्वाऽञ्जलिपुटमस्येति प्राञ्जलि-पुट । उत्त० ५६ । प्रकर्षेण–अन्त प्रीत्यात्मकेन कृतो विहितोऽञ्जलि –उभयकरमीलनात्मकोऽनेनेति प्रकृताञ्जलि । प्रकृष्ट वा–भावान्विततयाऽञ्जलिपुटमस्येति प्राञ्जलि-पुट । उत्त० ६३ । आव० २६९ ।

पंजलीगड–प्रकर्षेण–अन्तप्रीत्यात्मकेन कृतो–विहितोऽञ्ज-लि –उभयकरमीलनात्मकोऽनेनेति प्रकृताञ्जलि । उत्त० ५६ ।

पंजलियड–प्रकृष्ट –प्रधानो ललाटतटघटितत्वेन अञ्जलि –हस्तन्यासविशेष कृतो विहितो येन स प्राञ्जलिकृत । सूर्य० ६ ।

पंजली–प्रकृताञ्जलि –प्रकृष्टतोषवती । ज्ञाता० १६६ ।

पंड–जनपदविशेष । भग० ६८८ ।

पंडए–पण्डक–नपुंसकम् । ठाणा० १६४ ।

पंडग–पण्डक –नपुंसकम् । ठाणा० ४४५ । पण्डते–गच्छति जिनजन्माभिषेकस्थानत्वेन सर्ववनेभ्यतिशायितामिति पण्डकम् । जं० प्र० ३६३ । पण्डक –नपुंसक । दश० २१५ ।

पंडगवण–पाण्डकवनम् । आव० १२४ । वनविशेष । ठाणा० ८० । पण्डकवन, पण्डते–गच्छति जिनजन्माभिषेक स्थानत्वेन सर्ववनेभ्यतिशायितामिति ण्वक प्रत्यय–पण्डक वनम् मेरोर्वनम् । जं० प्र० ३५९ ।

पंडरंग–पाण्डुरङ्ग मतविशेष । आव० ८५६ । नि० चू० प्र० १४८ अ ।

पंडरकड्ड–पाण्डुरकड्य–धवलगृहम् । आव० ६७१ ।

पंडरकुडुगा–पाण्डुरकुडय प्रसिद्धा गोपाला । आव० ४१८ ।

पंडरगाईण– । आचा० ४२१ (?) ।

पंडरज्जा–पाण्ड्वा मायोदाहरणे दृष्टान्त । आव० ३९३ । नि० चू० प्र० ३५१ अ ।

पंडरट्ठिअगाम–पाण्डुरास्थिकग्राम । आव० ११० ।

पंडरा–पाण्डुरा । आव० ४१७ ।

पंडरुल्लोयं–पाण्डुरोल्लोच श्वेतवस्त्रविभूषितम् । उत्त० ६६३।
पडवा– । ज्ञाता० २१२ ।
पडा–बुद्धि । बृ० प्र० ३४ अ ।
पडिय–पण्डित –साधु । अनु० १२० । पण्डित –कटुविपाककामगुणदर्शिता । आचा० ४३० । पापाड्डीन । सूत्र० ३३७ । पडा–बुद्धि सजाताऽस्येति पण्डित । बृ० प्र० ३४ अ । पण्डित–सातिशयबुद्धिमत' । ज० प्र० २०७ । पण्डा–तत्त्वानुगा बुद्धि सा सजाताऽस्येति पण्डित । उत्त० ४७ । पण्डित विनीतविनेय । उत्त० ६१ । पण्डित –पापाड्डीन । सूत्र० १२७ । पण्डित –पण्डिताभिमानी शुष्कतर्कदर्पाध्माता । सूत्र० ३२३ । पण्डित –बुद्धे तत्त्व, सयत । ठाणा० १७५ । पण्डित –सर्वविरत । सम० ३४ ' पण्डित –मुनिश्रितशास्त्रार्थ । उत्त० ३२० । पण्डित –चारित्रवान् । उत्त० २४२ । पण्डित –व्यवहारेण शास्त्रज्ञो जीव । भग० १०२ । पण्डित –पण्डा–बुद्धि सजाता यस्य स इति पण्डित । बृ० प्र० ३४ अ । पण्डितः–सम्यग्ज्ञानवान् । दश० ६६ ।
पडियपडियमरण–साराधन सर्वविरतमरणम् । आउ०
पडियमरण–सर्वविरतिमरणम् । भग० ६२४ । पण्डितमरणम्, मरणस्य नवमो भेद । उत्त० २३० ।
पंडिया–पण्डिता –पापोपादानपरिहारितया सम्यक्पदार्थधर्मचरणाय समुत्थिता भवन्तीति । आचा० २४८ । वत्ता भोगाण पडियाइयणे जे दोसा परिजाणति । दश० चू० ४१ ।
पंडु–पाण्डु–देशविशेषे धूलीरूपा सती प्रसिद्धा मृत्तिका । जीवा० २३ । पाण्डु –आपाण्डु, आ–ईषत् शुक्लत्वमागितियावत् । उत्त० ६८६ । पाण्डु । ओघा० १८८ ।
पंडुअ–पाण्डुक निधि, नवनिधौ द्वितीया । ज० प्र० २५८ ।
पंडुइयमुही–पाण्डुकितमुखी–दीनास्या । ज्ञाता० ३३ ।
पंडुकंवलसिला–पाण्डुकम्बलशिला । ज० प्र० ३७२ । पाण्डुकम्बलशिला, द्वितीयाऽभिषेकशिलानाम् । ज० प्र० ३७२ ।
पंडुकवलसिलाओ– । ठाणा० ८० ।
पंडुगंग–कुशीलो । दश० चू० ११२ ।
पंडुमत्तिया–पाण्डुमृत्तिका–देशविशेषे या धूलीरूपा सती "पाण्डु" इति प्रसिद्धा । जीवा० २३ ।
पंडुमहुरं–पाण्डवकृत दक्षिणवेलाकूले नगरम् । ज्ञाता० २२५ ।
पंडुमहुरा–पाण्डुमथुरा । सस्त० १६ । पाण्डुमथुरा–श्रुतिमतिविषये पाण्डुपुरी । आव० ७०८ । पाण्डुमथुरा । उत्त० १७९ ।
पंडुयए–पाण्डुक, नवनिधौ द्वितीया । ठाणा० ४४८ । पाण्डुरक–कालपरिणामतस्तथाविधरोगादेर्वा प्राप्तवलक्षभावम् । उत्त० ३३३ ।
पंडुरग–पाण्डुराङ्ग –नैयायिकादिपायण्डमाश्रितम् । अनु० १४६ । पाण्डुराङ्ग –भस्मोद्धलितगात्र । अनु० २५ ।
पंडुर–पाण्डुर'–शुक्ल । ज्ञाता० ६३ । पाण्डुर–सुधाधवलम् । ओघ० ४ । पाण्डुर–अकलङ्कम् । जीवा० २७२ । पाण्डुर –सुधाधवल । ज्ञाता० ३ ।
पंडुरओ–श्वत । आव० ४१६ ।
पंडुरग–पाण्डुराग –शैव । ज्ञाता० १९ । पाण्डुरक । भग० १६७ ।
पंडुरतल–पाण्डुरतल–सुधामयतलम् । ज० प्र० १०६ ।
पंडुरपडपाउरण–पाण्डरो–धौतः पट –प्रावरण येषां ते । अनु० (?) ।
पंडुरपत्त–पाण्डुरपत्र–पीर्णपत्रम् । उत्त० ३३४ ।
पंडुरा–पाण्डुरा–श्वेता । उत्त० ६८५ ।
पंडुराय–हस्तिनागपुरे राजा । ज्ञाता० २०८ ।
पंडुरोग–पाण्डुरोग । ज० प्र० १२५ ।
पंडुलइयमुही–पाण्डुकितमुखी–पाण्डुरीभूतवदना । निरय० ६ ।
पंडुल्लंगितमुही–पाण्डुराङ्कितमुखी । आव० १५१ ।
पंडुल्लइयमुहा–पाण्डुकितमुखी–पाण्डुरीभूतवदना । विपा० ४१ ।
पंडुसिला–पाण्डुशिला । ज० प्र० ३७१ ।
पंडुसेण–पाण्डुपुत्र । ज्ञाता० २२१ । पाण्डुपणः–सवेगोदाहरणे पाण्डुवशेऽस्यो राजा । आव० ७०१ ।
पंडे–पण्डत्वात्–नपुसकत्वात् । ओघ० १६२ ।
पंडोल–पटोल' वनस्पतिविशेष । प्रज्ञा० ३७ ।
पंत–प्रान्तः–दरिद्रप्राय । ओघ० १६२ । प्रान्त –भुक्ता-

वशेष । ज्ञाता० १११ । प्रान्त-स्वाभाविकरसरहित, स्वल्पं वा द्वेषरहितम् विगतधूमम् । आचा० १४४ । प्रान्त-अवमम् । उत्त० ४१५ । प्रान्त-तदेव व्यापन्नविनष्टम् । बृह० प्र० २२० । प्रान्त-नीरसम् । उत्त० २६४ । प्रान्त-पर्युषित वल्लचनकादल्प वा । आचा० २११ । प्रान्तं-प्रकृष्टमान्त प्रान्त वल्लादि पर्युषितम् । ठाणा । २९८ । प्रान्त-नीरसप्रायम् । ओघ० ४४ । प्रान्तम् । ओघ० १४८ । प्रान्त-अमनोज्ञम् । भग० १७४ । प्रान्त-असारम् । दश० १८७ । पन्ते-प्रान्तविषये । ओघ० १४८ । आहारे दृष्टान्तम् । भग० ४८४ । प्रान्त-प्रकृष्टतर । प्रश्न० १३-।

पतकुल-प्रान्तकुल चण्डालादि । ठाणा० ४२० ।

पंतकुलाणि-प्रान्तकुलानि-तुच्छप्रायगृहाणि-दरिद्रकुलानि वा । उत्त० ४१६ ।

पतदेवया-प्रान्ता देवता । दश० । १०३ ।

पता-प्रान्ता-प्रत्यनीका । आव० ६३३ । प्रान्ता-धर्मनभिमुखी । पिण्ड० १७२ ।

पताव-प्रताडयत् । पिण्ड १०० ।

पतावण-ताडनम् । ओघ० १४६ ।

पतावेता-ताडयित्वा । नि० चू० प्र० १०० आ ।

पताहार-प्रान्ताहार प्रकर्षेणाऽन्त्यं वल्लादिव भुक्तावशेष पर्युषित वा । ओघ० ४० ।

पति-एकस्यां दिशि या श्रेणि पङ्क्तिः । जीवा० १८१ ।

पती-पङ्क्ति -युक्तगुपविष्टपुरुषादिसम्बन्धोनि । उत्त० ५६ ।

पतोसा-एकस्यां दिशि या श्रेणि सा पङ्क्तिः । ज० प्र० २४ ।

पथ-पन्था-देशाद्विवक्षित देशान्तरप्राप्तिलक्षण सम्यक्त्वाद्यात्मिरूप । सूत्र० १६७ ।

पथए-पान्थक -धन्यसार्थवाहस्य दासचेट । ज्ञाता० ७६ ।

पथकोट्ट-पार्श्वघात । विपा० ३६ ।

पथवकरण- । ज्ञाता० २३६ ।

पथवकोट्टी- । ज्ञाता० २३६ ।

पथग-शैलगराजमन्त्री पथक । ज्ञाता० १०४ । पंथक-मार्गेबोन्हरणे वामकालिकपुत्र । आव० ७०४ ।

पन्थक -ब्रह्मदत्तपत्नीनागयशाया पिता । उत्त० ३७६ ।

पथघाइया-पथि-मार्गे-अधपथे घातिका गन्तृणां हनन पथिघातिका । प्रश्न० ३८ ।

पथनिज्झाई-पन्थान निद्ध्यातु-प्रलोकित शीलमस्येति पथनिद्ध्यायी । आचा० २१५ ।

पथब्भासे-पथाभ्यास -समीपम् । ओघ० २५ ।

पथा-यस्मिन् ग्रामनगरपल्लीप्रतीकाना किञ्चिदेकतरमपि नास्ति स । बृ० द्वि० १२२ अ ।

पथिया-पन्थान नित्य गच्छतीति पान्थास्त एव पान्थिका । ज्ञाता० १५० । बहुवस्त्रदेशजे पेच्छिया ते वा भणिस्सा । नि० चू० प्र० ३५८ अ ।

पदुइया-भणिया । नि० चू० प्र० २०५ आ ।

पसु-रयो अचित्तो पसु । नि० चू० तृ० ७० अ । प्राय । नि० चू० प्र० २३ अ ।

पसुखार-पांशुक्षार -ऊषरलवणम् । दश० ११८ ।

पसुरिया-पांशुरिका-रज उद्धात । आव० ७३५ ।

पसुवुट्ठी-पांशुवृष्टि । भग० १९५ । पांशुवृष्टि धूलिवर्षणम् । जीवा० २८३ ।

पसू-धूमाकार आपाण्डुश्च रज अचित्तश्च पांशु । आव० ७३१ ।

पइ-पाति-रक्षति ता-भार्यामिति पतिः । उत्त० १८ ।

पइणा-प्रतिज्ञा-प्रद्युम्नसेनसुता ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त ३७६ ।

पइट्ठ-प्रविष्ट । दश० ५६ । प्रतिष्ठ-भूपार्श्वपिता । आव० १६१ । प्रतिष्ठित -शास्त्रीयद्वितीयमासनम् । ज० प्र० ४६० ।

पइट्ठा-प्रतिष्ठा-अपायावधारितस्यैवार्थस्य हृदि प्रभेदेन प्रतिष्ठापनम् । नदी० १७७ ।

पइट्ठाइ-प्रतिष्ठति । आव० ५७८ ।

पइट्ठाण-शालवाहननगरी । बृ० प्र० २७ आ । प्रतिष्ठान-अवस्थानम् । अनु० १२६ । प्रतिष्ठान-त्रिसोपानमूलपाद । ज० प्र० ४२ । प्रतिष्ठान - त्रिसोपानमूलपाद । जीवा० १९८ । प्रतिष्ठान-अवस्थानम् । प्रश्न० ६३ । प्रतिष्ठान-मूलपाद । जीवा० ३६६ । प्रतिष्ठान-शालिवाहननगरम् । आव ८६ । प्रतिष्ठान-मूलपाद । जं० प्र० २३ ।

पइट्ठिअ–प्रतिष्ठित –प्रकर्षेण स्थितवान् । दश० ७० ।
पइट्ठिय–प्रतिष्ठित–नारकादिभावेनावस्थितम् । भग० ८२ । प्रतिष्ठित –अपुनरागत्या व्यवस्थित । प्रश्न० १०८ ।
पइट्ठिया–प्रतिष्ठिता साद्यपर्यवसित काम स्थिता । उत्त० ६८४ ।
पइठाणं–प्रतिष्ठानं–वैधर्म्योदाहरणे नगरम् । आव० ६६८ ।
पइणी–पचनी नरकपालस्थानम् । आव० ६११ ।
पइण्ण–प्रकीर्ण–इतस्ततो विक्षिप्तम्, असम्बद्धम् । उत्त० ३४६ । प्रकीर्णं । बृ० प्र० १२६ आ ।
पइण्णकहा–णेगमसंगहववहारेहिं व कहिज्जति सा उस्सग्गो पइण्णकहा । नि० चू० प्र० २४० अ ।
पइण्णपण्णो–प्रपणीयसुत्तो अगीतो अपरिणामगो य, एतेसिं वट्टेसुद्दस कहितो पइण्णपण्णो । नि० चू० तृ० ८१ अ । प्रकीर्णप्रज्ञ–प्रज्ञा–छेदभूतान्त पाती रहस्यार्थ स प्रकीर्णो येन स प्रकीर्णप्रज्ञ । बृ० प्र० १३० अ ।
पइण्णवाई–प्रतिज्ञावादी–प्रतिज्ञया वा इदमित्थमेव इत्येकान्ताभ्युपगमरूपया वदनशील । उत्त० ३४६ । प्रकीर्णवादी–प्रकीर्णं–इतस्ततो विक्षिप्तम्, असम्बद्धमित्यर्थं, वदति–वक्तीत्येवंशील, वस्तुतत्त्वविचारेऽपि यत्किञ्चनवादी । यः पात्रमिदमपात्रमिदमिति वाऽपरीक्ष्यैव कर्णाविद्धगत श्रुतरहस्य वदतीत्येवंशील । उत्त० ३४६ ।
पइण्णविब्भुत– । नि० चू० प्र० १०२ आ ।
पइण्णविज्जो–प्रकीर्णविज्ञ –छेदभूतान्तर्गता रहस्यवचन पठति सम्यते सा । बृ० प्र० १३० अ ।
पइण्णा–प्रतिज्ञा–निश्चयरूपोऽभ्युपगम । राज० १३३ । प्रकीर्णा–अप्रतिनियता । बृ० प्र० २६४ अ ।
पइन्न–प्रदत्तम् । प्रश्न० ११५ । प्रतिज्ञा–पक्ष । दश० २६३ ।
पइन्नगा–प्रकीर्णकानि । प्रश्न० २६ ।
पइन्नतव–प्रकीर्णतप श्रेण्यादिनियतरचनाविरहित स्वशक्त्यपेक्ष यथाकथञ्चित्क्रियमाण तप । उत्त० ६०१ ।
पइन्ना–प्रतिज्ञा–निदानबन्धनरूपा आशसा । सूत्र० २६० ।
प्रकीर्णा–निस्तीर्णा आजन्मपालिता । प्रश्न० १०५ ।
पइमा–प्रतिमा–प्रद्युम्नसेनसुता ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त० ३७६ ।
पइभाए–प्रतिभय –भयजन । ज्ञाता० ७६ ।
पइमणुरत्ता–भर्तार प्रति रागवती । ज्ञाता० २०२ ।
पइया–पतिता जात्यादेर्बहिष्कृता । अन्त० १२ ।
पइरिक्क–स्त्र्यादिविरहितेन विविक्त व्याबाधं वा । उत्त० ११० । प्रतिरिक्त विजनम् । भगव ५४३ । प्रतिरिक्त–एकान्त । ज० प्र० १०७ । प्रचुरतरम् । ओघ १०१ । प्रतिरिक्तम् । आव० ६६ । विजन प्रचुर वा एकान्तम् । बृ० तृ० ११६ आ । एकान्त –स्त्र्याद्यसङ्कुल । उत्त० ६६५ ।
पइरिक्कमज्झितघयविहीए–प्रतिरिक्तमभ्यङ्गनविधिना । आव० ६५ ।
पइरिक्कय–प्रचुर । ओघ० १०३ ।
पइल्लं–पदं–श्लीपद पादादौ काठिन्यम् । प्रश्न० १६१ ।
पइवं–तैलदशाभाजनम् । भग० ३११ ।
पइविज्जो–जो पुण आदिरवेण सव्व कहेंति सो । नि० चू० तृ० ८१ आ० ।
पइविसेस–प्रतिविशेष –प्रतिनियतविशेष । नंदी० ८५ ।
पईव– । ज्ञाता० २१३ ।
पउंजति–प्रयुणेण जजेति । नि० चू० प्र० ११० अ० ।
पउअंगे–प्रयुताङ्ग–चतुरशीत्या लक्षैर्नयुतं । अनु० १०० ।
पउए–प्रयुतम् चतुरशीत्या लक्षैः प्रयुताङ्गं । अनु० १०० । भग० २१० । कालमानविशेष । भग० २७५ ।
पउच्छा– । ज्ञाता २१६ ।
पउट्ट–परिवृत्त परिवर्त्तवाद इत्यर्थ । भग० ६६८ ।
पउट्टपरिहार–परिवृत्यपरिहार । भग० ६६७ । शरीरान्तरप्रवेश । भग० ६७३ । परावर्त्य परिहार । आव० २१४ ।
पउट्ठ–प्रकोष्ठ –कूर्पराधस्तनभाग । भग० ५४० ।
पउट्ठा–प्रतिष्ठा । आव० ८०० ।
पउण–प्रगुणभूत । आव० ४०० । प्रगुण । आव० २२७ ।
पउणइ–प्रगुणीभवति । आव० ६७१ ।

पउतंग-प्रयुताङ्ग चतुरशीतिरयुतशतसहस्राणि प्रयुताङ्गम्। जीवा० ३४५। ठाणा० ८६।

पउत-चतुरशीति प्रयुताङ्गशतसहस्राणि प्रयुतम्। जीवा० ३४५। ठाणा० ८६। प्रयुक्त-योत्रित। जीवा० १६३। प्रयुक्त-प्रयोग। भग० १८२। प्रज्ञा० ४३६।

पउत्तदव्वसम्म-यत्प्रयुक्तं द्रव्यं लाभहेतुत्वादात्मनः समाधानाय प्रभवति तत्प्रयुक्तद्रव्यसम्यक्। आचा० १७६।

पउत्ति-प्रवृत्ति-व्यक्ततरवार्ता। ज्ञाता० ८४।

पउत्ती-प्रवृत्ति। आव० ४१६।

पउत्थ-प्रोषितम्। आव० ३४२। प्रोषितम्। उत्त० १४७।

पउत्थभत्तारा- । नि० चू० प्र० १०९ आ।

पउत्थवइया-प्रोषितपतिका। आव० ६४०। प्रोषितभर्तृका। ओघ० १५०। प्रोषितभर्तृका। आव० ३६८।

पउप्पए-प्रपौत्रकः-प्रशिष्य। भग० ५४६। शिष्यसन्तान। भग० ६६१।

पउमंग-पद्माङ्ग - चतुरशीतिरुत्पलाङ्गशतसहस्राणि। जीवा० ३४५। कालमानविशेष। ठाणा० ८६। कालमानविशेष। भग० ८८८। कालमानविशेष। सूर्य० ६१। चतुरशीत्यालक्षैरुत्पलैः पद्माङ्गम्। अनु० १००।

पउम-पद्म-हिमवति ह्रद। ठाणा० ७३। पञ्चमजिनभिक्षादाता। समं० १५१। आगामिन्या अवसर्पिण्या अष्टमचक्री। समं० १५४। कालमानविशेष। भग० २१०। भग० २७५। आगामिन्या अवसर्पिण्यां अष्टमबलदेव। समं० १५४। कालमानविशेष। भग० ८८८। जलरुहो वनस्पतिविशेष। प्रज्ञा० ३३। कालमानविशेष। सूर्य० ६१। पद्म-सुमतिजिनप्रथमभिक्षादाता। आव० १४७। पद्म-अष्टमबलदेव। आव० १५६। पद्म-चतुरशीति लक्षैः पद्माङ्गैः। अनु० १००। ज्ञाता० २५३। पद्म-कमल-पद्माभिधानं गन्धद्रव्यं वा। जीवा० २७७। पद्म-पुष्करम्। जीवा० ३३३। चतुरशीति पद्माङ्गशतसहस्राणि पद्मम्। जीवा० ३४५। पद्मम्। प्रज्ञा० ३७। पद्म-बिन्दुजालरूपम्। जं० प्र० ५२८। सहस्रपत्र-देवैरिकल्पितं पद्मं। आव० २३२। पद्म-अरविन्दम्। दश० १९५। सौधर्मकल्पे पद्मावतंसकविमाने सिंहासनम्। ज्ञाता० २५३। पद्म-कमल गन्धद्रव्यविशेषो वा। समं० ६१। कल्पावतंसिकस्य प्रथममध्ययनम्। निरय० १६। पद्म। ज्ञाता० ६६। पद्मकम्। आचा० ३६३। पद्म-सूर्यविकाशिपङ्कजम्। राज० ८। पद्मार्थ-भगवत्यामेकादशशते दशमोद्देशकः। ५११। पद्म-पद्माभिधानं गन्धद्रव्यम्। जं० प्र० ११७। आणतकल्पे विमानम्। समं० ३५। सहस्रारकल्पे विमानम्। समं० ३३। पद्म-कमल, एतदभिधानगन्धद्रव्यम्। औप० १६। पद्म-सूर्यविकासि। जीवा० १७७। पद्म-ह्रदविशेष। ज्ञाता० १२८।

पउमगंधा-पद्मगन्धा। जं० प्र० ३१३।

पउमग-पद्मक कुङ्कुमकेसरम्। दश० २०६।

पउमगुम्म-कल्पावतंसिकस्य सप्तममध्ययनम्। निरय० १६। पद्मगुल्म-नलिनगुल्मविमान। उत्त० ३७६। सहस्रारे विमानविशेष। समं० ३५। पद्मगुल्म-विमानविशेष। उत्त० ३६५।

पउमजाल-पद्मजालं सर्वरत्नमयपद्मात्मक। जीवा० १८१।

पउमणाभे-धातकीखण्डापरकङ्कायां नरपति। ज्ञाता० २१३।

पउमणिकंदो-पद्मिनीकन्द-उत्पलिनीकन्द। प्रज्ञा० ३७।

पउमद्दह-पद्मद्रहो नाम द्रह पद्मह्रदो नाम ह्रदो वा। जं० प्र० २८४।

पउमद्दहप्पभाइ-पद्मद्रहप्रमाणि-पद्मद्रहाकाराणि आयतचतुरस्राकाराणि। जं० प्र० २८८।

पउमपम्ह-पद्मपक्ष्म-पद्मपत्रम्। जीवा० ३८६।

पउमपम्हा-पद्मगर्भा। प्रभ० ७०।

पउमप्पभा-पद्मप्रभा दक्षिणपुष्करिणीनाम। जं०प्र०३३५।

पउमप्पय-परम्परा। सू० तृ० ११३ अ।

पउमप्पह-इह निष्पङ्कतामङ्गीकृत्य पद्मस्येव प्रभा यस्याऽसौ पद्मप्रभ, षष्ठजिन। आव० ५०३।

पउमभद्द-कल्पावतंसकस्य पञ्चममध्ययनम्। निरय०१६।

पउमरह-पद्मरथ-सर्वकामविरक्तश्चविषये देवलासुतराजकुमार। आव० ७१४।

पउमराग-पद्मराग-रत्नविशेष। जं० प्र० ४८।

पउमरुक्ख-पद्मवतिविशालतया वृक्ष इव पद्मवृक्षः । जीवा० ३३३ ।

पउमलय-पद्मलता-मृणालिका । भग० ४७८ ।

पउमलयभत्तिचित्तं- । आचा० ४२३ ।

पउमलया-पद्मलताः, पद्मिन्यः । जं० प्र० २६२ । पद्मलता-स्थलकमलिनि पद्मकाभिधानवृक्षलता वा । औप० ६ । पद्मलता-पद्मिनी । जीवा० १८२ । लताविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । पद्मलता-पद्मिन्यः । (?) ।

पउमलेसा-पद्मगर्भवर्णा लेश्या पद्मलेश्या । ठाणा० १७५ ।

पउमवडेंसए-सौधर्मकल्पे विमानः । ज्ञाता० २५३ ।

पउमवरवेइया-पद्मवरवेदिका-पद्मप्रधानावेदिका । जीवा० १८३ । पद्मवरवेदिका, देवभोगभूमिः । (?) । पद्मवरा-पद्मप्रधानावेदिका । (?) ।

पउमवूह-पद्माकारोव्यूहः-पद्मव्यूहः-परैरामनभिभवनीयः, सैन्यविनाशविशेषः । प्रश्न० ४७ ।

पउमसंड-पद्मखण्डं-चन्द्रप्रभस्य तृतीयपारणकस्थानम् । (?)

पउमसर-पद्मसरः । आव० १७० । पद्मसरः । आव० १८५ । पद्मानि प्रधानोत्पद्मानि सरसि तद् पद्मसरः । ठाणा० ५०२ । चतुर्दशस्वप्ने दशमम् । ज्ञाता० २० ।

पउमसिरी-नवमचक्रिणः स्त्रीरत्नम् । सम० १५२ अ । पद्मश्री-मेघनादविद्याधरकन्या । आव० ३६३ । धनमित्रसार्थवाहस्य बीया भज्जा । नि० चू० तृ० १२८ अ । पद्मश्री.-योगसंग्रहे निरपलापदृष्टान्ते दन्तपुरनगरे धनमित्रवणिजस्य सत्वी भार्या । आव० ६६६ ।

पउमसेण-कल्पावतंसिकस्य षष्ठमध्ययनम् । निरय० १६ ।

पउमा-धर्मकथाया नवमवर्गस्य प्रथममध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ । भीमराक्षसेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । मुनिसुव्रतस्वामिनो जननी । सम० १५१ । भीमराक्षसेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ । शक्रदेवेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० २०२ । वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ । पद्मा-शक्रदेवेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । जीवा० १६५ । साधारणबादरवनस्पतिकायविशेष. । प्रज्ञा० ३४ । धर्मकथाया पञ्चमवर्गस्य त्रयोदशममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ । धर्मकथायाः नवमवर्गस्य प्रथममध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ । पद्मा-पूर्वस्यां पुष्करणीनाम । जं० प्र० ३३५ । कालमानविशेषः । ठाणा० ८६ ।

पउमाइं-पद्मानि सूर्यविकासीनि ईषद् श्वेतानि वा । जं० प्र० २६ ।

पउमाकारं-पद्माकारम् । आव० ४२७ ।

पउमाते-शक्रेन्द्रस्याग्रमहिष्या राजधानी । ठाणा० २३१ ।

पउमाभ-यस्मिन् गर्भगते देव्या. पद्मशयने दोहदो जातः, तच्च तस्यै देवतया सज्जितं, पद्मवर्णश्च भगवान् तेन पद्मप्रभ इति । आव० ५०३ ।

पउमावई-पद्मावती-चम्पायां कूणिकराज्ञो भार्या । भग० ३१६ । पद्मावती-पाश्चात्यरुचकवास्तव्या चतुर्थी दिक्कुमारीमहत्तरिका । जं० प्र० ३११ । पद्मावती-मुनिसुव्रतमाता । आव० १६० । पद्मावती-तेतलीपुरनगरे कनकरथराजपत्नी । आव० ३७३ । पद्मावती-द्रव्यव्युत्सर्गे चेटकदुहिता । चम्पानगरेशदधिवाहनपत्नी करकण्डुमाता । आव० ७१६ । कृष्णस्य देवी । निरय० ४ । धर्मकथाया नवमवर्गस्य प्रथममध्ययने देवी । ज्ञाता० २५१ । रोहीतकनगरे महाबलराज्ञो भार्या । निरय० ४० । कोणिकस्य राज्ञी । निरय० १६ । कालकुमारपत्नी । निरय० १६ । पद्मावती-शिलायोगदृष्टान्ते हैहयकूलसंभूतवैशालिकचेटकस्य द्वितीया पुत्री । आव० ६७६ ।

पउमावती-करकण्डुमाता । नि० चू० प्र० १६४ अ । नि० चू० द्वि० ४६ अ । नरवाहनराज्ञी । व्य० प्र० २२७ आ । कनकरथस्य राज्ञी । ज्ञाता० १८४ । भीमराक्षसेन्द्रस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ तेतलपुरे तेतलकराजपत्नी । ज्ञाता० १०४ । साकेतनगरे पद्मबुद्धिराज्ञी । ज्ञाता० १३० । पद्मावती-शतानीकराज्ञी पुत्रोदायनस्य पत्नी । विपा० ६८ । पद्मावती-अन्तकृद्दशानां पञ्चमवर्गस्य प्रथमाध्ययनम् । अन्त० १५ । पद्मावती-पश्चिमरुचकवास्तव्या चतुर्थी दिक्कुमारी । आव० १२२ । पद्मावती-चेटकदुहिता दधिवाहनराज्ञी । उत्त० ३०० । पद्मावती-महापद्मराज्ञी । उत्त० ३२६ । भरतारवे देवी । व्य० प्र० २८० आ ।

पउमावतीदेवी-धूतकटेपग्राहोक्ता देवी । ज्ञाता० १०८ ।

पउमासण–पद्मासन–पद्माकारमासनम् । जीवा० २०० ।
पउमुत्तर–पद्मोत्तर –शुक्ललेश्याया आस्वादे दृष्टान्त । प्रज्ञा० ३६४ । दशमचक्रीपिता । सम० १५२ । पद्मोत्तर – दिग्हस्तिकूटनाम । सम० १५२ । पद्मोत्तरः नवमचक्री-महापद्मपिता । आव० १६२ ।
पउमुत्तरा–पद्मोत्तरा शर्कराभेद । ज० प्र० ११८ ।
पउमुप्पल–पद्मोत्पल–मद्यस्याश्चाकाकार पात्रम् । आ० २११ । जस्स अहो णाभी पउमागिती उप्पलागिती वा त पउमुप्पल । नि० चू० प्र० १२५ । पद्मोत्पलाकारपुष्पक-मुत्तम् । बृ० द्वि० २४५ अ ।
पउमे– । नि० चू० प्र० १६० ।
पउमोत्तरा–पद्मोत्तरा । जीवा० २७८ ।
पउयगे–कालमानविशेष । भग० ८८८ ।
पउर–प्रचुर । ओघ० १२० ।
पउरजघ–प्रचुरजङ्घ –पुष्टजङ्घ । ज० प्र० १३१ ।
पउरजणवय–पौरजनपदम् । आव० १७४ ।
पउरत्थ–प्रचुराथ.–प्रभूताथ । आव० ४१३ ।
पउरा–पौरा –पुरवासिन । बृ० प्र० १५५ अ ।
पउराए–प्रचुराणि प्रचुरकाणि–प्रभूतानि । प्रचुर आयो-लाभो यस्मिन् । उत्त० २८९ ।
पउल–साधारणबादरवनस्पतिकायविशेष । प्रज्ञा० ३४ ।
पउलण–पचनविशेष । प्रश्न० १४ ।
पउलिय–पक्क अगिणा पउलिय । नि० चू० द्वि०१५७आ
पउल्लग–भाजन स्थाल्यादि । दश० ६७ ।
पउसा–म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
पए–प्राग्प्रत्युषसि । ओघ० ८१ । प्रगे । आव० ८६, ३३५, ६४० । प्राग्–पूर्वम् । ओघ० ४७ । पूर्वं, प्रगे । बृ० द्वि० १६१ आ ।
पएणियार–प्रकृष्ट एणीचार प्रैणीचार । प्रश्न० १४ ।
पएस–प्रदेश –लघुतरम् । भग० ३८१ । प्रकृष्टो–निरशो धर्माधर्माकाशजीवानां देश –अवयवविशेष प्रदेश । ठाणा० २४ । प्रदेश –देशैकदेश । ज० प्र० ३११ । प्रदेश –कर्मपरमाणु । प्रज्ञा० २१८ । प्रदेश –त्रसरेण्वा दिरूप । जीवा० ३२२ । प्रदेश –परमाणु । आचा० १३ । प्रदेश–अग्र । विशेष० ६४७ । प्रदेश –जीव-प्रदेश कर्मपुद्गलसम्बन्ध । आव० ५६८ । सयमस्या-नाविभागपरिच्छेद । बृ० तृ० १५ आ । प्रकृष्टो–निरशो देश प्रदेशः । अनु० ६७ । प्रकृष्टो–निरश भागः । प्रकृष्ट – सर्वसूक्ष्म पुद्गलास्तिकायस्य देशो–निरशो भाग प्रदेशः अनु० ६८ । प्रकर्षेणाल्पत्वात्प्रदेशान्तराभावत क्वचि-दप्यनुगतरूपाभावलक्षणेन दिश्यते–प्राग्वदुपदिश्यत इति प्रदेश –निरशो भागः । उत्त० ६७२ । प्रदेश –सूक्ष्मतमा-वस्य अन्त्यप्रदेशजीववादिन अस्य एव प्रदेशो जीव इत्यभ्युपगत । उत्त० ५२ । लघुतरभाग । ज० प्र० १४४ ।
पएसकम्म–प्रदेशा –कर्मपुद्गला जीवप्रदेशेष्वोतप्रोतानां तद्रूप कर्म प्रदेशकर्म । भग० ६५ ।
पएसग्ग–प्रदेशाग्र –प्रदेशपरिणाम । ठाणा० २५१ ।
पएसघण–प्रदेशघन –सस्थानविशेष । आव० ४४४ ।
पएसणामणिहत्ताउए–प्रदेशा –कर्मपरमाणव ते च यत्र यतोऽप्यनुभूयमाना परिशुह्यन्ते तत्प्रधान नाम तेन सह निधत्तमायु प्रदेशनामनिधत्तायु । प्रज्ञा० २१८ ।
पएसनिव्वत्तसठाण–प्रदेश –आत्मप्रदेशैर्निर्वृत्त–निष्पन्न स-स्थान यस्य स. प्रदेशनिर्वृत्तसस्थान । प्रज्ञा० १०८ ।
पएससकम–परकर्मप्रदेशस्यप्रकृतिस्वभावेन परिणाम्यते सः प्रदेशसक्रम । ठाणा० २२१ ।
पएसा–प्रदेशा –जीवप्रदेशेष्वोतप्रोता कर्मपुद्गला । भग० ६५ । प्रदेशा –जीवप्रदेशा एसां [redacted] जीवप्रदेशाः, चरम-प्रदेशजीवप्ररूपी निह्नव । आव० ३११ ।
पएसी–प्रदेशी । आव० १६७ ।
पओअण–प्रयोजन–प्रवर्तनम् । उत्त० ५०३ ।
पओए–प्रतोद –आरादण्डलक्षण । दश० २५० ।
पओग–कायादिप्रयोग । ओघ० २२१ । प्रयोग –चेतना-वतो व्यापार । विशे० १०६० । प्रयोग –हरणक्रियायां प्रेरणमप्यनुज्ञा च । आव० २३ । प्रयोग –उपाय. । राज० १४६ । प्रयोग –मन प्रभृतीनां व्याप्रियमाणानां जीवेन हेतुकर्तृभूतेन यद् व्यापारण प्रयोजन स प्रयोग । ठाणा० १०७ । सम्यक्त्वादिपूर्वो मन प्रभृतिव्यापार, अथवा सम्यगादिप्रयोग –उचितानुचितोभयात्मक औदयिकव्यापारः ठाणा० १५१ । प्रयोग –प्रज्ञापनाया षोडशमं पदम् ।

प्रज्ञा० ६ । प्रयोगः-प्रकर्षेण युज्यते व्यापार्यते-क्रियासु सम्बन्ध्यते वा साम्परायिकेर्यापथकर्मणा सहात्मा अनेनेति प्रयोगः-परिस्पन्दक्रिया आत्मव्यापार इति, । प्रज्ञा० ३१७ । प्रयोगः-प्रयुज्यते इति व्यापारो धर्मकथाप्रबन्धो वा । सू० २३९ (?) । प्रयोगः-वीर्यान्तरायक्षयोपशमजोव-वीर्यजनितो व्यापारः । उत्त० २०१ । प्रयोगः-व्यापारः । ज्ञाता० १७७ । प्रयोगः-व्यापारणं करणं आसेवा व्यापारः । ठाणा० ५१५ । प्रयोजनं, सपरिस्पन्द आत्मनः क्रियापरिणामो व्यापारः इत्यर्थः । सम० ३१ । व्यावृतिः । सम० १२७ । व्यापरण-करणम् । उत्त० ५८८ । प्रयोगः-जीवव्यापारः । भग० ५५ । प्रयोगः-कलान्तरम् । ज० प्र० २१२ । प्रयोगः-स्वकलसाधनव्यापारः । दश० १२३ । कायादिप्रयोगः । व्य० द्वि० ३६१ अ ।

पओगकरण-प्रयोगकरणम् । उत्त० १९७ ।

पओगकिरिया-प्रयोगक्रिया मनोवाक्कायलक्षणा । सूत्र० ३०४ । प्रयोगक्रिया, त्रिशतिक्रियामध्ये षोडशमो । आव० ६१२ । प्रयोगो-मनोवाक्कायलक्षणस्तस्य क्रिया-करण व्यापृतिरिति प्रयोगक्रिया, अथवा प्रयोगैः-मनःप्रभृतिभिः क्रियते-बध्यत इति प्रयोगक्रिया कर्मेत्यर्थः । ठाणा० १२१ ।

पओगगती-प्रयोग-प्रागुक्तः पञ्चदशविध. स एव गतिः प्रयोगगतिः । प्रज्ञा० ३२५ ।

पओगपरिणया-जीवव्यापारेण शरीरादितया परिणताः । भग० ३२८ ।

पओगबंधे-जीवप्रयोगकृत । भग० ३९४ ।

पओट्ठु-प्रद्विष्टः । बृ० प्र० २३१ अ ।

पओय-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।

पओयणं-प्रयोजनं-अवश्यकरणीयं प्रयोजनम् । प्रश्न० २४ । प्रयोजनम् । प्रज्ञा० ४४७ । येन प्रयुक्तः प्रवर्तते तत् प्रयोजनम् । आव० १७७ ।

पओयलट्ठी-प्रतोदयष्टिः-प्राजनकदण्डम् । औप० ६४ ।

पओसगिओ-प्राभृतम्: । आव० १८७ ।

पओलिता-पक्वा । उत्त० १७९ ।

पओस-प्रद्वेषम् । ओघ० १४६ । श्लेष्मविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । प्रदोष-द्वेषम् । उत्त० ६११ । पार्श्वापत्यप्रद्वेष । ठाणा० २१४ । प्रदोषः । आव० ६४० ।

पओसकाल-प्रदोषकाले-रजनीमुखसमयः । उत्त० ५३६ ।

पओसा-प्रद्वेषः क्रोधादिः,नवमी प्रतिसेवा । भग० ९१६ ।

पओसिया-जनपदविशेषः । भग० ४६० ।

पकंठगा-पीठविशेषः, आवर्तवृत्तो पर्यन्तावनतप्रदेशो पीठी प्रकण्ठो । जं० प्र० ५३ ।

पक- । व्य० द्वि० १४१ अ ।

पकड्ढय-प्रकर्षयति-आकर्षयतीत्यर्थः । व्य० द्वि० ८६ आ ।

पकप्प-प्रकल्प.-अष्टाविंशतिविधः आचारप्रकल्पः, निशीथाध्ययनमाचाराङ्गमिति । प्रश्न० १४५ । प्रकर्षेण कल्पः प्रकल्पः-प्ररूपणा, प्रकर्षकल्पो वा प्रकल्प.-प्रकल्पप्रधानेत्यर्थः, कल्पनं पकल्पो छेदनेत्यर्थः । प्रकर्षाद्वा कल्पनं प्रकल्पः । नि० चू० प्र० २१ आ । थेरकप्पिया संथारुत्तरपट्टेसु सुयंति एस पकप्पो । नि० चू० प्र० १६१ आ । णिसीहज्झयणं । नि० चू० तृ० ८१ अ । प्रकल्पः-आचारः, आसेवा । ठाणा० १४१ । अध्ययनविशेषः, निशीथः, व्यवस्थापनम् । सम० ४८ । प्रकल्प्यं प्रकल्पनीयं पिण्डादि । ठाणा० ३०० । प्रकल्पः-अष्टाशीतिग्रहेषु द्वापञ्चाशत्तम । ज० प्र० ५३५ । प्रकल्प-निशीथाध्ययनम् । व्य० द्वि० ४० आ । णसीहं । नि० चू० तृ० १०० आ ।

पकम्मति-प्रक्रमते प्रकर्षेण प्रभवतीत्यर्थः । ठाणा० ५२२ ।

पकरण-प्रकरण प्रक्रिया । प्रश्न० १४१ ।

पकरणेमुत्तं-प्रकरणसूत्रम् । बृ० प्र० ५० आ ।

पकरेइ-बध्नाति । भग० ५१ । स्थितिबन्धापेक्षया बद्धावस्थापेक्षया वा पकरेइ । भग० १०२ । बध्नाति । प्रज्ञा० ४०७ । प्रकरोति-प्रकर्षेण बध्नाति । पिण्ड० ४१ ।

पकरेति-प्रकरोति वेदयते बध्नाति च । भग० ६८ ।

पकाम-प्रकाम-अत्यर्थम् । ज्ञाता० २१ । प्रकाम-अत्यर्थम् । भग० २६३ । अनेकशः । बृ० द्वि० १४ अ ।

पकामनिकरण-प्रकामनिकरणं-प्रकाम-इप्सितार्थप्राप्तिः प्रवर्द्धमानतया प्रकृष्टोभिलाषः स एव निकाणं-कारण यत्र प्रदेशे तत्तथा, अन्ये त्वाहुः-प्रकामे-इष्टाभिमार्गे गति प्रकाम वा-अत्यर्थ निकरणं इष्टार्थनाबद्धिकमानामात्रो

यत्र तत् प्रकामनिकरणम् । (?) ।

पकारफकारबकारभकारमकारप्रविभक्ति-एकोनविंशतितमो नाट्यविधिः । जीवा० २४७ ।

पकामरसभोई-प्रत्यर्थमत्रभोक्ता । ओप० ३८ ।

पकित्तिया-प्रकीर्तिताः-प्रकर्षेण सन्देहापनेतृत्वलक्षणेन सत्प्रदिता । उत्त० ६७६ ।

पकिन्ना-प्रकीर्णानि दत्तानि । उत्त० ३६१ ।

पकीण्ण-प्रकीर्णं विक्षिप्तम् । प्रश्न० १५४ ।

पकुव्व-व्यपदश कृत्वा । सूत्र० १६३ ।

पकुव्वए-आलोचितेष्वपराधेषु प्रायश्चित्तदानतो विशुद्धिं कारयितुं समर्थः । भग० ६२० ।

पकुव्वी-आलोइए जो पच्छित्तं कारवेति सो पकुव्वी : नि० चू० प्र० १२८ आ । आलोचिते शुद्धिकरणसमर्थः । ठाणा० ४८६ ।

पकोट्ठए-प्रकोष्ठक-कलाचिका । जं० प्र० ५२७ ।

पकोट्ठो-प्रकोष्ठो-कलाचिका । प्रश्न० ८१ ।

पक्क-पक्व-पाकप्राप्तम् । दश० २१८ । पक्वः-पाकप्राप्तः । आचा० ३६१ । पक्व.-काठिन्यमुपगतः । ज्ञाता० ११६ । आसङ्खडिक-कलहनशील । बृ० द्वि० २९३ अ । जं अग्गिणा पउलियं पक्कं । नि० चू० द्वि० १५७ अ । पक्वम् । जं० प्र० २५६ ।

पक्कण-चाण्डालः । आव० २१७ ।

पक्कणकुल-मातङ्गगृहम् । बृ० तृ० १८ आ । गर्हितकुलम् । आव० ५२० ।

पक्कणदेशज-पक्कणि । जं० प्र० १९१ ।

पक्कणिय-पक्कणिक-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेष । प्रश्न० १४ ।

पक्कणिया-म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।

पक्कणी-धात्रीविशेष । ज्ञाता० ४७ ।

पक्कतलमेहवन्ना-पक्वपत्रो यस्तल-तालवृक्ष स च मेघश्चेति विग्रहस्तस्येव वर्णो येषां ते तथा । ज्ञाता० २३१ ।

पक्कमोम-पक्वालिमादि पक्कमोमं । नि० चू० द्वि० ६४ आ ।

पक्कमहुर-फवे द्वितीयो प्रकार । ठाणा० १९६ ।

पक्कमेत्ति-मन्दपक्का । नि० चू० द्वि० ७५ अ ।

पक्का-पक्वा-पक्वः-पाकप्राप्तः । आचा० ३९१ ।

पक्काम-अर्धपक्वम् । ओघ० १०० ।

पक्किट्टगसठाण-पक्वेष्टकासस्थान-मानुष्यक्षेत्रबाह्यसूर्यचन्द्रातपक्षेत्रम् । जीवा० ३४७ ।

पक्किलियाणं-प्रक्रीडिता-क्रीडितुमारब्धवन्त' । जं० प्र० ३९ ।

पक्कोलिय-प्रक्रीडित-क्रीडितुमारब्ध । ज्ञाता० ४० ।

पक्कुणोहि- । भग० ४६० ।

पक्खद-प्रस्कन्दय-आक्रामय । उत्त० ३६६ । प्रस्कन्दन्ति-अध्यवस्यन्ति । दश० ९५ । प्रस्कन्दः-गमनम् । प्रश्न० ९८ ।

पक्ख-पक्ष-परिग्रहोऽङ्गीकार । भग० १७ । पक्ष'-वस्तुधर्म-परिग्रहो वा । भग० १८ । पक्ष-अर्ध्वैकदेश । जीवा० १८० । पक्ष-अङ्गमय. । जीवा० ३६० । पक्ष'-पार्श्व पूर्वापरदक्षिणोत्तररूप. । प्रज्ञा० ३२९ । मध्यरात्रः । ज्ञाता० मल्ली । पक्षकम् । (?) । तिह्नी (दशा चू०) श्रावनपक्षाशतिथिग्रहार्थं पक्षेति तथा च भोगापेक्षातिथिमत्रि । (?) । कालविशेष । भग० ८८८ । पक्ष-ग्रह । जं० प्र० १४१ । आचार्यपक्षक-पक्षप्रदेशः । ओघ० १०७ । पक्षः-पार्श्वं सन्निधिः । दश० २३५ । पक्ष. । जीवा० १८० । पक्ष-पार्श्वोर्ध्वंभागे । ज्ञाता० १२४ ।

पक्खच्छाया-पक्षच्छाया । सूर्य० ९५ ।

पक्खणपरपक्खण-व्यासमुत्पातम् । मर० ।

पक्खपिंडा-पक्षपिण्ड:-बाहुद्वयकायपिण्डात्मक । उत्त० ५४ ।

पक्खबाहा-पक्षबाहा-वेदिकैकदेश । जीवा० १८२ । पक्षबाहु-पक्षैकदेशभूतः । जीवा० ३६० । पक्षबाहु'-पक्षैकदेश । जीवा० १८० ।

पक्खर-प्रक्खर । विशे० १३१५ । पक्खरः-तनुत्राणविशेषः । विपा० ४७ ।

पक्खलण-प्रस्खलनम् । ठाणा० १२८ । आवश्य । नि०चू० प्र० ४६ अ ।

पक्खा-पक्षा-तदेकदेशाः पक्षबाहवोऽपि तदेकदेशभूता एवाङ्गमध्यः । (?) पक्षाः-पञ्चदशाहोरात्रप्रमाणा ।

ठाणा० ८६ ।
पक्खापक्खिए– । नि० चू० प्र० २६५ आ ।
पक्खाविक्खो–पक्षेक्षणी । गच्छा० ।
पक्खासणं–पक्ष्यासनं–यस्याधोभागे नानास्वरूपाः पक्षिणः । जीवा० २०० । पक्ष्यासनानि येषामधो भागे, नानास्वरूपाः पक्षिणः । जं० प्र० ४५ ।
पक्खिकायणा–कौशिकगोत्रप्रकारः । ठाणा० ३६० ।
पक्खिणि–पक्षिणि–शकुनिकासारिकादि । उत्त० ४०६ ।
पक्खित्त–प्रक्षिप्तं–आस्यगतं–मुखे प्रक्षिप्तम् । ओघ० ८८ ।
पक्खित्तो– । नि० चू० प्र० ३६ आ ।
पक्खियं–पाक्षिक–पक्षातिचारनिर्वृत्तम् । आव० ५६३ । पाक्षिकः–अर्धमासः । व्य० द्वि० ३६६ अ ।
पक्खिविरालिए–पक्षिविशेषः । भग० ६२७ ।
पक्खिविरालिया–चर्मपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।
पक्खिविराली–चर्मपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।
पक्खुलणं–अधस्तात् उपरि वाऽऽस्फालनं प्रस्खलनम् । बृ० द्वि० २०५ आ । भूमावसं प्राप्तं कतिपयैरंगैः प्राप्तं वा प्रस्खलनम् । बृ० प्र० २२९ आ ।
पक्खुलमाणि–प्रकर्षेण स्खलद्गत्या गच्छन्ति । बृ० तृ० २२८ आ ।
पक्खेव–अर्धपथे त्रुटितस्य स्नेहस्य शम्बलपूरणं प्रक्षेपकः । ज्ञाता० १६३ । प्रक्षेपः–प्रक्षेपणीयः । सूर्य० १६७ । नि० चू० प्र० ४६ अ ।
पक्खेवाहार–कावलिकः । भग० २७ ।
पक्खोडिज्ज–प्रस्फोटनं–निरन्तरं बहु वा स्फोटनम् । दश० १५३ ।
पक्खोडिया– । व्य०द्वि० ४०५ अ ।
पक्खोलण–प्रस्खलनद् । निरय० ३४ ।
पक्षिगृहकोकिला–अण्डजपक्षिविशेष. । आचा० ७० ।
पक्षी–सम्पातिमजीवविशेषः । आचा० ५५ ।
पक्ख–आमर्दकः । बृ० द्वि० २८३ अ । भटित्रीकृतः । (?) ४३–७४ । पुनः स्थिरो भवनिष्ठति, तदावपमयात् कार्यमपि न दोषका उदिरन्ति । व्य० प्र० ३१६ ।
पगंठग–प्रकण्ठकः–पीठविशेषः । जीवा० २०६ । पीठकविशेषः । आवा० २११,२१६ ।
पग–प्रभातः । नि० चू० द्वि० १०१ अ ।
पगइ–प्रकृतिः–कुम्भकारादिश्रेणिः । औप० ७२ । प्रकृतिः–स्वभावः । जीवा० २७७ । प्रकृतिः– । आ० ५५ । प्रकृतिः–कर्मप्रकृतिविषयको भगवत्याः प्रथमशतके चतुर्थोद्देशकः । भग० ६ । प्रकृतिः–पुद्गलरूपः । विशे० ६६६ ।
पगइभद्दया–प्रकृतिभद्रकता–स्वभावत एवापरोपतापिता । उपा० २६ ।
पगओ–प्रगतः–परिचितः । आव० ७१० । प्रकृतः । विशे० ४०१ । प्रकृतोऽधिकृतः । नि० चू० प्र० ६८ अ ।
पगड–प्रकृतं बद्धं प्रकटं वा । आचा० १६१–१६२ । प्रकृतं–निर्वर्तितम् । दश० २७३ । प्रगर्तः–महागर्तः । आचा० ४११ । प्रकटः–प्रख्यातम् । उत्त० ३८४ ।
पगणिया–गणनया यत्र दीयते सा प्रगणिता । प्रकर्षेण–वक्ष्यमाणलक्षणजातिनामविशेषनिर्धारणेन पार्यहिना गणना यस्या सा प्रगणिता । बृ० द्वि० १४० अ० । प्रकर्षेण गण्या प्रगण्या पासडोणं । नि० चू० प्र० १८६ आ ।
पगत–प्रकृतः–संमतः । बृ० तृ० २२ आ । प्रकृतः प्रकरणः । बृ० द्वि० १६७ अ । प्रकृतम् । आव० ३०६ प्रकृतम् । आव० ८२२ । जेमने । नि० चू० द्वि० ७२ आ ।
पगता–प्रख्याता । नि० चू० प्र० ३०१ आ । वृष्णिदशायाँ पञ्चममध्ययनम् निरय० ३९ ।
पगति–प्रकृतिः–अंशः, भेदः । ठाणा० २२० । प्रकृतिः–अविशेषितः । ठाणा० २२० ।
पगतीउदीरणा–यन्मूलप्रकृतीनामुत्तरप्रकृतीनां वा दलिकं वीर्यविशेषेणाकृष्योदये दीयते सा प्रकृत्युदीरणा । ठाणा० २२१ ।
पगप्प–प्रकल्पः–आचारः । आचा० २८१ ।
पगप्पएत्ता–प्रकल्पयित्वा–विकर्त्य वा । सूत्र० ३६६ ।
पगब्भ–प्रगल्भ–अतीवपरिपुष्टम् । जं० प्र० १०४ । प्रगल्भः–सम्पूर्णः । बृ० द्वि० ११६ अ । प्रगल्भ–अतीव पारपुष्टम् । जीवा० २६७ । प्रगल्भ–गर्मर्षम् । भग० ४७० ।
पगब्भइ–प्रगल्भते–धार्ष्ट्यमवलम्बते । उत्त० ४४ ।
पगब्भा–प्रगल्भा–पार्श्वापत्यसिनो प्रव्राजिका । आव०

२०८ ।
पगयं-प्राकृत-भोजनम् । ओघ० ७२ । प्रकृत-उपयोग । आव० २७७ । प्रकरणम् । आव० ५६० । प्रकृत-गोरवार्हस्वजनभोजनादिकम् । पिण्ड० १०३ । प्रकृत-प्रस्ताव । आचा० ४०७ । प्रकृत-प्रकरण-प्राघूर्णभोजनादिकम् । पिण्ड० १४८ । प्रकृत-अधिकृतो महामनुष्य । व्य० द्वि० २४४ अ ।
पगरण-प्रकरणम् । आव० ८२२ । ओघ० ६७ । प्रकरण-अनेकार्थाधिकारवत्कायप्रकरणादि । दश० १४१ ।
पगरिए-प्रगलित -गलत्कुष्ठ । पिण्ड० १२७ ।
पगरिस-प्रकर्ष -विशिष्टार्थावगमरूप । जीवा० २५४ ।
पगलिय-प्रगलित -सातत्यच्युत । नदी० ४७ । प्रगलित -क्षरित । ज्ञाता० २६ ।
पगह्-प्रकर्षेण प्रधानतया चागृह्यते इति प्रग्रह -प्रभूतजनमान्य प्रधानपुरुष । व्य० प्र० ४६ आ ।
पगहिओ-प्रहितुमारब्ध । (?) २२५ । प्रग्रह । आव० २६७ ।
पगहीय-प्रगृहीत -गुरुसकाशादङ्गीकृत । ज्ञाता० २१३ ।
पगाढ-प्रगाढ-प्रकर्षवद् । भग० २११ । प्रगाढ-प्रकर्षवद् । प्रश्न० १५६ । प्रकर्षवृत्ति । भग० ४८६ ।
पगाम-प्रकाम-चातुर्याम उत्कट वा । आव० ५७४ । द्वात्रिंशादिकवलाधिक आहार प्रकामम् । पिण्ड० १७४ । प्रकाम-अत्यर्थम् । उत्त० ६२५ । ज्ञाता० ४४ । प्रकाम-द्वात्रिंशत्कवलका प्रकामम् । व्य० द्वि० २२ आ ।
पगामस-प्रकामश -बहुश । उत्त० ४३३ ।
पगामाए-प्रकाम-अत्यथम् । उत्त० ६३२ ।
पगार-प्रचार -प्रवृत्ति । ज्ञाता० ४२ ।
पगासति-प्रकाशयन्ति । सूर्य० ६१ । परपक्षे उक्ता-वेंति । नि० चू० प्र० १६ अ ।
पगास-प्रकाश -प्रसिद्धि । सूत्र० १४७ । प्रकाश -प्रतिमता । जीवा० २०५ । प्रकाश -प्रतिमता । ज० प्र० ४६ । प्रकाश -प्रतिमा । जीवा० १६४ । प्रकाश -प्रभा, आकारो वा । जीवा० २६७ । प्रकाशः-व्यक्तभाव । ज० प्र० ५२८ । प्रकाश -प्रकट । नेत्रवक्त्रादिविकाश । अनु० १३६ । प्रकाशो-अर्थ । बृ० प्र० ३३ । प्रकाश -प्रभा । ज्ञाता० २१ । प्रकाशीभवतीति प्रकाश -क्रोध । सूत्र० ६६ । प्रकाश । आव० ६२५ । प्रकाश -अर्थः । बृ० प्र० २०२ अ । प्रकाशोऽर्थस्य प्रकाशक । व्य० द्वि० २१ आ ।
पगासई-प्रभासते-दीप्यते । प्रकाशयति प्रभासते वा । आव० ४६७ ।
पगासण-प्रकाशन-प्रदीपादिनोद्योतकरणम् । आचा० ५० । प्रकाशन-आलोचनम् । व्य० द्वि० १२१ अ ।
पगासणया-प्रकाशना-विहारविकटना अपराधविकटना चेत्यर्थः । व्य० द्वि० ६१ आ ।
पगासणा-प्रकाशना-प्रभासना, निर्मलीकरणम् । उत्त० ६२२ ।
पगासभोई-प्रकाशभोजी-दिवसभोजी । आव० ६४७ ।
पगासमुह-प्रकाशमुख -विपुलमुख । ओघ० १८२ ।
पगासवाई-प्रकाशवादी-सर्वसमक्ष गुरुदोषभाषी । बृ० प्र० २१४ अ ।
पगिज्झिय-प्रगृह्य । औप० ६६ । प्रगृह्य-उत्क्षिप्य । आचा० ३८२ ।
पगिज्झियपगिज्झिय-प्रगृह्य प्रगृह्य-पौनःपुन्येन प्रसार्य । आचा० ३४१ ।
पग्गह-प्रग्रह -रश्मी । भग० ४५६ । प्रग्रह -उपादेयवाक्यः । उत्त० ६१६ । प्रग्रह-प्रकर्षेण गृह्यते वचो प्रग्रहः-ग्राह्यवाक्यो-नायक । आचा० ८६ । प्रगृह्यते-उपादीयते आदेयवचनत्वाद्यः स प्रग्रह ग्राह्यवाक्यो-नायक । ठाणा० ३ । प्रकर्षेण गृह्णाती प्रग्रह । ओघ० २०७ । प्रग्रह । उपा० ४४ ।
पग्गहठाण-प्रग्रहस्थान-पदस्यायुधस्य ग्रहणस्थानम् । उत्त० ४२२ ।
पग्गहित-प्रगृहीत आदरप्रतिपन्नत्वाद् । ठाणा० २४७ ।
पग्गहिय-प्रगृहीत-भोजनार्थमुत्पाटितम्, प्रकर्षेण गृहीतत्वादीधिकम् । औप० ३७ । प्रगृहीत -बहुमानप्रकर्षादाश्रित । भग० १२५ । प्रगृहीत -बहुमानप्रकर्षाद् गृहीत । ज्ञाता० ७६ ।
पग्गहियतर-प्रगृहीततरम् । आचा० ३७४ ।
पग्गहियतरग-प्रगृहीततरक-प्रकर्षेण गृहीततरं प्रगृहीत-

तर तदेव प्रगृहीततरकम् । आव० २६२ ।
पग्गहिया-प्रगृहीता नाम भोजनवेलायां दातुमभ्युद्यतेन करादिना प्रगृहीतं यदशनजातं भोक्तु वा स्वहस्तादिना तद् गृण्हत । षष्ठी पिण्डैषणा । ठाणा० ३८७ । ज असणादिग भोत्तुकामेण कसादिभायण गहिय मुजामित्ति अवतट्ठिए चेव साधू आगतो त चेव देति एस पग्गहिया । नि० चू० तृ० १२ अ । प्रगृहीता-प्रकर्षेणाभ्युपगता । अनुत्त० ३ ।
पग्गहीय-प्रगृहीत भोजनार्थमुत्पाटितमिति । ठाणा० ४६२।
पघसण-पुणो पुणो पघसण । नि० चू० द्वि० ११६ अ ।
पङ्कुकाण्ड-रत्नप्रभाया द्वितीयकाण्डम् । सम० ८८ ।
पचकम्मणग-प्रचङकमण-भ्रमणम् । ज्ञाता० ४१ ।
पच्चग-प्रत्यङ्ग-कुचकक्षादि । उत्त० ४२८ ।
पच्चगिर-परपोषस्यारमनो लगनम् । बृ० तृ० २२३ अ।
पच्चगिरदोसो-अपरितोष । नि० चू० प्र० १६८ अ ।
पच्चगिरा-प्रत्यङ्गिरः-अपकार । बृ० प्र० १६८ आ ।
पच्चत-प्रत्यन्त-सीमग्राम । उत्त० १७९ । प्रत्यन्त-प्रत्यर्थिन् । आव० २०६ । प्रत्यन्त. । उत्त० २२१ ३६६ । प्रत्यन्त-सीमा । आव० ६७२ । प्रत्यन्त । आव० ६६३ प्रत्यन्तक -नीचक । आव० ५५७ । प्रत्यन्तः । आव० ८१५ । प्रत्यन्त-सीमाधिपवर्त्ती । व्य० प्र० १७० आ ।
पच्चतगाम-प्रत्यन्तग्राम । आव० ३११ ।
पच्चतणगर-प्रत्यन्तनगर, शिक्षायोगदृष्टान्ते जितशत्रुराजधानी । आव० ६७८ ।
पच्चतणयर-प्रत्यन्तनगर नीचनगरम् । आव० ७१६ (?) ।
पच्चतराया-प्रत्यन्तराज । आव० १७३ ।
पच्चता-प्रत्यन्त , म्लेच्छाद्युपद्रवोपेतः । बृ० प्र० २३१ अ। प्रत्यन्ता -सीमावर्तिन । व्य० (?) ।
पच्चति-प्रत्यन्तदेश -म्लेच्छाद्युपद्रवोपेत । ओघ० ६३ । पच्चन्ते । दश० ८७ । नि० चू० प्र० ९ अ ।
पच्चतिओ-प्रत्यन्तिक । आ० ३०६ (?) ।
पच्चतिय-प्रत्यन्त । आव० ३५८ ।
पच्चतियविसए-देसविसेसो । नि० चू० प्र० २०८ आ ।
पच्चतियसुणओ-प्रत्यन्तिकश्वा । आव० ७११ ।
पच्चइग-प्रत्ययित । आव० ६६४ ।
पच्चइय-प्रत्यय -कारणम् । आव० २७ । प्रत्यय -कारण शपथ ज्ञान हेतु विश्वास निश्चयश्च । नदी० ७६ ।
पच्चए-पाच्यते-वेद्यते अनुभूय पर्यन्त नीयते । विशे० ८५१ । प्रत्यय -प्रतीतिरविसंवादिवचनम् । ज्ञाता० २२ ।
पच्चओ-प्रत्यय -कारणम् । प्रज्ञा० ५३६ । प्रत्यय । उत्त० १०३ ।
पच्चक्ख-इन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्न ज्ञानमव्यपदेश्यमव्यभिचारि व्यवसायात्मक यत्रात्मार्थग्रहण प्रति साक्षाद् व्याप्रियते तदेव प्रत्यक्षम् । सूत्र० २२५ । प्रत्यक्ष-साक्षात् । आचा० ३० । अश्नाति अश्नुते-व्याप्नोति सर्वार्थानिति अक्ष -आत्मा त प्रति यद्वर्त्तते ज्ञान तत् प्रत्यक्ष निश्चयतोऽवधिमन पर्यायकेवलानि, अक्षाणि वेन्द्रियाणि प्रति यत्तत्प्रत्यक्षव्यवहारत चक्षुरादिप्रभवम् । ठाणा० २९३ । अश्नुते-ज्ञानात्मना सर्वार्थान्-व्याप्नोतीति अक्षो-जीव, 'अशु भोजने' इत्यस्य वा अश्नाति-भुङ्क्ते पालयति वा सर्वार्थानित्यक्षो-जीव एव प्रतिगत-आश्रितमक्ष प्रत्यक्षम् । अनु० २११ । अक्ष-जीव अक्षाणि वेन्द्रियाणि प्रतिगत प्रत्यक्षम् । भग० २२२ । त प्रत्यव्यवधानेन यद्वर्तते ज्ञान तत्भवति प्रत्यक्षम् । बृ० प्र० ८ अ । प्रत्यक्ष -अवधिमन पर्यायकेवलाख्य, स्वय दर्शनलक्षण । ठाणा० १५१। प्रत्यक्ष-अव्यवहितत्वेनार्थसाक्षात्करणादक्षमिति । ठाणा० ५० । प्रत्यक्ष-इन्द्रियमनोनिरपेक्षमात्मन साक्षात्प्रवृत्तिमदव्यावृत्तिकम् । नदी० ७१ ।
पच्चक्खाओ-प्रत्याख्यातीति प्रत्याख्याता-गुरुविनेय । आव० ८०३ ।
पच्चक्खाण-प्रत्याख्यान नमस्कारसहितादि । ठाणा०१२६। प्रत्याख्यान-निवृत्तिद्वारेण प्रतिज्ञाकरणम् । ठाणा० १५६ । प्रत्याख्यान-निवृत्ति । ठाणा० ४९८ । प्रत्याख्यान-निरोधप्रतिज्ञानम् । जिनकल्पदिप्रतिपत्त्या परिहार । भग० ७२७ । प्रमादप्रातिकूल्येन मर्यादया ख्यान-कथन प्रत्याख्यान-विधिनिषधविषया प्रतिज्ञा । ठाणा० ४४ । प्रत्याख्यान-नमस्कारसहितादि । ठाणा० २३६ । सम० १२० । प्रत्याख्यान -निरोधलक्षण । उत्त० ५८६ । प्रत्याख्यान नवम पूर्वम् । ठाणा० १६६ । प्रत्याख्यान-पौरुष्यादिनियम । भग० १०० । प्रत्याख्यान-

पौरुष्यादिविषयम्। भग० ९२३ । नवम पूर्वम् । सम० २६ । प्रत्याख्यान–नमस्कारसहितादि । ज्ञाता० १३४ । प्रत्याख्यान–निवृत्ति । भग० २९६ । प्रत्याख्यानम् । उत्त० १७६ । प्रत्याख्यान सूत्रकृताङ्गस्य विंशतितममध्ययनम् । उत्त० ६१६ । प्रत्याख्यान–निषधलक्षणम् । आ० ४७८ । प्रत्याख्यान–अनागतस्य स्थूलप्राणातिपातदेरेव । प्रश्न० ३९९ । प्रत्याख्यान–पौरुष्यादि । भग० १३६।

पच्चक्खाणकिरिया–प्रत्याख्यानक्रिया सूत्रकृताङ्ग चतुर्थमध्ययनम् । आव० ६५८ ।

पच्चक्खाणप्पवाय–प्रत्याख्यानप्रवाद–प्रत्याख्यान सप्रभेद यत्रऽभि तत् प्रत्याख्यानप्रवाद नवम पूर्वम्। नदी २४१ ।

पच्चक्खाणफल–विनिवृत्तिफलम् । भग० १४१ ।

पच्चक्खाणस्स अट्ठ–प्रत्याख्यानार्थ –आश्रवद्वारनिरोध । भग० १०० ।

पच्चक्खाणा–प्रत्याख्याना–मूलगुणोत्तरगुणविषयम्, योग सग्रहे त्रयोविंशतितमचतुर्विंशतितमौ योगौ। आव० ६६४।

पच्चक्खाणावरण–प्रत्याख्यान–सर्वविरतिलक्षण तस्याऽऽवरणम् । विशे० ५४५ । प्रत्याख्यान–आमर्यादया सर्वविरतिरूपमेवेरयर्यो वृणोतीति प्रत्याख्यानावरण । ठाणा० १९४। चतुर्षु कषायेषु तृतीय । सम० ३१। प्रत्याख्यान–सर्वविरतिरूपमाव्रीयते यैस्ते प्रत्याख्यानावरण । प्रज्ञा० ४६८ ।

पच्चक्खाणी–याचमानस्य प्रतिषेधवचन प्रत्याख्यानी । प्रज्ञा० २५६ । प्रत्याख्यानी–असत्यामृषाभाषाभेद । दश० २१० ।

पच्चक्खात–प्रत्याख्यान–परिहार । आव० ८५६ ।

पच्चक्खामि–प्रतीपमभिमुख ख्यापन सावद्ययोगस्य करोमि प्रत्याख्यामि। आव० ४५५ । प्रतिशब्द –प्रतिषेधे आङ्-भिमुख्ये ख्या–प्रकथने प्रतीपमभिमुख ख्यापन प्रत्याख्यामि । दश० १४४ । प्रत्याचक्षे–सवृतात्मा साम्प्रतमनागतप्रतिषेधस्य आदरेणाभिधान करोमि। दश० १४४।

पच्चक्खाय–प्रत्याख्यात–सर्वविरतिप्रतिपत्तिः प्रतिषेधितम् । औप० ८५ । प्रत्याख्यात–भूयोऽकरणतया निषिध्यम् । प्रज्ञा० २६८ । प्रत्याख्यात–अतीत निन्दया एष्यमकरणतयेति । आव० ७६२ । प्रत्याख्यात वर्जितमनागतकालविषयम् । भग० ३६ । प्रत्याख्याता–अनशनस्य । आव० १३२ । हेत्वभावत प्रत्याख्यानम् । दश० १५१ ।

पच्चक्खावितओ–प्रत्याख्यापयतीति प्रत्याख्यापयिता–शिष्य । आव० ८६० ।

पच्चगिरा–अविश्वस्त । नि० चू० तृ० १६ अ।

पच्चगिरादोस–प्रत्यङ्गिरादोष –परकीयोऽप्यात्मनि लगतीत्यय । बृ० प्र० ३०८ अ।

पच्चड–पुघड–पूणम् । नदी० ।

पच्चड्डिया–प्रत्यड्डिका–द्वात्रिंशत् लौकिकमबद्धकरणम् । आव० ४६५ ।

पच्चणीग–मोक्षप्रत्यनीकत्वात् प्रत्यनीक, सेज्जायरधूयपच्चणीगोवलक्खणाओ वा पच्चणीगो लोभो भण्णति । नि० चू० प्र० ७७ आ।

पच्चणीय–प्रत्यनीक –छिद्रान्वेषी । जीवा० २८० । प्रत्यनीक–दुरभव्यता अभव्यता । सूर्य० २९६ ।

पच्चणुभवमाण–प्रत्येकमनुभवन् । जीवा० २०१ ।

पच्चणुभवमाणा–प्रत्येकमनुभवनम्। [illegible]० प्र० ४७।

पच्चणुभवमाणी–प्रत्यनुभवती वेदयन्ती।ज्ञाता० २०४।

पच्चति–पच्यते । आव० २०६ ।

पच्चतिते–प्रत्ययात्–इन्द्रियानिन्द्रियनलक्षणान्निमित्ताज्जात प्रात्ययिक आप्तवचनप्रभव । ठाणा० १५१ ।

पच्चत्थिग–प्रत्यर्थिक –प्रत्यनीक । पिण्ड० १३१। पडिणीओ । नि० चू० तृ० ९३ अ।

पच्चत्थिम–पश्चिमदिक । ठाणा० ६८ ।

पच्चत्थिया–प्रत्यनीका । नि० चू० द्वि० ९८ आ।

पच्चत्थी–प्रत्यर्थी–गरस्माद् भयेद लभ्यमिति याचते । व्य० प्र० ४ अ।

पच्चत्थुय–प्रत्यवस्तृत–आच्छादितम् । जीवा० २१० । प्रत्यवस्तृत –पुन पुनराच्छादित । ज्ञाता० १२५ । प्रत्यवस्तृत –आच्छादितम् । ज० प्र० ५५ ।

पच्चप्पिणमाणे–प्रत्यर्पयितुम् । ठाणा० ३१२ ।

पच्चप्पिणह–प्रत्यर्पयत–कृतां सती निवेदयत । ज्ञाता० २१ । प्रत्यर्पयत–निवेदयत । भग० ३१७ ।

पच्चप्पिणेयव्वो-प्रत्यर्पणीय । आव० ४१६ ।
पच्चब्भासो-प्रत्याभ्यास -प्रत्युच्चारणम्। विशे० ११५३।
पच्चभिजाणेज्जा-प्रत्यभिजानीयात्-अनुमिनुयात् । अनु० २१३ । प्रत्यभिजानीयात् । आव० ८२३ ।
पच्चमित्त-प्रत्यमित्र -प्रातिवेश्मिकनृप । औप० १२ । प्रत्यमित्र -यः पूर्वं मित्रं भूत्वा पश्चादमित्रो जात । जीवा० २८० ।
पच्चय-प्रत्यय -निमित्तकारणम्। विशे० ७२४। प्रत्यय - अवबोध । ठाणा० १३ । प्रत्यय -सर्वातिशयनिधान मतीन्द्रियार्थविदशानाव्यभिचारि । सम० १२५ । प्रत्यय- बन्धनकारणम् । आचा० ६१ ।
पच्चयकरण-प्रत्ययकरण-दूषणापोहेन प्रतीत्युत्पादनम् । ज्ञाता० १६१ ।
पच्चयकसाए-प्रत्ययकषाया कषायाणां ये प्रत्यय -यानि बन्धकरणानि ते चेह मनोज्ञेतरभेदा शब्दादय ।आव० ६१। प्रत्ययकषाय -सत्वान्तरकरणविशेष तत्पुद्गललक्षण । आव० ३६० ।
पच्चयय-प्रत्यय -ज्ञानकरण, प्रतीयतेऽनेनार्थं इति। सक लावरणक्षयाय उत्पत्तिरेव वा । जं० प्र० ४१ (?) ।
पच्चयला-प्रत्यलो । उत्त० १०५ ।
पच्चलिया-प्रत्यालिता-आगलिता । आव० ६६०।
पच्चवत्थाण-प्रत्यवस्थान-शब्दार्थन्यायत परोपन्यस्तदोष- परिहाररूपम् । उत्त० २० ।
पच्चवयार-प्रत्यवतार -अवतरण, आविर्भाव इति। जं० प्र० १८ ।
पच्चवाय-प्रत्यपाय । आव० ६३२। प्रत्यपाय-व्याघ्रादि प्रत्यपायम् । आव० ३८४ । प्रत्यपाय -दोषः । ओघ० १६ (?) । एकस्मिन् पथि गच्छतां दिवा प्रत्यपाय । ओघ० ६६ । प्रत्यपाय -उपघातहेतुऽध्यवसाननिमित्तानि । उत्त० ३३५ । ऐहलौकिक अपाय । बृ० द्वि० (?) ।
पच्चाउट्टणा-आवर्तनं प्रति ये गता अवधिरूपपूतरोत्त- रेषु विवक्षिता अपायप्रत्यासन्नतरता बोधविशेषास्ते प्रत्या वर्त्तना । नदी० १७६ ।
पच्चाओट्टो- । नि० चू० प्र० २४४ अ ।
पच्चाणि-सन्मुखम् । व्य० द्वि० १८३ अ ।
पच्चापिच्चियए-बल्वज -तृणविशेष तस्य पिच्चियति कुट्टितत्वक तन्मयम् । स्था० ३३८ ।
पच्चामित्त-प्रत्यमित्र -प्रातिवेश्मिक । ज्ञाता० ५६ । प्रत्यमित्र -वस्तु २ प्रति अमित्र । ज्ञाता० ८७ । प्रत्यय मित्र-अक्षा णवत्सल । राज० १० ।
पच्चामित्तसा-अमित्रसहायता । भग० ५०१ ।
पच्चामित्तेइ-प्रत्यमित्र-य पूर्वं मित्रं भूत्वा पश्चादमित्रो जात अमित्रसहायो वा। (?) ।'
पच्चायाइ-प्रत्यायाति -प्रत्यागमन,प्रत्याजाति प्रतिजन्म। स्था० ७०२ । प्रत्याजायते उत्पद्यते । भग० १११ । प्रत्यायाति-प्रत्यायाति याति । सूत्र० ३१० । प्रत्यायाति- आगच्छति । जीवा० २६२ ।
पच्चायति-प्रत्याजायते-उत्पद्यते । उपा० २८ ।
पच्चायाता-प्रत्याजात-जन्म । जं० प्र० १६६ ।
पच्चायाती-प्रत्यायाति-जन्म । ठाणा० ३५५ ।
पच्चायाय-प्रत्याजात-जन्म। भग० ३०८,४। प्रत्यायात - प्रतिनिवृत्य आगत । नि० (?) १०५।
पच्चायाहिइ-प्रत्याजनिष्यते । स्था० ४११ ।
पच्चालोढ-आलीढविपरीत । नि० चू० तृ० ६० अ । प्रत्यालीढ-आलीढविपरीत, लोकप्रवाहे द्वितीय स्थानम् । आव० ४६५ ।
पच्चावड-प्रत्यावर्त्त -आवर्तस्य प्रत्यभिमुख आवर्त्त । जीव० १९६ ।
पच्चावत्त-एकस्यावर्तस्य-प्रत्यभिमुख आवर्त प्रत्यावर्त्त । जं० प्र० ३१ ।
पच्चासन्नत्त-प्रत्यासन्नत्व प्रत्यासत्ति -सादृश्यम् । विशे० १७२ ।
पच्चासुरण-प्रत्यासुरण-समुखीभूय युद्धकरणम् । ब्य० प्र० १४२ आ।
पच्चाहरय-प्रत्याहरत -व्याकुवत । सम० ६२ ।
पच्चुढयतो-परिवूढ । नि० चू० द्वि० १६८ आ।
पच्चुण्ण-प्रत्युतम् । दश० ४४ ।
पच्चु यए-प्रत्यवस्तृत-आच्छादितम् । ज्ञाता० १५ ।
पच्चुपन्नविणासि-प्रत्युत्पन्नविनाशि प्रत्युत्पन्न-वर्तमानलब्ध नारत्वरयर्णो विनाशित-उपहत येन तत्तथा, प्रत्युत्पन्न

विनाशप्रतीत्व शील प्रत्युत्पन्नविनाशि वा। ठाणा० १८।
पच्चुप्पण-प्रत्युत्पन्न –गुणित । प्रज्ञा० २८०।
पच्चुप्पण्ण-प्रत्युत्पन्न-साम्प्रतमुत्पन्न वर्तमानमित्यर्थं प्रति प्रतिबोत्पन्न–भिन्नव्यक्तिस्वामिक वा। आव० २८४।
पच्चुप्पण्णपरायण-प्रत्युत्पन्नपरायण –प्रत्युत्पन्न–वर्त्तमान तस्मिन् परायण सन्निष्ठ । उत्त० २७५।
पच्चुप्पण्णा-सहजायमादि मित्ता। नि० चू० तृ० २६ अ।
पच्चुप्पन्न-साम्प्रतमुत्पन्न प्रत्युत्पन्न वर्तमानकालभावि। अनु० २६५। प्रत्युत्पन्न –अप्राप्तपूर्वो वर्तमान इत्यर्थ। भग० ३६६।
पच्चुरस-प्रत्युरस-सम्मुखम् । पिण्ड० ७६। प्रत्युरसं–गुरोरभिमुखम् । ओघ० १८२।
पच्चुवगार-प्रत्युपकार । उत्त० २२०।
पच्चुवसमति-प्रत्युपशमयति । आव० १२२।
पच्चुवेक्ख-प्रत्युपेक्ष्य-पर्यालोच्य । सूत्र० ४२६।
पच्चुवेक्खइ प्रत्युपेक्षते-निरीक्षते । ओघ० ६४।
पच्चुवेक्खमाणे–समुत्पेक्षमाणो–व्यापारयन् ।राज० ११११
पच्चूस-प्रत्यूष -कालविशेष । ओघ० २२ । प्रत्यूष । आव० ३७०, ५७७। रात्रे चरमप्रहर । स्था० २१४। प्रत्यूषकाललक्षण । ज्ञाता० २१।
पच्चोअड-प्रत्यवतट–आच्छादन । ज० प्र० ५८। प्रत्य-वतटानि तटसमीपवर्त्यभ्युन्नतप्रदेशा। ज० प्र० २६१।
पच्चोगलिय-प्रत्यवगलित । आव० ५५८।
पच्चोणियत्त-प्रत्यवनिवृत्त-अध पतितम् । प्रश्न० ५०।
पच्चोणी-सम्मुखागमनम् । पिण्ड० १२८।
पच्चोणीए-समुख । नि० चू० द्वि० ६७ अ।
पच्चोयड-प्रत्यवतट-तटसमीपवर्ती अभ्युन्नतप्रदेश । जीवा० १६७। अवच्छादित । राज० ७१। प्रत्यवतट–आच्छादन । जीवा० २१४।
पच्चोयडाओ–प्रत्यवतटानि-तटसमीपवर्त्यभ्युन्नतप्रदेशा यासां ता । ज० प्र० ४१।
पच्चोरुहइ-प्रत्यवरोहति । ज्ञाता० १६। प्रत्यवरोहति–मध्ये प्रविशति । जीवा० २५४।
पच्चोवयमाण-प्रत्यवपतत् । भग० ७२१।
पच्चोवयत-प्रत्यवपतन्-प्रतिनिवर्त्तमान । प्रश्न० ७६।
पच्चोसक्कइ–प्रत्यवसर्प्पति व्यावर्तते । भग० ५७६।
पच्चोसक्कृति-प्रत्यवष्वष्कते-पश्चादवसर्पति । सूय० २८६।
पच्छन्न-पुरोहड वा वच्च। नि० चू० प्र० १६३ अ।
पच्छभाग-पश्चाद्भाग । स्था० ४६६। पश्चाद्भाग। सूर्य० १०४।
पच्छ-प्रच्छनकम् । विपा० ७१।
पच्छकम्म-पश्चात्कर्म-यत्पुनर्भक्तादेर्दानात्पश्चात्क्रियते तत् पश्चात्कर्म । पिण्ड० १४६।
पच्छण-ह्रस्वं क्षुरादिभिस्त्वचो विदारणम्। विपा० ४१।
पच्छणण-प्रक्षणन–जीरणम् । प्रश्न० १६४।
पच्छणा-प्रक्ष्णाति-ह्रस्वानि त्वचो विदारणानि । ज्ञाता० १८१।
पच्छद-प्रच्छदो–वस्त्रविशेष । ज्ञाता० २२१।
पच्छन्न-प्रच्छन्न–अगीतार्थासमक्षम् । ठाणा० २०३।
पच्छन्नपाव-प्रच्छन्नपाप कूटप्रयोगकारी। आव० ५८६।
पच्छन्नभासी-प्रच्छन्नभाषी सिद्धान्तार्थमविरुद्धमवदात सा-वद्यतीन तत् प्रच्छन्नभाषणं गोपक, प्रच्छन्न वाऽर्थमपरि-णताय भाषक । सूत्र० २५१, १८।
पच्छय-प्रच्छद –वस्त्रविशेष । भग० ३१८।
पच्छवत्थुग-पश्चाद्वास्तुक-पश्चाद्गृहकम् । प्रश्न० १३८।
पच्छा-पश्चाच्छद –पश्चादनुपूर्व्यभिधायी। व्य०प्र० ११६ आ।
पच्छाइताण-पश्चादतियतामागच्छताम्।व्य० द्वि० ३६६ आ
पच्छाकड-जेण चारित्त पच्छाकड स सिक्खओ भिक्ख हिंडइ वा न वा। नि० चू० तृ० ८४ आ। नि० चू० प्र० १२० अ। पश्चात्कृतक । आव० १६१। व्य० द्वि० २७५ आ। पश्चात्कृत-पराजित । बृ० प्र० १५१ आ।
पच्छाकम्म-पश्चाद् दानानन्तर कर्म्म भाजनधावनादि यना-शनादौ तत् पश्चात्कर्म। प्रश्न० १५४। पश्चाद्धोक्ष्याम इति पश्चात्कर्म। दश० २०३।
पच्छाकायिय-पश्चात्कायिकम् । आव० २१७।
पच्छाग-प्रच्छादक –कल्प । ओघ० २०८।
पच्छाणुतावय-पश्चादनुतापक –पश्चात्तापकृद् । उत्त० ३४०।
पच्छाणुपुव्वी-पाश्चात्य –चरमसोमादारभ्य व्यत्ययेन वा नुपूर्वी–परिपाटि विरच्यते यस्यां सा निरुक्तविधिना

पश्चानुपूर्वी । अनु० ७३ ।
पच्छाणुसए-पश्चादनुशय -पश्चाताप । प्रश्न० १८ ।
पच्छातुरस्स-पश्चाद् अस्मिन् राजादौ प्रव्रजिते सति आतुरस्य । ज्ञाता० १०२ ।
पच्छापुरा-विवक्षितकालस्य पश्चात् पूर्वं च सर्वदैवेत्यर्थ । भग० १२२ ।
पच्छाक्षाया-पथ्या शाता-वनस्पतीनां सामान्येन हिता वायव पश्चाद्वाता । ज्ञाता० १७१ ।
पच्छासंखडि-पश्चात्सङ्खडि मृतकसङ्खडि ।आचा० ३३०।
पच्छासखडी-अपरसूर्ये-पच्छासखडी, अपरस्यां दिशि पच्छासखडी । बृ० द्वि० १३५ अ । मज्झण्ह पच्छतो पच्छासखडो । नि० चू० प्र० ३१० अ । अपराह्णे तु क्रियमाणा पश्चात्सङ्खडी। बृ० तृ० १७६ आ ।
पच्छासयुय-पश्चात्संस्तुत -श्वसुरकुलसंबद्ध । आचा० ३३६ । पश्चात्संस्तुत -यदस्तिकेऽधीत श्रुत वा तत्सवधिनो धाऽन्यत्रावासित । आचा० ३५३ । पश्चात्संस्तुत-श्वसुरादिः । आचा० ३५१ ।
पच्छासंथव-पश्चात्संस्तव -श्वश्र्वादिकल्पनया परिचयकरणम् । पिण्ड० १२१ ।
पच्छित्त-प्रायसो वा चित्त-जीव शोधयति-कर्ममलिन विमलीकरोति तेन, प्रायो वा-बाहुल्येन चित्त स्वेन स्वरूपे अस्मिन् सतीति प्रायश्चित्तम् । आव० ७८२ ।
पच्छित्तणुवातो-जहा सव्वे मासगुरुसुत्ता पढमुद्देसे अणुवत्तिया, बितियादिसु मासलहु छट्ठादिसु चउगुरु बारसमादिसु चउलहु । अहवा पच्छित्तणुवातो पणगादिजोगो जाव चरिम । नि० चू० तृ० १४८ आ ।
पच्छिपिडय-पच्छिकापिटकम् । राज० १४१ ।
पच्छिपिडए-पच्छिकालक्षणपिटक । भग० ३१३ ।
पच्छिमकठभाउवगता- । सूय० ६५ ।
पच्छिमकाल-पश्चिम काल -पाश्चात्यवय । पिण्ड० १७७ । पश्चिमकाल -सलेखनाकाल । ओघ० १८६ ।
पच्छिमग-पश्चिमक -चरमा । ठाणा० २६६ ।
पच्छिमवय-पश्चिमवय । आव० १३७ ।
पच्छियपिडग- । अन्त० १६ ।
पच्छुद्दिट्ठ-पडिच्छणापरिएण उद्दिट्ठ त पच्छुद्दिट्ठ । नि० चू० तृ० २६ अ ।
पच्छोलति-पृष्ठतो मुखा चपेटा ददाति । ज० प्र० ४११ ।
पच्छोलेइ-पृष्ठतो मुखा चपेटा ददाति । भग० १७५ ।
पछिमसजमो-अहक्खायचारित्त । नि० चू० द्वि० ७ अ ।
पछिमा तवा-सुहुमकिरियानियट्टी वोछिन्नकिरियमप्पडिवाइ च एते पच्छिमा तवा । नि० चू० द्वि० ७ अ ।
पज्जगो-साङ्कुरोऽङ्कुरो वाऽनन्तवनस्पति । पञ्चवर्ण । बृ० तृ० १६६ आ ।
पजणण-प्रजन्यतेऽपत्य येन तत् प्रजनन शिश्न-लिङ्गम् । सूय० १०३ । प्रजनन -मेहन । ठाणा० १३८ ।
पजीवण-प्रजीवनक-जीवनहेतुक द्रव्यम् । पिण्ड० १३८ ।
पज्जत-पर्यन्त -विभाग । प्रश्न० ९८ । पर्याप्त -शक्त । भग० ६८४ ।
पज्ज-पादहित पाद्य-पादप्रक्षालनस्नेहनोद्वर्त्तनादि । ज्ञाता० २०६ । पद्य-छन्दोनिबद्धम् । ठाणा० २८८ । वृत्तादि यत् गीयते तत् पद्यम् । ज० प्र० ३६ । पाद्यम् । आव० ३०० । पद्य-' पज्ज तु होइ तिविहं समबद्धसम च नाम विसम च । पाएहिं अक्खरेहि य एव विहिण्णू कई बेंति ॥ १७४॥" दश० ८७ ।
पज्जणं-सज्जण कलमोदण उप्फेसणं धावणादिकिरियाओ य । नि० चू० द्वि० १६६ अ । पायनम् । आव० ५१५ ।
पज्जणघडिया-पायनघटिका । आव० ५१४ ।
पज्जणया-पायनता । बृ० प्र० १०१ अ ।
पज्जत्त-पादकप्पिसो । नि० चू० द्वि० ११६ आ । पन्नत्ति । बृ० प्र० ३० अ ।
पज्जत्ता-पर्याप्ता-या एकपक्षे-निक्षिप्यते सत्या वा मृषा वेति तद्व्यवहारसाधनी सा पर्याप्ता, प्रथमे द्वे भाषे सत्यामृष पर्याप्ते तयास्वविषयव्यवहारसाधनात्, भाषाभेद । दश० २१० ।
पज्जत्तापज्जत्तिय-पर्याप्तापर्याप्तिका-शरीरेन्द्रियपर्याप्तिनिवृत्तनोच्छ्वास-पर्याप्त्यनिर्वर्त्तनसमर्था । प्रज्ञा० ४१० ।
पज्जत्ति-पर्याप्तिनाम-आहारादिपुद्गलग्रहणपरिणमनहेतुरात्मन शक्तिविशेष । प्रज्ञा० ४७४ । पर्याप्ति -शक्ति । बृ० प्र० १८४ आ । पर्याप्ति -स्वविषयग्रहणसामर्थ्य-

लक्षणा । आव० ३४१ ।

पज्ञतिय–पर्याप्तम् । उत्त० १९३ ।

पज्जत्तिया–या प्रतिनियतरूपतया अवधारयितुं शक्यते सा पर्याप्ता, भाषाया प्रथमो भेदः । प्रज्ञा० २५५ ।

पज्ञत्ती–पर्याप्तिः–आहारादिपुद्गलग्रहणपरिणमनहेतुरात्मनः शक्तिविशेषः । जीवा० १० । पर्याप्तिः–नामशक्तिसामर्थ्यविशेषः । ठाणा० ५४ । पर्याप्तिः–आत्मशक्तिः । नंदी० १०४ । पर्याप्तिनाम आहारादिपुद्गलग्रहणपरिणमनहेतुरात्मनः शक्तिविशेषः स च पुद्गलोपचयादुपजायेत(?) । पर्याप्तिः–आहारादिपुद्गलग्रहणपरिणमनहेतुरात्मनः शक्तिविशेषः । नंदी० १०४ । पर्याप्तिः–समस्तपर्याप्तिता । उत्त० १४५ ।

पज्जपावण–प्रजल्पकारणम् । भग० ५४४ ।

पज्जय–पर्यायः–परिपाटी प्रस्तावः । उत्त० ६६८ । प्रार्यकः–पितामहः । उत्त० ९८ । पितामहः । आव० ३०५ । प्रार्यकः–पितामहः । आव० ३५७ । पर्यय–पर्यायः परिपाटिः । भग० ४७० । प्रार्यकः–पितुः पितामहः । ज्ञाता० ४६ । प्रार्यकः–पितुः पितामहः । पर्यय–पर्यायः । भग० ४७० ।

पज्जयण–अयनं–गमनं वेदनमित्यर्थः । परि सर्वतो भावे, पर्ययनं सर्वतः–परिच्छेदनम् । विशे० ५५ ।

पज्जरत–रत्नप्रभाया महानरके षष्ठः । ठाणा० ३६५ ।

पज्जलण–प्रज्वलयति–दीपयति वर्णवादकरणेन मागधवदिति प्रज्वलन इति । ठाणा० १९३ ।

पज्जलियरोस–प्रज्वलितरोषः । आव० ५६६ ।

पज्जव–पर्यव–शब्दपर्यवाय पर्यवरूपः । उत्त० ७१३ । पर्यायः–नवपुराणादिः क्रमवर्तिधर्मः । प्रश्न० ११७ । पर्यायः–भङ्गकादिप्रकारः । बृ० द्वि० १९७ अ । परि–सर्वतो भावे, पर्ययनं समस्तात् परिच्छेदनम् पर्यवः । विशे० ५५ । पर्यायः गुणो विशेषो धर्मश्च । प्रज्ञा० १७९ । पर्यवः । भग० ८८६ । पर्ययम् । उत्त० ६०६ । पर्याय–अगुरुलघ्वादि । आचा० ७ । पर्यव–विशेषः । आचा० १५६ । पर्यवाः–कालकृता अवस्था, यथा नारकत्वादयो बालत्वादयो वा । सम० ११२ । पर्यव–परिच्छेदपरिच्छेदनम् । ठाणा० २२ । पर्यव–परिच्छेदः विशेषः, अवस्था । ठाणा० ४७ । परि–सर्वतो भावे अवनं अवः पर्यवः । ठाणा० ३४८ । परि–सर्वतो भावे अवनं अवः, अवनं अवः, अवनं–गमनं पर्यवः पर्यवनं वा पर्यव इति । आव० ८ । परि–समन्तादवगच्छति न पुनर्द्रव्यवत् सर्वदैव तिष्ठतीति पर्यायः । परि–सामस्त्येन एति–अभिगच्छति व्याप्नोति वस्तुतामिति वा पर्यायः–एकगुणकालत्वादिरेव । अनु० १११ । पर्यायः, प्रत्ययकारणम् । विशे० ६५१ । पर्यव–परि समन्तादवति–अवगच्छति न तु द्रव्यवत्सर्वदैवावतिष्ठत इति पर्यवः । अथवा परि–समन्तात् अवनानि–गमनानि द्रव्यस्यावस्थान्तरप्राप्तिरूपाणीति पर्यवाः–एकगुणकालत्वादि । अनु० १११ । पर्याय–भेदः । दशा० २६० । पर्यव–अपगमः । दशा० २७७ । पर्याय–नारकत्वादिरेकगुणकालत्वादिश्च । अनु० १०५ ।

पज्जवकाय–पर्यायात्–वस्तुधर्मान् आश्रीत्य कायः पर्यायकायः । आव० ६६७ ।

पज्जवजाए–पर्यवजातं तैरेव वाग्निसृष्टभाषाद्रव्यैर्यानि विशेषिस्थानि–भाषावर्गणान्तर्गतानि निसृष्टद्रव्यपराघातेन भाषापर्यायत्वेनोत्पद्यन्ते तानि द्रव्याणि पर्यवजातमित्युच्यते । आचा० ३८१ । पर्यव–ज्ञानादिविशेषा जाता यस्य स पर्यवजातः । ठाणा० १९ ।

पज्ञवजात–पर्यवजात–सूत्रार्थप्रकारम् । ठाणा० ३०१ । पर्यवजात–पर्यवात् पर्यवेषु यात–प्राप्तः पर्यवजातः । ठाणा० २२ । पर्यव–अवस्थान्तरं जातो यत्र तद् पर्यवजातम् । प्रश्न० १२४ ।

पज्जवजाय–पर्यवाः–ज्ञानादिविशेषा जाता यस्य स पर्यवजातः विशुध्यति । ठाणा० २१ ।

पज्जवज्ञायसत्थ–पर्यवजातशस्त्र–शश्रशीता विषयाणां पर्यव–विशेषास्तेषु तन्निमित्तं जातं शस्त्रं पर्यवजातशस्त्रं शब्दादिविशेषोपादानाय यत्प्राण्युपघातकार्यानुष्ठानं तद् । आचा० १५६ ।

पज्जवट्ठिय–पर्यवस्थितः । प्रश्न० १२७ ।

पज्जवनाम–पर्यायनाम–तत्तद्धर्माभिधानाभिधानम् । प्रश्न० १०४ ।

पज्जवपेयालणा–पर्यवपेयालना–पर्यायप्रमाणग्रहणं–पर्यायमहति विवेचना वा । पिण्ड० २६ ।

पज्जवभगसुहुमता-परमाण्वादीसु वण्णगंधरसफासेसु एग-गुणकालगादि पज्जवभगसुहुमता। नि० चू० तृ० ६७ आ।
पज्जवयात-पर्यवजात-ज्ञातविशेष स्फुटतया भविष्यतीति। ठाणा० ३५० ।
पज्जवलाभ-पर्यवलाभ -पर्यवप्राप्ति । आव० ४२ ।
पज्जवलीढ-प्रतिजीर्णतया कुत्सिते वर्णान्तरयुक्ते स्फुटिते वा । बृ० द्वि० ६२ अ ।
पज्जवसंखा-पर्यवसङ्ख्या । अनु० १३३ (?)।
पज्जवसाण-पर्यवसान-ससरणपर्यन्त. । ठाणा० ३४६ । पर्यवमान-निद्राफलम् । प्रश्न० १३६ । पर्यवसानम्। सूर्य० १२ ।
पज्जवसिया-पर्यवसिता-निष्ठां गता । प्रज्ञा० २५६ ।
पज्जवा-पर्यव -बुद्धिकृता निर्विभागा भागा, एकगुण-श्वेतत्वादय । ज० प्र० १२८ । पर्यवा -द्रव्यगुणापिता । उत्त० ५५७। पर्यवा -पञ्चधनु शतसहस्तमानादिका विशेषा । ज० प्र० ७० । पर्यवा -प्रज्ञाकृता अविभागा परिच्छेदा । भग० १४६ । पर्याया'-स्वपरभेदभिन्ना अक्षरार्थः पर्यायाः । सम० १०६ । पर्यवा -शब्दपर्य-वार्यपर्यवरूपा । उत्त० ७१३ ।
पज्जवाग्ग-पर्यायाग्र-सर्वाग्रम् । आचा० ३११ ।
पज्जाअ-पर्याय -अभिप्राय । सूत्र० २१३ । पर्याय -निरुक्त तात्पर्यार्थ । सूत्र० २६२ । पर्याय -अवस्थावि-शेषः । सूत्र० २७८ । पर्याय -परिपाटी । सूत्र० ४१३ ।
पज्जाण-पायन-लोहकारेणातापितम् । ज्ञाता० ११६ ।
पज्जाय-पव्वज्जा- । नि० चू० प्र० १८३ अ । पर्यायः-भेद', भाव । विशे० ११ । इण् गती अयनं, आय, लाभ प्राप्तिरिति परिस्तयव समन्तादायः पर्याय । विशे० ५५ । पर्याये -नवपुराणादि । विशे० ३२६ ।
पज्जाया-उत्तुवद्धिया दव्वखेत्तकालभावा, एत्थ परि-समता आमविज्जति-परिव्रजन्तीत्यर्थ । नि० चू० ३३६ आ ।
पज्जिए-प्राज्ञिका । दश० २१६ ।
पज्जित-पायितः । उत्त० ४६१ ।
पज्जित्ता-अज्जियाए माया । दश० चू० १०६ ।
पज्जिया-पायिता । आव० ४०२ ।

पज्जुण्ण-द्वारावत्या कुमार । ज्ञाता० २०७ । प्रद्युम्न । आव० ९४ ।
पज्जुत्तं-पौद्गलिक भोजनम् । वृ० तृ० ५८ अ ।
पज्जुन्न-प्रद्युम्न -अभ्युद्यतकुमारमुख्य । अन्त० २ । कुमारविधभेदेषु द्वितीय । ठाणा० २७० । प्रद्युम्न -अन्तकृद्दशाना चतुर्थवर्गस्य षष्ठममध्ययनम् । अन्त० १४ । प्रद्युम्न -प्रदोरपत्य । प्रश्न० ७३ । ज्ञाता० २१३। द्वारामत्यां कुमारविशेष । ज्ञाता० १०० ।
पज्जुन्नसेण-प्रद्युम्नसेन । उत्त० ३७६ ।
पज्जुवासण-पर्युपासन-सेवा । भग० ११५ ।
पज्जुवासणया-पर्युपासन-सेवा एतद्रूपावस्तत्ता तया । ज्ञाता० ४४, ४५ ।
पज्जुवासणा-पर्युपासना-सेवा । ठाणा० १५६ ।
पज्जुवासमाण-पर्युपासीन -सेवमान । भग० १४ ।
पज्जुवासेमाण-पर्युपासीन -सेवमान । सूय० ६ ।
पज्जुसणा-उदुबद्धिया वाससमीवातो जम्हा पगरिसेण ओसति सव्वदिसासु परिमाणपरिच्छिन्नं तम्हा पज्जुसणा। नि० चू० प्र० ३३६ आ । वासावासो पढमसमोसरण । नि० चू० प्र० ३३६ आ ।
पज्जुसिय-परियासिय णाम रातो पज्जुसिय । नि० चू० द्वि० ५० आ ।
पज्जेति-पाययति । विपा० ७१ ।
पज्जोय-प्रद्योत -मदेवोदाहरणे उज्जयिनीनरेश । आव० ७०६ । प्रद्योत । आव० ६४ । पारिणामिकी बुद्धौ प्रद्योत । आव० ४२८ । उज्जेणीए राया । नि० चू० प्र० ३४८ आ। प्रद्योत -धूराद्यमानी । सूत्र० १०३ । प्रद्योत -अभयकुमाराहूतो राजा । दश० ५१ । प्रद्योत । उत्त० ६६ ।
पज्जोयगर-प्रद्योतं प्रद्योत प्रद्योतकरव-विशिष्टज्ञानशक्ति-स्तत्करणशीला । जीवा २५५ ।
पज्जोसवणा-परियायववत्थवणा । नि० चू० प्र० ३३६ आ । अण्णेय दव्वादिया वरिसकालपायोग्गा घेत्तुं आय-रिज्जति तम्हा पज्जोसवणा । पाययति सव्वलोगपसिद्धण पागतभिधाणण पज्जोसवणा । नि० चू० प्र० ३३६ आ।
पर्याया-ऋतुबद्धिका -द्रव्यक्षेत्रकालभावप्रभन्वित उत्कृ

जयन्ते-उपक्षयन्ते यस्या सा निरुक्तविधिना पर्युपशमना, अथवा परीति सर्वतः क्रोधादिभावेभ्य उपशाम्यते यस्यां सा पर्युपशमना। अथवा परि-सर्वथा एकक्षेत्रे जघन्य. सप्ततिदिनानि उत्कृष्टत. षण्मासान् वसनं निरुक्तादेव पर्युषणा। स्था० ५११।
पज्जोसवियाण-परीति-सामस्त्येनोषिताना पर्युषणाकल्पेन नियमवद्वस्तुमारब्धानामित्यर्थः। स्था० ३१०।
पज्जोसवेति- । नि० चू० प्र० ३५५ अ।
पज्झंझमाण-शब्दायमानम्। जीवा० १८१। ज० प्र० ७४।
पज्झ-पार्श्व-प्रतिपितामरः। व्य० प्र० १७१ अ।
पज्झाय-प्रध्यात-प्रियजनविषयमतिचिन्तितम्। अनु० १३९।
पज्जोय-प्रद्योतः-अवन्तीपति.। व्य० प्र० १४६ आ।
पञ्चकुलम्- । जीवा० ३४७।
पञ्चत्वं-मरणम्। नदी० १६६।
पञ्चमुष्टिः-पञ्चाङ्गा। उत्त० ४६२ (?)।
पञ्चशिक्षापादिका- । सूत्र० ३६७।
पञ्चाग्नितपः-कायकष्टतपः। आचा० १७७।
पञ्चाल-देशविशेष। उत्त० ३७७।
पञ्जरभग्नः-मुखमिह वसितुमिति स इत्यभूत. पञ्जरभग्नः शास्त्र्यो न प्रमोच्यनीयः। व्य० प्र ५४ अ।
पञ्जरुम्मिलिया-पञ्जरोन्मीलिता-पञ्जरबहिष्कृता। सम० १३६।
पञ्जिका-अर्थ प्रकारः। सम० १११।
पटक-विशालभेदविशेष। प्रज्ञा० ७०।
पटल-पात्रावरणम्। ओघ० २१३। तक्रवरण्टितचीवरादि। दश० ४०।
पटलकम्-वस्त्रम्। उत्त० ५४ (?)। विशे० १३६।
पटलग-कच्चोलक.। नि० चू० द्वि० ६१ अ।
पटुकार-प्रलपतारः। वृ० द्वि० २६५ अ।
पटोली-वल्लीविशेष। आचा० ५७।
पट्ट-वस्त्रपट्ट। उत्त० ६०६। पट्टसूत्रमयम्। प्रश्न० ७१। ललाटाभरणम्। विपा० ७०। जीवा० २६६। पट। स्था० ३३८। शिलापट्टकादि। जीवा० २०४। श्रामपट्टं। नि० चू० प्र० १६१ अ। पट्टः-एकः शाटक। ज्ञाता० १५। पट्टक-चोलपट्टकम्। ओघ० १७५। वस्त्रम्। उत्त० ६०६। योगपट्टकः-चिलिमिली। ओघ० २१८। ओघ० १०६ (?)। पट्टं-पट्टसूत्रनिष्पन्नम्। अ० प्र० १०७। पट्टसूत्रजं, जांगमिकवस्त्रभेद.। वृ० द्वि० २०१ अ। छुरिकापट्टिकावत् पट्टो। नि० चू० प्र० १७१ आ। चउरंगुलो सुवण्णमओ पट्टो। नि० चू० प्र० २५४ आ। गंधपट्टः। वृ० तृ० ६८ अ। तिरीडस्वरस्य तया। नि० चू० प्र० १२६ अ। वल्कलक्षण.। वृ० द्वि० २०१ अ। पट्टसूत्रनिष्पन्नम्। आचा० ३६४।
पट्टइल्ला-श्रेणिविशेषः। ज० प्र० १६१।
पट्टकार-वस्त्रकारः। अनु० १४६।
पट्टजुयलं- । आचा० ४२३।
पट्टण-पत्तनम्। सूत्र० ३०६। पत्तनं-जलपथयुक्त स्थलपथयुक्तं, रत्नभूमिर्वा। प्रश्न० ५२। जलपथस्थलपथयोरेकतरयुक्तम्। प्रश्न० ६६। जलस्थलपथयोरन्यतरयुक्तम्। प्रश्न० ६२। पत्तनम्। ओघ० ७४। पट्टन-पत्तन वा। जीवा० ४०। पट्टनं-यत्नौभिरेव गम्यम्। जीवा० २७६। पत्तन-जलपथस्थलपथयोरेकतरयुक्तम्। ज्ञाता० १४०। यच्छकटैर्घोटकैर्नौभिश्च गम्यं पट्टन यन्नौभिरेव गम्यं तत् पट्टनं पत्तनम् प्रज्ञा० ४८। पतन्ति तस्मिन् समस्तदिग्भ्यो जना इति पत्तनम्। उत्त० ६०५। पत्तन-नानादेशागतपण्यस्थानम्। अनु० १४२। पट्टन-नौभिरेव गम्यं पट्टनम्। जीवा० ४०। पत्तनं-पर्याहारप्रवेशस्तत्पत्तनम्। ठाणा० २६४। पट्टन-जलस्थलनिर्गमप्रवेश। राज० ११४। पत्तन-विविधदेशागत पण्यस्थानम्। भग० ३६। पत्तन-रत्नयोनि। ज०प्र० २५८। स्था० ८६। यन्नौभिरेव गम्यम्। जीवा० ४०।
पट्टणमारी-मारीविशेष.। भग० १६७।
पट्टणस्व-। भग० १६३।
पट्टदुगं-पट्टद्विक-संस्तारकोत्तरपट्टरूपं पर्यासिका सनाहपट्टरूपं वा। वृ० द्वि० २१३ आ०। सपरोत्तरपट्टा य। नि० चू० प्र० १८१ अ।
पट्टन-यन्नौभिरेव गम्यं तत्पट्टनम्। प्रज्ञा० ४८।
पट्टवद्धय-बद्धपट्टः। आव० ३००।

पट्टयुग्मादि–आच्छादनम् । (?)
पट्टशालारूपो–मण्डपविशेष । स्था० २३२ ।
पट्टसाडय–वस्त्र तस्य युगलरूपो य पट्टशाटक । सूर्य० २९३ । पट्टसाटिका । अनु० १७५ ।
पट्टसूत्र–पतङ्गकीटलालासमुत्पन्नम् । अनु० ३५ । यद् हृसाद्यण्डकेभ्यो जायते तदण्डजं क्वचित् पट्टसूत्रम् । उत्त० ५७१ । कीटज–पत्तयाविषकीटेभ्यो लालात्मक प्रभवति यथा पट्टसूत्रम् । उत्त० ५७१ ।
पट्टागा–पट्टकारा पट्टकूलकुविन्दा कौलगर्वभेद । प्रज्ञा० ५६ ।
पट्टिका– । नदी० १८८ ।
पट्टिया–पट्टिका–वशानामुपरि कम्बास्थानीया । जीवा०८०। पट्टिका–वंशानामुपरि कम्बास्थानीया । ज० प्र० २३ । पट्टिका । जीवा० २५६ ।
पट्टिश –प्रहरणविशेष । उत्त० ४६० ।
पट्टिस–पट्टिस –प्रहरणविशेष । प्रश्न० २१ । पट्टिश – शस्त्रविशेष । प्रश्न० ४८ ।
पट्ठती–प्रतिष्ठन्ती । आव० ८२२ ।
पट्ठ–स्पृष्ट–विदारितम् । भग० १२० । प्रष्ठ वाग्मी । ज० प्र० ३८८ । स्पष्ट–व्याकम् । उपा० ३१ । पृष्ठ पर्याणस्थानम् । ज० प्र० २३१ । स्पष्टं–असंदिग्धम् । उत्त० २४१ । स्पष्टम् । भग० ६८४ ।
पट्ठवए–प्रस्थापक –विविधकार्येषु प्रवर्तक । ज्ञाता० ६३ ।
पट्ठवओ–प्रस्थापक –अवधिज्ञानप्रारम्भक । आव० ३३ ।
पट्ठवणओ–प्रस्थापक –प्रारम्भक । आव० ८४२ ।
पट्ठवणा–दाण । नि० चू० तृ० १२२ आ । प्रस्थापना–कल्पना । जीवा० १६ ।
पट्ठवेति–प्रस्थापयति–प्रतिलेखयति । आव० ७५६ ।
पट्ठविओ–प्रस्थापित । ओघ० १०६ ।
पट्ठविलिका–ज वहति पच्छित्त सा पट्ठविलिका । नि० चू० तृ० १३१ आ ।
पट्ठविलिया–आरोपित प्रायश्चित वहति सा प्रस्थापितिका । व्य० प्र० १२४ आ ।
पट्ठविय–प्रस्थापित–मनुष्यगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तसुभगादेयया कीर्तिनामसहोदयत्वेन व्यवस्थापितम् । प्रज्ञा० ४०३ । प्रस्थापित –प्रवर्तित । नि० चू० तृ० १३६ अ ।
पट्ठविया– । नि० चू० तृ० १३१ आ ।
पट्ठवेज्जा–प्रस्थापयेत्–प्रवर्त्तयेत् । भग० ३८५ ।
पट्ठवेति–प्रस्थापयति–कर्त्तुं आरभत इति । ठाणा० ३०० । प्रस्थापयति–वोढुमारभते । ठाणा० ३२५ ।
पट्ठसठिआ–पृष्ठमस्थिता–प्रधानसस्थाना । ज० प्र० ११४ ।
पट्ठि–पृष्टि । आव० १९२ । पृष्टम् । उत्त० ३६७ ।
पट्ठिअओ–प्रस्थित –सप्रस्थितद्वितीय । आव० १०० ।
पट्ठिआवाहो–पीठमर्दवाहक । आव० २०४ ।
पट्ठिओ–प्रस्थित । दश० ११ ।
पट्ठित–प्रस्थित । प्रज्ञा० ३२७ ।
पट्ठिमस–पृष्ठिमास–परोक्षस्य दूषणाविष्करणम् । प्रश्न०४१।
पट्ठिवस–वसहरण पृष्ठवशो । बृ० द्वि० ५४ अ ।
पट्ठीवसो– । नि० चू० प्र० १०६ आ ।
पड–पट –स्थान पक्ष । ठाणा० ३६ । पट–प्रतीतम् । अनु० १५४ । पट्टशाटक । प्रश्न० ७१ । पट्ट । ज० प्र० १६१ ।
पडकारक–पटकारक –तन्तुवाय । प्रश्न० २० ।
पडगआहरण– । नि० चू० द्वि० ९२ अ ।
पडण–पतन–तिष्ठत एव गच्छतो वा प्रस्खलनम् । प्रज्ञा० २१ । निपतित हिंसाबुद्धया रिपुमोचनम् । ज० प्र० १२५ । पतन–कालग्रमनयनम् । ज० प्र० १२५ । पतन–मरण राजामात्यसेनापतिग्रामभोगिकादीनाम् । ठाणा० ४७३ । पतनम् । भग० ४६६ ।
पडणी–प्रत्यनीका । पं० ।
पडणीय–प्रत्यनीक शासनादे । ओघ० ९३ ।
पडमडव–पटमण्डप । आव० ४३४ । पटमडव विद्य-पटकृतमण्डपं पटमण्डपलक्षित प्रासादम् । (?) । नि० चू० प्र० २२३ अ ।
पडल–उदयविकारेण = दव्वचक्खिदियसंतरण पडल (?)। नि० चू० प्र० ३०२ आ । पटल –समूह । ज्ञाता० १७३ । पटल–भिक्षावसरे पात्रप्रच्छादक वस्त्रखण्डम् । प्रश्न० ११६ । पटल–वृन्दम् । आव० ७८८ । पटलम् । आव० ८३७ ।

पडलगं-पटलकम् । जीवा० २१४ ।
पडलाइं-पटलकानि भिक्षाया पात्रोपरि स्थाप्यानि । बृ० द्वि० २३७ अ ।
पडवायं- । नि० चू० प्र० ५३ अ ।
पडविज्जा-विज्जाविसेसो । नि० चू० प्र० १६ अ । पटविद्या । आव० २६५ ।
पडसाडग-पटशाटक.-उत्तरीयं उपरिकायवस्त्रम् । प्रश्न० ७१ । पटशाटक-उत्तरीयं परिधानम् । ज० प्र० २४७।
पडसाडियं-पटशाटिका । अनु० १७६ ।
पडह-पटहः । जीवा० १०५, २४५, २६६ । पटह. । ज० प्र० १०१ । पटहः-पटहकः । प्रश्न० ४८ । पटहः-आतोद्य. । नदी० ८८ । पटह. । भग० २१७ । पटह -आतोद्यविशेषः । प्रज्ञा० ५४७ ।
पडहओ-पटहक - । आव० ४२० ।
पडहग-पटहक'-विमध्यमावधिसस्थानदृष्टान्तः । आव० ४१ ।
पडहत्थं- । नि० चू० प्र० ३४४ अ ।
पडहसंठिय-पटहसस्थितः आवलिकाबाह्यस्य रत्नप्रभानरके मस्थानम् । जीवा० १०४ ।
पडागसठिय-पताकामस्थितः, अश्लेषानक्षत्रसस्थानम् । सूर्य० १३० ।
पडागसमाण-यस्य नवस्थितो बोधो विचित्रदेशनावायुना सर्वतोऽपह्रियमाणत्वाद् पताकेव स पताकासमानः । ठाणा० २४३ ।
पडागा-पताका-ध्वजादम्या । भग० ३१६ । पताका-मत्स्यविशेषः । जीवा० ३६ । पताका-चक्रादिलञ्छनोपेतातितरा । भग० ४७६ । पताका-ध्वजेतररूपा । ज० प्र० १८८ । पताका । सूर्य० २६३ । मत्स्यविशेष. । प्रज्ञा० ४४ । पताका-गरुडादिवर्जिता ध्वजा । विपा० ४६ ।
पडागाइपडागा-पताकाभ्यो-लोकप्रसिद्धाभ्योऽतिशायिनी-दीर्घत्वेन विस्तारेण च पताका पताकातिपताका । जीवा० १६१ । मत्स्यविशेषः । जीवा० ३६ । पताकाभ्योऽतिशायिन्यो दीर्घत्वेन विस्तरेण च पताका: पताकातिपताका। ज० प्र० ४४ ।
पडागासंठाणसंठिता-पताकासस्थानसस्थिता- वायुकायसस्थानम् । प्रज्ञा० ४११ ।
पडालि-लघुतरा । आव० ९६२ ।
पडालिया-पडालिका-यत्र मध्याह्ने साधिका' तिष्ठन्ति यत्र वा वसन्ति तत्र वा वसन्ति तत्र वस्त्रादिमय कुर्वलयन कुर्वन्ति सा वा अस्य दिने दिने उपलभ्यन्ते तदा स एवंक सागारिक. शय्यातरो भवति । गाढागतेषु तु अवज्ञया यत्र तत्र गतेषु तु साधुषु यत्र रात्रौ वसन्ति तद्दिवस स शय्यातरः । इयमत्र भावना-यस्य न नियमेन सडो वा पडालिका वा । व्य० द्वि० २७८ आ ।
पडाली-पडालिका-एकस्मिन् पार्श्वे वृक्षयुगलं समश्रेण्या व्यवस्थित चतुर्ष्वपि कोणेषु ईषद्दीर्घा वृक्षा व्यवस्थिता । बृ० प्र० १८३ आ । पडाली-गृहाच्छादनम् । व्य० द्वि० २७६ अ ।
पडालीए- । नि० चू० प्र० २५६ आ ।
पडिसुआ-प्रतिश्रुत. प्रतिशब्दः । ज० प्र० १४४ ।
पडि-प्रति-प्रतीप प्रतिकूलं वा । आव० ५५१ । प्रति-प्रतिबिम्बं प्रधानं वा । उत्त० ५६ ।°प्रति -सादृश्ये । उत्त० ५८६ ।
पडिअरइ-प्रतिजागर्ति । ओघ० ८४ ।
पडिअरणा-प्रतिपालन-निरूपण-आलोचनम् । ओघ० ४४।
पडिअरिअ-आराध्य । दश० २५५ ।
पडिआइक्खे-प्रत्याचक्षीत -प्रतिषेधयेत् । दश० १६६ ।
पडिआयइ-प्रत्यापिबति-सेवते । दश० २६५ ।
पडिएक्क-पृथक् । ज्ञाता० २०६ ।
पडिओ सब्बगत्तेण भूमीए । नि० चू० प्र० ४६ अ ।
पडिओसरइ-प्रत्यवसर्पति । आ० ५४ (?) ।
पडिकप्पावेति-सज्जयति । ज्ञाता० १३८ ।
पडिकप्पेह-सन्नद्ध कुरुतः । भग० ३१७ ।
पडिकुट्ठ-प्रतिक्रुष्ठ-प्रतिसिद्धम् । आव० ४७१ । प्रतिकुष्ट-विरुद्धम् । ओघ० २१५ । प्रतिकुष्ठ-निराकृतम् । पिण्ड० ८४ । निराकृतम् । पिण्ड० ११० । प्रतिकुष्ट.-निषिद्धः । प्रश्न० १२७ । प्रतिकुष्ट -प्रतिषिद्धः । ओघ० १४५ । प्रतिकुष्ट -प्रतिषिद्ध' । ओघ० २१० । प्रतिकुष्टं-छिम्पकादिगृहं सूतकोपेतगृहं वा । ओघ० १२७ ।

पडिकुविय–प्रतिकूजित–प्रतिभाषितम् । निरय० ३१ ।
पडिकूल–प्रतिकूल –नानुकूलोऽनभिमत । आचा० ३६४ । प्रतिकूल –विपरीतवृत्ति । ठाणा० २४४ ।
पडिक्कत–प्रतिक्रान्तम् । दश० ४६ । प्रतिक्रमण–प्रतिक्रान्त, प्रज्ञापकात् प्रतीप क्रमणम् । दश० १४१ ।
पडिक्कओ–प्रतिक्रिया–आधार । आव० ३०४ ।
पडिक्कमए–प्रतिक्रमति–निवर्तते । पिण्ड० ७६ ।
पडिक्कमण–प्रतिक्रमण–प्रतीप–पश्चाद् अभिमुख क्रमण-प्रतिक्रमण आगमनमित्यर्थ । आचा० २६२ । प्रतिक्रमण-प्रतीप क्रमण शुभयोगेभ्योऽशुभयोगानुपक्रान्तस्य शुभेष्वेव गमनम्, निवर्त्तन पुनरकरणमित्यर्थ । ठाणा० ३५० । प्रतिक्रमण–मिथ्यादुष्कृतदानम् । ठाणा० १३७ । प्रतीप क्रमण प्रतिक्रमणम् अपराधस्थानेभ्यो गुणस्थानेषु वर्तनम् । आव० ५४१ । मिच्छादुक्कडं । नि० चू० द्वि० ६१ अ । आलोचनादिषु द्वितीय । ठाणा० २०० । प्रतिक्रमण–मिथ्यादुष्कृतम् । भग० ६२० । प्रतिक्रमण–मिथ्यादुष्कृतम् । ठाणा० १६० । प्रतिक्रमणस्य प्रथम नाम । आव० ५४२ । प्रतिक्रमण–दोषात् प्रतिनिवर्त्तनमपुन करणतया मिथ्यादुष्कृतप्रदानम्, तदर्हं प्रायश्चित्तम् । व्य० प्र० १४ अ ।
पडिक्कमणारिह–प्रतिक्रमणार्हं–मिथ्यादुष्कृतम् । औप० ४१ । मिथ्यादुष्कृत, दशविधप्रायश्चित्ते द्वितीय । भग० ६२० ।
पडिक्कमति–मनोवचनकायलक्षणेन करणेन प्रतिक्रामति निन्दनेन विरमति । भग० ३७० ।
पडिक्कममान–प्रतिक्रामन्–निवर्त्तमान । आचा० २१७।
पडिक्कमामि–प्रतिक्रमामि–अपुन करणतया निवर्तयामि । आव० ५४८ ।
पडिक्कमाहि–प्रतिक्रमण–मिथ्यादुष्कृतदानलक्षण अकृत्या-न्निवर्त्तन वा । ज्ञाता० २०६ ।
पडिक्कमे–प्रतिक्रामेत्–कायोत्सर्गं कुर्यात् । दश० १७६ ।
पडिक्कमेज्जा–निवर्त्तेज्जा । दश० चू० ८५ ।
पडिक्कामण–प्रतिक्रामण यस्मात् स्थान परिक्रामति तस्मात्स्थानान्निवर्त्तनम् । ओघ० ४५ ।
पडिक्खंत–प्रतिक्षमाण । आव० ६४० ।
पडिक्खलण–धर्मास्तिकायाद्यभावात्तदानन्तर्यवृत्तिरेव प्रतिस्खलनम् । प्रज्ञा० १०८ । प्रतिस्खलनम् । औप० ११६ ।
पडिक्खित–परिक्षिप्तो–विस्तारितः । अन्त० ७ ।
पडिगओ–प्रतिगत । आव० १६६ ।
पडिगच्छह–प्रतिगच्छामो–निवर्तामहे । उत्त० ३५५ ।
पडिगमणं–उन्निक्खमण । नि० चू० प्र० १०२ अ ।
पडिग्गह–पतद्ग्रह'–पात्रम् । आचा० २४० । पतद्ग्रहः काष्ठच्छब्बकादि । आचा० ३५५ । पतद्ग्रह । आचा० ३४६ । प्रतिग्रहम् । आव० ७६३ । प्रतिग्रहम् । अनु० २५१ । पतद्ग्रह–पात्रम् । भग० १३६ । प्रतिग्रह – पतद्ग्रहो वा पात्रम् । औप० १०० । पतद्ग्रह –पात्रम् । प्रश्न० १५६ ।
पडिग्गहग– । ज्ञाता० ५३ ।
पडिग्गहति–गृह्णाति । नि० चू० प्र० ७४ आ ।
पडिग्गहधरो–पतद्ग्रहधर । आव० ३२४ ।
पडिग्गामो–पडिवसभगामो अतरपल्लिगा वा अण्णो वा पडिग्गामो भण्णति । नि० चू० द्वि० १२१ अ ।
पडिग्गाहित्तत–प्रतिग्रहीतु आश्रयितुम् । ठाणा० १३६ ।
पडिघाओ–प्रतिघातः–विनाश । उत्त० ३१८ ।
पडिघात–प्रतिघात –गतिस्खलनम् । ठाणा० १७१ ।
पडिचंद–द्वितीयचन्द्र । भग० १६६ । प्रतिचन्द्र –उत्पातादिसूचको द्वितीयश्चन्द्र. । जीवा० २८३ । प्रतिचन्द्र – उत्पातादिसूचको द्वितीयश्चन्द्र । अनु० १२१ ।
पडिचरए क्षेत्रप्रत्युपेक्षकाय् । बृ० प्र० २३० आ ।
पडिचरगा–गामणगरसेणादियाण भडिया पडिचरगा । नि० चू० द्वि० ११ अ । प्रतिचरका नाम हेरिकाः परराष्ट्रगवेषका । बृ० द्वि० ८२ आ ।
पडिचरति–मेहुणमासेवति । नि० चू० द्वि० ३३ आ ।
पडिचरिओ–प्रतिचरित । आव० ३६२ ।
पडिचार–प्रतिचार –प्रतिकूलश्चारो–ग्रहाणा वक्रगमनादि-स्तत्परिज्ञान, अथवा प्रतिचरण प्रतिचारो रोगिण प्रतिकारकरण तद्ज्ञानम् । ज० प्र० १३६ ।
पडिचोइओ–प्रतिचोदित । आव० ७६३ । प्रतिचोदित. । आव० २६२ ।
पडिचोयणा–सम्मतप्रतिकूला चोदना कर्तव्यप्रोत्साहना

प्रतिचोदना । भग० ६७५ ।
पडिचोयना–पुनः पुनः स्खलितस्य निष्ठुरं शिक्षापणं प्रतिचोदना । व्य० द्वि० ७२ आ ।
पडिच्छद–प्रतिच्छदम् । आव० ४१६ ।
पडिच्छइ–प्रतीच्छति–गृह्णाति । ओघ० ११२ ।
पडिच्छग–सूत्रार्थग्रहणार्थं य आयाता साधवस्ते प्रतीच्छक । ओघ० ६१ ।
पडिच्छगा–प्रतीच्छका–उपसम्पन्ना । विशे० ६३६ ।
पडिच्छति प्रतीच्छति । आव० २१७ । प्रतीच्छते । ज्ञाता० ८५३ ।
पडिच्छमाए–प्रतीक्षमाण । आव० १५० ।
पडिच्छा–प्रतीच्छा प्रतिग्रहणम् । व्य० द्वि० ३४५ आ ।
पडिच्छामि–अङ्गीकरोमि । आउ० ।
पडिच्छामो–प्रतीक्षामहे । आव० २४८ ।
पडिच्छायण–प्रतिच्छादन–आच्छादनम् । सूर्य० २९३ । प्रतिच्छादन–रजस्त्राणद्वयोपरि द्वितीयमाच्छादनम्। जीवा० २१० । प्रतिच्छादन–आच्छादनम् । जीवा० २३२ ।
पडि[illegible]–प्रत[illegible]–[illegible]हीनम् । दश० १७७ ।
पडि[illegible]छए–पुनः पुनरिष्टः भावतो वा प्रतिपन्नः । भग० ५७ ।
पडिच्छिगा–प्रातीच्छिका अनुयोगाचार्यानुमान्या अन्यय मार्गं गच्छान्तरगामिनः स्वाचार्यानुज्ञापुरस्सरमनुयोगाचार्यंप्रतीच्छया चरति । नंदी० ५४ ।
पडिच्छण्णो–प्रतिच्छादन–आच्छादनम् । ज्ञाता० १५ । प्रतीच्छन–क्रमात् प्रतिपालयति । ओघ० ४१ ।
पडिच्छिय–[illegible]प्सित प्राप्तुमिष्टम् । भग० १२१ । प्रतीच्छितम् । आव० ७२१ । प्रयंपीत्–प्रतिपन्नवान् । उत्त० ४६४ । प्रतीष्ट–प्रतीप्सित वा अभ्युपगतम् । ज्ञाता० ८ ।
पडिछेज्ज–परीक्षाकार्या । ओघ० १३२ ।
पडिजग्गिउ–प्रतिजागर्य । आव० ४८४ ।
पडिजागरण–[illegible]रणम् । व्य० द्वि० १६ अ ।
प[illegible]ज्जा–प्रतिजागृयात् वपचरेत् । दश० २५२ ।
प[illegible]णामि–स्पृशामि । महाप्र० ।
प[illegible]–प्रतिजित । आव० ४१७ ।
पडिट्ठिय–प्रतिष्ठित–सिद्ध सत्य अविचार्यम् । दश० ३३ ।
पडिण–प्रतीची–पश्चिमादिक् । दश० २०१ ।
पडिणत्ति–प्रतिज्ञप्त । वृ० तृ० २५ आ ।
पडिणिज्जाएमि–प्रतिनिर्यातयामि–समर्पयामि । ज्ञाता० ११८ ।
पडिणिभोवण्णास–प्रतिनिभोपन्यास । उपन्यासस्य तृतीयभेद । दश० ५५ ।
पडिणिय–प्रत्यनीक–यद् आहारादिकाले वन्दते तत्, कृतिकर्मणि सप्तदशो भेद । आव० ५४४ ।
पडिणीए–प्रत्यनीक –प्रतिकूलवर्ती दोषानीक प्रति वर्तत इति । उत्त० ४४ । प्रत्यनीक । ओघ० ४१ ।
पडिणीणेइ–प्रतिमुञ्चति । दश० ९८ ।
पडिणीय–प्रत्यनीक । आव० २०३ । प्रत्यनीक –प्रतिकूल । ठाणा० १६६ । प्रत्यनीकम् । आव० ८४४ । प्रत्यनीक –प्रतिकूलवृत्ति । ज्ञाता० ८७ ।
पडिणीयत्ता–प्रत्यनीकता–कार्योपघातकता । भग० ५८१ ।
पडिणीयय–प्रत्यनीक कार्योपघातक । ज० प्र० १२३ ।
पडिणीयया–प्रत्यनीकता । आव० ६२० । प्रत्यनीकता–सामान्येन प्रतिकूलता । भग० ४११ ।
पडिण्णा–प्रतिज्ञा–स्याद्वादप्रधानत्वान्मौनीन्द्रागमस्यैकपक्षावधारणम् । आचा० १३३ ।
पडितप्पह–वैयावृत्त्य कुरुत । ओघ० १८० ।
पडिबद्ध–प्रतिलब्ध – प्रतिबद्ध । उत्त० ३६८ ।
पडिदार–प्रतिद्वार–द्वारमेव । प्रश्न० ५६ । प्रतिद्वार–मूलद्वारानान्तरालवर्तिलघुद्वारम् । जीवा० १६० ।
पडिदासो–प्रतिदासी । दश० १०८ ।
पडिदिस–प्रतिदिक्–विदिक् । प्रज्ञा० १०५ । प्रतिदिक् । सूर्य० २६ । प्रतिदिक् विदिक् । जीवा० ३६१ । प्रतिदिक् विदिक् । प्रज्ञा० ३२६ ।
पडिदिसि–प्रतिदिश –विदिश । ठाणा० २५१ ।
पडिदुवार–प्रतिद्वार–अवान्तरद्वारम् । सम० १३८ । प्रतिद्वार–स्थूलद्वारावान्तरालवर्तिलघुद्वारम् । प्रज्ञा० ८६ । प्रतिद्वार–मूलद्वारावान्तरालवर्तिलघुद्वारम् । ज० प्र० ७६ । प्रतिद्वार बाह्यद्वारम् । ज० प्र० २६६ ।
पडिनिकास–सदृश । ज० प्र० ५७ ।

पडिनिभे-यत्रोपन्यासोपनये वादिनोपन्यस्तवस्तुनः सदृशं वस्तूत्तरदानायोपनीयते स प्रतिनिभः । ठाणा० २५४, २६० ।
पडिनियत्ता-प्रतिनिवृत्ता । आव० ५५७ ।
पडिनियत्तो-प्रतिनिवृत्तः । उत्त० ३०४ ।
पडिनिवेस-प्रतिनिवेशः-एष पूज्यते अहं तु नैस्येवं प्रर-पूजाया असहनलक्षणः । ठाणा० २८५ । प्रतिनिवेशः । आव० २१८ । द्वेषः । आउ० ।
पडिनिसंतंसि-विश्रान्ता यस्मिन् मनुष्या इतीह दृश्यं अथवा सन्ध्याकालसमये सति प्रतिनिभान्त । ज्ञाता० १४७
पडिनिस्सीए-प्रतिनिश्रितं उपरिवर्ति । दश० १५५ ।
पडिन्ना-प्रतिज्ञा-आकाङ्क्षा । सूत्र० १८८ ।
पडिपक्ख-प्रतिपक्षः-विसदृशः पक्षः, असदृश इति । ओघ० २१ ।
पडिपहो-दोण्हं गामाणं अवरे मज्झे तेसं वलए वा पहं पडिपहो भण्णति, तम्मामाइगतस्स वा अभिमुहो पहे मिलिज्जा एस पडिपहो । नि० चू० द्वि० १२२ अ । पन्थान प्रति प्रतिपथः । आचा० ३३९ ।
पडिपाय-मूलपादानां-प्रतिविशिष्टोपष्टम्भकरणाय पादः प्रतिपादः । जं० प्र० २८५ ।
पडिपुंजिया-प्रतिपुंजिता-चन्दनादिचर्चिता । ज्ञाता० १२ ।
पडिपुच्छइ-पुनः पृच्छति प्रतिपृच्छति तच्छुतमशङ्कितं करोतीति । आव० २६ ।
पडिपुच्छई-प्रतिपृच्छति-प्रश्नयति । उत्त० ४७३ ।
पडिपुच्छण-प्रतिपृच्छा-आदिष्टस्य कार्यस्य करणकाले पुनः प्रच्छनम् । बृ० प्र० २२२ अ । प्रतिप्रच्छन-शरीरादि-वार्ताप्रश्नः । ज्ञाता० ४४ ।
पडिपुच्छणा-प्रतिप्रच्छनं शरीरादिवार्ताप्रश्न । भग० ११५ । प्रतिप्रच्छना । ओघ० १५१ । शङ्किते सूत्रादौ शङ्कापनोदाय गुरोः प्रच्छनं प्रतिप्रच्छना । ठाणा० १६० ।
पडिपुच्छन्न-प्रथम कथितस्य सूत्रादेः पुनः प्रच्छन्न प्रति-प्रच्छन्नम् सम्यक्त्वपराक्रमे विंशतितं द्वारम् । उत्त० ५८४ ।
पडिपुच्छा-ग्रामादौ प्रेषितस्य गमनकाले पुन प्रच्छनं प्रतिप्रच्छना । अनु० १०२ । गुरोः पुनः प्रच्छनं प्रति-प्रच्छना । अनु० १०३ । प्रतिपृच्छा स्वाम्यपरः । भग० ३५२ । दशधा सामाचार्यां सप्तमी । ठाणा० ४९९ । प्रतिपृच्छा-प्राङ्नियुक्तेनापि करणकाले कार्या निषिद्धेन वा प्रयोजनतः कर्तुकामेनेति । आव० २५९ । ठाणा० ५०१ ।
पडिपुण्ण-प्रतिपूर्णः रूपं न पात्यते । अनु० २४० । प्रतिपूर्णः । आव० ११० । सूत्रतो बिन्दुमात्रादिभिरनून-मर्थतस्त्वध्याहाराकाङ्क्षादिरहितं प्रतिपूर्णम् । अनु० १५ । प्रतिपूर्ण-अर्थप्रतीतिजनकम् । सम० १५७ । प्रतिपूर्ण-अपवर्गप्रापकैर्गुणैर्भृतम् । आव० ७६० । प्रतिपूर्ण आत्म-स्वरूपेणाविकलः । भग० १४६ । उदात्तादिघोषैर्यत् परिपूर्णम् । विशे० ४०९ ।
पडिपुण्णगल्लकपोल-परिपूर्णगल्लकपोलः । आव० २८८ ।
पडिपुण्णघोष-प्रतिपूर्णघोषं-उदात्तादिघोषविकलम् । अनु० १६ ।
पडिपुन्न-परिपूर्णं अहोरात्रम् । ठाणा० २३७ । प्रतिपूर्ण-वाहोन निषद्याद्वयेन युक्तम् । ओघ० २१४ । प्रतिपूर्ण अपवर्गप्रापकैर्गुणैर्भृतम् । ज्ञाता० ४१, ५१ ।
पडिपेल्लिया-विनाश्य । भक्त० ।
पडिपेहित्ता-प्रतिविधाय-पिठित्वा-स्थगित्वा । सूत्र० ३२४ ।
पडिपोग्गले-स्यात्सोगंतो । नि० चू० प्र० २७३ अ ।
पडिप्पहर-प्रतिप्रहारम् । आव० ५२७ ।
पडिबंध-प्रतिबन्धः-अवरोधः । भग० १६ (?) । व्याघातः । भग० १०१ । उपरोधः । भग० ११७, १२१, १३९, ७३८ । प्रतिबन्धः-स्नेहः । ठाणा० ४६५ । प्रतिबन्धः-अयं ममास्याहमित्याशयबन्धरूपः । जं० प्र० १४९ । प्रतिबन्धः-अभिष्वङ्गः, परिग्रहस्य द्वादश नाम । प्रश्ना० ९३ । प्रतिबन्धः । आव० ४०१ । प्रतिबन्धः-आसङ्गः । आव० ५३५ । प्रतिबन्धः-रागः । पिण्ड० १४० ।
पडिबद्ध-प्रतिबद्ध-व्याप्तम् । दश० ८६ । प्रतिबद्ध-अनु-बद्धं, सदानुगतम् । जीवा० १३० । प्रतिबद्ध-सूत्रार्थ-ग्रहणसक्तम् । बृ० प्र० २४८ आ । प्रतिबद्धः । आव० ३५६ । प्रतिबद्धः । उत्त० ३१८ । प्रतिबद्धः । ओघ० ९८ ।
पडिबद्धया-प्रतिबद्धता-गाढस्नेहबन्धः । भग० ८८ ।

पडिबद्धसरीर-प्रतिबद्धशरीर-दृढावयवकाय —युवा। सूत्र० ३२५।
पडिबद्धा-प्रतिबद्धा-युक्ता सश्लिष्टा। नि०चू०प्र१०६ आ।
पडिबाहिर-प्रतिबाह्य-अनधिकारिण। सम० ५३। प्रतिबाह्य-अनधिकारिण द्वारेभ्योऽपोभद्वारेभ्यो वा, द्वारान् राज्य वा स्वयमधिष्ठायेत्यर्थ। सम० ५३।
पडिबुद्धजीवी-प्रतिबुद्ध-प्रतिबोध द्रव्यतो जाग्रत्सोभाव तस्तु यथावस्थितवस्तुतत्त्वावगमस्तेन जीवितु-प्राणान्ध र्तुंशीलमस्येति प्रतिबुद्धो वा द्विधाऽपि प्रतिबोधवान् जीव नशीलमस्येति प्रतिबुद्धजीवी। उत्त० २१३।
पडिबुद्धि-पटवत् विविधवृक्षवनस्पतिविसृष्टविविधप्रभृत सूत्रापुष्पफलग्रहणसमर्थतया बुद्धिर्येषा ते। ओघ० २८।
पडिबुद्धी-प्रतिबुद्धि-इक्ष्वाकुराज साकेतनिवासी। ठाणा० ४०१।
पडिबोहु-प्रतिबोधितानि-यौवनेन व्यक्तचेतनावन्ति कृतानि। ज्ञाता०४२। प्रतिबोधित-यौवनेन व्यक्तचेतनमस्त कृतम्। ज्ञाता० ४२।
पडिबोहग-प्रतिबोधक सुप्तस्योत्थापक। नदी० १७९।
पडिबोहियल्लओ-प्रतिबोधित। आव० ४०८।
पडिभग्ग-प्रतिभग्न-उपिक्रान्त। ओघ० १८०। प्रतिभग्न। आव० २९८। प्रतिभग्न। आव० ५२०। प्रतिभग्न। उत्त० ६०।
पडिभज्जतो-प्रतिभग्न। आव० ४०८।
पडिभाग-प्रतिभाग-प्रतिबिम्ब। ज० प्र० १४८। प्रतिभाग-प्रतिबिम्बमादर्शादिविव विशिष्ट-प्रतिबिम्बवस्तुगत आकार-प्रतिभाग। ३७२। प्रतिभाग-खण्ड। प्रज्ञा० २८३।
पडिभिण्णो-प्रतिभिन्न। आव० ३८८ १६।
पडिमठाइ-प्रतिमास्थायी-प्रतिमया कायोत्सर्गेण भिक्षु-प्रतिमया वा मासिकयादिकया तिष्ठति य स। प्रश्न० १०७।
पडिमजूसा-प्रतिमञ्जूषा। आव० ४०१।
पडिम-प्रतिमा। अन्त० २१।
पडिमठाती-प्रतिमास्थायी-भिक्षुप्रतिमाकारी। ठाणा० १६७। प्रतिमया-एकरात्रिक्यादिकया कायोत्सर्गविशेषेण वा तिष्ठति। ठाणा० २९९।
पडिमा-प्रतिमा-अभिग्रहविशेषरूपारेकादश दर्शनादि। उत्त० ६१३। प्रतिमा-दर्शनादिगुणयुक्ता। आव० ६४६। कालविशेषमानयुतदर्शनाद्यभिग्रहधरण कृष्ण-पाक्षिका क्रियावादिभिन्ना एकादशोपासकावस्था वा। व्यास०पचा०दशाश्रुत०। प्रतिमा नानता। सू० तृ० २५३ आ। प्रतिमा-बिम्बलक्षणम्। आव० ५२४। प्रतिमा-कायोत्सर्ग। प्रश्न० १४३। प्रतिमा-प्रतिज्ञा। आव० ६४६। प्रतिमा-श्रावकस्य पञ्चमी प्रतिज्ञा। आव० ६४६। गेहचेतिय। नि० चू० द्वि० ६६ आ। प्रतिमा-अभिग्रह भिक्षुप्रतिमा। ठाणा० ४१६। प्रतिमा-प्रतिज्ञा-अभिग्रहरूपा। सम० १९। प्रतिमा-पिण्डै-षणाद्यभिग्रहविशेष। आचा० ३५८। प्रतिमा-अभि-ग्रहधारी। व्य० प्र० १३६ आ। प्रतिमा-भिक्षुप्रतिमा। व्य० प्र० १४६ अ। प्रतिमा-अभिग्रह। ठाणा० ५११। प्रतिमा-प्रतिज्ञा। ठाणा० ३१। प्रतिमा-प्रतिपत्ति प्रतिज्ञा। ठाणा० ६५। प्रतिमा-तथाविधाभिग्रह विशेषरूपा। उनु० ५३१।
पडिमाणुसं-प्रतिमानुषम्। आव० ३४५।
पडिमाणे-प्रतिमानम्। अनु० १५१।
पडिमापडिवण्णओ-प्रतिपन्नप्रतिम। आव० ६५।
पडिमापडिवण्णा- । नि० चू० प्र० ३३८ आ।
पडिमुहिओ-निसट्ठो। नि० चू० प्र० ३२० आ।
पडिमेल्लियपहिणोयया-पेरितगात्र। पउ०।
पडियति-प्रतियाश्वि। दश० ४२।
पडियत्ति-पतिते-प्रासादादेमस्तके वा ग्लानभावात्। ज्ञाता० ११५।
पडिय-शाहनात्पतित। ज्ञाता० ११३। पतित-प्रासाद शिखरादे कलशादिरिवाधो निपतितम्। प्रश्न० १३४। पतित-भ्रष्टम्। प्रश्न० १२४।
पडियणविठ-प्रत्यस्तव्यम। व्य० प्र० १६९ अ (?)।
पडियपुयत्यणी-पतितपुतस्तनी-प्रवर्तितानिष्पन्देपय-सोऽस। ज्ञाता० २४८।
पडियरंति-प्रतिजागरण-निरूपणं कुर्वन्ति। ओघ० १०२।
पडियरइ-प्रतिचरति-प्रतिजागरण करोति। ओघ० २०७।

पडिवसति । नि० चू० द्वि० १२३ अ ।

पडियरग-प्रतिचारकः-परिपालकः । पिण्ड० ७० ।

पडियरगा-अवराहा । नि० चू० तृ० ६८ आ । परिण्णो-क्षणमणोवदिट्ठो, तस्स जे वेयावच्चकारिणो ते पडियरगा। नि० चू० प्र० ८६ अ ।

पडियरणा-प्रतिचरणा-आगमनम् । ओघ० ३३ । प्रति-प्रतिसेव्यर्थेषु चरणं गमनं तेन तेन आसेवनाप्रकारेणेति-प्रतिचरणा, प्रतिक्रमणद्वितीयपर्यायः । आव० ५५२ । प्रतिचरणा-आगमनम् । ओघ० ३३ ।

पडियरावितो-प्रतिचारितः । आव० २२७ ।

पडियरिए-निरूविए । ओघ० १६१ ।

पडियरिओ-प्रतिचरितः । आव० २१८ ।

पडिया-पिग्गलय । नि० चू० प्र० १२५ आ । प्रतिज्ञा । नि० चू० द्वि० ५९ आ । यावना । आव० ६६७ ।

पडियाए-प्रतिज्ञाय-उद्दिश्य । आचा० ३६१ ।

पडियागार- । ओघ० २०६ ।

पडियाण-पटतानकं-पयोणस्याघो यद्दीयते । ज्ञाता० २१० ।

पडियार-शरीरसंस्कारः । नि० चू० प्र० २६४ अ ।

पडियारणा-आसेवना । आचा० ३६४ ।

पडियारी-प्रतिचारिणः-कायिकीमात्रकादिसमर्पका विश्रामकाः । व्य० प्र० १३१ अ ।

पडिरूव-प्रतिरूप द्रष्टार द्रष्टारं प्रति रमणीयम् । सम० १३८ । अस्यामवसर्पिण्यां चतुर्थकुलकभार्या । सम० १५० । प्रतिरूपः-उत्तरनिकाये द्वितीयो व्यन्तरेन्द्र. । भग० १५८ । सदृशम् । भग० ३१६ । प्रतिरूपा-चतुर्थकुलकरपत्नी । आव० ११२ । प्रतिरूप-उचितः । दश० २४१ । द्वितीयो भूतेन्द्रः । ठाणा० ८५ । प्रतिरूप-रूपवान् । प्रश्न० ११६ । प्रतिरूपः-साधुचित्तस्वरूप. । विपा० ३३ । प्रतिरूप-रूपवान् । ओप० ११ । प्रतिरूपः भूतेन्द्रः । जीवा० १७४ । प्रतिरूप-प्रतिविशिष्ट असाधारणं रूपं आकारो यस्य सः । जं० प्र० ७५ । प्रतिरूप उचितम् । उत्त० ५०० । प्रतिरूपं-प्रतिबिम्बम् । सूत्र० ४०७ । प्रतिरूपं-प्रतिविशिष्टं रूपं यस्य तत् । प्रज्ञा० ८७ । प्रतिरूपं-प्रधानरूपं प्रति-प्रतिबिम्ब चिरन्तनमुनीनां यद्रूपम् (?) । जा वत्थुं वत्थुं पडुच्च अणुरूवो पउंजइ सो । दश० चू० १३० । प्रतिक्षणं नव नव रूपं यस्य तद् प्रतिरूपम् । प्रज्ञा० ८७ । प्रतिरूपः-उचितः । व्य० प्र० १६ अ ।

पडिरूवकायकिरिया-प्रतिरूपकायक्रिया-यथा परिपाल्या शरीरविश्रामणम् । व्य० प्र० २२ अ ।

पडिरूवग-प्रतिरूपकं-प्रतिबिम्बम् । राज० [illegible] । प्रतिरूपकं-सदृशम् । उपा० ८ । प्रतिरूपकं-आकृतिप्रतिबिम्बम् । (? १३२) । प्रतिरूपकम् । आव० २६६ । प्रतिरूपक-सदृशम् । आव० ८२३ ।

पडिरूवजोगजुंजण- प्रतिरूपयोगयोजनं-उपचारविनयभेदः । दश० २४१ ।

पडिरूवन्नु-प्रतिरूपविनयो-यथोचितप्रतिपत्तिरूपस्त जानातीति प्रतिरूपज्ञः । उत्त० ५०० ।

पडिरूवया-प्रति-साहश्ये ततः प्रतीति स्थविरकल्पिकादिसदृश रूप-वेषो यस्य स तथा तद्भावस्तत्ता-अधिकोपकरणपरिहाररूपा । उत्त० ५८६ ।

पडिरूवा-प्रतिविशिष्टं-असाधारणं रूपं यस्याः सा प्रतिरूपा, प्रतिक्षण नवं नवमिव रूपं यस्याः सा । जं० प्र० २१ । चतुर्थकुलकरभार्या । ठाणा० ३६८ । प्रतिरूपा-द्रष्टार द्रष्टारं प्रति रूपं यस्याः सा । ज्ञाता० ३ । प्रतिरूपाः-द्रष्टारं द्रष्टारं प्रति रमणीया इति । ठाणा० २३२ ।

पडिलग्गो-प्रतिलग्न -लग्नो जात. । आव० ६७८ ।

पडिल(भ)ग्गो-प्रतिलग्नः । आव० ३१२ ।

पडिलभे-प्रतिलभेत-प्राप्नुयात् । उत्त० ४६ ।

पडिलाभिता-प्रतिलम्भयिता-लाभवन्त करोतीत्येवशीलो यः स भवति । ठाणा० १०६ ।

पडिलाहेहि-प्रतिलम्भय । आव० ८१५ ।

पडिलेहंति-प्रत्युपेक्षन्ते-पौन.पुन्येन लगन्ति । आचा० ११३ ।

पडिलेह-प्रतिलेख । आव० ३९६ ।

पडिलेहओ-प्रतिलेखकः-प्रतिलिखतीति, प्रवचनानुसारेण स्थानादिनिरीक्षकः साधुः । ओघ० १३ ।

पडिलेहणं-प्रत्युपेक्षणा-चक्षुषा निरीक्षणम् । प्रश्न० १५६ ।

पडिलेहणा-प्रत्युपेक्षणा-चक्षुर्व्यापारः । प्रश्न० ११२ । प्रत्युपेक्षणा-आगमविधिना यथावन्निरूपणा ग्रहणप्रतिजागरणरूपा । उत्त० ५८३ । प्रतिलेखन-प्रतिलेखना-आगमानुसारेण या निरूपणा क्षेत्रादेः सा । ओघ० १२ ।

पडिलेहणिया प्रत्युपेक्षणा । ओघ० ११७ ।

पडिलेहय-प्रतिलेखयतीति प्रतिलेखक-प्रवचनानुसारेण स्थानादिनिरीक्षकः साधुरिति । ओघ० १३ ।

पडिलेहा-प्रत्युपेक्षणा-गुणदोषपर्यालोचना । आचा० ११४ ।

पडिलेहाए-प्रत्युपेक्ष्य-पर्यालोच्य । आचा० २७२ । आचा० २१४ (?) ।

पडिलेहिअव्व-प्रेक्षितव्यं-आलोचनीयम् । दश० २७२ ।

पडिलेहिऊण-प्रत्युपेक्ष्य-चक्षुषा निरीक्ष्य । ओघ० ११४ ।

पडिलेहित्त-प्रत्युपेक्ष्य-प्रतिजागर्य । उत्त० ५३६ ।

पडिलेहित्तए-प्रत्युपेक्षितुं-अवस्थानार्थं निरीक्षितुम् । ठाणा० ११७ ।

पडिलेहित्ता-प्रत्युपेक्ष्य-ज्ञात्वा । दश० २६० । प्रत्युपेक्ष्य-दृष्ट्वा । आचा० ७१ ।

पडिलेहिय-प्रत्युपेक्षणं-गोचरापन्नस्य शय्यादेश्चक्षुषा निरीक्षणम् । आव० ८३६ । प्रेक्षितं-पर्यालोचितम् । आचा० १८६ ।

पडिलेहिया-प्रति उप-सामीप्येन ईक्षिता-ज्ञाता प्रत्युपेक्षिता । आचा० २३३ ।

पडिलेहे-प्रत्युपेक्षेत-निरूपयेत् । ओघ० १७८ ।

पडिलेहेइ-प्रतिलेखयति-प्रत्युपेक्षते । उत्त० ४३४ । प्रतिलखति । आव० २११ ।

पडिलेहेति-प्रतिलेखयति प्रत्यापयति । आव० ७१६ ।

पडिलोम-प्रतिलोमः तद्गन्धाद्विपरीतगन्धः । आचा० ३६४ । प्रतिलोमः-इन्द्रियमनसोरनाल्हादः । ठाणा० २४४ । प्रतिलोमः-अपवादः । ओघ० ६५ । प्रतिलोम-पश्चानुपूर्व्या । ज० प्र० ६७ । प्रतिलोमं-प्रतिकूलम् । दश० ५२ । प्रतिकूलं-यत्र प्रातिकूल्यमुपदिश्यते यथा शठं प्रति शठत्वं कुर्यात् । ठाणा० २५३ ।

पडिवइर-प्रतिवैरम् । आव० ६३६ ।

पडिवक्ख-प्रतिपक्ष-तुल्यपक्षः । ओघ० ६७ । प्रतिपक्षः-असदृशः । ओघ० २३ । प्रतिकूलः पक्षः प्रतिपक्षः-अप्रमत्ततया शुभयोगपूर्वकं प्राणाव्यपरोपणम् । दश० २४ । प्रतिपक्ष-सदृशपक्षः । बृ० प्र० २४७ अ । प्रतिपक्षः । आव० १०१ ।

पडिवज्जइ-प्रतिपद्यते । आव० ३१३ । उत्त० १८५ ।

पडिवज्जिण-प्रतिपादिनोऽवश्यं प्रतिपद्यमानस्य । उत्त० ३८५ ।

पडिवज्जित्तए-प्रतिपत्तुं-अभ्युपगन्तुम् । ठाणा० ५७ ।

पडिवज्जेजा-प्रतिपद्येत । आव० २२४ ।

पडिवत्ति-प्रतिपत्तिः-द्रव्यादिपदार्थाभ्युपगमः प्रतिमाद्यभिग्रहविशेषो वा । नंदी० २१० । प्रतिपत्तिः-वारकः(?) । प्रतिपत्तिः उपमा । व्य० प्र० २२२ अ । प्रतिपत्तिः-प्रतिपादनं, परिच्छित्तिः, अवधिप्रकृतिर्वा । आव० २६ । प्रतिपत्ति-अभ्यागतकर्तव्यरूपाम् । उत्त० १०० । प्रतिपत्ति-प्रकारः भेदः । ओघ० ११७ ।

पडिवत्तिकुसला-प्रतिपत्तिकुशलाः परप्रतिवचनदानसामर्थाः । व्य० द्वि० ५६ अ ।

पडिवत्ती-प्रतिपत्तिः-मतान्तररूपा । सूय० ८ । प्रतिपत्तिः-द्रव्यार्थे पदार्थाभ्युपगमा मतान्तराणि, प्रतिपाद्यनिमाद्यभिग्रहविशेषा वा । सम० १०८ । प्रतिपत्तिः-प्रत्यवतारूपं प्रतिपादनं, संवित्तिः अनुयोगद्वारं अर्थो वा । ओघ० ८ । प्रतिपत्तिः-यथास्वरुचिवस्तुभ्युपगमः । सूर्य० २४ । प्रतिपत्तिः-प्रतिवचनप्रदानम् । बृ० तृ० ५६ अ । प्रतिपत्ति-उत्तरदानम् । बृ० द्वि० १४७ आ । प्रतिपत्तिः-परमतरूपा । सूय० ८ । प्रतिवचनम् । नि० चू० प्र० ४२ आ । वन्दनम् । चउ० ।

पडिवसभ-प्रतिवृषभग्रामः-यत्र ग्रामं भिक्षाचर्यायै गमनम् । बृ० द्वि० ७९ अ ।

पडिवसभा-भिक्खायरियगामादि । नि० चू० प्र० ३१५ आ ।

पडिवाडी-परिपाटी । आव० ६६ ।

पडिवाती-प्रतिपतनशीलं प्रतिपाति-उत्कर्षेण लोकविषयं भूत्वा प्रतिपतति । ठाणा० ३७० ।

पडिवाय-प्रतिपद्यते पक्षस्याद्यतयेति प्रतिपद्, प्रथमो दिवस इति । जं० प्र० ४६१ ।

पडिविद्धंसंति-प्रतिध्वंसन्ते-योनिदोषादुपहतशक्तयो भव-

न्ति, मेहनविस्रोतसा वा योनेर्वहि पतन्तो विध्वसन्ते इति । ठाणा० ३१४ ।

पडिविलइत्ता–प्रतिविलयित्वा । आव० ३२० ।

पडिविसिट्ठ–प्रतिविशिष्टम् । सूर्य० २६८ (?) ।

पडिवुज्झणा–वासासु वा सिसिरेसु वा णिवासट्ठा तेसिं चेव पडिवुज्जणा । नि० चू० प्र० २१२ आ ।

पडिवूह–प्रतिव्यूह–तत्प्रति द्वन्द्वानां तद्भङ्गोपायप्रवृत्तानां व्यूहम् । ज० प्र० १३९ ।

पडिवेसिय–प्रतिवेसिक–सीमान्तवर्ती–प्रत्यर्थी । व्य० प्र० १७० अ ।

पडिसखिविय–प्रतिसङ्क्षेपण–शिलायां पतत संरक्षणम् । भग० ७६७ ।

पडिसधारग– । भग० ३२१ ।

पडिसधए–पडिसधत्ते । कर्मोदयात् त्रुटितमपि सघट्टयति । उत्त० ५५० ।

पडिसधाय प्रतिस॰धाय–सह गन्तृभावेनानुकूल्य प्रतिपद्य वा। सूत्र० ३७१ ।

पडिसलीण–प्रतिसलीन –वस्तु प्रति सम्यग्लीनो निरोधवान्–प्रतिसलीन, क्रोध प्रति उदयनिरोधेनोदयप्राप्तविफलीकरणेन च च प्रतिसलीन । ठाणा० २०७ ।

पडिसलीणपडिमा–प्रतिसलीनप्रतिमा–सलीनताऽभिग्रह । औप० ३२ ।

पडिसलीणया–षष्ठ बाह्य तप । भग० ९२१ ।

पडिसल्लीणा–आश्रयस्थिता । दश० चू० ५२ ।

पडिसविक्खे–प्रतिसमीक्षतेऽदीनमना अलाभमाधिस्यालोचयति । उत्त० ११८ ।

पडिसवेइज्जा– । नदी० १७८ ।

पडिसवेदेइ–प्रतिसवेदयति–अनुभवति । आचा० २४ ।

पडिससाहणय–अनुव्रजनम् । भग० ६३७ ।

पडिसंसाहेहि–विनयप्रस्तावात् व्रजन्त प्रतिससाधय–अनुव्रज अथवा सश्लाघय–प्रशसा कुर्विस्यय । ज्ञाता० १८६ ।

पडिसहरइ–प्रतिसहरति । आव० १२४ ।

पडिसवत्त–प्रतिसपत्न –परस्परविरोधी । दश० १६४ ।

पडिसामिय–प्रतिस्वामित–स्वामिना प्रतिगृहीतम् । बृ० द्वि० २४ अ ।

पडिसाहरति–प्रतिसहरति–निरुणद्धि । ठाणा० ११२ । ज्ञाता० ३३ ।

पडिसाहरिए–प्रतिसहरण–शिलाया शिलापुत्रकाश्च सहृत्य पडिकरणम् । भग० ७६७ ।

पडिसीसग–प्रतिशीर्षक–दत्तस्वशीर्ष प्रतिरूपम् । प्रश्न० ३९ ।

पडिसुद्धिओ–प्रतिसुद्धितो–निषिद्ध । बृ० प्र० २८९ आ ।

पडिसुई–आगामिन्यामुत्सर्पिण्या जम्बू–ऐरवते नवम कुलकर । सम० १५३ ।

पडिसुणइ–प्रतिशृणोति–अभ्युपगच्छति । जीवा० २४३ ।

पडिसुणणा–प्रतिश्रवणा । आव० २६५ ।

पडिसुणमाण–प्रतिशृण्वति । आव० ५७६ ।

पडिसुणेति–प्रतिशृण्वति–अभ्युपगच्छति, परस्पर साक्षी कृत्य प्रतिज्ञात कार्यं कर्तव्यमवश्यामिति दृढीभवन्ति । ज० प्र० २४० ।

पडिसुते–आगमिन्यामुत्सर्पिण्या सप्तमकुलकर । ठाणा० ५१८ ।

पडिसुय–प्रतिश्रुत–प्रतिशब्द । प्रश्न० २० । प्रतिश्रुत–प्रतिज्ञानम् । ठाणा० ४७४ । प्रतिश्रुत–प्रतिशब्द । राज० २५ । प्रतिश्रुत –प्रतिशब्द । भग० ४८३ ।

पडिसुया–प्रतिश्रुता प्रतिशब्दका । ज्ञाता० १०१ ।

पडिसूयग–प्रतिसूचक –नगरद्वारसमीपेऽल्पव्यापारोऽवतिष्ठति । व्य० प्र० १७० अ ।

पडिसूर–प्रतिसूर्य –द्वितीयसूर्य । भग० १६५ । प्रतिसूय –उत्पातादिसूचको द्वितीय सूर्य । जीवा० २८३ । प्रतिसूय –उत्पातादिसूचको द्वितीय सूर्य । अनु० १२१ ।

पडिसेगा–प्रतिसेका नखा । ज० प० ८१ ।

पडिसेवणा–प्रतिसेवना । ओघ २२५ । सम्माराहणविवरिया पडिगया वा सेवणा । उत्त० २५६ । प्रतिषेवणा–प्राणातिपाताद्यासेवनम् । ठाणा० ४८५ । प्रतिषेवणा–अकल्प्यसमाचरणमितिभाव । व्य० प्र० ११ अ ।

पडिसेवणाकसिण–प्रतिसेवनाकृत्स्न–तस्य परस्यान्यस्य प्रतिसेवना स्थानस्यासम्भवात्, स च यत्कृत्स्नम् । व्य० प्र० ११८ आ ।

पडिसेवणाकुसीलो–प्रतिसेवनाकुशील –सम्यगाराधनविप-

रीमा प्रतिगता वा सेवना तथा कुशीलः। उत्त० २५६।
पडिसेवणाणुलोमा-प्रतिसेवनानुलोम्येन-यथैव प्रतिसेवितान्स्तेनैवानुक्रमेण कदाचिच्चिन्तयति। ओघ० १७५।
पडिसेवना-प्रतिसेवनाप्युपचारात् प्रायश्चितम्। व्य० प्र० १४ अ।
पडिसेवविअडणा-प्रतिसेवविकटना। ओघ० १७६।
पडिसेविग-प्रतिसेवको नाम यो भिक्षुर्निष्कारणे कारणाभावेऽपि पञ्चकादीनि प्रायश्चितस्थानानि प्रतिसेवते। व्य० प्र० २५२ आ।
पडिसेविय-प्रतिसेवितः। आव० ५२। संयमप्रतिकूलार्थस्य सञ्ज्वलनकषायोदयात्सेवकः प्रतिसेवकः संयमविराधकः। भग० ८९४।
पडिसेह-प्रतिषेधः-निराकरणम्। अविकित्स्योऽयमित्यभिधानरूपः। उत्त० ३०४।
पडिसेहति-विनिवर्त्तयति-निराकुर्वती। ज्ञाता० १४६।
पडिसेहस- । नि० चू० तृ० २६ अ।
पडिसोनचारी-प्रतिश्रोतश्चारी-दूरादारभ्य प्रतिभयाभिमुखचारीत्यर्थः। ठाणा० ३४२।
पडिसोय-स्रोतं स्रोतं प्रतीति-प्रतिश्रोतं-प्रतिप्रवाहम्। भग० २३३।
पडिसोयगमण-प्रतिश्रोतोगमनं-प्रवाहसम्मुखगमनम्। उत्त० ३२७।
पडिस्सय-प्रतिश्रयः। आव० ६२। प्रतिश्रयः-उपाश्रयः। ओघ० १३८।
पडिस्सयपाल-प्रतिश्रयपालः। आव० २६१।
पडिस्सुई-प्रतिश्रुतिः द्वितीयकुलकरः। जं० प्र० १३२।
पडिस्सुय-प्रतिश्रुत-गुरौ वाचनादिकं यच्छत्येवमेतदित्यभ्युपगमः। दश० ५३५।
पडिह-प्रतिघातः प्रतिहननम्। ठाणा० ३०३।
पडिहए-प्रातहत-निराकृतम्। भग० ३६।
पडिहणिओ-प्रतिहतः। आव० ५२।
पडिहता-प्रतिहता। सूर्य० ९१।
पडिहत्थं-उद्धमायं-अधिकं-आपूर्णञ्च। नंदी० ४६। अतिप्रभूतः-देशीवचनोऽयम्। जं० प्र० २६२। परिपूर्णं। जं० प्र० ४७। प्रतिहस्तः-अतिरेकतः अतिप्रभूतः। जीवा० १९८। प्रतिहस्तः-प्रतिपूर्णः। जीवा० ३५०।
पडिहयं-प्रतिहतं क्षपितम्। भग० ३६। प्रतिहतं-सम्यक्त्वप्राप्त्या ह्रस्वीकृतम्। औप० ८५। प्रतिहतं-मिथ्यादुष्कृतदानप्रायश्चितप्रतिपत्त्यादिना नाशितम्। प्रज्ञा० २६८। प्रतिहत इदानीमकरणतया। आव० ७६२। प्रतिहत-अतीतकालसम्बन्धिनिन्दातः। भग० २९५। प्रतिहतः-स्खलितः। प्रज्ञा० १०८।
पडिहाति-प्रतिभाति। आव० ६७।
पडिहायइ-प्रतिभासते। आव० ५१२।
पडिहार-प्रतिहारः प्रत्यर्पणम्। औ० १०० (?)।
पडिहारयण-प्रातिहार्यक-भूषणविधिविशेषः। जीवा० २६६।
पडिहारितं-कथितं। नि० चू० प्र० २१० आ।
पडिहारिय-प्रतिहारितः-ज्ञापितः। बृ० द्वि० २१४ आ। प्रत्याहार्यः। विशे० ११६०।
पडीणवाय-अपाचीनवातः-योऽपाचीनदिशः समागच्छति वातः सः। जीवा० २६।
पडीतंतो-प्रतितन्त्रसिद्धान्तः-यः खल्वय स्वतन्त्रसिद्धान्तो न परतन्त्रेषु स प्रतितन्त्रसिद्धान्तः। बृ० प्र० ३१ आ।
पडु-पटुः-दक्षपुरुषः। सूर्य० २६७। पटुः-स्पष्टध्वनिः। प्रश्न० ४८। पटु-स्वविषयग्रहणदक्षम्। भग० ४६६।
पडुक्खेव-प्रत्युत्क्षेपः-मुरजकांसिकादिगीतोपकारकातोद्यानां ध्वनिः नर्त्तकीपदप्रक्षेपलक्षणो वा। अनु० १३२।
पडुच्च-प्रतीत्य-आश्रित्य। जीवा० ५६।
पडुच्चकरणं- । नि० चू० प्र० २३१ अ।
पडुच्चमक्खिय-निर्वृतिप्रत्याख्याने आगारः। आव० ८५४।
पडुच्चवित्ती-प्रतीत्यवृत्तिः-आश्रित्य कार्यस्य वृत्तिः। विशे० ७१७।
पडुच्चसच्च-प्रतीत्य-आश्रित्य वस्त्वन्तरं सत्यं प्रतीत्यसत्यम्। ठाणा० ४९०। प्रतीत्यसत्यं-यथा अनामिकाया दीर्घत्वं ह्रस्वत्वं चेति। दश० २०८। दशधा सत्यो षष्ठः। ठाणा० ४८९।
पडुच्चसच्चा-प्रतीत्यसत्या। पर्याप्तिकसत्यभाषायाः षष्ठो भेदः। प्रज्ञा० २५६।

रीमा प्रतिगता वा सेवना यया कुशीलः। उत्त० २५६।
पडिसेवणाणुलोमा-प्रतिसेवनानुलोम्येन-यथैव प्रतिसेवितास्तेनैवानुक्रमेण कदाचिच्चिन्तयति। ओघ० १७५।
पडिसेवना-प्रतिसेवनाप्युपचारात् प्रायश्चितम्। व्य० प्र० १४ अ।
पडिसेवविपउणा-प्रतिसेवविकटना। ओघ० १७६।
पडिसेविग-प्रतिसेवको नाम यो भिक्षुर्निष्कारणे कारणाभावेऽपि पञ्चकादीनि प्रायश्चितस्थानानि प्रतिसेवते। व्य० प्र० २५२ आ।
पडिसेविय-प्रतिसेवितः। आव० ५२। संयमप्रतिकूलार्थस्य सञ्ज्वलनकषायोदयात्सेवकः प्रतिसेवकः संयमविराधकः। भग० ८९४।
पडिसेह-प्रतिषेधः-निराकरणम्। अचिकित्स्योऽयमित्यभिधानरूपः। उत्त० ३०४।
पडिसेहंति-विनिवर्त्तयति-निराकुर्वती। ज्ञाता० १४६।
पडिसेहस्स- । नि० चू० द्वि० २६ अ।
पडिसोतचारी-प्रतिस्रोतश्चारी-दूरादारभ्य प्रतिमयाभिमुखचारीत्यर्थः। ठाणा० ३४२।
पडिसोय-स्रोत स्रोतं प्रतीति-प्रतिस्रोतं-प्रतिप्रवाहम्। भग० २३३।
पडिसोयगमण-प्रतिस्रोतोगमनं-प्रवाहसम्मुखगमनम्। उत्त० ३२७।
पडिस्सय-प्रतिश्रयः। आव० ६२। प्रतिश्रयः-उपाश्रयः। ओघ० १३८।
पडिस्सयपाल-प्रतिश्रयपालः। आव० २६१।
पडिस्सुई-प्रतिश्रुतिः द्वितीयकुलकरः। ज० प्र० १३२।
पडिस्सुय-प्रतिश्रुत-गुरौ वाचनादिकं ददत्येवमेतदित्यभ्युपगमः। उत्त० ५३५।
पडिह-प्रतिघातः प्रतिहननम्। ठाणा० ३०३।
पडिहए-प्रतिहत-निराकृतम्। भग० ३६।
पडिहणओ-प्रतिहतः। आव० ५२।
पडिहता-प्रतिहता। सूर्य० ६५।
पडिहत्थं-उद्धमायं-अपिकं-आपूर्णम्। नदी० ४६। अतिप्रभूतः-देशीवचनोऽयम्। ज० प्र० २६२। परिपूर्णं। ज० प्र० ४७। प्रतिहस्तः-अतिरेकतः अतिप्रभूतः। जीवा० १९८। प्रतिहस्तः-प्रतिपूर्णः। जीवा० ३५०।
पडिहयं-प्रतिहतं क्षपितम्। भग० ३६। प्रतिहतं-सम्यक्त्वप्राप्त्या ह्रस्वीकृतम्। ओघ० ८५। प्रतिहतं-मिथ्यादुष्कृतदानप्रायश्चितप्रतिपत्त्यादिना नाशितम्। प्रज्ञा० २६८। प्रतिहत इदानीमकरणतया। आव० ७६२। प्रतिहत-अतीतकालसम्बन्धिनिन्दतः। भग० २९५। प्रतिहतः-स्खलितः। प्रज्ञा० १०८।
पडिहाति-प्रतिभाति। आव० ९७।
पडिहायइ-प्रतिभासते। आव० ५१२।
पडिहार-प्रतिहारः प्रत्यर्पणम्। औ० १०० (?)।
पडिहारग-प्रातिहारिक-भूषणविधिविशेषः। जीवा० २६९।
पडिहारितं-कथितं। नि० चू० प्र० २१० आ।
पडिहारिय-प्रतिहारितः-ज्ञापितः। बृ० द्वि० २१४ आ। प्रत्याहार्यः। विशे० ११६०।
पडीणवाय-अपाचीनवातः-योऽपाचीनदिशः समागच्छति वातः सः। जीवा० २९।
पडीतंतो-प्रतितन्त्रसिद्धान्तः-यः खलु स्वतन्त्रसिद्धान्तो न परतन्त्रेषु स प्रतितन्त्रसिद्धान्तः। बृ० प्र० ३१ आ।
पडु-पटुः-दक्षपुरुषः। सूर्य० २६७। पटुः-स्पष्टध्वनिः। प्रश्न० ४८। पटु-स्वविषयग्रहणदक्षम्। भग० ४६६।
पडुक्खेव-प्रत्युत्क्षेपः-मुरजकांसिकादिगीतोपकारकातोद्यानां ध्वनिः नर्त्तकीपदप्रक्षेपलक्षणो वा। अनु० १३२।
पडुच्च-प्रतीत्य-आश्रित्य। जीवा० २६।
पडुच्चकरणं- । नि० चू० प्र० २११ अ।
पडुच्चमक्खिय-निर्वृतिप्रत्याख्याने आकारः। आव० ८५४।
पडुच्चवित्ती-प्रतीत्यवृत्तिः-आश्रित्य कार्यस्य वृत्तिः। विशे० ७१७।
पडुच्चसच्च-प्रतीत्य-आश्रित्य वस्त्वन्तरं सत्यं प्रतीत्यसत्यम्। ठाणा० ४९०। प्रतीत्यसत्य-यथा अनामिकाया दीर्घत्वं ह्रस्वत्वं चेति। दश० २०८। दयथा सत्यो पटुः। ठाणा० ४८९।
पडुच्चसच्चा-प्रतीत्यसत्या। पर्याप्तिकभाषायाः षष्ठो भेदः। प्रज्ञा० २५६।

पडुपण्ण–प्रत्युत्पन्नो–वार्तमानिकः अभूतपूर्वं इत्यर्थः, दोष गुणेत्तरः। ठाणा० ४६२। प्रत्युत्पन्नः–वार्तमानिकः। प्रज्ञा०, ५०६। प्रत्युत्पन्नः–गुणितः। सूर्य० ३८। प्रत्युत्पन्नः–गुणितः। अनु० २०७। प्रत्युत्पन्ने–सर्वथा वस्तवभ्युपगते विशेषो यो दोषोऽकृताभ्यागमकृतविप्रणाशादिः स दोषसामान्यापेक्षया विशेषः,दशसु विशेषेषु षष्ठः। ठाणा० ४९४।

पडुप्पण्णा–प्रत्युत्पन्ना। आव० ६६।

पडुप्पन्न–लब्धः। ओघ० १७३। प्रत्युत्पन्नः–तत्कालमुत्पद्यमानः। जीवा० १४१। प्रत्युत्पन्नं–लब्धम्। दश० १२। स एवं जमपमादीहिं उववेय। दश० चू० १२५।

पडुप्पन्ननंदी–प्रत्युत्पन्नेन–लब्धेन वस्त्रशिष्यादिना प्रत्युत्पन्नो वा–जातः शिष्याचार्यादिरूपेण नन्दति यः स प्रत्युत्पन्ननन्दी, नन्दन नन्दिः–आनन्दः, प्रत्युत्पन्नेन नन्दिर्यस्य स। ठाणा० २१८।

पडुप्पन्नविणास–प्रत्युत्पन्नविनाशं–उदाहरणस्य चतुर्थो भेदः दश० ३५।

पडुप्पन्नविणासि–प्रत्युत्पन्नस्य तत्कालोत्पन्नवस्तुनो विनाशोऽभिधेयतया यत्रास्ति तद् प्रत्युत्पन्नविनाशि। ठाणा० २५७।

पडुप्पन्ना–प्रत्युपन्नाः–वर्त्तमानकालभाविनः। आचा० १७८।

पडुप्पाएमाण–प्रत्युत्पद्यमानः–गुण्यमानः। जीवा० १७६।

पडुप्पायंति– । नि० चू० द्वि० २ अ।

पडेसुय–प्रतिश्रुतः–प्रतिशब्दः। ज० प्र० १९६।

पडोआर–प्रतीकारः। आव० ३४७। नि० चू० प्र० ३५६ आ।

पडोयार–परिकरणम्। ओघ० १३२। प्रत्यवतारः–प्रादुर्भावः। ज० प्र० ६६। प्रति–सर्वतः सामस्त्येन अवतीर्यते व्याप्यते येन सः प्रत्यवतारः। प्रज्ञा० ५३२। प्रत्यावतारः–उपकरणम्। पिण्ड० १३।

पडोलकंद–गुच्छाविशेषः। प्रज्ञा० ३२।

पडुए–ह्रस्वमहिषी। उत्त० ३०३।

पड्डुच्छिछोर–पड्डुच्छिछोरं–परिहिट्टिछोरम्। ओघ० ४८।

पड्डुय–महिषीवत्सः। आव० ७१६।

पड्डिया–पड्डिका–ह्रस्वगोत्री, ह्रस्वमहिषी वा। विपा० ४८।

पढम–प्रथमः–प्रधानः। ज० प्र० २०४। आद्यः, प्रधान वा। आचा० ६। प्रथमः–प्रधानः। ज० प्र० २५१।

पढम अचरमसमय–प्रथमाचरमसमयः। भग० ९६६।

पढम अपढमसमय–प्रथमाप्रथमसमयः। भग० ९६६।

पढमग–प्रथमक.–मूलभूतः। जीवा० २२८। प्रथमकः–मूलभूतः। जीवा० २६४।

पढमचरमसमय–प्रथमचरमसमयः। भग० ९६६।

पढमद्धा–पढमपौरुष्यां यदर्द्धम्। ओघ० १४८।

पढमपढमसमय–प्रथमप्रथमसमयः। भग० ९६६।

पढमपत्त–प्रथमपत्रं–या बीजस्य समुच्छूनावस्था। प्रज्ञा० ३८।

पढमपाउस–आसाढो, छण्हं उतूणं जेण पढमो पाउसो अभिरुजति ते। नि० चू० प्र० ११४ आ। ज्ञाता० ६५। प्रथमप्रावृट्। आव० २६२। प्रथमवर्षा। ओघ० १६०। इह आषाढ श्रावणो प्रावृट्, आषाढस्तु प्रथमप्रावृट्, ऋतुनां वा प्रथमेति प्रथमप्रावृट्। ठाणा० ३०६।

पढमपुच्छा–कोसि तुमं को व ते णिव्वेसो जेणं पव्वयसि एवं पुच्छिते पढमपुच्छा। नि० चू० द्वि० ३० आ।

पढमबिइय–प्रथमपरिषहेण बाध्यमानः– क्षुधित इत्यर्थः। द्वितीयपरिषहेण तृषा बाध्यमानः पिपासया पीड्यमानः। ओघ० १०३।

पढमवओ–प्रथमवयः। आव० ११७।

पढमसत्तराइंदिया–भिक्षुप्रतिमाविशेषः। ज्ञाता० ७२।

पढमसमयणियंठा–योऽन्तर्मुहूर्तनिर्ग्रन्थकालसमयराशौ प्रथमसमयं प्रतिपद्यमानः सः प्रथमसमयनिर्ग्रन्थः। उत्त० २२७।

पढमसमयतिरिक्खजोणिय–प्रथमसमयतिर्यग्योनिकः–नरकादिशेषगतिभ्यादागतः प्रथमसमयेन वर्त्तमानः। जीवा० ४६३।

पढमसमुद्दिस्सग–प्रथमसमुद्दिष्टः–स्नानादिः। ओघ० १८५।

पढमसमोसरण-प्रथमं-आद्यं वहूण समयातो-समवसरणं। नि० चू० प्र० ३३६ आ। प्रथमसमवसरणं-प्रथमवर्षाकालसमयः। व्य० प्र० १६१ आ।

पढमा-प्रथमा-प्रथमालिका। ओघ० ४१। प्रथमालिका। ओघ० १८४। प्रथमिका-मूलभूता। जं० प्र० ३२४।

पढमाओसप्पिणी-अवसर्पिण्याः-प्रथमो विभागः-प्रथमावसर्पिणी। जं० प्र० ४८५।

पढमालिय-प्रथमालियं मात्रकम्। ओघ० १०३। नि० चू० प्र० १५५ अ।

पढमालिया-प्रथमालिका-नमस्कारसहितभोजनकालमानम्। आव० २६३। प्रथमालिका। उत्त० ६०।

पढमावलियाए-प्रथमा-उत्तरोत्तरावलिकापेक्षया आद्या-अतत्र आवलिका यस्मिन् स प्रथमावलिकः, अथवा प्रथमाद्-मूलभूताद्विमानेन्द्रकादारभ्य याऽसावावलिका-विमानानुपूर्वी। सम० ७७।

पढमा सत्तराइंदिया-प्रथमा सप्तरात्रिकी। आव० ६४७। सप्तरात्रिन्दियानि यासु 'ताः सप्तरात्रिन्दिवास्ताश्च तिस्र भवन्तीति सप्तानामुपर्यप्रमी प्रथमासप्तरात्रिन्दिवा। सम० २२।

पढमिल्लुआ-प्रथमिल्लुका-अनन्तानुबन्धिक्रोधमानमायालोभः। विशे० ५४३।

पढमिल्लुग-प्रथममेव प्रथमिल्लुकं-प्रथममनापतर्संलोकलसणं स्थंडिलं तद्। बृ० प्र० ७२ अ०। प्रथमकं-आविविमरणम्। उत्त० २४०। जहण्णं। नि० चू० तृ० ६ आ।

पढमिल्लुय-प्रथमः। सं०।

पढमिल्लुया-प्रथमिल्लुका-प्रथमा एव। आव०७७।

पढमेवए-प्रथमे वयसि आद्यौवने। उत्त० ४७५।

पढमोग्गहो-प्रनुज्ञास्यदाचार्यं भोयज्ञापनपूर्वमवग्रहग्रहः। बृ० द्वि० ८६ (?)।

पण-पणः-द्रम्भ.। आव० ४२१।

पणइ-प्रणतिः। आव० ४०७।

पणइओ-याचितः। नि० चू० प्र० १६५ अ।

पणउ-उल्लो। दश० चू० ८०। उल्लो। नि० चू० प्र० १८२ आ।

पणए-पनकं-अनन्तकायवनस्पतिभेदः। आचा० ५६। पनकः-वनस्पतिविशेषः। पिण्ड० १२। साधारणबादरवनस्पतिकायिकः। प्रज्ञा० ३४। जलरुहविशेषः। प्रज्ञा० ३३।

पणएमि-याचे। नि० चू० द्वि० १०१ अ। प्रणयामि-प्रार्थयामि। बृ० द्वि० २०४ आ।

पणओ-उल्लो। नि० चू० प्र० १८२ आ। पनकः-सूक्ष्मवनस्पतिजीवविशेषः। विशे० ३१३।

पणग-पनकः-फुल्लि। आव० ५७१। पनकं-उल्लि। दश० १७५। पनकः-उल्लिवनस्पतिः। दश० २२६। पनकः-उल्लीरः। ओघ० १३७। पनकः-उल्लिजीवः। उत्त० ६६२। पंचवण्णो संकुरो अणंकुरो वा। नि० चू० द्वि० ३ अ। आयरिय उवज्झाउ पवत्ती थेरो गणावच्छेतितो य एते पच अहवा आयरिय उवज्झाउ थेरो खुड्डो सोहा एते पंच। नि० चू० प्र० १७३ मा। उल्ली। नि० चू० प्र० १२१ अ। नि० चू० प्र० २५५ आ। पनकः काष्ठादावुल्लिविशेषः पञ्चवर्णः। आचा० ३०। पनकः-प्रतलः कर्दमविशेषः। भग० ३०७। पनकः-भूम्यादावुल्लिविशेषः। आचा० २८१। पनकः-उल्ली। ठाणा० ४३०।

पणगजीव-पनकजीवः-वनस्पतिविशेषः। आव० २६।

पणगदगमट्टीमकडासंताणए-सतदगं सबलम्। दश० ३६।

पणगमट्टिया-पनक-अत्यन्तसूक्ष्मरजोरूपः स एव मृत्तिका पनकमृत्तिका। उत्त० ६८६। पवनमृत्तिका-मरुपर्पटिका। उत्त० ६८६।

पणगमत्तिया-नद्यादिपुरप्लाविते देशे नद्यादिपूरेऽपगते यो भूमौ श्लक्ष्णमृदुरूपो जलमलोऽपरपर्यायपङ्कः स पनकमृत्तिका। जीवा० २३।

पणट्ठसंधि-प्रनष्टसन्धिः, सर्वथाऽनुपलक्ष्यमाण पत्रार्धद्वयसन्धिः। (?)।

पणट्ठसंधिय-प्रनष्टसन्धिकं-अनंतजीवम्। आचा० ५९।

पणत-प्रणतो-जात्यादिभावैर्हीनो निस्वादिः। ठाणा० १८२। नंदी० ३।

पणतित-पणयितः। उत्त० २१६। प्रणयितः-याचितः।

व्य० द्वि० २९३ अ ।
पणपण्णग-पञ्चकपर्दादयः पण्यं यस्या एकवारप्रतिसेवने या पञ्चपण्यिका । व्य० प्र० २५० अ ।
पणमिय-प्रनमितम् । भग ३७ । मुद्दाणं सिरं तेण पणामकरणं । नि० चू० प्र० २३७ आ ।
पणय-प्रणयः-स्नेहः । भग० ३०१ । पनकः-प्रतलः कर्दमः । ज० प्र० १९९ । पनकः-प्रतलः सूक्ष्मः कर्दमः । प्रश्न० ६५ । पनकः-फुल्लि । ओघ० १३१ । पनकं-साधारणवनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ४० ।
पणयए-प्रणयते प्रासादयति । व्य० प्र० १६८ आ ।
पणयमत्तिया-नद्यादिपूरप्लाविते देशे नद्यादिपूरेऽपगते यो भूमौ श्लक्ष्णमृदुरूपो मलमलापरपर्यायः पङ्कः स पनकमृत्तिका । तदात्मका जीवा अप्भेदोपचारात्पनकमृत्तिकाः । प्रज्ञा० २६ ।
पणया-प्रणता-महताफलभारेण दूरं नता । जीवा० १९२ ।
पणयामि-प्रणयामि-याचे । पिण्ड० १३६ ।
पणयालं-पञ्चचत्वारिंशत् । आव० ६३४ ।
पणयासणं-प्रणतासनम्-विम्नासनम् । जीवा० २०० ।
पणव-भाण्डपटहः । ओघ० ७३ । पणवः-भाण्डपटहः, लघुपटहो वा । भग० २१६ । पणवः-भाण्डपटहो लघुपटहो वा । ज० प्र० १०१ । गुंजा । नि० चू० तृ० ६२ आ । पणवो-भाण्डपटहो लघुपटहो वा । राज० ४९ । पणवो भाण्डाना वाद्यम् । राज० २१ । भाण्डपटहः । भग० ४७६ । पणव,-भाण्डाना पटहः । जीवा० १०५ । भाण्डाना पणवः । जीवा० २४५ । पणवः-भाण्डपटहो लघुपटहो वा । जीवा० २६६ । पणवः-लघुपटहः । प्रश्न० १५९ ।
पणवन्निय-प्रणपन्निकः-व्यन्तरनिकायानामुपरिवर्तिनो व्यन्तरजातिविशेषः । प्रश्न० ६९ । वाणमन्तरविशेषः । प्रज्ञा० ६५ ।
पणवसंठिय-प्रणवसंस्थित-रत्नप्रमाणृथ्या आवलिकाबाह्यस्य सप्तदश संस्थानम् । जीवा० १०४ ।
पणाम-दृष्टिवादे सूत्रे भेदः । सम० १२८ ।
पणामई-प्रणामयेत्-अर्पयेद् । उत्त० ४६२ ।
पणामय-प्रणामकः-शब्दादिविशेषः । सूत्र० ६८ ।
पणामिओ-दत्तः । दश० ३८ ।
पणामिज्जासि-दद्याः । आव० ३०१ ।
पणामेइ-दातव्यम् । ओघ० १८५ । अर्पयति । आव० ६८७ ।
पणामेउं-अर्पयितुम् । बृ० द्वि० २०३ आ ।
पणाय-विक्रयाय । नंदी० ६२ ।
पणायितुं-विक्रेतुम् । नंदी० ६२ ।
पणालछिड्डं-मंडविगाछादितमाले वा वासोदगं पविट्ठं, डायाले वा पणालछिड्डं । नि० चू० प्र० १२० आ ।
पणालि-प्रकृष्टा नाली-शरीरप्रमाणा दीर्घतरा यष्टिः । प्रश्न० ५८ ।
पणिअट्ठ-प्रणितेनार्थोऽस्येति पणितार्थः-प्राणद्युतप्रयोजनः । दश० २१९ ।
पणिग-पण्यः । आव० ८२१ ।
पणित-छत्यद्धारः । नंदी० १४९ ।
पणितसाला-भाण्डशाला-यत्र घटकरकादिभाण्डजातं तं सङ्गोपितमास्ते । बृ० द्वि० १७५ अ ।
पणिधाय-प्रणिधाय-मर्यादीकृत्यम् । सूर्य० १४ ।
पणिधिए-प्रणिधिना-मायया यया वाणिजकादिवेषं विधाय गलकर्तकाः । सम० ५२ ।
पणिय-पणितः-व्यवहारः । ज्ञाता० ६५ । विक्रयम् । बृ० द्वि० २०० अ । पणित-क्रयाणकम् । ज० प्र० १२२ । व्यवहारः, क्रयाणकम् । भग० ६७१ । पणितं-भाण्डम् । ज्ञाता० ३ । पण्यः-भाण्डः । ज्ञाता० १५७ । पणित-भाण्डम् । औप० ४ । पणितम् । नंदी० १४९ ।
पणियगं-पणः । आव० ४१७ ।
पणियगिहं-जत्थ भंड अच्छति । नि० चू० द्वि० ६६ आ । पण्यगृह-पण्यापणः । आचा० ३६६ । पणितगृह-भाण्डनिक्षेपार्थगृहम् । औप० ४१ । पण्यगृह हट्ट इति । औप० ६१ ।
पणियसाला-जत्थ भायणाणि विक्केति वाणिय कुंभकारो वा । नि० चू० तृ० २१ आ । कुम्भकाराणां वणिजां वा भाजनविक्रयस्थानम् । बृ० द्वि० १७५ अ । पणितशाला-हट्टः । ज्ञाता० ७९ । पण्यशालाः-पट्टशाला । आचा० ३६६ । पण्यशाला-आपणः । आचा० ३०७ ।

पणितशाला-बहुग्राहकदायकजनोचितो गेहविशेष । औप० ४१ ।

पणिवयामि-प्रणौमि-प्रार्थयामि, अभ्यर्चयामि वा । आव० ३८६ ।

पणिवयामो-प्रणमाम-पूजयाम. । आव० ५३० ।

पणिसुणणा-प्रतिश्रवण-अभ्युपगम । पिण्ड० ४६ ।

पणिहा-प्रणिधान-प्रणिधा । जीवा० ३२६ । प्रणिधा-प्रभाव । जीवा० ३२६ ।

पणिहाए-प्रणिधाय-अवधीकृत्य । सूर्य० ३१ । प्रणिधाय-अपेक्ष्य । प्रज्ञा० ३५६ ।

पणिहाण-प्रणिधान-अन्तःकरणवृत्ति । सूत्र० ३०६ । प्रणिधिना-एकाग्रचित्तप्रधानेन यद्वचन प्रणिधान-गूढपुरुषाणां यद्वचनम् । प्रश्न० ५८ । प्रणिधान-अकुर्वतोऽपि करणं प्रति दृढाध्यवसानम् । आव० ५८८ । प्रणिधान-दृढाध्यवसानलक्षणम् । आव० ५८८ । प्रणिधान-चेतःस्वास्थ्यम् । दश० १०६ । प्रणिधान-एकाग्रता । ठाणा० १२१ । प्रणिधिः प्रणिधान-प्रयोग. । ठाणा० १९६ । प्रणिधान-चित्तैकाग्रयम् । भग० ९३ । प्रणिधान-प्रयोग । उपा० १० । प्रणिधान-चेतःस्वास्थ्यम् । व्य० प्र० १९ अ ।

पणिहाणजोगजुत्तो-प्रणिधान-चेतःस्वास्थ्य तत्प्रधाना योगा-व्यापारास्तैर्युक्तः-समन्वितः प्रणिधानयोगयुक्त । दश० १०६ ।

पणिहाणव-प्रणिधानवान्-चित्तस्वास्थ्योपेतो न तु रागद्वेषवशग । उत्त० ४२६ ।

पणिहाय-प्रणिधाय-आश्रित्य । जीवा० १०१ । प्रणिधाय-अपेक्ष्य । दश० २३५ । प्रणिधाय-आश्रित्य निरुद्धरूपिक । जीवा० ३८४ । प्रणिधाय-अपेक्ष्य । जीवा० ३२६ । प्रणिधाय-अपेक्ष्य । ज्ञाता० १७० ।

पणिहि-प्रणिधि-माया न कार्या । प्रश्न० १४६ ।

पणिहितेंदिय-प्रणिहितेन्द्रिय । प्रश्न० १६० ।

पणिहिय-प्रणिहित-संवृत । प्रश्न० १६० ।

पणिहियप्पा-समाधिमदात्मा । मर० ।

पणिही-प्रणिधि-प्रणिधान विशिष्टैकाग्रत्वम् । प्रश्न० १४७ । प्रणिधि-निधानादिप्रणिहितम् । दश० २२५ । प्रणिधि-माया न कार्या । योगसंग्रहेऽष्टादशो योगः । आव० ६६४ । प्रणिधि-व्यवस्थापनम् । उत्त० ४९९ । अण्णहाकय । आव० ६६१ ।

पणी-पणं पण्यमिति वा क्रयविक्रयोपजीवी । जीवा० २७६ ।

पणीअ-पणित-पण्यम् । दश० २२१ । प्रणीत-स्निग्धम् । दश० १८९ ।

पणीतं-घृतम् । नि० चू० प्र० १५५ अ ।

पणीतरसं-गलद्बिन्दुः । दश० चू० ८९ ।

पणीय-प्रणीत-गलद्बिन्दु । उत्त० ४२६ । प्रणीत-अर्थकथनद्वारेण प्ररूपितम् । नंदी० १९३ । प्रणीत-स्निग्धम् । ओघ० ६८ । प्रणीत-स्निग्धमधुरम् । बृ० प्र० २३५ अ । प्रणीत-गूढस्नेह घृतपूरादि यद्वा खाद्य प्रक्षितमण्डकादिस्नेहावगाढकुसणादि वा । बृ० तृ० २०६ आ । निद्धं पणीत वण्णादि उववेयं । दश० चू० १२७ । प्रणीत-प्रवत्, आनीतम् । आव० ७४१ । प्रणीतं-गलत्स्नेह भोजनम् । पिण्ड० १७४ । प्रणीत-बृंहतया प्रकृष्टम् । भग० २२१ । प्रणीतः-गलत्स्नेह बिन्दुः । प्रश्न० १४१ ।

पणीयगहण-स्नेहवद्वस्तुग्रहम् । ओघ० ९८ ।

पणीयतर-प्रणीततरः-युक्तियुक्तिः । सूत्र० ४१३ ।

पणीयनिद्धभोयणविवज्जण-प्रणीतो गलत्स्नेहद्विन्दु स्निग्धभोजन तस्य वर्जन प्रणीतस्निग्धभोजनवर्जनम् । पञ्चम भावनावस्तु । प्रश्न० १४१ ।

पणीयभूमी-प्रणीतभूमि-व्यवहारभूमि । हट्टमध्य इति । उत्त० १३३ ।

पणीयरस-प्रणीतरसं-गलद्घृतदुग्धादिबिन्दुः । औप० ४० ।

पणीयरसभोई-प्रणीतरसभोजी-गलत्स्नेहरसबिन्दुकस्य भोजनस्य भोजक. । सम० १६ ।

पणीयरसविवज्जए- । भग० ९२१ ।

पणीया-नीता । आव० ७०० ।

पणुल्लयामो-प्रणुदाम.-प्रेरयाम. । उत्त० ३७१ ।

पणुल्लिज्जा-प्रेरयेत्-उद्घाटयेत् । दश० १६७ ।

पणुल्लिया-प्रेरिता । आव० ३४५ ।

पणोल्लणगती-प्रणोदनगति. । ठाणा० ४३४ ।

पणोल्लि-प्रणोदिजन्मप्रवर्तकम् । प्रश्न० ६१ ।

पणोल्लि–प्रणोदी–प्राजनकदण्डः । प्रश्न० ५८ । प्रणोदिजन्मप्रवर्तकम् । प्रश्न० ६१ ।
पणोल्लिया–प्रणोदिता । उत्त० ११० ।
पण्डक–मेरुसम्बन्धी चतुर्थं वनम् । प्रश्न० १३५ ।
पण्डितः–हेयोपादेयतत्त्वज्ञः । आचा० ११८ । संसारविमुक्तप्रज्ञतया कोविदः । पिण्ड० ७२ ।
पण्डुरार्या–मायावत्ये दृष्टान्तः । आव० ५७१ ।
पण्णगइंद–पन्नगेन्द्र–भुजगवरो नाम कुमारः । प्रश्न०१३५ ।
पण्णगारं–प्राभृतम् । नि० चू० प्र० ३४५ अ ।
पण्णत्तं–योग्यीकृता । औप० (?) २ । उपादेयतया प्रकाशितम् । औप० ५ । प्राज्ञे–गणधरैस्तीर्थंकरादात्तं गृहीतमिति प्रज्ञातम् । अनु० २ । प्रगुणितः । नि० चू० द्वि० ९६ आ । प्रगुणः । नि० चू० प्र० ३३० अ । प्रज्ञाप्तं–प्रज्ञया–विशिष्टकर्मविषयबुद्ध्या आप्तं–प्राप्तं अतीव सुष्ठु परिकर्मितमिति । सूर्य० २९३ । भग० ५४० ।
पण्णत्ता–प्राज्ञैः–छेकैराप्ता प्रज्ञाप्ता–छेकपुरुषपरिकर्मिता । राज० २ ।
पण्णत्ति–प्रज्ञप्तिः–विद्याविशेषः । आव० ९४ । प्रज्ञप्तिः ।(?)
पण्णत्तो–कुशलाः । ज्ञ० ।
पण्णपण्णिका–पञ्चपण्यिका कुलटा । व्य० प्र० २२० ।
पण्णप्पइ–वहति । नि० चू० प्र० १८९ आ ।
पण्णवग–प्रज्ञापकः–मेयद्रव्याणामियत्तानिर्णायकः । ज०प्र० २२७ ।
पण्णवण–प्रज्ञापनम् । विशे० ४२३ ।
पण्णवणा–प्रज्ञापना–सामान्येन भङ्गकथनम् । बृ० द्वि० २१७ आ । जीवादिपदार्थानां प्रज्ञापनं प्रज्ञापना । नंदी० २०४ । प्रज्ञापना–प्रकर्षेण निःशेषकुतीर्थितीर्थंकरासाध्येन यथावस्थितस्वरूपनिरूपणलक्षणेन ज्ञाप्यन्ते–शिष्यबुद्ध्यामारोप्यन्ते जीवाजीवादयः पदार्था अनयेति प्रज्ञापना । प्रज्ञा० १ । स्वरूपनिरूपणम् । उत्त० ४६७ । प्रज्ञापना–प्ररूपणा । ओघ० ७६ ।
पण्णवणि–प्रज्ञापनी–विनेयस्योपदेशदानरूपा । भग० ५००।
पण्णवणिज्जा–जे पण्णवेउ सक्केंति छउमत्थो वा बुद्धो भेत्तुं सक्केति । नि० चू० द्वि० १४० अ ।
पण्णवणी–प्रज्ञाप्यतेऽर्थोऽनयेति प्रज्ञापनी–अर्थप्रतिपादनी, प्ररूपणीयेति वा । प्रज्ञा० २४९ । प्रज्ञापनी–विनीतविनयस्य विनेयजनस्योपदेशदानं यथा प्राणिवधान्निवृत्ता भवन्ति, भवान्तरे प्राणिनो दीर्घायुष्यइत्यादिरूपा भाषा । प्रज्ञा० २५६ ।
पण्णविति–प्रकर्षेण संशीत्यपनोदाया·तेवासिनो जीवाजीवाश्रवबन्धसंवरनिर्ज्जरामोक्षपदार्थान् ज्ञापयन्ति प्रज्ञापयन्ति । आचा० १७९ ।
पण्णवेंति–उपपत्तिभिः प्रज्ञापयन्ति । भग० ९८ ।
पण्णवेइ–व्यक्तपर्यायवचनतः प्रज्ञापयति । जं० प्र० ५४० ।
पण्णा–प्रज्ञा–प्रज्ञानं प्रज्ञा विशिष्टक्षयोपशमजन्या प्रभूतवस्तुगतयथावस्थितधर्मालोचनरूपाः मतिः । आव० १८ । प्रज्ञा–हेयोपादेयविवेचिका बुद्धिः । उत्त० २७८ । प्रज्ञा–प्रक्रमान्मतिश्रुतावधिज्ञानत्रयात्मिका । उत्त० ४११ । प्रज्ञा–बुद्धिः । नंदी० ९५ । प्रज्ञा–स्वयं विमर्शपूर्वको वस्तुपरिच्छेदो मतिज्ञानविशेषभूत इति । परिषहविशेषः । सम० ४१ । प्रज्ञा–अशेषविशेषविषयज्ञानम् । भग० ५६ । प्रज्ञानं प्रज्ञा–विशिष्टक्षयोपशमजन्या प्रभूतवस्तुगत यथाऽवस्थितधर्मालोचनरूपा मतिः । विशे० २२६ । प्रज्ञा–मतिज्ञानविशेषः । भग० ३९० । प्रज्ञा–हेयोपादेयविवेचनात्मिका मतिः । उत्त० ३१५ । प्रज्ञा–स्वय विमर्शपूर्वको वस्तुपरिच्छेदः । उत्त० ८३ ।
पण्णाण–प्रज्ञानं–यथावस्थितविषयग्राहिज्ञानम् । आचा० ७९ । प्रज्ञानं–सदसद्विवेको यस्य स । आचा० १८१ ।
पण्णो–पण्णिमया महुंता भारवा वच्चति । नि० चू० प्र० ४५ अ ।
पण्याजीव–वणिक् । ज० प्र० १२२ ।
पण्हय–अनार्यविशेषः । भग० १२७ (?) ।
पण्हयंति–पिबति । निरय० ३० ।
पण्हव–पल्हवः–विलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
पण्हवणं–येन परः प्रस्नुतिं भजते प्रस्नुतो भवतीति प्रस्नवनम् । विपा० ५४ ।
पण्हवो–गमरधारणी । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
पण्हुवेंति–प्रस्नुवन्ति । व्य० द्वि० १९३ आ ।

पण्हा-प्रश्न -अङ्गुष्ठबाहुप्रश्नादिका मन्त्रविद्या। सम०१२४। प्रश्न -अङ्गुष्ठादिप्रश्नभावं तदभावं च प्रतीत्य या विद्या-शुभाशुभं कथयन्ति ता: प्रश्ना । सम० १२४। प्रश्न -पृच्छकस्य शुभाशुभकथनम् । नंदी० २३४। पृच्छयन-इति प्रश्न-प्रष्टव्यार्थरूपम् । उत्त० २४१ । प्रश्न -देवतादिपृच्छारूप । बृ० प्र० २१५ अ ।

पण्हि-पार्ष्णि । आव० ५५ ।

पण्हिया-पार्ष्णिका । आव० ५७४ ।

पण्हुला-प्रस्नवा-स्तन्या । अन्त० ७ ।

पण्हुत्त-सबाष्प । नि० चू० प्र० १४५ अ ।

पण्हुया-प्रस्नुता । उत्त० २७४ ।

पतग-पतक -व्यन्तरनिकायोपरिवर्तिनो व्यन्तरविशेष । प्रश्न० ६५ ।

पतगविहिता-पतङ्ग शलभस्तस्य वीथिका-मार्गः तद्वद्या सा अनियतक्रमा चतुर्थी गोचरचर्या । ठाणा० ३६५ ।

पतगवीथिका-यस्यां तु त्रिचतुरादीनि गृहाणि विमुच्या-ग्रत पर्यटति सा पतङ्गवीथिका-पतङ्ग-शलभः स हि गच्छन्नुत्प्लुत्यानियतगत्या गच्छति तस्येव या वीथिका-पर्यटनमार्ग सा । बृ० प्र० २५७ अ ।

पतइवा- । ठाणा० ८५ ।

पतए-प्रथमपतेद्र । ठाणा० ८५ ।

पतङ्ग -तृणपत्रनिश्रितो जीवविशेष । आचा० ५५ । सम्पाति जीवविशेष । आचा० ५५ । कचवरनिश्रितो जीवविशेष । आचा० ५५ । उद्भेदज । दश० १४१ ।

पतच्छेज्ज पत्रच्छेद्य अष्टोत्तरशतपत्राणां मध्ये विवक्षित सङ्ख्याकपत्रच्छेदने हस्तलाघवम् । ज० प्र० १३९ ।

पतट-प्रस्तट प्रस्तार । जीवा० ३६० ।

पतणतणाइस्सई-प्रकर्षेण स्तनित करिष्यति-गर्जिष्यति । ज० प्र० १७४ ।

पतणतणाएति-प्रकर्षेण तणतणायते गजतीत्यर्थः । भग० ६६५ ।

पतणतणायति-प्रत्यन्त गजति । ज० प्र० ३८९ ।

पतणुरागसजुत्त-प्रतनुरागसयुक्त । आव० ६६ ।

पतत-प्रतत -स्वप्नस तान । नि० चू० द्वि० ८६ अ ।

पतद्गृह- । व्य० प्र० २१८ आ ।

पतनता भूमिमूर्च्छादिना । आचा० २५५ ।

पतयइई-द्वितीयपतेन्द्र । ठाणा० ८५ ।

पतरगणिपभावणा-प्रतरभावना । जीवा० ३२५ ।

पतवति-प्रतपति । जीवा० २४८ । दीप्ताङ्गारता प्रतिपद्यते । ज० प्र० ४१६ ।

पतिवया-पति-भर्तार व्रतयति-तमेवाभिगच्छामीत्येव नियम करोतीति पतिव्रता । ज्ञाता० २०२ ।

पतिट्ठा-प्रतिष्ठान प्रतिष्ठा-ससारभ्रमणविरतिलक्षणा सम्यग्दर्शनाद्यवाप्तिसाध्या मोक्षप्राप्ति । सूत्र० २०३ ।

पतिट्ठाण-प्रतिष्ठाननगरम् । उत्त० १०० । नगरवि-सेसो नि० चू० प्र० ३४० अ । नगरनाम । वृ० तृ० २३६ अ । गोदावर्यां नदीतटे नगरम् । व्य० प्र० १९३ अ ।

पतिट्ठावक-प्रतिस्थापक -राजादिसमक्ष स्वपदनिवेशन । ज्ञाता० २४० ।

पतिट्ठिओ-प्रतिबद्ध । वृ० तृ० २५२ ।

पतिठिता-प्रतिष्ठिता -आश्रिता । ठाणा० ३५८ ।

पतिभकर-प्रतिभयकर-भयजनकम् । सम० १२६ ।

पतिभय-प्रतिभय-वस्तुवस्तुप्रतिभयम् । प्रश्न० १३ ।

पतिरिक्क-प्रतिरिक्त -एकान्त । जीवा० २६९ । प्रतिरिक्तः एकान्त । ओघ० १०३ ।

पतिव-प्रतिव । प्रश्न० ७३ ।

पतोग-प्रयोग -वादविषय । ठाणा० ४२३ ।

पतोदय-पताकाद्वय-पतितपताकम् । भग० १८७ ।

पतोस-प्रद्वेष । व्य० द्वि० ३५७ आ ।

पत्त-पत्र-तमालपत्रम् । प्रश्न० १६२ । पात्रम् । आव० ११५ । पत्र-पलाशपत्रकर्पूरोपवादिकम् । अनु० १५४ । प्राप्त-लब्धिविशेषाद् गृहीतम् । भग० २२४ । प्राप्त-आदानशील । ओघ० ६३ । पात्रमिव पात्रमतिशयवद् ज्ञानादिगुणरत्नानां प्राप्तिर्वा गुणप्रकर्षमिति । ठाणा० २१ । प्राप्तम् । भग० १५६ । उत्त० ३२१ । सूत्रस्य-तदुभयस्य ग्रहणधारणाक्षमेत्यर्थ । नि० चू० प्र० ७६ आ । तमालपत्रादि । ज० प्र० ६० । पत्र-पद्मिनी पत्रादि । दश० २२८ । पत्र-पर्णम् । ठाणा० २७३ । पत्र-तमालपत्रम् । भग० ७१३ । ज्वालाभिः विटप बुध्नेऽग्नि स्पृशति स प्राप्त । अग्ने पञ्चमभेद । पिण्ड०

१५२ । प्रासः-आसण्णीभूत. । ओघ १६८ । ज्ञाता० ६५, १८५ । पत्रं-पक्षद्वयम् । उत्त० २६१ ।
पत्तइय-पत्रकित.-सञ्जातकुत्सिकाऽल्पपत्रः । ज्ञाता० ११६ ।
पत्तउर-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
पत्तकयवर-पत्रकचवरः । जीवा० २८२ ।
पत्तकारीणि-विषयभूत शब्दादिक वस्तु प्राप्तं सश्लेषद्वारेणाऽऽनादित कुर्वन्ति परिच्छिन्दन्तीति प्राप्तकारीणि प्राप्यकारीणि । विशे० १२३ ।
पत्तग-पत्रक-लेखः । बृ० प्र० ३३ आ ।
पत्तच्छज्ज-अष्टपट्टिकलाहस्थानम् । ज्ञाता० ३८ ।
पत्तज्झोडण-पत्रज्झोडनं-तरुप्रान्तपल्लवफलादिपातनम् । प्रश्न० २५ ।
पत्तट्ट-प्राप्तार्थ-अधिकृते कर्मणि निष्ठां गतः प्रज्ञः । अनु० १७७ । प्राप्तार्थः-लब्धोपदेशः । औप० ६५ ।
पत्तण- । भग० २२६ ।
पत्तणाल-पत्रनालम् । आव० ६२४ ।
पत्तणिज्जासो-पत्रनिर्यास.-धातकीपत्ररसः । जीवा० २६५।
पत्तन-यत्-शकटैर्घोटकैर्नौभिर्वा गम्यम् । जीवा० ४० । यत् शकटैर्घोटकैर्नौभिर्वा गम्य तत् पत्तन, यथा भृगुकच्छम् । प्रज्ञा० ४८ । शकटैर्घोटकैर्नौभिर्गम्य पत्तनम् । जीवा० २७९ । जलस्थलपथयुक्त रत्नयोनिभूत वा । (?)
पत्तपणालं-पत्रप्रणालिका । आव० ६२१ ।
पत्तपुड-पत्राणि-तमालपत्रादीनि । ज्ञाता० २३२ ।
पत्तबेंलिया-त्रीन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ । त्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।
पत्तभूमिया-सार्धक्रोशद्वयादागता । बृ० तृ० १८६ आ ।
पत्तय-पात्रकम् । ओघ० १९९ । पत्रक-तमतात्यादिसम्बन्धि । अनु० ३४ ।
पत्तरक-प्रतरकम् । प्रश्न० १२६ ।
पत्तल-पक्ष्मवत् । औप० ४६ । पत्रलं-पक्ष्मवत् । जीवा० २७३ । पत्रल.-पत्रवती । औप० ६ ।
पत्तवास-पत्रवर्ष-पर्णवर्षणम् । भग० १९९ ।
पत्तविच्छुया-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ । चतुरिन्द्रियविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
पत्तवुट्ठि-पत्रवृष्टिः । भग० १९९ ।
पत्तवेंट-पत्रवृन्तम् । जीवा० २२८ ।
पत्तसगडिया-पत्राणां शकटिका-गन्त्री पत्रशकटिका । ज्ञाता० ७४ ।
पत्तहार-त्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।
पत्तहारग-पत्रहारकः-त्रीन्द्रियजीवविशेषः । उत्त० ६९५ ।
पत्ता-प्राप्ता-देवभवे उपनीता । ज्ञाता० २४८ । प्राप्ता-इदानीमुपनता । ठाणा० २४१ । प्राप्ता । ज्ञाता० १३४ । ऊनोदरतायाश्चतुर्थो भेदः । दश० २७ । ठाणा० १४९ ।
पत्ताबंध-पात्रबन्धः । आव० ७२३ । पात्रबन्धः । ओघ० १९९ । पत्तबंधो-पात्रधारणवस्त्रं चतुरस्रम् । बृ० द्वि० २३७ अ ।
पत्तामोडं-तरुशाखामोटितपत्रम् । निरय० २६ । तरुशाखामोटितपत्रम् । भग० ५१६ । शाखिशाखाशिखामोटितपत्रं देवतार्चनार्थमिति पत्रामोटकम् । अन्त० ११ ।
पत्तालग-पात्रालकम् । आव० २०१ ।
पत्तासव-पत्रासव.-पत्रं. धातकीपत्रं निष्पाद्य आसवः । प्रज्ञा० ३६४ । पत्रासव-पत्ररससारः । जीवा० ३५१ । पत्रनिर्याससारः । जीवा० १६५ ।
पत्ताहार-पत्राहारकः । निरय० २५ । त्रीन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
पत्ति-प्रीतिः-साम्ना । उत्त० ६३ ।
पत्तिए-प्रतीतिः प्रयोजनमस्येति प्रातीतिकं-शपथादि । उत्त० ६३ । प्रीत.-प्रीतिविषयीकृतः प्रीतितः प्रत्ययितो वा । भग० १०१ ।
पत्तिएज्जह-प्रतीयाः । ओघ० २१ ।
पत्ति ज्जा-प्रत्ययेत्-प्रतीतिविषयां कुर्यात् । प्रज्ञा० ३९९ ।
पत्तिएण-प्रीत्या साम्नैव । उत्त० ६३ ।
पत्तित-प्रीतिक-स्वविषये उत्पादितप्रीतिर्वा । ठाणा० ३५६ । प्रतीत-उपपत्तिभि । ठाणा० ३५६ ।
पत्तिनस्स-उपपत्तिभिरथवा प्रीतिकस्य-स्वविषये उत्पादितप्रीतेः । ठाणा० ३५५ ।
पत्तिय प्रीतिरेव प्रानिक स्वार्थिककप्रत्ययोपादानेऽपि रूढेर्नपुमकतेति, तत्करोमि प्रत्ययं वा करोमीति परिणतः प्रातिकमेव, प्रत्ययमेव । ठाणा० २३५ । चतुरिन्द्रियविशेष । प्रज्ञा० ४२ । सञ्जातपत्रः । ज्ञाता० १२६ ।

पत्तियति-प्रत्येति-प्रीतिविषयीकरोति । ठाणा० १७६ । प्रत्येति-प्रतिपद्यते । ठाणा० २४७ ।
पत्तियमाण-प्रीयमाण.-वस्तुशक्तिप्रीत्या वदन्तः । जीवा० ४ ।
पत्तियाइत्ता-प्रतीत्य-उक्तरूपमेव विशेषत इत्यमेवेति निश्चित्य । यद्वा सवेगादिजनितफलानुभवलक्षणेन प्रत्ययेन प्रतीतिरयमवतार्य । उत्त० ५७२ : प्रतीत्य-विशेषतः निश्चित्य । उत्त० ५७२ ।
पत्तियामि-प्रीतिकरामि । व्य० प्र० २४१ ।
पत्तियामि-प्रीतिं प्रत्यय वा सत्यमिदमित्येवं रूप तत्र करोमि । भग० १२१ । उपपत्तिभि प्रत्येमि प्रीतिविषय वा करोमि । भग० ४६७ । प्रत्यय करोमि । ज्ञाता० ४७ । प्रतिपद्ये प्रीतिकरणद्वारेण । आव० ७६१ ।
पत्तियाविओ-प्रत्यायित. । दश० १०४ ।
पत्तियावित-प्रत्यायित. । आव० ६२ ।
पत्ती-पात्री । जीवा० २३४ । पात्री । ज० प्र० १०१।
पत्तीअ-प्रतीत-ज्ञातम् । (?) ८३ ।
पत्तुल्लग-भाजनम् । आव० ३४९ ।
पत्तेअ-प्रत्येक-पृथक् पृथक् । दश० १६ ।
पत्तेग-पत्तेगवणस्सती । नि० चू० प्र० ५६ आ ।
पत्तेय-प्रत्येक-पृथक् पृथक् । आव० ६११ । प्रत्येक-असाधारणम् । सूर्य० २४० ।
पत्तेयणाम-यदुदयात् जीव जीव प्रति भिन्न तत् प्रत्येकनाम । प्रज्ञा० ४७४ ।
पत्तेयबुद्ध-प्रत्येकबुद्धास्तु बाह्यप्रत्ययमपेक्ष्य प्रत्येक-बाह्यं वृषभादिक कारणमभिसमीक्ष्य बुद्ध. प्रत्येकबुद्ध. । प्रज्ञा० १९ । प्रत्येकबुद्ध-पूर्वभवाभ्यस्तोभयकरण । आव० ५३० । प्रत्येकबुद्धः । आव० ५६८ । प्रत्येक-बाह्य वृषभादिक कारणमभिसमीक्ष्य बुद्ध प्रत्येकबुद्ध । नदी० १३१ ।
पत्तेयरसा-प्रत्येकरसः-एकमेके प्रतिभिन्नो रसो येषा ते, अतुल्यरसा । ठाणा० २८८ ।
पत्तेया-प्रत्येकजीव -पत्र - पुष्प - मूल - फल - स्कन्धादीन् प्रति-प्रत्यक जीवो येषा ते प्रत्येकजीवाः । आ०(?)३०७ ।
पत्तोमोअरिआ-चतुर्विंशते. कवलाना द्वात्रिंशद् द्वितीयार्द्धस्य मध्यभाग प्राप्याच्चतुर्विंशत्या कवलै प्राप्तावमोदरिका, अथवा प्राप्तेव प्राप्ता द्वात्रिंशत्तस्त्रयाणां भागानां प्राप्तत्वाच्चतुर्थभागस्य चाप्राप्तत्वादिति । औप० ३८ ।
पत्तोव-पत्रोपेतवृक्षः । ठाणा० ११३ ।
पत्थंगसत्थयं-सत्यकोसस भेओ । नि० द्वि० १८ आ ।
पत्थ-पथ्यं-पथि-मोक्षमार्गे हित, क्षपकश्रेण्यां पूर्वोक्तं गुणत्रयम् । सूत्र० १६८ । सामान्येन पथ्यम् । भग० ५४३ । पथ्यं-रोगोपशमहेतुः । भग० ६१२ । पथ्य-नीरोगहेतु । जीवा० ३५५ । पथ्यं-दुग्धपानम् । भग० १६१ । प्रस्थ-धनु कुल्यमानम् । दश० १३४ । पथ्य-अमृत-मुष्ट वा । आव० ४९५ । कुलवो । नि० चू० तृ० ५५ अ । पथ्य-आनन्दकारणम् । भग० ६७२ । पथ्य-आरोग्यकरम् । ज्ञाता० १७५ । प्रस्थ-कुडवचतुष्टयप्रमाणः । अनु० १५१ । चत्वारः कुडवः प्रस्थः-मागधसमान माप्यम् । ज० प्र० २४४ । प्रस्थः-मागधप्रस्थ-चतुःसेतिकाप्रमाण । ओघ० २१५ । प्रस्थः । आव० ३४२ । प्रस्थ. । उत्त० १४६ ।
पत्थए-प्रार्थयते-सेवते । दश० २०५ । भग० ३१३ ।
पत्थग-प्रस्थकः-मागधदेशप्रसिद्धो धान्यमानविशेष । अनु० २२३ ।
पत्थड-प्रस्तट-प्रस्तार । ज० प्र० ४९ । प्रस्तट-प्रतर । ज० प्र० २६८ । प्रस्तट-प्रस्तर । प्रज्ञा० ६६ । प्रस्तट-वेश्मभूमिकाकल्प । जीवा० ६० । प्रस्तर-प्रतर । जीवा० १७५ । प्रस्तट-रचनाविशेषवान् समूह । ठाणा० १७९ । प्रस्तटः-प्रतर । सम० १३६ ।
पत्थडोदय-प्रस्तटोदक-प्रस्तटाकारतया स्थितमुदकं यस्य स । सर्वत समोदक । जीवा० ३२१ ।
पत्थडोदय-प्रभृतोदक समजल । भग० २८२ ।
पत्थणय-प्रार्थन-पर प्रतीप्सयाभ्यां । ओघ० ५७३ ।
पत्थणिज्जे-प्रार्थनीय.-वाञ्छितुमभिलषणीय । उत्त० २६० ।
पत्थति-प्रार्थयति-याचते । औप० १४ ।
पत्थय-प्रस्थक-काष्ठघटितो धान्यमानविशेष । विशे० ८९६ ।
पत्थयण-पथ्यदन-शम्बलम् । ज्ञाता० १९३ । पथ्यदनम् ।

आव० ८१३ ।
पत्थपत्ति- । ज्ञाता० १६६ ।
पत्थर-प्रस्तारः-प्रायश्चित्तस्य रचनाविशेषः । ठाणा० ३७१ । प्रस्तरः । प्रश्न० ५८ । प्रस्तरः-पाषाणः । बृ० प्र० १२१ ।
पत्थरिज्जइ-प्रस्तीर्यत । आव० ६३१ ।
पत्थल्लं- । ओघ० १९२ ।
पत्थवम्मि-प्रस्तावे । पउ० ६७, २ ।
पत्था-प्रस्था-अवस्थितिः । निरय० २५ । प्रस्था-अवस्थितिः । भग० ५१६ ।
पत्थाण-प्रस्थानः-परलोकसाधनमार्गः । निरय० २६ । प्रस्थानं-यात्रा । प्रश्न० ४२ । प्रस्थानं-परलोकसाधनमार्गः । भग० ५२० ।
पत्थार-एकापराधे तज्जातीयानां दंडः । बृ० द्वि० ८४ अ । प्रस्तरः-कटः । बृ० द्वि० १४६ अ । प्रायश्चित्तरचनाविशेषः, ज्योतिष्कच्छन्दोगणितप्रायश्चित्तभेदात् । प्रस्तारो नाम विरचना स्थापना इत्यर्थः । बृ० तृ० २२२ अ । प्रस्तारो-विनाशः । बृ० द्वि० ४४ आ । प्रस्तारः-विस्तारः । नि० चू० प्र० ७१ अ । प्रस्तारः-विनाशः । पिण्ड० १४५ । नाशः । पिण्ड० १४३ ।
पत्थारदोस-प्रस्तारदोषः-कुलगणसंघविनाशलक्षणः । बृ० तृ० ५७ अ ।
पत्थारपसंगो-प्रभूतेण प्रस्तारेण प्रस्तारः प्रस्तारे प्रसङ्ग उत्तरोत्तरदुःखसंभवः । नि० चू० प्र० ११६ आ ।
पत्थारेज्ज-विस्तरेण विनाशं कुर्यात् । नि० चू० प्र० ३०१ आ ।
पत्थावाम-पथ्या-वनस्पत्यादिहिता वायवः । भग० २२१ ।
पत्थिए-प्रार्थित -लब्धुं प्रार्थितः । भग० ४६३ । प्रार्थितः-अभिलाषात्मकः । भग० ११५ । प्रार्थितः । विपा० ३८ ।
पत्थिका-बृहत्पिटिका । ओघ० १६७ ।
पत्थिय-प्रार्थितः-प्रार्थनाविषयः-अभिलाषात्मकः । जं० प्र० २०३ । प्रार्थितः-अभिलाषात्मकः । जीवा० २४२ । प्रार्थितः-अभिलषितः । ज्ञाता० ४१ । प्रस्थितः-प्रवृत्तः । निरय० २६ ।
पत्थियया-प्रोषिता । गणि० ।
पत्थियापिडयं-वंशमयभाजनविशेषः । विपा० ५८ ।
पत्थेइ-प्रार्थनं-वाचा मह्यं देहीति याचनम् । उत्त० ५८७ ।
पत्थेज्जा-प्रार्थयेत्-अनुमन्येत गृह्णीयादिति । सूत्र० १८४ ।
पत्थोइ-प्रस्तोत्री-प्रस्ताविका प्रवर्तिका । प्रश्न० ४२ ।
पत्रकं-कुम्भम् । आव० १३२ ।
पत्रलेखनादि- । आव० २६० ।
पथ-पन्थाः । आव० १०८ ।
पथि-स्वपरसमयरूपः । ठाणा० २४१ ।
पथियापि-अप्रमत्तः । ठाणा० २४१ ।
पद-पद्यतेऽनेनेति पदं । आव० ३७२ । आव० ६८ । पदं-विभागः । जं० प्र० २०७ । पद-यात्रार्थोपलब्धिः तत्पदम् । सम० ३६, १०८ । पदं-पद्यतेऽनेनेति पदं-सूत्रं पदविभागेनोच्चारणाद्वा ससन्धीनि पदानि अत्रेति पदव्याख्यातो भेदः । उत्त० १८ । पदं-स्थानान्तरम् । ओघ० १९७ । प्रकरणमर्थाधिकारश्च । प्रज्ञा० ६ ।
पदकारा-कम्मजुंगिता । नि० द्वि० ४३ आ ।
पदत्त-प्रदत्तः-गुरुणोपदिष्टः । ज्ञाता० ११३ ।
पदत्थ-पदार्थदोषः-यत्र वस्तुपर्यायवाचिनः पदस्यार्थान्तरपरिकल्पनाऽभीयते, एवम्भूतः सूत्रदोषविशेषः । आव० ३७४ ।
पदबद्ध-गेयपदैर्निबद्धम् । ठाणा० ३९६ । गेयपदैर्बद्धं विशिष्टविरचनया रचितम् । अनु० १३२ ।
पदभङ्ग-पश्चाच्चतुष्पदप्रचारादिद्वारेण । प्रश्न० ५८ ।
पदमग्ग-पदानां मार्गः पदमार्गः-सोपाना । नि० चू० प्र० ११९ आ ।
पदमग्गविहिं-पदमार्गप्रकारम् । ज्ञाता० २४० ।
पदरंग-प्रतरक-भोजनविधिः । आव० ८५९ ।
पदविभागसामाचारी-कल्पव्यवहारः । ओघ० १ । सामाचार्या तृतीयो भेदः । व्य० प्र० १६ आ ।
पदविभागात्मिका-सामाचारभेदः । उत्त० ५४७ ।
पदसमं-यद्गीतपद-नामिकादिकं यत्र स्वरे अनुपाति भवति तत् तत्रैव यत्र गीते गीयते तत् पदसमम् । अनु० १३२ ।
पदा-पदाः-प्रयमस्था । प्रश्न० ६० ।
पदानुसारिबुद्धि-ये गुरुमुखादेकमुत्र पदमनुसृत्य शेष श्रुत-

मपि भूयस्तरपदनिकुरम्बमवगाहन्ते ते पदानुसारिबुद्धयः। बृ० प्र० १६३ आ। एकमपि सूत्रपदमवधार्य शेषमश्रुतमपि तदवस्थमेव श्रुतमवगाहतेसा पदानु सारिणो। प्रज्ञा० ४२४।

पदानुसारिता-ऋद्धिविशेषः। ठाणा० ३३२।

पदार्थ-मुनिर्गुणो वा। आव० ७६०। कारकविषयः, समासविषयस्तद्धितविषयो निरुक्तिविषयश्च। आव० ४५५।

पदार्थदोष-यत्र वस्तुनि पर्यायोऽपि सन् पदार्थान्तरत्वेन कल्प्यते। अनु० २६२।

पदिण्णा-प्रदत्तवती। आव० ५३८।

पदित्त-प्रदीप्तः। आचा० १५२।

पदुग्गाणि-प्रदुर्गाणि-कुड्यप्राकारादीनि। आचा० ४११।

पदुट्ठ-प्रद्विष्टः। ओघ० ६३।

पदेस-प्रदेशः-प्रचुरः। भग० ४८३। प्रदेश-प्रस्तरः। प्रज्ञा० ४३५। प्रदेशः। सूर्य० १६।

पदेसकम्म-प्रदेशकर्म-प्रदेशा एव-पुद्गला एव यस्य वेद्यन्ते न यथा बद्धो रसस्तत्प्रदेशमात्रतया वेद्य कर्म प्रदेशकर्म। ठाणा० ६७।

पद्धतिः-राजिः। प्रश्न० ८३।

पद्म-जलजम्। जीवा० १३६। दशरथसुतो रामापरनाम बलदेवः। प्रश्न० ८७। महाह्रदविशेषः। प्रश्न० ९६।

पद्मनाभ-द्रव्यजिनः। जं० प्र० १३। भावीजिनः। जीवा० ३। अमरकङ्काधिपतिः। प्रश्न० ८७। श्रुतमधिकृत्य कामकथाया राजा। दश० १०।

पद्मनालः-मृणालम्। जीवा० १२३।

पद्मपक्ष्म-केशरम्। भग० १२।

पद्मपत्र-नाट्यविशेषः। जं० प्र० ४१४।

पद्मराग-मणिभेदः। जीवा० २३। मणिभेदविशेषः। प्रज्ञा० २७।

पद्मराज-धातकीखण्डभरतक्षेत्रापरकङ्काराजधानीनिवासि-राजा। ठाणा० ५२४।

पद्मलता-नाट्यविशेषः। जं०प्र० ४१४।

पद्मलता-प्रविभक्त्यशोकलताप्रविभक्ति-चम्पकलताप्रविभक्ति-चूतलताप्रविभक्ति-वनलताप्रविभक्तिवासन्तीलता-प्रविभक्ति-मुक्तलताप्रविभक्तिश्यामलताप्रविभक्त्यभिनयात्मको लताप्रविभक्तिनामा-एकविंशतितमो नाट्यविधिः। जीवा० २४७।

पद्मलेश्या-पद्मगर्भवर्णानि यानि द्रव्याणि पीतानीत्यर्थः तत्साचिव्याज्जाता। ठाणा० ३२।

पद्मह्रदः-ह्रदविशेषः। आचा० ३२०।

पद्मा-इन्द्रस्य प्रथमाग्रमहिषी। जं० प्र० १५६।

पद्माकार-खातविशेषः। नंदी० १६४।

पद्मावती-अरिष्टनगराधिपते राममातुलस्य हिरण्यनाभदुहिता। प्रश्न० ८८।

पध-उष्णजलतेमादि। प्रश्न० ५८। छन्दो बद्ध। जं०प्र० २३६।

पधंसणं-(?) । नि० चू० प्र० १६० अ।

पधारेइ-प्रधारयति-दुष्टं सङ्कल्पयति। जं० प्र० २४८।

पधारेति-प्रधारयति-प्रकर्षेण धारयति-करोति। प्रज्ञा० ४३६।

पधाविय-प्रधावितः-वेगितगतिः। प्रश्न० ५०।

पधाविया-प्रधाविता। आव० २२४।

पधोवणा-अप्पणो पादे पुणो पुणो लक्खालनं। नि० चू० प्र० १८८ अ।

पनक-जलरुहविशेषः। जीवा० २९। जलरुहविशेषः। प्रज्ञा० ३१। पनकः-भौमयाश्रितो जीवविशेषः। आचा० ५५।

पनकसूक्ष्मम्- । ठाणा० ४२८ (?)।

पनकादयः-अनन्तजीविकाजीवाः। ठाणा० १२२।

पनगो-साङ्कुरोऽनङ्कुरो वाऽनन्तकायः पञ्चवर्णः। बृ०तृ०(?)।

पन्थकसाधु-शैलकाचार्यस्थविरोकारकः। उत्त० ११८।

पन्न-प्रज्ञस्येदं प्राज्ञ-धीतार्थेनोपात्तम्। सूत्र० १०१। प्रकृष्टं ज्ञानं प्रज्ञा-सूक्ष्मार्थविवेचकत्वम्। ठाण० १८३।

पन्नकतिल-दुर्गन्धितिलः। व्य० प्र० १५८ आ।

पन्नगभूत-पन्नगभूतः-सर्वकल्पेन आत्मना करणभूतः। ज्ञाता० १६७।

पन्नति-प्रज्ञप्तिः-स्वसमयपरसमयप्ररूपणा। व्य० प्र० २३५ अ।

पन्नत्तं-प्रज्ञप्तं-उपादेयतया प्रकाशितम्। ज्ञाता० ३।

· प्रज्ञप्तं-तीर्थंकरनामकर्मोदयवर्तितया प्रायः कृतार्थेनाऽपि परोपकाराय प्रकाशितम् । सम० ५ । प्रज्ञप्तं-प्ररूपितम् । दश० २५५ । प्रज्ञप्तः-देशितः । प्रज्ञा० ३६६ । प्रज्ञप्तं-प्ररूपितं तीर्थंकरगणधरैः । प्रज्ञा-बुद्धिः तया आप्तं-प्राप्तं प्रज्ञाप्तम् । प्राज्ञात्-तीर्थंकरादाप्तं प्रज्ञाप्तं गणधरैरिति । प्राज्ञै:-गणधरैराप्तं प्राज्ञाप्तम् । ठाणा० ६५ ।

पन्नत्ति-प्रज्ञाप्यन्ते प्ररूप्यन्ते भगवता सुधर्मस्वामिना जम्बूनामानमभियस्याद् । प्रज्ञायाः-तद्धेतुभूतबोधस्य व्याख्यातुर्वा प्रज्ञाया आप्तिः-प्राप्तिः आत्तिर्वा-आदानं यस्याः सकाशादसौ प्रज्ञाप्तिः प्रज्ञात्तिर्वा । प्रज्ञाद्वा-भगवतः सकाशादाप्तिरात्तिर्वा गणधरस्य यस्याः सा तथा । प्रज्ञाप्यन्ते-प्ररूप्यन्ते प्रबोध्यन्ते वा यस्याम् । प्रज्ञप्तिः-अर्थप्रज्ञप्तिः-अर्थप्ररूपणा प्रज्ञप्तिः-प्रज्ञाप्तिः । भग० २ । प्रज्ञप्तिः-संशयापन्नस्य श्रोतुर्मधुरवचनैः प्रज्ञापनम् । ठाणा० २११ ।

पन्नत्तिअक्खेव-संशयापन्नस्य श्रोतुर्मधुरवचनैः प्रज्ञापनम् । ठाणा० २११ ।

पन्नत्तिधर-प्रज्ञप्तिधरः-भगवतीवेत्ता । आव० ४३२ ।

पन्नत्ती-प्रज्ञप्तिः-एतदभिधाना काचिद्विद्या । सूय० ३०३ । प्रज्ञप्ती-प्रज्ञापना । बृ० प्र० १६० आ । प्रज्ञप्तिः-संशयापन्नस्य मधुरवचनैः प्रज्ञापना । दश० ११० । स्वसमयपरसमयप्ररूपणा । व्य० प्र० २३५ ।

पन्नत्ते एगा-प्रज्ञप्ते-प्ररूपिते सत्यका गर्हा भवति, गर्हाया भेदः । ठाणा० २१५ ।

पन्नव-प्रज्ञावान् प्राज्ञो-बुद्धिमान् । दश० २२३ ।

पन्नवग-प्रज्ञापयतीति प्रज्ञापकः-मूलकर्ता । दश० ११४ । प्रज्ञापकः-गुरु । नंदी० १७६ ।

पन्नवगदिसा-प्रज्ञापकस्य-आचार्यादेर्दिक् प्रज्ञापकदिक्-पन्नवगदिसा । ठाणा० १३३ ।

पन्नवगपुव्व-प्रज्ञापकपूर्वकं-प्रज्ञापन(क) प्रतीत्य पूर्वा दिक् यदभिमुख एवासौ सैव पूर्वा । दश० ८५ ।

पन्नवणा-प्रज्ञापनाविषयं प्रथममधिकृत्य प्रवृत्तत्वात्, प्रज्ञापनायाः प्रथम पद प्रज्ञापना । प्रज्ञा० ६ । प्रज्ञापना-प्ररूपणा । प्रज्ञा० ५०६ । यथावस्थितजीवादिपदार्थज्ञापनात् प्रज्ञापना । अनु० ३८ । प्रज्ञापना-भेदाद्यभिधानम् । ठाणा० १९६ । प्रज्ञापना-विशेषत कथनम् । ज्ञाता० ४६ ।

पन्नवणाहि- । ज्ञाता० १०१ ।

पन्नवणी-प्रज्ञापनी-असत्यामृषाभाषाभेदः । दश० २१० ।

पन्नवयं-प्रज्ञापयतीति प्रज्ञापकः-गुरुः । अनु० १७७ ।

पन्नविज्जंति-प्रज्ञाप्यन्ते-नामादिभेदाभिधानेन प्ररूप्यन्ते, नामादिस्वरूपकथनेन प्ररूप्यन्ते । सम० १०६ । प्रज्ञाप्यन्ते नामादिभेदोपन्यासेन । नंदी० २१२ ।

पन्नवित्ता-प्रज्ञाप्य-बोधयित्वा । ठाणा० ११६ ।

पन्नवियं-प्रज्ञापितं-सामान्यतो विनेयेभ्यः कथितम् । प्रश्न० ११३ ।

पन्नवेंति-प्रज्ञापयन्ति-उत्पत्तिमिर्बोधयन्ति । ठाणा० १३६ ।

पन्नवेइ-प्रज्ञापयति-जीवाजीवादीन् पदार्थान् बोधयति । ठाणा० ५०३ । प्रज्ञापयन्ति-प्रतिबोधयन्ति शिष्यीकरोति । भग० ७११ ।

पन्नवेज्ज-प्रज्ञापयेत्-भेदकथनतो बोधयेद् । भग० ४६६ ।

पन्नवेति- । भग० ११ (?) ।

पन्ना-प्रज्ञा-बुद्धिरीप्सितार्थसम्पादनविषया कुटुम्बकादिबुद्धिविषया वा तद्योगाद्दशापि प्रज्ञा प्रकर्षेण जानातीति प्रज्ञा दशदशासु पञ्चमी दशा । ठाणा० ५२६ । प्रज्ञा-सूक्ष्मार्थविषया मतिः । भग० ७६३ । दशदशायां पञ्चमी दशा । नि० चू० द्वि० २८ आ । प्रज्ञा-जन्तो पञ्चमीदशा । दश० ८ । प्रज्ञापनं प्रज्ञा-विशिष्टक्षयोपशमजन्या प्रभूतवस्तुगतयथाऽवस्थितधर्मालोचनरूपा संवित् । नंदी० १८७ ।

पन्नाण-प्रज्ञान-श्रुतज्ञानम् । आचा० २४६ । एवम्भूतप्राज्ञो-प्रकर्षेण ज्ञायते ज्ञेय येन तद् प्रज्ञानम् । आचा० १५४ ।

पन्नाणम्-प्रज्ञानवान्-ज्ञानी । आचा० २४६ ।

पन्नाणमंता-प्रकर्षेण ज्ञायतेऽनेनेति प्रज्ञानं तद्वता सश्रुतिका। आचा० ३३३ ।

पन्नायंति-प्रज्ञायेते-अवबुध्येते । भग० ९१ ।

पन्नुन्न-नलकलत्तनुनिष्पन्नम् । आचा० ३६४ ।

पप्प-प्राप्य-विज्ञाय । ओघ० ३७ । प्राप्य-विज्ञाय । ओघ० ३७ । प्राप्य-अभ्युपगम्य आश्रित्य । दश० ७० । प्राप्य-परिहर्तुं घनयम् । बृ० तृ० २६ अ ।

पप्पडग–समसरियाए उभयहेतु पाणिएण जा रेल्लिया भूमी सा तमि पाणिए ओहट्टमाणे तरिया बद्धा होउं उण्हेण छित्ता पप्पडो भवति । नि० चू० प्र० ३६ आ ।

पप्पडमोअय–पर्पटमोदक–खाद्यविशेष । जं० प्र० ११८।

पप्पडमोदय–पर्पटमोदक । प्रज्ञा० ३६४ ।

पप्पडमोयय–पर्पटमोदक । जीवा० २७८ ।

पप्पडिय–पर्पटिका शालिपर्पटिका । पिण्ड० १५४।

पप्पु–उत्प्लुत–व्याप्तम् । अनु० १३१ ।

पप्पुय–प्रप्लुत । ज्ञाता० १३२ । प्रप्लुत–प्रद्रुतम् । प्रश्न० १६ ।

पप्पोत्ति–प्राप्नोति । उत्त० ४०१ ।

पप्फुत–प्रप्लुत । अन्त० ७ ।

पप्फुय–प्रप्लुत–प्रवत्तितानन्द । भग० ४६० ।

पप्फुल्ल–प्रफुल्ल–विकसितम् । जीवा० १७६ ।

पप्फोडण–प्रस्फोटन–प्रकर्षेण धूननम् । ओघ० ११० । प्रस्फोटन–आस्फोटनम् । प्रश्न० १५६ । प्रस्फोटन–आस्फोटनम् । प्रश्न० ११२ ।

पप्फोडणा–प्रस्फोटना–प्रकर्षेण रेणुगुण्ठितस्येव वस्त्रस्य झाटना । उत्त० ५४१ । प्रस्फोटना–प्रकर्षेण धूननम् । ठाणा० ३६१ । उवक्खोडणप्पदाणं पप्फोडणा । नि० चू० प्र० १८१ अ ।

पप्फोडे–प्रस्फोटयेत्–प्रस्फोटनां कुर्यात् । उत्त० ५४० । प्रस्फोटयेत् । ओघ० १०८ ।

पप्फोडेमाणे प्रस्फोटयन्वा (?) आभिग्रहिकेनान्येन वा साधुना स्वकीयरजोहरणेन उर्णिकपादपोञ्छनेन वा प्रस्फोटनं कारयन् झाटयन्नित्यर्थः । ठाणा० ३२९ ।

पफुसियपविरल–विरलशीकर–फुसारम् । आव० १२२ ।

पबंध–प्रबन्ध–विकथादिषु वाऽविच्छेदेन प्रवसनम् । उत्त० ३४६ । प्रबन्ध–अविच्छेदात्मकम् । उत्त० ३४६ ।

पबाह–प्रबाधा–प्रकृष्टा बाधा । ज्ञाता० ६७ ।

पबुद्धा–प्रबुद्धा–उत्फुल्ला । जं० प्र० ३३६ ।

पब्भार–प्राग्भार–अग्रतो मुखमवनतत्वम् । भग० १७४ । प्राग्भार–इषदवनत । भग० २३८ । प्राग्भार–जन्तोरष्टमीदशा । दश० ८ । प्राग्भार–ईषदवनतपर्वतभाग । ज्ञाता० ६३ । प्राग्भार–ईषत्कुब्ज । प्रज्ञा० ७१ । प्राग्भारः–पुद्गलनिचय । ठाणा० १२५ । प्राग्भारः–उच्छ्रयादिलक्षण । ठाणा० २५१ । प्राग्भार–पर्वतस्योपरि हस्तिकुम्भाकृति कुब्जं विनिर्गतं तत्प्राग्भारम् । नंदी० २२८ । प्राग्भार–ईषदवनतम् । ठाणा० ५२० । ज्ञाता० ६६ । प्राग्भार–ईषदवनतः । ज्ञाता० ६६ ।

पब्भारगती–या तु द्रव्यान्तराक्रान्तस्य सा प्राग्भारगति यथा नावादेरधोगति । ठाणा० ४३४ ।

पब्भारा–प्राग्भारा–ईषन्नता पर्वता. । अनु० १७१ । प्राग्भार–ईषदवनतमुच्यते तदेवभूतं गात्रं यस्यां भवति सा प्राग्भारा–अष्टमीदशा । ठाणा० ५२० । दशदशायामष्टमीदशा । नि० चू० द्वि० २८ आ ।

पभंकर–चतुर्थलोकान्तिकविमान । ठाणा० ४३२ । प्रभङ्कर चतुर्थलोकान्तिकविमानम् । भग० २७१ । प्रभङ्करः–एकोनसप्ततीतममहाग्रह । जं०प्र० ५३५ । एकोनसप्ततितममहाग्रह । ठाणा० ७९ । प्रभङ्कर–चौनिसागरोपमस्थिक–देव । सम० ८ । अष्टसागरोपस्थिक देव । सम० १४ ।

पभंकरा–चन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहीषी । ठाणा० २०४ । धर्मकथाया अष्टमवर्गेऽष्ट चतुर्थमध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ । धर्मकथाया सप्तमवर्गस्य चतुर्थमध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ । सूर्यस्य चतुर्थ्यग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । सूर्यस्य चतुर्थ्याऽग्रमहिषी । भग० ५०५ । प्रभङ्करा–चन्द्रस्य ज्योतिषेन्द्रस्य तुर्याऽग्रमहिषी । जीवा० ३८४ । प्रभङ्करा–वच्छावतीविजयस्य राजधानी । जं० प्र० ३५२ । प्रभङ्करा–चन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । जं० प्र० ५३२ । ठाणा० ८० ।

पभंगुर–प्रभङ्गुर स्वत एव भङ्गशील । आचा० २३८ ।

पभंजण–प्रभञ्जन–उत्तरनिकाये नवम इन्द्र । भग० १५७ । वातकुमारेन्द्र । ठाणा० ८५ । चतुर्थो वायुकुमार । ठाणा० १९- । चतुर्थो महर्द्धिकदेव । ठाणा० २२६ । प्रभञ्जन.–वायुकुमाराणामधिपति । प्रज्ञा० ९४ । प्रभञ्जन । जीवा० ३०६ ।

पभ–हरिका–तस्य प्रथमो लोकपाल । ठाणा० १९७ ।

पभकले–हरिकेतस्य तृतीयो लोकपाल । ठाणा० १९७ ।

पभणिय–प्रभणित–भणनारब्ध । विपा० ७६ ।

पभयाल-प्रभवाल. तरुविशेष । ज० प्र० ६८ ।
पभव-प्रभव -उत्पत्तिस्थानम् । आचा० १३ । प्रभव.-उत्पाद । प्रज्ञा० २२६ । प्रभव.-प्रकृष्ट भवन प्रभव-प्रौढतापर्याय । विशे० ८६० । सत्पुरुष, कल्पविधि-निषेवक । बृ० प्र० २३० । नि० चू० द्वि० ३६ आ । नि० चू० तृ० १६ अ । चोरविशेष । व्य० प्र० २४० ।
पभा-प्रभा-यानादिदीप्ति । भग० १३२ । प्रभा-यानादिदीप्ति । औप० ५० । प्रभा-बाहुल्यम् । जावा० ८६ । भावनावासगता प्रभा । जीवा० १६२ । प्रभा-आकार । ज० प्र० १०० । प्रभा-स्वभाव । प्रज्ञा० ४३ । प्रभा-प्रकाश. । सूर्य० ७८ । प्रभा भावनावासगता । प्रज्ञा० ८८ । प्रभा-आकार । प्रज्ञा० ३६२ । प्रभा-स्वरूपम् । प्रज्ञा० ५३२ । प्रभा-प्रभाव माहात्म्य । ठाणा० ४२१ । प्रभा-प्रभावः । उपा० २६ । प्रभा-उद्गमनसमये यद् द्युतिस्फुरणम् । ज्ञाता० १७० । प्रभा-चन्द्रादिदीधितः । उत्त० ५६१ ।
पभाइ-प्रभाति । आव० २१८ ।
पभावई-मुनिसुव्रतस्वामिमाता । सम० १५१ । प्रभावति । मल्लिमाता । आव० १६० । बलनरपतिराज्ञी । भग० ५३६ । प्रभावती-उदायनराज्ञी । उत्त० ९६ । प्रभावती-शिक्षायोगदृष्टान्ते हैहयकुलसम्भूतवैशालिकचेटकप्रथमा पुत्री । आव० ६७६ ।
पभावणा-प्रभावना-तया तया स्वतीर्थोन्नतिहेतुचेष्टासु प्रवर्तमानात्मिका । उत्त० ५६७ । प्रभावना-धर्मकथा-दिभिस्तीर्थख्यापना । दश० १०३ । प्रभावना-धर्मकथा-दिभिस्तीर्थप्रख्यापना । प्रज्ञा० ५६ ।
पभावती-प्रभावती-उदायनराजपत्नी । आव० २९८ । उदायनस्य राज्ञी । नि० चू० प्र० ३४६ आ । उदायन-नरपते राज्ञी । भग० ६१८ । कुम्भकराजपत्नि. । ज्ञाता० १२४ । प्रभावती । निरय० ६ ।
पभावेइ-प्रभावयति-प्रकाशयति । उत्त० ५८५ ।
पभासता-व्याख्यानेन प्रभासमान । आव० ४४८ ।
पभासति-प्रभासयन्ति-तथाविधवस्तुदाहकत्वेन प्रभाव लभन्ते । भग० ३२७ ।
पभास-जम्बूभरते तृतीय तीर्थम् । ठाणा० १२२ । सम० ६३ । द्वाविंशतिसागरोपमस्थिकः देव । सम० ४१ । प्रभास-देवोद्योते तीर्थम् । आव० ७०६ । प्रभास-एकादशमगणधर । आव० २४० ।
पभासा-प्रभासा तमिस्त्रघ्नत्वात् अहिंसाया एकोनषष्ठि-तम नाम । प्रश्न० ९६ ।
पभासेइ-प्रभासयति-अतितापयोगाद्विशेषतोऽपनीतशीत विधत्ते यथा वा सूक्ष्मतर वस्तु दृश्यते तथा करोति । भग० ७८ । प्रभासयति-अतितापयोगाद् विशेषतोऽपनीत-शीत करोति । ज० प्र० ४६ ।
पभासेमाण-प्रभासयन्-शोभयन् । औप० ५० । प्रभासय-मान सूक्ष्मवस्तूपदर्शनत । ठाणा० ४२१ ।
पभु-प्रभु राजा । बृ० प्र० ६० आ ।
पभू-वणिजो । नि० चू० द्वि० ४३ अ । राया । वि० चू० प्र० १७४ आ । प्रभु-सक्त । भग० १७६ ।
पभूय-प्रभूत-उद्भूतम् । औप० ४६ ।
पभूयदंसी-प्रभूतं- प्रमादविपाकादिकमतीतानागतवर्तमान च कर्मविपाकं द्रष्टु शीलमस्येति प्रभूतदर्शी । आचा० २१८ ।
पभुंजिओ-प्रभुक्त -भोक्तु प्रवृत्त । बृ०तृ० गा० ६०७१ ।
पमइलदुब्बला-प्रमलितदुर्बला स्नानभोजनत्यागात् । ज्ञाता० ३३ ।
पमज्जणा-प्रमार्जना-रजोहरणादिक्रिया । प्रश्न० १५६ । मुहपोत्तियरयहरणगोच्छएहिं पमज्जणा । नि० चू० प्र० १८१ अ । बीयकणुगादीणं सकृद् अवणयणे आमज्जणा पुणो पुणो पमज्जणा । पुणो पुणो करेंतस्स पमज्जणा । नि० चू० प्र० १९० अ । प्रमार्जना-रजोहरणादिक्रिया-पारूप्या । प्रश्न० ११२ ।
पमज्जति-रयहरणेण पमज्जण, पुणो पुणो पमज्जति । नि० चू० प्र० १८७ [illegible] ।
पमज्जित-प्रमृज्यात्-कर्दमादि शोधयेत् । आव० ३३८ ।
पमज्जिय-प्रमृज्यात्-शोधयेत् । आव० ३३८ ।
पमज्जेमान-प्रमार्जयन्-शनैर्लुंपयन् । ठाणा० ३२९ ।
पमत्त-प्रमत्त -पञ्चमनिद्राप्रमादवान् । ठाणा० १६४ । प्रमत्त-अनुपयुक्त । उत्त० ४३४ । प्रमत्त-सुप्तो । आचा० १८३ । प्रमत्त-प्रमत्तसंयतग्राम' । भूतग्रामस्य

षष्ठं गुणस्थानम् । आव० ६५० । प्रमत्तः-पराङ्मुखः । ओघ० १७६ । प्रमाद्यन्ति स्म-मोहनीयादिकर्मोदयप्रभावत सञ्ज्वलनकषायनिद्राद्यन्यतमप्रमादयोगतः मयमयोगेषु सीदन्ति स्म प्रमत्तः । प्रज्ञा० ४२४ । प्रमत्त-स्थायादिना प्रमादेन रागद्वेषवश गतः । दश० ११५ । प्रमत्त-प्रमादवान् । ज्ञाता० ७१ । प्रमत्त-असंयत-परतीर्थिको वा । आचा० १८१ । प्रमत्तः पञ्चविधप्रमादयोगात् । ज्ञाता० १११ ।

पमत्ता-प्रमत्ता विषये । आचा० १८३ ।

पमत्तायरिए-प्रमादो-मद्यादिस्तेनाचरितः प्रमादाचरितः । आव ८३० ।

पमयवणं-प्रमदावनम् । आव० ४२५ ।

पमद्द-प्रमर्द-नक्षत्रविमानानि विमिद्य मध्ये गमनरूपम् । जं० प्र० ४२१ (¹) । प्रमर्द-चन्द्रेण स्पृश्यमानता । ठाणा० ४४२ । प्रमर्दम् । सूर्य० १३७ ।

पमद्दण-प्रमर्दन-कठिनस्यापि वस्तुनश्चूर्णनकरणम् । जीवा० १२२ । प्रमर्दन-कठिनस्यापि वस्तुनश्चूर्णनम् । जं० प्र० ३८८ ।

पमयकम्म-प्रमदाकर्म-कण्डनपेषणदलनपचनपरिवेषणादि । बृ० तृ० ९७ अ ।

पमयवण-गृहोद्यानम् । ज्ञाता० १४४ । तेतलिपुरनगरे उद्यानम् । ज्ञाता० १८४ ।

पमया-प्रमदा-स्त्री । प्रश्न० ८३ ।

पमाणंगुल-प्रमाणाङ्गुल-उत्सेधाङ्गुलाद् सहस्रगुणम् । प्रज्ञा० २६६ । सहस्रगुणितादुत्सेधाङ्गुलप्रमाणाज्जातम् । परमप्रकर्षरूपं प्रमाणं प्राप्तमङ्गुल वा । युगादिदेवस्य भरतस्य वा अङ्गुल वा प्रमाणाङ्गुलम् । अनु० १७१ । प्रमाणाङ्गुलम् । अनु० १५६ ।

पमाण-प्रमाण-स्वाङ्गुलेनाष्टोत्तरशतोच्छ्रयता । ओप० १३। प्रमाण-प्रमाणराशि । सूर्य १५८ । प्रमाण-नीतिर्बलं च । आव० ४६३ । प्रमाणं-आदेयम् । आव० ५३४ । प्रमाण-युक्ति । सूत्र० ३४० । प्रमाण-आत्माङ्गुलेनाष्टोत्तरशताङ्गुलोच्छ्रयता । प्रश्न० ७४ । प्रमाण-अन्तरमानम् । जं० प्र० ३२६ । प्रमाणकाल-अद्धाकालविशेषो दिवसादिलक्षणः । आव० २५७ । प्रमीयते-परिच्छिद्यते धान्यद्रव्याद्यनेनेति प्रमाणं असतिप्रसृत्यादि, इद चेद च स्वरूपमस्य भवतीत्येव प्रतिनियतस्वरूपतया प्रत्येकं प्रमीयते-परिच्छिद्यते यत्तत्प्रमाण-यथोक्तमेव, धान्यद्रव्यादेरेव प्रमिति-परिच्छेदः स्वरूपावगमः प्रमाणम्। अनु० १५२ । प्रमाणं-शास्त्रीय उपक्रमः । आव० ३(?) । प्रमाण-प्रकृष्टं मानं सूक्ष्ममानमित्यर्थः । भग० २४७ । प्रमाणशब्देन विष्कम्भायामौ । जं० प्र० ३२१ । प्रमाण-आत्माङ्गुलेनाष्टोत्तरशताङ्गुलोच्छ्रयता । ठाणा० ४६१ । प्रमाण-भक्तपानाद्यव्यवहारोपध्यादिर्मानम् । सम० १०७ । प्रमाण-वस्तुतत्त्वपरिच्छेदनम् । सम० ११५ । प्रमाण-स्वाङ्गुलेनाष्टोत्तरशतोच्छ्रयता । ज्ञाता० ११ ।

पमाणकसिणं-द्वयादिपट चर्म । बृ० द्वि० २२२ आ । अधिकविस्तारायाम वस्त्रम् । बृ० द्वि० २२६ अ ।

पमाणकसिणा-दोमादितलीविए उवक्कणाए एसा पमाणतो कसिणा पमाणकसिणा । नि० चू० प्र० १३६ आ ।

पमाणकाल-प्रमाणकाल-अद्धाकालविशेषो दिवसादिलक्षणः । दश० ९ । प्रमाणकालः-अद्धाकालः विशेषभूतो दिवसादिलक्षणः । विशे० ८३७ । प्रमीयते-परिच्छिद्यते येन वर्षशतादि तद् प्रमाण स चासौ कालश्चेति प्रमाणकालः प्रमाण वा परिच्छेदन वर्षादेस्तत्प्रधानस्तदर्थो वा कालः प्रमाणकालः-अद्धाकालस्य विशेषो दिवसादिलक्षणः । भग० ५३३ ।

पमाणस्थो-प्रमाणस्थ-मान्यः । व्य० प्र० २० आ ।

पमाणदोस-द्वात्रिंशत्कवलप्रमाणातिरिक्तमाहारमाहारयतः प्रमाणदोषः । आचा० ३५१ ।

पमाणपत्ता-द्वात्रिंशता कवलैः प्राप्तप्रमाणो भवति साधुर्न्यूनोदरः । ओप० ३८ । प्रमाणप्राप्ता । आव० २२७ ।

पमाणप्पत्त-प्रमाण-मान तत् परिमाण-मान येषां ते तथा प्रमाणप्राप्तः । भग० २९२ ।

पमाणव पुरिसो-बारसंगुलपमाणाइ समुहाइ णवसमुस्सितो पमाणव पुरिसो । नि० चू० द्वि० ८५ आ ।

पमाणसंवच्छर-प्रमाण-परिमाणं दिवसादिना तेनोपलक्षितो वक्ष्यमाण एव नक्षत्रसंवत्सरादिः प्रमाणसंवत्सरः । ठाणा० ३४४ । युगस्य प्रमाणहेतुः संवत्सरः प्रमाणसंवत्सरः । सूर्य० १५३ ।

पमाणाइक्कंत–प्रमाणातिक्रान्तः–क्षुत्पिपासाभावानुचितः ज्ञाता० १११ । प्रमाणातिक्रान्तः–प्रमाणातिक्रान्तः–द्वात्रिंशत्कवललक्षणमतिक्रान्तः । भग० १९२ ।

पमाद–प्रमादः–मद्यविकथादिः । भग० ११६ । अणाभोगो सहसक्कारो । नि० चू० प्र० ६६ आ ।

पमाय–प्रमादः परिहासविकथादिः कन्दर्पादिः । ठाणा० ४८४ । प्रमादः–तदर्थमेव सर्वारम्भेष्वपि प्रवर्तनम् । असंप्राप्तकामभेदः । दश० १९४ । प्रमादः–विषयक्रीडाभिष्वङ्गरूपः श्रेयस्यनुमारमकः । आचा० १२० । प्रमादो–विकथारूपोऽस्थगितैलभाजनधरणादिरूपो वा । उपा० ५ । प्रमादोऽज्ञानादि । ठाणा० १३५ । प्रमादः–अज्ञानम् । ओघ० ४७ । प्रमादः–विषयकषायाभिष्वङ्गरूपः शरीराधिष्ठानः । आचा० १२८ । पमादः–कार्यशैथिल्यम् । आचा० १५० । प्रमत्तत्वं–आभोगशून्यता हिताप्रवृत्तौ । ठाणा० १६० । प्रमादः–शैथिल्यमाज्ञाऽतिक्रमो वा । ठाणा० ३६१ । प्रमादः–धर्मं प्रत्यनुद्यमात्मकः । उत्त० ३३६ । प्रमादः–अज्ञानम् । ओघ० ४७ ।

पमायइ–प्रमाद्यति–प्रमादं करोति । ३४६ ।

पमायए–प्रमादयेद्–विषयादिप्रमादवशगो भूयात् । आचा० २०४ ।

पमायठाण–प्रमादस्थानं उत्तराध्ययनेषु द्वात्रिंशत्तममध्ययनम् । उत्त० ६ ।

पमायठाणाइं–उत्तराध्ययनस्य द्वात्रिंशत्तममध्ययनम् । सम० ६४ ।

पमायति–प्रमादयति–परित्यजति । आव० ५३४ ।

पमायपर–प्रमादपरः–प्रमादनिष्ठः । आव० ५८८ ।

पमायप्पमाय–प्रमादाप्रमादस्वरूपभेदफलविपाकप्रतिपादकमध्ययनं प्रमादाप्रमादम् । नदी० २०४ । यस्मादस्मिन्नध्ययने प्रमादोऽप्रमादश्च पञ्चविधो वर्ण्यते तस्मादेतत् प्रमादाप्रमादम् । उत्त० १६१ ।

पमायबहुलो–प्रमादबहुलः । आव० ३३० ।

पमार–प्रमारं–मरणक्रियाप्रारम्भम् । भग० ६६१ । प्रमारो–मूर्च्छाविशेषो मारणस्थानं वा । ठाणा० ३०५ ।

पमुइय–प्रमुदित.–हृष्टः । ज्ञाता० ४० । प्रमुदितः । ज्ञात० १ ।

पमुक्ख–प्रमोक्षः–प्रतिवचनम् । उत्त० ५२४ ।

पमुच्चते–प्रमुच्यते । प्रश्न० ६० ।

पमुह–प्रमुख, द्वारम् । प्रज्ञा० २८ । पञ्चाशत्तममहाग्रहः । ठाणा० ७६ । प्रमुखः–एकोनपञ्चाशत्तममहाग्रहः । जं० प्र० ५३५ । प्रमुखं–गृहद्वारम् । बृ० द्वि० ९३ अ । प्रमुखं–प्रवेशनिर्गममुखम् । बृ० द्वि० १४८ आ ।

पमेइल–प्रमेदुरः–प्रकर्षेण मेदः सम्पन्नः । दश० २१७ ।

पमेदिल–अतीव मेदो जस्स सो । दश० चू० ११० ।

पमेह–रोगो सततकायियं उफरतं गच्छति । नि० चू० प्र० ११७ अ ।

पमोअ–प्रमोदः–उत्सवः । जं० प्र० २७६ । प्रमोदः–संयोगजो हर्षः । आव० ७२१ । प्रमोदः प्रमोदोत्पादकत्वात् । अहिंसाया एकत्रिंशत्तमं नाम । प्रश्न० ९९ ।

पमोक्ख–प्रमोक्षं–उत्तरम् । उत्त० १५७ । प्रमोक्ष–उत्तरम् । भग० ११४ । यः प्रकर्षेण मोक्षयति–मोचयतीति प्रमोक्षः–आत्मनो दुःखापगमहेतुः । उत्त० ६२१ । प्रमोक्षः अपगमः । उत्त० ६११ ।

पमोद–प्रमोदः–महोत्सवः । अन्त० १६ ।

पम्ह–पक्ष्मः–कर्पासिकतादि । ठाणा० २०३ । पक्ष्मं–बहुलत्वम् । भग० १२ । नवसागरोपमस्थितिको देवः । सम० १५ । पद्मं–पद्मगर्भः । विपा० ३४ । पक्ष्म–बहुलत्वम् । ओघ० ८३ । पद्मं–पद्मकेसराणि । सूर्य० ४ । पद्मम् । भग० १२ । पद्मं पक्ष्मकेसरम् । भग० ९२ । अवयवे समुदायोपचारात् पद्मशब्देन पद्मकेसराण्युच्यन्ते तद्वद् गौर इति । जं० प्र० १५ । पक्ष्मविजयः । जं० प्र० ३५७ । पक्ष्म । अनु० १७६ ।

पम्हकंत–नवसागरोपमस्थितिको देवः । सम० १५ ।

पम्हकूड–नवसागरोपमस्थितिकदेवः । सम० १५ । पद्मकूटः–नीलवन्तवक्षस्कारपर्वते कूटः । जं० प्र० ३४६ । पक्ष्मकूटः–विद्युत्प्रभवक्षस्कारे कूटः । जं० प्र० ३५५ ।

पम्हगंध–पद्मसमगन्धः, भारते वर्षे मनुष्यभेदः । भग० भग० २७६ । पद्मगन्धाः । जं० प्र० १२८ ।

पम्हगावई–पक्ष्मकावती विजयः । जं० प्र० ३५७ ।

पम्हगावती– । ठाणा० ८० ।

पम्हुज्झय–नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हट्ठा–विस्मृता । बृ० भू० १४ आ ।

पम्हप्पभ–नवसागरोपमस्थितिकदेवानां विमानम् । सम० १५ ।

पम्हलसुकुमाला–पक्ष्मवती सुकुमालाचेत्यथ । भग०४७७ । पक्ष्मला च सा सुकुमारा च पक्ष्मलसुकुमारा । जीवा० २५३ ।

पम्हला–पक्ष्मला, पक्ष्मवती । जं० प्र० २७५ ।

पम्हलेस–नवसागरोपमस्थितिकदेवानां विमानम् । सम० १५ ।

पम्हवण्ण–नवसागरोपमस्थितिकादेवानां विमानम् । सम० १५ ।

पम्हसिंग–नवसागरोपमस्थितिकादेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हसिट्ठ–नवसागरोपमस्थितिकदेवानां विमानम् । सम० १५ ।

पम्हा– । ठाणा० ८० ।

पम्हावई–पद्मावती रम्यविजये नगरी । जं० प्र० ३५२ । ठाणा० ८० ।

पम्हावती–सीतानदीदक्षिणे वक्षस्कार । ठाणा० ३२६ ८० ।

पम्हावत्त–नवसागरोपमस्थितिकदेवानां विमानम् । सम० १५ ।

पम्हुट्ठ–विस्मृतम् । ठाणा० ४०३ । विस्मृतम् । प्रश्न० १२४ । प्रमृष्ठ । ओघ० ९७ । विस्मृत्या त्यक्तम् । बृ० द्वि० २४ अ । विस्मृतम् । ज्ञाता० १४८ । विस्सरिय । नि० चू० प्र० २११ अ । पडिय, वीसरिय । नि० चू० प्र० २७४ आ । विस्मृतम् । बृ० द्वि० २०१ अ । विस्मृतम् । बृ० द्वि० २४ अ । विस्मृतम् । व्य० प्र० ६३ अ ।

पम्हुट्ठदिसाभाए–विस्मृतदिग्भाग । ज्ञाता० २४० ।

पम्हुत्तरवडिंसग–नवसागरोपमस्थितिकदेवानां विमानम् । सम० १५ ।

पम्हुसइ–विस्मरति । आव० ३०७ ।

पम्हुसाविया–विस्मारिता । उत्त० ८७ ।

पयग–पतङ्ग –चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ । पतङ्ग –व्यन्तरनिकायानामुपरिवर्त्तिनो व्यन्तरजातिविशेषा । प्रश्न० ६९ । चतुरिन्द्रियविशेष । प्रज्ञा० ४२ । पतङ्ग –वाणव्यन्तरविशेष । प्रज्ञा० ६९ । पतङ्ग –चतुरिन्द्रियजीवभेद । उत्त० ६९६ ।

पयगवाहिया–भिक्षाविशेष । नि० चू० तृ० १२ अ ।

पयगविही–भिक्षाचर्याया भेदः । उत्त० ६०५ ।

पयड–प्रकाण्ड –उत्कट । प्रचण्डो तु साध्यसाधकत्वात् । सम० १५७ । प्रकाण्ड –अत्यर्थम् । सम० १२७ । प्रकाण्ड –प्रचण्ड । प्रश्न० ७४ । प्रचण्ड –प्रकाण्डो वा तु साध्यसाधकत्वात् । प्रश्न० ७४ ।

पयडा–प्रचण्डा–शीघ्र शरीरव्यापिका, घोरा प्रचण्डपरिवर्तितत्वात् । प्रश्न० १७ ।

पयडेमाण–प्रचण्डयत्–आज्ञाप्रधान समवद्य कर्तव्यतया निरूपयन् । जीवा० १९९ ।

पय–पद–प्रकरणम् । भग० १०७ । पदम् । ओघ० ९८ । पदम् । आव० ७९३ । पद–निमित्तकारणम् । आचा० ११७ । पद–स्थानम् । आव० ८३९ । पद–पद्यते गम्यते गुर्भर्शानादिभिरिति । ज्ञानादिगुणस्थानम् । उत्त० ५८ । पद–पादविक्षेपरूपम् स्थान च । उत्त० २१७ । पद–निराकाङ्क्षतयाऽर्थगमकत्वेन वाक्यमेव । उत्त० ५७० । अर्थपरिच्छेदवाचक पद । नि० चू० प्र० २ अ । पद–आवश्यकपदाभिधेयम् । अनु० २० । पद–धूलीबहुलभूमिसमुत्थचरणप्रतिबिम्बम् । पिण्ड० २९ । पद–मुष्टिस्थानम् । भग० १९४ । सुप्तिङ् त समयप्रसिद्ध वा सङ्क्ष्येयम् । अनु० २३४ ।

पयइस्सभाव–प्रकृतिस्वभाव । आव० ३५१ ।

पयउ–पर । त० ।

पयए–पदग –दाक्षिणात्यपदगतव्यन्तराणामिन्द्र । प्रज्ञा० ९८ ।

पयक्खिणाणुकुल– । ज्ञाता० २२८ ।

पयगवई–पदगपति औदीच्यपदगव्यन्तराणामि द्र । प्रज्ञा० ९८ ।

पयग्ग–पदाग्र–पदपरिमाणम् । सम० ३६ ।

पयच्छामो-भवते एव दद्म, सामान्यत. प्रयच्छामः प्रकर्षपति-विशेषः । भग० ४७६ ।
पयट्ट-प्रवृत्त । आव० ३८१ । ओघ० १४२ ।
पयट्टओ-प्रवर्षक -प्रवर्तक. । प्रश्न० ५ ।
पयट्टाविओ-प्रवर्तित । आव० ४३६ ।
पयट्टिए-प्रवृत्तान् प्रवर्तितान् वा । उत्त० २०६ ।
पयट्टिय-प्रवर्तितम् । आव० १७३ ।
पयट्टिया-प्रवर्तिता । आव० ३६८ ।
पयडट्ठा-प्रकटार्था-जिनवचनतत्त्ववेदिनामुत्तमार्था। सूर्य० २९६ ।
पयडि-प्रकृति -श्रुतज्ञानावरणस्तद्भेदोऽङ्गप्रविष्टादि, हेतुर्बाह्याभ्यन्तरभेदभिन्नो य श्रुतज्ञानस्य स, श्रुतस्य स्वभावो वैकेन्द्रियादीना चतुर्दशपूर्वधरान्तानां जीवना तार तम्येन भिन्नरूप प्रकृति । विशे० २५१ ।
पयडिय-प्रचलित-प्रकर्षेण शुचीभूतम् । ज्ञाता० १३७ ।
पयडी-पालिएरि । नि० चू० प्र० १२१ अ । प्रकृति-भेद । आव० २४ । प्रकृति -स्वभाव । आचा० ३५१ (?) ।
पयण-पचनम् । प्रश्न० १४ । पचन-कडिल्लकाकृतिः । सूर्य० १२६ । पतन-स्थानम् । उत्त० ४४ । पाकस्थान चुल्ल्यादि । ज्ञाता० ११० ।
पयणग-प्रचनक-प्रचण्डम् । आव० ६५१ ।
पयणसाला-जहिं पच्चति भायणाणि । नि० चू० तृ० २१ अ । पचनशाला-यस्यां भाजनपाकस्थानम् । बृ० द्वि० १७५ अ ।
पयणु-प्रतनु -अतिमन्दीभूत । जीवा० २७७ ।
पयणुए-प्रतनुक-अघनम् । भग० १८६ ।
पयत- प्रयत -आद्रियमाण । ज० प्र० १६३ । प्रयत - प्रयत्नवान् । पदतया - तथाविधानुस्मर्यमाणसूत्रालापकात् । उत्त० ५८ । प्रकृष्टसंयमयुक्तत्वात् प्रयताम् । ठाणा० २४७। प्रयत्नो-आदर । बृ०प्र० २३ अ । पदत्र -सिद्धान्त । उ० मा० गा० ३२६ । प्रयत्न -यथायमादर । पिण्ड० १४७ । प्रदत्ता-गुरुभिरनुज्ञाता । अनुत्त० ३ । प्रदत्त - अनुज्ञातो गुरुभि , प्रयतो वा-प्रयत्नवान् प्रमादरहित इत्यर्थ. । भग० १२५ ।

पयत्तकड-प्रयत्नकृतम् । आचा० ३६० ।
पयबद्ध-यदेकाक्षरादि यथा-ते ते इत्यादि । ज० प्र० ३९ ।
पयय-प्रयत -प्रयत्न. । ओघ० १६६ । प्रयत्न -सद्भाव । ओघ० १७६ ।
पयया-प्रयता-प्रकृष्टयत्नवत । अनुत्त० ३ ।
पयरंगुले-सूचो सूच्यैव गुणिता प्रतराङ्गुलम् । अनु० १५८ । प्रतराङ्गुलम् । अनु० १७३ ।
पयर-प्रतर-भूषणविधिविशेष । जीवा० २६६ । प्रतरम् । अनु० १५३ । प्रतरम् । अनु० १७३ । श्रेणिरेव श्रेण्या गुणिता प्रतर । उत्त० ६०१ । प्रतर -प्रस्तर । ज० प्र० २६८ । नंदी० ११० । श्रेणिरेव श्रेण्या गुणिता प्रतर । उत्त० ६०१ । प्रतर.-आभरणविशेष । औप० ५३ । प्रतर -एकप्रादेशिकश्रेणिरूप । प्रज्ञा० २७६ ।
पयरइ-प्रचरति । आव० ८१४ ।
पयरग-प्रतरक-वृत्तप्रतल -आभरणविशेष । औप० ५५ । प्रतरक-सुवर्णपत्रकम् । जीवा० १८१ । प्रतरक-आभरणविशेष । प्रश्न० ७५ । प्रतरक -पत्रक' । ज०प्र० २४ । प्रतरक-स्वर्णादिमय आभरणविशेषः । ज्ञाता० १४ । प्रतरक-प्रतरप्रवृत्तरूप आभरणम् । ज्ञाता० ३५ ।
पयरच्छेय-प्रतरच्छेद.-तरिकाछेद । औप० १८७ ।
पयरणा-प्रतरण-प्रथमदातव्यभिक्षा । बृ० द्वि० १८७ आ । भिक्ख । नि० चू० प्र० १५५ आ ।
पयरतव-श्रेण्या गुणिता श्रेणि प्रतर उच्यते, तदुपलक्षितं षोडशपदात्मक तप प्रतरतप । उत्त० ६०१ ।
पयरवट्ट-बाहल्यतो हीन प्रतरवृत्त मण्डकवत् । भग० ८६१ ।
पयराभेद-प्रतरभेदः । प्रज्ञा० २६७ ।
पयलइ-छिन्नरुहावनस्पति । भग० ८०४ ।
पयला-प्रचला-ऊर्ध्वस्थितनिद्राकरणलक्षणा । भग०२१८ । प्रचला-या ऊर्ध्वं स्थितस्यापि वा पुनश्चैत-यमस्फुटीकुर्वतो समुपजायते निद्रा सा प्रचला । जीवा० १२३ । उपविष्ट ऊर्ध्वस्थितो वा प्रचलत्यस्या स्वापावस्थायामिति प्रचला । ठाणा० ४६७ । प्रचला-निषण्णस्य सुप्तजागरावस्था । बृ० द्वि० २०७ आ । उपविष्ट ऊर्ध्वस्थितो

वा प्रचलयति-घूर्णयति यस्या स्वापावस्थाया सा प्रचला। प्रज्ञा० ४६७ ।

पयलाइआ-भुजपरिसर्पविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।

पयलाएज्ज-प्रचलायेत्-प्रचलां-ऊर्ध्वस्थितनिद्राकरणलक्षणां कुर्यात् । भग० २१८ ।

पयलापयला-प्रचलातोऽतिशायिनी प्रचलाप्रचला । प्रज्ञा० ४६७ ।

पयलायइ-प्रचलयति-निद्रां गच्छति । आव० ७६८।

पयलाया-भुजपरिसर्पः तिर्यग्योनिकः । जीवा० ४० ।

पयलिय-प्रचलितम्, प्रदलिकं-प्रजातवलीकम् । ज्ञाता० १११ ।

पयलिज्ज-प्रचलेत्-कम्पेत् । आचा० ३३७ ।

पयल्ले-चतुरशीतिमहाग्रहः । ठाणा० ७९ ।

पयविभाग-पदविभागः । विशे० ८४१ । पदविभागसामाचारी, छेदग्रन्थगतसूत्ररूपा । विशे० ८४२ । पदविभागः-सामाचारी । आव० २१८ ।

पयस-पायसम् । आव० १८८ ।

पयसमं-पदसमं-यद् गेयपद नामिकादिकमन्यतरत्स्वरेण बद्ध यत्र स्वरे अनुपाति भवति तत्तत्रैव यत्र गीते गीयते तत् पदसमम् । ठाणा० ३९६ ।

पया-प्रजा.-जन्तवः । आचा० २०३ । प्रजा-स्त्री । आचा०१६३ । प्रजा.-पृथिव्यादयो जन्तवः स्त्रयो वा । सूत्र० १८६ । प्रजा-जनसमूहरूपा, प्रजायत इति वा प्राणी । उत्त० १८२ ।

पयाएज्जसि-प्रजनिष्यसि । विपा० ७७ ।

पयाग-प्रयाग-तीर्थविशेषः । आव० ६८९ ।

पयाण-प्रतनन-प्रतानो विस्तारस्तद्रूपः स्वप्नो यथा तथ्यः तदन्यो वा प्रतान इत्युच्यते । पञ्चस्वप्ने द्वितीयः । भग० ७०९ ।

पयाणय- । ओघ० ४६ ।

पयाणीक-पदात्यनीकः-चतुर्थी सेना । जीवा० २१७।

पयाणुसारिबुद्धि-पदानुसारिबुद्धिः । प्रज्ञा० ४२४ ।

पयाणुसारी-पदेन-सूत्रावयवेनैकेनोपलब्धेन तदनुकूलानि पदशतान्यनुसरन्ति-अभ्यूहयन्तीत्येवंशीलाः पदानुसारिणः। औप० २८ ।

पयायामि-प्रजनयामि । ज्ञाता० ८१ ।

पयार-प्रचारं-अटनम् । ओघ० १६१ । प्रचारम् । ओघ० १५० ।

पयारधम्म-चक्षुरादीन्द्रियवक्तव्यतारूपादिषु प्रवृत्तिः प्रचारधर्मः । दश० २१ ।

पयारेइ-प्रतारयति । दश० ५६ ।

पयावइ-प्रथमवासुदेवपिता । सम० १५२ । प्रजापतिः-पोतनपुरे राजा । आव० १७४ । प्रजापतिः-त्रिपृष्ठवासुदेवपिता । आव० १६३ । प्रजापतिः । दश० ६६ । प्रजापत्यः । सूर्य० १४६ । प्रजापतिः-लोकप्रभुः । प्रश्न० ३३ ।

पयावण-प्रतापनं शीतापनोदाय । आचा० ५० । प्रतापनं-उत्तेजनम् । बृ० तृ० १४२ आ ।

पयावणा-प्रतापना-अग्निप्रज्वलना । ओघ० १२४ ।

पयाविज्ज-प्रतापनं-निरन्तरं बहु तापनम् । दश० १५३ ।

पयास-प्रकाशः-प्रकटत्वं-आविर्भावः । विशे० १०६२ ।

पयासयर-प्रकाशकरः-प्रभासकरो वा । आव० ११० ।

पयाहिणजलं-प्रदक्षिणजलं-सामायिकदानस्य स्थानम् । आव० ४७० ।

पयाहिणावत्तमंडल-प्रकर्षेण सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च परिभ्रमता चन्द्रादीनां दक्षिण एव मेरुर्भवति यस्मिन्नावर्त्तने-मण्डलपरिभ्रमणरूपे स प्रदक्षिणः प्रदक्षिण आवर्तो येषां मण्डलानां तानि प्रदक्षिणावर्तानि मण्डलानि येषां ते तथा । सूर्य० २७६ । प्रकर्षेण सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च परिभ्रमता चन्द्रादीनां दक्षिण एव मेरुर्भवति यस्मिन्नावर्त्ते-मण्डलपरिभ्रमणरूपे स प्रदक्षिणः २ आवर्तो यस्य मण्डलस्य तत् तच्च मण्डलं मेरुं प्रति यस्य स प्रदक्षिणावर्त्तमण्डलः । जीवा० ३३७ ।

पयोग-प्रयोगः-परप्रताराणव्यापारः । आचा० १६७ ।

पयोगकम्म-प्रयोगकर्म-वीर्यान्तरायक्षयोपशमाविर्भूतवीर्येणात्मनः प्रकर्षेण युज्यते इति प्रयोगः । आचा० ९४ ।

पयोगपरिणता-प्रयोगपरिणता-जीवव्यापारेण तथाविधपरिणतिमुपनीता । ठाणा० १५२ ।

पयोगविससापरिणय-प्रयोगेण-जीवव्यापारेण विश्रसया च स्वभावेन परिणत-अवस्थान्तरमापन्न. । ज्ञाता० १७४।

पयोस-प्रद्वेषः-मात्सर्यः । ठाणा० ४८४ ।

परंआभिओजितुकामा-परमभियोक्तुकामः-अभिभवितुकामः । ज्ञाता० १२१ ।

परंगण-नृत्यद् । निरय० ३४ ।

परंगामण-भूमौ सर्पणम् । भग० ५४५ ।

परंघया-पर्यन्ता । दश० हि० २२७ ।

परंति-पर्वतो भ्रमन्ति । प्रश्न० ५३ ।

परंदम-परान्-अश्वान् दमयति-यत्करयाभिमतकुर्येषु प्रवर्तयति इति परन्दमः । उत्त० २७५ ।

परंपर-दृष्टिवादे सूत्रस्य भेदः । सम० १२८ । परम्परं-व्यवहितम् । भग० २१५ । परे च परे चेति विप्सायां परम्परशब्दनिष्पत्तिः । प्रज्ञा० १८ । परम्परकं-विकारपरम्परा । पिण्ड ६० ।

परंपरगए-परम्परया-मिथ्यादृष्ट्यादिगुणस्थानकानां वा मनुष्यादिसुगतीनां वा पारम्पर्येण गतो भवाम्भोधिपारं प्राप्तः परम्पारगतः । भग० १११ ।

परंपरगढिया-परम्परैः-व्यवहितैः सह ग्रथिता परम्परग्रथिता । भग० २१५ ।

परंपरघाए-परम्परा-निरन्तरता तत्प्रधानो घातः-ताडनं परम्पराघातः उपर्युपरिघातः । भग० २४१ ।

परंपरबंध-येषां तु बन्धाना द्वितीयादिः समयो वर्त्तते तेषां परम्परबन्धः । भग० ७९१ ।

परंपरय-परम्परकम् । आव० ५७० ।

परंपरवल्ली-मातापित्रोर्मात्रादिपट्कल्पा । बृ० तृ० ४२ आ ।

परंपरसिद्धा-परे च परे चेति वीप्सायां पृषोदरादय इति परम्पराशब्दनिष्पत्ति, परम्परे च ते सिद्धाश्च परम्परसिद्धाः । अनु० ११३ ।

परंपरा-परम्परा-अव्यवच्छिन्नशिष्यप्रशिष्यसन्तानलक्षणा । (?) । परम्परा-ज्ञानदर्शनचारित्ररूपा मिथ्यादृष्ट्यादिभेदभिन्ना । प्रज्ञा० ११२ ।

परंपराफासो-परम्परास्पर्शः । आव० ३२४ ।

परंपरोगाढ-परम्परावगाढः-यदात्मप्रदेशान्तर्वर्तीनि तदवगाढसम्बन्धात् परम्परावगाढम् । भग० २१ ।

परंपरोववण्णगा-परम्परोपपन्नकः-परम्परया उपपन्नकः उत्पत्यनन्तरं द्वित्र्यादिसमयवर्ती । प्रज्ञा० ३०४ ।

परंभर-परं बिभर्त्तीति परम्भरः । ठाणा० २४८ ।

परंमुहो-पराङ्मुखः । आव० २२० । पराङ्मुखः । आव० ४७७ ।

पर-परः-तीर्थकृत् । आचा० २२८ । परः-शत्रुः । आव० ६० । परः-मोक्षः । आव० ३२६ । परः-चोदकः । ओघ० १०८ । पर-देशविरताद्ययोगिकेवलिपर्यन्तं गुणस्थानकम् । आचा० १७३ । संयमः । आचा० १७३ । सम्यग्दृष्टिगुणस्थानः । आचा० १७३ । परशब्दविषये-नामादिः षड्विधो निक्षेपः । आचा० ४१५ । आरवाचो नि० चू० प्र० १२९ आ । परः-तीर्थकृत्, सर्वज्ञः । आचा० २० । परं-स्वर्गम् । आचा० १७३ । परं-दर्शनमोहनीयचारित्रमोहनीयक्षयं, घातिभवोपग्राहिकर्म्मणो वा क्षयम् । आचा० १७३ । परं-परलोकः-प्रव्रज्यापर्यायः मोक्षो वा । सूत्र० ५६ । परं-परलोकाख्यं नारकादिकं वा । सूत्र० १५२ । परं-प्रकृष्टः । भग० ७४६ । परं-अग्रतः । उत्त० ६५६ । स्वामी । व्य० प्र० १७२ अ ।

परइड्ढी-परर्द्धिः-प्रथमवासुदेवनिदानकारणम् । आव० १६३ टी० ।

परए-परकं-अतिक्रमः । उत्त० ६५४ ।

परक-भाजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ ।

परकड-परेण-गृहिणाऽऽत्मार्थं परार्थं वा कृतं-निर्वर्तितं, परकृतम् । उत्त० ६० ।

परकडपरनिट्ठिय-परार्थं कृतं-आरब्धं परार्थं च निष्ठितं अन्त नत परकृतपरनिष्ठितम् । दश० ६७ ।

परकिरिआ-परस्मै-स्न्यादिपदार्थाय क्रिया परक्रिया विषयोपभोगद्वारेण परोपकारकरणं, परेण वाऽऽत्मनः सम्बाधनादिका क्रिया परक्रिया । सूत्र० १२० ।

परक्कंत-पराक्रान्तः-पराक्रमस्तपःप्रभृतिकम् । भग० १६३ ।

परक्क-परकीयम् । विशे० ३१ ।

परक्कम-पराक्रमः-पुरुषकारः । ठाणा० २३ । पराक्रमः । ठाणा० ११६ । पराक्रमः-स एव निष्पादितविषयो बलपर्यायोर्व्यापारणम् । ठाणा० ३०४ । पराक्रमः-शरीरसामर्थ्यात्मकः । उत्त० ३४९ । पराक्रमः-उत्तरोत्तरगुण-

प्रतिपक्ष्या कर्मारिजयसामर्थ्यलक्षणः । उत्त० २७१ । परक्कमं-जीववीर्योल्लासरूपमुत्साहम् । उत्त० ३११ । पराक्रम्य-आसेव्य । दश० २३३ । पराक्रमः-उत्साहातिरेकः । ठाणा० ४४१ । पराक्रमः-मार्गान्तरः । आचा० ३३८ । पराक्रमः-निष्पादितस्वविषयः । ज्ञाता १३५ । प्रकम्यतेऽनेनेति-प्रक्रमः मार्गः । आचा० ३३७ । पराक्रमः-स एव साधिताभिमतप्रयोजनः । शत्रुविनाशनम् । ज० प्र० १३० । पराक्रमः-शत्रुविनाशनशक्तिः । ज० प्र० १८२ । पराक्रमः । सूर्य० २८६ । पराक्रमः-साधिताभिमतप्रयोजनः शत्रुनिराकरणं वा । भग० ५७ । पराक्रमः-निष्पादितस्वप्रयोजनः । भग० ३२३ । पराक्रमः-अन्यमार्गः । दश० १६४ । पराक्रमः-प्रवृत्तिबलम् । दश० २७६ । पराक्रमः-सामर्थ्यम् । सूत्र० २७३ । साधिताभिमतफलः-पुरुषकारः पराक्रमः । प्रश्न० ७३ । पराक्रमः-विक्रमः । जीवा० २७० । पराक्रमः-चेष्टा । आव० १८१ । निष्पादितस्वविषयः पराक्रमः । प्रज्ञा० ४६३ । पराक्रमः-कषायजयः । आव० ३६१ ।

परक्कमइ-पराक्रमते-चेष्टते । दश० १०६ ।

परक्कमणं-विवक्षितदेशगमनं पराक्रमणम् । सूत्र० २७३ ।

परक्कममाण-उल्लङ्घयन् । निरय० ३४ ।

परक्कमितव्वं-पराक्रमितव्यं-शक्तिक्षयेऽपि तत्पालने पराक्रमः-उत्साहातिरेको विधेय इति । ठाणा० ४४१ ।

परक्रियासप्तैककः-षष्ठं सप्तिकाऽध्ययनम् । ठाणा० ३८७ ।

परग-वंशनिष्पन्नं छब्बकादि । आचा० ३४७ । परकं-येन तृणविशेषेण पुष्पाणि ग्रथ्यन्ते । आचा० ३७२ । सूत्र० ३०७, ३०८ ।

परग्घ-परार्घं-उत्तमार्घं, महार्घम् । दश० २२१ ।

परचक्करायां-परचक्रराजा-अपरसैन्यनृपतिः । ज्ञाता० १५१ ।

परचक्र-दुरितविशेषः । भग० ८ ।

परज्झ-पारवश्यम् । भग० ३१४ । द्वेषोपदत्वात् परवशः रागद्वेषग्रहग्रस्तमानसतया न स्वतन्त्रः । उत्त० २२८ । परतन्त्रता । ठाणा० ५०५ । परवशीकृतः । बृ० तृ० १२३ अ । पराधीनः । महाप्र० । पराक्रमः । मर० ।

परज्झा-प्रारब्धः । मर० ।

परट्ठाणंतरं-परमाणोर्यत्परस्थाने-द्व्यणुकादावनन्तमूर्तस्याऽनन्तरं-चलनव्यवधानं तत्परस्थानान्तरम् । भग० ८८६ ।

परट्ठाण-परस्थानं-छब्बकादिकम् । पिण्ड० ८६ ।

परट्ठाणवड्ढी-विसरिसं जहा मासलहुयाउ दोमासियं, दुमासातो तेमासितं एवं सव्वा विसरसा परट्ठाणवड्ढी । नि० चू० प्र० २३४ आ ।

परट्ठाणसन्निगासेणं-विजातीययोगमाश्रित्येत्यर्थः । भग० ९०१ ।

परततियवावड-परतृतियाव्यावृत्तः-परकृत्यचिन्तनाक्षणिकः । प्रश्न० ३८ ।

परत-परत्र । उत्त० ५४० ।

परतर-पच्छित्तकरणे समत्थं नत्थि, वेयावच्चकरण लद्धी से अत्थि । नि० चू० तृ० १२३ अ ।

परत्तीकते- । ज्ञाता० ६६ ।

परत्थ-परार्थं मोक्षार्थम् । आव० ३२६ । परमेव-जन्मान्तरे अर्थं आस्था वा यस्य स परार्थः । ठाणा० २४८ ।

परत्र-पश्चात्कालम् । नंदी० १५ ।

परद्ध-विक्षिप्तम् । आव० ११६ । व्याप्तः । भक्त० ।

परद्धा-पराभविता । नि० चू० प्र० ११ आ ।

परधणंमि गेही-परधने गृद्धिः, अधर्मद्वारस्य सप्तमं नाम । प्रश्न० ४३ ।

परनिन्दात्मोत्कर्षविप्रयुक्त-त्रयोविंशतितमवचनातिशयः । सम० ६३ ।

परपंडित-परः-प्रकृष्टः पण्डितः परपण्डितः-बहुशास्त्रज्ञः, परो वा मित्रादिः पण्डितो यस्य स । ठाणा० ४५२ ।

परपइट्ठिय-परप्रतिष्ठितः-परेणाक्रोशादिना प्रतिष्ठितः-उदीरितः परस्मिन् वा प्रतिष्ठितो-जात. परप्रतिष्ठित इति । ठाणा० ९२ । परेणाक्रोशादिनोदीरितः परप्रतिष्ठितः परविषयो वा । ठाणा० १९३ ।

परपक्ख-गवादयोऽसंयतः । बृ० द्वि० १६४ अ । गृहस्थः । बृ० द्वि० ११४ अ । परपक्षः-पार्श्वस्थादिः । बृ० तृ० ५ अ । परपक्षः-गृहस्थादिः । ओघ० १२० । परपक्षः-गृहस्थः । पिण्ड० ६७ । असंजतो । नि० चू० तृ० १४ अ ।

परपक्खजयणा-जयणाए तईयो भेओ । नि० चू० तृ०

१२ आ ।

परपक्षः–अपरभिक्षाचरवर्गः । आचा० ३२६ ।

परपक्षकषायदुष्टः–राजवधकः । ठाणा० १६४ ।

परपज्जया–परपर्यायाः–इकारादिसम्बन्धिनो घटादिगताश्च अय परपर्यायाः । विशे० २६२ ।

परपज्जाय–परपर्यायः । भग० ३६३ ।

परपतिट्ठिए–यदा परं उदीरयति आक्रोशादिना कोपं तदा किल तद्विषयः क्रोध उपजायत इति स परप्रतिष्ठितः । प्रज्ञा० २६० ।

परपरिवाए–विप्रकीर्णं परेषां गुणदोषवचनम् । भग० ८०। परपरिवादः-प्रभूतजनसमक्ष परदोषविकत्थनम् । प्रज्ञा० ४३८ । परपरिवाद–परेषामपवदनं परितापः । सम० ५७२ । पञ्चदशम पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । परपरिवादः–विकत्थनम् । प्रश्न० १२४ ।

परपरिवात–परपरिवादः–परदोषपरिकीर्त्तनम् । ठाणा० २७५ ।

परपरिवाय–परेषां परिवादः परपरिवादः–विकत्थनम् । ठाणा० २६ ।

परपुट्ठ-परपुष्ट–कोकिलः । ज० प्र० ३२ । परपुष्टः–कोकिलः । प्रज्ञा० ३६० ।

परपासंड–परपाषण्डः–सर्वज्ञप्रणीतपाषण्डव्यतिरिक्तः । आव० ८१६ ।

परपासंडपसंसा–परपाषण्डप्रशंसा–सर्वज्ञप्रणीतपाषण्डव्यतिरिक्ता प्रशंसा, प्रशंसनं प्रशंसा–स्तुतिः । आव० ८११ ।

परपासंडसंथव–परपाषण्डसंस्तवः–सर्वज्ञप्रणीतपाषण्डव्यतिरिक्तस्तवनम् । आव० ८११ ।

परपासड्डो–अन्यायं निच्छत कुव्वंतो कुतित्थिए वाएति, जिणवयणं च णाभिगच्छति सो परपासड्डो । नि० चू० तृ० ८४ अ ।

परपिंडतक्कक–परपिण्डतर्ककः–परदत्तभोजनगवेषकः । प्रश्न० ६१ ।

परपेस–परप्रैषः । उत्त० २६१ ।

परप्पवित्त–परस्मै प्रवृत्त-परैः स्वार्थं निष्पादितत्वेन परप्रवृत्तम् । उत्त० ११८ ।

परब्भंत–उद्भूतः । नि० चू० प्र० १०१ आ ।

परब्भमाण– । भग० ६७७ ।

परब्भाहए–पराभ्याहतो–बाधितः । ज्ञाता० ६३ ।

परभवसंकामकारय–परभवसङ्क्रमकारकः–प्राणवियोजितस्यैव परभवे सङ्क्रान्तिसद्भावात्, प्राणवधस्य सप्तदशमः पर्यायः । प्रश्न० ५ ।

परभविय–वर्त्तमानानन्तरभाविन्यनुगामितया यद्वर्त्तते तत् पारभविकम् । भग० ३३ ।

परभाग–शोभा । उत्त० ४८३ ।

परभाववंकणया–परभावस्य वक्रनता–वञ्चनता या कूटलेखकरणादिभिः सा परभाववक्रणता । ठाणा० ४२ ।

परभाववंचणा–परभाववञ्चनता–मायाप्रत्ययिकीक्रियाया द्वितीयो भेदः । आव० ६१२ ।

परमंगाणि–परमाणि च तानि प्रत्यासन्नोपकारित्वेन अङ्गानि च मुक्तिकारणत्वेन परमाङ्गानि । उत्त० १८१ ।

परमंता–परे–गृहस्थाः तेषां मन्त्राः–तत्कार्यालोचनरूपाः परमन्त्राः । उत्त० ४४६ ।

परम–मोक्ष ज्ञानादिकम् । आचा० १५९ । सुहं । दश० चू० ६२ आ । परमः–प्रत्युग्रो रसः । दश० २१७ (?) ।

परमकेवले–परमं च तत्केवलं च–परिपूर्णं विशुद्धं वा मतिश्रुतावधिमनःपर्यायापेक्षया क्षायिकज्ञानमिति । प्रश्न० ११५ ।

परमग्गसूर–परमाग्रशूरः–दानसङ्ग्रामशूरापेक्षया प्रधानः शूरः । दश० २५४ ।

परमट्ठ–परमार्थः–मोक्षः । उत्त० ४८७ ।

परमट्ठपए–परमार्थपदं–सम्यग्दर्शनादि । उत्त० ४८७ ।

परमट्ठभेदक–परमार्थभेदकं–मोक्षप्रतिघातकम् । प्रश्न० ३६ ।

परमट्ठं–परमार्थं–पापसङ्कथनम् । आव० १४४ । परमार्थ–धाचनम् । ओघ० २६८ ।

परमट्ठ–परमार्थः–जीवादिः । उत्त० ५६६ । परमार्थ–हेयोपादेयवचनसन्दर्भम् । प्रश्न० १२० ।

परमट्ठसंथव–परमाश्च–तात्त्विकाश्च तेऽर्थाश्च जीवादयस्ते परमार्थाः–तेषु संस्तवः–परिचयः, तात्पर्येण बहुमानपुरस्सरं ज्ञानादिरूपार्थसमाचाराभ्यासः । प्रज्ञा० ५६ ।

परमट्ठा–पडिमट्ठति जे ते परमट्ठा घयनकाले परिपिट्टंति

निं० चू० प्र० २७७ अ ।

परमनिउण-परमनिपुणः, तत्र मोक्षाङ्गत्वात् अभ्यस्तत्वाच्च । आव० ६१ ।

परमन्न-परमान्नं क्षैरेयि । भग० ६६४ ।

परमपय परपदम् । ज्ञाता० ५५ ।

परमसब्भाव-परमसद्भावः-अत्यन्तसत्यता वस्तूनामैदम्पर्यम् । सम० १११ ।

परमसाहू-परमसाधुः-नैष्ठिकमुनिः । प्रश्न० ११४ ।

परमसुक्कज्झाणं-परमशुक्लध्यानं शुक्लध्यानचतुर्थभेदरूपम् । प्रश्न० १३५ ।

परमसुक्का-शुक्लध्यानतृतीयभेदावसरे या लेश्या सा परमशुक्ला, साऽपीतरजीवशुक्ललेश्यापेक्षया स्नातकस्य परमशुक्ला । भग० ९०२ ।

परमसुह-परमसुखं आत्यन्तिकसुख-निःश्रेयः । ज० प्र० १५३ ।

परमसोमणस्सिए-परमं सौमनस्यं-सुमनस्कता सञ्जातं यस्य स परमसौमनस्यितस्तद्वाऽस्यास्तीति परमसौमनस्यिकः । भग० ११९ । शोभनं मनो यस्यासौ सुमनास्तस्य भावः सौमनस्यं परमं च तत् सौमनस्यं च परमसौमनस्यं तत्संजातमस्मिन्निति परमसौमनस्यितः । जीवा० ३४३ ।

परमहंस-परमहंसः परिव्राजकः । औप० ९१ ।

परमा-महास्थितयो महाकर्मतया । भग० ७६१ ।

परमाणु-परमाश्च तेऽणवश्च परमाणवो निर्विभागद्रव्यरूपाः स्कन्धत्वपरिणामरहिताः केवलाः परमाणवः । प्रज्ञा० १० ।

परमाणुपुग्गला-परमाणुपुद्गलाः स्कन्धत्वपरिणामरहिताः केवलाः परमाणव । जीवा० ७ । अनु० १६० ।

परमान्न-पायसम् । जं० प्र० १०४ ।

परमाराम-परमारामः-परमश्चासावारामश्च-ज्ञाततत्त्वमपि जनं हासविलासोपाङ्गनिरीक्षणादिभिर्विब्बोकैर्मोहयतीत्यर्थः । आचा० २१८ ।

परमावत्ता-महापतीगङ्गास्वरूपा । भग० ६७४ ।

परमाहम्मिअ-परमाधार्मिकः-असुरविशेषः । सम० २९ ।

परमाहम्मिय-परमाधार्मिकः-नारकाणां दुःखोत्पादकः-असुरकुमारविशेषः । प्रश्न० १४३ । परमधर्मः-परमं सुखं तद्धर्मा-सुखधर्मा-सुखाभिलाषी । दश० १४२ ।

परमाहोहिओ-परम-आधोवधिकादयः स परमाऽधोऽवधिकः । स च समस्तरूपिद्रव्यासङ्ख्यातलोकमात्रालोकखण्डासङ्ख्यातावसर्पिणीविषयावधिज्ञानः । भग० ६७ ।

परमोहि-परमावधिः प्रभूतावधिः । ज्य० प्र० १०६ अ ।

परलाभ-परलाभः परस्माद् द्रव्यागमः अधर्मद्वारस्य पञ्चमं नाम । प्रश्न० ४३ ।

परलिङ्गं-कुतीर्थिकलिङ्ग गृहस्थलिङ्गम् । भग० ८९५ ।

परलोइया-हयगयादी । नि० चू० द्वि० ७१ आ ।

परलोकभयं-परभवात् यत् प्राप्यते । आव० ४७२ । विजातीयात्तिर्यगादेर्मनुष्यादिकस्य भयम् । प्रश्न० १४३ ।

परलोग-प्रधानलोकः परलोकः-मोक्षः । आव० ५११ । परलोकः-देवलोकः । आव० ८४० ।

परलोगभत-विजातीयात्-तिर्यग्देवादेः सकाशान्मनुष्यादीनां यद्भय तत् परलोकभयम् । ठाणा० ३८९ ।

परलोगभय-परलोकभयं-यद्विजातीयात् । सम० १३ । परलोकभय विजातीयात्तिर्यग्देवादेः सकाशाद् यद्भयम् । आव० ६४५ ।

परलोगसंवेयणी-परलोकसंवेदनी, यथा देवा अपि ईर्ष्याविषादमदक्रोधलोभादिभिर्दुःखैरभिभूता किमङ्ग पुनः तिर्यग्नारकाः । दश० ११२ । परलोगसंवेदनी-देवादिभवस्वभावकथनरूपा, देवा अपीर्ष्याविषादभयवियोगादिदुःखैरभिभूताः किं पुनस्तिर्यगादय इति । ठाणा० २१० ।

परलोगासंसप्पओग-परलोकाशंसाप्रयोगः-देवलोकाभिलाषप्रयोगः । आव० ८३९ ।

परलोयावाय-परलोकापाय-नरकगमनादिः । आव० ५८९ ।

परवडिय-परानीत यदशनादि । आचा० ४०३ ।

परवत्थ-परवस्त्र-प्रधान वस्त्र परस्य वा वस्त्रं परवस्त्रम् । आचा० ३ ६ ।

परववएसे-परव्यपदेशः-आत्मव्यतिरिक्तव्यपदेशः । औ० १८३ (?) ।

परवारिङ्गुति- । नि० चू० तृ० ५२ अ ।

परविवाहकरण-पर-स्वापत्यव्यतिरिक्तमपत्य तस्य कन्या-

फललिप्सया स्नेहसम्बन्धेन वा विवाहकरणं परविवाहकरणम् । आव० ८२५ ।

परवेयावच्चकम्मपडिमा-परेषां आत्मव्यतिरिक्तानां वैयावृत्त्यकर्माणि-भक्तपानादिभिरुपष्टम्भक्रियास्तद्विषयाः प्रतिमाः अभिग्रहविशेषाः परवैयावृत्त्यकर्मप्रतिमाः । सम० ६५ ।

परशुरामः-मानहतः । भक्त० ७ । जमदग्निसुतः-सप्तवारान् निःक्षत्रां पृथिवीकर्ता । सूत्र० १७०, ३०८ । क्षत्रवीर्यव्यापादकः । सूत्र० ३६५ । अप्रतिष्ठाननरके वेदनावेदकः । जीवा० १२१ ।

परसमय-परसमयः-शाक्यशाक्यादिसिद्धान्तः । दशा० १११ ।

परसमयसुत्त यथा पञ्चसंघे वयवेगे । बृ० प्र० २०१ आ ।

परसम्पत्-विभूतिः । आव ५८७ ।

परसरीरसंवेयणी-परशरीरं चेह अभूर्तं, अहवा परस्स सरीरं वण्णेमाणो सोयारस्स संवेगमुप्पाएई परसरीरसंवेजणी । संवेजनाकथायाः द्वितीयो भेदः । दशा० ११२ ।

परसरीरसंवेगणी-परशरीर-मृतशरीरं शरीरमेवाशुचिः । ठाणा० २१० ।

परसु-परशुः कुठारः । प्रश्न० २१ । परसु-शस्त्रविशेषः । आव० ६५१ ८३१ । परसु-कुठारः । उत्त० ४११ । परशुः-कुठारः । बृ० द्वि० २३३ आ । परशुः-कुठारः । अनु० २२३ ।

परसुविज्जा-परशुविद्या । आव० ३६२ ।

परस्सर-एकंक । उत्त० ३८२ ।

परस्सरगुणनिक्काय- । आचा० ३४१ ।

परस्सर-परासर-गण्डः । जीवा० । २८२ । परस्सरः-गण्ड. । प्रज्ञा० २५४ । परासर-अनथाज्जुल्पदविशेष. । जीवा० ३८ । शरभः । भग० ३०६ । गलसपदप्रागुल्पदविशेष. । प्रज्ञा० ४५ ।

परस्सलोभाविल-परस्य-अन्यस्य सम्बन्धिकसदुत्साति दृष्ट्वा लोभाविल.'-लोभकलुषः, यद्वा परेषां स्व-परस्य प्रकारात् यद्वस्तु तस्मिन् लोभो-गार्ध्यं तेनाविलः परस्वलोभाविलः । उत्त० ६१२ ।

परहडं-परस्मात्कारादभूतं परहृतम् अपवंशास्त्रद्वितीय नामा । प्रश्न० ४३ ।

परहत्थपाणाइवायकिरिया-परहस्तेनापि तथैव परहस्तप्राणातिपातक्रिया । ठाणा० ४१ ।

परहुअ-परभृतः-कोकिलः । जं० प्र० २०० ।

परहुय-परभृतः-कोकिलः । ज्ञाता० २२२ । परभृत-कोकिलः । ज्ञाता० २१ ।

परा-प्रसिएण-शस्त्रेण । नि० चू० प्र० ३२४ अ । नि० चू० प्र० १३ आ । प्रधाना । आव० ८३७ । तृणविशेषः । प्रज्ञा० १२८ ।

पराइए-पुरुषसिंहवासुदेवनिदानकारणम् । आव० १६३ टी० ।

पराइय-आगतः । पञ्च० ९५ ।

पराइज्जइ- । भग० ६४ ।

पराइणइ- । भग० ६४ ।

पराकय-परसम्बन्धिनि । उत्त० ६६५ ।

पराक्कममाण-पराक्रममाणः-गच्छन् । आचा० ३३७ ।

पराक्कमिज्जा-पराक्रमेत-गच्छेत् । आचा० ३७७ ।

पराक्रम-बलवीर्ययोर्व्यापारणमिति । ठाणा० ३८४ ।

पराक्रान्त-आक्रान्त-स्थानमेकाकिनो भवति । ठाणा० ३८४ (?) ।

पराघाए-पराघाते वासनायाम् । विशे० २०७ ।

पराघातनाम-यदुदयात्पुनरोजस्वी दर्शनमात्रेण वाक्सौष्ठवेन वा महानृपसभामपि गतः सभ्यानामपि त्रासमापादयति प्रतिवादिनश्च प्रतिभाविघातं करोति तत्पराघातनाम । प्रज्ञा० ४७३ ।

पराघाय-पराघात.-चपेटादिप्रयुग्यः । आव० ३७२ । पराघातः-निकृष्टघाताद्व्योऽसदृश्यो तथापितथाभावात्न-क्रियावत् करणम् । दशा० २०८ ।

पराघायनाम-यतोऽङ्गावयव एव विषात्मको दंष्ट्रादिः परेषोपघातो भवति तत्पराघातनाम । सम० ६७ ।

पराजइत्था-पराजितवान्-हारितवान् । भग० ३१७ ।

पराजिओ-पराजितः-पराभवमनुभवन् । उत्त० ३३६ ।

पराजिणित्ता-भूत विरसा परिभूय या प्राप्य भूयना भवति पराजित्वान्-प्रतिवादिनः । ठाणा० १३१ ।

पराजिणिस्सइ-पराजेष्यते-अभिभविष्यति । निरय० ६ ।

पराजिय-पराजित -तद्विधराज्योपार्जने कृतसम्भावना-भङ्ग । औप० १२ ।
पराणग-परकीयम् । ग० ।
पराणि-द्रव्येन्द्रियमनांसि पुद्गलमयत्वात् । बृ० प्र० ८ अ ।
पराणुग्गहपरायणा-परानुग्रहपरायण -धर्मोपदेशादिना परानुग्रहोद्युक्त । आव० ५९७ ।
पराभए-पराभव । विपा० ३९ ।
पराभग्ग-पराभग्न । आव० ६७ ।
परामट्ठ-यद्विपर्यासो कृत मङ्क्ते तत्तत् परामृष्टम् । ओघ० १६२ ।
परामर्श-प्रमार्जनम् । ओघ० १६० ।
परामुट्ठो-परामृष्ट । आव० ३६७ ।
परामुसति-परामृशन्ति-उपतापयन्ति दण्डकशताडनादिभिर्घातय-तीत्यर्थ । आचा० १६८ ।
परामुसइ-परामृशति-गृह्णाति । भग० २३० । गृह्णाति । विपा० ८७ । परामृशति-हस्तेन स्पृशति गृह्णाति । ज० प्र० ३ । परामृशति-स्पृशति । ज० प्र० २०० । परामृशति-आरमते । आचा० १४१ ।
परामुसह-परामृशत-नानापीडाकरणैर्बाधयत । आचा० २७३ ।
परामुसिए-परामृश्य तथाविधकरणव्यापारेण सस्पृश्य । भग० २१८ ।
परायग-परकीयम् । आव० ८०१ । नि० चू० प्र०२९३ ।
परायण-परामण -उद्युक्त । आव० ५८७, ५९७ ।
परारि- । आचा० १२२ ।
परावत्र्यमान.- । नदी० २०६ ।
परासर-परभ । भग० १६१, ५४२ । पाराशर -माहृण-परिव्राजक. । औप० ६१ ।
परासुः-मृत । नदी० १५५ ।
परास्कन्दी-लुण्टाक । नदी० ६३ ।
पराहुत-पराङ्मुखम् । आव० ५४१ । पराङ्मुख । ओघ० १८० । पराङ्मुख -पराभिमुख । ओघ० १७६ ।
परि-सर्वत । प्रज्ञा० ५२७ । पुन पुन बहिर्वा । आव० ८२८ ।

परिअ-पर्याय अन्यथा भवनम् । उत्त० २०२ ।
परिअट्ट-परावर्त्त -पुद्गलपरावर्त्त. । अनन्तोत्सर्पिण्यवसर्पिणीप्रमाणो द्रव्यादिभेद भिन्न । आव० ४६५ ।
परिअट्टणा-परावर्तना-पुन पुन सूत्रार्थाभ्यासलक्षणा । अनु० १६ ।
परिअट्टय-पर्यायक -परिपूर्ण । औप० २१ । परिवर्त्तक वृद्धिकारी अग्रेगामी परिपूर्णो वा । औप० २१ ।
परिअण-परिजन -दासादि । ज० प्र० २७० ।
परिआए-पर्याय -प्रव्रज्यारूप० । दश० २७६ । पर्याय -तीर्थकृत केवलीत्वकाल: । ज० प्र० १५५ । पर्याय -चारित्रपालनम् । ज० प्र० ११४ ।
परिआयट्ठाण-पर्यायस्थान-प्रव्रज्यारूपम् । दश० २३८ ।
परिआविअ-परितापित०-समन्तत. पीडित । आव० ५७४ ।
परिउवट्ठिय-पर्युपस्थित -उभयप्रोत्तत: । उत्त० ५१२ ।
परिएसिज्जमाणे-तदीयमानाहारेण भोज्यमानान् । आचा० ३२७ ।
परिकखए-प्रतिकाङ्क्षति-प्रतिपालयति । उत्त० २७३ ।
परिकच्छिय-परिकच्छित परिगृहीत । ज० प्र० ४०३ ।
परिकट्टलिय-परिकट्टलित-एकत्र पिण्डीकृतम् । पिण्ड० ८१ ।
परिकप्पेह-सन्नाहयत करेह । ज्ञाता० ३५ ।
परिकम्म-परिकर्म-सकलितादनेकविध गणितप्रसिद्ध तेन यत्सङ्ख्येयस्य सङ्ख्यान-परिगणन तदपि परिकर्म । ठाणा० ४९७ । दृष्टिवादप्रथमभेद. । सम० १२८ । परिकर्म । आव० १-८ । परिकम-वस्त्रपात्रादे छेदन-सीवनादि । ठाणा ३१० । परिकर्म-सलखना । उत्त० ६०३ । परिकम-रोगोत्पत्तौ चिकित्सारूपम् । उत्त० ४६ । प्रतिकर्म । आव० २२६ । परिकम-स्थाननिषदनत्वग्वर्तनादिना विश्रामणादि च तद्भेद । उत्त०६०२ । पराक्रम्य-समीपमागत्य अभिभूय वा । सूय० १० । परिकम-क्रियाविशेषण यो वस्तुना गुणविशेषपरिणामो गुणविशेषाधानमित्यर्थ । विशे० ४३४ । परिकम -तद्व्यापारे लग्न । ओघ० १२८ । परिकम्म-द्रव्यस्य गुणविशेषपरिणामकरणम् । व्य० प्र० १ अ ।

परिकम्मण–सिक्खावणं । नि० चू० प्र० ३ आ । नि० चू० द्वि० १६६ अ ।
परिकम्मणा–उवट्ठिज्जमाणप्पमाणेण संजयप्पाउग्गं करेति । नि चू० प्र० २३५ अ ।
परिकम्मिज्जमाण–क्रियमाणशोधनार्थोपक्रमः। भग० २१४।
परिकम्मोवघाते–परिकर्म्म–वस्त्रपात्रादेः छेदनसीवनादि तेन तस्योपघातः अकल्प्यता परिकर्मोपघातः । ठाणा० ३२० ।
परिकर–वागुरा । राज० १२२ ।
परिकरण–पात्रबन्धादिकम् । ओघ० १३२ ।
परिकर्म–दृष्टिवादप्रथमभेदः । सम० ४१ । अवस्थितस्यैव द्रव्यस्य गुणविशेषापादनम् । ज० प्र० ५ । तुलना । विशे० ११ । द्रव्यस्य गुणविशेषपरिणामकरणम् । आव० ५४ । विनाशः–गुणान्तरोत्पादनम् । ठाणा० ४ ।
परिकर्षकः–अग्रेगामी । औप० २१ ।
परिकिण्ण–परिकीर्णः–परिवृत. । उत्त० ३४१ ।
परिकिलेस–परिक्लेशो महामानसायासः । भग० ४७० ।
परिक्लेशः–उपतापः । प्रश्न० ३७ ।
परिकुंचनाप्रायश्चित्तं–प्रायश्चित्तप्रकारः । व्य० प्र० ११ अ ।
परिकुविय–परिकुपितः–शरीरे समन्ताद् दर्शितकोपविकारः भग० ३२२ ।
परिक्कमंति–परान् वा–इन्द्रियकर्म्मरिपून् आक्रमन्ते–पराक्रमन्ते । आचा० २३३ । पराक्रमः–वीर्यं परेषामाक्रमणमाक्रमः पराक्रमः । विशे० ४८६ ।
परिक्कम–परिकर्म–अवस्थितस्यैव वस्तुनो गुणविशेषाधानम् । अनु० ४६ ।
परिक्कमिज्ज–पराक्रमेत–विहरेद् तिष्ठेद्वा । आचा० २७ ।
परिक्कमे–परिक्रमेत्–चङ्क्रम्याद् । आचा० २९३ ।
परिक्केस–परिक्लेशयतीति परिक्लेशः–पुत्रकलत्रादिसंबन्धः । उत्त० ५२२ ।
परिक्खग–जेहिं सद्दसत्थाणि णयादीणि सत्थाणि अधीताणि ते । दश० चू० १८ ।
परिक्खभासी परोदयभाषी–आलोचितवक्ता । दश०२२३।
परिक्खा–परीक्षा–युक्तायुक्तविचारणम् । आचा० १७५ ।
परिक्खित्त–परिक्षिप्तः परिवेकः । प्रश्न० २१ । परिक्षिप्तः–व्याप्तः । ज० प्र० ३७ । परिक्षिप्तः–विस्तारितः । ज० प्र० ३७ । प्रश्न० ७ । परिक्षिप्तं–वेष्टितम् । ज्ञाता० २२२ ।
परिक्खित्ता–परिक्षिप्ता–परिकरिता । भग० ४७८ । परिक्षिप्ता–वेष्टिता । ज्ञाता० २३६ ।
परिक्खित्तया–परिक्षिप्तो–विस्तारितः । भग० ४६० ।
परिक्खिया–परीक्षिता–पराजिता । आव० ५०४ ।
परिक्खिव–प्रतिक्षिपेत्–सूत्रतोऽर्थत उभयतो वा न्यसेत् । सूर्य० २६६ । परिक्षेपः–परिरयः । ज० प्र० २१ । परिक्षेप.–भित्त्यादेरेव परिधिः नगरपरिखादिर्वा । अनु० १५४ । बाहिरिका । नि० चू० प्र० १६८ अ । परिक्षेपः–परिधिः । भग० ११६ । परिक्षेपः–संक्षेपः । आचा० २६४ । परिक्षेपः । अनु० १७५ (?) ।
परिक्खेव–परिक्षेपः–वृत्तिवरण्डकादिसमन्विते अबाह्ये । व्य० प्र० ४० आ ।
परिक्षेपणं–परिवेष्टनम् । उत्त० १७४ ।
परिखा–उपरि विशाला । सम० १३७ । परिखा–अध उपरि च समखातरूपा । भग० २३८ । उपरि विशाला अधः सङ्कुचिता । जीवा० १५६ ।
परिखेव–परिक्षेपः–परिधिः । जीवा० ६७ ।
परिगय–पारगतं–वेष्टितम् । प्रश्न० ७३ । परिगृहीतं–परिवेष्टितम् । ज्ञाता० ४२ । परिगतम् । आव० ४२६ ।
परिगर–परिकरः–मल्लकच्छबन्धेन युद्धोचितवस्त्रबन्धविशेषः । ज० प्र० २०१ । परिकरः–प्रगाढगात्रिकाबन्धः । ज० प्र० २०५ ।
परिगलत्स्रोतः–जलाशयः । आचा० २२० ।
परिगालण परिगालनं–शुक्तिवस्त्रपरस्यादिग्रहणार्थं जलनिःसारणम् । प्रश्न० १४ ।
परिगिज्झ–परिगृह्य–अङ्गीकृत्य । उत्त० ६४ । परिगृह्य–आश्रित्य । आचा० १२३ ।
परिगीयं–परि–समन्ताद् गीतं–ध्वनितं यत्र तद् । ज्ञाता० ४० ।
परिगुव्वति–परिगुप्यति–व्याकुलीभवति, भ्रान्तं भ्रमती०

त्ययं । ठाणा० ५०३ ।
परिग्गह-परिग्रह-धर्मोपकरणवर्जवस्तु स्वीकारो धर्मोपकरणमूर्च्छा च । भग० ४२ । परिग्रह-परिवार । प्रश्न० ४७ । पञ्चम पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । परिग्रह-अङ्गीकार । जं० प्र० १२७ । परिग्रह-परिवार । प्रश्न० ४७ । परिगृह्यते इति परिग्रह-धनादिपदार्थः परिग्रहणं वा परिग्रह-स्वीकार परिग्रहस्य प्रथम नाम । प्रश्न० ९२ । परिग्रह धर्मोपकरणवर्जवस्तुस्वीकार धर्मोपकरणमूर्छा च । प्रज्ञा० ३३५ । परिग्रह-स्वस्वामिभावेन मूर्छा । प्रज्ञा० ४३८ । परिग्रह-स्वीकार । प्रश्न० ४ । प्रतिग्रहम् । आव० २६२ । परिसम न्तात् गृह्यते इति परिग्रहो-द्विपदचतुष्पदधनधान्यहिरण्यसुवर्णादिषु ममीकार । सूत्र० १७७ । परिसम न्तागृह्यते इति परिग्रह-धनधान्यद्विपदचतुष्पदादिग्रह, आत्मीयग्रहो वा । सूत्र० १६२ । परिग्रह-संयमातिरिक्तमुपकरणादि । आचा० १३२ । परिगृह्यते-स्वीक्रियते इति परिग्रह । ठाणा० २६ । परिग्रहण परिग्रह-मूर्छा । ठाणा० २६ । परिग्रह-धर्मसाधनव्यतिरेकेण धाध्य यादय । ठाणा० ४६ ।
परिग्गहसण्णा-परिग्रहसंज्ञा-परिग्रहाभिलाष-तीव्रलोभोदयप्रभव आत्मपरिणाम । आव० ५८० ।
परिग्गहसन्ना लोभोदयात् प्रधानभवकारणाभिष्वङ्गपूर्विका सचित्तेतरद्रव्योपादानक्रियैव परिग्रहसंज्ञा । भग० ३१४ । परिग्रहसंज्ञा लोभादिवाकोदयसमुत्थमूर्छापरिणामरूपा । जीवा० १५ । लोभोदयात्प्रधानसंसारकारणाभिष्वङ्गपूर्विका सचित्तेतरद्रव्योपादानक्रिया परिग्रहसंज्ञा । प्रश्न० २२२ ।
परिग्गहिया-परिग्रहो-धर्मोपकरणवर्जवस्तुस्वीकार धर्मोपकरणमूर्छा स च प्रयोजनं यस्याः सा पारिग्रहिकी सम्यग्दृष्टेर्द्वितीया क्रिया । प्रज्ञा० ३३४ । प्रगृहीता अभिग्रहयुक्ता । बृ० प्र० २८४ अ । परिग्रहे भवा पारिग्रहिकी । ठाणा० ४१ । पारिग्रहिकी-विंशतिक्रियामध्ये द्वितीया । आव० ६१२ ।
परिग्गहिय-परिगृहीत-स्वीकृत । ओघ० १४० ।
परिघट्टयत-परिघट्यमान । उत्त० ३०३ ।
परिघट्टिया-परिघट्टिता-संस्पृष्टा । जीवा० १६३ ।
परिघासिय-परिगुण्ठितम् । आचा० ३२१ ।
परिघासेउ-परिघासयितु-भोजयितुम् । आवा० २७२ ।
परिघित्त०वा-परिग्राह्या भृत्यदासदास्यादि, ममत्वपरिग्रह । आचा० १७६ ।
परिघोलण-परिघोलन-विचार । आव० ४२६ । नंदी० १६४ ।
परिघोलेमाणे-गमागमं कुर्वन् । औप० ६१ ।
परिचत्तकामभोग-परित्यक्तकामभोग-सर्वविरत । ठाणा० १२६ ।
परिचत्तलोगवावार-परित्यक्तलोकव्यापार, मुनेर्लक्षणम् । आव० ४०० ।
परिचय-परिचय-सेवाक । बृ० प्र० २०७ अ ।
परिचयसंस्तव-सम्बन्धसंस्तव । पिण्ड० १३६ ।
परिचार-एकानवत्वारिंशत्तमकला । ज्ञाता० ३८ ।
परिचारग-परिचारक-कामुक, य परिचारणा-मैथुनाभिष्वङ्ग करोति स । प्रश्न० ७० ।
परिचित-श्रिष्टो भट्ठो पुव्वधुकुसितो पुव्व एगगामणिवासी वा । नि० चू० द्वि० ११५ आ । स्थिर । आचा० १६५ ।
परिचितसूत्रता-उत्क्रमक्रमवाचनादिभि स्थिरसूत्रता । उत्त० २१ ।
परिचोइओ-परिचोदित । आव० ११५ ।
परिच्चइत्तए-परित्यक्तम् । ज्ञाता० ११४ ।
परिच्चाग-विवेककरण । नि० चू० प्र० १७ अ ।
परिच्छड्डो- । नि० चू० प्र० ७ आ ।
परिच्छा-तुरणा । नि० चू० प्र० २६४ अ ।
परिच्छाय-परिच्छेद-आच्छादन कटकम्बादिभिरावरणम् । जं० प्र० २०६ ।
परिच्छिन्न-नैयत्ये व्यवस्थापितम् । विशे० ३०७ । आव० २६१ ।
परिच्छो-प्रतीच्छिका । ग० ।
परिच्छेद-गणि । नंदी० १६३ ।
परिच्छेय-परिच्छेक-लघु । औप० ६३ । परिच्छेदो-लघु । ज्ञाता० २०१ ।

परिजण-परिजनः-दासादिः । भग० ४८३ ।
परिजनकया-परिजनसम्बन्धकथा । प्रश्न० १३९ ।
परिजवन-परिजल्पन-परिजल्पः । नि० चू० प्र० १८४ ब ।
परिजविय-परैः-सार्धं भृशमुल्लापं कुर्वन् । आचा० ३८० ।
परिजाणामि-परिजानामि-आसेवनपरिज्ञानेन परिवर्षेऽहमिदमयं । आचा० २७१ ।
परिजाणित-परियानं-देशान्तरगमनं सत्प्रयोजन येषा तत् परियानिक गमनप्रयोजनम् । ठाणा० ५१८ ।
परिजायकुसुमं-परिजातकुसुमम् । प्रज्ञा० ३६१ ।
परिजितं-समन्ताज्जितं, परावर्त्तनम् । अनु० १५ ।
परिजिय-परिचितः । ठाणा० ३४२ । परिजितम् । विशे० ४०५ ।
परिजुण्णा-परिद्युना दारिद्र्यात् । ठाणा० ४७४ । परिसमतओ जुण्णा-दुब्बलभावमुवगता । दश० चू० १३५ ।
परिजुन्न-परिजीर्णं-समन्ततोदुर्बलभावमापन्नम् । दश० २४८ । परिजीर्णं-समन्तात् हानिमुपगतम् । उत्त० ६२ ।
परिजुन्ना-दशविधप्रव्रज्याया तृतीया,परिद्युना-दारिद्र्यात्का-दुःखस्य या सा परिद्युना । ठाणा० ४७४ ।
परिजुसित-निसेवितः परिक्षुसियः-परिक्षीणो जरादिना । ठाणा० १८८ ।
परिजुसिय-पर्युषित-रात्रिपरिवसनम् । ठाणा० २२० । पारजुषितः-सवितः प्रोतो वा । औप० ४३ । सेवितः-पीतः । भग० ६२५ ।
परिजुसियसपन्न-पर्युषितसम्पन्नः-पर्युषित-रात्रिपरिवसनं तेन सपन्नः । ठाणा० २२० ।
परिजूरइ-परिजीर्यति-सर्वप्रकारं वयो हानिमनुभवति । उत्त० ३३- । - -
परिजूसियकामभोगसंपओगसंपउत्ते-परिजुषितकामभोगसंप्रयोगसंप्रयुक्तः-सेवितः प्रोतो वा यः कामभोगः-शब्दादिभोगो मदनमेवा । औप० ४३ ।
परिज्झए-कृष्णपुद्गलः । सूर्य० ३८७ ।
परिज्झा-कामभोगपिपासा । दश० चू० १४ ।
परिज्झिओ-अनुतओ । दश० चू० १४ ।
परिझुसिय-सेवितः पीतः । भग० ६२५ ।
परिज्ञा-प्रार्थना । आचा० ३७६ ।
परिज्ञानं-परिपालनम् । आचा० १६९ ।
परिट्ठविज्जु-प्रतिष्ठापयेयुः-त्यजेयुः । आचा० ३८४ ।
परिट्ठविज्जमाणं-परित्यज्यमान देवायतनाच्चतुर्दिक्षु क्षिप्यमानम् । आचा० ३३७ ।
परिट्ठविज्जा-प्रतिष्ठापयेत्-व्युत्सृजेत् । दश० १७८ ।
परिट्ठविय-परिष्ठापितम् । व्य० द्वि० ३०८ अ ।
परिट्ठविया-परिस्थापिता-पतिता परित्यक्ता । बृ० द्वि० ६७ ।
परिट्ठवे-परिष्ठापयति । ओघ० १५४ ।
परिट्ठवेइ-परिष्ठापयेत्-परित्यजेत् । आचा० ३५२ ।
परिट्ठवेज्जा-परिष्ठापयेद् बहिर्नीत्वा त्यजेत् । उपा० ४२ ।
परिट्ठवेत्ता-प्रतिस्थाप्य प्रतिनिवृत्य । ओघ० १७३ ।
परिट्ठावणं-परिस्थापनं-प्रदानभाजनगतद्रव्यान्तरोज्झनलक्षणम् । आव० ५७६ । परित.-सर्वैः प्रकारैः स्थापनं अपुनर्ग्रहणतया न्यासः । आव० ६१६ ।
परिट्ठावणिया-परिस्थापन-प्रदानभाजनगतद्रव्या-तरोज्झनलक्षणं तेन निवृत्ता या परिस्थापनिका, येन भाजनेन भिक्षा ददाति तस्मिन् पतितोदनादि जात सहसा परिस्थापितम् । आव० ५७६ ।
परिट्ठाविज्ज-परिस्थापयेद्-व्युत्सृजेत् । दश० २३१ ।
परिठाणुववाइयं-परिस्थानोपपातिकम् । प्रज्ञा० २०८ ।
परिणइ-विभ्रमः । पउ० १३-२५ ।
परिणए-परिणत-पर्यायान्तरमापन्नम् । भग० २४९ ।
परिणत परिनिष्ठतता गतम् । अनु० १७१ ।
परिणता-वृत्तेन वयेण य वता-व्यक्ता । नि० चू० प्र० २६ आ । धर्मश्रद्धालवः स्थिरचेतसश्च । बृ० द्वि० १६६ आ ।
परिणद्ध-परिणद्धम् । ज्ञाता० १३३ । परिगतम् । ज्ञाता० १६१ ।
परिणमति-परिणमति अतिक्रामति । ठाणा० ३४५ । परिणमति-भवति । भग० ५५ । परिणमति-प्रपद्यते । जीवा० ३०७ । परिणमति-परिसमाप्तिमुपयाति । सूर्य० १७२ । विपरिणाम् भजते । व्य० द्वि० १६० अ ।

परिणममाणसि-परिणमति, पूर्यमाणे परिपूर्णप्राये । जं० प्र० १९८ ।

परिणममाण-पूर्यमाणे-परिपूर्णप्राय । ज्ञाता० ३४ ।

परिणमिज्जा-परिणमेत्-निवर्तेत । आचा० १२९ ।

परिणमिय-परिणामित,-पूर्वस्व भावस्याजनेनात्मभावनीत । भग० ६८३ ।

परिणय-परिणत गीतार्थ । ओघ० ७९ । परिणत-उदकवायकावस्थाप्राप्तम् । ठाणा० १४२ । परिणत परिनिष्ठितता गत । जं० प्र० ३८७ । परिणत -पारगत ओघ० ७ । परिणत -प्रस्तावाद्यात्मरूपनामापन्नम् । उत्त० ६६२ । परिनिष्ठितत्वं गतः । भग० ६३१ । परिणत अवस्थान्तरमापन्न । ज्ञाता० १७४ । परिणत -स्वकाय-परकायशस्त्रादिना परिणामान्तरमापादित , अचित्तीभूत । ठाणा० ५४ ।

परिणयवए-सम्पन्नावस्थाविशेष, तरुण परिणतवयः । प्रश्न० ३८ ।

परिणयवय परिणयवय -विगतयौवन । ज्ञाता० १५७ ।

परिणयापरिणय-दृष्टिवादे सूत्रभेदे द्वितीयो भेद । सम० १२८ ।

परिणाम-परिणाम -भाव । भग० ८९० । समन्तान्नमन परिणाम -सुदीर्घकालपूर्वापरार्थावलोकनादिजन्य आत्म-धर्म । आव० ४१५ । समन्तान्नमनम् । जं० प्र० (?) । सर्वथाऽपरित्यक्तपूर्वावस्थस्य यद्रूपान्तरेण भवन परिणाम । अनु० १९० । सघयम् । आचा० ३६३ । परिणाम --परिसमापक । जं० प्र० ५०५ । परिणामः, प्रज्ञापनायां त्रयोदशमं पदम् । प्रज्ञा० ६ । परिणाम -इहलोकाद्या-शंसालक्षण । आव० ८४८ । परिणाम -विमलत्रय । भग० १८८ । परिणाम -परिणति । ओघ० ९९ । परिणाम -अध्यवसायविशेष । आव० ३१९ । परिणाम--पर्यायान्तरापत्तिलक्षणम् । दश० २३७ । परिणाम -आगारपरिपाक । जं० प्र० १२७ । परिणाम -परिपाक जं० प्र० १६८ । भवांतरगमण । दश० चू० १२७ । परि.-समन्तान्नमन परिणाम -सुदीर्घकालपूर्वापरार्थावलो-कनादिजन्य आत्मधर्म । भग० २७१ । परिणाम जीवपरिणति । जं० प्र० २७६ । परिणाम -आहार-पाक. । जीवा० २७७ । परिणाम -द्रव्यक्षेत्रादिसाम-ग्रीवशतसत्तत्प्राप्तस्कन्दनम् । जीवा० ३७४ । परिणाम -आहारपरिणति । प्रश्न० ८३ । परिणमन परिणति -प्रवृत्तिभावमङ्गलपरिणाम । विशे० ३४ । परिणाम -अवस्थातोऽवस्थान्तरगमनम् । ठाणा० २०१ । परिणाम -आकारबोधक्रियाभेदात् त्रिधा । ठाणा० १८३ । परि-णाम -सुदीर्घकालपूर्वापरार्थावलोकनादिजन्य आत्मधर्म. । ठाणा० २८३ । परिणाम. पर्याय स्वभाव धर्म । ठाणा० ३७९ । परिणाम -विपाक । ठाणा० ३७५ । परिणाम -अपरित्यक्तपूर्वावस्थस्यैव तद्भावगमनमित्यर्थं । ठाणा० ३७८ । परिणाम -धर्म । सम० ४१ । सम्यक्परिणतजिनवचनात्तु मध्यस्थवृत्ति परिणाम । विशे० ९३१ । परिणाम परिसमापकम् । सूय० १११ । नंदी० १४४ ।

परिणामक-तत्तया यहुपादि तमेव श्रद्धान रोचयत जानीहि परिणामक साधुम् । बृ० प्र० १३२ अ ।

परिणामगा-अववादसद्दहणा । नि० चू० प्र० ३२४ आ ।

परिणामणय-परिणतिरिन्द्रियादिविभाग । भग० ६०४ । शब्दादिविषयोपभोग । सम० १४६ ।

परिणामपय-प्रज्ञापनायां त्रयोदश पदम् । भग० ६४१ ।

परिणामिकारण-मृत्पिण्ड । ठाणा० ४९४ ।

परिणामिणी-कायिकी । बृ० द्वि० १४८ अ ।

परिणामिया-परिणामान्तरमापादितम् । भग० ५७१ ।

परिणामेइ-कथयति । आव० ४२३ ।

परिणामेउकामाणे-परिणमयमान । ठाणा० ४७२ ।

परिणाह-परिणाह -ऊर्ध्वानु पृष्ठयोर्यत्प्रमाणम् । ठाणा० ६८ । परिणाह -परिधि । ठाणा० ६१ । परिणाह -मध्य-परिधि । जं० प्र० २३४ । परिणाहः-परिधि । जं० प्र० ३१२ । परिणाह -परिधि । ठाणा० ६० । विस्तारो । नि० चू० प्र० २६६ आ । नातिस्थौल्य नातिदुर्बलता बाह्वोर्विष्कम्भयोर्वा । बृ० प्र० ३०९ आ ।

परिणिट्ठिय-परिनिष्ठित-सुनिष्पन्नम् । जं० प्र० २११ ।

परिणिट्ठिय-परिनिष्ठित-सिद्धम् । उत्त० ११७ । परि निष्ठित -ज्ञानविष्ठां प्राप्त । आव० २६४ । परार्थ-मचित्तीकृतम् । बृ० द्वि० १०६ अ । परि-समन्तात्

निष्ठित परिनिष्ठितो, ज्ञाननिष्ठा प्राप्त इत्यर्थ । आव० २६४ ।

परिणिव्वाइ–परिनिर्वाति सामस्त्येन शीतीभवति । प्रज्ञा० ६०६ ।

परिणिव्वाण–परिनिर्वाण–मरणम् । भग० १२६ । मृत शरीरपरिष्ठा नम् । भग० १२६ ।

परिणिव्वाणवत्तिय–परिनिर्वाण–मरण तत्र यच्छरीरस्य परिष्ठापन तदपि परिनिर्वाणमेव तदेव प्रत्ययो हेतुयस्य स परिनिर्वाणप्रत्ययम् । भग० १२६ ।

परिणिव्वाति–परिनिर्वाति–सकलकर्मकृतविकारव्यति करनिराकरणत शीतिभवति । ठाणा० १८१ ।

परिणिव्वुय–परिनिवृत कषाया युपशमन –समन्तात् शीती भूत । उत्त० ३४१ ।

परिण्णता–प्रभिग्गहिया । नि० चू० द्वि० १११ अ ।

परिण्णा–परिज्ञा–अनशनम् । बृ० द्वि० २१५ अ । परिज्ञा– दिवसचरिमप्रत्याख्यानम् । बृ० तृ० ११७ आ । परिज्ञा- नवान्–अनशनी । बृ० तृ० ५ आ । प्रत्याख्यान तपो वा । बृ० तृ० १५० अ । परिज्ञा । आव० ६३७ । प्रत्याख्यानम् । व्य० प्र० ११५ अ । नि० चू० प्र० १३४ अ । अणासग । नि० चू० प्र० ३५२ आ । पच्चक्खाण । नि० चू० प्र० ३०७ आ । पच्चक्खाण । नि० चू० तृ० १३३ अ । परिज्ञा–अन्तक्रियालक्षणा सम्यगविधेया । ठाणा० ४४५ । परि–सम ताज्ज्ञान पाप परित्यागेन परिणा सामायिकमिति । आव० ३६४ ।

परिण्णाय–परिज्ञाय–परिज्ञया ज्ञात्वा । भग १०० । परिज्ञात–प्रत्याख्यातम् । आचा० ६६ । परिज्ञात– तत्स्वरूपादिपरिज्ञानात्प्रत्याख्यात । सम० २० ।

परिण्णी–अणसणोवविट्ठो । नि० चू० प्र० ८६ अ ।

परितंत–परितान्त –सवत खिन्न । ज्ञाता० १३६ । परिश्रान्त । दश० १०५ । परिश्रान्त । आव० १६२ । परितान्त सवथा श्रान्त । आव० ५३५ । परिश्रान्त – गुरुवैयावृत्यकरणादिना । आव० ७८४ । परितान्त –खिन्न । उत्त० १२६ । रोगार्त । ओघ० २०० । परितान्त – सर्वथा खिन्न । ज्ञाता० २२७ । उद्विग्ना । बृ० तृ० ५६ आ ।

परितण–परिजन –शिष्यवर्ग । ठाणा० ४४१ ।

परितलिय–परितलित–सुकुमालिकादि । ओघ० ४६ ।

परिताल–पर्याय जन्मकाल प्रव्रज्याकालो वा । ठाणा० ३५८ । परिवार–परिकर । ठाणा० २७२ ।

परिताभाए–परिवेसयति । नि० चू० प्र० ३५ अ ।

परितायति–परिसमन्तात् पीडयति–तापयति । आचा० ७१ ।

परितायथेरा–पर्यायस्थविरा –विंशतिवर्षप्रमाणप्रव्रज्यापर्या यवन्त । ठाणा० ५१६ ।

परितारण–वेदोदयप्रतीकार नत्र स्त्रीपुंसयो कायेन परि चारणा–मैथुनप्रवृत्ति । ठाणा० ३०३ ।

परिताव–निट्ठुरवायणतज्जियस्स जो महण सतावो सो । दश० चू० १३६ परिताप –रविकिरणादिजनितस्ताप । उत्त० ८६ । परिताप –पीडाकरणम् । भग० १८१ ।

परितावणअण्हओ–परितापनपूर्वक आश्रव परितापनाश्रव प्राणवधस्य पञ्चविंशतितम पर्याय: प्रश्न० ६ ।

परितावणा–परितापना दु खासिका । ओघ० ६५ ।

परितावियं–परितापित क्वथितम् । बृ० प्र० २३४ आ । परितलितम् । ओघ० ६७ ।

परितावेइ–परितापयति–समन्तत पीडयति । भग० २३० ।

परितावेति–परितापयति–पीडयति । प्रज्ञा० ५६२ ।

परितावेह–परितापयत–समन्ताज्जातस तापा कुरुत । भग० ८१ ।

परितास–परित्रासम् । ज्ञाता० ३६ ।

परितियक्कडग–कटादिभि समन्तत पार्श्वानामाच्छाद नम् । बृ० प्र० ६२ अ ।

परित्त–परित्त –परिमित । राज० ४७ । परित्त –समस्त- देवान्भिवाल्पतापादनेन समस्तात्खण्डित, परिमित इति । उत्त० ७०८ । त्राणम् । पञ्च० ३१ २१ । परित्त –प्रत्येक शरीरी शुक्ल पाक्षिकश्च । प्रज्ञा० १३ । परीत्त–नियत परिमाणम् । भग० २४८ । प्रत्येकम् । पिण्ड० १४६ । परीत्त –प्रत्येकशरीरी । जीवा० ४८ । परीत –भवकाय भेदभिन्न । प्रज्ञा० १३६ । परीत–प्रदेशत परिमितम् । भग० २४८ । परीत–परि –समन्तादितो–गत प्रसृष्ट इति । सूत्र० ३९३ । परीत्त –प्रत्येकशरीरी–अभि-

निबोधिकज्ञानविचारे पञ्चदशमद्वारम् । आचा० २१ । परीत - पृथग्शरीराणामेकद्वित्र्यसङ्ख्येयानां जीवानामाश्रय । ओघ० ३४ । विशे० ५४४ । परिमितोपधि । बृ० द्वि० १६ आ । नि० चू० प्र० ६५ आ । एकप्रदेशिकत्वेन विष्कम्भाभावेन परिमितः । भग० ५५६ ।

परित्तजीव-प्रत्येकशरीरजीवात्मकम् । प्रज्ञा० ३६ ।

परित्तमिस्सय-परीत्तविषय मिश्रक परीत्तमिश्रक यथा अनन्तकायलेशवर्ति परित्तो परीत्तोऽयमित्यभिदधत ।ठाणा० ४६१ ।

परित्तमिस्सिया-प्रत्येकवनस्पतिसङ्घातमनन्तकायिकेन सह राशीकृतमवलोक्य प्रत्येकवनस्पतिरय सर्वोऽपीति वदता प्रत्येकमिश्रिता । प्रज्ञा० २५६ ।

परित्तमोसग-परीतमिश्रा-सत्यामृषाभाषाभेद । दश० २०६ ।

परित्तमोसय-सत्यामृषाभाषाया अट्टमोभाषा । ठाणा० ४६० ।

परित्तसखेज्जय-परीत्तासङ्ख्येयक, सङ्ख्याविशेष । अनु० २३६ ।

परित्तससारिता-परीत्तससारिका -सक्षिप्तभवा. । ठाणा० ६० ।

परित्तससारी-परीत्तससारी-कतिपयभवाभ्यन्तरमुक्तिभाग्। उत्त० ७०८ ।

परित्ता-परीत्ता -प्रत्येकशरीरा । ठाणा० १३२ । सङ्ख्येया आद्यन्तोपलम्भेनान्विता । सम० १०८ । परिमिता । नदी० २१० ।

परित्ताणतय-परीत्तानन्तक सङ्ख्याविशेष । अनु० २४२ ।

परित्तास-परित्रास -आकस्मिक भयम् । ज० प्र० १५० ।

परित्तीकरेति-स्तोक कुर्वंति । भग० ६५ ।

परित्तीकुर्वंति-ससारसागर ह्रस्वतां नयंति । सम० १२७ ।

परिदाह-परिदाह -बहि स्वेदमलो बहिर्वा अन्तश्च तृष्णाया जनितदाहस्वरूप । उत्त० ८३ ।

परिदाहपडियाए- । आचा० ३८० ।

परिदेवइज्जा-परिदेवयेत्-स्वद यायात् । दश० २५३ ।

परिदेवण-परिदेवन-पुन पुन. क्लिष्टभाषणम् । आव० ५८७ ।

परिदेवणता-परिदेवनता-पुन पुन. विलष्टभाषणम् । ठाणा० १८६ ।

परिदेवणया-परदवनता-पुन पुन क्लिष्टभाषणता । भग० ६२६ ।

परिदेविय-परिदेवित -विलपित । प्रश्न० २० ।

परिप्लुन.-परिप्लव -नि सार । आचा० ३५ ।

परिधानीय-शृङ्खलकम् । ज० प्र० २७५ ।

परिनिट्ठित-परिष्ठाय-परिज्ञात परिनिष्ठित -मर्यादाप्रतिष्ठितो वा । व्य० द्वि० ३६० आ । यथायोग विधिर्यतनया वा सम्यग् परिज्ञात -प्रतिष्ठित । व्य० प्र० १९० आ ।

परिनिट्ठिय-परिनिष्ठित कृत । ओघ० १६६ ।

परिनिर्वाप्ययाचना-परीति सर्वप्रकार निर्वापयतो निरो निरंग्धादिषु सूत्रार्थंस्यापि दर्शनात् सूत्र गमयत -पूर्वदत्तालापकादि सर्वात्मना स्वात्मनि परिणमयत शिष्यस्य सूत्रगतार्थविशेषग्रहणकाल प्रतीक्ष्य यद्यनुरूपप्रदानेन प्रयोजकत्वमनुभूय परिनिर्वाप्य वाचना-सूत्रप्रदानम् । उत्त० ३६ ।

परिनिव्वाइ-स एव तेषा कर्मपुद्गलानामनुसमयं यथायथा क्षयमाप्नोति तथा तथा शीतीभवत् परिनिर्वातीति । भग० ३४ ।

परिनिव्वाइस्सति-परिनिर्वास्यति- कर्मकृतविकारविरहाच्छीती भविष्यति । सम० ७ ।

परिनिव्वाण-परि-सम तान्निर्वाण-सकलकर्मकृतविकारनिराकरणत -स्वस्थीभवन परिनिर्वाणम् । ठाणा० २५ । परिनिर्वृति.-परिनिर्वाण आत्यन्तिकसुखावाप्ति । सूत्र०३४१ । परिनिर्वाण-सुखम् । आचा० ७१ ।

परिनिव्वाणवत्तिय-परिनिर्वाणमृतपरतिमरण, तत्प्रत्ययो-निमित्त यस्य स परिनिर्वाणप्रत्यय मृतकपरिष्ठापना कायोत्सर्ग । ज्ञाता० ७७, १६८ ।

परिनिव्वाति-परिनिर्वाति सवथा सिद्धि प्राप्नुवति । दश० ११६ ।

परिनिव्वायति-परिनिर्वाति कर्मदावानलोपशमेन । उत्त० १७२ । परि-समन्तात् निर्वाति, सर्वदु.खानामन्त करोति। आव० ७६१ ।

परिनिव्वुओ-परिनिर्वृत -क्रोधादिज्वालानिवाणात्। आचा०

१५० ।
परिनिव्वुड-परिनिर्वृत्तः-रागद्वेषविरहाच्छातोभूतः । सूत्र० १४ । परिनिर्वृत-कर्म्मकृतविकारविरहात् स्वस्थीभूतः । ठाणा० ३६ । भग० १११ । स्वास्थ्यातिरेकात् । ज्ञाता० १०३ ।
परिनिव्वुडा-आइजरामरणरागादीहिं सव्वप्पगार मति विप्पमुक्का । दश० चू० १२ आ ।
परिन्न-परिज्ञा-भक्तप्रत्याख्यानम् । बृ० द्वि० ४ अ ।
परिन्नचारि-परिज्ञात परिज्ञा-सदसद्विवेकस्तया चरितुं शीलमस्येति-परिज्ञाचारी ज्ञानपूर्वं क्रियाकारी । आचा० ४३१ ।
परिन्ना-परिज्ञा वस्तुस्वरूपस्य ज्ञान-तत्पूर्वक च प्रत्याख्यानम् । ठाणा० ३१७ । परिज्ञा-ज्ञानपूर्वकं प्रत्याख्यानम् । ठाणा० ४४४ । परिण्णा-परिज्ञा-प्रत्याख्यानम् । ओघ० १६६ ।
परिन्नाविवेग-परिज्ञाविवेक परिज्ञानविशिष्टता, कस्यचित् कोऽप्यध्यवसायः ससारवैचित्र्यहेतु । आचा० २११ ।
परिपाग-विपाकः । व्य० प्र० २० आ ।
परिपच्छति-पर्यवस्यति । उ० मा० गा० १३ ।
परिपट्टगा-वक्रपरावर्तं गृह्णन्ति जे ते परियट्टगा, आभरणमड्य । नि० चू० प्र० २२७ अ ।
परिपडइ-परिपतति-तिर्यग् निपतति । जीवा० २४८ ।
परिपडति-परिपतति तिर्यग् निपतति । ज० प्र० ४११ ।
परिपाण्डुः- । प्रज्ञा० २११ ।
परिपिंडित-अव्यवच्छिन्नं करचरण वचनकरण वा यस्य । बृ० तृ० ११ आ ।
परिपिंडिय-परिपिण्डितं-प्रभूतानेकवन्दनेन वन्दते अवर्तान् व्यञ्जनाभिलापान् वा व्यवच्छिन्नान् कुर्वन्, कृतिकर्मणि चतुर्थ. दोषः । आव० ५४३ ।
परिपिरिय-कोकिलपुटकावनद्धमुखो वाद्यविशेषः । भग० २१६ ।
परिपुण्ण-परिपूर्ण-सम्पूर्णम् । प्रज्ञा० ५४१ ।
परिपूणग-परिपूणकः-घृतपूर्णक्षीरकगालनक चिटिकावासो वा । आव० १०२ । परिपूणको नाम सुघरीचिटिका-विरचितो नीडविशेषः । विशे० ६३२ । सुघरीचिटिका-गृहम् । विशे० ६२७ । परिपूर्णकः-येन घृतपूर्णयोग्यं पानं गल्यते । बृ० प्र० ५२ अ । परिपूर्णकः-घृतक्षीरगालनकं सुगृहाभिधचटिकालयो वा । (?) ।
परिपूय-परिपूत-वस्त्रेण गालितम् । औप० ६४ ।
परिपुर्णेन्द्रियता-अनुपहतचक्षुरादिकरणता । उत्त० ३१ ।
परिपेरंत-पर्यन्तेषु परित. । आव० २१७ । परितः पर्यन्ते । आव० २१६ । ओघ १८० ।
परिपेलवरसः-मन्दानुभाव. । भग० ३५ ।
परिफग्गु-निस्सारम् । अनु० २६१ ।
परिफग्गुवचसः-परिव्राजकादय. । आचा० ४७ ।
परिब्भट्ठय-परिभ्रष्ट' । आव० ४२२ ।
परिब्भमति-परिभ्राम्यति । आव० २६३ ।
परिब्भुसित-बुभुक्षितः । नि० चू० प्र० १५१ आ ।
परिभञ्जमाण-परिभुज्यमानः । आव० ८१४ ।
परिभट्ठया-परिभ्रष्टा । आव० ४२१ ।
परिभव-खिसना । ओघ० २१५ । परिभव.-विधेरकरणम् । आव० ७५६ ।
परिभवणिज्जे-परिभवनीयोऽनुभ्युत्थानादिभि. । ज्ञाता० ६४ ।
परिभवइ-परिभवः समस्तपूर्वोक्तपदाकरणेन । भग० ३१६ ।
परिभाइज्जमाणे-परिभज्यमानं-विभज्यमानं-स्तोक स्तोक-मन्येभ्यो दीयमानम् । आचा० ३३७ ।
परिभाइत्ता-परिभाज्य-विभागीकृत्य । आचा० ४०१ ।
परिभाइयपुव्व-पूर्वमेवास्माभिरिय मातृभ्रात्रेः परिकल्पितैवभूता भवेत् । आचा० ३६६ ।
परिभाएउं-परिभाजयितुं शयाशकेना परिभाजने तत्परिणाम दत्तवन्तौ । ज्ञाता० ३९ ।
परिभाएज्जमाण-पार्श्ववर्तिभ्यो मनाक् मनाक् दीयमानं परिभाज्यमानम् । ज० प्र० ३६ । परिभज्यमान-पार्श्ववर्तिभ्यो मनाक् मनाक् दीयमानम् । जीवा० १६२ ।
परिभाएत्ता-दातव्य विभज्य, दातव्यद्रव्यांकिञ्चिदश ग्रहीत्वेत्यर्थ । आचा० ३५५ ।
परिभाएह-परिभजध्व विभजध्व । आचा ३३६ ।
परिभाजयितुं-दायादादीनां परिभाजने तत्परिणाम दत्तवन्तौ । ज्ञाता० ४४ ।

परिभामिया-परिभामिता. कृतप्रभाभंशाः । ज्ञाता० २७।
परिभायंतियं-परिभाजयन्तिका-पर्वदिने स्वजनगृहेषु खण्डखाद्यादि परिभाजनकारिका महानसे नियुक्ता । ज्ञाता० ११७ ।
परिभावणाओ-आभाव्यार्थपरिहारेण व्यक्तिक्रियाः । औप० १०३ ।
परिभावितं-विचारितम् । नन्दी० १४२ ।
परिभावेमाण-परिभावयन् ददत् । भग० १६४ ।
परिभाव्य-विचार्य । नन्दी० १६७ ।
परिभाषा-लोकन्यायः । आव० ४८४ २५७ ।
परिभास-परिभाषण परिभाषा अपराधिन प्रति कोपाविष्कारेण मा यासीति अभिधानम् । ठाणा० ३९९ ।
परिभासणा-परिभाषणा-भरतकाले दण्डनीति. । जं० प्र० ११४ । परिभाषणा-परिभाषण परिभाषा-कोपाविष्करणेन मा यास्यसीत्यपराधिनोऽभिधानम् । आव० ११४ ।
परिभासी-परिभाषा पराभवकारी । आव० ६५४ ।
परिभासेइ-परिभाषते-निन्दति । सूत्र० ४२५ ।
परिभुंजणया-परिभोजनता-अवस्थानम् । सम० ४५ ।
परिभुंजमाण-परिभुज्यमान-परिभागायोपयुज्यमानम् । जं० प्र० ३६ ।
परिभुंजेमाण-भोग्य भुञ्जान -परिभुञ्जानः । भग० १६४ ।
परिभुत्ता- । बृ० प्र० १०४ आ ।
परिभुञ्जते-आसेवते । ठाणा० ३०० ।
परिभुज्जइ-परिभुज्यते बध्यते छोड्यते च । पिण्ड० १०७।
परिभुज्जति कम्म ण कारविज्जति । नि० चू० द्वि० १०६ अ।
परिभुञ्जमाणं-परिभुज्यमान परिभागायोपभुज्यमानम् । आव० १६२ ।
परिभुत्तं-परिभुक्तम् । आचा० ३२५ ।
परिभोग-परिभोगः-उपयोगः । पिण्ड० २० । परिभोगः-पुन पुनर्भोगः. बहिर्भोगो वा । आव० ८२८। तेन कार्यकारणमित्यर्थः । नि० चू० प्र० १३० आ । परिभोगः पुन पुनर्भोगः । भग० २९७ ।
परिभोगपरिहरण-यत् सौत्रिककल्पादिपरिभुङ्क्ते प्रावृणोति । व्य० प्र० ४५ अ ।
परिभोगेसणा-परिभोगः-आसेवन तद्विषयैषणा परिभोगैषणा । उत्त० ५१६ ।
परिभ्रष्ट-अपगतः । जीवा० १०३ ।
परिमंडल-परिमडलं-वृत्तभाव. । औप० ६७ । पारिमाण्डल्य-वृत्तत्वम् । जं० प्र० ३६७ । वृत्तम् । प्रश्न० ७५ । परिमण्डल -सस्थानविशेषः । प्रज्ञा० २४२ । पदपुत्रस्थाने प्रथमः । भग० ८५८ ।
परिमंडिया-परिमण्डिका-धात्रीविशेष । ज्ञाता० ४१ ।
परिमण्डलसण्ठाणपरिणया-परिमण्डलसंस्थानपरिणता वलयवत् । प्रज्ञा० ११ ।
परिमद्दणं-परिमर्दन-सर्वतः शरीरमलनम् । प्रश्न० १३७ । परिमर्दन-पिष्टादिमलनमात्रम् । ठाणा० २४७ ।
परिमद्दा-पुणो पुणो सा सबाहणा । नि० चू० प्र० ११६ अ । अणेगसो संबाधेति सा । नि० चू० प्र० १८८ अ ।
परिमन्थू- । ठाणा० ३४३ ।
परिमाण-परिमाणं-नियमनम् । ठाणा० २६१ ।
परिमाणकड-दत्तप्रत्याख्याने सप्तमम् । परिमाणसख्यान दत्तिकवलगृहभिक्षादीनां कृतं यस्मिंस्तत्परिमाणकृतम् । ठाणा० ४९८ । परिमाणकृतं-दत्यादिकृतपरिमाणम् । आव० ८४० ।
परिमाणकय-दत्यादिकृतपरिणामम् । भग० २९९ ।
परिमासा-परिमर्शो जलधिजलस्पर्शः । ज्ञाता० १५७ ।
परिमितपिडवाय-परिमितपिण्डपातः-अर्द्धपोषादिलाभः । औप० ३६ ।
परिमितपिंडवातिते-परिमितो-द्रव्यादिपरिणामतः पिण्डपातो-भक्तादिलाभो यस्यास्ति स परिमितपिण्डपातिकः । ठाणा० २९८ ।
परिमियपिंडवाइय-परिमितपिण्डपातिकः परिमितगृहप्रवेशादिना वृत्तिसङ्क्षेपवान् । प्रश्न० १०६ ।
परिमोस-परिमोषः । उत्त० २१४ ।
परियंचिऊणं-परीत्य । आव० ११६ ।
परियंतजगं-पर्यन्तयुगं कलियुगम् । प्रश्न० ५१ ।
परियंति-पर्यटन्ति । उत्त० ५५३ ।
परियंदा-रमयति क्रीडयति उल्लापयति वा । आव० ८२४ ।
परियंदिज्जमाण-स्तूयमानः । राज० १४८ ।

परिय-पर्यायः द्वारम् । सूत्र० ५ ।
परियच्छिज्जइ-परीक्ष्यते परिज्ञायते । आव० ६२८ ।
परियट्टं-परिवर्तनम् । विपा० ३७ ।
परियट्टइ-पर्यटति पौनःपुन्येन भ्रमति । भग० ९५ ।
परियट्टण-पूर्वाधीतस्यैव सूत्रादेरविस्मरणनिर्जरार्थमभ्यासः परिवर्तनम् । ठाणा० १९० ।
परियट्टणा-परिवर्तना सूत्रस्य गुणनम् । प्रश्न० १२१ । परिवर्तना-प्रच्छनाविशोधितस्य सूत्रस्य मा भूद्विस्मरणं इति सूत्रस्य गुणनम् । ठाणा० ३४९ । परावर्तना-गणनम् । उत्त० ५८४ ।
परियट्टणाए- । ज्ञाता० ६१ ।
परियट्टिउं-परिकर्पयितुं, परिवर्द्धयितुं वा परिपालयितुमिति । प्रश्न० १५३ ।
परियट्टिए-परिवर्तितं साधुनिमित्तं कृतपरावर्तं, दशम उद्गमदोषः । पिण्ड० ३४ ।
परियट्टिय-अप्पणिज्जं देति परसंतियं गेण्हावेति त्ति परियट्टियं । नि० चू० द्वि० २०५ अ ।
परियट्टियलावण्णं-परिवर्तितं कालपरिणत्याऽन्यथाकृतं लावण्य-अभिरामगुणात्मकमस्येति परिवर्तितलावण्यम् । उत्त० ३:४ ।
परियट्टेइ-परिवर्त्तयति-गुणयति । ओघ० १९९ ।
परियडति-सातत्येन पर्यटति । उत्त० २९६ ।
परियण-परिजनः दासादिः । भग० १६३ । परिजनः-परिवर्गः । उत्त० ३०७ ।
परियणाडिक-जेण दोसा मभिज्जंति त च परियणाडिकं । नि० चू० द्वि० ९९ आ ।
परियत्तंति-परियट्टंति य परिवर्तमाना अतिक्रामन्ति । उत्त० ४७६ ।
परियत्त-संभावना । वृ० द्वि० १२ आ (?) ।
परियत्तणं-इयरदिसीकरण । नि० चू० प्र० २११ अ ।
परियत्ते-परावृत्तमधोमुखं स्थितम् । ओघ० १६१ । परिवर्तिते अधोमुखीकृते । ओघ० १६८ ।
परियत्तेति-अधोदेशस्य तथैव पुनःस्थापनेन परिवर्तयति । ज्ञाता० ९४ ।
परियर-परिकरः-कवचः । प्रश्न० ४७ । परिकरः । उत्त० २१६ ।
परियरबंध-परिकरबन्धः-विशिष्टनेपथ्यरचना । अनु० १४३ ।
परियल्ल-पर्यटनः । नि० चू० प्र० १८५ आ । परावर्त्तकः । वेष्टनम् । ओघ० २१४ ।
परियस्सओ-परिपार्श्वतः । भग० ६३० ।
परियाइए- । सूर्य० ३ ।
परियाइणया-पर्यादानता पर्यादान-यथायोगमङ्गप्रत्यङ्गैर्लोमाहारादिना समन्ततः पुद्गलादानं तद्भावः । प्रज्ञा० ५४४ ।
परियाइत्त-पर्यादाय-परिगृह्य । भग० १८८ ।
परियाइय-पर्यायमतीताः पर्यायातीताः पर्याप्ता वा सामस्त्यगृहीताः कर्मपुद्गलवत् । ठाणा० ६४ । पर्यापर्न-अङ्गप्रत्यङ्गैः समन्तादापानम् । भग० ६०४ पर्याप्तम् । राज० ११३ ।
परियाइयाइं-पर्यात्तानि जीवेन सर्वावयवैरात्तानि तद्ग्रहणद्वारेण । भग० ५६९ ।
परियाइयकंडकलावा-विचित्रकाण्डकलापयोगात् पर्यात्तकाण्डकलापः । जीवा० २५९ ।
परियाइयणय-पर्यादानमङ्गप्रत्यङ्गैः समन्तात्पा(दाना)नमित्यर्थः । भग० १६४ ।
परियाए-पर्यायः अवस्था । भग० ६७३ ।
परियाएति-पर्यादत्ते । भग० १५५ ।
परियायं-पर्यायान् विचित्रपरिणामान् । ठाणा० ४६६ ।
परियागते-पर्यायः प्रसवकालक्रमेणागतः पर्यायागतः । ज्ञाता० ९१ ।
परियागयं-पर्यायित । प्रज्ञा० ३२८ । पर्यायागत-पर्यायगतः वा सर्वनिष्पन्नतां गतः । ज्ञाता० ११६ ।
परियागववत्थणा-पज्जोसवणा । जम्हा पज्जोसवणादिवसे पव्वाज्जापरियागो व्यपदिश्यते-व्यवस्थाप्यते सखा एत्तियो वरिसा मम उवट्ठाविसस्सत्ति तम्हा परियागववत्थवणा । नि० चू० प्र० ३३६ अ ।
परियाणति-परिजानाति-अनुमन्यते । राज० ४८ ।
परियाणाति-परिजानाति-प्रत्यभिजानाति । ज्ञाता० ३४ ।
परियाणामि-ज्ञपरिज्ञया परिज्ञाय प्रत्याख्यानपरिज्ञया

प्रत्याख्यामि प्रतिजानामि । आव० ७६१ ।

परियाणिया–परियायते–गम्यते यैस्तानि परियानानि तान्येव परियानिकानि परियान वा–गमन प्रयोजन येषां तानि परियानिकानि यानकारकाभियोगिकपालकादिदेवकृतानि । ठाणा० ४४० ।

परियादिया–विदधिन पर्यायमतीता पर्यायातीता पर्याप्ता वा सामस्त्यगृहीता कर्मपुद्गलवत् । ठाणा० ६३ ।

परियान–तिर्यग्लोकादिवतरणादि । ठाणा० १४६ । देशान्तरगमनम् । ठाणा० ५२८ । विविधव्यतिकरपरिगमनम् । भग० ६६१ ।

परियायतकरभूमी–यावि तीर्थकरस्य केवलित्वकालस्त्वमाश्रीत्यान्तकरभूमिर्या सा । ज्ञाता० ११४ ।

परियाय–पर्याय अवस्था प्रव्रज्यादिलक्षणा । ठाणा० २०७ । पर्यायः–श्रामण्यं । आचा० २४३ । पर्यायः–प्रव्रज्याप्रतिपत्तिलक्षण । आव० २६६ । पर्याय –प्रव्रज्या सम्यक्त्वमितया वा पर्याय । आचा० २०२ ।

परियादइ–पर्याददाति सामस्त्येनोपादत्ते नियत्तादिकरोति । भग० २६१ ।

परियार–परिचार –प्रवीचार । प्रज्ञा० ५४१ । परिचारः–स्वकपरिवार । भग० ५०६ । परिचार–वृत्ति, खड्गादिकोशो वा । प्रश्न० १३ ।

परियारग–परिचरति सेवते स्त्रियमिति परिचारक । ठाणा० १०० ।

परियारण–सागारियसेवण । नि० चू० प्र० ११३ अ ।

परियारणय–शब्दादिविषयोपभोग । भग० ६०४ ।

परियारणा–पद्मायोग शब्दादिविषयोपभोग । प्रज्ञा० ५४४। परिचारणा–देवमैथुनसेवा । ठाणा० १०६ । परिचारणा–कामासेवा । ठाणा० १७३ । आसेवना । आचा० ३११ ।

परियारणासद्द–पुरिसेणित्थी परिभुज्जमाणा ज सद्द करेति नि० चू० प्र० ११२ आ ।

परियारसद्दो–पुरुषण स्त्रीभुज्यमानाय शब्द करोति स परियारशब्द । बृ० द्वि० ५७ [illegible] ।

परियारिया–पडिभुज्जमाणि । नि चू० प्र० १०६ आ ।

परियारेई–मैथुन सेवते । ठाणा० ६२ । परिचारयति–परिभुङ्क्ते । भग० १३२ ।

परियारेमाणे–परिचारयन्–कामक्रीडा कुर्वन् । भग० २७६ ।

परियाल–परिवार । भग० १६३ ।

परियावज्जण–पर्यापद्यते–कोपमायाति । पिण्ड० ६० । पर्यापदन पर्यापन्निरासेवेतियावत् । ठाणा० १७४ ।

परियावज्जिज्जा–पर्यापद्यत्–भवेत् । आचा० ४०१ ।

परियावज्जेज्ज–पर्यापद्येत जलरूपतया परिणमेत् । अनु० १६२ । पर्यापद्येत–विनश्येत् । भग० २३३ ।

परियावण–परिताप –पीडाकरणम् । प्रज्ञा० ४३५ ।

परियावणिय–परियापनिका च कालान्तर यावत् स्थिति-रियुत्थानपरियापनिक च तत्परिकथयतीति । ज्ञाता० १८६ ।

परियावणिया–परितापन परिताप –पीडाकरणमित्यर्थ, तस्मिन् भवा तेन वा निर्वृत्ता परितापनमेव वा पारितापनिकी । चतुर्थी क्रिया । प्रज्ञा० ४३५ ।

परियावण्ण–पर्यापन्नम् । आव० ७४२ । पर्यापन्नम् । आव० ७४३ । पर्यापन्न–विवर्णी भूतम् । व्य० द्वि० २४६ आ । जहा दहिए चेव पूयपरिणामेन ठिय । नि० चू० तृ० ७२ आ । परिष्ठानम् । बृ० द्वि० ६४ आ ।

परियावन्न–उवयारियमादो आवलिया तेसिं मोत्तिगादि आवलिया एय पुच्छिऊण परिट्ठावणाए गतो एतदेव परियावन्न । नि० चू० द्वि० १४ आ । विस्मृत–पर्यापन्न । बृ० तृ० ४७ अ । पर्यापन्न–नष्टम् । आचा० ३५२ । पर्यायापन्न –सूक्ष्मपर्यायमापन्न –भावसूक्ष्म । दश० १२२ ।

परियावन्नग–पर्यापन्न –व्यापिन । प्रज्ञा० ७४ ।

परियावसह–पव्वज्जापरियाए ठ्विआ तेसिं आवसहो परियावसहो । नि० चू० प्र० १८३ अ ।

परियावह–पर्यावसथ –मठ । आचा० ३६५ । पर्यावसथ–भिक्षुकादिमठ । आचा० ३४८ ।

परियावाए–परिवादाय दस्युरय पिशुनो वेत्येव मर्मोद्घट्टनाय । आचा० १६३ ।

परियाविज्ज–परितापयेत्–पीडामुत्पादयेत् । आचा० ४२८ ।

परियाविज्जति–परिताप्यते । आव० ३७१ । पर्यापद्यते । आव० ४०० ।

परियाविया-परितापिता-पीडिता । ७६६ ।
परियास-पर्यास-परिक्षेपः, परिभ्रमण वा। सूत्र० २२१ ।
परिरओ-परिरय -परिधि । उत्त० ६८५ ।
परिरब्भमाण-रूध्यमान । आव० ८१५ ।
परिरय-परिभ्रमणम् । बृ० प्र० १५९ आ। भीन्वारानु भ्रमणम् । बृ० द्वि० १८७ आ । परिरय-परिधि । सम० ११४ । मार्गान्तरेण गमनम् । बृ० द्वि० ६४ अ । परिरय -परिक्षेप । ज० प्र० २१ । परिरय-भ्रमणम् । ओघ० २० । परिरय -भ्रामक्य । ओघ० ५९ । परिरय-गिरिसरित्परिरय । परिहरणाया चतुर्थो भेद । आव० ५५२ । गिर्यादि । ओघ० २० ।
परिरयवुड्ढी-परिरयवृद्धि । सूर्य० ३८ ।
परिलितणिद्धो-परिलीयमानगृद्ध । प्रश्न० ५० ।
परिलित-परिलीयमाना अ तत आगत्य लय यान्ती । ज्ञाता० ५ । परिलित परिलीयमान-संश्लिष्यत । ज्ञाता० २७ ।
परिली-गुच्छाविशेषः । प्रश्न० ३२ ।
परिल्ल-परमम् । आव० ६०१ ।
परिवण-परिव दन-सस्तव-प्रशसा । आचा० २६ । परिव दन-परिसस्तव । आचा० १६९ ।
परिवच्छिय-परिक्षिप्त-परिगृहीत । ज्ञाता० २२१ । परिपक्षित-परिगृहीत । २१७ ।
परिवज्जियाण-परिवर्ज्यमान अवमणत्य । आचा०३०६।
परिवट्टण-परिवत्तन-पुनर्भाणपूर्वेणैव वत्तनम् । आव० ५७४ । परिवत्तन-द्विगुणत्रिगुणादिभेदभिन्नम् । आचा० १०० । पारवर्तन-पुन पुनभवनम् । प्रश्न० २२ ।
परिवट्टणा-परिवत्तना-परिवत्तन, अभ्यसन गुणनमिति वा । द२० ३२ ।
परिवट्टा-परमाणूना मीलनानि । भग० ५६८ ।
परिवट्टेति-पुणो पुणो परिवट्टति । नि० चू० प्र० ११६ आ ।
परिवत्य निणय । बृ० द्वि० ३ आ ।
परिवत्थिय-परिपक्षित-परिगृहीत-परिवृतम् । औप०६२।
परिवत्युणिद्दसो-भद्द त चेव भणति तुम जातिहीनो । नि० चू० प्र० २७७ आ ।
परिवयत-परिवदन्-निन्दन् । प्रश्न० ६४ ।
परिवयति- परिवदति-परि-समन्ताद्वदति-यथाऽय न भ्रियते नापि मस्तक ददाति यदि वा परिवदति-परिभवतोऽयुक्त भवति । आचा० १०५ । निन्दति, अवगायति परिभवति । आचा० १०५ ।
परिवसति- । ठाणा० २३० ।
परिवसइ-परिवासयति-आक्रोशति । आव० ४२८ ।
परिवसणा-जम्हा एगखेत्त चत्तारिमासा परिवसतित्ति तम्हा परिवसणा । नि० चू० प्र० ३३६ आ ।
परिवहइ-सवतो व्यते-कदयति । भग० १६६ ।
परिवाइणि-परिवादिनी-सप्ततन्त्री वीणा । जप्र० १०१ ।
परिवाइणी-परिवादिनी-सप्ततन्त्री वीणा । ओघ० २६६।
परिवाओ-परिवाद-कास्त्वा परदोषापादनम् । सूत्र० २६३ ।
परिवाग-परिपाक-परिपूर्ण पाक । प्रज्ञा० ३६५ ।
परिवाडी-परिपाटी-गृहपक्तिः । उत्त० ५६ । परिपाटि-पद्धति । सम० ४१ । परिपाटि-पद्धति । बृ० द्वि० ६ अ ।
परिवाद-अयसो-अगुणकित्तण । नि० चू० प्र० २७९ अ।
परिवादावशेषत्रयास्पृष्ट- । आचा० १०९।
परिवादिनी-सप्ततन्त्री वीणा । राज० ५० ।
परिवाय-परिवाद-निन्दा । औप० १०६ ।
परिवायओ- । आव० ४२२ ।
परिवायग-परिव्राजक पापवर्जक । द२० २६२ । नि० चू० प्र० १८६ अ ।
परिवार-परिवार-दासीकर्मकरादिक परिकरो वा, गृहा० देवृत्यादिक । सूत्र० ३०६ । कोश । सूत्र० २७९ ।
परिवारण-निराकरणम् । प्रश्न० २२ ।
परिवारणा-परिवारकरणम्, परिवारस्थानम् । ज० प्र० ३२८ ।
परिवारिए-परिवार-परिकर सञ्जातोऽस्येति परिवारित । उत्त० ३५१ ।
परिवारिय-परिवारित-समन्तता वेष्टितम् । जीवा० १६० ।
परिवाविय-द्विस्त्रिर्वा उत्पाट्य स्थानान्तरारोपणत परि-

वपनवतो दात्रिकृषिवत् । ठाणा० २७६ ।

परिवासियं- । बृ० प्र० ३० आ ।

परिवुसिए-पर्युषितः-संयमे उद्युक्त विहारी । अन्तप्रान्तभोजी । आचा० २४२ । पर्युषितः । आचा० ३७६ । पर्युषितः-संयमे व्यवस्थितः । आचा० २८० । पर्युषितः-व्यवस्थित इति । आचा० २४४ ।

परिवुसे-पर्युषिते वसे । नि० चू० प्र० २७४ अ ।

परिवूह-समवस्थानितततमवला । ज्ञाता० ३८ ।

परिवेढिओ-सर्वदिसि ठिहेसु दिसि विदिसासु विच्छिण्णठिहेसु परिवेढिए, दुग्गादिसु पंतोसु समंता परिट्ठियासु परिवेष्टितः । नि० चू० तृ० ४६ आ ।

परिवेढिय-पुरता पिट्ठतो पासेता ठिच्चा । नि० चू० प्र० १८४ आ ।

परिवेसतिया-परिवेषयन्तिका-भोजनपर्वे वेषणकारिका । ज्ञाता० ११७ ।

परिवेसति-परिवेषयति-भोजयति । ज्ञाता० ८६ ।

परिव्राजका-चरगा । नि० चू० तृ० ११ अ ।

परिव्वाओ-सव्वसो पावं परिवज्जतो । दश० चू० ३३ अ ।

परि-वायए-परिव्राजकः । ज्ञाता० १०५ । परिव्राजकः-कपिलमुनिसूनुः । प्रज्ञा० ४०५ ।

परिव्वायगा-गेरुया । नि० चू० द्वि० ६८ अ ।

परिशाटकरणं-करणस्य द्वितीयभेदः । आव० ४५८ ।

परिशिल्यमाना-अभ्यस्यमाना । नंदी० १०७ ।

परिषा-पारषद्-सदेवमनुजासुरा सभा । उत्त० ५१२ ।

परिसंकमाण-परिशङ्कमानः-अपायं विगणयन् । उत्त० २१७ ।

परिसंखाय-परिसङ्ख्याय-सर्वैः प्रकारैः ज्ञात्वा । दश० २६२ (?) ।

परिसंठिय-परिस्थित-स्वच्छीभूतम् । ओघ० १८४ ।

परिसंता-पाहुणगादि । नि० चू० तृ० ७३ आ ।

परिसविकर-परिस्वष्किनु ध्वोलं येषा ते तथा । ज्ञाता० २६ ।

परिसडइ-परिशटति-उपयुज्यते । आचा० ३५२ ।

परिसडिय-परिसटितः-पतितः । ज्ञाता० ११४ । परिसटित-कुष्ठाद्युपहताङ्गमिव विध्वस्तम् । प्रश्न० १३४ ।

परिसडियकंदाहारा- । निरय० २५ ।

परिसप्प-उरसा भुजाभ्यां वा परिसर्पंतीति परिसर्पः । प्रज्ञा० ४५ । उरसा भुजाभ्यां वा परिसर्पंतीति परिसर्पः, अहिनकुलादयः । जीवा० ३८ ।

परिसर-परिसरः । आव० ३६८ । सरभम् । आचा० ३३८ ।

परिसर्पं-पाठं क्षुद्रकुड्यम् । प्रश्न० १६१ ।

परिसर्प-क्षुद्रकुड्ये पन्थम् । आचा० ३३५ ।

परिसा-परिषद् । सूय० २ । परिषद्-परिवारविशेषः-यथा मातापितृपुत्रादिका अभ्यन्तरपरिषद् दासीदासमित्रादिका बाह्यपरिषदिति । सम० १२० । परिषद्-परिवारः । ठाणा० ११७ १२८ । पर्षद्-परिवारः । पन्न० ४६० ।

परिसाड-परिशाटः-उज्झनम् । आव० ५७६ ।

परिसाडइत्ता-परिशाटयित्वा-विनाशयित्वा । प्रज्ञा० ५०३ ।

परिसाडणा-परिः-समन्ताच्छटता पृथक् भवनामौदारिकादिपुद्गलानां यदात्मनस्तान्प्रति तत्च्छरीरविमोक्षात्मकं प्रयोजकभवनं सा परिशाटना । उत्त० १९८ ।

परिसाडी-गच्छतो यत्र धूल्यादि निपतति । ओघ० ११ । कुसाविवणसयारए परिभुज्जमाणे जस्स किंचि परिसडति सो परिसाडी । नि० चू० प्र० १६८ अ । परिशाटी । ओघ० १८२ ।

परिसामंत-पार्श्वतः । भग० ६०७ ।

परिसामियं-परिश्यामितः-कृष्णकृतः । ज्ञाता० २७ ।

परिसाविय-परिस्राव्य-निर्गाल्य । आचा० ३४७ ।

परिसिच्चेज्जा-परिषिञ्चेत्-आर्द्रीकुर्यात् । उत्त० ६० ।

परिसिट्ठं-परिशिष्ट-प्रभूतत्वाद् मुक्तोद्धरितम् । आचा० १२३ ।

परिसित्तग-उण्होदयेन दहिमट्टिया तिम्मगलिज्जति तं परिसत्तियं । नि० चू० प्र० २०३ आ ।

परिसित्तिय-परिषक्तपानकम् । बृ० प्र० २५३ अ ।

परिसिल्ल-सव्वस्स छविणासविणस्स परिसनिमित्त सगर करेति । नि० चू० तृ० २६ आ ।

परिसुक्कमुह-परिशुष्क-विगतनिष्ठीवनतयाऽनार्द्रतामुपगतं मुखमस्येति परिशुष्कमुखः । उत्त० ८६ ।

परिसूअं- । ओघ० ६७ ।
परिसेय-परिषेकः । ठाणा० ३३९ । परिषेकः-दुष्टव्रणाद्युपरि जलसिञ्चनम् । पिण्ड० ११ ।
परिसेवणापारंची-प्रतिसेवनापाराञ्चिकः । ठाणा० १६३ ।
परिसोसिय-परिशोषितः-नीरसीकृतः । ज्ञाता० ६५ । परि-समन्ताच्छोषितं-अपचितीकृतमांसशोषितं कृशीकृतमिति परिशोषितम् । उत्त० ३५८ ।
परिस्सूरम्- । जीवा० १३४ ।
परिस्संत-परिश्रान्तः । उत्त० २७७ । परिश्रान्तः-प्राघूर्णकादिः । आव० ७४६, आव० ५१३ ।
परिस्सम-परिश्रमम् । आव० २३७ ।
परिस्सवति-कहेति । नि० चू० तृ० १२८ आ ।
परिस्सवा-परिस्रवाः-कर्मनिर्जरास्पदानि । आचा० १८१ । परिस्रवाः-निर्जरकाः । आचा० १८२ ।
परिहए-परिहितं-निवसितम् । ज्ञाता० २१३ ।
परिहत्थ-(देश्यः)परिपूर्णम् । राज०४६ । परिहस्तः-दक्षः । प्रश्न० ६२ । परिहस्तः-दक्षः । ओघ० ४७ । पूर्णः । मर० । आलम्बनम् । मर० । युद्धनिपुणः । पउ० ६०-१५ ।
परिहरंत-परिहरन्-प्रतिसेवमानः । ओघ० २१६ । इयं सामयिकीपरिभाषा प्रतिसेवनार्थे वर्तते । ओघ० २१६ । प्रतिसेवयन् । ओघ० २१६ ।
परिहरइ-करोति । नि० चू० तृ० ८९ आ ।
परिहरणं-परिरयः । ओघ० २० ।
परिहरणदोस-परिहरणं-आसेवा स्वदर्शनस्थित्या लोकरूढ्या वा अनासेव्यस्य तदेव दोषः परिहरणदोषः, अथवा परिहरण-अनासेवन सम्भावनया सेव्यस्य वस्तुनस्तदेव तस्माद्वा दोषः परिहरणदोषः, अथवा वादीनोपन्यस्तस्य दूषणस्य असम्यक्परिहारो जात्युत्तरं परिहरणदोषः । ठाणा० ४९२ ।
परिहरणया-वस्त्रादेः शास्त्रीययाऽऽसेवनया । ठाणा० ४८६ ।
परिहरणा-आसेवा तयोपध्यादेरकल्पता । ठाणा० ३२० । परिभोगः । आव० ३२५ । सर्वप्रकारैर्वर्जना । प्रतिक्रमण तृतीय-अष्टभेदभिन्नं प्रतिक्रमणमेव (?) । परिभोगः । आव० ३२५ । परिभोगो । नि० चू० प्र० २३१ आ ।
परिहरणोवघाते-परिहरणा-आसेवा तयोपध्यादेरकल्पता, तयोपघेर्यया एकाकिना हिंडकसाधुना यदासेवितमुपकरणं तदुपहतं भवतीति समयव्यवस्था । ठाणा० ३२० ।
परिहरति-परिहरति-परिभुङ्क्ते । दश० १६६ । परिभोगपरिहारेण धारणापरिहारेण परिहरति । दश० २०२ । परिहरति-कुर्वतीत्यर्थः । भग० ६६८ । आचरति । नि० चू० प्र० १४० आ ।
परिहरित्तए-परिहर्तुं-आचरितुम् । बृ० द्वि० ८६ अ । परिहर्तुं-कर्तुम् । बृ० तृ० ३१ आ । परिहर्तुं-परिभोक्तुम् । बृ० द्वि० २०१ अ ।
परिहरित्तते-परिभोगः । ठाणा० १३८ । परिहर्तुं-परिभोक्तुम् । ठाणा० १३८ । परिहर्तुं-आसेवेतुम् । ठाणा० ३३८ ।
परिहरिय-परिहृत्य-निक्षिप्य । उत्त० ३५६ ।
परिहरियव्वं-परिहर्तव्यं-परिभोक्तव्यम् । प्रश्न० १५६ ।
परिहरियव्वं-परिभोक्तव्यम् । प्रश्न० ११२ ।
परिहरे-परिभुञ्जे । नि० चू० प्र० २३३ ।
परिहवंत-परिभवन्तः पार्श्वस्थादयः । व्य० प्र० ५४ आ ।
परिहवितता-पासत्थादी । नि० चू० तृ० ६४ ।
परिहा-परिखा उपरि विशाला अधः सङ्कुचिता । ब० प्र० ७६ । परिखा-अधःसङ्कीर्णोपरि विस्तीर्णा खातका । अनु० १५६ । खातिया । नि० चू० द्वि० ६९ आ ।
परिहाइ-परिहायइ-परिहीयते । आव० ४४३ ।
परिहाई-परिहीयते । ज्ञाता० १७१ ।
परिहाणी-परिहानि -सूत्रार्थविस्मरणम् । ओघ० ४८ ।
परिहायति-परिहायते । आव० ११० ।
परिहारंतर-परिहारान्तरम् । आव० ६७ ।
परिहार-परिहारः-तपोविशेषः । ठाणा० ३२४ । परिहारः-तपोविशेषः । आव० ७० । परिहारः-तपोविशेषः, अनेषणीयादेः परित्यागो वा । अनु० २२१ । परिहारः-पुरीषम् । ओघ० २१३ । तपोविशेषः । भग० ३५१ । परिहार-परिभोगः । भग० ६६८ । परिहरणं परिहारः-तपोविशेषः । प्रज्ञा० ६४ । परिहारः-वर्जनम् । व्य० प्र० ४५ अ । परिहारः-लौकिकलोकोत्तरभेदभिन्नः, परिहरणायाः पञ्चमो भेदः । आव० ५५२ । परिहारः-विशिष्टतपोरूपः । उत्त० ६६८ । परिहारः-स्थापना ।

बृ० द्वि० ७० आ । परिहरणं परिहारः-तपोविशेषः । विशे० ५५४ । धारणपरिभोगरूपम् । बृ० तृ० ३१ आ। परिहारः-पुरीषः । ओघ० १३५ । परिहारः-पुरीषम् । पिण्ड० २० । जो गिरि नदी वा परिहरतो जाति परिहारो । नि० चू० तृ० ८९ आ । परिभोगो । नि० चू० द्वि० ११८ आ। पुरीषम् । बृ० द्वि० १८१ आ। मासलघुकादि । बृ० द्वि० १७० अ । वर्जनं-वहणं । नि० चू० तृ० ८५ अ ।

परिहारविशुद्धिककल्प-कल्पविशेषः । विशे० १० ।

परिहारविशुद्धिकल्पिकः-साधुभेदविशेषः । भग० ४।

परिहारविसुद्धिय-परिहारः-तपोविशेषस्तेन विशुद्ध,अथवा परिहारः-अनेषणीयादेः परित्यागो विशेषेण शुद्धो यत्र तत्परिहारविशुद्धं तदेव परिहारविशुद्धिकम् । अनु० २२१। परिहारस्तपोविशेषः, तेन विशुद्ध परिहारविशुद्धम्, अथवा तकोऽन्यो परिहारो विशेषेण शुद्धो यत्र तत्परिहारविशुद्धम्, तदेव स्वार्थिकप्रत्ययोपादानात् परिहारविशुद्धिकम् । विशे० ५५७ ।

परिहारविसुद्धीयं-परिहरणं परिहारस्तपोविशेषः तेन कर्मनिर्जराकपा विशुद्धिर्यस्मिंश्चारित्रे परिहारविशुद्धिकम् । विशे० ५५४ । परिहारविशुद्धिकं । परिहरणं परिहारः तपोविशेषः तेन विशुद्धिर्यस्मिंस्तत् । आ० १७९ (?) ।

परिहारिका- । ठाणा० ३२४ ।

परिहारियकूल-गुरुगिलाणबालवुड्ढआदेसमादियाण जत्थ पाउग्गं लभति ते । नि० चू० प्र० २६४ आ ।

परिहित-परिहितः-निवसितः । सूर्य० २९२ । ज्ञाता० २७ ।

परिहिय-परिहितः-परिहितवान् । प्रज्ञा० ६१ ।

परिहिस्सामि-परिधास्यामि । आचा० २४४ ।

परिहेरगं-रूप्यवलयम् । औप० ५५ ।

त्त-परिमितः । बृ० प्र० ११६ । प्रत्येकवनस्पतिकायः । प्र० ७१ । परीत्तः-प्रत्येकशरीराः । अल्पसंसारी वा ण्यः । भग० २५७ ।

परासह-परीषहाः-क्षुत्पिपासादयः । आव० १३४ । परीषहः-परि-समन्तात् स्वहेतुभिरुदीरिता मार्गाच्यवन-निर्जरार्थं साध्वादिभिः सह्यत इति । उत्त० ७२ । उत्तराध्ययनेषु द्वितीयमध्ययनम् । सम० ६४ । परीषहः-उत्तराध्ययनेषु द्वितीयमध्ययनम् । उत्त० ६ । परीषहः-क्षुत्पिपासादिः । दश० ११८ । परिषह्यमाणं-निश्चल-चित्ततया धार्यमाणम् । उत्त० ८३ । परीषहः-अरति-परीषहः । भग० ८६ । परीषहाः-परीषहचमूर्मार्गाच्यवन-निर्जरार्थं परिषोढव्याः परीषहाः । बृ० प्र० २१९ अ ।

परीसहप्रभंगुरा-परीषहप्रभाञ्जिनः,परीषहैः सद्भिर्भङ्गुराः । आचा० २७५ ।

परीसहा-चमत्कारा, ग्हाविता । नि० चू० द्वि० ४३ आ । परीति-समन्तात् स्वहेतुभिरुदीरिता मार्गाच्यवन-निर्जरार्थं साध्वादिभिः सह्यन्त इति परीषहाः । भग० ३८९ । परीषहा क्षुदादयः । भग० २०१ । परीषहा-सम्यग्दर्शनादिमार्गाच्यवनार्थं ज्ञानावरणादिकर्मनिर्जरार्थं च परि-समन्तादापतन्तः क्षुत्पिपासादयो द्रव्यक्षेत्रकालभावा-पेक्षाः सोढव्या-सहितव्या इत्यर्थः । आव० ६५९ ।

परीसहोवसग्ग-परीषहाः-क्षुदादयस्त एवोपसर्गा-उपसर्ज-नात्-धर्मभ्रंशनात् परीषहोपसर्गाः, अथवा द्वाविंशति-परीषहाः तथा उपसर्गाः-दिव्यादयः । भग० १०१ ।

परूढपणयं-प्ररूढप्रणयम् । उत्त० २०७ ।

परूढण-प्ररूढ़ः । आव० २२५ । प्ररूहिता । आव० ३५३ । प्ररूढिता । उत्त० ३०२ ।

परूत्- । आचा० १२७ ।

परूवंति-प्रभेदादिकथनतः-प्ररूपयन्ति । ठाणा० १३६ । एवं 'सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः' "मिथ्यात्वा-विरतिप्रमादकषाययोगा बन्धहेतवः" "स्वरूपभावेन सदसती तत्त्वं-सामान्यविशेषात्मक"मित्यादिना प्रकारेण प्ररूपयन्ति। आचा० १७६ ।

परूवहुला-प्ररूप्य प्रभेदतः । ठाणा० ११६ ।

परूवग-परूपकः मूलकृतस्याख्याता । दश० ११४ ।

परूवण-प्ररूपणं-स्वरूपकथनम् । आव० ६१६ । प्ररूपणं-प्ररूपणाकारकमध्ययनम् । नंदी० ५४ । स्वरूपकथनम् । नि० चू० प्र० २४ अ ।

परूवणा-भासा विभासा अर्थ-व्याख्या इत्यर्थः । नि० चू० प्र० २१ आ । प्ररूपणा- एकैकभङ्गनिरूपणम् । बृ० द्वि० २१७ आ। पन्नवणा । नि० चू० प्र० १७ आ।

प्ररूपणा-विस्तारवतो व्याख्या । अनु० १७६ । प्ररूपणा-प्रदर्शना । उत्त० २३० । प्ररूपणा यथास्वं विनियोगः । आचा० ७ ।
परूविज्जंति-नामादीनामेव भेदाना सप्रपञ्चस्वरूपकथनेन पृथग्विभक्ताः ख्याप्यन्ते । ठाणा० २१२ ।
परूवियं-प्ररूपितं भेदानुभेदकथनेन । प्रश्न० ११३ ।
परूविया-प्ररूपिता-प्रसाधिता । आचा० ५८ ।
परूवेंति-प्ररूपयन्ति भेदकथनतः । भग० ९८ ।
परूवेइ-प्रतिसूत्रमर्थकथनेन । भग० ७११ । प्ररूपयति उपपत्तितः । जं० ५४० ।
परूवेज्ज उपपत्तिकथनतः । भग० ४३६ ।
परूवेंति-प्ररूपयति प्रतिसूत्रमर्थकथनेन । ठाणा० ५०२ ।
परेण परं अत्थि-परेणापि परमस्ति-तीक्ष्णादपि तीक्ष्णतरमस्ति । आचा० १७४ ।
परेऽवं-परतरे । पिण्ड० ८२ ।
परोक्खं-अक्षस्य-आत्मनो द्रव्येन्द्रियाणि द्रव्यमनश्च पुद्गलमयत्वात् पराणि वर्तन्ते-पृथग्वर्तन्ते इत्यर्थः, तेभ्यो यदक्षस्य ज्ञानमुदयते तत्परोक्षम्, परैः-इन्द्रियादिभिः-सह उक्षः-सम्बन्धो विषयविषयिभावलक्षणो यस्मिन् ज्ञाने न तु साक्षादात्मनो, धूमादग्निज्ञानमिव तत्परोक्षम् । नन्दी० ७२ । परोक्षः-न जानाति । बृ० प्र० ८९ अ । परोक्ष-इन्द्रियमनोऽव्यवधानेनात्मनोऽर्थप्रत्यात्मसाक्षात्कारी, परैरुक्षा-सम्बन्धन-अव्यजनकभावलक्षणमस्येति-परोक्षम् । ठाणा० ५० ।
परोवदेस-परोपदेशः । आव० ८२२ ।
परोहड-गृहस्य पश्चाद्भागः । ओघ० १५२ ।
पज्जन्य-मेघविशेषः । जं० प्र० १७३ ।
पर्यङ्कः-शयनः । दश० ९१, २०४, २२८ । ठाणा० २९९ ।
पर्यङ्का-जिनप्रतिमानामिव या पद्मासनमिति रूढा । ठाणा० ३०२ ।
पर्यन्त-पार्श्वतः । बृ० प्र० ३१० अ ।
पर्ययः- । ठाणा० ३४८ ।
पर्यवगुणे-निर्भजना । आचा० ८६ ।
पर्यसचरक-अवमचरकः । उत्त० ६०६ ।
पर्यागलत्स्रोत- । आचा० २२० ।
पर्याणं-मिलानम् । ओघ० ७० । पर्याणम् । जं० प्र० ६ ।
पर्याणादिका- । ठाणा० २४० ।
पर्यापत्तिः-सम्मूर्च्छनम् । आचा० ५५ ।
पर्याप्ति-क्रियापरिसमाप्तिः । तत्त्वा० ८-१० । क्रियापरिसमाप्तिरात्मनः । तत्त्वा० ९-१२ ।
पर्याय-स्वभावः । ठाणा० ३७५ । पर्ययः । ठाणा० ३४८ । देशः प्रस्तावः अवसरः विभागः । विशे० ८३७ । पर्ययः । ठाणा० ३४८ ।
पर्यायगुण-द्रव्यस्यावस्थाविशेषः पर्यायः स एव गुणः पर्यायगुणः । आचा० ८६ ।
पर्यायागत-प्रव्रज्यापर्यायप्राप्तम् । (?)
पर्यायास्तिकः-नयविशेषः । सम० ४२ ।
पर्यालोचनं-अनुचिन्तनम् । आव० ५८९ ।
पर्यालोचयति-ईहते । आव० २९ ।
पर्याहार-निर्गमः । ठाणा० २९४ ।
पर्याहारप्रवेशः- । आचा० ३२९ ।
पर्युपासीनः-उपासनाकारकः । नन्दी० १६७ ।
पर्युपास्ति-सेवना । प्रज्ञा० ६० ।
पर्युषणाकल्पः-नियमवद्वस्तुमारभ्यः-ग्युनोदरताकरण १ विकृतिनवकपरित्यागः २, पीठफलकादिसंस्तारकादान ३ मुच्चारादिमात्रकसग्रहण ४, लोचकरण ५, शैक्षाप्रव्राजनं ६, प्राग्गृहीताना भस्मगडगलकादीना परित्यजनमितरेषां ग्रहण ७ द्विगुणवर्षोपग्रहोपकरणधरण ८ अभिनवोपकरणाग्रहण ९ स क्रोशयोजनात् परतो गमनवर्जन १० मित्यादिकः । ठाणा० ३१० ।
पर्युषितं-सन्निधिः । दश० १९८ ।
पर्व-ग्रन्थिः । प्रज्ञा० ३६ ।
पर्वणिः-पौर्णमास्याममावास्याया वा चन्द्रादित्ययोरुपराग करोति । सम० ३० । पर्वणी-कौमुदीप्रभृतिः अविकरागभूतम् । ज्ञाता० ८१ ।
पर्वत-चन्द्रगुप्तसहायकः । जं० प्र० २६३ ।
पर्वतविद्रुमर्य-अनेकपर्वतसघातः । व्य० (?) ।
पर्वमध्य-पन्तरूच्छयम् । आचा० ४०५ ।
पर्वाणि-अष्टम्यादितिथयः । आव० ८३५ ।

पर्शुरामः-जामदग्निसुतः । जीवा० १२१ ।
पलंजी-पलञ्जी-असारधान्यम् । उत्त० २६९ ।
पलंडु-कन्दविशेषः । उत्त० ६९१ । पलाण्डु-कन्दविशेषः । आव० १०१ ।
पलंडू-पलण्डूकन्दः, वनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ३७ ।
पलंब-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ । प्रलम्बं-तालफलादि । दश० १७६ । प्रलम्बः-इषल्लम्बमानः । ज० प्र० ११६ । प्रलम्बमानाञ्चलं गृहीतं । ओघ० ११० । प्रलम्बः-आलम्बः । भग० १७१ । त्रिपञ्चाशत्तममहाग्रहः । ठाणा० ७९ । प्रलम्बः-ईषल्लम्बमानः । प्रश्न० ८४ । प्रलम्बः-एकपञ्चाशत्तममहाग्रहः । ज० प्र० ५३५ । विषमग्रहणं च कोणं वा । ओघ० ११० । प्रलम्बः-फलम् । ठाणा० १८३ । प्रलम्ब-यष्टिपक्षग्रहणेन प्रत्युपेक्ष्यमाणवस्त्रकोणानां लम्बनम् । उत्त० ५४१ । प्रलम्बा-आप्रदोषता । सम० १५८ ।
पलंबजाय-पलंबजातं-फलसामान्यम् । आचा० ३४८ ।
पलंबमाण-प्रलम्बमानं-झुम्बमानम् । भग० ३१६ ।
पलंबवणमाला-प्रलम्बो-झुम्बनकं वनमाला-आभरणविशेषः । प्रलम्बवनमाला । आव० ५० ।
पलंबा-फला । नि० चू० प्र० ९२ आ ।
पल-कर्षचतुष्टयम् । अनु० १५१ ।
पलञ्जी- । आव० ८२३ ।
पलपमाण-पलप्रमाण. । आव० ४२७ ।
पलयं-प्रकारम् । दश० ४८ ।
पलल-पललं-तिलक्षोदः । पिण्ड० ७२ ।
पललिय-प्रललितः-प्रक्रीडितः । ज्ञाता० ६३ । प्रललित-ललितमेव "हस्तपादाङ्ग" इतिश्लोकोक्तलक्षणः । प्रश्न० १४० ।
पलवितं-प्रलपित-अनर्थभाषणम् । प्रश्न० २० ।
पलाइय-पलायित-पलायनं-कुतश्चित्नाशनम् । दश० १४१ ।
पलाई-राज्यान्तरे गतो भटः । बृ० द्वि० ८२ अ ।
पलाण-नष्टः । ओघ० १७२ ।
पलाविण-जे भडादिया रण्णो अणापुच्छते सपुत्तदार-घणादिया अवरज्जं गंतुकामो ते पलादिणो । नि० चू० द्वि० ११ अ ।
पलायंत-पलायमान- । आव० २८७ ।
पलाय-पलायितः । आव० १६६ ।
पलायण-पलायनं-कुतश्चित्नाशनम् । दश० १४१ ।
पलायति-नश्यति । नि० चू० प्र० १०२ अ । देशान्तरे गच्छति । नि० चू० प्र० ३७ अ ।
पलालं-प्रकृष्टा लाला यत्र तत्पलालम् । अनु० १४१ । कद्रवादीनाम् । प्रश्न० १२८ ।
पलालखेला-नि० चू० प्र० ३२७ अ ।
पलालपुंज-पलालपुञ्जः-मञ्चोपरिव्यवस्थितः । आचा० ३०६, ३०७ ।
पलाला- । सम० ३०७ ।
पलालुण्हा-पलालोष्मा । आव० ४१६ ।
पलाव-प्रलापः-जल्पः । प्रश्न० ७४ । प्रलापः-निरर्थकं वचनम् । ठाणा० ४०८ । प्रलापः-आलापः । सम० १२७ ।
पलाविज्जिहिति-प्लाविष्यते । ओघ० २१ ।
पलावियं-प्लावितम् । आव० ६३० । प्लावितम् । बृ० द्वि० २०९ अ ।
पलासं-कोमलं । नि० चू० प्र० ११८ आ । भवनवासीदेवस्य चैत्यवृक्षः । ठाणा० ४८७ । वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । पलाशः-वायव्यस्य पुमस्थानीयो देवः । भग० १६६, ५११ । पलाशः-किंशुकः । प्रज्ञा० ३१ । पलाशः-मंदरपर्वते दिग्हस्तिकूटनाम । ज० प्र० ३६१ । पलाशः-किंशुकः, भगवत्यामेकादशशतके तृतीयोद्देशकः । भग० ५११ । पलाशः-दलः । ज्ञाता० ६६ ।
पलिअंक-पर्यङ्कः । ज० प्र० ८५१ पर्यङ्कः-शयनासनम् । ज० प्र० १५८ ।
पलिअ-पलितं-पाण्डुरः । ज... । दश० ११... कर्म जुगुप्सितमनुष्ठानम् । ...चा० २४२ बृ० ६१६ । प्र...
पलिआम-ज पारयाए कत परियाये, स्वरूपकथनाद्दावि आम त पलिआम । नि० चू० द्वि० ११...
पलिउंचग-प्रतिकुञ्चकः स्वदोषप्रच्छादकतया । उत्त० ६९६ ।
पलिउंचंति-उत् प्रयोजनाभिधायिनः पृष्टाः सन्तोऽपह्नुवते नव वामुकाः । यथा वा तत्र वय नातऽ...ौ दृष्टेति ।

उत्त० ५५३।
पलिउचण–पलिकुञ्चन–परि–समन्तात् कुञ्चयन्ते–वक्रतामापाद्यन्ते क्रिया येन मायानुष्ठानेन तत्। माया। सूय० १७१।
पलिउचणा–परिकुञ्चन–अपराधस्य द्रव्यक्षेत्रकालभावाना गोपायनमन्यथा सतामन्यथा भणन परिकुञ्चना परिवञ्चना वा। ठाणा० २००।
पलिउचणापायच्छित्त–परिकुञ्चन–अपराधस्य द्रव्यक्षेत्र कालभावाना गोपायनमन्यथा सतामन्यथाभणन परिकुञ्चना-परिवञ्चना वा प्रायश्चित्तम्। ठाणा० १९९।
पलिउचयति–निह्नुवते, तदपि प्रमादस्खलितमाचार्यादि नाऽऽलोचनादिकेऽवसरे पृष्टा सन्तो मातृस्थानेनावर्णवाद-भयान्निह्नुवते। सूय० २३३।
पलिउछिअ–मनोज्ञ गोपित्वा। आचा० ३५५।
पलिउचुणया–प्रतिकुञ्चन सरलतया प्रवृत्तस्य वचनस्य खण्डनम्। भग० ५७३।
पलिउचे–मोहनीयस्य एकोनविंशतितमस्थानम्। आव० ६६१।
पलिउञ्छिय–परि–सम तात् योगिका परिज्ञानिन। भग० ३३०।
पलिओवम–पल्योपम। अनु० १८०। पल्योपमम् (?)। पल्येनोपमा येषु तानि पल्योपमानि असङ्ख्यातवर्षकोटाकोटीप्रमाणानि। ठाणा० ८६। पल्यवत्पल्यस्तेनोपमा यस्मिस्तत्पल्योपमम्। ठाणा० ९०। पल्योपम–काल मानविशेष। भग० २१०। पल्योपमम्। भग० २७५। ८८८। पल्येन–वक्ष्यमाणस्वरूपेणोपमा यस्य तत्पल्योपमम्। ज० प्र० ९२। पल्योपम–उद्धाराद्धा क्षेत्रभेदैस्त्रिधा, प्रत्येक बादरसूक्ष्मतया द्वधा, अङ्गुलमान वालसप्ताष्टखण्डतदसङ्ख्येयखण्डोद्धारात् – प्रतिसमयवर्षशत स्पृष्टोत्तरप्रदेशापहारै। अनु० १००।
पलिच्छिन्न परिच्छिन्न–यथास्वविषयग्रहण प्रतिनिरुद्ध। आचा० १९३। परिच्छिन्न–परिकारवस्त्रादिलक्षणं सूत्रा पोमयैश्च युक्त। व्य० द्वि० १ अ। प्रतिच्छन्न–आच्छादित.। ज्ञाता० ९६।
पलितमि–प्रदीप्ते–अत्याकुलीकृते। उत्त० ४५५।
पलित्त–पराभग्न। बृ० द्वि० ७२ अ। प्रकर्षेण दीप्त. प्रदीप्त। ज्ञाता० ६१। प्रकर्षेण ज्वलितम्। भग० १२१। प्रदीप्त। दश० ९२। पर्याप्त–प्रतिपूर्ण। जीवा० २६६। प्रदीप्तम्। आव० ६१।
पलित्तक–प्रदीप्तकं–प्रदीपकनम्। प्रश्न० ६०।
पलित्तजाला–प्रदीप्तज्वाला। प्रश्न० १४।
पलित्तनेह–पर्याप्त–प्रतिपूर्णः स्नेह तैलादिरूपो यस्य तत् पर्याप्तस्नेहम्। जीवा० २६६।
पलित्तपार्य–प्रलिप्तपादम्। आव० १३७।
पलित्तय–प्रदीप्तम्। उत्त० १०२।
पलिपासग–बधणा। नि० चू० द्वि० ५६ आ।
पलिबाहिर–परि–समन्तात् गुरोरवग्रहात् पुरत पृष्टतो वाऽस्थानात् सदा कायमृते बाह्यः स्यात्। आचा० २१५।
पलिभजण–पायम्मि पलिभजण। नि० चू०प्र० २४५ अ।
पलिभज्जह–प्रतिभज्यते। आव० ३०८।
पलिभाग–प्रतिभाग–प्रतिबिम्बम्। प्रज्ञा० ३०५। प्रति० भागः–साहश्यम्। भग० ८९७। प्रतिभाग–साहश्यम्। प्रज्ञा० ४९१। प्रतिरूपो भाव प्रतिभाग–प्रतिबिम्बम्। आव० ३३८।
पलिभेओ–खडाखडिकरण। नि० चू० प्र० २४४ आ।
पलिमथ–पलिमन्थ–कालक्षपण। ठाणा० ३४४। औपधिविशेष। प्रज्ञा० २३। पलिमन्थ–दोषविशेष। ओघ० १७०। पलिमन्थ–विघ्न। सूत्र० ६४। सजमो मथिज्जति जेण सो। नि० चू० प्र० १९६ आ। पलिमन्थ–विलोडन विघातश्च। सूत्र० ४२५। विघ्न। ठाणा० ८। परिमन्थ–स्वाध्यायादिक्षति। उत्त० ५९८। पलिमन्थ–दोषविशेष। ओघ० ४९। पलि-मन्थ–दोषविशेष। ओघ० १०५।
पलिमथए–बध्नीयात्। उत्त० ३११।
पलिमथग–वृत्तचनक कालचनक। भग० २७४। धान्यविशेष। भग० ८०२।
पलिमथू–परिमन्थू–घातक। ठाणा० ३७३।
पलिमत्ता–गोमयस्र। व्य० प्र० १२१ अ।

पलियंक–गिहिनिसेज्जा । नि० चू० द्वि० ६५ अ । अङ्कः । नि० चू० द्वि० २५६ अ । पल्यङ्कः–शय्याविशेष. । नि० द्वि० २७० आ । पर्यङ्कः–मञ्चकादि । सम० ३६ । पर्यङ्कः आसनविशेषः । भग० १९१ । पर्यङ्कः–विशिष्टशय्या । भग० २४६ । पर्यङ्कः । दश० ११७ । आसनविशेषः । ठाणा० २९९ ।

पलियंकणिसण्ण–पल्यङ्कनिषण्णः–पर्यङ्कासननिषण्णः । जीवा० २२८ ।

पलियंतं–पल्योपमान्तं–पल्योपमस्यान्तः मध्ये वर्तते वत् परि–समन्तात् अन्तोऽस्येति पर्यन्तं–सान्तमिति । सूत्र० ५७ ।

पलियंतकर–पर्यन्तं कर्मणा संसारस्य वा करोति तच्छोलश्चेति पर्यन्तकरः । आचा० १७१ ।

पलिय–अनुष्ठानम् । आचा० २५२ । पल्योपमम् । आव० ३६ । पलितं–कर्म्म । आचा० १८६ । पलितं–कर्म । आचा० २०३ । कर्म्म । आचा० ३०७ ।

पलियत्तणं–परावृत्तिम् । नि० चू० तृ० २७ अ ।

पलियस्सओ–परिपार्श्वतः । भग० २६९ ।

पलिसप्पइ–परिसर्प्पति परि–समन्ताद्गच्छति । भग० ७६३ ।

पलिहा–परिघा–अध उपरि समखातरूपा । औप० ३ ।

पलिहोच्छूढ–पर्यवक्षिप्तः–प्रसारितः । औप० १८ ।

पलीणा–प्रकर्षेण लीनाः लय–विनाश गताः प्रलीनाः । व्य० द्वि० ४४० आ ।

पलीवणग–प्रदीपनकः । आव० ७४२ । प्रदीपनकं–अग्निः । आव० ८२० ।

पलीवेइ–प्रदीपयति । आव० ५२ ।

पलेइ–प्रकर्षेण लीयते प्रलीयते–अनेकप्रकारे संसारं बम्भ्रमीति । सूत्र० २३५ ।

पलेमाण–प्रलीयमानः । आचा० १८० । प्रलीयमानः–मनोज्ञेन्द्रियार्थेषु पौन.पुन्येनैकेन्द्रियद्वीन्द्रियादिकां जाति–प्रकल्पयति संसाराविच्छित्ति विदधातीत्यर्थः । आचा० १८१ ।

पलोएंत–प्रलोकमानः । आव० १९६ ।

पलोएति–पलुति । नि० चू० द्वि० १९ आ ।

पलोक्कइ–प्रलोक्यते–प्रकर्षेण निश्चोयते । भग० २४९ ।

पलोट्टइ–प्रलोटति–परिवर्तते । भग० १०२ । प्रलोट्यते । आव० ६२१ ।

पलोठेति–विप्रतारयति । बृ० तृ० ८९ आ ।

पलोयए–प्रलोकयेत्–पर्यालोचयेत् । आचा० ४२९ ।

पलोयणा–रथवतोए पलि विधित्ताओ भणाति पलोइउं भणाति इतो इतो य पयत्थाहिति एस पलोयणा । नि० चू० प्र० १८५ आ ।

पल्लंक–पल्यङ्कः । आव० ५७८ ।

पल्लंघणं–प्रकृष्टं लङ्घनं–प्रलिङ्घनम् । भग० ९२५ । पौनःपुन्येनातिक्रमणं प्रलङ्घनम् । औप० ४२ । प्रलङ्घनम् । प्रज्ञा० ६१९ । प्रलङ्घनं अर्गलादेः । ठाणा० ४०९ । प्रलङ्घन–सामान्येन गमनम् । उत्त० ५११ ।

पल्ल–पल्य–वंशकटकादिकृतो धान्याधारविशेषः । ठाणा० १२४ । पल्यः–वंशादिमयो धान्याधारविशेषः । भग० २७४ । पल्यो–धान्याश्रयविशेषः । ज० प्र० ९५ । पल्यम् । अनु० १८० । पोट्टं । नि० चू० द्वि० १४७ आ । पल्लं–वंशकटकादिकृतो धान्याधारः । बृ० द्वि० १९८ आ ।

पल्लक–पल्लकः–लाटदेशे धान्याधारविशेषः । नंदी० ८८ ।

पल्लग–पल्यङ्कः–लाटदेशप्रसिद्धो वंशदलेन निर्मापितो धान्याधारकोष्ठकः । ज० प्र० ३०० । पल्लकः–लाटदेशे धान्यालयः । आव० ४१ ।

पल्लच्छिड्डुति–प्रस्तीर्यते–प्रच्छादयति । आव० ६२३ ।

पल्लट–पर्वतशिखराद् गण्डशैल इव स्वाश्रयाच्चलितम् । प्रश्न० १३४ ।

पल्लत्थ–पर्यस्त–निवेशितम् । विपा० ४९ ।

पल्लत्थय– । नि० चू० प्र० ७ अ ।

पल्लत्थिया–पर्यास्तिका प्रसिद्धा । उत्त० ८ ।

पल्लत्थेइ– । दश० चू० ४४ अ ।

पल्लय–पल्लकः–लाटदेशे धान्यधामः । आव० ७५ (?) ।

पल्ललं–पल्वलं–लहूवलम् । प्रश्न० १४ । पल्वलं–प्रल्हादनशीलः । भग० २३८ ।

पल्ललए–पल्वलं–आखतं सरांसि । प्रश्ना० ७२ ।

पल्लव–कोमल पत्रम् । प्रश्न० ९२ । किशलयम् । ज्ञाता०

३६ । पल्वल –प्रल्हादनशील । ज्ञाता० ६३ । पल्लव – जातपूर्णप्रथमपत्रभावरूपः । जं० प्र० ३२४ । पल्लव – अङ्कुश । सम० ६१ । शाखाभङ्ग । आचा ३४५।
पल्व –सञ्जातपरिपूर्णप्रथमपत्रभावरूप । जीवा० २२६।
पल्लवग–पर्यंयपरिमाण–अभिधेयादि तद्धर्मसङ्ख्यान यथा 'परित्ता तसा', पर्यंयशब्दस्य 'पल्लव'त्ति निर्देश, प्राकृतत्वात् पर्यङ्क.–पल्यङ्क इत्यादिवदिति, अथवा पल्लवा इव पल्लवा –अवयवास्तत्परिमाणम् । सम० ११३ ।
पल्लवग्राहिणी–पल्लवमात्रग्राहि । वृ० प्र० ५८ आ ।
पल्लवप्रविभक्तिक–विंशतितमनाट्यभेद । जं० प्र० ४१७।
पल्लवाङ्कुर–प्रवाल । प्रज्ञा० ३१ ।
पल्लि–ग्राम' । वृ० तृ० ७२ अ । गामो । नि० चू० प्र० ११५ अ ।
पल्ली–सन्निवेश । आव० ५७८। पल्यन्तेऽस्यां दुष्कृतिविधायिनो जना इति वृक्षगहनाद्याश्रित. प्रान्तजननिवास० उत्त० ६०५ ।
पल्लीण–प्रलीन –पश्चात् प्रकर्षेण लीन । भग० ६२४।
पल्लीपति– । ठाणा० २७० ।
पल्लोट्ट–प्रवृत्त–वत्स । ज्ञाता० २६ ।
पल्लोय– । द० (?) ।
पल्लोवम–पल्योपम–शीर्षप्रहेलोकस्य गणितस्य विषयोऽस्ति परमौपमिक कालपरिमाणम् । जीवा० ३४५ ।
पल्हगा– । आव० १४८ ।
पल्हत्थ–पयस्त–अधोमुखतया न्यस्तम् । भग० १८० । स्थापित । आव० ७०३ ।
पल्हत्थमुह–पयस्त–अधोमुखतया न्यस्त मुखम् । भग० १८० ।
पल्हत्थिय–पर्यस्तित–पर्यस्तीकृत सर्वतः निक्षिप्तम् । ज्ञाता० २१६ । भग० १६० । पर्यस्तम् । दश० ४४ ।
पल्हत्थिया–पर्यस्तिका । योगपट । वृ० द्वि० २५३ आ। पर्यस्तिका जानुजङ्घोपरिवस्त्रवेष्टनात्मिका । उत्त० ५४ ।
पल्हव–म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
पल्हवदेशज–पल्हविक । जं० प्र० १६१ ।
पल्हवि–प्रल्हत्ति । ठाणा० २३४ । प्रल्हत्ति–दुष्प्रतिलेखितदुष्प्रपञ्चके प्रथमो भेद । आव० ६५२ ।
पल्हविण–पल्हविक.–देशविशेष । ज्ञाता० ४१ ।
पल्हविय– । भग० ४६० ।
पल्हाओ–क्रोधादिपरितापोपशमात् प्रल्हादितः–आपन्नसुख. । आचा० १५० ।
पल्हायणभाव–प्रल्हादनभाव –चित्तप्रसत्तिरूपोऽभिप्राय. । उत्त० ५८४ ।
पल्होट्ठ–पल्हुठ–एकान्तेन विस्मृतम् । व्य० द्वि० ७७ आ ।
पवंच–प्रपञ्च– पर्याप्तकापर्याप्तकसुभगादिद्वन्द्वविकल्पः । आचा० १७० । प्रपञ्चः–ससार । सूत्र० १६५ । प्रपञ्च– विस्तार । प्रश्न० २२ । प्रपञ्च–उपहासवचनम् । वृ० द्वि० ६० आ । प्रपञ्च–प्रत्युपेक्षणमनुकरणम् । वृ० द्वि० १८० अ ।
पवंचए–उत्पत्प्रकार–कुर्वन्ति । ओघ० ८१ ।
पवंचण–प्रवञ्चन–विप्रतारणम् । प्रश्न० १७ ।
पवंचा–प्रपञ्चतेः–व्यक्तीकरोति प्रपञ्चयति वा, विस्तारयति लेखकामादि या सा प्रपञ्चा, प्रपञ्चयति वा–ससयति आरोग्यादिति प्रपञ्चा । ठाणा० ५१९ । इयत् प्रपञ्चा, जन्तो सप्तमी दशा । दश० ८ ।
पवंचेति–प्रवञ्चयते–मुखमर्कटिका करोति । उत्त० ५१ ।
पवए–प्लवक –उत्प्लवनकारी । भग० ६१८ ।
पवग–प्लवक -यो झम्पादिभिगर्तादिकमुत्प्लवते गर्तादिलङ्घनकारी, तरति नद्यादिक यो इति । जं० प्र० १२१ । प्लवक –य उत्प्लवते नद्यादिक वा तरतीति । औप० ३ । प्लवक –य उत्प्लुत्य गर्तादिक झम्पाभिर्लङ्घयति नद्यादिक–वा तरति स । अनु० ४६ । प्लवक –य उत्प्लवते नद्यादिकं वा तरति । प्रश्न० १४१ । प्रवकः– सुपर्णकुमार । प्रश्न० १३५ ।
पवगा–समुद्रादिसु जे तरंति ते पवगा । नि० चू० प्र० २७७ अ ।
पवट्टइ–प्रवर्त्तते । आव० ५५६ ।
पवडण–प्रपतनम् । ठाणा० ३२८ । थाणत्थो पडइ उप्पइत्ता जो पडइ । नि० चू० द्वि० ५२ अ । प्रपतन– भूमिप्राप्तं सवमात्रेर्वा पतनम् । वृ० तृ० २२६ भा । पतन–तिष्ठत एव गच्छतो वा यत्स्खलनम् । प्रज्ञा० ३२६।
पवडणता–प्रपतनता–प्रपतनया वा । ठाणा० २८० ।

पवडणया-प्रपतनता-न च प्रयत्नेन चङ्क्रम्यते तत्र दुःस्यते । आव० ४०५ । प्रपतना-वङ्कगतेश्चतुर्थो भेदः । प्रज्ञा० ३२८ ।

पवडुक-कटकम् । ओघ० ५२ ।

पवण-प्लवनं-मनाक् पृथुतरविक्रमगतिगमनम् । जीवा० १२२ । प्लवनं-मनाग् विक्रमवद् गमनम् । जं० प्र० ३८८ । प्लवनं-धावनम् । उत्त० १३२ । प्लवने-मनाक् पृथुतरविक्रममति गमने । राज० २२ ।

पवणसुय-पवनसुतः । पउ० ५०-१ ।

पवण्ण-प्रपन्नः । उत्त० २२० ।

पवतणनिण्हग-प्रवचनं-आगमं निह्नुवते-अलपत्यन्यथा प्ररूपयतीति प्रवचननिह्नवः । ठाणा० ४१० ।

पवत्ति-प्रयुक्ति-वार्त्ताम् । ज्ञाता० २१५ ।

पवत्त-'वृत्त-उत्क्षेपावस्थोतो विक्रान्त मनाग्भारेण प्रवर्तमानम् । जीवा० २४७ ।

पवत्तए-प्रवृत्तिः निर्गमो यस्य स तथा । जं० प्र० २१० ।

पवत्तण-प्रवर्त्तनं-प्रथमप्रारम्भः । बृ० द्वि० १६१ आ ।

पवत्तय-प्रवृत्तक-प्रथमसमारम्भादूर्ध्वमाक्षेपपूर्वकप्रवर्त्तमानम् । जीवा० १६४ ।

पवति-प्रवृत्ति.-तप संयमयोगेषु यो यत्र योग्यस्तं तत्र प्रवर्त्तति । असह च निवर्त्तयति गणचिन्तकः प्रवृत्ति.। प्रश्न० १२६ । प्रवर्ती प्रवर्त्तकः । प्रज्ञा० ३२७ ।

पवतिणी-पचविहसंयतीए पढमा । नि० चू० प्र० १३२ आ । प्रवर्त्तिनि-समस्तसाध्वीना नायका, आचार्यस्थानीया । व्य० प्र० १४१ ।

पवत्तिय-पवित्रक-ताम्रमयमङ्गुलीयकम् । ज्ञाता० १० । यथोचितप्रशस्तयोगेषु साधून् प्रवर्त्तयन्तीत्येवशीलः । व्य० प्र० १७१ आ । प्रवर्त्तित-प्रेरित । सम० ८२ । प्रवर्त्तितम्-प्ररूपितम् । उत्त० ४७५ ।

पवत्तिवाउ- । नि० चू० प्र० ३४१ अ ।

पवत्ती-प्रवर्त्तयति-साधूनाचार्योपदिष्टेषु वैयावृत्यादिष्विति प्रवर्त्ती । ठाणा० १४३, २४४ । प्रवृत्ति.-वार्त्ता । ओघ० ५६ ।

पवत्तीए-प्रवृत्तिक. । ज्ञाता० ३६ ।

पवनबाण-पवनबाणः-तथाविधपवनस्वरूपतया परिणत। जं० प्र० १२५ ।

पवय-प्लवकः । आव० ४२७ । प्लवकः । नंदी० १६१ ।

पवयण-प्रवचनं-द्वादशाङ्गं जिनशासनम् । प्रश्न० २ । प्रवचनम्-श्रुतम् । आव० ३२६ । प्रवचनम् । आ० (?) ४८६ । प्रवचनम्-द्वादशाङ्गं सूत्रार्थतदुभयरूपम् । आव० ५१० । प्रवचनं-तीर्थम् । आव० ३२५ । प्रकर्षेणोच्यतेऽभिधेयमनेनेति प्रवचनं-आगमः । भग० ७६३ । प्रवचन-आगमः । भग० ६१ । प्रवचनं-तीर्थम् । बृ० प्र० १६६ आ । प्रकृष्टं-प्रशस्तं प्रगत वा वचनं-आगम.-प्रवचनं द्वादशाङ्गः तदाधारो वा सङ्घः । ठाणा० ५१५ । प्रवचनं-श्रुतज्ञानम् । ज्ञाता० १२२ । प्रवचनं-प्रोच्यतेऽनेन जीवादयः पदार्था इति प्रवचनम्। प्रशब्दस्याऽव्ययत्वेनाऽनेकार्थद्योतकत्वात् प्रगत जीवादिपदार्थव्यापक प्रधानं, प्रशस्तं आदौ वा वचन-प्रवचन द्वादशाङ्ग-गणिपिटकम् । चतुर्विधश्रीश्रमणसङ्घोऽपि प्रवचनमुच्यते. जीवादितत्त्व प्रवक्तीति प्रवचनम् । विशे० २ । प्रवचनम् । भग० ६६ । प्रवचन-सामान्यश्रुतज्ञानम् । आव० ८६ । प्रवचन-श्रुतज्ञान सङ्घो वा. विंशतिस्थानके तृतीयः । आव० ११६ । प्रवचनः-द्वादशाग.-तदाधारो वा सङ्घः । सम० १४ । प्रवचनं-आगमः । आव० ६१ । प्रवचन-द्वादशाङ्ग गणिपिटक सङ्घो वा । आव० ६८ । प्रवचन-प्रशस्तवचन-प्रधानवचन-प्रथमवचन वा । अनु० ३८ । प्रवचन-चतुर्वर्णसङ्घः । बृ० द्वि० १६८ आ । दुवालसग सघो । नि० चू० प्र० १०३ अ । प्रवचनं-प्रवचनमपि तीर्थम् । विशे० ५६१ ।

पवयणउब्भावणता-प्रवचनस्य-द्वादशाङ्गस्योद्भावन-प्रभावनं प्रावचनिकत्वधर्मकथावादादिलब्धिभिर्वर्णवादजननं प्रवचनोद्भावन तदेव प्रवचनोद्भावनता । ठाणा० ५१५ ।

पवयणकुसल-सूत्रार्थहेत्वादिप्रवचनावर्णवादिनिग्रहान्तगुणः । व्य० प्र० २३६ ।

पवयणगीयत्थ-प्रवचनगीतार्थः-उत्सारेण प्रवचनस्य गृहीतोऽर्थः । व्य० द्वि० ४१२ आ ।

पवयणपभावणया-प्रवचनप्रभावनता-यथाशक्त्या मार्गदेशना, विंशतितमस्थानकम् । आव० ११६ ।

पवयणभावणा-यथाशक्तिमार्गदेशनादिकया च प्रवचन-

प्रभावना । ज्ञाता० १२२ ।

पवयणमाऊ-प्रवचनमाता । आव० ७७८ ।

पवयणमाय-प्रवचनमातृ प्रवचनमात वा, उत्तराध्ययनस्य चतुर्विंशतितममध्ययनम् । उत्त० ५१३ ।

पवयणरहस्स-अपवादपद, छेदसुत्त । नि० चू० तृ० ८१ आ । प्रवचनरहस्य-अपवादपदम् । बृ० प्र० १११ अ ।

पवयणवच्छल्लया-प्रवचन-द्वादशाङ्ग तदाधारो वा सङ्घस्तस्य वत्सलता-हितकारिता प्रत्यनीकत्वादिनिरासेनेति प्रवचनवत्सलता । ठाणा० ५१५ ।

पवयणसार-प्रवचनसार -चारित्र । ज्ञाता० १६६ ।

पवर-प्रवर -सुभग । जीवा० २७६ ।

पवरकुन्दुरुक्क-प्रवरकुन्दुरुक्क-चीडाभिधान गन्धद्रव्यम् । सम० ६१ । प्रवरकुन्दुरुक्क -चीडाभिधानो गन्धद्रव्यविशेष । ज० प्र० ५१ ।

पवरगवल-प्रवरगवल-वरमहिषशृङ्गम् । ज्ञाता० २२२ ।

पवरधर-त्वरवर -अतिप्रधान । ज्ञाता० १२ ।

पवह-प्रवहे यत स्थानाद् नदी वोढु प्रवर्त्तते स प्रवह । ज० प्र० २९३ । प्रवह -मूल । ज० प्र० २९५ । प्रवह -ह्रदनिगम । ज० प्र० ३०९ ।

पवहण किच्च-प्लवनकृत्य-तरकाण्डम् । ज्ञाता० १९१ ।

पवहण-प्रवहण-वेगसरादि । ओप० ५९ । प्रवहण-यानम् । आव० ४२० ।

पवा-प्रपा-उदकदानस्थानम् । आचा० ३६६ । प्रपा-उदकदानस्थानम् । आचा० ३०७ । प्रपा-आगमनगृहम् । ठाणा० १५७ । भग० २३७ । प्रपा-जलदानस्थानम् । प्रश्न० ८ । प्रपा-जलदानस्थानम् । ओप० ४१ । प्रपा-जलदानस्थानम् । प्रश्न० १२६ । प्रपा-जलदानस्थानम् । ज० प्र० १४४ । प्रपा-जलस्थानम् । ज्ञाता० ७९ । गिम्हादिसु उदगदाण ठाणं । नि० चू० द्वि० ६९ आ ।

पवाए-प्रपात -प्रपतज्जलौघ । ज० प्र० २९ । प्रपात-गत्त । ज्ञाता० १९१ । प्रवाद -व्याज । सूत्र० ११९ । प्रपातो यत्र पवतात् पानीय पतति । बृ० द्वि० १०६ अ ।

पवाओ गर्त्ता । बृ० तृ० ५७ अ ।

पवात-प्रपात । बृ० द्वि ३१ भ ।

पवातखड्डा-प्रपातगर्त्ता । आव० ३७४ ।

पवाय-प्रपात-उत्तरोष्ठतलम् । ज० प्र० २३७ । प्रपात -पर्वतात्प्रपतज्जलसमूह । सम० ८५ । प्रपात -प्रपतज्जनसन्तान । सम० ४५ । प्रपात -गर्त्त । विपा० ५५ । प्रपातः भृगावो यत्र मुमूर्षवो जनः झम्पा ददति, अथवा प्रपात रात्रिघाटी. । ज० प्र० ६६ । प्रपात -भृगुर्यत्र जन काश्चित् कामना कृत्वा प्रपतति । ज० प्र० १२४ । प्रपात -गच्छज्जनस्खलनहेतु पाषाण भृगू वा । ज० प्र० २२३ । प्रवाद -प्रकर्षेण प्रतिवादनमस्मिन्निति । उत्त० ७३ । प्रपात -भृगु । ज्ञाता० ९९ । पवाद-सर्वज्ञोपदेशम् । आचा० २२७ । छिन्नटङ्कानदी प्रपात । भृगुपातादिक वा । व्य० प्र० ६१ आ । प्रवाद -प्रकृष्टो वाद प्रवाद -आचार्यपारम्पर्योपदेश -प्रवाद । आचा० २२७ ।

पवायए-प्रकर्षेण प्रधान आदो वा वाचक प्रवाचकः । आव० ६१ ।

पवायतड-प्रपाततट -भृगुतट । ज्ञाता० २९ ।

पवाया प्रवाता । आचा० ३२९ । प्रवाता-या ग्रीष्मकालेऽपराह्णे उपलेपनादिकरणेन घर्मं नाशयति । बृ० प्र० २९३ (?) ।

पवालकुर-प्रवाल -किसलीदल तस्याङ्कुरः प्रवालाङ्कुर । प्रज्ञा० ३६१ ।

पवाल-प्रवाल-विद्रुमम् । भग० १६३ । प्रवाल -पल्लवाङ्कुर । भग० ३०६ । प्रवाल -पल्लवाङ्कुर. । ज० प्र० २९, ३० । प्रवाल -पल्लवाङ्कुर । प्रज्ञा० ३१ । प्रवालम् । ज० प्र० १२२ । प्रवाल -पल्लव । ज० प्र० १६८ । प्रवाल-पल्लवाङ्कुर । ठाणा० ३४५ । प्रवाल-पृथिवीभेद । आचा० २९ । प्रवाल -शिलादलम् । प्रज्ञा० ३६२ । प्रवाल-विद्रुम । प्रज्ञा० २७ । प्रवाल -पल्लवाङ्कुरः । ओप० ७ । प्रवाल -ईषदुन्मीलितपत्रभावरूप । (?) । प्रवाल पल्लवम् । दश० १८५ । प्रवालक-विद्रुम । उत्त० ६-९ । प्रवाल-विद्रुम । जीवा० २३ । प्रवाल-विद्रुमम् । प्रश्न० ३८ । प्रवाल-पल्लवाङ्कुरम् । जीवा० १८८ । प्रवाल -पल्लवाङ्कुर । जीवा० १८७ । प्रवाल -रत्नविशेष, प्रवालाङ्कुर ।

जीवा० १९१। प्रवालः-ईषदुन्मीलितपत्रभाव । जीवा० २२०। प्रवाल -ईषदुन्मीलितपत्रभाव –पल्लव । जीवा० २६४।

पवालता-प्रवालता-नवाङ्कुरता । ठाणा० २६७।

पवालवण्ण-प्रवालवर्ण –विद्रुमवर्ण । ज्ञाता० २३०।

पवालियो परिणमति-प्रवालिन परिणमति-प्रवाल - पल्लवाङ्कुरस्तद्युक्ततया परिणमन्ति । सूय० १७२।

पवाह-प्रवाह –अनादिकालस ततिपतित । जीवा० २१७। प्रवाह –अनादिकालस-ततिपतित । ज० प्र० ६२।

पविइण्ण-प्रविकीर्ण –गमनागमनाभ्या व्याप्त । ओप० ४।

पविइन्न-प्रविकीर्ण –गमनागमनाभ्यां व्याप्त । ज्ञाता० ३।

पविकत्थइ-प्रविकत्थते-आत्मान श्लाघते । सम० ५४।

पविज्जआयति-प्रकर्षेण विद्युत कुर्वति । ज० प्र० ३८६।

पविज्जल-रुधिरपूयादिना पिच्छिल । सूत्र १३६।

पविज्जुयाति- । भग० ६६५।

पविट्ठ-प्रविष्ट –एककाल तद्भावेन परिणत । जीवा० ९८। प्रविष्ट व्यवस्थित । जीवा० १०५।

पविट्ठपुव्व-प्रविष्टपूर्व –परिणतपूर्व । जीवा० ९८।

पविणेति-प्रविनयति-क्षपयति । भग० १००।

पवितर-प्रवितर-स्फुटितम् । जीवा० १२२।

पवित्तय-पवित्रक-ताम्रमयाऽङ्गुलीयकम् । ओप० ९५। पवित्रक-अङ्गुलीयकम् । भग० ११३। पवित्रक-अङ्गुलीयकम् । ओप० ९३।

पवित्ता पवित्रा-अहिंसाया पञ्चत्रिंशत्तम नाम । प्रश्न० ९९।

पवित्ति-प्रवृत्ति । आव० ५१३।

पवित्तिवाउय-प्रवृत्तिव्यापृत –वार्ताव्यापारवान् वार्तानिवेदक इति । ओप० १३।

पवित्ती-प्रवृत्ति यथायोग वैयावृत्त्यादौ साधूना प्रवर्तक । आचा० ३५३।

पवित्थर-प्रविस्तार –धनधान्यादिविस्तार परिग्रहस्य विशतितम नाम । प्रश्न० ९२। प्रविस्तार –धनधान्यादिद्विपद-चतुष्पदादिविभूतिविस्तर । उपा० २।

पविद्ध-प्रवृद्ध-उपचाररहितम् । वृ० तृ० ११ अ।

पविद्धत्थ-प्रविध्वस्त-सर्वथा भस्मसाद्भूतम् । जीवा० १२२।

पविभत्त-प्रविभक्त-प्रतिनियतम् । प्रज्ञा० १२६।

पविभत्ती-प्रविभक्ति -प्रकर्षेण स्वरूपासम्मोहाभावलक्षणेन विभाग पृथक्तया । उत्त० ८३।

पवियक्खणा-प्रविचक्षणा, अभ्यासातिशयत क्रिया प्रति प्राविण्यव त । उत्त० ३२०।

पवियारणा-प्रविचारणा, प्रज्ञापनायाश्चतुस्त्रिंशत्तम पदम् । प्रज्ञा० ६।

पवियारियत-प्रविचारयत् । उत्त० ३८६।

पविरल-प्रविरल-लम्बमानम् । जीवा० २६८।

पविरलप्फुसिय-प्रविरला प्रस्पृष्टिका-विप्रुषो यत्र तनया । भग० ६६५।

पविरलफुसिय-प्रविरलस्पृष्ट-प्रविरलानि धनभावे कर्दमसम्भवात्प्रकर्षेण यावता रेणव स्थगिता भवन्ति तावन्मात्रेणोत्कर्षेण स्पृष्टानि-स्पर्शनानि यत्र वर्षे तत् प्रविरलस्पृष्टम् । जीवा० २४५।

पविरलसाहुसहिओ-प्रविरलसाधुसहित । आव० २९३।

पविलीण-प्रविलीन–नवनीतमिव सर्वथा गलितम् । जीवा० १२२।

पविरल्लिय-विस्तारवत् । प्रश्न० ९२।

पविसइ-प्रविशति-पविसइ । आचा० ३६५।

पविसमाणे-प्रविसन् । सूय० १२।

पविसारिय-प्रविसारितम् । दश० ९६।

पविसिणि-णिग्च्छति णिति । नि० चू० प्र० ५१ अ।

पविसियओ-प्रोषित । आव० ४२३।

पवीलए-तत उद्यमधीतागम परिणतार्थसद्भाव सन् प्रकर्षेण विकृष्टतपसा पीडयेत् प्रपीडयेत् । आचा० १९२।

पवीला-प्रपीडन-बहुपीडनम् । दश० १५३।

पवुट्ठदेव-प्रवृष्टो देव । आचा० ३८६।

पवेअए-प्रवेदयति-कथयति । दश० २६९।

पवेइआ-प्रकर्षेण प्रशस्ताऽऽदौ वा वेदिता प्रवेदिता । आचा० २५।

पवेइय-प्रवेदित –प्रकर्षेण स्वय साक्षात्कारित्वलक्षणेन ज्ञात । उत्त० ८१।

पवेइया-प्रवेदिता-केवलालोकेन प्रकर्षेण वेदिता प्रवेदिता विज्ञाता । दश १३७ ।
पवेईय-प्रवेदित-प्रतिपादितम् । आचा० १३४ ।
पवेतण-प्रवेदन-प्ररूपण फलकथनम् । बृ० तृ० २५ अ ।
पवेदण-प्रवेदन-पूरूकृतम् । बृ० द्वि० ६३ आ ।
पवेपति-प्रवेपते दन्तवीणादिसमन्वितं कम्पते । आचा० ३०६ ।
पवेस-प्रवेश-कुड्यस्थूलत्वमङ्गयोजनाम्युच्चमिति । ठाणा० २२७, २६४ । प्रवेश-निमज्जनं जलप्रवेशः । उत्त० ७११ । प्रवेश-उपपात । आचा० ६९ ।
पवेसण-नवमशतकस्यद्वात्रिंशोद्देशके गाङ्गेयाभिधानानगरकृतनरकादिगतप्रवचनविचार । भग० ३३६ ।
पवेसणए गत्यन्तरादुद्वृत्तस्य विजातीयगतौ जीवस्य प्रवेशनं, उत्पाद इत्यर्थ । भग० ४४२ ।
पवेसियव्वओ-प्रवेशित० । आव० ४०५ ।
पवेसत्ता-प्रवेशयित्वा नीत्वा । आव० ६६२ ।
पव्व-पर्व-मेखलादि द्वा पवतो वा । सूत्र० १४७ । पर्व जानुकूपरादि । उत्त० ८४ । पर्व-पक्ष । सूय० १५५ । प्रभव-पुत्र म । नाता० २३ । अमावास्या पौर्णमासी वा तदुपलक्षित पक्षोऽपि पर्व । ठाणा० ३७० । प्रव-कौमुदीप्रभृति । नाता० ७९ ।
पव्वइए-प्रव्रजित-पापान्निष्क्रान्त । दश० २६२ । प्रव्रज्य गृहान्निष्क्रामयम् । उत्त० ४०६ ।
पव्वइओ-प्रव्रजित-प्रकर्षेण-विषयाभिष्वङ्गादिपरिहाररूपेण व्रजितो-निष्क्रान्त । उत्त० ४४२ । प्रव्रजित । आव० ४३४ ।
पव्वइतो-पर्वत-द्रढदत्तराजस्य दासचेट । उत्त० १४८ ।
पव्वइय-प्रव्रजित-प्राप्तमाप्त । अनु० २४४ । प्रव्रजित-प्रगत-प्राप्त, प्रव्रजित-प्रव्रज्यां प्रतिपन्न । जं० प्र० १४२ । प्रव्रजित-विपुरवासुदेवपूर्वभव । आव० टी० ११३ ।
पव्वए-पर्वते । नि० चू० प्र० ६० आ ।
पव्वओ-उभयो देशाहित । नि० चू० तृ० २० अ ।
पव्वगो-भ्रमनारिपो । नि० चू० द्वि० ६९ आ । पर्वग-इक्षावादिविशेष । सूय० ३०७ । पर्वक-वाद्यविशेष । प्रश्न० १५९ । पर्वग-इक्षुप्रभृति । भग० ३०६ । पर्वग-इक्ष्वादि । जं० प्र० १७४ । पर्वग । प्रज्ञा० ३७ । पर्वग-इक्ष्वादि । जीवा० २६ । वनस्पतिविशेष । सूत्र० ३०७ ।
पव्वज्ज- । ज्ञाता० २०२ ।
पव्वज्जा-प्रव्रजन-गमन पापाद्विरमणव्यापारेष्विति प्रव्रज्या । ठाणा० १२६ । प्रव्रज्या । ठाणा० ४७३ ।
पव्वट्टण-पुणो पुणो पव्वट्टण । नि० चू० प्र० १६० आ ।
पव्वणी-पव्वणी-कार्तिक्यादि । भग० ४७३ ।
पव्वतओ-पर्वत-दासचेट । आव० ३४३ ।
पव्वतिंद-पर्वतेन्द्र । सूय० ७८ ।
पव्वतियग-पर्वत्रिकम् । आव० २१० ।
पव्वदेसकाल-पर्वदेशकाल । आव० १४६ ।
पव्वपेच्छतिणो-काश्यपगोत्रभेद । ठाणा० ३९० ।
पव्वबीय-पर्वबीज-इक्ष्वादि । सूत्र० ३५० ।
पव्वय-पर्वत-तापसभेद । आव० ६७३ । पर्वत । जं० प्र० ४२९ । तृणविशेष । प्रज्ञा० ३३ । पर्वत । भग० १७० । पर्वता पर्वतनात्-उत्सवविस्तारणात्पर्वता-क्रीडापर्वता उज्जयन्तवैभारादि । भग० ३०६ । पर्वत-क्रीडापर्वत । जं० प्र० १६८ । पर्वत-गुरुगिरि । जं० प्र० ६६ । पर्वग-इक्ष्वादि । उत्त० ६९२ । पर्वत-तितिक्षोदाहरण द्वितीयो दासचेट । आव० ७०२ । पर्वत-मथुराया राजा आव० ३४४ ।
पव्वयकडग-पर्वतक क मनु । प्रश्न० ६६ ।
पव्वयगिह-पर्वतगृह-पर्वतगुह । आचा० ३६२ ।
पव्वयमह-पर्वतमह । जीवा० २८१ । पर्वतमहोत्सव । नाता० ३६ ।
पव्वयय-द्वितीयवासुदेवपूर्वभव । सम० १५३ ।
पव्वयराया-पर्वतराज-मेरु । जीवा० ३४७ ।
पव्वयविदुग्ग पर्वतदुर्ग-पर्वतसमुदाय । भग० ९२ । सूत्र० ३०३ ।
पव्वया-पर्वता-पर्वाणि म पर्वभ्यो जाता । उत्त० ६६२ ।
पव्वराहू-पर्वणि-पौर्णमास्यां अमावास्यायां वा चन्द्रमय सूर्यस्य वा उपराग करोति स पर्वराहु । सूत्र०

२९० । पव्वराहुः-यः कदाचित्कस्मात्समागत्य निजविमानेन चन्द्रविमानं सूर्यविमानं वाऽन्तरितं करोति । जीवा० ३३९ । पर्वराहुः । भग० ५७६ ।

पव्वहइ-प्रव्यथते-प्रकृष्टव्यथामिवोत्पादयति । भग०१६६ ।

पव्वहणा-प्रव्यथना-भयोत्पादनम् । ओघ० १०३ ।

पव्वहेज्ज-प्रव्यथते-बाधते अन्तर्भूतकारितार्थत्वाद्वा प्रवाहयेत् । ठाणा० ३०१ । प्रव्यथेत-ग्रामाच्चालयेच्छिक्कापयेत् कश्चित् उदकों वा आगच्छति ततो नश्येदिति । ठाणा० ३१० ।

पव्वा-लोकपालस्य तृतीया परसद् । ठाणा० १२७ ।

पव्वाओ-पर्वाणि-आनुकूर्ण्यादीनि । उत्त० २५१ ।

पव्वाण-प्रम्लान-मलक् शुष्कम् । ओघ० १७० ।

पव्वाय-प्रम्लानः-अर्धशुष्कः । पिण्ड० १६ । प्रम्लानं-म्लानवृन्तम् । बृ० प्र० १७६ आ ।

पव्वायचिक्खल-प्रवातकर्दमः । ओघ० ७३ ।

पव्वायण-प्रव्राजन-रजोहरणादिवेषदानेन संयमस्वीकरणम् । भग० १२२ ।

पव्वायणा-प्रव्राजना । दश० ३१ ।

पव्वायणायरिओ-प्रव्राजनाचार्यः-आचार्यविशेषः । दश० ३१ ।

पव्वायणायरिए प्रव्राजनाचार्यः । ठाणा० २३३ ।

पव्वावणा-पव्वावणिआऽऽभिक्खा पव्वावणा । नि० चू० द्वि० ४६ आ ।

पव्वाविताए-प्रव्राजयितुं रजोहरणादिदानेन । ठाणा० ५६ ।

पव्वाहा-प्रवाहा-अपकृष्यमाणप्रकर्षवन्ति उदकबहुलानि । भग० १६६ ।

पविद्धं-प्रविद्ध-वन्दनक ददेव नश्यति, कृति कर्मणि तृतीयो दोषः । आव० ५४३ ।

पविहृति-गगरिसेण विहि विवति । नि० चू० प्र० २५६ आ ।

पव्वीसग-पव्वीसकं वाद्यविशेषः । प्रश्न० ७० ।

पव्वोणोए-अमोग्गतिता, सम्मुखगमनम् । नि० चू० प्र० प्र० २८५ आ ।

पशवः-पश्यन्ति प्रसूयन्ते वा । सम० ६२ ।

पश्चात्कर्तुं-पराजेतुम् । नंदी० १२० ।

पश्चात्तापकृत्-पश्चादनुतापकः । उत्त० ३४० ।

पश्चानुपूर्वी-गणनानुपूर्व्या द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४ ।

पश्चिम-अधिक्षेपः । नंदी० २१ ।

पश्चिमरुचक-दिक्कुमारिवास्तव्यपर्वतः । ज्ञाता० १२७ ।

पसंग-प्रसङ्गः-अनुष्ठानम् । आचा० ६६ । प्रसङ्गः-आसेवनः । ओघ० १६२ । प्रसङ्गो-अवशस्यानिष्टप्राप्तिः । नि० चू० प्र० ७५ अ । प्रसङ्गः-परम्परा । बृ० द्वि० १२३ आ । प्रसङ्गः-भूयः कारापणम् । बृ० द्वि० १६३ आ । प्रसङ्गः-अभ्यासः । आव० ४२६ । प्रसङ्गः-आसेवनारूपः । सम० ४६ । प्रसङ्गः-तथाविधासक्तिरूपः । उत्त० ६१७ । प्रसङ्गः-अभ्यासः । नंदी० १६४ । प्रसङ्गः-कामेषु प्रसजनमभिषङ्गः, अब्रह्मण एकोनविंशतमं नाम । प्रश्न० ६६ ।

पसंत-प्रशान्त-सर्वथाऽसहिष्णु । जं० प्र० ३८६ । प्रशान्तः बहिर्वृत्त्या । भग० ४६०, ६२४ । प्रशान्तः-प्रशाम्यति क्रोधादिजनितौत्सुक्यरहितो भवत्यनेनेति, परमगुरुवचःश्रवणादिहेतुसमुल्लसित उपशमप्रकर्षरसः । अनु० १३५ । प्रशान्तः-क्रोधादिदोषपरिहारात् । अनु० १४० । प्रस्वान्तः-प्रकृष्टचित्तः । जं० प्र० १४६ । प्रशान्तः । औप० ३५ ।

पसंतजीवी-प्रशान्तजीवी बहिर्वृत्त्यपेक्षया । प्रश्न० १०६ ।

पसंते-पसन्ते-कषायोदयस्य विफलीकरणात् । ज्ञाता० १०३ ।

पसंधण-पसन्धनं-सातत्येन प्रवर्त्तनम् । पिण्ड० १३३ ।

पसंस-प्रशस्य-प्रशस्यते सर्वैरप्यविगानेनाश्रियत इति लोभः । सूत्र० ६६ ।

पसंसइ-प्रशंसति-स्तौति-बहुमन्यते । आव० ५८७ ।

०ससा-प्रशंसा-वन्दनं-संस्तवः । आचा० ७६ । प्रशसन-प्रशसा स्तुतिः । आव० ८१६ ।

पसंसिए प्रशंसितः-स्तुतः । आचा० १२८ ।

पसइओ-प्रसृति-नावाकारतया व्यवस्थापिता प्राञ्जलकरतलरूपा । जं० प्र० २४४ ।

पसई-द्वे असृती प्रसृतिः । ज्ञाता० ११६ । प्रसृतिः-नावाकारतया व्यवस्थापितप्राञ्जलकरतलरूपा । अनु० १५२ ।

पसज्जणा-प्रसजना-प्रायश्चित्तवृद्धिः । बृ० द्वि० ६ आ ।

पसज्झ–प्रसह्य–प्रकटमेव । सूत्र० ६६ । प्रसह्य–धर्मनिरपेक्षतया प्रकटम् । दश० २७७ ।
पसढ–प्रसह्य–अनेकदिवसस्थापनेन प्रकटम् । दश० १७६ । प्रकर्षेण शठ प्रशठ । सूत्र० ३६४ ।
पसण्ण–प्रसन्न –द्राक्षादिद्रव्यजन्या मन प्रसत्तिहेतुरिति । विपा० ४६ । प्रसन्न –सुराभेद । ज्ञाता० २०६ ।
पसण्णकित्तीण–प्रसन्नकीर्त्ति । पज्ज० ५०–१६ ।
पसण्णचंद– । नि० चू० तृ० २३ आ ।
पसत्ता–प्रशास्ता–बुद्धयुपजीवीमन्त्रिप्रभृति । सूत्र० २७८ ।
पसत्थ–प्रशस्त–उचितसेवनया हितम् । जीवा० ४ । प्रशस्त–शोभनम् । जीवा० २०७ । प्रशस्तम् । आ० ३५५ (?) । प्रशस्त–सामायिकस्य तृतीयपर्याय । आव० ४७४ । प्रशस्त –प्रशसास्पदीभूत । जीवा० २२६ ।
पसत्थदमसासण–प्रशस्तदमशासन –प्रशस्त –प्रशसास्पदो दमश्च–उपशम शासन च सर्वज्ञागमात्मक यस्य स । उत्त० ४६५ ।
पसत्थनिज्जराए–प्रशस्तनिर्जराक –कल्याणानुब धनिर्जर । भग० २५१ ।
पसत्थर–प्रकर्षेण शास्ता प्रशस्ता स धर्मपाठकादिलक्षणम् । आव० ५१६ ।
पसत्थाइ प्रशस्तानि–प्रशंसितानि शुभचिन्तानि । ठाणा० २६७ ।
पसत्थार–प्रशस्तार–धर्मशास्त्रपाठक । औप० २७ । प्रशास्ता–अनुशासको मर्यादाकारी सभानायक सभ्यो वा । ठाणा० ४६२ । प्रशास्ता–लेखाचार्यादि धर्मशास्त्रपाठक । ठाणा० १२६ । प्रशास्ता–धर्मोपदेशक । ठाणा० ५१६ । लेखाचार्य भर्त्ता वा । आव० ६६३ ।
पसत्थारथेरा–प्रशासति–शिक्षयन्ति ये ते प्रशास्तार–धर्मोपदेशकास्ते च ते स्थिरीकरणात् स्थविराश्चेति प्रशास्तृस्थविरा । ठाणा० ५१६ ।
पसत्थारदोस–प्रशास्ता–अनुशासको–मर्यादाकारी सभानायक सभ्यो वा तस्माद् द्विष्टाद्दुष्टाद्वा दोष प्रतिवादिनो जयदानलक्षणो विस्मृतप्रमेयप्रतिवादिन प्रमेयस्मारणादिलक्षणो वा प्रशास्तृदोष । ठाणा० ४९२ ।
पसन्न–प्रसन्ना–सुराविशेषम् । उपा० ४६ । प्रसन्ना–सुराविशेष । ज० प्र० १०० । प्रसन्न–परिणतम् । दश० २०७ । प्रसन्ना–सुराविशेष. । जीवा० २६५ । प्रसन्न–विकाररहितम् । उत्त० ४४२ ।
पसन्नचंद–प्रसन्नचन्द्र –उत्कृष्टवाह्यकरणवत सप्तमनरकप्रायोग्यकर्मबन्धक: । आव० ५२६ । प्रसन्नचन्द्र –द्रव्यव्युत्सर्गोदाहरणे क्षितिप्रतिष्ठितनगरे राजा । आव० ४८७ ।
पसम–प्रशम । आव० ५६१ । प्रकर्षेण शम: प्रशम – खेद स्वपरसमयतत्त्वाधिगमरूप । आव० ५६१ ।
पसमथेज्जाइगुणगणोवेओ–प्रश(श)मस्थैर्यादिगुणगणोपेत –प्रशम –स्वपरसमयतत्त्वाधिगमरूप खेद स्थैर्यं जिनशासने निष्प्रकम्पता प्रभावनादिक च त एव गुणास्तेषां गण–समूहस्तेनोपेता–युक्तो य स । अथवा प्रशमादिगुणगण प्रशमसंवेगनिर्वेदानुकम्पास्तिक्याभिव्यक्तिलक्षण । आव० ५६१ ।
पसय–पसय –आटविको द्विखुरश्चतुष्पदविशेष । अनु० ३६ । प्रसय –द्विखुर आटव्यपशुविशेष । प्रश्न० ७ । पसय –आटव्यो द्विखुरश्चतुष्पदविशेष । भग० ३४५ । प्रसय –द्विखुर आटव्यपशुविशेष । ज० प्र० १२४ । पसय–आटव्यचतुष्पदविशेष । ज्ञाता० ६३ ।
पसर–प्रसरम् । ओघ० १४८ । प्रसर –विस्तार । प्रश्न० ७६ ।
पसव–प्रसव –पुष्पादिजन्म । ज्ञाता० ७६ ।
पसवई–प्रसूते–निवर्त्तयति । दश० १८७ ।
पसवसरित्थ–पशुसदृश । पउ० २८, १४ ।
पसाय–प्रसाद –शुभस्वरूपता । विशे० १२४५ ।
पसायट्ठी–प्रसादार्थी–गुरुपरितोषाभिलाषी । उत्त० ५५ ।
पसायपेहिख–प्रसादप्रेक्षी–प्रसाद प्रति मु प्रसादेक्षी–प्रसादं कदाचिदमी कुर्वीरन् इत्येवं प्रेक्षितुं शीलमस्येति । उत्त० ५५ ।
पसारति–मन्नयति । व्य० प्र० २७६ ।
पसार–पर्यालोच । ज० मा० था० ४७५ ।
पसारण–प्रसारण–अज्ञाना विशेष । आव० ५७४ ।
पसारिय–प्रसारित –विस्तारीकृत । उत्त० ३६३ । प्रसारित–प्रावित्तकरणम् । दश० १४१ ।
पसारेज्जा–प्रसारयेत् । आव० ८५३ ।
पसासेमाणे–प्रशासयन्–पालयन् । ज्ञाता० ६ ।

पसाह-प्रवाह -शाखाविनिर्गतप्रवाह । जं० प्र० ३२४ ।
पसाहण-प्रसाधनम् । आव० ५५५ । प्रसाधन-मण्डनम् । ज्ञाता० ३६, ६३ ।
पसाहणघरग-प्रसाधनगृहक-यत्रागत्य स्व परं च मण्डयति । जीवा० २०० । प्रसाधनगृहक-यत्रागत्य स्व परं च मण्डयति । जं० प्र० ४५ ।
पसाहन-प्रसाधन-मण्डनम् । ज्ञाता० ४३ ।
पसाहि-प्रसाधि-प्रतिपालय । उत्त० ३८६ ।
पसाहिउ-प्रसाध्य-प्रगुणम् । आव० ७०३ ।
पसाहिए प्रसाधित -संस्कृत । उत्त० ४६३ ।
पसाहिता-प्रसाध्य वशीकृत्य । उत्त० ४४८ ।
पसिअ-प्रसित -प्रबर्येण बद्ध । जं० प्र० २११ ।
पसिढिल प्रशिथिल दृढम् । ओघ० ११० । प्रशिथिल-दोषो यदर्द्धमनिरायत वा वस्त्र गृह्यते । उत्त० ५४१ । प्रशिथिल-अदृढम् । ओघ० ११० ।
पसिण-प्रश्न-आदर्शप्रश्नादि । सूत्र० १८१ । प्रश्न । आव० ७६३ । प्रश्न । भग० ११६ । प्रश्न-शिष्यपृष्टस्यार्थस्य प्रतिपादनरूप । जं० प्र० ५४१ । प्रश्न-अङ्गुष्ठस्वप्नप्रश्नादि । सू० तू० ३३ अ । प्रश्नं पृच्छयमानत्वात् । ज्ञाता० ११० । प्रश्न -अङ्गुष्ठकुड्यप्रश्नादि । ठाणा० ३०१ ।
पसिणवागरण-प्रश्नव्याकरणम् । उपा० ३६ । प्रश्नव्याकरण-प्रश्नोत्तरम् । ज्ञाता० ११० ।
पसिणसय-प्रश्नशत-या विद्या मन्त्रो वा विधिना जप्यमान पृष्टा एव सत शुभाशुभं कथयति ते प्रश्ना तेषामष्टोत्तर शतम् । नदी० २३४ ।
पसिणाइ-प्रश्नविद्या । ठाणा० ५१२ ।
पसिणापसिण-प्रश्नाप्रश्न स्वप्नविद्यादि । भग० ५१ । प्रश्नाप्रश्न स्वप्नविद्यादि । प्रज्ञा० ४०६ । प्रश्नाप्रश्न-पृच्छतोऽपृच्छतो वा शुभाशुभकथनम् । नदी० २३४ । प्रश्नप्रश्न- पसिणापसिण सुविण विज्जासिद्ध कहेइ अन्नस्स । अहवा आइंखिणिया घटियसिट्ठ परिकहेइ ।' बृ० प्र० २१५ आ । सुविणयविज्जाकहिय कथितस्स पसिणापसिण भवति । नि० चू० द्वि ८५ अ ।
पसिद्ध-प्रसिद्ध-प्रख्यातम् । प्रश्न० ११३ । प्रसिद्धि-आपत्कल्पपरिहाररूपा । आव० ३७७ ।
पसिमा-अबकलाइ । नि० चू० द्वि० ६० अ ।
पसु-पशु-ग्राम्यः । सम० ६२ । पसु -छगलक । अनु० ३६ । मण्डल । नि० चू० द्वि० ८६ अ ।
पसुधम्म-पशुधर्म -मातादिगमनलक्षण । दश० २२ ।
पसुपाली-पशुपाली । आव० ५१८ ।
पसुया-द्विखुरविशेष । प्रज्ञा० ४५ ।
पसुवह-पशुवध । आव० ६५१ ।
पसू पशु -अश्वादिक । उत्त० १८८ ।
पसूअ-प्रसूत -निर्गतशीपक । दश० २१६ ।
पसूई-प्रसूति -पालिररनम् । आव० ४३५ ।
पसूति-प्रसूति -नखादिविदारणऽपि चेतनया असंविति स्तद्रूप । ओघ० १६३ ।
पसूया-प्रसूता-कणिशाना पत्रगर्भेभ्यो विनिर्गमात् । ज्ञाता० ११६ ।
पसेढि-श्रेणर्या विनिर्गताऽन्याश्रेणि, सा प्रश्रेणि । जं० प्र० ३१ ।
पसेढी-प्रश्रेणि -श्रेणर्या विनिर्गताऽन्या श्रेणि प्रश्रेणि । जीवा० १८६ ।
पसेणइ-प्रस्वामवसर्पिण्या पञ्चमकुलकर । ठाणा० ३८६ ।
पसेणइए-प्रसेनजित्-पञ्चमकुलकर । आव० १११ ।
पसेणई-प्रसेनजित्-योगसग्रहे शिक्षादृष्टान्ते कुशाग्रपुरे राजा । आव० ६७१ । प्रसेनजित् द्वादशमकुलकरनाम । जं० प्र० १३२ । प्रसेनजित्-औत्पत्तिकीबुद्धिदृष्टान्ते मुद्राफले राजा । आव० ४१७ । प्रसेनजित्-श्रावस्तिनृपति । उत्त० २८६ । पञ्चमकुलकर । सम० १५० ।
पसेणती-प्रसेनजित्-अ तकृद्दशाना प्रथमवर्गस्य नवममध्ययनम् । अ त० १ ।
पसेणीय-प्रश्रणय -स अप्यवान्तरभे** । जं० प्र० २६४ ।
पसेवय प्रसेवक-क्षुरादिभाजनम् । उपा० ९२ ।
पस्स-पश्यत्-अवलोकयत् । उत्त० २६८ ।
पस्सवण-प्रस्रवण-मूत्रम् । दश० ८७ ।
पहस-प्रधस्य-पराभूय । उत्त० ३५३ ।
पह-वस्त्रषणाया द्वितीया ऐषणा । आचा० ३७७ । पन्था-

रथ्या । भग० १३७ २०० । प्रभाकर–सम्यग्दृष्टौ महाबलस्य राजर्षिप्रकर–प्रभास । आव० ७०६ । पन्थः–साधारणमार्गं । अनु० १५९ । पन्था–रथ्यामात्रम् । औप० ५७ । पन्था–सामा॰यमार्गं । प्रश्न० ५८ । पन्था–उपदेशतो सम्यग्दर्शनप्राप्तौ दृष्टान्तः । आव० ७५ । पन्था–मार्गं । आव० १३१ । पथ–पथमात्रम् । ज्ञाता० २८ । प्रभा–एकैकदुर्नयाम्युपगमपरिस्फूर्ति । नदी० ४५ । पथा–रथ्यामात्रम् । ठाणा० २९४ ।

पहओ–प्रहत–आसेवितः । आव० ३८६ ।

पहकर–पहकर–सङ्घात । जीवा० १८८ । समूह । भग० ४६४ । समूह । मर० । पहकर–समुदाय । प्रश्न० ४७ । पहकर–सघात । ज० प्र० ३० । पहकर–सङ्घात । राज० ३ । देशीशब्दोऽयं समूहवाची । ज० प्र० १४५ । विस्तारवृ द देशीशब्द । ज० प्र० १९६ । समूह । ज० प्र० २०० ।

पहट्ठ–प्रहृष्ट–प्रहसितवदन समुद्भूतरोमहर्ष । बृ० प्र० २४७ आ । प्रहृष्ट–प्रहर्षवान् । उत्त० २८७ । प्रहृष्टः–समयरतरुण । ओघ० १२६ ।

पहण–प्राहन्–प्रहतवान् । उत्त० ४४८ ।

पहयर–प्र[?]कर–समूह । विपा० ३६ ।

पहरण–प्रहरण–अक्षेप्य शस्त्रम् । प्रश्न० ४७ । प्रहरण करवालादि । प्रश्न० १३ । प्रहरण क्षेप्यम् । विपा० ४१ । प्रहरण–असिकु तादि । जीवा २५१ । प्रहरण–खड्गादि । उत्त० १४३ । प्रहरण खड्गादि । आव० ३४६ । प्रहरण–अक्षेप्यास्त्रम् । भग० १६४ । प्रहरण । भग० ३१८ । प्रहरण–क्षेप्यास्त्र नाराचादि । भग० ११८ । प्रहरण लकुटमुसुण्ढ्यादि । आचा० ६० । प्रहरण खड्ग । ठाणा० ४५० । प्रहरण–अस्यादि । ज० प्र० २५१ । प्रहरण कु तादि । ज्ञाता० २२१ ।

पहरणकोस–प्रहरणकोश–प्रहरणस्थानम् । जीवा० २३२ ।

पहराइया–लिपिविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।

पहराय–पञ्चमवासुदेवस्य प्रतिशत्रु । सम० १५४ । दसवासुदेवशत्रु, सप्तमवासुदेवशत्रु । आव० १५९ ।

पहलिय–म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।

पहवति–प्रभवति । आव० ३८४ ।

पहसित–प्रहसित । भग० ५४५ ।

पहसिय–प्रहसित–हसितुमारब्धम् । ज्ञाता० १३३ । प्रभा–तया सित इव बद्ध इव प्रहसित इव प्रकर्षेण हसित इव । ज० प्र० २९७ । प्रहसित–हसितुमार॰धम् । विपा० ८२ । प्रभासित–प्रभा तया सित इव बद्ध इव । प्रहसित–प्रकर्षेण हसित । जीवा० २०९ ।

पहसति–प्रहसति । उत्त० ५१ ।

पहसिए–प्रहसित–प्रहसित इव प्रभापटलपरिगततया प्रहसित–प्रभया वा सित–शुक्लः सबद्धो वा प्रभासित इति । भग० १४५ ।

पहा–प्रभा–ज्योत्स्ना । आव० ५१० ।

पहाइओ–प्रधावित–आगत । आव० ६९५ ।

पहाडेति–स्वेच्छयेतस्ततश्चालनाय भ्रमयति । सूत्र० १२५ ।

पहाण–प्रधान–कथित । जीवा० २६८ । पाषाणम् । आव० ६१२ ।

पहाणदव्वसुद्धी–प्राधान्यद्रव्यशुद्धि द्रव्यशुद्धिर्भेद । उत्त० २११ ।

पहाणपर–प्रधानत्वेन पर प्रधानपर–द्विपदाना तीर्थकरः चतुष्पदाना सिंहादि अपदानामजु नसुवर्णपनसादि । आचा० ४१५ ।

पहाणाय–प्रकृष्ट हीनम्–अपगम प्रहाण तत्प्रायो–लाभ प्रहाणाय–प्रहाण प्रहानि वा । उत्त० १८३ ।

पहायदेसकाल–प्रभातदेशकाल । आव० ३९८ ।

पहार–प्रहार–कशादिभिस्ताडनम् । दश० २६७ ।

पहारेत्ता–प्रधारयिता–स्थापयिता । भग० २३१ ।

पहारेत्थ–प्रधारितवान्–सङ्कल्पितवान् । भग० ११६ । प्रधारितवान्–विकल्पितवान् । ज्ञाता० १११ । सप्रधारितवान् । अन्त० । १२ । प्रधावितवान् । जीवा० २५४ । प्रधारितवान् । ज० प्र० २६६ । प्रधारितवान्–चिन्तितव न् प्रवृत्तवान् । ज्ञाता० ३४ ।

पहावण–प्रधावन–क्षेत्रमार्गणा क्षेत्रप्रत्युपेक्षणा उपधिमार्गणा च । व्य० द्वि० ३५८ अ ।

पहाविओ–प्रधावित । आव० ५९८ ।

पहावेति–प्रधावयति–भ्रमयति । आव० ६५० ।

पहास–प्रहास–अतीवहासकर । दश० २१५ ।

पहासा-पचसेले वच्छरा । नि० चू० द्वि० ४२ अ ।
प्रहासा-पञ्चशैले-विद्युन्मालेरग्रमहिषी । नि० चू० प्र० ३४५ अ ।
पहिअकित्ती-प्रथितकीर्ति । उत्त० ३२१ ।
पहिज्जमाणे-प्रहीयमाण-प्रक्षरयन्, परिपतत् । भग० १८।
पहिट्ठमुहवण्ण-प्रहृष्टमुखवर्णः । उत्त० २८६। प्रहृष्ट-प्रहर्षवान् मुखवर्णो-मुखच्छाया यस्य स तथा, यद्वा प्रहृष्ट मुखस्येव मुखवर्णो यस्य । उत्त० २८७।
पहिया-पथि गच्छन्तीति पथिका, प्रहिता केनापि क्वचित् प्रेषिता । ज्ञाता० १५२। णाणाविधगामणगरदेसाहिंडगा, पड्पडिवण्णगा पहिया । नि० चू० द्वि० ११ अ ।
पहीण-प्रहाण-जीवप्रदेशैः सह संश्लिष्टस्य कर्मस्कन्धस्य पतनम् । भग० १६। प्रक्षीण-प्रहीणं वा । भग० ८६। प्रहीण -किंचित्सत्तावन्त. । ठाणा० २६४ । प्रहीन-प्रकर्षेण हानि गतम् । प्रक्षीणम् । उत्त० ५६६ ।
पहीणगोत्तागार-प्रहीणगोत्रागार-प्रहीणं वीरलीभूतमानुष गोत्रागारं तद् स्वामिगोत्रगृहम् । भग० २०० ।
पहीणजरमरण-प्रक्षीणजरामरणः कारणाभावात् । आव० ५०७ ।
पहीणमग्ग-प्रहीणमार्गम् । भग० २०० ।
पहीणसंसार-प्रहीणसंसार-प्रहीणचतुर्गतिगमनः । भग० १११ ।
पहीणसंसारवेयणिज्जे-प्रक्षीणसंसारवेदनीय । प्रक्षीण-स१ा वद्यकर्मा । भग० १११ ।
पहीणसामिय-प्रहीणस्वामिकं-स्वल्पीभूतस्वामिकम् ।भग० २०० ।
पहीणसेउय-प्रहीणसेचक -प्रहीण -अल्प भूत सेक्ता-सेचक -धनप्रक्षेप्ता । भग० २०० ।
पहु-नेता स्वामी । आव० ६६१ ।
पहुरुवमाण-पर्याप्यते । ओघ० १७३ ।
पहुट्ठो-प्रकर्षेण हृष्टः प्रहृष्ट प्रहसितमनाः । नि० चू० प्र० १०० आ ।
पहुप्पति-तत्तदनुष्ठीयते । ओघ० १०२ ।
पहुप्पइ- । ओघ० १५२ ।
पहुप्पति-प्रभवति- समर्था भवति । दश० १०७।
पहुप्पते-पर्याप्यते । ओघ० ५४ ।
पहुव्वति-पर्याप्यते । ओघ० ११२ ।
पहू-प्रभु -समर्थः योग्यो वा । आचा० ७५ । प्रभु-वीर्यान्तरायक्षयतो विशिष्टसामर्थ्यवान् । उत्त० ६६८। स्वगृहमात्रनायक । पिण्ड० ११२ । प्रभवति-सम्बन्धि-वस्तु तत्र तत्र स्वकृत्ये नियोक्तुं समर्थो भवतीति पभू । उत्त० ४२ ।
पहेण-वध्वा नीयमानाया यत्पितृगृहभोजनमिति । आचा० ३३४ ।
पहेणग-प्रहेणक-लाहनकम् । पिण्ड० १०३ ।
पहेणय-प्रहेणक-लाहनकम् । व्य० द्वि० ३५४ अ० । ओघ० ८७ ।
पहेणाए-प्रहेणकार्थम् । आचा० १३० ।
पहेरक-प्रहेरक:-आभरणविशेष । प्रश्न० १५६ ।
पहेलिअ-प्रहेलिका-गूढाशयपदम् । जं० प्र० १३८ ।
पहेलिय-द्वासप्ततितमकला । ज्ञाता० ३८ ।
पहोइज्ज-प्रकर्षेण वा हस्तादेर्धावनं कुर्यात् । आचा० १४२ ।
पांडुराया-मायाहता । मरण० ।
पांशुक्षारः-उष । दश० १७० ।
पांसुपिट्ठ- । ठाणा० ४७७ ।
पांसुलि-पांसुलिका-पार्श्वास्थि । अनुत्त० ५ ।
पाइ-पात्री-अयोमयं भाजनम् । सूत्र० १४० ।
पाइक्क-पदाति । प्रश्न० ४८ ।
पाइक्कबलं चउब्बले पढमं । नि० चू० प्र० २७२ अ ।
पाइण-प्राची पूर्वः । दश० २०१ ।
पाइणण-तुत्तगो । आव० ७६७ ।
पाइणवाय-य प्राच्या दिशा समागच्छति वातः स प्राचीनवातः । प्रज्ञा० ३० ।
पाइल्लक-कटकरणम् । विशे० १२५६ ।
पाइल्लग-नूपुरविशेष । उत्त० १६६ ।
पाई-पात्री । जीवा० २१३ । प्राची-पूर्वादिक् । दश० २०१ । पात्री । जं० प्र० ४१० । पात्री । जं० प्र० ८२ ।
पाईओ-पात्र्यो । राज० ७२ ।

पाईण-प्राचीनं-पूर्वा । जं० प्र० ६६ ।
पाईणदाहिणं-प्राचीनदक्षिण-पूर्वदक्षिणदिगन्तरम् । भग० २०७ ।
पाईणवडीणा-पूर्वपश्चिमम् । ज्ञाता ६६ ।
पाईणवाय-य प्राच्या दिशः समागच्छति वातः सः प्राचीनवातः । जीवा० २६ ।
पाउं-पातुं-अभ्यवहर्तुम् । आचा० ४७ । पातुं-पीत्वा । आचा ३३० ।
पाउंछण-पादप्रोञ्छनम् । ठाणा० ३३० ।
पाउ-प्रादु-प्राकाश्यम् । भग० १२७ । प्रादुः-प्राकाश्ये । अनु० २३ ।
पाउआउ-पादुके । आव० ३६० ।
पाउआओ-पादुके, पादत्राणे । जं० प्र० १८७ ।
पाउआजाय-पादुकायोगः-पादुकायुगमं । औप० ६६ ।
पाउआणालिया-पादुकानालिका । आव० ३६० ।
पाउओ-प्रावृतः । आव० ११७ ।
पाउकरणं-प्रादु.क्रियते-अन्धकारापवरकादेः साध्वर्थं बहिः करणेन दीपमण्यादिधरणेन वा प्रकाश्यते यत्तत् प्रादुष्करणं अशनादि । प्रश्न० १५४ ।
पाउकरे-प्रादुष्कृत्य-काश्चिदर्थतः कांश्चन सूत्रतोऽपि प्रकाश्य प्रज्ञाप्य । उत्त० ७१२ । प्रादुष्करोमि-प्रकटीकरोमि-प्रतिपादयामीति । उत्त० ४४६ ।
पाउक्करिस्सामि-प्रादुष्करिष्यामि उत्पादयिष्यामि । उत्त० २० ।
पाउग्गं-प्रायोग्य-आहारपानीयादिकम् । आव० ७००(?) । प्रायोग्य नाम अप्रायिकारकम् । नि० चू० प्र० १०१ आ । ओसहं भत्त पाण वा । नि० चू० प्र० ३३४ अ । उग्गमउप्पादणएसणाहिं सुद्धो । नि० चू० प्र० १६७ अ । प्रायोग्यो-अप्रतिहार्यः । ब्य० (?) । गुरुमादीपुरिस-विभागेण जोग्गो सो । नि० चू० प्र० १६७ अ ।
पाउड-प्रावृत-छादितः । आचा० १२७ । प्रावृतः-गुण्ठितः । आचा० ११३ ।
पाउण-प्रावृत्य । औप० ३४ ।
पाउणइ-प्राप्नोति । औप० ११३ । प्राप्नोति-प्रयोगता-प्राप्त्यभिमुखो भवति । प्रज्ञा० ६०६ ।
पाउणति-प्रापयति-पूरयति । औप० ६२ । प्राप्नुवति । प्रश्न० ८६ ।
पाउणिज्जति-प्राव्रियते-प्रावार्यते । आव० ६३१ । परिभुंजति । नि० चू० तृ० ८६ आ ।
पाउणित्ता-प्राप्य । सम० ७२ । पालयित्वा । उपभुज्य । जं० प्र० १५८ ।
पाउणिस्सामि-प्रावरिष्यामि । आचा० २४४ ।
पाउणीओ-प्रावृत्तः । आव० ६३१ ।
पाउणेज्ज-प्राप्नुयात् । भग० २७३ । प्राप्नुयात् । ठाणा० १० ।
पाउता-प्रावृत्ता-प्रमाणातिरिक्तमहामूल्यवस्त्राच्छादितवपुषः । बृ० तृ० २५३ आ ।
पाउत्त-प्रयुक्त-मणिवयुक्तकङ्कणम् । औप० ५५ ।
पाउब्भवत्तिए- । ज्ञाता० ३१ ।
पाउब्भावज्ज-आगतः । भग० ६५६ ।
पाउब्भाव-प्रादुर्भाव.-आगमनम् । सम० १२३ ।
पाउय-प्रावृत्तम् । औप० ५५ ।
पाउया- । भग० ११३ ।
पाउर-प्रादुः-प्रकटं प्रत्युपेक्षणयोग्यमशुषिरम् । आचा० २६३ ।
पाउरण प्रावरण-वर्षाकल्पादि । उत्त० ४३२ । प्रावर-णीय-अजिननिष्पन्नं वस्त्रम् । आचा० ३६४ ।
पाउल्लाई-मौञ्जे काष्ठपादुके वा । सूत्र० ११८ ।
पाउवदाउं-पादोदकदायिका पादधोवनायिका । ज्ञाता० ११७ ।
पाउस-प्रावृड्-आषाढश्रावणौ । ज्ञाता०६३,१६० । आसाढो सावणो य दो मासो । (?) । प्रावृड् । सूर्य० २०६ । प्रावृड्-आसाढो सावणो सावणो भद्दवओ वा । बृ० द्वि० ७७ आ । प्रावृट्-श्रावणादिः । भग० ४६२ ।
पाउसिआ-प्रद्वेषो-मत्सरस्तेन निर्वृत्ता प्राद्वेषिकी । सम० १० ।
पाउसिए-प्रदोषिक-प्रकृष्टदोषम् । आचा० ४२१, ४२८ । प्रकृष्टदोषं प्रदोषिकम् । आचा० ४२५ ।
पाउसिया-प्रद्वेष.-मत्सरस्तत्र भवा तेन वा निर्वृत्ता स एव वा प्राद्वेषिकी । भग० १८१ । प्रद्वेषो-मत्सरस्तेन

निर्वृत्ता प्राद्वेषिकी । ठाणा० ४१ । प्राद्वेषिकी-पञ्चविध-क्रियाया तृतीया । प्रज्ञा० ४३५ । प्रद्वेष मत्सरस्तेन निर्वृत्ता क्रिया प्राद्वेषिकी । आव० ६११ । प्रद्वेष-मृषेषु दुष्टभावस्तेन निर्वृत्ता प्राद्वेषिकी । भग० ६३ ।
पाऊय-प्रावृत्तम् । उत्त० १०५ ।
पाए-प्रगे-प्रभृति । बृ० प्र० २४१ अ ।
पाएस-आचाराग्रहत्पस्य पञ्चमो भेद । आव० ६६० ।
पाएसरीया-पात्रकेसरिका-मुखवस्त्रिका । ओघ० ११८ ।
पात्रकेसरिका पात्रकमुखवस्त्रिका । ओघ० ११७ ।
पाएसा आचाराङ्गे पञ्चदशममध्ययनम् । सम० ४४ । आचाराङ्गस्य पञ्चदशममध्ययनम् । उत्त० ६४७ (?) ।
पाओअर-प्रादु -प्रकटत्वेन दयस्य वस्तुन क प प्रादुष्करणम् उच्चारात् नक्ताद्यपि समम उद्गमदोष । पिण्ड० २४ । साधुनिमित्त मण्यादिस्थापनेन भित्त्याद्यपनयनेन वा प्रादु-प्रकटत्वेन देयस्य वस्तुनः करण प्रादुष्करण तद्योगोद्भूतत्वाद्यपि प्रादुष्करण यद्वा प्रादु-प्रकट करण यस्य तत् प्रादुष्करणम् । पिण्ड० ३५ ।
पाओउक्खितो पाद उत्क्षिप्त-प्रतिज्ञा कृता । आव० ४३३ ।
पाओगिअ-प्रयोगेन निर्वृत्त प्रायोगिकम् । आव० ४५७ ।
पाओग्ग-प्रायोग्यम् । आव० ३४७ ।
पाओवगत-पादपवत् उपगतो-निश्चेष्टतया स्थित पादपोपगत -अनशनविशेष प्रतिपन्न । ठाणा० २३७ ।
पाओवगमण-पादपनिश्चलतयाऽवस्थानम् । भग० ६२१ । नियमादप्रतिकर्म-शरीरप्रतिक्रियावर्जं पादपोपगमनम् । ठाणा० ६४ । पादपस्योपगमन-अत्यन्तनिश्चलतयाऽवस्थानम् पादपोपगमनम् । ओव० १८ । पादपोपगमन मरणस्य सप्तदशो भेद । उत्त० २३० ।
पाओवगमणमरण-पादपस्येवोपगमन-अवस्थान यस्मिन् तत् पादोपगमन तदेव मरणम् । सम० ३५ ।
पाओवगय-पादोपगत -पादो-वृक्षस्तस्य गता मूलभाग स्तम्भादारम्भणपयोपगत-अवस्थान यस्य स । ज० प्र० २८० । ज्ञाता० ७४ ।
पाओसिया-प्रदोषिका प्रदोषकाल भवा पौरुषी मूत्रपौरुषी । ओघ २२ ।
पाग-पाक -एतन्नामा दैत्य बलवान् रिपु । भग० १७४ । पाक -बलवान् रिपुः । (?) ३८८ । पाको नाम बलवान् । उपा० २६ । पाक -बलवान् रिपु । प्रज्ञा० १०१ ।
पागइय-प्राकृतिक -प्रकृतीनां मध्ये य । ओघ० १२० ।
पागट्ठो-प्रकर्षी-प्रकर्षको अग्रगामी । ज्ञाता० ६३ ।
पागड प्राकृतः-अनतिशायी । सूर्य० २७४ । प्रगट -जगत् प्रतीतः । ज० प्र० १८४ । प्रकट । भग० ।
पागडभाव-प्रकटभाव -निर्मायिता । प्रश्न० १५८ ।
पागडा-चरणमालिका-सस्थानविशेषकृत पादाभरणम् । ज० प्र० १०६ ।
पागत-प्राकृत । आव० १६२ ।
पागतितो-छिरातो हरतो राउलवग्गस्स अवगतितो पागयजणस्स हरति उ पागतितो । नि० चू० द्वि० ३८ आ ।
पागय प्राकृतः-अनतिशायी । जीवा० ३३६ । प्राकृत-भोजनम् । ओघ० ७२ । प्रकृतिषु भव-प्राकृत । आव० २१६ ।
पागसासण-पाको नाम बलवान् रिपु स शिष्यते-निराक्रियते येन स पाकशासन इन्द्र । प्रज्ञा० १०१ । पाको नाम बलवान् रिपुस्त य शास्ति निराकरोत्यसौ स पाकशासन -इन्द्र । भग० १७४ । पाक -बलवान् रिपु स शिष्यते-निराक्रियते येन स पाकशासन इन्द्र । जीवा० ३८८ ।
पागसासणि-पाकशासनी-इन्द्रजालप्रज्ञिका विद्या । सूत्र० ३१९ ।
पागार-प्राकार -वप्र । भग० २३७ । प्राकार, शाल । प्रज्ञा० ८६ । प्राकार । जीवा० २५८ २६६ । प्राकार -वप्र । ज० प्र० १०६ । प्राकार -शाल । प्रश्न ८ । प्रकर्षेण मर्यादया च कुर्वन्ति तमिति प्राकार धूलीष्टकादिविरचित । उत्त० ३११ । ज्ञाता० ६६ ।
पागारछाया प्राकारछाया । सूर्य० ६५ ।
पागारजढ-प्राकारजढ प्राकाररहितम् । आव० २३४ ।
पागारसठिय-प्राकारसस्थित । सूर्य १३० ।
पागारा-प्राकारा । आचा० ३२७ ।
पाजावच्चे-प्राजापत्य स्थावरकायविशेष । ठाणा० २६२ ।
पाज्ज़िए-प्राज्ज़िका-प्राज्ज़िका मातृमातृ पितृमाता वा माता ।

दश० २१६ ।
पाञ्चजन्य-वासुदेवस्य शङ्ख । उत्त० ३५० । विष्णुशङ्ख । प्रश्न० ८८ । शङ्खविशेष । प्रश्न० ७७ । शङ्खविशेष. । सम० १५७ ।
पाटक- । ओघ० १४९ ।
पाटनम्- । आव० ५८८ ।
पाटल-वृक्षविशेष । जीवा० १९१ ।
पाटला-पुष्पजातिविशेष । ज्ञाता० २३१ ।
पाटलिपुत्र-नगरम् । भग० ३२ । वसतिदृष्टान्ते नगरम् । अनु० २२५ ।
पाटलिपुर-मरुण्डराजराजधानी । नदी० १६२ ।
पाटलीपुत्र-मौर्यवंशीयाशोकश्रीभूपनगरम् । विशे० ४०६ । नगरम् । उत्त० ७९ ।
पाटीगणित-गणितविशेष । ठाणा० ४९७ ।
पाठ-पठन-पाठ, पठ्यते वा-व्यक्तीक्रियते तदिति पाठ । विशे० ५६१ । सम्मूर्च्छिमत्रसजीव । आचा० ४७ ।
पाठक-सूत्रधर' पृच्छति प्रभवति सूत्रादिव्याकरोति सूत्र तदेवेति । ठाणा० १६७ ।
पाठान्तर-वाचनाभेद । जं० प्र० ८७ ।
पाठीण-पाठीन -मत्स्यविशेष. । प्रश्न० ७ ।
पाडतिय-प्रतिश्रुतिक-द्वितीयोऽभिनयविधि । जीवा०२४७।
पाडग-धरपती । वाडग । नि० चू० प्र० १८७ अ ।
पाडणा-मेरुपर्वतखण्ड एव मन पतति सा पातना । विपा० ४२ ।
पाडल-चतुर्दशतीर्थंकरचैत्यवृक्ष । सम० १५२ । पुष्पविशेष । दश० १७४ ।
पाडलपुड- । ज्ञाता० २३२ ।
पाडलय-पाटल-कथाकथकस्तलातार । उत्त० १३४ ।
पाडलसड-पाटलषण्ड, सिद्धार्थराजधानी । विपा० ७४ ।
पाडला-पुष्पजातिविशेष । प्रज्ञा० ३२ । पाटला गौविशेष । आव० ८८ ।
पाडला असि-वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।
पाडलिपुत्त-पाटलिपुत्र क्षितिप्रतिष्ठितस्य षष्ठ नाम । उत्त० १०८ । पाटलिपुत्र क्षेत्रजातम नगरम् । दश०४४ । पाटलिपुत्र-आर्तध्यानम् । भग० ६६३ । चन्द्रगुप्तपुरे-नगरी । नि० चू० द्वि० १०२ अ । पाटलिपुत्र-योगसंग्रहेऽनिश्रितोपधानदृष्टान्त नगरम् । आव० ६६८ । पाटलिपुत्र-वैनयिकीबुद्धिदृष्टान्ते ग्रन्थिविषये मुरुण्डराजधानी । आव० ४२४ । पाटलिपुत्र-आचारोदाहरणे नगरम् । आव० ७०७ । पाटलिपुत्र-प्रश्नमाविषय नगरम् । आव० ८१७ । पाटलिपुत्र-गुणोदाहरणे नगरम् । आव० ८१६ । अशोकचन्द्रराजधानी । बृ० प्र० ४७ अ० । अशोकनृपस्य नगरम् । नि० चू० तृ० ४४ आ । नि० चू० प्र० २४३ अ । पाटलिपुत्र-धनश्रेष्ठिनगरम् । आव० २६३ । पाटलीपुत्र-नगरविशेष । यत्र जितशत्रु राजा, लोभे च लुब्धनन्दो वणिक । आव० ३६७ । पाटलिपुत्र शिल्पसिद्धदृष्टान्ते जितशत्रुराजधानी । आव० ४०६ । पाटलिपुत्र-पारिणामिकीबुद्धिदृष्टान्त नगरम् । आव० (?) ४३३ ।
पाडलिसड-पाटलिषण्ड-सुपार्श्वनाथस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ ।
पाडव- । नि० चू० प्र० २७४ अ ।
पडि-प्रतिविशिष्ट-असाधारणम् । राज० ३ ।
पाडिऊण-पातयित्वा । आव० ३५४ ।
पाडिएक्क-एकमात्मान प्रति प्रत्येक पितु' फलकान्द्रिय-मित्यर्थं । भग० ६६१ ।
पाडिक्कएणं-एक जीव प्रति पत-यच्छरीर प्रत्येकशरीर-नामकर्मोदयात् तत्प्रत्यक तदेव प्रत्येकम् । ठाणा० १६।
पाडिच्छगा-सूत्रार्थग्रहणार्थं य आचार्यसमीपमागच्छन्ति । ओघ० १३६ ।
पाडियक्क-पृथक-विभिन्नम् । निरय० ३१ । प्रत्यकम् । ब्य० द्वि० २०६ आ ।
पाडियाओ-उत्तरीयवस्त्रादि । भग० ६६३ ।
पाडियाद्धयण-नि० चू० प्र० ३५६ आ ।
पाडिवहिया-प्रातिपथिका-अभिमुखाः पथिका । आचा० ३८३ ।
पाडिवेसिअ-प्रातिवेश्मिक । ओघ० १५४ ।
पाडिसुइअ-प्रातिश्रुतिकं अभिनयविशेष । जं० प्र० १२ ।
पाडिहर-प्रातिहार्यम् । दश० ४८ ।

पाडिहारिक-प्रत्यर्पणीय । नि० चू० प्र० १६७ आ।
पाडिहारित-गिहिसंतिय उवकरण पडिहरणीय पाडिहारिव । नि० चू० प्र० ७३ आ । प्रतिह्रियते-प्रतिनीयते यतस्तत्प्रतिहारप्रयोजनत्वात् प्रातिहारिकम् । ठाणा० ३१७ ।
पाडिहारिय-प्रत्यर्पणं तन्हं प्रातिहारिकम् । बृ० तृ० ७६ अ । ध्रुव । नि० चू० द्वि० ११७ आ । प्रातिहारिक-पुन समर्पणीय । राज० १२८ । प्रातिहारिक पुन समर्पणीयम् । ज्ञाता० १०७ ।
पाडिहारेय प्रतिहारिक-सागारिकभुक्तशेष । व्य० द्वि० ३३८ आ ।
पाडिहेर-प्रतिहारो-दौवारिकस्तद्वत्सदा स न्निहितवृत्तिर्देवताविशेषोऽपि प्रतिहारस्तस्य कर्म प्रातिहार्यम् । उत्त० ५४ । प्रातिहार्यम् आव० ०६५ ।
पाडिहेराइ-प्रातिहार्याणि यथाभिलषितार्थोपढौकनलक्षणानि । बृ० द्वि० २६७ अ ।
पाडिहेरिए-प्रातिहारिक भूयोऽप्यस्माकं प्रत्यर्पणीयम् । बृ० द्वि० २०० आ ।
पाडुच्चिया-बाह्यवस्तु प्रतीत्य-आश्रित्य भवा प्रातीत्यकी । ठाणा० ४२ । जीवादीन् प्रतीत्य या । ठाणा० ३१७ । प्रातीत्यिकी-विंशतिक्रियामध्येऽष्टमी । आव० ६१२ ।
पाडेइ-पातयति निर्यातयति । बृ० तृ० १४९ अ ।
पाडेक्क-प्रत्येक-एककशः । ओघ० ६१ ।
पाढ-पाठ-पठन पठ्यते वा तादति पाठ पठ्यते वाऽनेनास्मादस्मिन्निति वाऽभिधेयमिति पाठ व्यक्तीक्रियते इति । आव० ८६ ।
पाढट्ठिओ-पाठार्थी । ओघ० ६५ ।
पाढव-पार्थवमित्र पार्थिव शीतोष्ण विपरिषहसहिष्णुतया सम्यक्सहिष्णुतया च पृथिव्यामिव भव पार्थिवम् । उत्त० १८६ । पृथिव्या विकार पार्थिव स चेह शान्त, ततश्च शीतोष्णाद्यनेकस्पर्शसहिष्णुतया शैलोपमतयाऽपर-सिद्धया वा पार्थिवम् । उत्त० १८६ ।
पाढा-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेष । प्रज्ञा० ३४ । पाठा वनस्पतिविशेष । प्रज्ञा० ३६४ ।
पाढ ण देवविशेष । भग ६८० ।
पाढामिए-वनस्पतिविशेष । भग० ८०४ ।
पाढो-पाठी य सकल बाहडादि पठति स । पाठो-सकल बाहडादि पठति स । ओघ० ४२ ।
पाढेहु-वनस्पतिविशेष । भग० ८०४ ।
पाणधि-(दशीपद) वर्तिनी । व्य० प्र० १७७ आ ।
पाण पान-सुरादि । सूर्य० २९३ । पानम् । आव० ११५ । पान-मद्यम् । प्रश्न० १६३ । पान-पेयमुदकादि । आव० ८१६ । अनु० २१७ । चाण्डाल । आव० ४०१ । चाण्डाल । व्य० प्र० ५२ अ । पाण-चाण्डाल । आव० ७१७ । पाण-मातङ्ग । आव० ७४३ । पाण-आजनविशेष । अनु० ५ । पान-पायसादि । उत्त० २६६ । पान द्राक्षापानादि । आव० ८११ । गुल्मविशेष प्रज्ञा० ३२ । मातङ्ग । ठाणा० २६४ । चाण्डाल । भग० १६४ । उदुम्बर । व्य० द्वि० २४७ अ । पान-सुरादि । भग० ३२६ । पीयते तद् पान मृद्वीकापानादि । दश० १४९ । उच्छ्वासनि श्वासौ य इति गम्यते एव प्राण । ज० प्र० ६० । गुच्छविशेष । प्रज्ञा० ३२ । पान-धान्यरसंस्कृत जलम् । उत्त० २२ । पान-सुरादि । ठाणा० ११९ । पान-आचाम्लादि । उत्त० ५८४ । पीयत इति पान खर्जूररसादि । उत्त० ६०७ । प्राणि-द्वीन्द्रियादि । दश० १५६ ।
पाणइवाइए- । आचा० ४२५ ।
पाणक्कमण-द्वीन्द्रियादित्रसप्राणिना आक्रमण-पादेन पीडन प्राण्याक्रमणम् । आव० ५७३ ।
पाणक्खय-प्राणक्षय बलक्षय । १६७ ।
पाणग-पानक-द्राक्षापानकादि । सूय० २९३ । पानक-द्राक्षापानकादि । प्रश्न० १६३ । पानक-काञ्जिकम् । पिण्ड० १७ । पानक-द्राक्षापान दि प्राण ना-इन्द्रियादिलक्षणानामुपग्रहे-उपकारे यद् वतत इति तत् । (?) । पानक-द्राक्षा पानकादि । भग० ३२६ । जलविशेष । भग० ६८४ । पानक-आचाम्लम् । ओघ० १३३ । पानक-द्राक्षापानकादि । ठाणा० ११९ ।
पाणगजाय-पानकजात-पानीयसामान्यम् । आचा० ३४६। पानकसामान्यकम् । ओघ० १०४ ।
पाणगार-जाव पाणियकम्म तो सुरामधुसीधुखण्डग मच्छ

डियमुद्दियापभित्तीणि पाणगाणि । नि० चू० प्र० २७२ आ ।

पाणगोरि–वल्लालावणे । नि० चू० तृ० ६६ आ ।

पाणजाइया–प्राणिजातयः–भ्रमरादिकाः । आचा० ३०२ ।

पाणत–एकोनविंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३७ ।

पाणपीय–प्राणप्रीतः–उच्छ्वासादिप्राणप्रियः प्राणपीतः भक्षितप्राणः । प्रश्न० ५९ ।

पाणभोयणविप्परियासिया–पानभोजनवैपर्यासिकी–रात्रौ पानभोजनपरिभोग एव तद्विपर्यासः । आव० ५७५ ।

पाणभोयणा–प्राणिनो–रसजादयः भोजने दध्योदनादौ सङ्घट्ट्यन्ते–विराध्यन्ते व्यापाद्यन्ते वा यस्यां प्राभृतिकायां सा प्राणिभोजना । आव० ५७५ ।

पाणमति–प्राणन्ति । भग० १९ । "पनु प्रह्वत्वे" इत्येतस्याऽनेकार्थत्वेन श्वसनार्थत्वात् प्राणमन्ति । भग० १९ । प्राणन्ति अन्त स्फुरन्तो निःच्छ्वासक्रिया कुर्वन्ति । प्रज्ञा० २१९ ।

पाणयं–प्राणमन्ति–द्विपृष्ठवासुदेवागमनम् । आव० १६३ । टी० ।

पाणया–प्राणताः–कल्पोपपन्नवैमानिकभेद दशमवैमानिकः । प्रज्ञा० ६६ ।

पाणयावडिंसए–प्राणतावतंसक–प्राणतदेवलोकस्य मध्येऽवतंसकः । जीवा० ३९२ ।

पाणयतियाए–प्राणसमार्थम् । ओघ० १८६ ।

पाणवह्–प्राणवधः–प्राणिघातः । प्रश्न० ५ ।

पाणवाडग–चाण्डालपाटकः । उत्त० २६३ ।

पाणविक– । प्रश्न० ६० ।

पाणविहि–पानविधि दत्तूणितानयाँ प्रकाशितस्य सहकारिमनस्य ... अथवा जलपानविधि जलपानविषय गुणदोषविज्ञानम् । जं० प्र० १३७ ।

पाणसाला–यत्र उदकादिदान ... । नि० चू० प्र० २७२ आ ।

पाणसिप– । नि० चू० ३० ८ आ ।

पाणसुहुम–प्राणिसूक्ष्म–अनुद्धरि: कुन्थु । दश० २१० । पाणसुहुमं–अनुद्धरिः कुन्थु । ठाणा० ४१० । अणुपणे कुन्थु जा चलमाणावि नाविज्जइ ठिआ दुव्विभवो एयं तं । दश० चू० १२१ ।

पाणा–प्राणाः–सत्त्वाः । आचा० ३९ । प्राणाः–द्वित्रिचतुरिन्द्रियाः । जं० प्र० ५३९ । ये ग्रामस्य नगरस्य च बहिराकाशे वसन्ति तेषां गृहाणामभावात् प्राणा । जं० प्र० २८५ । प्राणाः–द्वीन्द्रियादित्रसाः । प्रश्न० १५७ । प्राणाः–द्वीत्रिचतुरिन्द्रियाः । प्रज्ञा० १०७ । प्राणाः–द्वीन्द्रियादयः । प्रज्ञा० ४३५ । ये ग्रामस्य नगरस्य च बहिराकाशे वसन्ति तेषां गृहाणामभावात् । जं० प्र० २३१ अ । प्रकर्षेणानन्तीति–श्वसन्तीति प्राणाः–द्वीन्द्रियादयः । उत्त० ३७० । हृष्टस्य अनवकल्पस्य निरुपक्लिष्टस्य च जन्तोरेक–उच्छ्वासयुक्ता निःश्वासाः प्राणाः । अनु० १७९ । द्वीन्द्रियादयः । ठाणा० १३६ । प्राणाः–पृथव्यप्तेजोवायुवनस्पतयः द्वित्रिचतुःपञ्चेन्द्रियादयः इन्द्रियबलोच्छ्वासनिश्वासायुष्कलक्षणप्राणधारणात् प्राणाः । आचा० १७९ । प्राणाः–प्राणिनः । आचा० ३४० । प्राणाः–उच्छ्वासादयो बलं वा । ठाणा० ३६० । जातिजुंगितविसेसो । नि० चू० द्वि० ४३ आ । मातङ्गा । चू० तृ० १२२ अ । मातङ्गाः । नि० चू० तृ० ७२ आ । प्राणा–"द्वित्रिचतुः प्रोक्ता." । ज्ञाता० ६० । प्राणिनः–द्वित्रिचतुरिन्द्रियः । आचा० ७१ । प्राणा–प्राणाः द्वीन्द्रियादित्रसाः । आव० ५७३ । प्राणिनः–पृथिव्यादयः । ओघ० । प्राणिन्–दशविधाः प्राणाः विद्यन्ते येषां ते प्राणिनः ते । सामान्यतः संज्ञिपञ्चेन्द्रियाः । आचा० २५६ ।

पाणाइवाए–प्रथमं पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ ।

पाणाइयाओ–पाणाणवाओ तेहिं पाणेहिं सह विसंजोगकरणं । दश० चू० ६५ अ ।

पाणाइवाय–प्राणाः–इन्द्रियादयः तेषामिति पातः प्राणातिपातः जीवस्य महादुःखोत्पादनम् । दश० १४४ ।

पाणाइवायकिरिया–प्राणातिपातक्रिया – प्राणातिपातविषयाक्रिया । आव० ६१२ । प्राणातिपातिकी–प्राणातिपातः प्रसिद्धस्तद्विषया क्रिया प्राणातिपात एव वा क्रिया प्राणातिपातक्रिया । भग० १८१ ।

पाणाई–पानकादि । ओघ० ११४ ।

पाणाउ-द्वादशम पूर्वम् । ठाणा० १९९ । अत्र प्राणि नामायुर्विधान-सभेदमभिधीयत तत् प्राणायुर्द्वादश पूर्वम् । सम० २६ ।
पाणाउपूव्वं-पाणा जीवा आयुश्चानेकधा वर्ण्यन्ते तत्प्राणायु- द्वादश पूर्वम् । सम० २६ ।
पाणाऊ-प्राणायु -प्राणाः पञ्चेन्द्रियाणि त्रीणि मानसादीनि बलानि उच्छ्वासनिश्वासौ चायुश्च तनो यत्र प्राणा आयुश्च सप्रभेदमुपवर्ण्यन्ते तदुपचारात् प्राणायु । द्वादशमं पूर्वम् । नंदी० २४१ ।
पाणागार-पानागार-मद्यगृहम् । ज्ञाता० ७९ । विपा० ५२ ।
पाणाच्चए-प्राणात्यय-मत्यर्थम् । ओघ० १९५ ।
पाणाणुकंपा-प्राणानुकम्पा-दयाप्रकर्ष । ज्ञाता० ६६ ।
पाणाम- । भग० १०६ ।
पाणामा पाणामिका । आव० २१३ । भग० १६१ ।
पाणावली-भाजनविशेषावली । अनुत्त० ५ ।
पाणि- । ज्ञाता० ३६ ।
पाणिक्खय-प्राणिक्षयः-नद्यादिक्षय. । ज० प्र० १२५ ।
पाणिपत्त-प्राणिपात्रम् । आव० १६१ ।
पाणिपरियावन्ना-पाणिपर्यापन्ना-हस्तस्थितम् । आचा० ३५७ ।
पाणिपिज्जा-प्राणिपेय -तटस्थप्राणिपेया नदी । दश० २२० ।
पाणियमक्खिया-पानीयमक्षिका । आव० ८४५ ।
पाणियमंडुक्को पानीयमण्डूक । आव० ६४१ ।
पाणी-पल्लीविशेष । प्रश्न० ३२ । चाण्डाली । उत्त० ३०१ ।
पाणीय-पानीय-जलम् । ठाणा० ११९ । पानीय-जलम् । सूर्य० २९३ । पानीय-जलम् । प्रश्न० १६३ । पानीय-जलम् । भग० ३२६ ।
पाणीपाय-पाणिपात्रः । आव० ३२३ ।
पाणु-प्राण -मनुष्यादेरेक उच्छ्वासमेव सह निःश्वास उच्छ्वासनिःश्वास य इति मन्यत एष प्राण इत्युच्यते । भग० २७६ ।
पाणू-पानो । दश० चू० ८६ अ ।
पाण्डु-राजाविशेष. माद्रीपति । सूत्र० १७० ।
पाण्डुकम्बला-शिलाविशेष । सूर्य० ७८ ।
पाण्डुकवनं-अपनेन्द्रमूर्ध्निस्थित वनम् । आव० ४७ ।
पाण्डुमथुरा- । ठाणा० ४३३ ।
पाण्डुरतलहर्म्यं- । जीवा० २६९ ।
पाण्डुराजः-हस्तिनागपुरपतिः युधिष्ठिरादिपिता । प्रश्न० ८७ ।
पाण्डू-प ण्डुमृत्तिकानाम देशविशेषे या धूलीरूपा पाण्डू इति प्रसिद्धा । प्रज्ञा० २६ ।
पात-पान । सूर्य० १०८ । पात्र-भाजनम् । उत्त० २६१ ।
पातकहत-पातकेन-ब्रह्महत्यालक्षणेन मातापित्रादिघातकलक्षणेन वा हतः पातकहतः । व्य० प्र० ७ आ ।
पातन-पातनम् । निरय० ११ ।
पातनिका-अवतरणम् । नंदी० ७५ ।
पाताल-पातालकलश । अनु० १२१, १७१ ।
पातालल ङ्कापुरं-खरदूषणसम्बन्धिपुरम् । प्रश्न० ८ ।
पाति-नृप । नि० चू० प्र० २४३ आ ।
पातीणगामिणी प्राचीनगामिनी । आव० २२७ ।
पात्रः-अभिनेतव्यप्रकारः । ज० प्र० २६३ ।
पात्रकरणम्-ओघ० १८४ ।
पात्रकल्पिकः-कल्पिके भेद. । बृ० प्र० १०८ अ ।
पात्रपरिकरः-पात्रनिर्योगः । ओघ० २०८ ।
पात्री-भाजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ ।
पाद-पादः-षडङ्गुलप्रमाणः । भग० २७५ । प्रात -प्रभातसमय । सूर्य ४५ । पादो-वृत्तपाद. । ठाणा० ३९७ ।
पादकाञ्चनिका-पादधावनयोग्या काञ्चनमयी पात्री । जीवा० २६६ ।
पादकेसरिया-पात्रकेसरिका-पात्रप्रमार्जनपोतिका । प्रश्न० १२६ ।
पादठवण-पात्रस्थान यत्र कम्बलखण्डे पात्र निधीयते । प्रश्न १२६ ।
पाददद्दरय-पाददर्दरक पादेन भूम्यास्फोटनरूपम् । ज० प्र० ४१६ ।
पादपीठ-आसनविशेष । उत्त० ४ ३ ।
पादपुछण-पट्टयदुर्निसज्जवज्जिय रजोहरण । नि०चू प्र०

११६ आ । पादपुञ्छनं-पादकम्बलम् । उत्त० ४३४ ।
पादपोपगमन-अभ्युद्यतमरणम् । विशे० १० । अनशनविशेषः । ठाणा० ५८ । अनशनभेदः । ठाणा० ३६४ । तत्र हि सव्याघाताव्याघातभेदतो द्विभेदेऽपि पादपवन्निश्चेष्टतयैव स्थीयते अविचार अनशनभेदः । उत्त० ६०२ ।
पादबंधण-पात्रबन्धनं पात्रबन्धः । प्रश्न० १५६ ।
पादबन्धकतन्तुः-जलचरजन्तुविशेषः । पिण्ड० १०२ ।
पादमूलिया-पिडिगरा । नि० चू० द्वि० १४४ अ ।
पादलिप्तसूरिः-मुरुण्डेनोपलक्षितसूरिः । पिण्ड० १४१ ।
पादलिप्ताचार्याः-पाटलिपुरे आचार्यविशेषः । नदी० १६२ ।
पादसमा-पादसमया उच्छ्वासा-यावद्भिः समयः पादो वृत्तस्य नीयते तावत्समया उच्छ्वासा गीते भवतीत्यर्थः । ठाणा० ३९४ ३९६ ।
पादा-मूल । दश० चू० ५ आ ।
पादाद्याक्रमणम्-आगमनम् । उत्त० १५६ ।
पादीणवाह्-प्राचीनवाहः सरस्वत्याः पूर्वादिग्वाहः । वृ० द्वि० १३६ अ ।
पादुगालेव-पादुकालेप । आव० ४१२ ।
पादुब्भूए-प्रादुर्भूतः । सूर्य० ३ ।
पादोज्जल-पादोज्वल-भूषणविधिविशेषः । जीवा०२६६।
पादोनपौरुषी-पूर्वदिक् भवङ्के चतुर्भागः । उत्त० ५३६ ।
पादोसिय-प्रादोषिकम् । आव० ८६ । प्रादोषिकम् । दश० १०३ । प्रादोषिक प्रदो० । (?) ।
पाधोवण-पुणो पुणो पाधोवणं । नि० चू० प्र० ११६ आ ।
पानीयसामायं-पानकजातम् । आचा० ३४६ ।
पा३-दुष्कर्मात् आविनाशात् प्रवर्तनं पापम् । नि० चू० प्र० ३०३ अ । धुम्रम् । दश० २-४ ।
पामरयः- । उत्त० ५५० ।
पामा-कुट्टिसेो । नि० चू० द्वि० ६२ अ । नि० चू० प्र० १८८ आ । दद्रुम क्षुद्रकुष्ठम् । आचा० २३५ । कच्छू । भग० ३०८ । दद्रुम क्षुद्रकुष्टम् । प्रश्न० १६१ ।
पामिच्च-उच्छिन्नम् । आचा० ३२५ । अपमित्यक-मात्स्यर्यमुद्धारगृहीतम् । ठाणा० ४६० । साध्वर्थमन्यत उद्यतकं यद्गृह्यते तत् । सूत्र० १८० । अपमित्यकं-उद्यतक-उच्छिन्नम् । प्रश्न० १५४ । प्रामित्य-साध्वर्थमुच्छिद्य दानलक्षणम् । दश० १७४ । अपमित्यक-साध्वर्थमुद्धारगृहीतम् । ठाणा० ४६० । अपमित्यं-भूयोऽपि तव दास्यामीत्येवमभिधाय साधुनिमित्तमुच्छिन्न यद् गृह्यते भक्तादि । नवम उद्गमदोषः । पिण्ड० ३४ ।
पामिच्चित्तं-उच्छिण्णं । नि० चू० तृ० ६३ अ ।
पामिच्चेइ- । भग० ४६६ ।
पामिच्चेति-उच्छिण्ण । नि० चू० द्वि० १०४ अ ।
पामूलं-पादमूलम् । आव० ३६१ । पादमूलम् । भक्त०
पामोक्ख-उत्तरं-आक्षेपस्य परिहारः । ज्ञाता० १४६ ।
पायंक-पादाङ्क-मुद्राविशेषः । आव० ४३२ ।
पायंचणिउ-पादकाञ्चनिका पादधावनयोग्या काञ्चनमयी पात्री । ज० प्र० १०१ ।
पाय-पादः-आसन्नलघुपर्वतः । ज्ञाता० ३५ । षडङ्गुलानि पादः, पादस्य मध्यतलप्रदेशः, अथवा पादो-हस्तचतुर्थांशः। ज० प्र० ६४ । प्रातः-प्रभातः । उत्त० ३७० । पाद-श्लोकपादः । आव० ७६७ । पादः-षडङ्गुलानि । अनु० १५७ । पादः । ठाणा० २६६ । पादः-चतुर्थांशः । सूर्य० १३४ । पाक्य-पाकप्रायोग्यम् । दश० २४७ ।?) । पात्र भाजनम् । आचा० ३१२ । पाद-मूलपाद । ज० प्र० २८५ । पाद-गाथादिचतुर्थो रूपम् । अनु० २३३ । पाप-अधोभाग. । ज्ञाता० २८ ।
पायओ-पोषणा- । आव० ४१९ ।
पायकंबल-पादकम्बल-पादपुञ्छनम् । उत्त० ४३४ ।
पायकेसरिया-पात्रकेसरिका-पात्रप्रमुखेपणिका । वृ० द्वि० २३७ अ । पात्रकेसरिका-पात्रकमुखवस्त्रिका । ओघ० २०८ ।
पायकुक्कडसामवण्णा-पादकुक्कुटः-कुक्कुटविशेषः तद्वत् श्यामवर्णः । ज्ञाता० २३८ ।
पायखज्ज-पाकखाद्य-बद्धास्थी । दश० २१८ । पाकखाद्य-बद्धास्थी । आचा० ३६१ ।
पायगो-पादप-भुकुन्तः । आव० ६८८ ।
पायच्छित्तं-पाप छिनत्तीति पापच्छिद्, यथावस्थितं प्रायश्चित्तशुद्धमस्मिन्निति प्रायश्चित्तम् । दश० ३० । पादच्छुप्त-

चतुर्थोपवासादर्थं पादेन पादे वा जुसम् । भग० १३७ । पापच्छेदक प्रायश्चित्तविशोधक वा । ठाणा० १३७ । पाप-च्छेदकत्वात् प्रायश्चित्तविशोधकत्वाद्वा प्राकृते प्राय च्छित्तमिति शुद्धिः उच्यते तद्विषय. शोधनीयातिचारोऽपि प्रायश्चित्तम् । ठाणा० १६० । प्रायश्चित्तं-अभ्यन्तरतपे प्रथमम् । भग० ९२२ । प्रायश्चित्त-अतिचारविशुद्धि । औप० ४१ । प्रायश्चितम् । आव० ५२ । पाप छिनत्ति प्रायश्चित्त वा विशोधयतीति नैरुक्तविधिना प्रायश्चित्तम् । उत्त० ५८१ । पाप-कर्मोच्यते तत् पाप छिनत्ति यस्मात् कारणात् प्राकृतशैल्या पायच्छित्त । संस्कृते तु पाप छिनत्तीति पापच्छिदुच्यते, प्रायसो वा चित्तं जीव शोधयति कर्ममलिन विमलीकरोति तेन कारणेन प्रायश्चित्तम् । प्रायो वा-बाहुल्येन चित्त स्वेन स्वरूपेण अस्मिन् सतीति प्रायश्चित्तम् । आव० ७८२ । प्रायश्चित्तं-अपराधशुद्धिः । भग० ९१४ ।

पायच्छित्तकरणं-प्रायश्चित्तकरणम् । आव० ७७६ । प्रायश्चित्तकरण-योगसंग्रहे एकत्रिंशत्तमो योगः । आव० ६६४ ।

पायच्छिद्दा-पादशिरा । आव० ३७१ ।

पायठवणं-पात्रस्थापनक-कम्बलमयं पात्रस्थापनम् । बृ० द्वि० २३७ अ ।

पायड-प्रकटम् । आव० ५२० । प्रकटः तथाविधविशिष्ट-वचनरचनाविशेषतः सुखप्रतिपाद्यो योऽक्षरैरव्याख्याते-ऽप्यपि पायः स्वयमेव परिस्फुरन्निव लक्ष्यते स प्रकटः । पिण्ड० २८ ।

पायत्त-पदातीनां पत्तीनां समूहः पादातम् । ठाणा० ३०३ । पादातं-पत्तिसमूहः । भग० ४७६ । पादातीनां-समूहः पादातम् । उत्त० ४३८ । पादातं सैन्यविशेषः । ज० प्र० ४२३ (?) ।

पायत्ताणीयं-पाइक्कबलदरिसणा पायत्ताणीयं । नि० चू० द्वि० ७१ अ ।

पायदद्दर-पाददर्दरः-पाषप्रहारः । औप० ६० ।

पायदद्दरग-पाददर्दरकं-भूमेः पादेनास्फोटनम् । भग० १७५ ।

पायदद्दरय-पाददर्दरकम् । जीवा० २४७ ।

पायनिज्जोग-पात्रनियोगः-पात्रपरिकरः । ओघ० २०८ ।

पायनियोग-पात्रनिर्योग. । बृ० द्वि० ८६ अ ।

पायपडिलेहणोआ-पात्रकप्रत्युपेक्षणिका-पात्रकमुखवस्त्रिका ओघ० २१२ ।

पायपरियावन्न-पात्रपर्यापन्ना-पात्रस्थिता । आचा० ३५७ ।

पायपीढ-पादपीठः-पदासनम् । ज० प्र० १८७ ।

पायपुछण-पादपुञ्छनकं-रजोहरणम् । ओघ० १७१ । पादप्रोञ्छनं-रजोहरणम् । ठाणा० ३०५ । पादपुञ्छनम् । अनु० २५३ । पादपुञ्छनक-रजोहरणम् । आचा० २४० । पापप्रोञ्छन-रजोहरणम् । ज्ञाता० २०६ । पादप्रोञ्छनक-रजोहरणम् । ठाणा० १२३ । पादप्रोञ्छनं-रजोहरणम् । प्रश्न० १२० । पादपुञ्छनं-आसनविशेषः । उत्त० ५५ । पादप्रोञ्छन-रजोहरणम् । भग० १३६ । पादपुञ्छनं-रजोहरणम् । दश० १९९ । पादप्रोञ्छनम् । आव० ७९३ । पादपुञ्छनम् । आचा० ४०६ । पादप्रोञ्छणम् । औप० १०० ।

पायपोवगमण-अनशनिनः पादपस्येवोपगमनं-सामीप्येन वर्तनं पादपोपगमनम् । दश० २६ ।

पायपोसं-अपानद्वार । नि० चू० प्र० १५० आ ।

पायबद्धं-पद्वृत्तादिचतुर्भागमात्रे पादे बद्धं-वरिधसकं, प्रथमतः समारभ्यमाणम् । ज० प्र० ३९ ।

पायभूमीए- । नि० चू० द्वि० ११० अ ।

पायमूल-पादमूल-मूलभूमी । ज० प्र० २७७ ।

पायय-पात्रकं-समाधिस्थानम् । आचा० ४११ । प्राकृतः । ज्ञाता० ५० । प्राकृतः । मर० ।

पायरास-प्रातराशं-प्राभातिक भोजनकालम् । ज्ञाता० १५० । प्रातराशः-प्रातरशनम् । आव० १३६ । प्रातरशन-प्रातराशः । आचा० १३० ।

पायरासु- । आचा० ४२२ ।

पायलित्तायरियं-आयरियविसेसो । नि० चू० द्वि० ३०२ अ ।

पायलेहणिया-पादलेखनिका-वटोदुम्बरप्लक्षाम्लिकाकाष्ठमयी वर्षासु पादकर्दमापनयनी । बृ० द्वि० २५३ अ ।

पायल्लग-हथियारविशेषः । नि० चू० प्र० १०५ अ ।

पायवंदते- । ज्ञाता० २६ ।

पायवगमण–पादपस्येवोप- सामीप्येन गमनं–वर्तनं पादपो- पगमनम् । आचा० २६२ ।

पायवच्चं– । नि० चू० प्र० २४७ आ ।

पायविक्खंभ–पादविष्कम्भ–पानीयम् । आव० ३८८ ।

पायवीढग–पादशीर्षक–पादानामुपरितनोऽवयवविशेषः । जीवा० २१० ।

पायसंखा–पादसङ्ख्या–गाथादिचतुर्थांशरूपसङ्ख्या । अनु० २३३ ।

पायसंहरण–पाद प्राणिनि निपतन्तं धारयतीत्यर्थः । ओघ० १२७ ।

पायस–परमान्नम् । जीवा० २६८ ।

पायसमास–पादसमासो–गाथापादसक्षेपः । आचा० १८७ ।

पायसीसग–पादशीर्षक–पादस्योपरितनाऽवयवविशेषः । ज० प्र० ५५ ।

पायहंसा–लोमपक्षीविशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।

पायहर–छिन्नपादः । भक्त० ।

पयाल–पाताल–समुद्रजलतलम् । प्रश्न० ६२ । पातालः– पातालकलशः वलयामुखप्रभृतिः । प्रज्ञा० ७१ । महापा- तालकलशः वडवामुखादिः । भग० ४३६ । पातालः– समुद्रः । सूत्र० ८६ । पातालः–पातालकलशः । प्रश्न० ६२ ।

पायावच्च–प्राजापत्यः । बृ० प्र० ४६३ । नि० चू० प्र० ११८ अ । नि० चू० प्र० ७८ आ ।

पायावरणा–पात्रावरणं–स्थगनपटलम् । ओघ० २१३ ।

पारंचिए–प्रायश्चित्ते दशमो भेदः । ठाणा० २०० । सर्वो- परितम प्रायश्चित्तम् । पारं–प्रायश्चित्तान्तमञ्चति–गच्छतीति पाराञ्चिकम् । पुरुषविशेषस्य स्वलिङ्गराजपत्न्याद्यासेवनायां यद् भवति । आव० ७६४ ।

पारंचिय–पाराञ्चिको–बहिर्भूतः क्रियते यत् । ठाणा० ४८७ । दशमप्रायश्चित्तभेदवन्तमपहृतलिङ्गादिकमित्यर्थः । ठाणा० ३०० । पार–तीरं तपसा अपराधस्याञ्चति– गच्छति ततो दीक्षते यः स पाराञ्चो स एव पाराञ्चिकः तस्य यदनुष्ठानं तच्च पाराञ्चिकं, दशमं प्रायश्चित्त, लिङ्ग- क्षेत्रकालतपोभिर्बहिःकरणमिति भावः । ठाणा० १६३ ।

पारंचियारिह–दशविधप्रायश्चित्ते दशमम् । भग० ९२० ।

पारञ्चिकार्ह–तपोविशेषेणैवातिचारपारगमनम् । औप० ४२ ।

पारंपरपसिद्धी–पारम्पर्यप्रसिद्धि–स्वरूपता । आव० ५३३ ।

पार–पारः–मोक्षः संसाराटवितटवृत्तित्वात्तत्कारणानि ज्ञान- दर्शनचारित्राण्यपि पारः । आचा० १११ । तटः । आचा० १२४ । ज्ञानदर्शनचारित्रम् । आचा० ११४ । क्षय–आयुष्कपुद्गलानां क्षयः–मरणम् । आचा० २६१ । निष्ठा । आव० २६६ । निर्वाणम् । बृ० प्र० २०१ अ । मोक्षम् । बृ० प्र० ५१ अ ।

पारए–पारगः–पारगामी । ज्ञाता० ११० । पारगः–पार- गामी । भग० ११२ ।

पारग–पारगः–सर्वेषां संशयानां छेदकः । प्रश्न० १५७ । पारगः–सम्यग्वेत्ता । आचा० २६० ।

पारगए–संसारसागरस्य पारंगतः । भग० १११ ।

पारगय–पारगतं–इन्द्रियविषयात्परतोऽवस्थितम् । भग० २१७ । पारं–पर्यन्तं संसारस्य प्रयोजनव्रातस्य वा गत इति पारगतः । प्रज्ञा० ११२ ।

पारणय–पर्यायंते–पर्यन्तः क्रियते गृहीतनियमस्यानेनेति- पारण तदेव पारणक–भोजनम् । उत्त० ३६९ ।

पारणा–तपसः श्रुतस्कन्धादिश्रुतस्य वा पारगमनम् । प्रश्न० १२९ ।

पारत्त–परत्र । तन्दु० ।

पारत्तगुण–परत्रगुणः–स्नानादिप्रतिजागरणादिकः । ओघ० ३९ ।

पारत्तियं–पारत्रिकम् । आव० ४०५ ।

पारद्ध–आसयम् । प्रज्ञा० २७ ।

पारदारिय–पारदारिकः–परेषां दारेषु रतः । दश० ४२ । ज्ञाता० २३६ ।

पारदोच्चा–चौरभयम् । ज० द्वि० २२८ आ ।

पारद्ध–उपक्रमितुं प्रारब्ध । आव० ४११ । प्रारब्धः– अभिभूतः अपराद्धो वा । प्रश्न० ६० । प्रारब्धः । आव० ४११ । प्रारब्धः–हन्तुमारब्ध. । आव० ६७१ । प्रारब्धं– आरब्धम् । ज्ञाता० २२ ।

पारपाणग–पानकविशेष । ज्ञाता० २२६ ।

पारमाणि-परमक्रोधसमुद्घातं व्रजतीति भावः । ठाणा० १६६ ।
पारयित्वा-भोजयित्वा । ओघ० ६६ ।
पारलोइय-पारलौकिक दानादि । दश० १२६ ।
पारस-पारसः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । पारसदेशजः-पारसीकः । जं० प्र० ११९ ।
पारसकुलं-साहिरणस्स रायहाणी । नि० चू० प्र० ३०४ आ ।
पारसविसओ-पारसविषयः-वैनयिकीबुद्धौ सक्षणे देशविशेषः । आव० ४२४ ।
पारसी-धात्रीविशेषः । ज्ञाता० ४१ । देशविशेषः । भग० ४६० ।
पारसीक-अश्वस्वामी । नदी० १६१ ।
पाराई-लोहकुसीविशेषः । प्रश्न० ५७ ।
पाराए-पारे महानदीपूरम् । आचा० ११३ (?) । परलोकसुखभाजः । सू० २१० (?) ।
पारायम्- । आचा० १८५ ।
पारावत-पारापितः, पक्षिविशेषः । आचा० ३१४ ।
पारायणं-नाम सूत्रार्थतदुभयाना पारगमनम् । व्य० द्वि० १ अ । सूत्रकाद्या. परिपाट्यः । व्य० प्र० २५७ ।
पारासर-पाराशरः-महर्षिः शीतोदकबीजहरितादिपरिभोगात्सिद्धः । सूत्र० ९५ । पाराशरः-शरभ. । ज्ञाता० ६५ । महाकायः आटव्यपशुविशेषः, यो हस्तिनमपि पृष्ठे समारोपयति । प्रश्न० ७ (?) । वाशिष्ठगोत्रे सप्तमभेद. । ठाणा० ३९० ।
पारासरढहण-मलाममह । मर० ।
पारि-दुग्धभरणभाजनविशेष. । पिण्ड० १११ ।
पारिआसिए-परिवासितं-ह्यस्तनमित्यर्थः । भग० ६६१ ।
पारिओसिय-पर्युषितम् । आव० ६५ ।
पारिगा- । नि० चू० प्र० २५५ अ ।
पारिच्छ-ज परिच्छिज्जति त च रयणमादि । नि० चू० प्र० ८६ आ ।
पारिजाणिए-परियानप्रयोजनाः पारियानिकाः । भग० ५४७ ।
पारिजातकुसुमं-कुसुमविशेषः । जीवा० १९१ ।
पारिट्ठावणिया-पारतः-सर्वैः प्रकारै परिस्थापनं-अपुनर्ग्रहणतया न्यास इत्यर्थः । तेन निर्वृत्ता पारिस्थापनिकी । आव० ६१९ ।
पारिट्ठावणियागारो-पारिष्ठापनिकाकारः । आव० ८१३, ८५४ ।
पारिणामिय-परिणमनं-परिणामः स एव पारिणामिकः । भग० ६४९ । परिणमन-तेन तेन रूपेण वस्तूना भवन परिणामः, स एव तेन वा निर्वृत्तः पारिणामिकः । अनु० ११४ ।
पारिणामिया-परि:-समन्तान्नमन परिणाम.-सुदीर्घकालपूर्वापरार्थावलोकनादिजन्म आत्मधर्म इत्यर्थः, स कारणमस्यास्तत्प्रधाना वा पारिणामिकी बुद्धिः, बुद्धेः चतुर्थो भेदः । आव० ४१४ । पारिणामिकी-प्रायो वयोविपाकजन्या । राज० ११६ ।
पारितावणिया-परितापनं-ताडनादिदुःखविशेषलक्षणं तेन निवृत्ता पारितापनिकी । सम० १० । परितापनं-ताडनादिदु खविशेषलक्षणं तेन निर्वृत्ता पारितापनिकी क्रिया । आव० ६१२ ।
पारिप्पव-पारिप्लवः-पक्षिविशेषः । प्रश्न० ८ ।
पारिप्पवा-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।
पारिप्लवः-जलभिज्ञपक्षिविशेषः । दश० १४१ ।
पारिभाषिक संज्ञा-रूढसंज्ञा कल्पितसंज्ञा वा । भग० २२१ ।
पारियल्लं-बाह्यपृष्ठस्य बाह्यभ्रमिः । नंदी० ४३ ।
पारियाणिए-पारियानिकं उद्यानादिगमनार्थो रथः । बृ० द्वि० २३३ आ ।
पारियानिकम्-चरितम् । विशे० ६६१ ।
पारियावणिया-परितापन-परितापः-पीडाकरण तत्र भवा तेन वा निर्वृत्ता तदेव वा पारितापनिकी, क्रियाविशेषः । भग० १८१ । परितापनं-ताडनादिदु खविशेषलक्षण तेन निर्वृत्ता पारितापनिकी । ठाणा० ४१ ।
पारियाविए- । आचा० ४२१ ।
पारियासिय नाम रातो पज्जुसियं । नि० चू० द्वि० ५० आ ।

पारिवय-पारापतः । व्य० द्वि० २०४ अ ।

पारिषद्याः-वयस्यस्थानीयाः । तत्त्वा० ४-४ ।

पारिसाडणिया-परिशाट.-उज्झनलक्षणः प्रतीत एव तस्मिन् भवा पारिशाटनिका । आव० ५७६ ।

पारिसाडि-पारिशाटिः । आव० ७११ ।

पारिहट्ट-पट्टचिछ । ओघ० ४१ ।

पारिहत्थिय-प्रकृत्यैव दक्षः सर्वप्रयोजनानामकालहीनतया कर्त्तेति । ठाणा० ४५२ ।

पारिहारिकाणि-स्थापनाकुलानि कुत्सितानि कुलानि जुगुप्सितानि । बृ० द्वि० ७१ अ ।

पारिहारिय-पारिहारिकः-परिहरण परिहारस्तेन चरति पारिहारिकः-पिण्डदोषपरिहरणाद्युक्तविहारो साधु इत्यर्थः। आचा० ३२४ ।

पारिहिट्ठिक्षीरं-पट्टुक्षिद्धक्षीरम् । ओघ० ४८ ।

पारिहेरग-पारिहार्यं-वलयविशेषः । जं० प्र० १०६ ।

पारी-पारी-स्नेहभाण्डम् । जं० प्र० १०१ । भाजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ ।

पारुक्खं-परिन्द्रियद्वारेण मनोद्वारेण वाऽऽत्मनो ज्ञानमुपजायते तत्परोक्षम् । पृष्ठोदरादित्वात्परशब्दात्परः सकारागमः, परैर्द्रव्येन्द्रियमनोरूपा-सम्बन्धो यस्मिन् तत्परोक्षम्। बृ० पृ० ८ अ । परोक्षं-पुनरक्षस्य वर्तमान ज्ञानं भवति । बृ० प्र० ८ अ ।

पारुद्धरुद्ध-परुद्धरुद्धः-अतिरुद्धः । सम० ११७ ।

पारेवत-विभङ्गगतो फलविशेषः । प्रज्ञा० ३२८ ।

पारेवय-पारापतः पक्षिविशेषः । उत्त० ६५३ । लोम० पक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । पारापतः-फलविशेषः । प्रज्ञा० ३६५ ।

पारेययग-पारापतकः-पक्षिविशेषः । प्रश्न० ८ ।

पारेवयगीवा-पारापतग्रीवा, नीललेश्यावर्णः । प्रज्ञा० ३६० ।

पारेयया-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।

पारोक्खी-परोक्षेषु विषयेषु भव पारोक्ष-परोक्षविषय ज्ञानं तदस्यास्तीति पारोक्षी । व्य० (?) ।

पार्यंते-पर्यन्तः क्रियते । उत्त० ३६९ ।

पार्श्वम्- । आचा० ३८ ।

पार्श्व-पश्चाति पार्श्वस्थो ग्रामेषु यथास्वेच्छ विहरति । बृ० प्र० ५१८ आ ।

पार्ष्णिः-गुल्फयोरधोभागः । नंदी० १६१ ।

पार्ष्णित्र-चर्मकोशः । आचा० ३७० ।

पालंक-शाकविशेषः (महाराष्ट्रीयः) बृ० प्र० ३१४ आ ।

पालंब-प्रालम्बं-तपनीयमयो विचित्रमणिरत्नभक्तिचित्र आत्मप्रमाण आभरणविशेषः । जं० प्र० २७५ । प्रालम्बं भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६६ । प्रालम्बं-दीर्घम् । भग० ३१९ । प्रालम्बः-आप्रदीपन आभरणविशेषः । आचा० ३६३ । प्रालम्बः-तपनीयमयो विचित्रमणिरत्नभक्तिचित्र आत्मनः प्रमाणेन स्वप्रमाण आभरणविशेषः। जीवा० २५३ । प्रलम्बते इति प्रलम्बः-पदकः । राज० १९ । प्रालम्बं-झुम्बनकम् । जं० प्र० १०६ ।

पालंबसुत्त-भूषणविशेषः । आचा० ४२३ ।

पाल-हस्तिपालः । बृ० तृ० २३१ आ ।

पालइत्ता-पालयित्वा अतिचाररक्षणेन, परावर्तनादिना अभिरक्ष्य । उत्त० ५७२ ।

पालए-खवगपच्छमारगो । नि० चू० प्र० ३०३ अ ।

पालओ-पालकः । आचा० १२४ ।

पालक-पालकः-विमानविशेषः । औप० ५२ । स्कन्दकाचार्यस्य विरूपं कर्ता । सूत्र० २३९ । द्रव्यसङ्कोचो न भवसङ्कोच इत्येकः, यथा पालकस्य । आव० ३७९ । जन्माभिषेकागमनविमानकारकः देवविशेषः । ज्ञाता० १२७ । द्रव्यसङ्कोचो न भावसङ्कोचः, यथा पालकः । विशे० ११२६ । द्रव्यसङ्कोचो न भावसङ्कोचे दृष्टान्तः जं० प्र० १० । यानविमानम् । प्रश्न० ९५ ।

पालक्को-हरितभेदः । आचा० ५७ ।

पालक्का-हरितविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

पालग-पालकः-स्कंधकादिपञ्चशतमुनिघातको मन्त्री । उत्त० ११४ । वासुदेवपुत्तो भत्तिबहुमाणवंदणे पढमममो दिट्ठतो । नि० चू० प्र० ८ अ । यानकविमानकारकः । भग० ७०० । पालको नाम मरुकः पुरोहितः । व्य० द्वि० ४३२ अ । पालक-ग्रामविशेषः । आव० २२५ । पालकः-प्रज्ञातोदाहरणे प्रद्योतस्य पुत्रः । आव० ६९९ । पालकः-कालिकपुत्रः । आव० ६८१ ।

पालत-पालकं-पालकदेवनिर्मितं सौधर्मेन्द्रसम्बन्धियानम्। ठाणा० २३० ।

पालय-पालकं-यानविमानं-सौधर्मेन्द्रसम्बन्ध्याभियोगिक-पालकाभिधानदेवकृत वैक्रियम् । सम० २ । पालकः-अभियोगिको देवः । जं० प्र० ३९६ । पालकः-कृतिकर्म-दृष्टान्ते मुख्यो वासुदेवपुत्रो द्रव्यवन्दकः । आव० २१२। पालकः-कृतिकर्मणि पञ्चमो दृष्टान्तः, द्वारिकायां वासुदेव-पुत्रो द्रव्यवन्दक: । आव० ५१५ ।

पालयामि- । ज्ञाता० १६३ ।

पालयित्थ-पालितवन्तः । ठाणा० ७६ ।

पालयित्ता-वहिहितानुष्ठानस्यातिचाररक्षणेन । उत्त० ५७२ ।

पालघिढ्ढि-सप्तदशमकला । ज्ञाता० ३८ ।

पालाआ-पालका-महत्तरिका । व्य० द्वि० १५ आ ।

पालासय-संनिवेसविशेषः । भग० १०२ ।

पालि-पालिः-सेतुः । राज० ११२ । पालिः-जीवित-नलधारणाद्भवस्थितिः सा चोत्तरत्र महाकल्पोपमानादिह पल्योपमप्रमाणा । (?) ।

पालित-पादलिप्त.-विद्याप्रभ्रष्टाचारविवरणे सूरिः । पिण्ड० १४२ ।

पालित्तय-पादलिप्ताचार्य. । बृ० तृ० ६६ अ ।

पालित्तयकए-पादलिप्तसूरिकृतः । नि०चू०तृ०११८ आ ।

पालित्ता-पादलिप्ताः वैनयिक्या बुद्धिविषये आचार्यः । आव० ४२४ ।

पालिय-पालितः-पुनःपुनरुपयोगप्रतिजागरणेन रक्षितः । आव० ८५१ । पुनःपुनरुपयोगप्रतिजागरणेन रक्षितः ठाणा० ३८८ । पालित-सतत सम्यगुपयोगेन प्रतिचरि-तम् । प्रश्न० ११३ । पालित -चम्पायां श्रावकः । उत्त० ४८२ ।

पाली-सप्रममहातडागस्यानतिक्रमणलक्षण. सेतु । वसति । बृ० द्वि० २०५ अ । पालिः-सेतु । जीवा० २६० । प्रज्ञा० ८५ ।

पालुंगामहुरय-'माहुरय'त्ति वनस्पतसानि पालनकानि 'पालङ्ग'त्ति वल्लिफलविशेषश्च । उपा० ४ ।

पालु-अपानं । नि० चू० प्र० १८६ आ ।

पालेइ-असकृदुपयोगेन पालयति प्रतिजागरणात् । भग० १२४ । सततोपयोगप्रतिजागरणेन रक्षति । उपा० १५ ।

पालेति-पालयति-असकृदुपयोगेन प्रतिजागरणात् । ज्ञाता० ७२ ।

पाव-पाप-पांशयतीति पापं, पिबति वा हितम्, कर्म वा । आव० ४०७ । पापं-कर्म । आव० ७८२ । पाप-पांशुलकराकीर्णत्वादिभिरशोभनम् । उत्त० ११० । वल्ली-विशेष. । प्रज्ञा० ३२ । पाप-पापानुष्ठानम् । आचा० २६८ । पांशयति, पांसयतीति पापम् । आचा० ११५ । पापम् । आव० ७८२ । पाप-क्लिष्टं-ज्ञानावरणादि । दश० १५६ । पाप-घातिकर्म । ठाणा० ५२६ । पातयति नरकादाविति पापम् । आव० ८३० । पाप - कर्म । उत्त० ५६२। पाप.-अपुण्यरूपः । ज्ञाता० २०५ ।

पावए-पापक.-अमनोज्ञ. । ज्ञाता० २३३ ।

पावकम्म-पापकर्म-ज्ञानावरणादि । औप० ८५ । पापकर्म प्राणातिपातादि । भग० ३६ । पापकर्म-ज्ञानावरणाद्य-शुभ कर्म । भग० ३६ । पापकर्म-घातिकर्म सर्वमेव वा ज्ञानावरणादि । ठाणा० १०१ । पापकर्म-ज्ञानावरणादि । ज्ञाता० २२१ । पापकर्म-ज्ञानावरणीयादि । दश० १५२ ।

पावकम्मकरण-पापकर्मकरणम्,अधर्मद्वारस्य द्वादश नाम। प्रश्न० ४३ ।

पावकम्मनेम्म-पापकर्मणा-ज्ञानावरणादीनां मूलम् । प्रश्न० ६६ ।

पावकम्मोवएस-पापकर्मोपदेश -पापप्रधानकर्मण उपदेश. । आव० ८३० ।

पावकारी-पापकारी-पातकनिमित्तानुष्ठानसेवी । उत्त० २०७ ।

पावकोव-पापं-अपुण्यप्रकृतिरूपं कोपयति-प्रपञ्चयति-पुष्णाति यः .सः पापकोप , पापं चासौ कोपकार्यत्वात् कोपश्चेति वा, प्राणवधस्यैकोनविंशतितमः पर्यायः । प्रश्न० ५ ।

पावग-पावकं-शुभमनुष्ठानम् । उत्त० ४८ । पावक-अत्यन्तमहितम् । दश० १५७ । पावक.-अग्निः । उत्त० १३५ । पावकं-पापमेव पापकम् । उत्त० ४८ । पापकं-अशुभम् । ज्ञाता० २०५ ।

पावजीवी- कौटलाजीवी । व्य० प्र० २३१ ।
पावण-प्लावनं-रक्षणम् । पिण्ड० ११ ।
पावनुवण-प्राप्नुवन्-गृण्हन् । जं० प्र० ४४६ ।
पावपरिक्खेवी-पापैः-कथञ्चित्समित्यादिषु स्खलितलक्षणैः परिक्षिपति-तिरस्कुरुते इत्येवंशील: पापपरिक्षेपी । उत्त० ३४५ ।
पावमण-पापमनाः-अवस्थितमना अनवस्थितमना वा । आव० ३६६ ।
पावय-पुनातीति पावकः समयप्रसिद्धया तु पापहेतुत्वात्पापकः । पावकः-लोकप्रसिद्धया अग्निः । उत्त० १८६ । प्राप्नुहि । ज्ञाता० ४५ ।
पावयणं-प्रवचनं-शासनम् । ठाणा० २४६ । प्रावचनं प्रकर्षेणाभिविधिनोच्यन्ते जीवादयो यस्मिन् तत्प्रावचनम् । प्रागतं । आव० ७६० । प्रावचनं, प्रगतं, प्रशस्त, प्रधानम्, आदौ वा जीवादिस्वभिविधिमर्यादाभ्यां वचनं प्रावचनम्, शिवप्रापकं वा वचनं प्रावचनमुच्यते । विशे० ५६१ । प्रशस्तं प्रगतं प्रथमं वा वचनं प्रवचनम्, आगमः । ठाणा० १७६ । प्रवचनं-जैनं शासनम् । ज्ञाता० ४७ ।
पावयणि-प्रावचनी-आचार्यादिर्मुगप्रधानः । आचा ४३८ ।
पावयणी-प्रावचनिका-प्रवचनार्थकथननियुक्ताः । नंदी० ५४ ।
पावलोभो-पापलोभः-पापं-अपुण्यं लुम्पति-प्राणिनि स्निह्यति संश्लिष्यतीति यावत् यतः सः पापलोभः, पापं चासौ लोभश्चेति वा तदकार्यत्वात्पापलोभः । प्राणवधस्य विंशतितमः पर्यायः । प्रश्न० ३ ।
पावरण-प्रावार-प्रावरणविशेषः । ज्ञाता० २२६ । वस्त्रम् । आचा० ३६३ ।
पावसमण-पापेन उत्कटत्वेनोपलक्षितः श्रमणः पापश्रमणः । उत्त० ४३२ ।
पावसमणिज्जं-पापश्रमणीयं, उत्तराध्ययनेषु सप्तदशमध्ययनम् । सम० ६४ । पापश्रमणीय-उत्तराध्ययनेषु सप्तदशमध्ययनम् । उत्त० ९ ।
पावसुतं-वागरणादि । नि० चू० तृ० १३ अ ।
पावसुय-एकोनत्रिंशत् पापश्रुतप्रसङ्गः । प्रश्न० १४५ ।
पावसुयपसंगा-पापोपादानानि श्रुतानि पापश्रुतानि तेषु प्रसञ्जनानि प्रसङ्गाः-तथाविधासक्तिरूपाः पापश्रुतप्रसङ्गाः उत्त० ६१७ ।
पावा-पापा-नगरीविशेषः । आव० २४० । पातयति पातयति वा भवावर्त्त इति पापा । उत्त० ८८ । भङ्गीजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ ।
पावाइया-प्रावादिकाः-प्रकर्षेण मर्यादया वदितुं शीलं येषां ते प्रावादिनः त एव प्रावादिकाः यथावस्थितार्थस्य प्रतिपादनाय वावदूकाः । आचा० १८६ ।
पावाजीवी-पापेन-विद्यादिना परद्रोहकरणरूपेण जीवनं शीलः पापाऽऽजीवीनः । पिण्ड० १४२ ।
पावाभिगम-पापाभिगमः-पापमेवोपादेयमित्यभिगमः । प्रश्न० १५ ।
पावार-प्रावारः । ठाणा० ३३४ । प्रावारः-दुष्प्रतिलेखितदूष्यपञ्चके तृतीयो भेदः । ६५१ ।
पावारग-प्रावारकम् । आव० ८३३ । प्रावारकः-सल्वंगलोमा बृहत्कम्बलः । बृ० द्वि० २२० अ ।
पाविओ-प्रापः । ज्ञाता० १६६ ।
पाविज्जइ-प्रोच्यते । आव० २७४ ।
पाविया-प्रापयति नरकमिति प्रापिका, पापा एव श्रा पापिका, कुत्सिता, पापहेतुर्वा । उत्त० २६२ । पापैव पापिका-कुत्सिता । उत्त० ३८७ ।
पावाणधातुः-धातुविशेषः । उत्त० ६५३ ।
पासंड-पाषण्ड-व्रतम् । अनु० २५ । पाषण्डं-व्रतम् । उत्त० ५०१ । पाषण्डः । आव० २२३ । लिङ्गिनः । ज्ञाता० १५० । पाषण्डः-देशव्रतिः । उत्त० ५०१ । पाखण्ड-पाषण्डिजनोत्पादितमिथ्यावादः । जं० प्र० ६६ । पाषण्डः-शाक्यादि. । जं० प्र० १६३ ।
पासंडत्थ-पाषण्डस्थः । आव० ३६७ ।
पासंडधम्मे-पाषण्डधर्म्म -पाखण्डिनामाचारः । ठाणा० ५१५ ।
पासडिमिस्सं-पाषण्डिमिश्र, मिश्रस्य द्वितीयो भेदः । बृ० प्र० ८३ अ ।
पासंडी-पाषण्डी-व्रताङ्गीनः । दश० २६२ ।
पास-पश्यति समस्तभावान् केवलालोकेनावलोकत इति

पश्यः । उत्त० २७० । पाशः-द्यूतोपकरणम्, उत्त्रस्ताश्वादिबन्धनं वा । औप० ६१ । पश्यति सर्वभावानिति पार्श्वः, त्रयोविंशतितमो जिनः, यस्मिन् गर्भगते माता सप्तशिरसं नागं शयनीये निविष्टा दृष्टवती तेन पार्श्वः । आव० ५०६ । पाशः-रज्ज्वादिः । उत्त० २०६ । छिद्रिका । बृ० द्वि० ६० अ । पार्श्वः-आसन्नः । ओघ० १६२ । पार्श्वः-पार्श्वनाथस्तीर्थंकरः । भग० २४८ । पाशं-बन्धनम् । भग० ९३ । त्रयोविंशतितमतीर्थंकरः । ज्ञाता० २५३ । पाशः-कूटजालः एव बन्धनविशेषः । उत्त० ४६० । पाशः-बन्धनम् । आचा० ४७ । पार्श्वः । ठाणा० २१९ । पाशः-शकुनिबन्धनविशेषः । प्रश्न० १५ । पासा-द्यूतोपकरणानि उत्त्रस्ताश्वादिबन्धनानि वा । जं० प्र० २६४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।

पासइ-पश्यति-अवग्रहेहापेक्षयाऽवबुध्यते । भग० ३५८ । पश्यति-दृशिरुपलम्भार्थस्य इत्यत उपलभते-अवगच्छति । आचा० १११ ।

पासग-पश्यतीति पश्यक-सर्वज्ञः । आचा० १२४ । पश्यकः-सर्वनिराकरणात्पश्यति-उपलभत इति पश्यः स एव पश्यकः तीर्थंकृत् । आचा० १७१ । पश्यकः-परमार्थदृशः । आचा० १४८ । ज्ञाता० १९० ।

पासगबद्ध-पाशिकबद्धः-कसाबद्धः । बृ० द्वि० २५२ आ ।

पासजाइपहे-पाशा -अत्यन्तपारवश्यहेतवः कलत्रादिसम्बन्धास्त एव तीव्रमोहोदयादिहेतुतया जातीनां एकेन्द्रियादिजातीनां पन्थानः-तत्प्रापकत्वान्मार्गा पाशजातिपथाः । उत्त० २६४ ।

पासट्ठोनं-अट्ठविहा उ कम्मपासा उदीणो । दश० चू० ३३ आ ।

पासणया-पश्यत्ता-पश्यतो भाव. पश्यतोपयोग इत्यर्थः । विशे० ३०१ । पश्यतो-भावः पश्यत्ता-बोधपरिणामविशेषः । भग० ७१४ । पश्यत्ता-संदर्शनम् । ओघ० ३८ । दर्शनता-प्रज्ञापनायास्त्रिंशत्तम पदम् । प्रज्ञा० ६ । पश्यतो भाव.-पश्यत्ता । प्रज्ञा० ५२१ । पश्यत्ता-सदर्शनम् । ओघ० ३१ ।

पासणिए- । नि० चू० प्र० २१२ अ ।

पासणिओ-जणवयववहारेसु णडणट्टादिसु वा जो पेक्खणं करेति सो पासणिओ । नि० चू० द्वि० ६२ अ ।

पासणिय-प्राश्निकः-सभ्यः । व्य० द्वि० १६० अ ।

पासतो- । ज्ञाता० १९० ।

पासत्थ-पार्श्वे-बहिर्ज्ञानादीनां देशतः सर्वतो वा तिष्ठतीति पार्श्वस्थः । ठाणा० ५१४ । पार्श्वस्थः-ज्ञानाचारादिबहिर्वर्ती साध्वाभासः । प्रश्न० १३७ । पाशस्थः-पाशेषु तिष्ठतीति पाशस्थः । व्य० प्र० १६० अ । दर्शनादीनां पार्श्वे तिष्ठतीति पार्श्वस्थः मिथ्यात्वादिपाशेषु वा तिष्ठतीति पाशस्थः । आव० ५१७ । प्रकर्षेण आ-समतात् ज्ञानादिषु निरुद्यमतया स्वस्थः । व्य० प्र० १६० अ । ज्ञानादीनां पार्श्वे तिष्ठति पार्श्वस्थः-पाशस्थः । व्य० प्र० १२७ आ । पार्श्वे ज्ञानादीनां बहिस्तिष्ठतीति पार्श्वस्थ-गाढग्लानत्वादिकारणं विना शय्यातराभ्याहृतादिपिण्डभोजकत्वाद्यागमोक्तविशेषणः । ज्ञाता० ११३ । णाणदंसणचरित्ताण पासे ट्ठितो पासत्थो । नि० चू० प्र० २१७ अ ।

पासत्थविहारी-पार्श्वस्थानां यो विहारो-बहूनि दिनानि यावत्तथा वर्त्तनं स पार्श्वस्थविहारः सोऽस्यास्तीति पार्श्वस्थविहारी । ज्ञाता० १११ ।

पासत्थि-ज्ञानादिबहिर्वर्त्ती । भग० ५०२ ।

पासपयट्टिय-पाशा इव पाशाः स्त्र्यादयस्तेषु प्रवृत्तः तेन प्रवर्तितः पाशप्रवृत्तः-पाशप्रवर्तितः । उत्त० २०६ ।

पासपरिवत्ती-पार्श्वपरिवर्त्ती । आव० ४२१ ।

पासपुट्ठ-पार्श्वस्पृष्टः-सुप्तमात्रः । ठाणा० ४७१ ।

पासमिओ-पार्श्वमित्रः-साकेतनगरस्योत्तरकुरूद्याने यक्षः । विपा० ९१ ।

पासय-द्वादशमकला । ज्ञाता० ३८ ।

पासल्ली-पार्श्वतः । आव० ६४८ ।

पासवणं-प्रश्रवण-मूत्रम् । आव० ६१६ । कायिकी । आव० ७९८ । प्रश्रवण-कायिकी । आव० ६३४ । प्रश्रवण-मूत्रः । सम० ११ प्रकर्षेण स्रवतीति-प्रश्रवण एकिका । आचा० ४०६ । ज्ञाता० ६१ । प्रश्रवण-मूत्रम् । उत्त० ५१७ । ज्ञाता० १०३ । प्रश्रवण-मूत्रम् । जं० प्र० १४८ । मनुष्याणां अशुचिभूतस्थानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पश्यः । उत्त० २७० । पाशः-द्यूतोपकरणम्, उत्पत्त्वाश्वादिबन्धन वा । ओघ० ६६ । पश्यति सर्वभावानिति पार्श्वः, त्रयोविंशतितमो जिनः, यस्मिन् गर्भगते माता सशशिरसं नाग शयनीये निविजने दृष्टवती तेन पार्श्वः। आव० ५०६ । पाशः-स्त्र्यादिः । उत्त० २०६ । छिड्डिका । बृ० द्वि० ६० अ । पार्श्वः-आपन्नः । ओघ० १६२ । पार्श्वः-पार्श्वनाथस्तीर्थकरः । भग० २४८ । पाश'-बन्धनम् । भग० ६३ । त्रयोविंशतितमतीर्थंकरः । ज्ञाता० २५३ । पाशः-कूटजालः एव बन्धनविशेष. । उत्त० ४६० । पाश'-बन्धनम् । आचा० ४७ । पार्श्वा । ठाणा० २६९ । पाशः-शकुनिबन्धनविशेषः । प्रश्न० १५ । पाशा-द्यूतोपकरणानि उत्पत्त्वाश्वादिबन्धनानि वा । ज० प्र० २६४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।

पासइ-पश्यति-अवग्रहेहापेक्षयाऽवबुध्यते । भग० ३३८ । पश्यति-इविरूपलब्धिकिय इयत उपनमते-अवगच्छति । आचा० १६६ ।

पासग-पश्यतीति पश्यक -सर्वज्ञः । आचा०१२४ । पश्यकः-सर्वनिराकरणात्पश्यति-उपलभत इति पश्यः स एव पश्यकः तीर्थकृत् । आचा० १७१ । पश्यकः-परमार्थदृक् । आचा० १४८ । ज्ञात० १६० ।

पासगबद्ध-पाशिकबद्धः-कलायद' । बृ० द्वि० २५२ अ ।

पासजाइपहे-पाशा -अत्यन्तपारवश्यहेतवः कलत्रादिसम्बन्धास्त एव तीव्रमोहोदयादिहेतुतया जातीना एकेन्द्रियादिजातीना पन्थान'-तत्प्रापकत्वान्मार्गा पाशजातिपथाः । उत्त० २६४ ।

पासट्टीन-अट्ठविहा उ कम्मपासा उड्डीणो । दश० चू० ३३ आ ।

पासणया-पश्यत्ता-पश्यतो भाव पश्यत्तोपयोग इत्यर्थः । विशे० ३०१ । पश्यतो-भाव पश्यत्ता-बोधपरिणामविशेष. । भग० ७१४ । पश्यत्ता-संदर्शनम् । ओघ० ३८ । दर्शनता-प्रज्ञापनायास्त्रिंशत्तम पदम् । प्रज्ञा० ६ । पश्यतो भाव -पश्यत्ता । प्रज्ञा० ५२६ । पश्यत्ता-सदर्शनम् । ओघ० ३६ ।

पासणिए- । नि० चू० प्र० २६२ ब ।

पासणिओ-जणवयववहारेसु णडणट्टादिसु वा जो पेक्खण करेति सो पासणिओ । नि० चू० द्वि० ६२ ब ।

पासणिय-प्राश्निकः-सभ्यः । व्य० द्वि० १६० ब ।

पासतो- । ज्ञाता० १९० ।

पासत्थ-पार्श्वे-बहिर्ज्ञानादीना देशतः सर्वतो वा तिष्ठतीति पार्श्वस्थः । ठाणा० ५१४ । पार्श्वस्थः-ज्ञानाचारादिबहिर्वर्ती साध्वाभासः । प्रश्न० १३७ । पाशस्थः-पाशेषु तिष्ठतीति पाशस्थः । व्य० प्र० १६० ब । दर्शनादीनां पार्श्वे तिष्ठतीति पार्श्वस्थः मिथ्यात्वादिपाशेषु वा तिष्ठतीति पाशस्थ । आव० ५१७ । प्रकर्षेण आसमन्तात् ज्ञानादिषु निरुद्यमतया स्वस्थः । व्य० प्र० १६० ब । ज्ञानादीना पार्श्वे तिष्ठत ति पार्श्वस्थ.-पाशस्थः । व्य० प्र० १५७ आ । पार्श्वे ज्ञानादीनां बहिस्तिष्ठतीति पार्श्वस्थ -शय्यातरस्वादिकारणं विना अभ्याहृताहृतादिपिण्डभोजकत्वाद्यागमोक्तविशेषणः । ज्ञाता० ११३ । णाणदंसणचरित्ताण पासे ट्ठितो पासत्थो । नि० चू० प्र० २१७ अ ।

पासत्थविहारी-पार्श्वस्थाना यो विहारो-बहूनि दिनानि यावत्तथा वर्तनं स पार्श्वस्थविहार. सोऽस्यास्तीति पार्श्वस्थविहारी । ज्ञाता० १११ ।

पासत्थि-ज्ञानादिबहिर्वर्ती । भग० ५०२ ।

पासपयट्टिय-पाशा इव पाशाः स्त्र्यादयस्तेषु प्रवृत्तः तेन प्रवर्तित. पाशप्रवृत्तः-पाशप्रवर्तितः । उत्त० २०६ ।

पासपरिवत्ती-पार्श्वपरिवर्ती । आव० ४२१ ।

पासपुट्ठ-पार्श्वस्पृष्टः-युगमात्रः । ठाणा० ४७१ ।

पासमिओ-पार्श्वमितः- साकेतनगरस्योत्तरकुरूद्याने यक्ष. । विपा० ६५ ।

पासय-द्वादशमकला । ज्ञाता० ३८ ।

पासल्लो-पार्श्वत. । आव० ६४८ ।

पासवणं-प्रश्रवण-मूत्रम् । आव० ६१६ । कायिकी । आव० ७६८ । प्रश्रवण-कायिकी । आव० ६३४ । प्रश्रवण -मूत्र' । सम० ११ प्रकर्षेण-श्रवतीति-प्रश्रवण एकिका । आचा० ४०६ । ज्ञाता० ६१ । प्रश्रवण-मूत्रम् । उत्त० ५१७ । ज्ञाता० १०३ । प्रश्रवण-मूत्रम् । ज० प्र० १४८ । मनुष्याना अशुचिभूतस्थानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पश्यः । उत्त० २७० । पाशः-द्यूतोपकरणम्, उत्त्रस्ता-श्वादिबन्धनं वा । ओघ० ६६ । पश्यति सर्वभावानिति पार्श्वः, त्रयोविंशतितमो जिनः, यस्मिन् गर्भगते माता सशिरसं नागं शयनीये निविजने दृष्टवती तेन पार्श्वः । आव० ५०६ । पाशः-रज्ज्वादिः । उत्त० २०६ । छिद्रिका । बृ० द्वि० ६० अ । पार्श्वः-आसन्नः । ओघ० १६२ । पार्श्वः-पार्श्वनाथस्तीर्थंकरः । भग० २४८ । पाशः-बन्धनम् । भग० ६२ । त्रयोविंशतितमतीर्थंकरः । ज्ञाता० २५३ । पाशः-कूटजालः एव बन्धनविशेषः । उत्त० ४६० । पाशः-बन्धनम् । आचा० ४७ । पार्श्वः । ठाणा० २१९ । पाशः-शकुनिबन्धनविशेषः । प्रश्न० १५ । पाशा-द्यूतोपकरणानि उत्त्रस्ताश्वादिबन्ध-नानि वा । जं० प्र० २६४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।

पासइ-पश्यति-अवग्रहेहापेक्षयाऽवबुध्यते । भग० ३५८ । पश्यति-इहिहृवत्सविधिक्रिय इत्यत उपनमते-अवगच्छति । आचा० १६६ ।

पासग-पश्यतीति पश्यकः-सर्वज्ञः । आचा०१२४ । पश्यकः-सर्वनिराकरणात्पश्यति-उपलभत इति पश्यः स एव पश्यकः तीर्थंकृत् । आचा० १७१ । पश्यकः-परमार्थदृशः । आचा० १४८ । ज्ञात० १६० ।

पासगबद्ध-पाशकबद्धः-कलाबद्धः । बृ० द्वि० २५२ आ ।

पासजाइपहे-पाशाः-अत्यन्तपारवश्यहेतवः कलत्रादिसम्ब-न्धास्त एव तीव्रमोहोदयादिहेतुतया जातीनां एकेन्द्रि-यादिजातीनां पन्थानः-तत्प्रापकत्वान्मार्गा पाशजातिपथाः । उत्त० २६४ ।

पासट्ठोर्म-अट्ठविहा उ कम्मपासा तदीणो । दश० चू० ३३ आ ।

पासणया-पश्यता-पश्यतो भाव. पश्यतोपयोग इत्यर्थः । निशी० ३०१ । पश्यतो-भावः पश्यता-बोधपरिणाम-विशेषः । भग० ७१४ । पश्यता-संदर्शनम् । ओघ० ३८ । दर्शनता-प्रज्ञापनायास्त्रिंशत्तम पदम् । प्रज्ञा० ६ । पश्यतो भाव.-पश्यता । प्रज्ञा० ५२९ । पश्यत्ता-संदर्श-नम् । ओघ० ३६ ।

पासणिए- । नि० चू० प्र० २६२ अ ।

पासणिओ-जणववहारेसु णडणट्टादिसु वा जो पेक्खण करेति सो पासणिओ । नि० चू० द्वि० ६२ अ ।

पासणिय-प्राश्निकः-सभ्यः । व्य० द्वि० १६० अ ।

पासतो- । ज्ञाता० १९० ।

पासत्थ-पार्श्वे-बहिर्ज्ञानादीनां देशतः सर्वतो वा तिष्ठतीति पार्श्वस्थः । ठाणा० ५१४ । पार्श्वस्थः-ज्ञानाचारादि-बहिर्वर्ती साध्वाभासः । प्रश्न० १३७ । पाशस्थः-पाशेषु तिष्ठतीति पाशस्थः । व्य० प्र० १६० अ । दर्शनादीनां पार्श्वे तिष्ठतीति पार्श्वस्थः मिथ्यात्वादिपाशेषु वा तिष्ठतीति पाशस्थः । आव० ५१७ । प्रकर्षेण आ-समतात् ज्ञानादिषु निरुद्यमतया स्वस्थः । व्य० प्र० १६० अ । ज्ञानादीनां पार्श्वे तिष्ठत इति पार्श्वस्थः-पाशस्थः । व्य० प्र० १५७ आ । पार्श्वे ज्ञानादीनां बहिस्तिष्ठतीति पार्श्वस्थः-गाढग्लानत्वादिकारणं विना शय्यातराभ्याहृतादिपिण्डभोजकत्वाद्यागमोक्तविशेषणः । ज्ञाता० ११३ । णाणदंसणचरित्ताण पासे ट्ठितो पासत्थो । नि० चू० प्र० २१७ अ ।

पासत्थविहारी-पार्श्वस्थानां यो विहारो-बहूनि दिनानि यावत्तथा वर्त्तनं स पार्श्वस्थविहारः सोऽस्यास्तीति पार्श्व-स्थविहारी । ज्ञाता० १११ ।

पासत्थि-ज्ञानादिबहिर्वर्ती । भग० ५०२ ।

पासपयट्टिय-पाशा इव पाशाः स्त्र्यादयस्तेषु प्रवृत्तः तेन प्रवर्तितः पाशप्रवृत्तः-पाशप्रवर्तितः । उत्त० २०६ ।

पासपरियत्ती-पार्श्वपरिवर्ती । आव० ४२१ ।

पासपुट्ठ-पार्श्वस्पृष्टः-जुम्भयाः । ठाणा० ४७१ ।

पासमिओ-पार्श्वमितः- साकेतनगरस्योत्तरकुरुद्याने यक्षः । विपा० ६५ ।

पासय-द्वासप्ततिकला । ज्ञाता० ३८ ।

पासल्लो-पार्श्वतः । आव० ६४८ ।

पासवणं-प्रस्रवण-मूत्रम् । आव० ६१६ । कायिकी । आव० ७६८ । प्रस्रवण-कायिकी । आव० ६३४ । प्रस्रवण.-मूत्रः । सम० ११ प्रकर्षेण-स्रवतीति-प्रस्रवण एकिका । आचा० ४०६ । ज्ञाता० ६१ । प्रस्रवण-मूत्रम् । उत्त० ५१७ । ज्ञाता० १०३ । प्रस्रवण-मूत्रम् । जं० प्र० १४८ । मनुष्याणां मनुविमूत्रस्थानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पश्य: । उत्त० २७० । पाशः-द्यूतोपकरणम्, उत्त्रस्ताश्वादिबन्धन वा । औप० ६६ । पश्यति सर्वभावानिति पार्श्वः, त्रयोविंशतितमो जिनः, यस्मिन् गर्भगते माता सप्तशिरसं नागं शयनीये निविजने दृष्टवती तेन पार्श्वः। आव० ५०६ । पाशः-रज्ज्वादिः । उत्त० २०६ । छिद्रिका । बृ० द्वि० ६० अ । पार्श्वः-आसन्नः । ओघ० १६२ । पार्श्वः-पार्श्वनाथस्तीर्थंकरः । भग० २४८ । पाशः-बन्धनम् । भग० ६३ । त्रयोविंशतितमतीर्थंकरः । ज्ञाता० २५३ । पाशः-कूटजालः एव बन्धनविशेषः । उत्त० ४६० । पाशः-बन्धनम् । आचा० ४७ । पार्श्वः । ठाणा० २६९ । पाशः-शकुनिबन्धनविशेषः । प्रश्न० १५ । पाशा-द्यूतोपकरणानि उत्त्रस्ताश्वादिबन्धनानि वा । ज० प्र० २६४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।

पासइ-पश्यति-अवग्रहेहापेक्षयाऽवबुध्यते । भग० ३१८ । पश्यति-दृशिरुपलब्धिक्रिय इत्यत उपलभते-अवगच्छति । आचा० १९९ ।

पासग-पश्यतीति पश्यक-सर्वज्ञः । आचा०१२४ । पश्यकः-सर्वनिराकरणात्पश्यति-उपलभत इति पश्यः स एव पश्यकः तीर्थंकृत् । आचा० १७१ । पश्यकः-परमार्थदृष्टः । आचा० १४८ । ज्ञात० १६० ।

पासगवद्ध-पाशिवद्धः-कलावद्धः । बृ० द्वि० २५२ आ ।

पासजाइपहे-पाशाः-अत्यन्तपारवश्यहेतवः कलत्रादिसम्बन्धास्त एव तीव्रमोहोदयादिहेतुतया जातीनां एकेन्द्रियादिजातीनां पन्थानः-तत्प्रापकत्वान्मार्गाः पाशजातिपथाः । उत्त० २६४ ।

पासट्ठाणं-अट्ठविहा उ कम्मपासा जहीणो । दश० चू० ३३ आ ।

पासणया-पश्यत्ता-पश्यतो भावः पश्यत्तोपयोग इत्यर्थः । विशे० ३०१ । पश्यतो-भावः पश्यत्ता-बोधपरिणामविशेषः । भग० ७१४ । पश्यत्ता-संदर्शनम् । ओघ० १८ । दर्शनता-प्रज्ञापनायास्त्रिंशत्तमं पदम् । प्रज्ञा० ६ । पश्यतो भावः-पश्यत्ता । प्रज्ञा० ५२९ । पश्यत्ता-संदर्शनम् । ओघ० ३६ ।

पासणिए- । नि० चू० प्र० २१२ अ ।

पासणिओ-जणववहारेसु णडणट्टादिसु वा जो पेक्खणं करेति सो पासणिओ । नि० चू० द्वि० ६२ अ ।

पासणिय-प्राश्निकः-सभ्यः । व्य० द्वि० १६० अ ।

पासतो- । ज्ञाता० १९० ।

पासत्थ-पार्श्वे-बहिर्ज्ञानादीनां देशतः सर्वतो वा तिष्ठतीति पार्श्वस्थः । ठाणा० ५१४ । पार्श्वस्थः-ज्ञानाचारादिबहिर्वर्ती साध्वाभासः । प्रश्न० १३७ । पाशस्थः-पाशेषु तिष्ठतीति पाशस्थः । व्य० प्र० १६० अ । दर्शनादीनां पार्श्वे तिष्ठतीति पार्श्वस्थः मिथ्यात्वादिपाशेषु वा तिष्ठतीति पाशस्थः । आव० ५१७ । प्रकर्षेण आ-समन्तात् ज्ञानादिषु निरुद्यमतया स्वस्थः । व्य० प्र० १६० अ । ज्ञानादीनां पार्श्वे तिष्ठत ति पार्श्वस्थः-पाशस्थः । व्य० प्र० १५७ आ । पार्श्वे ज्ञानादीनां बहिस्तिष्ठतीति पार्श्वस्थः-गाढग्लानत्वादिकारणं विना शय्यातराभ्याहृतादिपिण्डभोजकत्वाद्यागमोक्तविशेषणः । ज्ञाता० ११३ । णाणदंसणचरित्ताण पासे ट्ठितो पासत्थो । नि० चू० प्र० २१७ अ ।

पासत्थविहारी-पार्श्वस्थानां यो विहारो-बहूनि दिनानि यावत्तथा वर्त्तनं स पार्श्वस्थविहारः सोऽस्यास्तीति पार्श्वस्थविहारी । ज्ञाता० १११ ।

पासत्थि-ज्ञानादिबहिर्वर्त्ती । भग० ५०२ ।

पासपवट्टिय-पाशा इव पाशाः स्त्र्यादयस्तेषु प्रवृत्तः तैन प्रवर्तितः पाशप्रवृत्तः-पाशप्रवर्तितः । उत्त० २०६ ।

पासपरियत्तो-पार्श्वपरिवर्ती । आव० ४२१ ।

पासपुट्ठ-पार्श्वस्पृष्टः-छुप्यमानः । ठाणा० ४७१ ।

पासमिओ-पार्श्वमितः-साकेतनगरस्योत्तरकुरूद्याने यक्षः । विपा० ९५ ।

पासय-द्वादशमकला । ज्ञाता० ३८ ।

पासल्ली-पार्श्वतः । आव० ६४८ ।

पासवणं-प्रश्रवण-मूत्रम् । आव० ६१६ । कायिकी । आव० ७८९ । प्रश्रवण-कायिकी । आव० ६३४ । प्रश्रवणः-मूत्रः । सम० ११ प्रकर्षेण-श्रवतीति-प्रश्रवण एकिका । आचा० ४०९ । ज्ञाता० ६१ । प्रश्रवण-मूत्रम् । उत्त० ५१७ । ज्ञाता० १०३ । प्रश्रवणं-मूत्रम् । जं०प्र० १४८ । मनुष्याणां अशुचिभूतस्थानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पाहुणाउ-उपानहौ । ठाणा० ३०४ ।
पाहुणाओ- । भग० ६६३ ।
पाहाणगुण-प्राधान्यगुणं-वैमल्यगुणम् । आव० ५२१ ।
पाहाण-पाषाण. । दश० १६ । पाषाण: । आ० (?) १६७ ।
पाहाणजलं-पाषाणजलं-यत्पाषाणानामुपरि वहति । ओघ० ३२ ।
पाहाणवट्टओ-पाषाणवर्तुलः । आव० १२३ ।
पाहाणोदग-पाषाणजलं-यत्पाषाणानामुपरि वहति । ओघ० ३२ ।
पाहुड-प्राभृत लोकप्रसिद्ध यदभीष्टाय देशकालोचित दुर्लभं वस्तु परिणामसुन्दरमुपनीयते, प्रकर्षेणासमन्ताद् भ्रियते-पोष्यते चित्तमभीष्टस्य पुरुषस्यानेनेति प्राभृतम् । सूर्य० ७ । प्राभृत-अधिकारविशेषः । सम० ८२ । प्राभृतं-प्राभृतिका । प्रश्न० १५४ । प्रदत्तम् । आचा० ३६७ । प्राभृतं-नरकपालकौशलिक परमक्रोधः । ठाणा० १६६ । प्राभृतं-अधिकरणकारी कोपः । ठाणा० २४० । प्राभृत-योनिप्राभृतम् । व्य० द्वि० ४ आ । प्राभृतं-अधिकरणम् । बृ० द्वि० १४८ अ । प्राभृतमिव प्राभृतः-तीव्रक्रोधः । बृ० तृ० १०४ आ । कलहः । नि० चू० प्र० २४४ आ । नि० चू० प्र० २६४ अ । नि० चू० तृ० २८ अ । प्राभृतं-कलहम् । व्य० द्वि० २२३ अ ।
पाहुडछेदा-अर्धछेदा । नि० चू० तृ० ११७ आ ।
पाहुडपाहुड-प्राभृतप्राभृतं-प्राभृतेषु अन्तरगतम् । सूर्य० ७ । प्राभृतादि-प्राभृतम् । दश० ८५ ।
पाहुडपाहुडिआसंखा-प्राभृतप्राभृतिकासंख्या, दृष्टिवादे सङ्ख्या । अनु० २३४ ।
पाहुडसंखा-प्राभृतसंख्या पूर्वान्तर्गताधिकारसंख्या । अनु० २३४ ।
पाहुडसीलया-प्राभृतशीलता कलहनसम्बन्धता । ठाणा० २७५ ।
पाहुडा-'प्र' इति-प्रकर्षेण 'आ' इति-साधुदानलक्षणमर्यादया भृता'-निर्वर्तिता यका भिक्षा सा प्राभृता । पिण्ड० ३५ ।
पाहुडि-प्राभृतनामश्रुतस्कन्ध । व्य० द्वि० ७८ आ ।
प्राभृतिका-बालादिनिमित्तं संस्थाप्य या ददाति भिक्षा, सा प्राभृतिका । पिण्ड० १६२ ।
पाहुडिआसंखा-प्राभृतिकासंख्या-दृष्टिवादे सङ्ख्याविशेषः । अनु० २३४ ।
पाहुडिया-प्राभृतिका । आव० ७२८ । प्राभृतिका । आव० ४०५, ६४० । प्राभृतिका, भिक्षा अर्चनिका । व्य० द्वि० १४ अ । प्राभृतिका-भिक्षापि अर्चनिकापि । बृ० प्र० ८८ अ । भिक्खावलि कूरपरिसाडणं वा । नि० चू० प्र० १७२ आ । प्राभृतिका-सार्धनिका । बृ० प्र० ८७ आ । प्राभृतिका-बसतेश्छादनलेपनादि-रूपा । बृ० प्र० २६१ आ । प्राभृतिका-सुरेन्द्रादिकृता समवसरणरचना । बृ० प्र० १६६ अ । प्राभृतिका-हरितच्छेदनाद्यधिकरणरूपा । बृ० प्र० २४० अ । प्राभृतिका बलिः । बृ० प्र० २२३ अ । कस्मैचिदिष्टाय पूज्याय वा बहुमानपुरस्सरी कारेण यदभिष्टवस्तु दीयते तत्प्राभृतं-मुच्यते, ततः प्राभृतमिव प्राभृतं साधुभ्यो भिक्षादिकं देयं वस्तु, प्राभृतमेव प्राभृतिका, पूर्वे नपुंसकत्वेऽपि कप्रत्यये समानीते सति स्त्रीत्वं, यद्वा 'प्र' इति प्रकर्षेण 'आ' इति साधुदानलक्षणमर्यादया 'भृता' निर्वर्तिता यका भिक्षा सा प्राभृता, ततः स्वार्थिककप्रत्ययविधानाद् प्राभृतिका । पिण्ड० ३५ । अधिकरणदोषः । नि० चू० प्र० ३२४ अ । प्राभृतिका-सुरविरचितसमवसरणमहा-प्रातिहार्यादिपूजा लक्षणा । बृ० तृ० ७६ अ ।
पाहुण-प्राघूर्णकः-आगन्तुकः भिक्षुकः । ठाणा० ४६७ । कुलगणसङ्घानां स्थविरः । बृ० द्वि० २०८ आ । प्राघूर्णकः । ओघ० ५१ ।
पाहुणग-प्राघूर्णकः । आव० ८५९ ।
पाहुणभत्त-प्राघूर्णकः-कोऽपि कश्चिद्गतो यत्प्रतिसिद्धये संस्कृत्य ददाति प्राघूर्णका वा साध्वादय इहायाता इति यद्दापयति तत्प्राघूर्णकभक्तम् । ओघ० १०१ । भग०४६७ ।
पाहुणभत्त-प्राघूर्णकाः-आगन्तुकाः भिक्षुकाः एव तदर्थं यद्भक्तं तत्तथा प्राघूर्णको वा गृही स यद्दापयति तदर्थं संस्कृत्य तत्तथा । ठाणा० ४६०, ४६७ ।
पाहुणिय-षष्ठोः महाग्रहः । ठाणा० ७८ । प्राघुनिकाः षष्ठो महाग्रहः । जं० प्र० ५३४ । सूर्य० २६४ ।

पाहुण्णं-प्राघूर्ण्यम् । आव० ३५५ ।
पाहेज्जं-पाथेयं-कंटकमर्दनवेतनम्। बृ० प्र० २९७ आ।
पाहेणग-प्रहेणक मोदकादि । पिण्ड० ९२ ।
पिकारे-अपकारे । ठाणा० ४६१ ।
पिंगल-कपिलम् । ठाणा० ३६७ । पिङ्गलं-कपिलम् । ज्ञाता० १३३ । पिङ्गलः-कपिलः । ज्ञाता० १६ । चत्वारिंशत्तममहाग्रहः । ठाणा० ७९ ।
पिंगलक्खग-पिङ्गलाक्षः-पक्षिविशेषः । प्रश्न० ८ ।
पिंगलनिहि-सर्वं आभरणविधि, यः पुरुषाणां यश्च महिलानां तथाऽश्वानां हस्तिनां च स यथोचितेन पिङ्गलकनिधिः । ज० प्र० २५८ ।
पिंगलते- । ठाणा० ४२८ (?) ।
पिंगलय-पिंगलकः-स्कन्दकचरित्रे श्रावस्तीनगर्यां वैशालिकश्रावको भगवद्वचनामृतपाननिरतः श्रमणः । भग० ११२ । कृष्णपुद्गलः । सूर्य० २८७ । पिंगलकः-चत्वारिंशत्तममहाग्रहः । जं० प्र० ५३५ । सूर्य० २९४ ।
पिंगला-पिङ्गला-कपिला । अनु० १३३ । पिङ्गला-पोतस्य लघुना प्रहारस्तराशी । उत्त० ३७६ ।
पिंगलायणा-कुत्सगोत्रे भेदः । ठाणा० ३९० ।
पिंगा-पिङ्गा कपिञ्जला । सूत्र० ६८ ।
पिंगायण-पिङ्गायनं मघागोत्रम् । ज० प्र० ५०० ।
पिंगायणसगोत्त-मघानक्षत्रगोत्रम् । सूर्य० १५० ।
पिंगुल-पिङ्गुलः पक्षिविशेषः । प्रश्न० ८ ।
पिंजितं-पिंजनिकया लडितं रुतम् वा । बृ० द्वि० ११६ आ ।
पिंड-प्रद्रवः स्त्याघातः विकृत्यादिकम् ? । बृ० तृ० २०६ आ । ओदनादिकः । बृ० द्वि० ८६ अ । मसट्ठो । नि० चू० प्र० १४२ आ । पिण्डः-समुदायः । विशे० ४३६ । पिण्डः-पिण्डनीयं पिण्डनं वा, परिग्रहस्य नवमं नाम । प्रश्न० ९२ । पिण्डः-ओदनादिरसः । उत्त० २६१ । पिण्ड-आहारः । उत्त० ६० । पिण्डं पिण्डः-सङ्घातरूपः । ओघ० १२ । पिण्डः-गुडपिण्डादिरूपः । पिण्ड० २ । पिण्डं-शाल्योदनादिकम् । आचा० ३३६ । पिण्ड्यते-सङ्घात्यते, कोऽर्थः ? गृहिणा उपलभ्य सम्मील्यत इति पिण्डस्तमायामकादि । उत्त० ४१६ । पिण्डः-पोषः । आचा० ३२६ । पिण्डः-आहारोपधिरूपः । ठाणा० ३११ । पिण्डनं पिण्डः-संघातरूपः । भिक्षाशोधिः । ओघ० १२ । मदशनादिकं सम्पन्न विशिष्टाहारगुणयुक्तं षड्रसोपेतम् । बृ० द्वि० १७८ अ । पिण्ड्यो-लुम्ब्यः । ब० प्र० २५ ।
पिंडकप्पित्त-प्रत्येकं त्रिकं त्रिकमवसातव्यमेषः पिंडकल्पिका बृ० ८३ अ ।
पिंडगुड-पिण्डगुडः-पिण्डीभूतो गुडविशेषः । आव० ८५४ ।
पिंडगुल-पिण्डगुडः-पिण्डीभूतो गुडः । आव० ८५७ ।
पिंडग्गह-पिण्डग्राह्यं-पिण्डरूपतया हस्ते ग्रहीतुं शक्यते पिण्डविकृतिर्वा । बृ० द्वि० १७८ आ ।
पिंडणिगर-दाइयभत्तं, पितिपिंडपदाणं । नि० चू० प्र० २६८ आ ।
पिंडनियर-पिण्डनिकरः-पितृपिण्डः । आचा० ३२८ ।
पिंडय-उपडकः पादयोर्यः पिण्डरूपतया लगति स पिण्डकः । ओघ० २६ ।
पिंडरस-पिण्डरसः खर्जूरादिमिश्रम् । बृ० प्र० २६७ आ ।
पिंडलय-पटलकं पुष्पभाजनम् । ठाणा० १८९ ।
पिंडवाय-पिण्डपातः भिक्षालाभः । आचा० ३२१ । पिण्डपातं आहारम् । आचा० ३११ । पिण्डपातं-भैक्षम् । आचा० ३३६ । पिण्डपातं-भिक्षाम् । आचा० ३५१ । पिण्डपाते इति पिण्डो-भिक्षा तस्य पातः-पतनं प्रक्रमात्पात्रेऽस्मिन्निति पिण्डपातं-भिक्षाटनम् । उत्त० ६६७ । पिण्डपातः-विशुद्धसमुदानम् । दश० १७६ ।
पिंडवायपडियाए-पात्रे पिण्डस्य प्रवेशः तत्प्रतिज्ञा । बृ० द्वि० ८६ अ ।
पिंडवायपडियाय-पिण्डपातो-भिक्षालाभस्तत्प्रतिज्ञा-मद्यत्रभिक्षां लप्स्य इति । आचा० ३२१ । पिण्डस्य पातो भोजनस्य पात्रे गृहस्थाभिपतनं तत्र प्रतिज्ञा-ज्ञान-बुद्धिः पिण्डपातप्रतिज्ञा । भग० ३७४ ।
पिंडहलिद्दा-अनन्तकायभेदः । भग० ३०० ।
पिंडार-पिण्डारः-भिक्षुकजातिविशेषः । आव० ५६१ । नि० चू० द्वि० ४१ आ ।
पिंडि-पिण्डी-लुम्बी । भग० ३७ ।
पिंडिम-पुद्गलसमूहरूपः । ज० प्र० ३० । पिण्डिमः-

पुद्गलसमूहरूपः । औप० ८ । पिण्डिमः-बहलः । प्रश्न० १६२ । घोषवर्जितः दावकादिकाब्दवत् । ठाणा० ४७१ ।

पिडिमणीहारिमा-पिण्डिम निहारिमा पुद्गलसमूहरूपः दूरदेशगामिनी च । औप० ८ ।

पिडिमा-पिण्डिता । राज० ७ ।

पिडिय-पिण्डित -मिलितः । औप० १०३ । पिण्डितं-स्वकर्मणा सयोजितम् । जीवा० २७३ । पिण्डितः-एकजातिमापन्न. । आव० २८३ ।

पिडिया-पिण्डिका-पाषाणपिण्डिका । औप० १६ ।

पिडिसिया-पिण्डशिवा, पिण्डो-भोजनम् । भग० ४८२ ।

पिडी-पिण्याकपिण्डिका वायसपिण्डिका । बृ० द्वि० १३३ अ । पिण्डि -भिक्षकम् । सूत्र० ३६६ ।

पिंडीभूत-पिण्डीभूतः । आव० २७४ ।

पिंडेसण-आचाराङ्गे दशममध्ययनम् । सम० ४४ । पिण्डैषणा-आचाराङ्गस्य दशममध्ययनम् । उत्त० ६१६ ।

पिंडेसणा-पिण्डैषणा-आचारप्रकल्पे द्वितीयश्रुतस्कन्धस्य प्रथममध्ययनम् । प्रश्न० १४५ । पिण्डैषणा-सप्तपिण्डैषणा । आव० ७७८ । पिण्डैषणा-आचारप्रकल्पस्य दशमो भेदः । आव० ६६० ।

पिंडोलग-पिंडोलकः-परपिण्डप्रार्थकः । सूत्र० ८१ ।

पिंडोलय-पिण्डावलगः-य. स्वयमाहाराभावतः परदत्तोपजीवी । उत्त० २५० । पिण्ड्यते-सत्तद्गृहेभ्य आदाय सङ्घात्यत इति पिण्डः तमवलगति-सेवते पिण्डावलगः । उत्त० २५० ।

पिअ-प्रियः-भूयोऽभिलषणीयः । प्रज्ञा० ४६३ ।

पिअण-पानम् । आचा० ४१ ।

पिअवयस्स-प्रियवयस्यः महाबलमित्रः । आव० ११६ ।

पिइयंग-पितृकाङ्गं, शुक्रविकारबहुलम् । भग० ८८ ।

पिइय-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

पिउं-पिबामि । आव० ६० ।

पिउ-पितुः । आव० ६६६ ।

पिउगा-वीहीपक्का भज्जिता तट्टे फुट्टिया तुसावण्णिया पिउगा भण्णति । नि० चू० द्वि० १५७ आ ।

पिउगाम-पुरुषमैथुनम् । नि० चू० प्र० २५३ आ ।

पिउच्छा-पितृष्वसा । आव० १७३ ।

पिउडं- । नि० चू० प्र० ६३ अ ।

पिउडाई-पिण्डादि । विशे० ६४५ ।

पिउत्या- । ज्ञाता० २२५ ।

पिउदत्त-पितृदत्तः गाथापतिः । आव० २०५ ।

पिउपज्जयाणए-पितृप्रायक -पितुः प्रपितामहः । ज्ञाता० ४६ ।

पिउमंद- । नि० चू० प्र० २२४ आ ।

पिउसिया-पितृष्वसा-पितुर्भगिनी । विपा० ५७ ।

पिउसेणकण्हा-पितृसेणकृष्णा-अन्तकृद्दशानामष्टमवर्गस्य नवममध्ययनम् । अन्त० २५ । निरयावल्याः प्रथमवर्गस्य नवममध्ययनम् । निरय० ३ ।

पिएण-प्रीत्या । आव० ३४७ ।

पिक्कमसि-पक्वा-सस्कृता मांसीति – गन्धद्रव्यविशेषः पक्वमांसी । प्रश्न० १६२ ।

पिक्खुर-पिक्खुरान्, म्लेच्छविशेषान् । ज० प्र० २२० ।

पिचुगाला-निर्गलितम् । आव० ८५५ ।

पिचुमंद-अरिट्ठो वृक्षविशेष' । प्रज्ञा० ३१ ।

पिच्च-जनपदसत्यत्वे उदाहरण, पय', उदकम् । दश० २०८ ।

पिच्चिय-कुट्टितत्वकम् । ठाणा० १३९ ।

पिच्छ-पत्रम् । प्रश्न० ८ ।

पिच्छज्झया-पिच्छध्वजा-पिच्छचिह्नोपेता ध्वजा ।जीवा० २१५ ।

पिच्छिका-पत्रूटा । प्रज्ञा० ५८ ।

पिच्छिदिति-पिच्छइ । बृ० प्र० ४७ आ ।

पिजियं-रूयपडल पिंजियं । नि० चू० प्र० २२८ आ ।

पिज्ज-प्रेम-प्रियेषु प्रीतिहेतुः । उत्त० २६१ । पेयाः यवागू । पिण्ड० १६८ । प्रेम्णि निश्रितम्, दशविधमृषाभाषायां पञ्चमो । ठाणा० ४८६ ।

पेज्जे-पायय स्तन्यम् । पिण्ड० १२२ ।

पिञ्जनकः-रथावयवो । ज० प्र० २०० ।

पिञ्जुनिक-घनस्वरभेदः । ठाणा० ६३ ।

पिटक-भाजनविशेषः । पिण्ड० ७८ ।

पिट्टण-पिट्टन-मुद्गरादिना हननम् । औप० १०७ । ताडनम् । ओघ० १२३ । पिट्टनं-कुट्टनम् । पिण्ड०

१६ ।

पिट्टणा–पिट्टना नापि पिट्टयति काष्ठपिट्टनेन स्त्रीवत् । ओघ० १३३ ।

पिट्टति–पिट्टयति । आव० ३४३ ।

पिट्टणलोट्टभंडण– । नि० चू० तृ० ७१ अ ।

पिट्टापिट्टि– । नि० चू० प्र० २६५ आ ।

पिट्टापिट्टी–केशाकेशी । आव० १०३ ।

पिट्टावणाता–पिट्टनप्रापणा । भग० १८४ ।

पिट्टिणिका–दर्दूरोपरि विभागविशेषः, दर्दूरोपरि माल-प्रवेशमार्गछादनम्, यन्त्ररूपकपाटम् । पिण्ड० १०६ ।

पिट्टेति–पिट्टयति । आव० ७०३ ।

पिट्टेतुं–पिट्टयितुम् । आव० ८१६ ।

पिट्टंत–अपानद्वारम् । नि० चू० प्र० २५२ आ ।

पिट्ठ–पिष्टं–अच्छटिततन्दुलचूर्णः । आचा० १४२ । पिष्टः–शालिलोटः । ज्ञाता० ६१ । पृष्ठ–फलकम् । प्रश्न० ८३ । पृष्ठ–पाश्चात्यभागः । ज० प्र० ६७ । पिष्टः–आमतण्डुलक्षोदः । दश० १७० । पृष्ठः–मार्गः । दश० २३५ । चूर्णम् । नि० चू० तृ० ६ अ । पिष्ट–मुद्गादि चूर्णम् । बृ० प्र० २६७ आ । पिष्टं–सूक्ष्मतंदुलादिचूर्णं-निष्पन्नम् । बृ० प्र० १४२ अ ।

पिट्ठओ किच्चा–पृष्ठतः कृत्वा–धर्मबन्धनहेतुरियमितिमत्या तिरस्कृत्य । उत्त० १६ । पृष्ठतः–पश्चाद्भागः । ज्ञाता० ६२ ।

पिट्ठकड– । नि० चू० प्र० १६६ आ ।

पिट्ठकरंडग–पृष्ठकरण्डकं, पृष्ठवंशावयुवरूपाः अस्थिखण्डाः पंशुलिका । ज० प्र० ११७ ।

पिट्ठकरंडय–पृष्ठकरंडकः–पृष्ठवंशः । जीवा० ११४ । पृष्ठकरण्डकः । तन्दु० ।

पिट्ठग–पिष्टम् । आव० ६२२ ।

पिट्ठपयणगं–पिष्टपचनकं–यत् सुरासन्धानाय पिष्टं पच्यते तत् । जीवा० १०५ ।

पिट्ठपयणगसंठितो–पिष्टपचनकसंस्थितः–आवलिकाबाह्यस्य द्वितीयं संस्थानम् । जीवा० १०४ ।

पिट्ठपोवलिया–पृष्ठपोलिका । आव० ८५५ ।

पिट्ठा–पिष्ठा । भग० ७६६ ।

पिट्ठि–पेषणम् । नि० चू० तृ० ६ अ । पृष्ठः–स्कंधः । ठाणा० ११६ ।

पिट्ठिमंसं–पृष्ठिमांसं–परोक्षदोषकीर्तनरूपम् । दश०२३५ ।

पिट्ठिमंसमक्खयं–ज परमुहस्स अववोलिजइ त तस्स । दश० चू० १२५ आ ।

पिट्ठिमंसिय–पृष्ठिमांसाशिकः–पराङ्मुखस्य परस्यावर्ण-वादकारी, दशमसमाधिस्थानम् । सम० ३७ । पृष्ठ-मांसादः–यः पराङ्मुखस्यावर्णं भणति, दशमसमाधि-स्थानम् । आव० ६५३ ।

पिट्ठिमाइया–अनुत्तरोपपातिकदशानां तृतीयवर्गस्य सप्तम-मध्ययनम् । अनुत्त० २ ।

पिट्ठी–पृष्ठम् । उत्त० १४३ ।

पिट्ठीचंप–पृष्ठिचम्पानगरी–भगवन्महावीरविहारक्षेत्रम् । आव २०४ ।

पिट्ठीचंपा–पृष्ठिचम्पा–शालराजधानी । उत्त० ३२१, ३२३, ३२४ ।

पिट्ठुंडि–पिष्टं–विसारितम् । बृ० तृ० ९० आ । पिष्टस्य–शालिलोटस्य उण्डी–पिण्डो पिष्टोण्डी । ज्ञाता० ६१ ।

पिठर–पिठरं–स्थाल्यादि । पिण्ड० १५५ । पिठरः–पृष्ठि-चम्पायां यशोमतीभर्ता । आव० २८६ ।

पिठरक–भाजनम् । आचा० १४४ । पात्रकम् । भग० ६६१ । भाजनम् । आचा० ३२७ ।

पिठरी–स्थाली । सूर्य० २११ ।

पिडग–पिटकमिव पिटकं–आश्रयः । भग० ७११ । पिटकं वणिज इव सर्वस्वस्थानम् । ठाणा० ५०२ । पिटकं–सर्वस्वभाजनं गणिपिटकम् । सम० १०७ । पिटकं–सर्व-स्वाऽऽधारः । उत्त० ५११ । पिटकं–सर्वस्वं समूहश्च । नंदी० १६३ । पिटकं–सर्वस्वमाधारो वा । सूत्र० २५३ । पिटकं–चन्द्रद्विकसूर्यद्विकरूपम् । जीवा० ३३६ । पिटक–द्वौ चन्द्रौ द्वौ सूर्यौ च । सूर्य० २७५ । पिटकं–सर्वस्याऽऽधारः । उत्त० ५१३ ।

पिडगर–पिडग्रह–चिक्कलक्षपिडेनिष्पादितम् । व्य० द्वि० १०६ अ ।

पिडिगा–पिटिका । दश० ४४ ।

पिढर-पिढरं-स्थाली । पिण्ड० ८९ । पिढरः-यशोमतीभर्त्ता । उत्त० ३२३ ।
पिणद्ध-पिनद्धं-आविद्धम् । जीवा० २०७। पिनद्धं-बद्धम् । जं० प्र० १८९ ।
पिण्डं-बाहल्यम् । ब० प्र० ५३ ।
पिण्डहरिद्रा-वनस्पतिकायिकभेदः । जीवा० २७ ।
पिण्डोलकः-कृपणः । दश० १८४ ।
पिण्ड्यते-प्रभुतीक्रियते । ओघ० १४७ ।
पिण्णाल-पयगुनमिहमो, सत्तुओ । नि० चू० तृ० ३१ आ ।
पिण्णिद्धं-पिन्निका-श्यामकावर्यं गन्धद्रव्यम् । उत्त० १४२।
पितदरिसण-नवग्रैवके पञ्चमः प्रस्तरः । ठाणा० ४५३।
पितधम्म-आलोचनार्हे दृष्टान्तः । ठाणा० ४८४ ।
पितियंगा-पित्रङ्गानि-प्रायः शुक्रपरिणतिरूपाणीत्यर्थः । ठाणा० १७० ।
पितुसेणकण्हा-पितृसेणकृष्णा-मुक्तावलीतपकारिका । अन्त० ३१ ।
पितृग्रामः-त्रिविधा पुरुषाः । बृ० प्र० १८४ आ ।
पितृपिण्ड-पिण्डनिकरः । आचा० ३२८ ।
पितृवन-श्मशानम् । दश० २६७ ।
पितृवनकाष्ठ-श्मशानकाष्ठः । आचा० २५३ ।
पित्तं-दोषविशेषः । प्रश्न० ८ । पित्तं-दोषविशेषः । ज्ञाता० १४७ । मनुष्याणामशुचिस्थानम् । प्रज्ञा० ५० ।
पित्तज्जर-पित्तज्वरः । ज्ञाता० १११ ।
पित्तमुच्छा-पित्तमूर्च्छा-पित्तप्राबल्यात् मनाग् मूर्च्छा । आव० ७७९ ।
पित्तित-चतुर्षु व्याधिषु द्वितीयः, पित्तोद्भवः । ठाणा० २६५ । पैत्तिकः । आव० ४०५ ।
पित्ता- । सूत्र० २७७ ।
पित्राम-पिण्याकः-खलः । सूत्र० ३९६ ।
पिपासा-पिपर्येच्छा । आव० ९९ ।
पिपीलिका पृथिव्याश्रितो जीवभेदः । आचा० ५५ । काष्ठनिश्रिता पिपीलिका । आचा० ५५ । सम्मूर्छनविशेषः । दश० १४१ । त्रीन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
पिपीलिया-पिपीलिकाः-कीटिकाः । उत्त० ६९५ ।
पिप्परी-पिप्पली-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । इच्छियाभिहाणी । नि० चू० प्र० १९२ आ ।
पिप्पल-पिप्पलः-ह्रस्वक्षुरः । विपा० ७१ । पिप्पलः आद्ये वृक्षविशेषः । आव० ८२८ । पिलंखू । नि० चू० प्र० १२४ अ । ठाणा० ३३९ । पिप्पलकः-किञ्चिद्वक्रः क्षुरविशेषः । पिण्ड० १७ । पिप्पलकः-क्षुरकः । ओघ० १३१ ।
पिप्पलग-पिप्पलकः क्षुरप्रः । बृ० द्वि० २५३ आ । नि० चू० द्वि० १८ आ ।
पिप्पलपोतग-पिप्पलपोतकः । आव० ५५५ ।
पिप्पलि-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।
पिप्पलिया-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
पिप्पली-वृक्षविशेषः । आचा० ३४८ । प्रज्ञा० ३६४ ।
पिप्पलीचुण्ण-पिप्पलीचूर्णम् । प्रज्ञा० ३६४ ।
पिप्पलीमूलं-पिप्पलीमूलम् । प्रज्ञा० ३६४ । आचा० ८८ ।
पियंकर-प्रियङ्करः-प्रियं-अनुकूलं करोतीति । उत्त० ३४७ ।
पियंगाला-चतुरिन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
पियंगु-सुमतिनाथस्य चैत्यवृक्षः । सम० १५२ । प्रियङ्गुः-धनदेवसार्थवाहभार्या । विपा० ८८ । प्रियङ्गुः-संवेगोदाहरणेऽमात्यधर्मघोषभार्या । आव० ७०९ ।
पिय-प्रिय-अनुकूलम् । उत्त० ३४७ । प्रियः-प्रियार्थः । जं० प्र० १४३ । प्रियः-प्रेमकर्त्ता । ज्ञाता० १६५ । प्रियं-प्रेमकारी । सूर्य० २९२ । ज्ञाता० ३७ ।
पियए-अभिनन्दनजिनचैत्यवृक्षः । सम० १५२ ।
पियकारिण-प्रियकारिणः-समाधिविधिरसवः । बृ० प्र० ११० ।
पियकारिणी-त्रिशलायाः तृतीयं नाम । आचा० ४२२ ।
पियगंधव्व-गीतप्रियः । ज्ञाता० २१३ ।
पियचंदो-प्रियचन्द्रः-कनकपुरनगरनृपतिः । विपा० ९५ ।
पियण-अपकायस्य परिभोगे दृष्टान्तः । ठाणा० ३१९ ।
पियदंसण-प्रियदर्शनः धातकीखण्डद्वीपे महर्द्धिको देवः । जीवा० ३२८ । देवविशेषः । ठाणा० ७९ । भ० म० महावीरपुत्री । आचा० ४२२ ।

पियदंसणा–प्रियदर्शना, चन्द्रावतंसकराजपत्नी । आव० ३३६ । प्रियदर्शना, अपरनामाऽनवद्याङ्गी । उत्त० १५३ ।

पियधम्म–प्रियो धर्मो यस्य तत्र प्रीतिभावेन सुखेन च प्रतिपत्तेः स प्रियधर्म्मा । ठाणा० २४२ । प्रियधर्मा–धर्मप्रियः । प्रश्न० ११६ । प्रियः–इष्टो धर्मोऽस्येति प्रियधर्मा । ओघ० २०२ ।

पियधम्मा–प्रियधर्मा दृढधर्मा । भग० १२७ ।

पियपुच्छय–प्रियपृच्छकः । आव० २२१, २२६ ।

पियमित्त–षष्ठवासुदेवस्य पूर्वभवनाम । सम० १५३ । प्रियमित्रः–पुरुषपुण्डरीकवासुदेवपूर्वभवः । आव० १६३ टी० । प्रियमित्रः–चक्रवर्ती । आव० १७७ । प्रियमित्रः–चक्रवर्तिविशेषः । आव० १६७ । पितृमित्रम् । आव० २१९ ।

पियसेण–प्रियसेनः–नपुंसको गणिकापुत्रः । विपा० ५४ ।

पिया–पिता "जनेता चोपनेता च, यस्तु विद्यां प्रयच्छति । अन्नदाता भयत्राता, पञ्चैते पितरः स्मृताः ।" ज्ञाता० २४० । सुदसणगाथापतेः पत्नी । निरय० ३७ । ज्ञाता० ८८ । पाति–रक्षत्यपत्यमिति पिता । उत्त० ३८ ।

पियादए–आत्मवत् सुखप्रियत्वेन प्रियादया–रक्षणं येषां तान् प्रियदयान्, प्रिय आत्मा येषां तान् प्रियात्मकान् । उत्त० २६५ ।

पियापुत्ताणि–पितापुत्र्यौ । उत्त० १२९ ।

पियायया–आयतः–आत्माऽनाद्यनन्तत्वात् स प्रियो येषां ते तथा । आचा० १२२ ।

पियाल–वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । प्रियालं–प्रियालफलम् । उत्त० ३८६ । प्रियालः–वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।

पिरली–तृणरूपवाद्यविशेषः । जीवा० २६६ । जं० प्र० १०१ ।

पिरिपिरिता–सरस मुहत्थाणे सरमुहाकारं कट्टुमयं मुह कज्जति । नि० चू० तृ० ६२ अ ।

पिरिपिरिया–कोलियकपुटापनद्धा वंशादिनलिका । आचा० ४१२ ।

पिलंखु–पिप्परी । आचा० ३४८ ।

पिलंखुरुक्खे–शीतलजिनचैत्यवृक्षः । सम० १५२ ।

पिलंखुमंथु–पिप्परीमंथुः । आचा० ३४८ ।

पिलक्खुरुक्ख–वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।

पिलक्खू–पिप्पलभेदो । नि० चू० प्र० १६२ आ ।

पिलगा– । नि० चू० प्र० १८९ अ ।

पिलुंखु–खाद्यवृक्षविशेषः । आव० ८२८ ।

पिलुक्ख–प्लक्षः–वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

पिल्लओ–प्रेरकः । बृ० प्र० ३१० आ ।

पिल्लक–निर्णकः । व्य० प्र० १८० अ ।

पिल्लग–अपत्यम् । उत्त० १३५ ।

पिल्लण–प्रेरण, आरूढस्य पुंसोऽभिमुखदर्शनधावनादिना सञ्ज्ञाकरणपूर्वकं प्रवर्त्तनम् । जं० प्र० २३७ ।

पिल्लति–प्रेरयति निष्काशयति । उत्त० १३६ ।

पिल्लियय–प्रेरितः । आव० २२४ ।

पिल्लुविक्कय–पीतः, पूटकृतः । आव० ६९३ ।

पिवास–पिपासा । आव० २३७ ।

पिवासा–पिपासा–प्राप्तेऽप्यर्थेऽतृप्तिः । भग० ८६ । पिपासा । आव० ७११ । पिपासा–द्रव्यं-प्रतिस्नेहरूपा । प्रश्न० ५ । पिपासा–अप्राप्तार्थनामाकाङ्क्षा । औप० ४७ । पिपासा–द्वितीयः परीषहः । आव० ६५६ ।

पिवीलिया–पिपीलिका–कीटिका, सामायिकलाभे दृष्टान्तः । आव० ७५ ।

पिव्वरिया–विपर्ययकरणम् । नि० चू० प्र० ८ अ ।

पिसल्लग–पिसल्लकः–पिशाचकः । प्रश्न० १६२ । पिसल्लयः–पिशाचः । प्रश्न० २५ ।

पिसाया–व्यन्तरभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६९ ।

पिसाय्वो–पिसायो–अधिल्ल । बृ० तृ० २३३ आ ।

पिसाय–पिशाचः–ग्रथिलः । बृ० प्र० ५९ अ । पिशाचः । आव० ४२१ ।

पिसिय–पिसितं–मांसम् । आव० ८५४ ।

पिसुअ–पिशुकः–मत्कुणः । जं० प्र० १२४ ।

पिसुय–पिशुकः–मत्कुणादिः । जीवा० २८२ ।

पिसुण–पिशुन–परदोषाविष्करणरूपम् । प्रश्न० ३६ । पिशुनं–परोक्षस्य परस्य दूषणाविष्करणरूपम् । प्रश्न० ११९ । पिशुनः–पृष्ठिमांसखादकः । दश० २५१ । पिशुनः–छेदभेदकर्ता । दश० २५४ । पिशुनः–सन्मः । प्रश्न०

४१ । पिसुन.-परदोषोद्धाटकः । उत्त० २४५ । पिसुनः-सूचकः । उत्त० ५४६ । पीतिं सुण्णं करेतीति । दश० चू० १३८ । पोतिं सुण्णं करेति, प्रीतिं विच्छेदं करोति । नि० चू० तृ० ८० आ ।
पिसुणग-पिशुनकम् । आव० ३८५ ।
पिसुया-त्रीन्द्रियजन्तुविशेष. । जीवा० ३२ । त्रीन्द्रियविशेष. । प्रज्ञा० ४२ ।
पिहज्जण-पृथग्जनः-सामान्यजनः । ठाणा० १२२ ।
पिहड-यत्र प्रभूतजनयोग्यं धान्यं पच्यते । जीवा० १०५ ।
पिहडय-पिठरक-स्थाली । उपा० ४० ।
पिहण-पिधान-स्थगनम् । आव० ८३८ ।
पिहाइ-स्पृहयति अभिलषति पिधत्ते वा, अथवा अक्षिणो पिधत्ते-निमीलयति । भग० १७५ ।
पिहिआसव-पिहिताश्रव.-स्थगितप्राणातिपाताद्याश्रवः । दश० १५७ ।
पिहिउब्भिन्नं-आदौ पिहितं पश्चादुद्भिन्नं पिहितोद्भिन्नम् । पिण्ड० १०५ ।
पिहित-घट्टितम् । ओघ० १६६ ।
पिहितकवाट-अर्गलितकपाटम् । ओघ० १६६ ।
पिहितेन्द्रिय-निरुद्धधूपीकः । प्रश्न० १६० ।
पिहिपिहीभूत-पृथक्पृथग्भूतः । आव० २०८ ।
पिहिमोयणं- । नि० चू० प्र० १२८ आ ।
पिहिय-पिहितं स्थगितः कम्बलाद्यावृतशरीरः । आचा० ३०९ । पिहित -स्थगितः । आचा० ३०३ । पिहितं-सचित्तेन स्थगितम् चतुर्थं एषणादोषः । पिण्ड० १४७ । पिहितं-स्थगितम् । भग० २७४ । स्थगितः । ठाणा० १२४ ।
पिहियच्च-पिहिताच्चः-पिहिता-स्थगिताऽर्चा-क्रोधज्वाला येन स तथा, यदि वा पिहितार्चो गुप्ततनुः । आचा० ३०४ ।
पिहिस्सामि-पिधास्यामि-स्थगयिष्यामि । आचा० ३०१ ।
पिहुंड-पिहुण्ड-नगरविशेषः । उत्त० ४८२ ।
पिहुखज्ज-पृथुकभक्ष्यं पृथुकभक्षणयोग्यम् । दश० २१९ ।
पिहुग-पृथुकीकृतः । आव० ८५५ ।
पिहुगा-पृथुका-ये व्रीहयः परिपक्वा. सन्तो भ्राष्ट्रादौ भृज्यन्ते ततः स्फुटिता अपनीतत्वचः पृथुका । बृ० प्र० १७९ आ । अथगोहुमादीनं । दश० चू० ११२ अ ।
पिहुज्जण-पृथग्जनः-सामान्यलोकः । दश० २७६ ।
पिहुण-बर्हः । आचा० ३४६ । पेहुणं-मयूरादिपिच्छम् । दश० १५४ ।
पिहुणहत्थ-पेहुणहस्त.-मयूरादिपिच्छसमूहः । दश० १५४। बर्हकलापः । आचा० ३४५ ।
पिहुभिन्न-पिहितोद्भिन्नम् । नि० चू० तृ० ५६ आ ।
पिहुय-पृथुकं शाल्यादिलाजान् । आचा० ३४२ । पृथुकं-मुग्दशाल्यादयपगततुषम् । आचा० ३५७ । पृथुकम् । आचा० ३२३ ।
पिहुल-पृथुल-विस्तीर्णम् । ठाणा० २५ ।
पिहुला-पृथुला दक्षिणोत्तरतः । जीवा० २७५ ।
पिहेंति-पिदधत.-स्थगयन्तः । ज्ञाता० १६६ ।
पिहेइ-पिदधाति-स्थगयति अपनयतीति । उत्त० ५८० ।
पीइ-प्रीतिः-प्रीणनं-आप्यायनम् । भग० ११७ । चित्तोल्लासः । जं० प्र० ५२८ । जीवितम् । आव० ६१० । प्रीति.-प्रियत्वं न कार्यवशादिवर्मः । ज्ञाता० ३५ ।
पीइगम प्रीतिगमः यद्देवलोके विमानम् । ओघ० ९२ ।
पीइदाण-प्रीतिदानं-सन्तोषदानं प्राभृतरूपम् । ज० प्र० २०४ ।
पीइमणे-प्रीतिमनाः-प्रीतिः प्रीणनमाप्यायनं मनसि यस्य सः । भग० ११६ । प्रीतिर्मनसि यस्यासौ प्रीतिमनाः । जीवा० २४१ ।
पीइवद्धण-प्रीतिवर्द्धनः-द्वादशममासनाम । ज०प्र० ४६० ।
पीई-प्रीतिः-साम्मत्यलक्षणा । प्रज्ञा० ५६६ ।
पीईसुण-पिशुनी-प्रीतिं शून्यां करोतीति पिशुनी, नैरुक्तीशब्दनिष्पत्तिः । बृ० प्र० १२८ आ ।
पीट्ठं-पिष्टम् । आव० ८५५ ।
पीठ-पाषाणभेदः । प्रज्ञा० २७ । आचा० ३७६ ।
पीठमद्द-पीठमर्द.-आस्थाने आसन्नासन्नसेवक., वयस्यः । ओघ० १४ ।
पीठमद्दा-पीठमर्दाः-आस्थाने-आसन्नप्रत्यासन्नसेवका वयस्याः । राज० १२१ ।
पीठरकं-भाण्डम् । प्रश्न० १२७ ।
पीठिका-ग्रन्थभूमिका । आव०, ३८२ । उपवेशनादिस्थान-

विशेषः । (?) ।
पीठिकागीत-पीठिकामात्रम् । बृ० प्र० ५६ अ ।
पीठी-ऊर्ध्वम् । ओघ० १७८ ।
पीडय-पीडकः । ओघ० २०६ ।
पीडा-विणासो । दश० चू० ७५ ।
पीढं-पीठम् । प्रज्ञा० ६०६ । पीठं-आसनविशेषः । आव० ६५४ । पीठं-गोमयादिमयासनम् । पिण्ड० १०६ । आचा० ३७८ । पीठं-आसनम् । भग० १३६ । पीठं-आसनविशेषः । जं० प्र० १६४ । पीठः-बजसेन-धारिण्योः पुत्रः । आव० ११७ । पीठ पट्टादिकम् । ठाणा० ३१२ । पीठ-आसनम् । उत्त० ४३४ । आसनम् । ज्ञाता० १०७ । पीठकम् । आचा० ३४४ ।
पीढग-मृत्तिका वा काष्ठमयं वा पीठकम् । बृ० द्वि० २११ अ । नि० चू० प्र० २०८ अ । पलालपीढगादि । दश० चू० ६६ अ । पीठकं-काष्ठमयं छगणमयं वासनम् । बृ० द्वि० २५३ अ ।
पीढगा-पीठिका-चयिका । पिण्ड० १०७ ।
पीढमद्द-पीठमर्दः-आस्थाने आसनासीनसेवकः वयस्य इत्यर्थः । भग० ३१८ ।
पीढमद्दण-पीठमर्दः-आस्थाने आसनासन्नसेवकः-वयस्यः वेश्याचार्यः । जं० प्र० १९० ।
पीढय-पीठक काष्ठपीठादि । दश० १७२ । ण्हाणपीढयं नाणपीढाइ । दश० चू० ८० आ ।
पीढसप्पि-जन्मगर्भदोषात् पीठसर्प्पिरवम् । आचा० २३३ ।
पीढाणित-पीठानीकं-अश्वसैन्यम् । ठाणा० ३०३, ४०७ ।
पीढि-पीढः । ओघ० १०६ ।
पीढियावाहग-पीठिकावाहकः । आव० २११ ।
पीण-पीनः-स्थूलः । प्रश्न० १५२ । पीनं-पीवरम् । (?) ।
पीणणिज्ज-प्रीणनीयं-रसादिधातुसमताकारि । ठाणा० ३७५ । रसरुधिरादिधातुसमताकारो । औप० ६५ ।
पीणति-पीनयति-पीनमात्मानं करोति-स्थूलो भवति । जीव० २४७ ।
पीणाइय-पीनाया-महत्या तया निर्वृत्तं पैनायिकम् । ज्ञाता० ६३ ।
पीणिए-प्रीणितः-तर्प्पितः । उत्त० २७१ ।
पीणित-प्रीणितः-उपचयं नीतो यो योगः । सूर्य० २३३ ।
पीणिय-प्रीणितः । दश० २१७ ।
पीणियसरीर-पीनशरीरः । उत्त० २७२ ।
पीतकणवीर-पीतकणवीरः । प्रज्ञा० ३६१ ।
पीतबन्धुजीव-पीतबन्धुजीवः । प्रज्ञा० ३६१ ।
पीतासोग-पीताशोकः । प्रज्ञा० ३६१ ।
पीतिदाणं-स्वप्नपाठके दानम् । ज्ञाता० २१ ।
पीतिवद्धणे-प्रीतिवर्द्धनः-लोकोत्तरे चतुर्थमासनाम । सूर्य० १५३ ।
पीयवाई-केनचिदप्रियमुक्तोऽपि प्रियमेव वदतीत्येवंशीलः प्रीयावादी आचार्याभिप्रायानुवर्तितयैव वक्ता । उत्त० १४७ ।
पीरिपीरिया-पीरिपीरिका-कोलिकपटावनद्धमुखवाद्यवि-शेषरूपम् । राज० ४६ ।
पीलग-पिलको रुधिरस्थः । जं० प्र० १७२ ।
पीलण-पीडनं-हस्तादेरिव । आव० २७३ ।
पीलिम-पीडावत्-संवेष्टितवस्त्रभङ्गावलीरूपम् । दश० ८६ । पीडावत्-संवेष्टितवस्त्रभङ्गावलीरूपम् । दश० ८७ ।
पीलिय-पीडितः जलार्द्रवस्त्रे निष्पीड्यमाने । ठाणा० ३३६ । पीलितः-अचित्तस्य तृतीयो भेदः-पोत्तचम्माई । ओघ० १३३ ।
पीलियग-पीडितको यन्त्रैरिक्षुवत् । औप० ८७ ।
पीलु-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । क्षीर-पयः । पिण्ड० ५० । पीलुः-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।
पीहलु-पीलु । आव० ६२२ ।
पीवर-पीवरः-महान् । प्रश्न० १५२ । स्थूलः । ज्ञाता० १६ । पीवरः-स्थूरः । ज्ञाता० १६० ।
पीवरगब्भा-पीवरगर्भा-आसन्नप्रसवकाला । ओघ० ७४ ।
पीवरपउट्ठ-पीवरप्रकोष्ठः-अकृशकलाचिकः । जीव० २७१ ।
पीसंतिय-पेषयन्तिका-गोधूमादीनां घरट्टादिना पेषणकारिकाम् । ज्ञाता० ११७ ।
पीसे-पेषयन्ती । ओघ० १६५ ।
पीहग-पीहकः-हारः । बृ० प्र० ३७ अ ।
पीहणया- । निरया० ३४ (?) ।
पीहति स्पृहयति-अनावाप्तमवाप्तुमिच्छति । औप० २४ ।

पोहय-पृहूं-पृथुकम् । आव० ६३ । बृ० प्र० २६ आ ।
पोहे-स्पन्दयेत् । सूत्र० ६१ ।
पोहेज्ज-स्पृहयेद्-अभिलषेद् । ठाणा० १४५ ।
पोहेलि- । ज्ञाता० १६६ ।
पुंख-पृङ्ख-पृष्ठभागः । ज० प्र० २०१ । द्वादशसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० २२ ।
पुंछ-प्रोञ्छ-उन्मीलय । बृ० द्वि० १६७ अ ।
पुंछण-पृञ्छनम् । बृ० द्वि० १४६ अ ।
पुंछणं-रजोहरणम् । बृ० द्वि० ८६ अ । प्रोञ्छनं-घर्षणम् । बृ० प्र० २७० आ ।
पुंछणी-पुञ्छनी-निपीडतरच्छादनहेतुमृदुणतरतृणविशेषस्थानीया । ज० प्र० २३ । जीवा० १८० ।
पुंछन-आसनम् । उत्त० ४२३ ।
पुंछे-वस्त्रतृणादिभिः पुञ्छयेत् । दश० २२८ ।
पुंज-पुञ्ज-राशिः । ओघ० १६३ । पुञ्जः । विशे० ४२६ । निकरः । ज्ञाता० २२६ । पुञ्जः । आव० ४२२ ।
पुंड पुण्ड्रः-जनपदविशेषः । अन्त० १६ । पुण्ड्रः-पुण्ड्रदेशः, यत्र विशिष्टानि हरितानि शाड्वलानि भवन्ति । जीवा० ३५५ । द्वादशसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० २२ । पौण्ड्रं-पुष्पम् । उत्त० १४३ । वैताढ्यगिरिप्रदेशो जनपदः । ठाणा० ४५८ । पुण्ड्रः-वरुणस्य पत्रस्थानीयो देवः । भग० १६६ ।
पुंडपइया-पुण्डानि-धवलानि पदानि पादा येषां ते तथा, ते एव पुण्डपदिकाः । ज्ञाता० २३० ।
पुंडरंगिणी-पुण्डरीकिणी-पुष्करावतीविजये नगरम् । आव० ११७ ।
पुंडरिगिणि-पुण्डरीकिणी-उत्तररुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । पुण्डरीकरायनगरीविशेषः । आव० ५८८ । पुण्डरीकिणी-पुष्कलावतीविजये नगरी । उत्त० ३२६ । जम्बूपूर्वविदेहे पुष्कलावतिविजये नगरी । ज्ञाता० २४२ ।
पुंडरीअ-अष्टादशसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३५ ।
पुंडरीअनायं-पुण्डरीकज्ञातम् । उत्त० ३२१ ।
पुंडरीआ-पुण्डरीका-उत्तररुचकवास्तव्या तृतीया दिक्कुमारी महत्तरिका । ज० प्र० ३६१ ।
पुंडरीए-पुण्डरीकं षष्ठाङ्गे एकोनविंशतितमं ज्ञातम् । उत्त० ६१४ ।
पुंडरीए पव्वए-आदिदेवगणधरनिर्वाणत उपलक्षितः पर्वतः, स तत्र प्रथमनिर्वृतत्वात्पुण्डरीकपर्वतः-शत्रुञ्जयः । ज्ञाता० १०८ ।
पुंडरीओ-स्तोककालेनोर्ध्वगामी । मर० ।
पुंडरीक-ऋषभस्वामिनो ज्येष्ठगणधरः । व्य० द्वि० १०६ । अ ।
पुंडरीकिणी-महाविदेहे नगरी । विपा० ६४ ।
पुंडरीगिणी-पुण्डरीकिणी-पश्चिमदिग्भाव्यञ्जनपर्वतस्योत्तरस्यां पुष्करिणी । जीवा० ३६४ । पुण्डरीकिणी-राजधानी नाम । ज० प्र० ३४७ ।
पुंडरीय-पुण्डरीकं सितपद्मम् । जीवा० २७३ । पुण्डरीक-सूत्रकृताङ्गे सप्तदशममध्ययनम् । ३२६ । पौण्डरीकः-पुण्डरीक इव प्रधानः-तिर्यक्षु मनुष्येषु देवेषु च प्रधानानामुपमा । सूत्र० २६७ । पुण्डरीकः-क्षीरवरद्वीपे पूर्वार्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३५३ । पुण्डरीकं-सूत्रकृताङ्गे द्वितीयश्रुतस्कन्धे प्रथमाध्ययनम् । आव० ६५८ । पुण्डरीकं-सूत्रकृताङ्गस्य सप्तदशममध्ययनम् । उत्त० ६१६ । पुण्डरीकं-सिताम्बुजम् । प्रश्न० १६३ । पुण्डरीकं-प्रधानम् । उत्त० ४८४ । महापद्मपद्मावत्योः पुत्रः । ज्ञाता० २४३ । पुण्डरीकः-महाराजपुत्रः, सदनुष्ठानपरायणतयाऽस्य शोभनत्वे उपमा । सूत्र० २६८ । पुण्डरीकः-अशोकोदाहरणे साकेतनगराधिपतिः । आव० ७०१ । पुण्डरीकः-महापद्मराजस्य ज्येष्ठसुतः । उत्त० ३२६ । पुण्डरीकः-पुण्डरिकिण्यां राजा । आव० २८८ । पुण्डरीकं-सितपद्मम् । ज्ञाता० ६६ । पुण्डरीकः-ज्ञातायामेकोनविंशतितममध्ययनम् । आव० ६५३ । पुण्डरीकं-सितम् । भग० ५२० । पौण्डरीकः-शिखरिणः पर्वते ह्रदः । ठाणा० ७३ । सूत्रकृताङ्गस्य सप्तदशममध्ययनम् । सम० ४२ । पुण्डरीक-सहस्रारनम् । भग० ७ ।
पुंडरीयगुम्मं-अष्टादशसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३५ ।

पुंडरीयणाय-पुण्डरीकज्ञातम्, ज्ञातायां प्रथमश्रुतस्कंधे एकोनविंशतितममध्ययनम् । ज्ञाता० ६ ।

पुंसयति-रक्षयति । बृ० प्र० ७१ आ ।

पुस्कलोपुप्फ-कूष्माण्डिकाकुसुमम् । जं० प्र० ३४ ।

पु-पूः शरीरम् । आव० २७७ ।

पुक्कंत-पूत्कुर्वन्-पूत्कारं कुर्वाणः । प्रश्न० ४६ ।

पुक्करिमाणे- । ज्ञाता० २४० ।

पुक्खर-पुष्करं-चर्मपुटम् । राज० ३१ । पुष्करं-चर्मपुटकम् जं० प्र० ३१ । पुष्कर-चर्मपुटकम् । जीवा० १८६ ।

पुक्खरकण्णिया-पुष्करकर्णिका-पद्ममध्यभागः । ठाणा० १४५ । पुष्करकर्णिका-पद्मबीजकोशः । जीवा० १७८ । पुष्करकर्णिका-पद्मबीजकोशः-कमलमध्यभागः । जं० प्र० १६ ।

पुक्खरणी-पुष्करिणी-तडागरूपा । सूत्र० २८६ । चतुरस्रा वापी पुष्करणी । ठाणा० ८६ । पुष्करिणी-वृत्ता पुष्करवती ॥ । औप० ८ । पुष्करिणी-वृत्ताकारा वापी, पुष्कराणि विद्यन्ते यस्यां सा वा । जीवा० १६७ । चाउरंसा पुक्खरणी । नि० चू० द्वि० ७० आ ।

पुक्खरवर-पुष्करवरः-पुष्करवरोपलक्षितो द्वीपः । जीवा० ३३३ । पुष्कराणि-पद्मानि तैर्वरः-प्रधानः पुष्करवरः द्वितीयो द्वीपः । आव० ७८८ । पुष्करवरः-कालोदधिसमुद्रानन्तरो द्वीपः । प्रज्ञा० ३०७ ।

पुक्खरवरदीव-पुष्करवरद्वीपः-पद्मवरोपलक्षितो द्वीपः । अनु० ९० ।

पुक्खरवरसमुद्द-पुष्करवरसमुद्रः-पुष्करवरद्वीपानन्तर समुद्र । प्रज्ञा० ३०७ ।

पुक्खरसंवट्टग-पुष्करसंवर्त्तकः-उदकरसो प्रथमो महामेघः पुष्कल-प्रचुरमपि सर्वमशुभानुभाव भूमिरूक्षतादाहादिकं प्रशस्तोदकेन संवर्त्तयति-नाशयति । अनु० १६० ।

पुक्खरसारिया-लिपिविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।

पुक्खरिणी-पुष्करिणी वृत्ता वाप्येव जलाशया पुष्करवती वा । अनु० १२६ । पुष्करणी-पुष्करवती वर्तुला । प्रश्न० १६० । पुष्करिणी वर्तुला । औप० ६१ । पुष्करिणी-पुष्कराण्यस्यां सन्तीति । जीवा० १२३ । पुष्करिणी-वृत्ता वापी, पुष्कराणि विद्यन्ते यस्यां सा वा । जीवा० १९८ । वापी वृत्ता । जं० प्र० ३० । पुष्करिणी-वृत्ताकारा । प्रज्ञा० २६७ । वृत्ताकारा । जं० प्र० ४१ । वृत्ताकारा वापी-पुष्करिणी, यदि वा पुष्कराणि-पद्मानि विद्यन्ते यासु ता पुष्करिण्यः । प्रज्ञा० ७२ । पुष्करिणी वृत्तः पुष्करवान् वा जलाशयविशेषः । भग० २३८ ।

पुक्खरोद-पुष्करोदः-समुद्रविशेषः । ज्ञाता० १३८ । पुष्करोदः-पुष्करवरद्वीपपरितोऽपि शुद्धोदकरसास्वादः समुद्रविशेषः । अनु० ९० ।

पुक्खल-पद्मकेसरम् । आचा० ३४८ । पुष्कलं-प्राचुर्यम् । सूत्र० २८६ । पुष्कलं-सम्पूर्णम् । आव० ७८८ । पुष्कलं सर्वं अशुभानुभावकं भरतभूरोक्ष्यदाहादिकम् । जं० प्र० १७३ ।

पुक्खलविजय-पुष्कलावर्तः सप्तमो विजयः । जं० प्र० ३४६ ।

पुक्खलविभंग-पद्मकन्दम् । आचा० ३४८ ।

पुक्खलसंवट्टओ-पुष्करसंवर्तकः-जम्बूद्वीपप्रमाणो महामेघः । आ० १० (?) ।

पुक्खलसंवट्टग-पुष्कलसंवर्त्तकः-महामेघः । भग० २३२ ।

पुक्खलसंवट्टत-एकया वृष्टा वर्षसहस्रं वासयितुं समर्थो मेघः । ठाणा० २७० ।

पुक्खलसंवट्टय-पुष्कलं-सर्वं अशुभानुभावकं भरतभूरोक्ष्यदाहादिकं प्रशस्तस्वोदकेन संवर्तयति-नाशयतीति पुष्कलसंवर्त्तकः । जं० प्र० १७३ ।

पुक्खला-महाविदेहे विजयः । ठाणा० ८० ।

पुक्खलावइविजओ-पुष्कलावतीविजयः । आव० ११६, ११७ ।

पुक्खलावई-जम्बूपूर्वविदेहे विजयः । ज्ञाता० २४२ । महाविदेहे विजयः । ठाणा० ८० ।

पुक्खलावईकूड-पुष्कलावतीकूटं एकशैलवक्षस्कारकूटनाम । जं० प्र० ३४७ ।

पुक्खलावतीविजओ-पुष्कलावतीविजय-जम्बूमहाविदेहे विजय । उत्त० ३२६ ।

पुक्खलावत्तकूड-पुष्कलावर्त्तकूटं-एकशैलवक्षस्कारकूटनाम । जं० प्र० ३४७ ।

पुग्गल-पुद्गलं सेप्टुकादिकम् । जीवा० ३७५ । पुद्गलं-

उण्णोदनादि । दशा० १५४ । पुद्गलः–आत्मा । प्रधानः । सूत्र० २३७ । पुद्गलं–मांसम् । दशा० १७६ ।

पुग्गलपरियट्टा पुद्गलैः–पुद्गलद्रव्यैः सह परिवर्त्ताः–परमाणूनां मिलनानि पुद्गलपरिवर्त्ताः । भग० २६७ ।

पुच्छ–वालधो । उत्त० ५५१ । मेहनम् । औप० ८७ ।

पुच्छण–प्रोञ्छनं–दारुदण्डकम् । बृ० द्वि० १०८ आ ।

पुच्छणा–पृच्छना–इङ्खिणिकादिलक्षणा । आव० १२९ । पृच्छना–विस्मृतसूत्रार्थप्रश्नः । प्रश्न० १२६ । गृहीतवाचनेनापि संशयाद्युत्पत्तौ पुनः प्रष्टव्यमिति, पूर्वाधीतस्य सूत्रादेः शङ्कितादौ प्रश्नः, प्रच्छना । ठाणा० ३४९ । प्रच्छना–गुरुं प्रति प्रश्नलक्षणा । अनु० १६ । पृच्छना–सूत्रस्य अर्थस्य वा प्रच्छना । दशा० ३२ ।

पुच्छणाए– । ज्ञाता० ६१ ।

पुच्छणी–पृच्छनी–अविज्ञातस्य संदिग्धस्य वाऽर्थस्य ज्ञानार्थं तदभियुक्तप्रेरणरूपा । भग० ५०० । पृच्छनी–अविज्ञातस्य सन्दिग्धस्य कस्यचिदर्थस्य परिज्ञानाय तद्विदः पार्श्वे चोदना, असत्यामृषाभाषाभेदः । प्रज्ञा० २५९ । प्रच्छनी, असत्यामृषाभाषाभेदः । दश० २१० ।

पुच्छा–अपुणरुत्त जाव तिन्नि कड्ढिउं पुच्छति सा पुच्छा तिहिं सिलोगेहिं एगा पुच्छा, अत्थ पगतं समप्पति थोवं बहुं वा सा एगा पुच्छा अत्तियं आयरिएण तरइ, उच्चारितं घेत्तुं सा एगा पुच्छा । नि० चू० तृ० ६७ आ । पुव्वद्दिट्ठे पुच्छा, नामेण वा गोत्तेण वा दिसाए वा पुच्छा । नि० चू० प्र० १६६ अ । आहारनत्तद्दोषे तृतीयभेदः । ठाणा० २५३ । पृच्छा । आव० ३८२ । पृच्छा–जिज्ञासोः प्रश्नः । व्याख्याने एकादशमद्वारम् । उत्त० ७३ । पृच्छा–प्रश्नः । दशा० ४६ ।

पुच्छियट्ठे–मार्गिकार्थप्रश्नकरणात् । भग० १३५ । संशये सति परस्परतः । भग० ५४२ । संशये सति पुच्छियट्ठे । ज्ञाता० १०९ ।

पुच्छीअ–पृष्टवान् । आव० १५८ ।

पुच्छे– । भग० ११४ ।

पुच्छेज्ज–पृच्छेत्–अर्थयेत् । ओघ० १३५ ।

पुज्ज–पूज्य.–पूजार्हः–कल्याणभाग् । दश० २५२ ।

पुज्जसत्थ–पूज्य–सकलजनश्लाघादिना पूजार्हं शास्त्रमस्येति–पूज्यशास्त्रः । उत्त० ६६ । पूज्याः शास्ता गुरवस्येति पूज्यशास्त्रकः । उत्त० ६६ । पूज्यश्चासौ शस्तश्चेति–पूज्यशस्तः । उत्त० ६६ ।

पुञ्छणा–पुञ्छनि–निबिडतराच्छादनहेतुश्लक्ष्णतरतृणविशेषस्थानीया । राज० ६२ ।

पुट–काष्ठादिगन्धद्रव्यम् । जीवा० १६२ ।

पुटकः– । दशा० ११८ ।

पुटग–पुटकः सह्लकम् । बृ० द्वि० १०१ अ ।

पुटभेदः– । आचा० ५९ ।

पुट्ट–उदरम् । बृ० प्र० २६५ आ ।

पुट्टरत्थर–नि० चू० प्र० ३१८ आ ।

पुट्टिल–चतुर्थो वासुदेवः । ठाणा० ४५७ ।

पुट्टिला– । ज्ञाता० २०४ ।

पुट्ठं–स्पृष्टं–बद्धस्पृष्टनिकाचितम् । सूत्र० ७१ । पृष्टं–उपरितलम् । सूत्र० १२६ । आत्मप्रदेशस्पर्शवति । भग० २१ । गाढतरबन्धेन पोषितम् । भग० ९० । स्पृष्टं–अग्निसम्पर्कानन्तरं सकृद् घनकुट्टितः सूचीकलापवद् । प्रज्ञा० ४०२ । अतीव स्पर्शेन स्पृष्टम् । प्रज्ञा० ४५६ । स्पृष्टं–आत्मप्रदेशस्पर्शविषयम् । जीवा० २० । कथितस्यादिना अकिञ्चित्करः । व्य० द्वि० ३०९ अ । स्पृष्टं–स्पर्शमात्रोपेतम् । जीवा० १३ । स्पृष्टः–इन्द्रियसम्बद्धः । ठाणा० २५३ । स्पृष्टम् । भग० १३१ । पृष्ठं–चक्रपरिधिरूपम्, यल्लोके पूंठी इति प्रसिद्धम् । ज० प्र० २११ । स्पृष्टः–अभिद्रुतः । उत्त० ८९ । स्पृष्टः–व्याप्तः, पुष्ट इव पुष्टः । उत्त० ११९ । स्पृष्टः बाधितः । उत्त० १४० । स्पृष्टं–प्राप्तम् । ज० प्र० ९७ । स्पृष्टः–विदारितः । औप० ८८ । स्पृष्टः–स्पृष्टवान् । जीवा० ३६१ । स्पृष्ट–व्याप्तः । प्रज्ञा० ६०१ । स्पृष्टः–यथाऽवद्धः । आव० ३२१ । स्पृष्टं–तनौ रेणुवत् । भग० ५६६ । पुष्टः–उपचितः । ज्ञाता० ६१ । पृष्ठः–पुष्टः । उत्त० १२० । प्रोञ्छितं–सुधृष्टम् । बृ० प्र० २७१ अ । स्पृश्यत इति स्पृष्टस्तं स्पृष्ट तनौ रेणुवदालिङ्गितमात्रमेवेत्यर्थम् । विशे० १९९ । पुट्ठं–जीवप्रदेशैः स्पर्शनात् स्पृष्टम् । भग० १८४ । आत्मप्रदेशविषयम् । प्रज्ञा० ५०२ ।

पुट्ठतो–पृष्ठतः । ज्ञाता० १९० ।

पुट्ठपविट्ठ-श्रोत्रादीनि चक्षुरहितानि स्पृष्टमर्थं प्रविष्टम्। भग० १३१।

पुट्ठलाभित-पृष्टस्यैव साधो ! दीयते ते ? इत्येव यो लाभस्तेन चरतीति प्राग्वत् पृष्टलाभिक। ठाणा० २९८।

पुट्ठलाभिय-पृष्ठलाभिकः-य कल्पते इदं इद च भवते साधो ! इत्येव प्रश्नपूर्वकमेव लब्ध गृह्णाति य स। प्रश्न० १०६।

पुट्ठवसा-पृष्ठवशा मध्यवंशका। जं० प्र० २३।

पुट्ठवई-प्रौष्ठपदी। सूर्य० १२७।

पुट्ठसेणियापरिकम्मे-दृष्टिवादे परिकर्मं तृतीयो भेद। सम० १२८।

पुट्ठा-स्पृष्टा-छुप्तवती। जं० प्र० ६८। स्फुटा-स्फुटी कृता बोधिता। ज्ञाता० ११६।

पुट्ठापुट्ठ-दृष्टिवादे सूत्रे चतुर्दशमो भेद। सम० १२८।

पुट्ठेया-पृष्टि-पृच्छा ततो जाता पृष्टिजा-प्रश्नजनितो व्यापार, अथवा पृष्टं-प्रश्न वस्तु व तदस्ति कारणत्वेन यस्यां सा पृष्टिका, अथवा स्पृष्टि-स्पर्शन ततो जाता स्पृष्टिजा सर्वेव स्पृष्टिकाऽपीति। ठाणा० ४२। जीवा दीन् रागादिना पृच्छत स्पृशतो वा। ठाणा० ३१७। स्पृष्टिजा-स्पर्शनक्रिया, विंशतिक्रियामध्ये सप्तमी। आव० ६१२। स्पर्शिकी-स्पर्शनक्रिया। आव० ६१३।

पुट्ठिल-अनुत्तरोपपातिकदशानां तृतीयवर्गस्य नवममध्ययनम्। अनुत्त० २।

पुट्ठी-पुष्टिः-अतिशायी पोष। जीवा० २६८। पुष्टि-पुण्योपचय, अहिंसायास्त्रयोविंशतितम नाम। प्रश्न० ९९। पुष्टि। आव० ३३०।

पुड-पुट-नासापुटम्। उपा० २१। पुष्करम्। उपा० २१।

पुडभेयण-कुङ्कुमादीनां पुटा यत्र विक्रयार्थं भिद्यन्ते तत् पुटभेदनम्। बृ० प्र० १८१ आ। पुटभेदन-प्रधाननगरम्। उत्त० ४७५।

पुडा-पुटा-पुटिका। भग० ७१३।

पुडिया-पुटिका। आव० ३९९।

पुड-पृथग्भूत-व्यवस्थित। सूत्र० ५५।

पुडवाए-पुटपाका-कुट्टिकानां चलिकावेष्टितानामग्निना पचनानि, अथवा पुटपाका-पाकविशेषनिष्पन्ना। ज्ञाता० १८१।

पुढवि-भगवत्या द्वादशशतके रत्नप्रभापृथिवीविषय तृतीयोद्देशक। भग० ५५२। पृथिवी-लोष्टादिरहिता। दश० १५२।

पुढविकाइया-पृथिव्येव कायो येषां ते पृथिवीकायिक, पृथिवीकायिका, पृथिव्येव वा काया-शरीर सो यस्य अस्ति ते पृथिवीकायिका। ठाणा० ५३।

पुढविसत्थ-पृथ्वीशस्त्रम्। आव० ५१४।

पुढविसिलावट्टय-पृथिवीशिलारूप पट्टक-आसनविशेषः पृथिवीशिलापट्टकः। भग० १२७। पृथिवीशिलापट्टक-आसनविशेष। जं० प्र० २८०।

पुढवी-पृथिवी, पृथ्व्या प्रथमभेद। आचा० २९। पृथिवी-भूमि। आचा० ५१। ईशानदेवेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी। ठाणा० २०४। भग० ५०५। भगवत्यां त्रयोदशशतके प्रथमचतुर्थउद्देशको। भग० ५९६। पृथिवीति-सामा न्यभामावत् शुद्धपृथिवी च नदीतटभित्त्यादिरूपा। प्रज्ञा० २७। पृथिवी-केदाराद्युपरिवर्तिनी शुष्कको पट्टिका श्लक्ष्णा खटिका निर्मिता वा। बृ० प्र० १६१ आ। पृथ्वी रत्नप्रभादि। अनु० १७३।

पुढवीओ-पृथिव्य भगवत्या प्रथमशतके पञ्चमोद्देशक। भग० ६।

पुढवीकाय-पृथिवीकाय-उदयभूधरशिर। अस्तमयभूधरशिरो वा। सूर्य० ४७।

पुढवीवडेंसय-पृथिव्यवतंसकं-रोहीटकनगरे उद्यानम्। विपा० ८२।

पुढवीसिरी-पृथिवीश्री-इन्द्रपुरनगरे गणिका। विपा० ८८।

पुढोगत्त-पृथक्कालदेशभेदेन कदाचित्कचिदित्यर्थ। ठाणा० २८४।

पुढो-पृथक्-प्रत्यक्षज्ञानी परोक्षज्ञानी च। आचा० ३६। पृथग्भेदेन। उत्त० १८१। पृथग्-विभिन्नम्। आचा० ३१। पृथक् प्रत्येकम्। आचा० १२१। पृथग्-विभिन्नम्। आचा० १४१।

पुढोछंदा-पृथग्-भिन्न छन्द-अभिप्राय येषां ते पृथक्छन्दाः। आचा० २०२।

पुढोजण-पृथग्जनः-प्राकृतपुरुषः अनार्यकल्पः । सूत्र० ८१ ।

पुण-पुनः । प्रश्न० १५५ । पुनः-एवकारार्थः । आचा०१० । पुनः-द्वितीयवारापेक्षः । व्य० प्र० १५७ अ । पुनःशब्दः-केवलार्थः । व्य० द्वि० ११ अ ।

पुणउत्ति-(देसी,मासते वुच्चति । नि० चू० प्र० १२१ अ ।

पुणट्ठा-साधुवादानङ्गीकरणेन यत्पुण्यार्थं कृतम् । दश० १७३ ।

पुणनंद-श्रेयांसजिनप्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ ।

पुणब्भव-पुनर्भवः-संसारः । प्रश्न० १०८ ।

पुणब्भवलया-पुनर्भवः । मर० ।

पुणभद्द-चंपायां चैत्यम् । उपा० १ ।

पुणरावत्ती-पुनरावृत्तिः-पश्चावृत्तिः सुरपता । आव० ८६३ । पुनरावृत्तिः । दश० ६४ ।

पुणरावि-पुनरपि-भूयोऽपि । उत्त० ३३६ ।

पुणरुत्त-शब्दार्थयो। पुनर्वचनं पुनरुक्तम्, सूत्रदोषविशेषः । आव० ३७४ । पुनरुक्तं शब्दतोऽर्थतश्च पुनर्वचनम् अनु० २६१ । अर्थादापन्नस्य स्वशब्देन पुनर्वचनम् । आव० ३७५ ।

पुणव्वसु-पुनर्वसुः-नारायणवासुदेवपूर्वभवः । आव० १६३ । नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ । शीतलनाथप्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ । अष्टमबलदेवपूर्वभवनाम । सम० १५३ ।

पुणव्वसू-पुनर्वसुः । सूर्य० १३० । शीतलजिनप्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ ।

पुणोवुणो-करेति एवं प्रसङ्गः । नि० चू० प्र० २३३ आ । पौन पुन्येन-यावृत्त्या । आचा० २०१ ।

पुण्डरीकः-औत्पत्तिक्या स्त्रीलम्पटः । नंदी० १६४ । व्याघ्रः । उत्त० १३५ । सूत्रकृताङ्गद्वितीयश्रुतस्कन्धे प्रथममध्ययनम् । ठाणा० ३८७ ।

पुण्डरीकदलं-श्वेतपद्मम् । जीवा० १६१ ।

पुण्ड्र-तिलकः । सम० १३६ । तिलकः । जीवा० १७५ ।

पुण्ड्रप्रभा-वापीनाम । जं० प्र० ३७१ ।

पुण्ड्रवर्धनकः- । व्य० द्वि० २०४ आ ।

पुण्ड्रा-वापीनाम । जं० प्र० ३७१ ।

पुण्ण-प्रणति-शुभीकरोति पुनाति वा-पवित्रीकरोत्यात्मानमिति पुण्यं-शुभकर्म । ठाणा० १७ । पुण्यं-पुण्यहेतुभूतं शुभानुष्ठानम् । उत्त० २८८ । पुण्यः-षष्ठो दक्षिणनिकायेन्द्रः । भग० १५७ । पूर्णः । जीवा० १७० । पुण्यार्थं यत्र बहु रन्धयित्वा श्रमणानानां दीयते, अथवा पूर्णं यद्गृहस्थैर्बहुभिस्तत् । ओघ० १५६ । पूर्णः-सम्भृतः । जीवा० २६५ । पूर्णः-क्षोदोदे समुद्रे पूर्वार्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३५५ । महर्धिकः । व्य सू० १७० अ । भृतो जलस्य भग० ८३ । पूर्णं-उदात्तादिघोषैर्युक्तं परिपूर्णम् । विशे० ४०६ । पुण्या-पवित्रा । ज्ञाता० ११६ । पुण्यं-श्रुतचारित्रफलभूतं शुभकर्म । भग० ९० । यत्स्वरकलाभिः पूर्णं गीयते तत्पूर्णम् । जीवा० १९४ । यत् स्वरकलाभिः पूर्णं गीयते तत् पूर्णम् । ज० प्र० ४० । स्वरकलाभिः सर्वाभिरपि युक्तं कुर्वतः पूर्णम् । अनु० १३२ । पुण्यकूटं-वैताढ्यकूटः । ज० प्र० ३४१ ।

पुण्णकलस-पूर्णकलशः-अनार्यग्रामः । आव० २०७ ।

पुण्णघोस-जम्बैरवत आगामिन्यां उत्सर्पिण्यां तीर्थकरः । सम० १५४ ।

पुण्णणंद-श्रेयांसनाथप्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ ।

पुण्णपत्त-पूर्णपात्रं-अक्षतभृतपात्रम् । उत्त० ३८१ ।

पुण्णप्पभ-पूर्णप्रभः-क्षोदोदे समुद्रे पश्चिमार्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३५५ ।

पुण्णप्पमाण-पूर्णप्रमाणः-स्वप्रमाणं यावज्जलेन पूर्णः । जीवा० २२२ । पूर्णप्रमाणः-पूर्णं वा जलेनात्मनो प्रमाणं यस्य, मानं वा यस्य पूर्णमात्मनः । भग० ८३ ।

पुण्णभद्द-पूर्णभद्रः-चम्पायां यक्षविशेषः । आव० २२५ । पुण्यभद्रः-दक्षिणनिकाये तृतीयो व्यन्तरेन्द्रः । भग० १५८ । पुण्यभद्र-रविविषयप्रश्ननिर्णये चम्पानगर्यां चैत्यम् । भग० २०६ । पूर्णभद्रः । अन्त० १९ । पूर्णभद्र-चम्पायां चैत्यविशेषः । उत्त० ३२१ । सौधर्मकल्पवासिदेवः । निरय० ३६ । सौधर्मकल्पे विमानविशेषः । निरय० ३६ । चंपानगर्यां उत्तरपूर्वायां चैत्यः । ज्ञाता० ३ । धातकिखण्डभरतचम्पायां चैत्यम् । ज्ञाता० २२२ । चपायां चैत्यम् । उपा० १९ । नि० चू० प्र० २३ अ । पूर्णभद्रः-चम्पानगर्यां चैत्यविशेषः । प्रश्न० १ । पूर्णभद्रः-

यक्षेन्द्रः । जीवा० १७४ । चम्पायां चैत्यम् । ज्ञाता० २५२ । जितशत्रुराज्ञोः चपानगर्यां चैत्यम् । ज्ञाता० १७३ । मणिपतिकानगर्यां गाथापतिः । निरय० ३६ ।

पुण्णभद्दकूड पूर्णभद्रनाम्नो व्यन्तरेशस्य कूटं पूर्णभद्रकूटम् । ज० प्र० ३३८ । पूर्णभद्रनाम्नो देवस्य निवासभूतं कूटं पूर्णभद्रकूटम् । ज० प्र० ७७ ।

पुण्णमासी–पूर्णो मासो यस्यां सा पौर्णमासी, पूर्णो माः–चन्द्रमा अस्यामिति वा पौर्णमासी । जीवा० ३०५ ।

पुण्णरत्ता–परिपूर्णमधुरा । उपा० २८ ।

पुण्णहस–तीर्थंकरगणधराचार्यादिना येन प्रकारेण पुण्यवान् सुरेश्वरचक्रवर्तिमाण्डलिकादिः । आचा० १४५ ।

पुण्णा–धर्मकथायाः पञ्चमवर्गस्य नवममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।

पुण्यं–शुभम् । आव० ५९२ ।

पुत्ता–नातिमन्दा नातित्वरिता । बृ० प्र० २५६ अ ।

पुत्ताई–उद्भ्रामिका । बृ० तृ० २११ आ ।

पुत्तंजीव–वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।

पुत्तंजीवय–पुत्रजीवकः वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।

पुत्त–पुनाति पितुराधारानुवर्तितयाऽऽत्मानमिति पुत्रः । उत्त० ३८ । पुनाति पितरं पाति वा पितृमर्यादामिति पुत्र–सूनुः । ठाणा० ५१६ । पुत्र–पुत्रमांसोपमया भोक्तव्यम्, सापीभोक्तव्य उपमा । दश० १६ । वस्त्रम् । बृ० प्र० २८ अ । परिधानवस्त्रम् । बृ० तृ० २५३ अ ।

पुत्तगो–पुत्तलकः । बृ० तृ० १४८ अ ।

पुत्तजम्म–पुत्रजन्म । आव० ३४४ ।

पुत्तभंड–पुत्रभाण्डम् । आव० २०५ । आव० २७३ ।

पुत्तलपिह–असद्भावस्थापनायां दृष्टान्तः । ओघ० १२६ ।

पुत्तलिका–पुस्तकर्मविशेष. । ओघ० १२६ ।

पुत्ता–पूर्णभद्रयक्षस्य प्रथमा अग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।

पुत्ताणुपुत्तियं–पौत्रानुपुत्रिका–पुत्रपौत्रादियोग्यम् । ज्ञाता० ३९ ।

पुत्तिया–चतुरिन्द्रियजीवः । उत्त० ६९६ । चतुरिन्द्रिय-जन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

पुत्थ–पुस्तं–वस्त्रकर्म । आव० ७६७ ।

पुत्थारा–तुषारविशेषः–शिल्पाचार्यः । प्रज्ञा० ५६ ।

पुत्थी–पुस्ती–पोतस्य ज्येष्ठा सुता, ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त० ३७९ ।

पुत्रभाण्डः– । आचा० १०६ ।

पुद्गलोद्देशः–भगवत्यामुद्देशकः । आव० १०६ ।

पुधोवणं–पुणो पुणो धोवणं पुधोवण । नि० चू० द्वि० ११८ आ ।

पुन्न–प्रथमो द्विपकुमारेन्द्रः । ठाणा० ८४ । पूर्णः–द्वीप-कुमाराणामधिपतिः । प्रज्ञा० ९४ । पूर्णं–भृत प्लुतम् । ज्ञाता० ७१ । पूर्णं–स्वरकलाभिः । ठाणा० ३९६ । पुण्य पुण्यहेतुत्वात् । सूत्र० ४०३ ।

पुन्नभद्द–चम्पाया यक्षायतनम् । भग० ४८४ । भग० ६१८ । क्षुद्रपाणके देवः । भग० ६८० । पूर्णभद्र,–चम्पाया चैत्यविशेषः । अन्त० १ । पूर्णभद्र.–अन्तकृद्दशानां षष्ठवर्गस्य एकादशममध्ययनम् । अन्त० २१ । पूर्णभद्रं–चम्पानगर्यामुद्यानम्, तत्रैव यक्षश्च । विपा० ९५ । महापद्मस्य सेनाकर्मकरदेवः । ठाणा० ४५९ । द्वितीयो यक्षेन्द्रः । ठाणा० ८५ । पुण्यभद्रः वैश्रमणस्य पुत्रस्थानीयो देवः । भग० २०० । चंपाया चैत्यः । ज्ञाता० १९३ । चम्पाया चैत्यः । निरय० १६ । पुष्पिकायाः पञ्चम-मध्ययनम् । निरय० २१ । चम्पानगर्या चैत्यम् । निरय० ४ । चम्पायां चैत्यम् । अन्त० १ । पूर्णभद्रः चम्पायां चैत्यविशेषः । अन्त० २५ । विपा० ३३ । पूर्णभद्रः–अन्तकृद्दशानां षष्ठवर्गस्य एकादशममध्ययनम् । अन्त० १८ ।

पुन्नरक्ख–पुण्यरक्षः वैश्रमणस्य पुत्रस्थानीयो देवः । भग० २०० ।

पुन्नरूव–पूर्णरूपः पुण्यरूपो वा विशिष्टरजोहरणादिद्रव्य-लिङ्गसद्भावात् सुसाधुरिति । ठाणा० २७१ ।

पुन्नसेण–पुण्यसेनः–अनुत्तरोपपातिकदशानां द्वितीयवर्गस्य त्रयोदशममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।

पुन्ना–महेन्द्रस्याग्रमहिषी । भग० ५०४ ।

पुन्नाग–लताविशेषः । आचा० ३० । वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । पुन्नागः–एकास्थिक वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।

पुप्फ–विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० १८ । पुष्पं–कुन्दवल्लिका । जीवा० १९३ । भूषणाद् मूत्रमिति

कृत्वा सप्रशिखा पुष्पभृता चङ्गेरी पुष्पचङ्गेरी परिगृह्यते, तदाश्रयोऽवधिर्ग्रैवेयकविमानवासि देवानाम् । विशे० २५३ । पुष्पशिखावलिरचिता चङ्गेरी पुष्पचङ्गेरी । आव० ४१ । पुष्पः-नक्षत्रविशेषः । सूर्य० १३० । पुष्प-अच्छोदकम् । नि० चू० प्र० १५० अ । पुष्पं-विकसितं अप्रथितम् । अनु० २४ । पुष्पं-वर्णगन्धोपेतम् । आचा० ३५२ ।

पुप्फकंत-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फग-पुष्पकः-देवविमानः । औप० ९२ ।

पुप्फकरंडए-पुष्पकरंडकं-हस्तिशीर्षनगरे उद्यानम् । विपा० ८९ ।

पुप्फकरंडगहत्थगय-पुष्पकरंडकहस्तगतः । आव० ३७० ।

पुप्फकरंडय-पुष्पकरंडकं राजगृहे उद्यानम् । आव० १७२ ।

पुप्फकुंथुत-पुष्पकुन्थुः पुष्पकीटः । आव० ८३१ ।

पुप्फकेऊ-पुष्पकेतुः-सप्ताशीतितममहाग्रहः । ठाणा० ७९ । जं० प्र० ५३५ । जम्बैरवते आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां सप्तमतीर्थकरः । सम० १५४ । पुष्पकेतुः-पुष्पभद्रनगराधिपतिः । आव० ६८८ । पुष्पकेतुः-पुष्पपुरे राजा । बृ० प्र० २१८ आ ।

पुप्फग-कुसुमम् । ओघ० ११७ ।

पुप्फचंगेरिया-पुष्पचङ्गेरिका । जं० प्र० ३९० ।

पुप्फचंगेरी-पुष्पचङ्गेरी । जीवा० २१४, २३४ । पुष्पचङ्गेरी । जं० प्र० ४१० ।

पुप्फचूल-पुष्पचूलः-वैनयिक्यां पुष्पसेनराजपुत्रः । आव० ४२६ । पुष्पचूलः-पुष्पभद्रनगराधिपतिः पुष्पकेतोः पुत्रः । आव० ६८८ । पुष्पचूलः-अङ्गेषु चम्पास्वामी, यो वह्निपल्ल्याश्चूलिन्या ज्ञातः । उत्त० ३७७ ।

पुप्फचूला-पार्श्वनाथस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ । पुष्पचूला-वैनयिक्यां पुष्पसेनराजपुत्री । आव० ४२६ । आर्यिकालाभद्वारे आर्या । आव० ५३७ । पुष्पभद्रनगरे पुष्पकेतोः पुत्री । आव० ६८८ । निरयावलिकायाः चतुर्थवर्गे साध्वीविशेषः । निरय० ३८ । पार्श्वनाथस्य शिष्या । ज्ञाता० २५३ । पुष्पकेतोः दारिका । बृ० प्र० २१८ आ ।

पुप्फचूलिया-पुष्पितायाः अधिकृतार्थविशेषप्रतिपादिका पुष्पचूडाः । नंदी० २०८ । निरयावल्युपाङ्गस्य चतुर्थो वर्गः । निरय० ३ ।

पुप्फच्छज्जिया-छाद्यते-उपरि स्थग्यते इति छाद्या छाद्यैव छादिका-पुष्पभृता छादिका पुष्पच्छादिका । जं० प्र० ३९० ।

पुप्फछज्जिया-पुष्पच्छज्जिका द्वारशाखा । आव० ११४ ।

पुप्फज्झय-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फतंबोल-पुष्पताम्बूलम् । आव० ८३१ ।

पुप्फथाल-पुष्पस्थालम् । दश० ८७ ।

पुप्फदंत-हस्तिराजा । ठाणा० ३०३ । पुष्पदन्तः-क्षीरवरद्वीपेऽपरार्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३५३ ।

पुप्फदत्त-पुष्पदत्तः-अणगारविशेषः । विपा० ९५ ।

पुप्फपडलग-पुष्पपटलकं-पुष्पाधारभाजनविशेषः । जं० प्र० ३९० ।

पुप्फपडलय-पुष्पपटलकम् । जीवा० २३४ ।

पुप्फपभ-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फपुंजोवयार-पुष्पपुञ्जोपचारः-बलिप्रकारः । जं० प्र० ३९० ।

पुप्फपुडिया-पुष्पपुटिका । आव० ६७९ ।

पुप्फपुर-पुष्पकेतो राजधानी । बृ० प्र० २१८ आ ।

पुप्फपूयय-पुष्पशेखरम् । ज्ञाता० २०५ ।

पुप्फबेंटिया-त्रीन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।

पुप्फभद्द-पुष्पभद्र-गङ्गातटे नगरम् । आव० ६८८ । पुष्पभद्र पारिणामिकीदृष्टान्ते नगरम् । आव० ४२६ ।

पुप्फमाणव-पुष्पमाणवः-लक्षणविशेषः । जीव० १९९ ।

पुप्फमाला-पुष्पमाला अधोलोकवास्तव्या सप्तमा दिक्कुमारी । जं० प्र० ३८३ । पुष्पमाला-अधोलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२१ ।

पुप्फय-पुष्पकः-ईशानेन्द्रस्य विमानकारी देवः । जं० प्र० ४०५ ।

पुप्फयविमाण-पुष्पकविमानम् । आव० १४४ ।

पुप्फलेस-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फवई-पुष्पवती-पुष्पकेतो राज्ञी । बृ० प्र० २१८ आ । पुष्पकेतोः देवी । बृ० प्र० २१८ आ । पुष्पवती-पारिणामिक्यां पुष्पभद्रनगरे पुष्पसेनराज्ञी । आव० ४२६ ।

पुप्फवण्ण-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फवती-धर्मकथायाः पञ्चमवर्गस्य चतुर्विंशतितममध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ । किम्पुरिसेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । मल्लिनाथस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ । पुष्पवती-गङ्गातटे पुष्पभद्रनगरे पुष्पकेतुराज्ञी । आव० ६८८ । किम्पुरुषस्य चतुर्थाग्रमहिषी । भग० ५०४ । पुष्पवतिकं-तुङ्गिकानगर्यां चैत्यम् । भग० १३६ ।

पुप्फवद्दलं-पुष्पवर्द्दलं यैः क्षितिविभूषा । आव० २३० ।

पुप्फवद्दलयं-पुष्पवर्द्दलम् । आव० १२२ ।

पुप्फवासा-पुष्पवर्षा-कुसुमवर्षणम् । भग० १६६ ।

पुप्फवुट्ठी-पुष्पवृष्टिः । भग० १६६ ।

पुप्फसाल-पुष्पशालः-मगधविषये गूबरग्रामे गाथापतिः । आव० ३५५ । पुष्पशालः-श्रोत्रेन्द्रियोदाहरणे सुस्वरो गान्धर्विकः । आव० ३६८ ।

पुप्फसालसुय-पुष्पशालसुतः-पुष्पशालगाथापतिपुत्रः । आव० ३५५ ।

पुप्फसिंग-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फसिद्ध-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फसुहुमं-पुष्पसूक्ष्मं-वटोदुम्बराणां पुष्पाणि । दश० २३० । पुष्पसूक्ष्मं वटोदुम्बराणां पुष्पाणि तानि तद्वर्णानि सूक्ष्माणि । ठाणा० ४३० । वडउंबरादीणि संति पुष्फाणि सुहुमाणि । दश० चू० १२१ ।

पुप्फसेण-पुष्पसेनः-पारिणामिकीबुद्धिदृष्टान्ते पुष्पभद्रनगरे राजा । आव० ४२६ ।

पुप्फावकिण्णं-पुष्पाणीव इतस्ततोऽवकीर्णं विप्रकीर्णं पुष्पावकीर्णम् । जीवा० १६८ ।

पुप्फावत्त-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फासव-पुष्पासवः । प्रज्ञा० ३६४ । पुष्पासवः-पुष्परससारः । जीवा० ३५१ ।

पुप्फाहार-पुष्पाहारकः । निरय० २५ ।

पुप्फिआ-पुष्पिता-यासु ग्रन्थपद्धतिषु गृहवाससुखकालनपरित्यागेन प्राणिनः संयमभावपुष्पिताः सुखिता उपिता भूयः संयमभावपरित्यागतो दुःखावाप्तिमुकुलनेन मुकुलिताः पुनस्तत्परित्यागेन पुष्पिताः प्रतिपाद्यन्ते ताः पुष्पिताः । नंदी० २०७ ।

पुप्फिया-निरयावल्युपाङ्गस्य तृतीयो वर्गः । निरय० १,२१ ।

पुप्फुत्तर-पुष्पोत्तरं-विमानविशेषः । उत्त० २६६ । विमानविशेषः । आचा० ४२१ । पुष्पोत्तरः-शर्कराभेदः । ज० प्र० ११८ ।

पुप्फुत्तरवडिंसग-विंशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुप्फुत्तरा-पुष्पोत्तरा-आस्वादविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ ।

पुप्फुत्तरि-पुष्पोत्तरावतंसकः-विमानविशेषः । आव० १७७ ।

पुप्फोत्तरा-पुष्पोत्तरा । जीवा० २७८ ।

पुप्फोवयार-पुष्पोपचारः-पुष्पप्रकरः । सम० ६१ ।

पुप्फोवयारसंठिय-पुष्पोपचारसंस्थितः-शतभिषानक्षत्रसंस्थितः । सूर्य० १३० ।

पुयलि-पुतपटि-पुतप्रदेशम् । भग० ६७३, ६८४ ।

पुयावइत्ता-प्लावयित्वा अन्यत्र नीत्वाऽऽर्यरक्षितवत्, पूतं वा दूषणापोहेन कृत्वा या सा पुतयित्वा । ठाणा० २७६ । 'पुयइत्ता' इति प्लावयित्वा-अन्यत्र नीत्वा आर्यरक्षितवद् या प्रव्रज्या दीयते सा । ठाणा० १२६ ।

पुरंदर-पूर्व नगरीमध्युच्यते तद्विदृश्यतपोऽनुष्ठानतो, दारयतीव दारयतीति पुरन्दरः । उत्त० २११ । असुरादिपुराणां दारणात् पुरन्दरः-इन्द्रः । भग० १७४ । पुरन्दरः-लोकोक्त्या च पूर्दारणात् पुरन्दरः । उत्त० ३५० ।

पुरंदरजसा-कुम्भकारकटे देवी । व्य० द्वि० ४३२ अ । पुरन्दरयशा-जितशत्रुराजकन्या । उत्त० ११४ ।

पुरंदरा-चणाणामनगरी तस्य खंदगो राया तस्स भगिणी ।

नि० चू० तृ० ४४ अ ।

पुर–नगराद्येकदेशभूत प्राकारावृतम् । ठाणा० २६४। नि० चू० प्र० २६५ अ ।

पुरओ–पुरत -अग्रत । ज्ञाता० १६२ ।

पुरओकाउ–अग्रे विधाय पुरस्कृत्य वा प्रधानीकृत्य वा । भग० १२३ ।

पुरकम्म–भिक्षाया पुरत -प्रथममेव यत्कृत कर्म कडुच्छुकादिप्रक्षालनादि तत् पुर कर्म । ओघ० १७० । पुर कर्म-अप्कायप्रक्षिते प्रथमभेदः भक्तादेर्दानात् पूर्वं यत्साध्वर्थं कर्म हस्तमात्रादेर्जलप्रक्षालनादि क्रियते तत्पुर • कर्म । पिण्ड० १४६ ।

पुरक्कार–पुरस्कार -सद्भूतगुणोत्कीर्तनम् । वन्दनाभ्युत्थानासनप्रदानादिव्यवहारश्च । आव० ६५८ । पुरस्कर -अभ्युत्थानासनादिसम्पादनम् । उत्त० ८३ । पुरस्कार - सवकार्येष्वग्रत स्थापनम् । आचा० २१६ । पुरस्कार - राजादिकृताभ्युत्थानादि भग० ३६ । पुरस्करण- पुरस्कार -गुणवानयमिति गौरवाध्यारोप । उत्त० १८० । पुरस्कार -अभिमानविशेष । ज्ञाता० १४० ।

पुरक्खड–पुरस्कृत -पुरोवर्ती । भग० २६ । पुरस्कृत पुरोवर्ती भविष्यत् । भग० २११ । पुरस्कृत -अतीसमय । सूय० १६६ ।

पुरच्चरण–पुरश्चरणम् । उत्त० १६३ ।

पुरच्छिम–पूर्वदिक । ठाणा० ६८ । पौरस्त्य । भग० ६ । पूर्वस्याम् । ज० प्र० ७३ ।

पुरतोउदया–पुरत उदया । सूय० ६५ ।

पुरत्यवत्थग–पौरस्त्यवस्त्रकम् । ज्ञाता० १२७ ।

पुरत्थि–प्रात । सूत्र० ४२२ ।

पुरत्थिम–पूर्वा दिक् । ज० प्र० ४७ ।

पुरत्थिमतुगार–पूर्वतुङ्गार । आव० ३८७ ।

पुरत्थिमवेयालीए– । ज्ञाता० । २१७ ।

पुरत्थिमसत्तामुय–पूर्वसत्त्वामुक । आव० ३८६ ।

पुरमतरंजि–पुरमतरञ्जिका–सप्तमनिह्नवोत्पत्तिस्थानम् । विशे० ६३४ ।

पुरवर–नगरैकदेशभूतम् । प्रश्न० ६२ । राजधानीरूपम् । प्रश्न० ६६ ।

पुरवरधम्म–पुरवरधर्मं प्रतिपुरवर भिन्न क्वचित् क्वचिद्विशिष्टोऽपि पौरभाषाप्रदानादिलक्षण सद्वितीया योषिद् गेहान्तर गच्छतीत्यादिलक्षणो वा । दश० २२ ।

पुरसमाणवो–मागध । ज्ञाता० ११३ ।

पुरा–पूर्वभव । ज्ञाता० २०५ ।

पुराकाउ–पुरस्कृत्य-आश्रित्य पुरस्कृत्य-मुख्यतयाऽङ्गीकृत्य । उत्त० २८३ ।

पुराण–पश्चात्कडो । नि० चू० प्र० १२० अ । पच्छाकडो । नि० चू० प्र० ३२५ अ । पश्चात्कृत । बृ० द्वि० १२७ अ । प्रभूतवर्षधृत । उत्त० २६४ । चिरन्तनम् । ठाणा० २६४ । पुराणे पुरातनम् । ज्ञाता० ३ । बृ० प्र० २६३ अ । वृद्ध -शास्त्रविशेष । ठाणा० ४५२ । बहुकालीनम् । ठाणा० २६४ । पुराण -अप्रेतन । प्रज्ञा० ५०३ । पुराण । आव० ४०८ । पुरातनवस्तुविषयम् । ठाणा० ४५० । जूर्णम् । ओघ० १३८ । अनेकभवोपात्तत्वेन चिरन्तनम् । उत्त० ८ ।

पुराणकुम्मास–पुराणकुल्माष-बहुदिवससिद्धस्थितकुल्माषम् । आचा० ३१५ ।

पुराणगहण–प्राग्गृहित-चोलपट्टादे कर्पूरादिना ग्रहणम् । बृ० द्वि० २८५ आ ।

पुराणसविग्ग–प्राक्संविग्न पश्चात्पार्श्वस्थ । बृ० प्र० १४२ प्र । यस्तु सविग्नमुण्डितत्वात् पूर्वं सविग्न पश्चादवसन्नीभूत स पुराणसविग्न । बृ० प्र० २०७ आ ।

पुराणसड्ढ–पुराणश्राद्ध । आव० ७३६ ।

पुराणिय–पौराणिकम् । आव० ४१२ ।

पुरिमतरंजि पुरिमतरञ्जि त्रैराशिकनिह्नवोत्पत्तिस्थानम् । आव० ३१२ ।

पुरिम–कर्दममय कुण्डिकारूप अनेकच्छिद्र पुष्पस्थानम् । दश० ८७ । आदिमम् । आव० ५६३ । पूर्वा पूर्वं क्रियमाणत्या तिर्यककृतवस्त्रप्रस्फोटनात्मका क्रियाविशेष । उत्त० ५४? । पुरिमम् । ओघ० १०८ । पूरिमम् । ओघ० १०८ । पुरिम-यत् पूरणतो भवन्ति कनकादि प्रतिमावत् । ज्ञाता० १७६ ।

पुरिमकठभाउवगता– । सूय० ६५ ।

पुरिमड्ढ–परिमार्द्ध-प्रथमप्रहरद्वयकालावधिप्रत्याख्यानम् ।

आव० ८५२ ।

पुरिमताल-महाबलराजधानी । विपा० ५५ । विनीतानगर्या उद्यानस्थानं-पुरिमतालम् । आव० १४७ । २१० । चित्रजन्मस्थानम् । उत्त० ३८२ । उदितोदयराज्ञः पुरः । नंदी० १६६ । उदितोदयस्य राजधानी । नंदी० १६६ । नगरम् । भग० ५५३ । पुरिमतालः नगरविशेषः । जं० प्र० १५० । पुरिमताल-पुरविशेषं ऋषभदेवस्य केवलोत्पत्तिस्थानम् । आव० १३९ ।

पुरिमपुर-द्रव्यव्युत्सर्गे गान्धारविषये नगतिराजधानी । आव० ७२० ।

पुरिमयाल-पुरिमतालं-पारिणामिक्यां नगरविशेषः । आव० ४३० ।

पुरिमा-भरतैरावतेषु चतुर्विंशतेरादिमाः । ठाणा० २९६ । उसभसामिणो सिस्सा । नि० चू० प्र० ३५३ अ ।

पुरिमार्द्ध-पूर्वाह्णलक्षण प्रत्याख्यानविशेषः । ठाणा० २९८ ।

पुरिय-पुरिकानगरी । आव० २९५ ।

पुरियाइ-　　। आव० ५३६ ।

पुरिल्ल-पुरोवर्ती अभिधारित आचार्यः । बृ० तृ० १३२ अ । पाश्चात्येऽनन्तानुबन्ध्यादिके कर्मणि क्षपयितुमारब्धे सावशेष एव । विशे० ५०५ । पुरातनम् । व्य० प्र० ३१ अ । पौरस्त्यः । आव० ३४८ ।

पुरिवट्टा-पुरिवर्त्ता आर्यसार्धपञ्चविंशतिजनपदे जनपदः । प्रज्ञा० ५५ ।

पुरिसंतरकड-पुरुषान्तरः पुरुषः पुरुषान्तरं तत्कृतं वा पुरुषान्तरकृतम् । आचा० ३२५ ।

पुरिस-पुरुषः-जन्तु. मनुष्यो वा । आचा० २४ । पुरुष.-सामायिकलाभे दृष्टान्तः । आव० ७५ । पुरि शयनात् पुरुषः । दश० ५५ । पुरुषं-पारिणामिकादिरूपम् । दश० ११२ । पुरुष.-शङ्कुः पुरुषशरीर वा । नंदी २०५ । पुरि-शरीरे शयनाद् वा पुरुषो-जीवः, पूर्णः सुखदुःखानामिति पुरुषः । विशे० १७६ । पूर्णः-सुखदुःखयोः पुरिशयनाद्वा, पुरुषो-जन्तुः । आचा० १९८ । पूर्णः-सुखदुःखानामिति पुरुषः पुरि शयनाद्वा । आव० ४६ । पुरुषः पुरुषं स्त्रियादिवस्तुव्यक्तार्थः चतुरिन्द्रियम् । भग० ४२५ । पुरि शयनात् पुरुषः-जीवः । सूत्र० ४०२ । पुरीषः । ज्ञाता० ४९ ।

पुरिसकार-पुरुषकारः-पौरुषाभिमानः । सूर्य० २८६ । पुरुषकारः-साधिताभिमतप्रयोजनम् । सूर्य० २९६ । पुरुषकारः-अभिमानविशेषः । ठाणा० २२ ।

पुरिसक्कार-पुरुषकारः पौरुषाभिमानः पुरुषक्रिया वा । भग० ५७ । पुरुषकारः-पुरुषाभिमानः । भग० ३२३ । पुरुषकारः-कर्मशत्रून् प्रति स्ववीर्योत्कर्षलक्षणः । दश० ११० । पुरुषकारः-अभिमानविशेषः । प्रश्ना० ४६३ । पुरुषकारः अभिमानविशेषः । ठाणा० ११६ । पुरुषाकारः-पौरुषाभिमानः पुरुषकारः पुरुषक्रिया । जं० प्र० १३० ।

पुरिसक्कारपरक्कम-पुरुषाभिमानेन साधितस्वप्रयोजनः । भग० ३११ ।

पुरिसगार-पुरुषकारः-अभिमानविशेषः । ज्ञाता० ७१ ।

पुरिसच्छाया-पुरुषच्छाया-प्रथमतः सूर्यस्योदयमानस्य दृष्टिपथप्राप्तता । सूर्य० २९ ।

पुरिसजाता-पुरुषजातानि पुरुषप्रकाराः । ठाणा० १११ ।

पुरिसजाया-पुरुषजातानि पुरुषप्रकाराः । ठाणा० १३१ ।

पुरिसजुग-पुरुषयुगं-पुरुषकालम् । ठाणा० ४३१ । पुरुषयुग-पुरिसजुगाइ पुरुषाः-शिष्यप्रशिष्यादिक्रमव्यवस्थिता युगानीव-कालविशेषा इव क्रमसाधर्म्यात्पुरुषयुगानि । सम० ९८ ।

पुरिसजुगा-पुरुषा-गुरुशिष्यक्रमिणः पितापुत्रक्रमवन्तो वा युगानि इव पुरुषयुगानि । ठाणा० १७८ ।

पुरिसनपुंसगो-　　। नि० चू० द्वि० २५ आ ।

पुरिसनिवडण-पुरुषनिपतनं महायुद्धादिकार्यमूलम् । भग० १९७ ।

पुरिसपुंडरीय-पुरुषपुण्डरीकः-षष्ठो वासुदेवः । आव० १५९ ।

पुरिसपुर-पुरुषपुरं-मगधविराजधानी । उत्त० ३०४ ।

पुरिसयार-पुरुषकार-अभिमानविशेष, पुरुषकर्मत्वम् । ठाणा० ३०४ ।

पुरिससवलण-पशोविशसनमक्षमा । ज्ञाता० ३८ ।

पुरिसवरगंधहत्थि-वरगन्धो गन्धहस्ती च वरगन्धहस्ती पुरुष एव वरगन्धहस्ती पुरुषवरगन्धहस्ती, यथा गन्ध-

हस्तिनो गन्धेनैव सर्वगजा भज्यन्तो तथा भगवतस्तद्देश विहरणेन ईतिपरचक्रदुर्भिक्षजनडमरकादीनि दुरितानि शतयोजनमध्ये नश्यन्तीति अतस्तेन पुरुषवरगन्धहस्तिन । सम० ३ ।

पुरिसवरगंधहत्थी-पुरुषोवरगन्धहस्तीव परचक्रदुर्भिक्ष मारिप्रभृतिक्षुद्रगजनिराकरणनेति पुरुषवरगन्धहस्ती । जीवा० २५५ । पुरुष एव वरगन्धहस्ती पुरुषवरगन्ध हस्ती महावीर. । भग० ७ ।

पुरिसवरपुंडरीय-पुरुष एव वर पुण्डरीक प्रधान धवल सहस्रपत्र पुरुषवरपुण्डरीक महावीर । पुरुषाणां-तत्सेवक-जीवानां वरपुण्डरीकमिव-वरच्छत्रमिव । भग० ७ । वर च तत्पुण्डरीक च वरपुण्डरीक-धवल सहस्र-पत्र पुरुष एव वरपुण्डरीक पुरुषवरपुण्डरीकम् । सम० ३ । पुरुषो वरपुण्डरीकमिव संसारजलासङ्गादिना धर्मकलापेनेति पुरुषवरपुण्डरीक । जीवा० २५५ ।

पुरिसविचओ-पुरुषविचय पुरुषा विचीयन्ते-मृग्यन्ते विज्ञानद्वारेणान्वेष्यन्ते येन सः । उत्त० ३१७ (?) ।

पुरिसविजय पुरुषविजय -केषाञ्चिदल्पसत्त्वाना तेन ज्ञान लवेनातिविप्रयुक्तेनानर्थानुबन्धिना विजयात् । सूत्र० ३१८ ।

पुरिसविज्जा-उत्तराध्ययनेषु षष्ठमध्ययनम् । सम० ६४ ।

पुरिसवेद-पवणविकोवितपलिघणतरजलिय तिव्वएलालदवग्गिसमाणोवतलक्खणो पुरिसवेदो । नि० चू० द्वि० ११ अ ।

पुरिसवेय-पुरुषस्य वेद पुरुषवेद । पुरुषस्य स्त्रिय प्रत्य भिलाष इत्यर्थ, तद्विपाकवेद्यकर्मापि पुरुषवेद । प्रज्ञा० ४६६ । पुस स्त्रियामभिलाष पुंवेद । जीवा० १८ ।

पुरिसवेसिणी-पुरुषद्वेषिणी देवदत्ता गणिका । दश०१०८ ।

पुरिससिंह-पुरुषसिंह -सिंह इव सिंह पुरुषश्चासौ सिंह श्चेति पुरुषसिंह । सम० ३ । पुरुषाणा मध्ये शौर्या धिक्येन सिंह इव सिंह पुरुषसिंह महावीर । भग० ७ । पुरुषसिंह -तीर्थकरादि । आव० १७६ । पुरुषसिंह - पञ्चमो वासुदेव । आव० १५६ । पुरुष सिंह इव कर्मगजान् प्रति पुरुषसिंह । जीवा० २५५ ।

पुरिससेण-पुरुषसेन -अनुत्तरोपपातिकदशाना प्रथमवर्गस्य चतुर्थाध्ययनम् । अनुत्त० १ । अन्तकृद्दशायां चतुर्थवर्गस्य चतुर्थमध्ययनम् । अन्त० १४ ।

पुरिसादाणिय-पुरुषश्चासौ पुरुषाकारवर्तितया आदानीयश्च आदेयवाक्यतया पुरुषादानीय । उत्त० २७० । पुरुषाऽऽदानीयो ज्ञानादिगुणतया । उत्त० २७० । पुरुषादानीय -पुरुषाणां मध्ये आदानीय -उपादेय पुरुषश्चासावादानीयश्चेति वा । ठाणा० ३६६ ।

पुरिसादाणीय-पुरुषैराश्रीयते पुरुषादानीय । निरय०२२ । पुरुषाणां मध्ये आदानीय -आदेय पुरुषादानीय । भग० २४८ ।

पुरिसुत्तम-पुरुषोत्तम -चतुर्थो वासुदेव । आव० १५६ । पुरुषाणामुत्तम पुरुषोत्तम । जीवा० २५५ । पुरुषाणा मध्ये तेन तेन रूपातिशयेन ऊर्ध्ववर्तित्वादुत्तम पुरुषोत्तम महावीर । भग० ७ ।

पुरिसोत्तम-पुरुषाणा मध्ये तेन तेनातिशयेन रूपादिनोद्गतत्वाद् ऊर्ध्ववर्तित्वादुत्तमः पुरुषोत्तम । सम० ३ ।

पुरिसोवयार-पुरुषोपचार -वामशास्त्रप्रसिद्ध । विपा० ४५ ।

पुरीष-पची । ओघ० १५२ । विट् । नदी० १५२ । ज्ञाता० ४१ ।

पुरुष-शङ्कु पुरुषशरीर वा । नदी० १०५ ।

पुरुषच्छाया-चक्षु स्पर्श । ज० प्र० ४४२ ।

पुरुषविज्ञान-किमय प्रतिवादी पुरुष साङ्ख्य सौगतोऽन्यो वा प्रतिभादिमानितरो वेति परिभावनम् । उत्त० ३६ ।

पुरुषविलय - । आव० ७७० ।

पुरुषवृषभा-किंपुरुषभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

पुरुषा-किंपुरुषभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

पुरुषाद्वैत- । ठाणा० ४२५ ।

पुरुषोत्तमा-किंपुरुषभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

पुरेकड-पुरा-पूर्वं तत्कालापेक्षया कृत-विहितम् । उत्त० ३३५ ।

पुरेकम्म-पुर भोक्ष्याम इति पुर कर्म । दश० २०३ ।

पुरेकम्मकय-पुर -अग्रत कृत-प्रक्षालनादिक कर्म-क्रिया यस्य । आचा० ३४१ ।

पुरेकम्मिया-पुर कर्म यस्यामादौ सा प्राभृतिका पुर-

कर्मिका । आव० ५७६ ।
पुरेक्खड-पुरस्कृतः-अनागतकालभावी । प्रज्ञा० २६३ ।
पुराकृत-पूर्वभवकृतम् । प्रश्न० २२ ।
पुरेवाय-मनाक् सस्नेहवाताः । भग० २१२ ।
पुरेवाया-पुरोवाताः-मनाक् सस्नेहवाता. । ज्ञाता० १७१ ।
पुरेसंखडी-पुर.सङ्खडी पूर्वाह्नसखडी । बृ० द्वि० १३५ ।
पुव्वद्दिवे पुरे संखडी । नि० चू० प्र० ३१० अ ।
पुरेसंथुया-पुरः संस्तुताः भ्रातृव्यादय. । आचा० ३३६ ।
पुर.सस्तुता -यदन्तिके प्रव्रजितस्तत्सबधिनः । आचा० ३५१ ।
पुरोसंखडी-पूर्वाह्णे या क्रियते-पुर.सङ्खडी । पूर्वाह्णिया सखडी । बृ० तृ० १७१ आ ।
पुरोहड-गृहपुरतः । आव० १६४ । अग्रद्वारः । ओघ० १६८ । गिहस्स वा पासे अगणं । नि० चू० द्वि० १२७ अ । गृहपश्चाद्भाग. । बृ० प्र० ३१० आ । दुःशीलजनपरिवृतम्, बृ० द्वि० ६ अ । बृ० प्र० ५६ अ ।
पुरोहिअरयण-पुरोहितरत्न शान्तिकर्मकृत् । ज० प्र० २६३ ।
पुरोहित-सपुरजणवयस्स रण्णो जो होमजावादिएहिं असिवादी पसमेति । नि० चू० प्र० २०६ अ । पुरोहित.-शान्तिकर्मकारी । ठाणा० ३६६ ।
पुरोहिरयण-पुरोहितः शान्तिकर्मकारी । ठाणा० ३६८ ।
पुरोहिय-पुरोहितः कार्यं प्रति प्रवर्त्तयिता । सूत्र० २८३ ।
पुरोहित.-शान्तिकर्मकारी । प्रज्ञा० १०६ । पुरोहितः शान्तिकर्मकारी । जीवा० १६३ । पुरोहित शान्तिकर्ता । उत्त० ३९७ । पुरोहितः शान्तिकर्मकारी । प्रश्न० ६६ ।
पुरोधा-पुरोहितः शान्तिकारी । ठाणा० ४६२ ।
पुरोहित:-शान्तिकर्मकारी । प्रश्न० ७६ ।
पुलपुलं-पुनःपुन-अनवरतम् । औप० ४६ । अनवरतम् । प्रश्न० ५० ।
पुलंपुलप्पभूया-पुनःपुनःप्रभूता-अनवरतोद्भूता । औप० ४६ ।
पुलय-पृथ्वीकायभेदः । जीवा० २१ । ग्राहविशेषः । सम० १३५ ।
पुलविल- । नदी० ११० ।
पुलग-पुलकः-लवः । सूर्य० ४ । पुलकः-बिन्दुः । सूर्य० ४ । पुलकः-ग्राहविशेषः । जीवा० ३६ । पुलको-लवः । राज० ५७ । पुलको-द्रव्यत्वे सति बिन्दुः । राज० ५७ । पुलकः रत्नविशेषः । ज्ञाता० ३४ । पुलकः-लवः । निरय० २ । पुलकः-लवः । ज्ञाता० [illegible] । पुलकः-लवः । विपा० ३४ ।
पुलनिप्पुलाय-पुलाकनिष्पुलाकः-सयमासारतापादकदोष-रहितः मुनिः । दश० २६८ ।
पुलय-पुलकः-लव. । भग० १२ । पुलकः-लवः, सारो वा वर्णातिशयः । औप० ८३ । पुलककाण्डं-रत्नप्रभा-खरकाण्डे पुलकानां सप्तमं, विशिष्टो भूभागः । जीवा० ८६ । पुलकः । प्रज्ञा० २७ । पुलकः-सारः वर्णातिशयः, बिन्दुः । भग० १२ । पुलक.-लवः । ज० प्र० १५ । पुलक.-मणिभेदः । उत्त० ६८६ ।
पुलया-ग्राहविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।
पुला-पुलकिता सपुनरस्फोटिता । ठाणा० ५२१ ।
पुलाकत्वं-ऋद्धिविशेष । ठाणा० ३३२ ।
पुलाकादि-साधुभेदविशेषः । भग० ४ ।
पुलाकिमिया-पुलाकृमिः अपानवायुप्रदेशोत्पन्ना कृमिः । जी० ३१ । पुलाकिमिया नाम अपानवायुप्रदेशोत्पन्नकृमिः । प्रज्ञा० ४१ ।
पुलाकोद्देशकादि- । विशे० ६४५ ।
पुलाग-असारः । उत्त० २५६ । पुलाकः-निर्ग्रन्थे प्रथम-भेद । व्य० द्वि० ४०२ अ । असारं-निष्पावादीनि धान्यानि विपक्वपर्युषितमुद्गादीनि दुर्गन्धानि क्षीरविविधि-काद्यासारमादीनि वा । बृ० तृ० २११ अ । पुलाकम्-असारं वल्लचनकादि । उत्त० २६५ । पुलाकं-यवनिष्पा-वादि । आचा० ३१५ ।
पुलागलद्धि-लद्धिविसेसो । नि० चू० प्र० २७६ अ ।
पुलाग-पुलाक.-असारपुलाकः । ठाणा० ३३७ । पुलाकः-तन्दुलकणशून्या पलञ्जि तद्वद् यः तपःश्रुतहेतुकायाः सङ्घा-दिप्रयोजने चक्रवर्त्यादिरपि चूर्णन समर्थः. लब्ध्युपजीवनेन ज्ञानाद्यतिचारसेवनेन वा संयमसाररहितः स पुलाकः । ठाणा० ३३६ ।
पुलाय-पुलाकः-निस्सारो धान्यकणः पुलाकवत्पुलाकः

संयमसारापेक्षया ॥ च संयमवानपि मनाक् तत्सारं कुर्वन् पुलाक इत्युच्यते । भग० ८९१ ।

पुलिंद-पुलिन्दः-शबरः-अनार्यविशेषः । भग० १७० । पुलिन्द्रः-चिलातदेशनिवासी म्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । पुलिन्द्रः-भिल्लजातिविशेषः । आव० ८२१ । पुलिन्द्रः । ओघ० २२३ । पुलिन्द्रः-देशविशेषः । ज्ञाता० ४१ ।

पुलिंदकोट्ठं- । नि० चू० द्वि० १२८ अ ।

पुलिंददृष्टान्तः- । १ (?) ।

पुलिंदि-पुलिन्दीः धात्रीविशेषः । ज्ञाता० ४१ ।

पुलिंदी-म्लेच्छविशेषः । भग० ४६० ।

पुलिअ-पुलितं-गतिविशेषः । जं० प्र० २६५ ।

पुलिन्द्र-म्लेच्छविशेषः । आचा० ३७७ ।

पुलिन्द्रदेशजः-पुलिन्द्रूपः । ज० प्र० १९१ ।

पुलिय-पुलितं-गतिविशेषः । भग० ४८० । औप० ७० । ज० प्र० ५२९ ।

पुलिस-पुरीषम् । उत्त० ११७ ।

पुलीन्द्र-वनचरः । प्रश्न० १८ ।

पुलुय-पुलकाः-ग्राहविशेषः । प्रश्न० ७ ।

पुव्वंगं-पूर्वाङ्गं-चतुरशीतिवर्षशतसहस्राणि । जीवा० ३४५ । पूर्वाङ्गं-चतुरशीतिवर्षलक्षप्रमाणम् । ज० प्र० ४८५ । चतुरशीतिवर्षलक्षप्रमाणं पूर्वाङ्गम् । ठाणा०८६ । पूर्वाङ्ग-चतुरशीतिवर्षलक्षाणाम् । भग० २११, ८८८ । पूर्वाङ्गः-प्रथमदिवसनाम । ज० प्र० ४९० । पूर्वाङ्गः । सूर्य० १४७ । चतुरशीतिः वर्षशतसहस्राणि यानीति गम्यते तदेकं पूर्वाङ्गम् । ज० प्र० ९१ । पूर्वाङ्गं-चतुरशीतिलक्षवर्षैः । अनु० १०० ।

पुव्वंति-प्लवन्ते-गच्छन्ति । भग० ६७० ।

पुव्वंभागा-पूर्वभागानि चन्द्रस्याग्रयोगीनि । ठाणा०२६८ । सूर्य० १०४ ।

पुव्व-पुरा-परिचिता मातृपित्रादयः पूर्वः । उत्त० २१० । पूर्वः-परिमाणं वर्षाणां सप्ततिकोटिलक्षाः षट्पञ्चाशच्च कोटिसहस्राः । आचा० २४६ । 'पृ पालनपूरणयो' रित्यस्य धातोः पूर्यते प्राप्यते पाल्यते च येन कार्यं तत्पूर्वम् । नंदी० १४१ । विशिष्टं पूर्वोपलब्धं चिह्नं पूर्वम् । अनु० २१३ । पूर्वं-चतुरशीतिः पूर्वाङ्गशतसहस्राणि । जीवा० ३४५ । पूर्वंधृतप्रत्याख्यानम् । आव० ४७६ । पूर्वं-कारणम् । दश० ८२ । 'पृ पालनपूरणयो' रित्यस्य धातोः पूर्यते प्राप्यते च येन कार्यं तत्पूर्वं औणादिको० वक्प्रत्ययः, कारणमित्यर्थः । नंदी० १४१ । पूर्वाङ्गमेव चतुरशीतिलक्षगुणितं पूर्वम् । ठाणा० ८६ । उत्सग्गो । नि० चू० तृ० १४६ अ । चतुरशीतिः पूर्वाङ्गशतसहस्राणि यानीति गम्यते तदेकं पूर्वम् । ज० प्र० ९१ । चतुरशीत्या लक्षैः पूर्वाङ्गैः पूर्वम् । अनु० १०० । पूर्वः-अतीतः । प्रश्न० ५०६ । पूर्वः-कालमानविशेषः । भग० २७५ । पूर्वः । भग० ८८८ । पर्व-पौर्णमासिरमावास्या । भग० ५७७ । पूर्वं-अतिक्रान्तम् । आचा० १६७ । पूर्वः-असंयमोऽनादिभवाभ्यासात्तेन । आचा० १९२ ।

पुव्वकालियवयणं-पूर्वकालिकवचनं-वक्तुकामस्य वचनाद् यत् पूर्वतरमभिधीयते पराभिप्रायं लक्षयित्वा तत्पूर्वकालिकं वचनम् । प्रश्न० ३० ।

पुव्वकीलिय-स्त्र्यादिभिरेव पूर्वकालभावि द्युतोदरादिरमणात्मकं पूर्वक्रीडितम् । उत्त० ४२६ । पूर्वक्रीडितं-गृहस्थावस्थायां द्यूतादिरमणलक्षणम् । ठाणा० ४४५ । पूर्वक्रीडित-गृहस्थावस्थाभवं द्यूतादिक्रीडनम् । प्रश्न० १४० ।

पुव्वग-श्रामण्यपूर्वकम् । ओघ० २०३ ।

पुव्वगत-सर्वश्रुतात्पूर्वं क्रियन्त इति पूर्वाणि उत्पादपूर्वादीनि चतुर्दश: तेषु गतः-अभ्यन्तरीभूतस्तस्य भावः पूर्वगतः । ठाणा० ४९१ । पूर्वगतं-दृष्टिवादाङ्गभागभूतानि तेषु गतं प्रविष्टं तदभ्यन्तरीभूतं तत्स्वरूपं यच्छ्रुत तत्पूर्वगतम् । ठाणा० ११७ ।

पुव्वगय-तेषु गतं-प्रविष्टं यत् श्रुतं तत्पूर्वगत-पूर्वाण्येव । ठाणा० २०० । तीर्थंकरः तीर्थप्रवर्त्तनाकाले गणधराणां सर्वसूत्राधारत्वेन पूर्वं-पूर्वंगतम् । सम० १२८ ।

पुव्वट्ठिया-पूर्वस्थिताः-क्षेत्रप्रत्युपेक्षकाः । ओघ० ९४ ।

पुव्वण्हिकाइकाला-पूर्वाह्णादिकालः । उत्त० २२६ ।

पुव्वण्हिय-पौर्वाह्णिकम् । आव० ३६६ ।

पुव्वतराय-पूर्वमेव । आव० ७२१ ।

पुव्वतव-पूर्वतपः-छद्मस्थावस्थाभावि तपस्या । भग०

१३८ ।

पुव्वतवसंजमा-सामाइयं छेदोवट्ठावणियां परिहारविसुद्धियं सुहुमसंपरागं च, एते पुव्वतवसंजमा । नि० चू० द्वि० ७ अ ।

पुव्ववारयं-यस्मिन् नक्षत्रे पूर्वस्यां दिशि गच्छतः प्रायः शुभमुपजायते तन्नक्षत्रं पूर्वद्वारकम् । सूर्य० १७४ ।

पुव्वदारिआ-अभिजिदादीनि सप्तदशनक्षत्राणि पूर्वद्वारिकाणि, पूर्वदिशि येषु गच्छतः शुभं भवति । सम० १३ ।

पुव्ववारिता-पूर्वद्वारिकाणि पूर्वस्यां दिशि गम्यते येष्विरयर्थः । ठाणा० ४१४ ।

पुव्वदेसं-पूर्वदेशः । आव० २११ ।

पुव्वधर-पूर्वाणि धारयतीति पूर्वधरः-दशचतुर्दशपूर्ववित् । आव० ४८ ।

पुव्वपक्ख-पूर्वपक्षः । आव० ३१६ ।

पुव्वपच्छिमं-पूर्वपश्चिमम् । जीवा० २८६ ।

पुव्वपडिलेहिए-गहितो । नि० चू० द्वि० १४७ आ ।

पुव्वपयव्वाहय-पूर्वपदव्याहतं-पूर्वपदं-देशत्वं व्यभिचरति । विशे० ८८५ ।

पुव्वपरिच्चओ-पूर्वपरिचयः । आव० ३४३ ।

पुव्वमहाकडे-यान्येकखण्डानि अलूणितानि च तानि यथाकृतानि पूर्व-प्रक्षालयति । ओघ० १३२ ।

पुव्वरत-पूर्वरत-गृहस्थावस्थायां स्त्रीसम्भोगानुभवनम् । ठाणा० ४४५ ।

पुव्वरत्त-पूर्वरात्रः-रात्रेः पूर्वो भागः । भग० १२७ । रत्तीए पढमो जामो । दश० चू० १६४ आ ।

पुव्वरत्तावरत्त-रात्रेः पूर्वभागे पश्चाद्भागे वेति, पूर्वरात्रापररात्रकालसमयः । विपा० ८६ ।

पुव्वरत्तावरत्तकाल-रात्रौ प्रथमचरमौ प्रहरौ । दश० २८३ ।

पुव्वरत्तावरत्तकालसमय-प्रदोषसमयः-प्रातःसमयः । जीवा० १६३ ।

पुव्वरयं-पूर्वरतं-गृहस्थावस्थाभाविनी कामरतिः । सम० १४० ।

पुव्वरात-पूर्वरात्रं-रात्रेः प्रथमो भागः । आचा० २१० ।

पुव्ववत्थु-पूर्ववस्तु-पूर्वोत्तमध्यविशिष्टविल्हारेण यमकसुभानम् । अनु० २११ ।

पुव्वविढत्तं-पूर्वार्जितम् । आव० २५८ ।

पुव्वविदेह-पूर्वस्यां दिशि विदेहः पूर्वविदेहः । ठाणा० ६८ । नीलवर्षधरपर्वते कूटम् । ठाणा० ७२ । पूर्वविदेहो यो मेरोर्जम्बूद्वीपगतः प्राग्विदेहः । ज० प्र० ३२० । पूर्वविदेहाधिपकूटम् । ज० प्र० ३७७ । पूर्वविदेहः । आव० ११७ । जम्बूद्वीपे पूर्वविदेहः । ज्ञाता० २४२ ।

पुव्वविदेहकूड-निषधवर्षधरपर्वते पूर्वविदेहपतिकूटम् । ज० प्र० ३०८ ।

पुव्वविसारया-पूर्वविशारदाः-पूर्वेषु विपश्चितः । आव० २६ ।

पुव्ववेताली-पूर्ववैताली पूर्वसमुद्रतीरम् । प्रश्न० ३२७ ।

पुव्ववेतालीया-पूर्ववैतालिका । दश० ५५ ।

पुव्वसंगइय-पूर्वसङ्गतिकः । ओघ० १५६ । पूर्वसङ्गतिकः । आव० २६१ ।

पुव्वसंगतिए-पूर्वसङ्गतिकः । ज्ञाता० ३४ ।

पुव्वसंगलिय-पूर्वसङ्गतिकः-गृहस्थत्वे परिचितः । भग० १६७ ।

पुव्वसंजोग-पूर्वसंयोगः मातापित्रादिभिः । आचा० ४१ । पूर्वसंयोगः पूर्वैर्मातृपित्रादिभिः संयोगः-सम्बन्धः पूर्वसंयोगः । उत्त० २६० ।

पुव्वसंठिती-पूर्वसंस्थितिः-भवितव्यता । आव० ८२४ ।

पुव्वसंथव-पूर्वसंस्तवः-मात्रादिरूपतया परिचयकरणम् । पिण्ड० १२१ ।

पुव्वसंथुया-पूर्व-यौवनादिकालदारतः संस्तुतः-परिचित, सम्यक्स्तुता वा पूर्वसंस्तुता । उत्त० ६५ ।

पुव्वसंलत्त-पूर्वसंलप्तः । आव० ७२१ ।

पुव्वसूर-पूर्वसूर्य-पूर्वाह्णः । आव० ११२ ।

पुव्वहोत्त-पूर्वाभिमुखः । आव० २६० ।

पुव्वा-जिगमिषितदिशं गच्छतोऽभिमुखा दिक् पूर्वा । ज० प्र० ३२७ । पूर्वा । आव० ६३० ।

पुव्वाइ-पूर्वाणि-प्रभूतानि वर्षाणि । आचा० ३४५ ।

पुव्वाउत्त-पूर्वमेव स्वरूपारिपोषमानमरकृष्णस्य । ओघ० २०१ । आगमनात् पूर्वं तुल्यमारब्धो रन्धनायाः । आगमनात् पूर्वं पाकाय समीहितम् । आगमनात् पूर्वं एहरदे,

स्वभावेन राध्यमानः । व्य० द्वि० १३५ आ । पूर्वायुक्तं पूर्वतनम् । बृ० प्र० २९८ आ ।
पुव्याआसाढा-नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ ।
पुव्वाणुन्ना-यो अवग्रहः पुरातनसाधुभिरनुज्ञापितः स यस्याश्चात्यंरेवमेव परिभुज्यते । न भूयोऽनुज्ञाप्यते सा पूर्वानुज्ञा । बृ० प्र० १०८ आ ।
पुव्वाणुपुव्वि-पूर्वश्च स पूर्वानुपूर्वः एत्थ णिदरिसणं एक्कगस्स दो अणु तेयगितस्स पुव्वादुग्गत्तित्ति अणुत्तेयचउक्कगस्स पुव्वो अहवा पूर्वं वा अनुपूर्वः स एव पूर्वानुपूर्वी-अणुपरिवाडी । नि० चू० तृ० १३५ आ ।
पुव्वाणुपुव्वी-पूर्वः-प्रथमस्तस्मादारभ्यानुपूर्वी-अनुक्रमः परिपाटी-निक्षिप्यते-विरच्यते यस्या सा पूर्वानुपूर्वी । अनु० ७३ ।
पुव्वापोट्ठवता-पूर्वा प्रोष्ठपदा । सूर्य० १३० ।
पुव्वाफग्गुणी-पूर्वाफाल्गुनी । सूर्य० १३० ।
पुव्वालोइयकवडो-पूर्वालोचितकपटः । आव० ४०१ ।
पुव्वावर-पूर्वापरः । सूर्य० १२५ ।
पुव्वावरण्हकालसमय-प्रथमपराह्णकालसमयो-विकालः । ज्ञाता० ६० । पाश्चात्यापराह्णकालसमय-दिनस्य चतुर्थप्रहरलक्षणः । निरय० २७ ।
पुव्वावरसजुत्तं-पुव्वसुत्तनिबद्धो पच्छासुत्तेण अविरुज्झमाणो पुव्वावरसजुत्तं । नि० चू० द्वि० ३६ अ ।
पुव्वासाढाणक्खत्त-पूर्वाषाढानक्षत्रम् । सूर्य० १३० ।
पुव्वाहारिय-पूर्वाह्नः-पूर्वकाल एकीकृतः सङ्गृहीतः अभ्यवहृतो वा । भग० २३ ।
पुव्वाहुत्त-पूर्वमुखः । आव० २१५ ।
पुव्वि-पूर्वं-पूर्वानुभूतम् । आचा० १६७ ।
पुव्विआ-पूर्विका कार्षणिका । नंदी० १६० ।
पुव्वियावण-कान्दविकापणम् । आव० ४१७ ।
पुव्वुच्चिय-पूर्वाविचितः-प्राग्गृहीतः । आव० ५३७ ।
पुव्वुट्ठाइ-पूर्वं-प्रव्रज्या अवसरे सयमानुष्ठानेनोत्थातु शीलमस्यति पूर्वो थ यी । आचा० २०९ ।
पुव्वुत्तरा-पूर्वोत्तरा । आव० ६३० ।
पुव्वुद्दिट्ठं-आयरिएण जोव तेण उद्दिट्ठं तं । नि० चू० तृ० २९ अ ।

पुव्वेल्लुयं- । ओघ० १८८ ।
पुव्वोवट्ठपुराण-पूर्वमुपस्थ-उपस्थितः पूर्वोपस्थितः स चासौ पुराणश्च पूर्वोपस्थपुराणः । व्य० द्वि० ४४६ अ ।
पुष्कलः-समर्थः । आचा० ४८ ।
पुष्फका-कम्बिका । जीव० २३७ ।
पुष्फक-यानविमानम् । प्रश्न० ६१ ।
पुष्फकेतु-पुष्पपुरनगरे राया । बृ० प्र० २१८ आ ।
पुष्फचूल-पुष्पकेतुः पुत्रः । बृ० प्र० २१८ आ ।
पुष्फचूला-पुष्पवत्याः पुत्री । नंदी० १६६ ।
पुष्फपुर-पुष्पकेतो राजधानी । बृ० प्र० २१८ आ ।
पुष्फफलीकुसुम-कूष्माण्डीकुसुमम् । जीवा० १९१ ।
पुष्फमाण-नाट्यविशेषः । ज० प्र० ४१४ ।
पुष्फमालिनी-वापीनाम । ज० प्र० ३७१ ।
पुष्फमित्र-तगरायामाचार्यस्य शिष्यः । व्य० प्र० ३१७ ।
पुष्फलम्बूसक-गण्डूकः । राज० १०४ । गण्डूकः । जीवा० २५३ । गेन्दूकः । ज० प्र० २७५ ।
पुष्फवती-वापीनाम । ज० प्र० ३७१ । पुष्पचूलामाता । नंदी० १६६ ।
पुष्फा(पुंस्फ)लिका-सुवर्णयूथिका । प्रज्ञा० ३६३ ।
पुष्फावलिः-नाट्यविशेषः । ज० प्र० ४१४ ।
पुष्फोत्तर-दशमदेवलोके विमानः । सम० १०६ ।
पुष्फोत्तरा-वापीनाम । ज० प्र० ३७१ ।
पुष्फमित्रः- । व्य० द्वि० १७० आ ।
पुसकोइलगं-पुंस्कोकिलगं-पुमांश्चासौ कोकिलश्च परपुष्टः पुंस्कोकिलकः । ठाणा० ५०२ ।
पुस्स-सुविधिनाथप्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ । पुष्यः-सुविधिजिनप्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ ।
पुस्सभूती-पुष्यभूतिः-सूक्ष्मध्याने कुशल आचार्यः । व्य० प्र० १९८ आ । २०० आ ।
पुस्सायण-पुष्यायनं रेवतीगोत्रम् । जं० प्र० ५०० ।
पुस्सायणसगोत्त-पौष्यायनसगोत्रं रेवतीनक्षत्रगोत्रम् । सूर्य० १५० ।
पुहत्त-पृथक्त्व-भिन्नत्वम् । विशे० ४६१ । पृथक्त्वं-भेदः । विशे० ९२१ । पृथक्त्वम् । विशे० ४६२ । पृथक्त्वं-पृथगेव । विशे० ४६१ । पृथक्त्वं-विस्तारः ।

दश० चू० १६ आ। पृथक्त्वं-द्विप्रभृतिरानवभ्यः। जीवा० ४०। पृथक्त्वं-बहुः। जीवा० ११६। पृथक्त्व-द्विप्रभृतिरानवभ्यः। प्रज्ञा० २६६।

पुहत्तमत्थ-अर्थपृथक्त्वं-श्रुतज्ञानसंज्ञा। विशे० ४६२।

पुहविविजयलंभ-पृथ्वीविजयलाभमिति। जं० प्र० २१३।

पुहवी-पृथिवी-शातवाहनस्याग्रमहिषी। व्य० द्वि० १६८ अ। सुपार्श्वनाथमाता। सम० १५१। तृतीयवासुदेवमाता। सम० १५२। पृथिवी-पाश्चात्यरुचकवास्तव्या तृतीया दिक्कुमारी महत्तरिका। जं० प्र० ३६१। पृथ्वी-पश्चिमरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी। आव० १२२। पृथ्वी-सुपार्श्वमाता। आव० १६०। पृथ्वी-स्वयम्भूवासुदेवजननी। आव० १६२। पृथिवी-इन्द्राग्निवायूभूतीना माता। आव० २५५।

पुहुत्तं-पृथक्त्व-बहुत्वम्। भग० २३१। पृथक्त्व-द्विप्रभृतिरानवभ्यः। आव० १६३। पृथक्त्व-एकद्रव्याश्रितानामुत्पादादिपर्यायाणां भेदः पृथुत्वं वा विस्तीर्णभावः। ठाणा० १६१। पृथक्त्व-द्विप्रभृतिरानवभ्यः। भग० २६। पृथक्त्वं-द्विप्रभृतिरानवभ्यः। भग० ३१। पृथक्त्वं-द्विप्रभृतिरानवभ्यः। आव० ३१। पृथक्त्व-बहुत्वं सामस्त्यापेक्षया। उत्त० ६८६। पृथक्त्वं-समयपरिभाषया द्विप्रभृत्यानवभ्यः। विशे० ३२१। पृथक्त्व-अनेकत्वं यमलपद्मादिशब्दवत्। ठाणा० ४७१।

पुहुत्तवियक्के सवियारी-पृथक्त्वेन-एकद्रव्याश्रितानामुत्पादादिपर्यायाणां भेदेन वितर्को-विकल्पः पूर्वगतश्रुतालम्बनो नानानयानुसरणलक्षणो यत्र तत् पृथक्त्ववितर्कं, तथा विचार-अर्थाद्व्यञ्जने व्यञ्जनादर्थे मनःप्रभृतियोगानां चान्यस्मादन्यतरस्मिन् विचरणं सह विचारेण यत्तत्सविचारि। औप० ४४।

पुंठी-चर्मादिपिधर्य पृष्ठम्। जं० प्र० २११।

पूः-शरीरम्। विशे० ८६४।

पूअ-पूआ-वस्त्रपानादिभिः सपर्याम्। उत्त० ४१६। द्रुय-वणिग्वादिमयम्। दश० १७६।

पूअण-पूजनं-विशिष्टवस्त्रादिभिः प्रतिलाभनम्। उत्त० ६६८।

पूअणट्ठा-पूजार्थं-स्वपरजनसाम्प्रा सामान्येन पूजा भविष्यन्ति। दश० १८७।

पूअणवत्तिया-पूजनप्रत्ययं-अभ्यर्च्चनेननिमित्तम्। आव० ७८६।

पूअफलि-पूगफली-क्रमुकतरुः। जं० प्र० ६८।

पूआ-पूजा-वस्त्रमाल्यादिजन्या। आव० ४०६।

पूइंतराणि-पूत्यन्तराणि-देहस्य मध्ये पूतिविशेषान्। आचा० १३७।

पूइअ-पूजितं-सेवितं आचरितम्। दश० १८६। पूतं-निर्बुसीकृतम्। जं० प्र० २४४।

पूइआलुगं- । आचा० ३४८।

पूइएइ- । भग० ४५५ (?)।

पूइकड-पूतिकृत-आधाकर्मादिसिक्थेनाप्युपसृष्टम्। सूत्र० ४१।

पूइकम्म-पूतिकर्म-सम्भाव्यमानाधाकर्मावयवसमिश्रलक्षणम्। दश० १७४।

पूइपिन्नाग-पूतिपिण्याकं-कुथितखलम्। आचा० ३४८। पूतिपिण्याक सर्षपखलम्। दश० १८५।

पूइम-पूज्यः। दश० २७१।

पूइय-वृक्षविशेषः। भग० ८०३। पूतिः-एकास्थिकवृक्षविशेषः। प्रज्ञा० ३१। पूजितः पुष्पादिना। भग० ५८३। पूजितः सुगन्धिपुष्पप्रकरप्रक्षेपादिना। प्रश्नव्या०। नंदी० १६२।

पूइयपूता-पूजितेन पूजा पूजितपूजा। आव० २३५।

पूइया- । नि० चू० प्र० २४४ अ।

पूई-पूति-कुथितं स्वस्वभावचलितम्। जीवा० २८२। पूतोः-परिपाचनः कुथितगंध पक्वरक्तं वा पूतिः। उत्त० ४५।

पूईकम्म-पूतिकर्म-पूतीकरणम्। पिण्ड० ८२।

पूए-सम्मूर्च्छिममनुष्योत्पत्तिस्थानम्। प्रज्ञा० ५०।

पूगफलं-तम्बोलपत्तसहिया खायइ, तंबोलदव्वं। नि० चू० द्वि० ६० अ। आव० ८१६।

पूजयंत-पूजयतः। विशे० ११४०।

पूजयामु-पूजयामः-सत्कारयामः। सूत्र० ८७।

पूजिय-पूजितं श्लाघितम्। बृ० द्वि० २८७ अ।

पूज्ज-पूजयितुमर्हः पूज्यः आचार्यादिः। उत्त० ६१।

पूण्णभद्द–चपायां चैत्यम् । ज्ञाता० १२६ ।
पूतणा–पूतना–कृष्णपितृवैरिणो विकुर्वितपक्षीरूपा विद्याधरयोषित् । प्रश्न० ७५ ।
पूतनी– । व्य० प्र० २१७ अ ।
पूतफलिवण–पूगीफलवचनम् । जीवा० १४५ ।
पूतरक–उदकाश्रितजीव. । आचा० ४६ ।
पूतरग–पूतरक –अप्काये जीवविशेष । आव० ८३१ ।
पूता–पूजा स्तवादिरूपा । ठाणा० ३५८ ।
पूतासक्कार–पूजा–स्तवादिरूपा तत्पूर्वक सत्कारो–वस्त्र्यर्चनं पूजाया वा आदर पूजासत्कार । ठाणा० ३५८ ।
पूजासत्कार–पुष्पार्च्चनवस्त्राद्यर्चनम् । ठाणा० ३८६ ।
पूति-वावण्ण–विणट्ठं कुहित । नि० चू० प्र० १२८ अ ।
पूति –कुथित । उत्त० ९८४ ।
पूतिकेश– । उपा० ६ ।
पूतिगन्धय–अशुचि । सम० ११६ ।
पूतित–अविसोधिकोटिदोसजुएणं सम्मिस्स पूतित भण्णति। नि० चू० प्र० १२८ अ ।
पूतिय सिद्धार्थपिङ्गो । दश० चू० ८६ । पूतिक–जीर्णतया कुथितप्रायम् । ज्ञाता० १६० । शुद्धमपि कर्माद्यवयवैरपवित्रीकृत पूतिकम् । ठाणा० ४६० ।
पूत्कृत – । विशे० ९७४ ।
पूपलिय–पूपलिका । बृ० प्र० ७५ आ ।
पूपा–अपूप –भक्ष्यपिष्टपदार्थ । पिण्ड १५४ ।
पूपकापण–आपण । नदी० १२० ।
पूपूरपुण्णा– । नि० चू० प्र० १३६ आ ।
पूय यद् आधाकर्मावयवसपृक्त शुद्धमप्याहारजात पूति भवति तद् । सूत्र० १८० । रुत । नि० चू० द्वि० ६१ अ । पूति –अशुचिविशेष । प्रज्ञा० ८० । पूतिक–कुथितम् । भग० ४७० । पूयम् । आचा० ३२२ । पूयम् । ज्ञाता० ४६ ।
पूयइ–आपूपिक । नदी० १६५ ।
पूयण–पूजन वस्त्रादिलाभरूपम् । सूत्र० ७४ । पूजन–गन्धमाल्यादिभिः समभ्यर्चनम् । ज० प्र० ३९८ । पूजन–गन्धमाल्यादिभिरभ्यर्च्चनम् । आव० ७८७ । वस्त्रादिदाण । दश० चू० १६३ आ । पूजन–गन्धमाल्यादिभि समभ्यर्चनम् । राज० २७ ।
पूयणा–पूतना–दुष्टव्यन्तरी । पिण्ड० १२६ । पूतना–डाकिनी गड्डरिका वा । सूत्र० १०० । पूजना–कामविभूषा । सूत्र० १०० । पूतणा । नि० चू० द्वि० ६५ आ ।
पूयणिअ– । ओघ० १३७ ।
पूयणिज्जं–पूजनीय पुरुं. । औप० ५ । पूजनीय–वस्त्रादिभि । सूर्य० २६७ ।
पूयणिज्जाओ– । भग० ५०५ ।
पूयफल–वृक्षविशेष. । भग० ८०३ ।
पूयफली–वलयविशेष. । प्रज्ञा० ३३ ।
पूयरअ–पूतरकः । आव० ६३५ ।
पूयलग–पूपम् । आव० ८१४ । व्य० प्र० १०७ अ ।
पूयलिय–पूपलिका । आव० ६२१ ।
पूयलियाखाओ–पूपलिकाखादकः–अव्यक्तवाक्वृद्ध । बृ० द्वि० ५६ ।
पूया–पूजन पूजा–द्रविणवस्त्रासनसत्कारप्रणामसेवाविशेषरूपा । आचा० २६ । पूता–पवित्रा पूजा वा भावतो देवतार्चनम्, अहिंसाया सप्तपञ्चाशत्तम नाम । प्रश्न० ९९ । पूजा–प्रशस्तमनोवाक्कायचेष्टा । आव० ५११ । पुष्पादिपूजनम् । ठाणा० ११५। पूजा–उचितप्रतिपत्तिरूपा । उत्त० ३४४ । असणपाणखातिमसातिमवत्थकम्बलातो जस्स वा ज पाउग्ग तेण से पडिलाभणं पूया । नि० चू० प्र० १३ आ । पूजनार्हं.–उपाध्याय गुरुर्वा, गुरो सम्बन्धिपितृव्यादि । बृ० द्वि० २८१ अ । पूजनार्हं –उपाध्याय गुरु पितृव्यादिर्वा । बृ० द्वि० १६ आ । सादरस्निग्धमधुरभोजनादिरूपा । बृ० तृ० १२४ अ । पूज्या –स्वाधिकलाचार्यादय । बृ० द्वि० २०० आ । पूजा–पुष्पादिभि । ठाणा० १३७ ।
पूयासससप्पतोग–पूजा–पुष्पादिपूजन मे स्यादिति पूजाशसाप्रयोग । ठाणा० ५११ ।
पूयाहिज्ज–पूजाहार्य । ठाणा० ३४२ । पूजाहार्य –पूजितपूजक । पिण्ड० १३१ ।
पूरती–पूरयती । बृ० प्र० ५६ आ ।
पूर–पूर –पूर्णता । उत्त० ३०५ । पूर –क्षीरप्रवाहः ।

उत्त० ६५३ । पूर्णम् । आव० ८२६ । पूरः-समूहः । प्रश्न० ६२ ।

पूरण-पूरणा-असुरकुमारचमरशक्तिप्ररूपणायां विन्ध्यपादमूले 'वेभेले'-नामकसन्निवेशे गाथापती । भग० १७१ । पूरणः-अन्तकृद्दशानां द्वितीयवर्गस्य सप्तममध्ययनम् । अन्त० ३ । कर्णमलादिना भरणम् । आव० ७६४ । अन्तकृद्दशायां प्रथमवर्गस्य सप्तममध्ययनम् । अन्त० ३ । भगवत्यामभिहितो बालतपस्वी । उपा० १५ । महाबलबालवयस्कः । ज्ञाता० १२१ ।

पूरणतापसः-कूणिकजीवावस्थानान्तरम् । भग० ३२२ ।

पूरयंतीवयंद्-अधीतश्रुता । बृ० ५० (?) ।

पूरावेरयं-पूरः-पूर्णता अवरेको-रिक्तताऽनयोः समाहारे पूरावेरकम् । उत्त० ३०५ ।

पूरिअ-पूरितं-परिपूर्णव्याप्तम् । प्रभूतीकृतं स्वप्रमाणमानीत स्वव्यवतो समर्थीकृतं वा । नंदी० १८० ।

पूरितगण्डपार्श्व-रूपवान् । ओघ० १८३ ।

पूरिम-पूरिमं-मृण्मयमनेकछिद्रं, वंशशलाकादिपञ्जरं वा यत्पुष्पैः पूर्यत इति । ठाणा० २८६ । येन वंशशलाकामयपञ्जरकादि कूर्चादि वा पूर्यते । भग० ४७७ । येन वंशशलाकादिमयपञ्जरी पूर्यते । जीवा० २५३ । यत्पुष्पछिद्रेषु पुष्पनिवेशेन पूर्यते । जीवा० २६७ । पूरणेन निर्वृत्तं पुष्पपूरितवंशपञ्जरकस्पशेखरकवत् । प्रश्न० १६० । पूरिमं-यत्पुष्पछिद्रेषु पुष्पनिवेशेन पूर्यते । ज० प्र० १०४ । पूरिम-येन वंशशलाकामयपञ्जरकादिकूर्चादि वा पूर्यते । ज्ञाता० ५३ । पूरिमं-भरिम-पित्तलादिमयप्रतिमावत् । अनु० १२ ।

पूरिमा-गान्धारग्रामस्य तृतीया मूर्च्छना । ठाणा० ३९३ । गान्धारस्वरस्य तृतीया मूर्च्छना । जीवा० १९३ ।

पूरिमाणि-यान्यन्तः पूरणेन पुरुषाद्याकृतीनि भवन्ति । आचा० ४१४ ।

पूरी-पूरिका-स्थूलतणगुणमयपदार्थिका । बृ० द्वि० २२० अ ।

पूरेइ-पूरयति-व्याप्नोति । आचा० ८६ । पूरयति-परिपूर्णं करोति । भग० १२४ ।

पूरेसंधुया-पूर्वसंस्तुताः-पितृव्यादयः । आचा० ३११ ।

पूर्ण-लोकपालः । ठाणा० २०५ ।

पूर्णभद्र-यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

पूर्वगत-दृष्टिवादे तृतीयभेदः । सम० ४१ ।

पूर्वदेश-धान्यपूरकाभिधानसन्निवेशः । आचा० २०२ ।

पूर्वधरता-लब्धिविशेषः । ठाणा० ३१२ ।

पूर्वपदव्याहत-गत्यागतिलक्षणभेदः । आव० २८१ ।

पूर्वपूर्व-चतुर्दशानां पूर्वाणामाद्यम् । दश० ८५ ।

पूर्ववत् त्रिविधानुमाने प्रथममनुमानम् । भग० २२ ।

पूर्वानुपूर्वी-आनुपूर्व्याः प्रथमो भेदः । ठाणा० ४ ।

पूर्वाषाढा-तोयमित्यपरनाम नक्षत्रम् । ज० प्र० ४९९ ।

पूलिय-पूलिका । नि० चू० प्र० ३५० अ ।

पूव-आर्द्रखाद्यम् । बृ० द्वि० १७८ अ । नि० चू० प्र० १४७ अ ।

पूवलगं- । नि० चू० प्र० ११ आ ।

पूविगा-पूवलगादि । नि० चू० तृ० ४५ अ ।

पूविय-आपूपिकः । आव० ३५४ ।

पूवियसाल-आपूपिकशाला । आव० ३१७ ।

पूव्व-पूर्वशब्दः पूर्वानुपूर्वीवाचकः । बृ० प्र० ११६ अ । पूर्वः-पूर्वशब्दश्चायमिह कारणपर्यायो द्रष्टव्यः । विशे० ७० । पूर्वः-असंयमोऽनादिभवाभ्यासः । आचा० १६२ । पूर्वं-अतिक्रान्तम् । आचा० १६७ ।

पूव्वपूरिस-पूर्वपुरुषः-अतीतनरः । ज्ञाता० ३ ।

पूव्वसुराओ- । आचा० ४२२ ।

पूस-षष्ठ नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ । पुष्पः-सामुद्रिकपुरुषविशेषः । आव० १६६ । पुष्यः-प्रभासजन्मनक्षत्रम् । आव० २६६ । पुष्यः-नक्षत्रविशेषः । ज्ञाता० १३३ ।

पूसनंदी-पुष्पनन्दी-वैश्रवणदत्तराजकुमारः । विपा० ८२ । पुष्पनन्दी-युवराजः । विपा० ८१ ।

पूसफलं- । ओघ० १६० । पुष्पक (पुंरक)मम् । प्रज्ञा० ३७ ।

पूसफलिका-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०३ ।

पूसफली-वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

पूसमूई-आर्यपुष्पभूतिः-ध्यानसंवरयोगविषये छिन्नसंदेहपरो बहुश्रुत आचार्यः । आव० ७२२ ।

पूसमाणय-पुष्पमाणवः-मागधः । ज० प्र० १४२ । मागधः

भग० ४८२ । पुष्पमाणवः-नग्नाचार्यः । ज्ञाता० ५८ । पुष्पमानवः-मागधः । औप० ७३ ।
पूसमित्त-पुष्यमित्रः-ध्यानसंवरयोगविषये आचार्ये पुष्यभूतिशिष्यो बहुश्रुतः । आव० ७२२ । पुष्यमित्रः-कौशिकजीवः, स्थूणायां ब्राह्मणः । आव० १७१ । पुष्यमित्रः-नगरायामाचार्यशिष्यः । व्य० प्र० २५६ आ । नि० चू० प्र० ११२ आ ।
पूसमीत्त-पुष्यमित्र सद्व्यवहारकाचार्यः । व्य०प्र० २५६ ।
पूसियार-तेतलीपुरनगरे पुष्यकारः श्रेष्ठी । आव० ३७३ ।
पृथक्कृत-रूपादिभ्यो व्यावृत्तम् । विशे० १६१ ।
पृथक्त्ववितर्कसविचार-शुक्लध्यानप्रथमभेदः । आव० ६०३ ।
पृथक्त्वानुयोगः-अनुयोगद्वितीयभेदः, यत्र क्वचित् सूत्रे चरणकरणमिव क्वचित् पुनर्धर्मकथेत्यादि । दश० ४ ।
पृथक्प्रहेणार्थ- । सूत्र० १०० ।
पृथग्भूत-उन्मुक्तः प्राबल्यमुक्तः । आव० ५०८ ।
पृथग्विमात्राः-पृथग् विविधा मात्रा येषूपसर्गेषु ते पृथग्विमात्राः-हास्यादित्रयान्यतरारब्धाः । आचा० २५५ ।
पृथुत्व- । विशे० ४६१ । नंदी ६१ ।
पृष्ठ-शरीराङ्गम् । आचा० १८ ।
पृष्ठमांसकत्व-परोक्षस्यावर्णवादित्वम्, दशममसमाधिस्थानम् । प्रश्न० १४४ ।
पृष्ठवंश-पृष्ठकरण्डकः । जीवा० १२४ ।
पेंखोलमाण-प्रेङ्खोलमानः-चञ्चलम् । ज्ञाता० ३१ । पेङ्खोलमानं-दोलायमानम् । ज्ञाता० ३१ ।
पेंडिओ-मरहट्ठविसए फलाण कयलकप्पमाणाओ पेंडिओ । नि० चू० तृ० ३६ आ ।
पेआल-पेयालं-प्रमाणं सारः । आव० ४२३ ।
पेए-पेचकः-पुच्छमूलः । ठाणा० २०१ ।
पेक्खणं-प्रेक्षण-रूढिवशात्साकारपश्यत्तायां चिन्त्यमानायां प्रदीर्घकालं अनाकारपश्यत्तायां चिन्त्यमानायां प्रकृष्टं परिस्फुटरूपमीक्षणम् । प्रज्ञा० ५३० ।
पेच्च-प्रेत्य-जन्मान्तरे । आचा० १६ ।
पेच्चभव-प्रेत्यभवः-जन्मान्तरम् । भग० ११५ ।
पेच्चा-ज्योतिष्केन्द्रसूर्यस्य बाह्या पर्षत् । जीवा० १७६ ।
पेच्चाभाविय-प्रेत्य-जन्मान्तरे भवति शुद्धफलतया परिणमतीत्येवंशीलं प्रेत्यभाविकम् । प्रश्न० ११० ।
पेच्चेहु-आक्रमय । भग० ३८१ ।
पेच्छंता-प्रेक्ष्यमाणा-दृश्यमाना । ज्ञाता० १३३ ।
पेच्छण-प्रेक्षणं-प्रेक्षणकम् । ज्ञाता० ६३ ।
पेच्छणघर-प्रेक्षणकगृहं-यत्रागत्य प्रेक्षणकानि विदधति निरीक्षन्ते च तत् । जीवा० २०० ।
पेच्छणयं-प्रेक्षणकम् । आव० ८१४ ।
पेच्छमाणी-प्रेक्षमाणा पश्यन्ती । ज्ञाता० १८ ।
पेच्छयण-पेक्षणकम् । आव० ३६० ।
पेच्छा-'प्रेक्षा' इति पदैकदेशे पदसमुदायोपचारात् प्रेक्षागृह-नाट्यगृहम् । ज० प्र० १२१ । प्रेक्षा-प्रेक्षणकं, कौतुकदर्शनोत्सुकजनमेलकः । ज० प्र० १२३ ।
पेच्छागिहसंठिअ-प्रेक्षागृहसंस्थितः । जीवा० १७९ ।
पेच्छाघर-प्रेक्षागृहं वास्तुविद्याप्रसिद्धम् । सूर्यं० ६६ ।
पेच्छाघरमंडव-प्रेक्षा-प्रेक्षणकं तदर्थं गृहरूपो मण्डपः प्रेक्षागृहमण्डपः । ठाणा० २३० । प्रेक्षागृहमण्डपः । जीवा० २२८ । प्रेक्षागृहमण्डपः-रङ्गमण्डपः । ज० प्र० ३२३ । प्रेक्षागृहमण्डपः-प्रेक्षाः प्रेक्षणकं-तदर्थं गृहरूपो मण्डपः । ठाणा० २३१ ।
पेच्छाघरसंठिता-पेक्षागृहस्येव वास्तुविद्याप्रसिद्धस्य संस्थितं संस्थानं यस्याः सा । सूर्यं० ६६ ।
पेज्जंजमाण-शब्दायमानम् । राज० ३६ ।
पेज्ज-प्रियस्य भावः कर्म्म प्रेम-अनभिव्यक्तमायालोभलक्षणभेदस्वभावमभिष्वङ्गमात्रम् । ठाणा० २६ । प्रेमः-अनभिव्यक्तमायालोभस्वभावमभिष्वङ्गमात्रम् । भग० ८० । प्रेयं-उष्णं सत् शीतम् । आव० ८५८ । प्रेमः । औप० ७६ । प्रेयः-प्रकर्षेण वा इज्या-पूजाऽस्येति प्रेज्यं प्रेयम् । औप० ६५ । प्रियस्य भावः कर्म्म वा प्रेमः । ठाणा० २६ । प्रेमः-पुत्रादिविषयः स्नेहः । भग० ५७३ । दशमं पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ ।
पेज्जणिस्सिया-प्रेमनिःसृता-यदतिप्रेमवशाद्दासोऽहं तवेत्यादि वदतो भाषा । प्रज्ञा० २५६ ।
पेज्जनिस्सिआ-प्रेमनिसृता-मृषाभाषाभेदः । दश० २०६ ।
पेज्जवत्तिता-प्रेमः-रागो वृत्तिः-वर्त्तनं रूपं प्रत्ययो वा-

हेतुर्यस्याः सा प्रेमवृत्तिका प्रेमप्रत्यया वा । ठाणा० ९८ । पेम्मराग इत्यर्थः, प्रेमप्रत्ययिकी विंशतिक्रियामध्ये अष्टादशी । आव० ६१२ ।

पेज्जा-पेया । आव० ८१४ ।

पेज्जामोल्लं-पेया(पोषण)मूल्यम् । आव० ४३३ ।

पेज्जायअ-पेयायायी । आव० ८१४ ।

पेटुक-वेणूकार्यविशेषः । सूत्र० ११७ ।

पेट्टग- । नि० चू० प्र० २७२ अ ।

पेठोवंस-पृष्टवंशः-उपरितनस्तिर्यग्वंशो । बृ० प्र० ६२ ।

पेडा-पेटा-यस्यां तु साधुः क्षेत्र पेटावच्चतुरस्रं विभज्य मध्यवर्तीनि गृहाणि मुक्त्वा चतसृष्वपि दिक्षु समश्रेण्या भिक्षामटति सा पेटा । बृ० प्र० २५७ अ । पेटा-वंशदलमयं वस्त्रादिस्थानम् । ठाणा० ३६६ । पेटिका इव चतुष्कोणा । उत्त० ६०५ ।

पेडिया-पेटिका मञ्जूषा । आव० ५६१ ।

पेढ-पीठम् । आव० ५१३ ।

पेढाल-पेढालं-उद्यानविशेषः । आव० २१६ । नि० चू० द्वि० ४६ अ ।

पेढालग-पेढालकः विद्यासिद्धः परिव्राजकः । आव० ६८२ । पेढालकः-विद्यासिद्धः परिव्राजकः । आव० ६१ (?) ।

पेढालपुत्त-जम्बुद्वीपे आगमिष्यामवसर्पिण्यामष्टमतीर्थंकृत् । सम० १५३ । पेढालपुत्रः-अनगारः, अनुत्तरोपपातिकदशानां तृतीयवर्गस्याऽष्टममध्ययनम् । अनुत्त० २ । पेढालपुत्रः-प्रधानः दर्शनवतोऽपि चारित्रेण विनाऽधरगति नरकगति प्राप्तिः । आव० ५१२ ।

पेढालपुत्र-प्रद्वेषे दृष्टान्तः । आचा० १४६ ।

पेणि-श्रेणी-हरिणीविशेषः । प्रश्न० ७० ।

पेम्माणुराग-सर्वज्ञप्रवचनप्रीतिलक्षणकुसुम्भादिरागेण रक्ता इव रक्ता । ज्ञाता० १०६ ।

पेयकाइय-प्रेतकायिकः-व्यन्तरविशेषः । भग० १९८ ।

पेयदेवतकाइय-प्रेतदेवकायिकः-प्रेतसत्कदेवतानां सम्बन्धी । भग० १९८ ।

पेया-महती वाहृया । राज० ४६ । ओघ० ६७ । यवागूः । बृ० प्र० २३४ आ ।

पेयापेया- (?)

पेयाल-रहस्यम् । संस्ता० । प्रमाणं-सारः । नंदी०१५६ । प्रमाणम् । नंदी० ५० । सारः-प्रधानः । उपा० ६ । पेयालः-सम्यग्विपक्षव्रतसूत्रार्थं इति तात्पर्यार्थः । व्य० प्र० ३३७ आ । परिमाणम् । व्य० प्र० २३७, २९२ ।

पेयालिय-विचारितः । विशे० ६३८ ।

पेरंत-पर्यन्तः । बृ० प्र० १४२ आ । पर्यन्तम् । आव० ६७४ । पर्यन्त-बहिःप्रदेशः । जीवा० १९२ । पर्यन्तः । जीवा० २०४ ।

पेरंतचक्कवालं-पर्यन्तचक्रवालं बाह्यपरिधिः । प्रश्न० ६१ ।

पेरुउ-पज्जदेससहितं । नि० चू० तृ० २३ अ ।

पेलव-मृदुः । भग० ४७७ । पेलवः-प्रतनुः । व्य० द्वि० ४०८ आ । पेलवत्वं मृदुत्वलघुत्वलक्षणः । ज्ञाता० २७ । अदृढम् । बृ० द्वि० २२४ अ । पेलव-कोमलम् । बृ० प्र० २७५ ।

पेलवगहणं-इमे अदिण्णदाणा जो आगच्छति तमो भासति । नि० चू० प्र० १८४ अ ।

पेलवसत्त-पेलवसत्त्वा-तुच्छधृतिबलः । बृ० द्वि० ६० अ ।

पेला-अभिग्रहविशेषः । नि० चू० तृ० १२ अ । ओघ० ११७ ।

पेलु-रुतपूणिका । आव० ४५६ । रुतपूणिका । पिण्ड० ६२ । पेलु-पूणिका । विशे० १२५६ । वलितं । नि० चू० प्र० २२८ आ ।

पेलुगा-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।

पेलेज्जा- । ओघ० ६८ ।

पेल्ल-दरिद्रः । नि० चू० द्वि० ४५ अ । क्षिप्तः । विपा० ५४ ।

पेल्लए-अनुत्तरोपपातिकदशानां तृतीयवर्गस्य चतुर्थमध्ययनम् । अनुत्त० २ ।

पेल्लओ-प्रेरकः-प्रमाणभूतः । बृ० द्वि० १२८ अ ।

पेल्लण-प्रेरणं-विशेषणं आघातः । ओघ० १६२ । आक्रमणं । नि० चू० द्वि० ४८ आ ।

पेल्लणा-बलामोटिका । बृ० तृ० ५८ अ ।

पेल्लणया-प्रेरणा । बृ० प्र० ३०९ आ ।

पेल्लवा-बलामोडयपुव्वावरयकारिणो पेल्लवा । नि० चू० द्वि० १२२ अ ।

पेल्लिओ-प्रेरितः । आव० १७३ ।
पेल्लिज्जिहिइ-प्रेरयेत् । आव० ६४ ।
पेल्लितं-लुप्तितम् । आव० ८२२ ।
पेल्लितो-आक्रान्तः । नि० चू० प्र० १३७ अ ।
पेल्लिय-पेल्लियः-शिशुः । आव० ६७० । पातितम् । व्य० प्र० १८४ अ ।
पेल्लियमुह-प्रेरितमुखः-चम्पितमुखावयवोऽत्रुनासिकः । पिण्ड० १२१ ।
पेल्लु-पूणिकया वलितं रूतम् । बृ० द्वि० ११६ अ ।
पेल्लेइ-प्रेरयति-उल्लंघयति । आव० ६१७ ।
पेल्लेज्जा-प्रेरयेत्-अतिक्रामयेत् । ओघ० १४६ ।
पेल्लेयव्व-प्रेरणीयः । ओघ० १५ ।
पेस-प्रेष्यः भृत्यादिः । आचा० ६१ । प्रेष्यः-बलाद्विनियोज्यः । आव० ८३५ । प्रेष्यः-आरम्भेषु व्यापारणीयः । सम० २० । शिम्बुविषय एव, सूक्ष्मचर्माः पशवः तच्चर्मनिष्पन्नम् । आचा० ३६४ । प्रेष्यः-प्रेषणयोग्यो दूतादिः । जं० प्र० १२२ । प्रेष्यः-शूद्रः । सूत्र० ४०३ । प्रेष्यः-प्रयोजनेषु प्रेषणीयः । प्रश्न० ९१ । प्रेष्यवर्जकः-श्रावकस्य नवमी प्रतिमा । आव० ६४६ ।
पेसण-प्रेषणम् । आव० ३०३ । प्रेषणः-व्यापारः । बृ० द्वि० ४ अ । प्रेष्यः । उपा० १० ।
पेसणकारिआ- । ज्ञाता० ३६ ।
पेसपरिण्णाय-अष्टमी उपासकप्रतिमा । सम० १६ ।
पेसल-पेशल-सुश्लिष्टं, प्राणिनामहिंसादिप्रवृत्त्या प्रीतिकारणम् । सूत्र० ६४ । पेशलं आस्वादमनोज्ञत्वात् । जीवा० ३११ । पेशलं-शोभनम् । आचा० २५८ । पेशलं-अतिमनोज्ञम् । उत्त० २६८ । पेशलः-मिष्टवाक्यो विनयादिगुणसमन्वितः । सूत्र० २३४ । पेसल-मनोज्ञ । जीवा० ३५१ । सूक्ष्मचर्मपक्षोः चर्मसूक्ष्मपक्षनिष्पन्नम् । आचा० ३६४ ।
पेसला-पेशला-मनोज्ञा । प्रज्ञा० ३६४ ।
पेसवणप्पओग-प्रेष्यप्रयोगः-बलादिनियोज्यस्य प्रयोगः । आव० ८३४ ।
पेसा- । नि० चू० प्र० २५५ अ ।
पेसारंभ-प्रेषारम्भः । आव० ६४७ ।
पेसिता-प्रेष्या । नि० चू० प्र० २७७ अ ।
पेसिया-पेशिका-खण्डम् । अनुत्त० ५ ।
पेसी-दोहागारा । नि० चू० द्वि० १२४ आ । अर्बुदजाता । तन्दु० । प्रलम्बानामूर्द्ध्वपाटितः फालयः । बृ० प्र० १७९ आ । मांसपेसिका आम्रपेशिका वा । बृ० प्र० १०६ आ ।
पेसुन-पैशुन्य-पिशुनकर्म्म प्रच्छन्नं सदसद्दोषाविर्भावनम् । ठाणा० २६ ।
पेसुन्न-पैशुन्यं-परोक्षे सतोऽसतो वा दोषस्योद्घाटनम् । प्रज्ञा० ४३८ । प्रच्छन्न-असद्दोषाविष्करणम् । भग० ८० । चतुर्दशमं पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । पैशुन्य-कर्णेजपत्वं, परगुणासहनतया तद्दोषोद्‌घट्टनम् । सूत्र० २६१ ।
पेसेल्लिया-प्रेष्यिका । आव० ३६७ ।
पेस्स-प्रेष्यः-आदेश्यः । प्रश्न० ४१ । प्रेष्यः-प्रेषणयोग्यः । जीवा० २८० । प्रेष्यत्वं यस्य स प्रेष्यः । प्रज्ञा० १०६ । प्रेष्यः-ये तथाविधप्रयोजने नगरान्तरादौ प्रेष्यते । ज्ञाता० ८८ । दासभादी । नि० चू० द्वि० ६६ अ ।
पेस्सजण-प्रेष्यजनः-प्रयोजनेषु प्रेषणीयो लोकः । प्रश्न० ३८ ।
पेहइ-पश्यति । उत्त० ४५२ ।
पेहति-पश्यति । प्रज्ञा० ३०५ । प्रतिलेखयति प्रत्यापयति वा । आव० ७५६ ।
पेहमाणे-प्रेक्षमाणः । आव० १२४ ।
पेहा-प्रेक्ष्यतेऽनयेति प्रेक्षा दृष्टिः । दश० ६१ । आव० ७६८ । प्रेक्ष्य-आलोच्य प्रेक्षया वा । उत्त० ५८ । प्रेक्षा-प्रत्युपेक्षणा । बृ० द्वि० ६० आ । प्रेक्ष्य । नि० चू० द्वि० २२ आ । नि० चू० प्र० २७४ अ । चिन्ता । दश० चू० ३८ अ ।
पेहाए-प्रेक्ष्य । भग० ७५४ । प्रेक्षितं-दृष्टम् । आचा० ३६५ ।
पेहावत्थं-प्रेक्षावस्त्र प्रेक्षाऽऽलोकनं तत्पुरःसरं यद्वस्त्रादि याच्येत तत् । बृ० प्र० ६७ अ ।
पेहाहि-पेक्षस्व-निरूपय लभस्वेति । सूत्र० ११६ ।
पेहि-कथय । सूत्र० १४४

पेहित्ता-प्रेक्ष्य । आव० ७८४ ।
पेहिय-प्रेक्ष्य । सूत्र० ५५ । प्रेक्षितं-अर्धकटाक्षनिरीक्षितादि । उत्त० ४२८ ।
पेहुजण-पृथग्जनो लोकः । बृ० प्र० ६ अ ।
पेहुण-पिच्छम् । बृ० द्वि० ६१ अ । मयूराङ्गगिरः । बृ० तृ० ३३ आ । मयूराङ्गपयो पिच्छिका । (?) । मयूराङ्गम् । प्रश्न० १६१ । प्रश्न० ८ । मयूरपिच्छम् । प्रश्न० १५२ । जीवा० १९१ । जं० प्र० ३५ । मयूराङ्गम् । प्रश्न० १६३ । मयूरपिच्छम् । राज० ३३ । नि० चू० प्र० ६० आ ।
पेहुणकलाव-मयूराङ्गकलापः । ज्ञाता० ६६ ।
पेहुणमिंजिया-पेहुणमिञ्जिका-मयूरपिच्छमध्यवर्तिनी-मिञ्जा । जीवा० १९१ । पेहुण-मयूरपिच्छ तन्मध्यवर्तिनी मिञ्जा पेहुणमिञ्जा । प्रज्ञा० ३६१ ।
पेहुणहत्थ- । नि० चू० प्र० ६० आ ।
पेहे-पश्यति । ओघ० १२७ । निरूपयति । ओघ० १११ ।
पेहेति-पडिलेहिंति । नि० चू० प्र० २०८ अ ।
पोंड-पौण्डं-फलम् । प्रश्न० ८२ । पुण्डरीकं-पद्मम् । आव० ९६ । पौण्डं-अविकसितावस्थं कमलम् । विशे० ६१५ ।
पोंडमया-सोम्मा । नि० चू० प्र० २१४ आ ।
पोंडयं-पौण्डजं-वमीफलादुत्पन्नं कार्पासिकम् । विपा० १२ । पुण्डजम् । उत्त० ३४२ । कप्पासो । नि० चू० प्र० १२१ अ ।
पोंडरिगिणी-अञ्जनपर्वते पुष्करणी । ठाणा० २३० । ठाणा० ८० ।
पोंडरिय-पुण्डरीकं-श्वेताम्बुजम् । राज० ८ ।
पोंडरीअं-सप्तदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० ३३ ।
पोंडरीगिणी-जम्बूमहाविदेहे पुक्खलावतीविजये राजधानी। ज्ञाता० १९१ ।
पोंडरीय-पुण्डरीकं-श्वेतपद्मम् । जं० प्र० २६ । पुण्डरीकं ज्ञातायां एकोनविंशतितमं ज्ञातम् । सम० ३६ । पौण्डरीकं-सिताम्बुजम् । जीवा० १७७ । पुण्डरीकः-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।
पोंडरीयदल-पुण्डरीकदलं-सिताम्बुजपत्रम् । प्रज्ञा० ३६१।
पोंडरीयय-जलरुहविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
पोंडरीया-लोमपक्षीविशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।
पोंडा-कप्पासो । नि० चू० प्र० १६१ आ ।
पोतए-पोतः-वोहित्थः । आव० १२८ । प्रकर्षेण उतनं प्रोतः मुक्ताफलादीनां प्रोतनम् । आव० १२९ ।
पोअण-पोतनं-त्रिपृष्ठपुरम् । आव० १६२ । पोतनं-पुरुपोत्तमवासुदेवनिदानभूमिः । आव० १६३ टी० । प्रोतनं-प्रवेशनम् । आव० ४७४ ।
पोअणपुरं-पोतनपुरं नगरम् । आव० १७४, १७६ ।
पोअया-पोतं-वस्त्र-तद्वज्जरायुवर्जितत्वाज्जाताः, पोतादिव वा वोहित्थाज्जाताः पोतजाः । ठाणा० ११४ ।
पोआई-पोताकी-शकुनिका, पोताकीविद्या । आव० ३१८ ।
पोइय-पोतितं-निमग्नम् । ओघ० ६४ ।
पोइयक्खुय- । ओघ० १८० ।
पोइया-पोतिताः-वासिताः । बृ० प्र० ३१७ अ ।
पोक्कण-पोक्कणः-किरातदेशनिवासी म्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
पोक्काउ- । नि० चू० प्र० १६२ अ ।
पोक्खरं-पुष्करम् । आव० २११ ।
पोक्खरकण्णिआ-पुष्करकर्णिका-पद्ममध्यभागः । सम० १३७ ।
पोक्खरगय-पुष्करं-मृदङ्गमङ्गपादिभेदभिन्नं तद्विषयकं विज्ञानं पुष्करगतम् । जं० प्र० १३७ । अष्टमिकला । ज्ञाता० ३८ ।
पोक्खरणी-पुष्करणी-वर्तुला पुष्करवती । ज्ञाता० ६३, ६७ । पुष्करिणी पुष्करवती चतुष्कोणा वा । प्रश्न० ८ ।
पोक्खरत्थिभाय-पुष्करास्थिभागः कमलबीजविभागः । जं० प्र० २८४ ।
पोक्खल-पद्मकेसरम् । आचा० ३४९ । जलरुहविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
पोक्खलत्थिभूय-जलरुहविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
पोक्खलावती-जम्बूमहाविदेहे विजयः । ज्ञाता० १९१ ।
पोक्खली-श्रावस्त्यां श्रमणोपासकः । भग० ५५२ ।
पोग्गल-पुद्गलपरिणामनामाष्टमशतके प्रथमोद्देशकः। भग०

३२८ । पुद्गलविषयो द्वादशशतके चतुर्थोद्देशकः । भग० ५५२ । पुद्गलार्थाभिधायकः चतुर्दशशतके चतुर्थोद्देशकः । भग० ६३० । पुद्गलः-पूरणगलनधर्मा । आव० २५७ । पोग्गलं-मासम् । पिण्ड० २२ । पुद्गलः-जीवः । दश० ५० । पुद्गल-मासम् । आव० ७४० । पुद्गलः-मूर्तः । भग० १५० । पुद्गलम् । आव० ८५४ । पुद्गलाः-पूरणगलनधर्माणः । ठाणा० ३४ । पुद्गलाः-पूरणगलनधर्माण.-परमाण्वादयोऽनन्तागुकस्कन्धपर्यन्ताः । अनु० ७४ । पुद्गलः-परमाणुः । भग० ६६ । पौद्गलं-मांसम् । विशे० ११९ । मांसम् । नि० चू० प्र० ३६ अ । पोग्गलं पुद्गलसमूहो मेघः । ठाणा० १४२ ।

पोग्गलगती-पुद्गलगतिः-विहायोगतेः पञ्चमो भेदः । प्रज्ञा० ३२७ ।

पोग्गलपरिअट्ट-पुद्गलपरावर्त्तः-अनन्त उत्सर्पिण्यवसर्पिणीमानः । अनु० ९९ ।

पोग्गलपरियट्ट-पुद्गलानां-रूपिद्रव्याणामाहारकवर्जितानां औदारिकादिप्रकारेण ग्रहणतः एकजीवापेक्षया परिवर्त्तनं-सामस्त्येन स्पर्शः पुद्गलपरिवर्त्तः, स च यावता कालेन भवति स कालोऽपि पुद्गलपरिवर्त्तः । ठाणा० १५८ । अनन्तसमयात्मकः । भग० ८८८ ।

पोग्गलपरियट्टा-पुद्गलद्रव्यैः सह परिवर्त्ताः-परमाणूनां मीलनानि पुद्गलपरिवृत्ताः । भग० ५६८ ।

पोग्गलरस-पुद्गलरसः । आव० ८२७ ।

पोग्गलाविण्णं-पुद्गलं-मांसं तेन सर्वमाकीर्णं-व्याप्तम् पुद्गलाकीर्णम् । आव० ७४० ।

पोग्गलिय-पौद्गलिकः-शाल्योदनः पिण्ड० १०० । दश० १७५ ।

पोग्गलुद्देस-भगवत्यां पुद्गलोद्देशकः । विशे० ६४७ ।

पोच्चड-पूर्णम् । नि० चू० द्वि० ४३ अ । विलीनम् । ज्ञाता० १७७ । अतिनिबिडम् । प्रश्न० १४ । असारम् ज्ञाता० ६४ ।

पोच्चडग-श्लक्ष्णत्वम् । नि० चू० प्र० २८९ आ ।

पोट्ट-उदरम् । ओघ० १४८ । उदरम् । आव० ३१८, ३३३, ४३४, ८१६ । पृष्टः । उत्त० १६८ । जठरः । उ० मा० गा० ४८८ । उदरम् । दश० ११ । उदरम् । बृ० प्र० १२५ । जठरम् । उपा० २२ । उदरं । दश० चू० १२३ ।

पोट्टदरा-कडपल्लादि पोट्टाणि चेव पोट्टदरा । नि० चू० द्वि० १४७ आ ।

पोट्टस-मरः । तन्दु० ।

पोट्टलग-पोट्टलकः । ओघ० १०० ।

पोट्टलय-पोट्टलिकः । उत्त० २०६ ।

पोट्टलिका-वस्त्रैकदेशेन निबद्ध वस्तुजातम् । भग० ७९ ।

पोट्टलिया-पोट्टलिका । आव० ६६४ ।

पोट्टशाल-परिव्राजकविशेषः । बृ० प्र० १२४ अ ।

पोट्टसरणी-अतिसारः । आव० ६६८, ८१३ ।

पोट्टसाल-पोट्टशालः । उत्त० १६८ । पोट्टशालः-लोहपट्टबद्धपोट्टः-जम्बूवृक्षशालायोगात् लोके 'पोट्टशाल' इति नाम जातम् । विशे० ९८२ ।

पोट्टसूलं-पोट्टसूलं-उदरशूलम् । ओघ० २१७ ।

पोट्टिया-पोट्टिकः महोदरः जलोदरी । आव० ६७८ ।

पोट्टिल-अनगारविशेषः । ठाणा० ४५६ । राजपुत्रः । सम० १०६ । जम्बूभरते आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां नवमतीर्थंकृतः । सम० १५३ । प्रोष्ठिलः-प्रियमित्रचक्रिधर्माचार्यः । आव० १७७ ।

पोट्टिला-कलादमूषिकारश्रेष्ठिसुता । विपा० ८८ । पुष्पकारश्रेष्ठिदुहिता । आव० ३०३ । भद्राकालकयोः पुत्री । ज्ञाता० १८४ ।

पोट्टिल्ल-आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां चतुर्थतीर्थकृत्पूर्वभवनाम । सम० १५४ ।

पोट्ठवया-प्रोष्ठपदा उत्तरभद्रपदा । सूर्य० ११४ ।

पोट्ठवात-पोट्ठवए-प्रोष्ठपदः भाद्रपदः । सूर्य० १०७ ।

पोडइ-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।

पोडइला-तृणविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

पोढ-प्रौढः-समर्थः । बृ० प्र० ६१ अ ।

प्रोढा-प्रौढा-समर्था । बृ० प्र० ६१ आ ।

पोणओ- । नि० चू० प्र० १२१ अ ।

पोत-पोतं-लघुबालोचितवस्त्रखण्डम् । पिण्ड० ९६ । अपक्वसजायओ पक्खिसावो । दश० १२६ आ । पोतको-बालक इति वचनम् । ठाणा० ४६५ । पोतजः-पोतमिव

वस्त्रमिव पोतादिव वा बोहित्थादिव जातः हस्त्यादि । प्रश्न० ६० । वस्त्रम् । बृ० प्र० १४१ (?)

पोतजा-पोतजा हस्तिवग्गुलीप्रभृतय । ठाणा० ३८१ ।

पोतनपुर-शुद्धाहारगवेषणादृष्टान्ते नगरम् । पिण्ड० ७५ ।

पोतनपुर-परतीर्थिकवादस्थानम् । व्य० प्र० १९८ आ ।

पोतिए- । नि० चू० प्र० ३२७ आ ।

पोतितं-देशीवचनत्वात्त्रासितम् । बृ० प्र० २३१ आ ।

पोत्त-पोत्त-वस्त्रम् । आव० ३६६ । वस्त्रम् । आव० ८२४ । वस्त्रम् । आव० ६० । वस्त्रम् । ओघ० ७२ ।

पोत्तग-ताल्यादिपत्रसङ्घातनिष्पन्नम् । आचा० ३९३ ।

पोत्ति-चिलिमिनीम् । ओघ० ६२ । वस्त्रम् । उत्त० ८ । मुखवस्त्रिका । ओघ० १३२ ।

पोत्तिय-पोतमेव पोतक-कार्पासिकम् । ठाणा० ३३८ । कार्पासिक-वस्त्रम् । बृ० द्वि० २०१ अ ।

पोत्तिया-वस्त्रधारिण तापसविशेष । निरय० २५ ।

पोत्ती-वस्त्रम् । आव० ३०७ ।

पोत्तीया-वस्त्रिका । आव० ९३ ।

पोत्तुल्लए-वस्त्रमयपुत्रिका । ज्ञाता० २३५ ।

पोत्थ-पोत-वस्त्रम् । पुस्तक-सम्पुटकरूप, ताडपत्रादि । अनु० १३ । प्रोत्थं वस्त्र प्रकुष्टोत्थानरूपम् । उत्त० ४७५ । प्रोत्था-प्रकृष्टोत्थानरूपा । उत्त० ४७१ । लेप्यग । नि० चू० तृ० २ आ । पुस्त-लेप्यम् । विशे० ६१५ । पुस्ते श्रीउल्लिकादि पुत्तलिकादि । ओघ० १२६ । पुस्त-वस्त्रम् । ज्ञाता० १७६ । पुस्त-वस्त्रम् । प्रश्न० १६० ।

पोत्थकम्म-पोत्थ-पोत वस्त्रमित्यर्थ, तत्र कर्म-तत्पल्लव निष्पन्न श्रीउल्लिकारूपकमित्यर्थ, अथवा पोत्थ-पुस्तक तच्चेह सपुटकरूप गृह्यते, तत्र कर्म-तन्मध्ये वर्तिका-लिखितं रूपकमित्यर्थ अथवा पोत्थ-ताडपत्रादि तत्र कर्म-तच्छेदनिष्पन्न रूपकम् । अनु० १३ । पुस्तकर्म-लेप्यकम । आचा० ४१४ ।

पोत्थकार-पोस्तकार । अनु० १४९ ।

पोत्थगपणग- । नि० चू० प्र० १८१ अ ।

पोत्थपणय-पुस्तकपञ्चक-गण्डी १ कच्छपी २ मुष्टि ३ सपुटफलक ४ सृपाटिका ५ पुस्तकलक्षणम् । आव० ६५२ ।

पोत्थयं-पोत-वस्त्रम् । अनु० ३४ । पुस्तक-पत्रकसङ्घात-निष्पन्न । अनु० ३४ ।

पोत्थयपणग-गण्डी-कच्छपी-मुष्टि-सम्पुटफल सृपाटिका रूप पुस्तकपञ्चकम् । ठाणा० २३३ ।

पोत्थयरयण-पुस्तकरत्नम् । जीवा० २३७ ।

पोत्रक-वृषणः । उपा० २२ ।

पोदकी-श्वापदविशेष । उत्त० ४१७ ।

पोमे- । नि० चू० प्र० ११० अ ।

पोम्हं-प्रदस । नि० चू० प्र० २४५ आ ।

पोय-पोत शिशु । आचा० २४८ । पोत -ब्रह्मदत्तराज्ञो पुरतीपिङ्कलयो पिता । उत्त० ३७९ ।

पोयघाय-पोतघात -शवघातक । प्रश्न० ११ ।

पोयय-पोतज -हस्त्यादिः । ओघ० ३७ । पोतज-वग्गुल्यादि । भग० ३०३ ।

पोयया-पोता एव जायन्त इति पोतजाः हस्तिवग्गुली-जलौकाप्रभृतयः । दश० १४१ ।

पोयवहण-पोतवाहन-नौ । उत्त० २२१ ।

पोयसत्थो-पोतसार्थ -बोहित्थसमुदाय, वाणकसमूहो वा । प्रश्न० ३९ ।

पोयहस-पोतहस-लोमपक्षिविशेष । जीवा० ४१ ।

पोया-महती काहला । भग० २१६ ।

पोयाइ-पोताइय शकुनिका । विशे० ९८२ ।

पोयाती-पोताकी-शकुनिका । उत्त० १६१ ।

पोयाल-वृषादिपोतलक । ओघ० १५८ । साण्डवृषभ । व्य० प्र० १८४ अ ।

पोर-अङ्गुष्ठपर्व । ओघ० २१४, २१८ । नि० चू० प्र० १६१ अ ।

पोरकव्वं-पुरःकाव्य-पुरत पुरत काव्य-शीघ्रकवित्वम् । ज० प्र० १३७ ।

पोरग-हस्तिविशेष । प्रश्न० ३३ ।

पोरजाय-पर्वतजातम् । आचा० ३४९ ।

पोरपरिग्गहं-पोर-अङ्गुष्ठपर्व तस्मिन्नङ्गुष्ठपर्वणि लग्नया प्रदेशिन्या यद्भवति छिद्र तथया पूर्यते तेन दण्डनकेन बाह्यविपदाद्वयरहितेन तथा कर्तव्यं । अङ्गुष्ठपर्वप्रदेशिनीकुण्डलिकापूरणम् । ओघ० २१४ ।

पोरवीय-पर्वगबीजं-इक्ष्वादि । आचा० ३४६ । पर्वबीजः-इक्ष्वादयः । ठाणा० १८७ । पर्वबीजः-इक्षुवंशवेत्रादि । आचा० ५७ । पर्वबीजं इक्ष्वादि । दश० १३६ ।

पोरेवच्चं-पुरपतेः कर्म पौरपत्यं-सर्वेषामात्मीयानामग्रेसरत्वम् । जीवा० १६२ ।

पोराण-चिरप्ररूपितो अहसत्यो गंथो य गणधरनिबद्धो त पाययबद्ध । नि० चू० द्वि० ३६ अ । पुराणं-प्राग्भावम् । दश० १७ । पुराणम् । भग० १६३ । पुरातनम् । सम० ३८ । पुराण:-अरठः, कवलडीभूत इति । विपा० ३८ । अतीतकालभावि । ज्ञाता० २०५ । वीर्यकरणधरलक्षणः पूर्वपुरुषः । बृ० तृ० १०३ अ ।

पोराणगा-पुराणतरा अज्ज, जस्स पवोत्तादिभावो । नि० चू० द्वि० २९ आ ।

पोराणय-पुरातनम् । मर० ।

पोराणिय-पुराणामेव पौराणिकीम् । उत्त० ३०६ । पुराणामेव पौराणिकीं-चिरन्तनीम् । उत्त० ३६७ ।

पोरायामं-अङ्गुष्ठपर्वणि प्रतिष्ठितायाः प्रदेशिन्या यावन्मात्रं शुषिरं भवति तदापूरकम् । ओघ० २१४ । पर्यायामं-अङ्गुष्ठपर्वप्रदेशिन्यपान्तरालायामम् । बृ० द्वि० २३६ अ ।

पोरिसिं-पुरुषप्रमाणा पौरुषी आत्मप्रमाणा वीथी । आचा० ३०२ ।

पोरिसिअद्धा-पौरुषीकालः । ओघ० ६७ ।

पोरिसिमंडल-पुरुषः-शङ्कुः पुरुषशरीरं वा तस्मान्निष्पन्ना पौरुषी, पौरुषी यत्राध्ययने व्यावर्ण्यते तदध्ययनं पौरुषीमण्डलम् । नंदी० २०५ ।

पोरिसी-पौरुषी । आव० ८५२ ।

पोरिसीच्छाया-पुरुषे भवा पौरुषी तां पौरुषीं छाया-पौरुषीच्छाया । सूर्य० ६२ ।

पोरुष-पुरुषाणां समूहः पौरुषम् । उत्त० २६१ ।

पोरुसं-पौरुषेयं पदात्यादिपुरुषसमूहः । उत्त० २६५ । पौरुषेयं-पदातिसमूहः । उत्त० १८८ ।

पोरुसा-पुरुषाणां चरमावस्थां प्राप्ताः, अत्यन्तवृद्धा एव पौरुषाः । सूत्र० १२८ ।

पोरुसादा-पौरुषादाः-प्रस्तावात्पुरुषसम्बन्धिमांसभक्षका राक्षसा इति । उत्त० ३१४ ।

पोरेकच्चं-चतुर्दशकला । ज्ञाता० ३८ ।

पोरेवच्चं-पुरस्य पतिः पुरपतिः तस्य कर्म पौरपत्यं-सर्वेषामग्रेसरत्वम् । प्रज्ञा० ८९ । पुरोवर्तित्वं-अग्रगामित्वम् । सम० ८६ । पुरोवर्तित्वं-अग्रगामित्वम् । भग० १५४ । पुरस्य पतिः पुरपतिस्तस्य कर्म पौरपत्यं-पुरपतेः कर्म, सर्वेषामग्रेसरत्वम् । जीवा० २१७ ।

पोलंडे-पोलडेत्ति-प्रकर्षेण द्विस्त्रिर्वोल्लङ्घयति । ज्ञाता० ६१ ।

पोलास-पोलासं-श्वेतविकायामुद्यानविशेष.। आव० ३१५ । पोलासं-चैत्यविशेषः । आव० २११ । श्वेताम्ब्यामुद्यानविशेषः । उत्त० १६० ।

पोलासपुर-अतिमुक्तकुमारश्रमणवास्तव्यनगरम् । अन्त० ६ । विजयराजधानी । अन्त० २३ । जितशत्रो राजधानी । उपा० ३६ ।

पोलिन्दी-लिपिविशेषः, आर्यायां अष्टादशमः । प्रज्ञा० ५६ ।

पोलियं-पोलिका । उत्त० १४७ ।

पोलल-प्रन्तःशुषिरः । उत्त० ४७८ । छलिरं जीवाश्रयस्थानमित्यर्थः । नि० चू० द्वि० ६० आ ।

पोल्लक-पोइल्लक-कटनिर्वर्तकमयोमयं चित्रसंस्थानम् । रूतपुणिकानिर्वर्तकं शलाकाद्यग्यकाङ्गहादिर्वा । आव० ४५६ ।

पोल्लर-शुषिरा । उत्त० ४७८ ।

पोल्लरुक्ख-शुषिरवृक्षः : ज्ञाता० ६३ ।

पोल्लिया-पोलिका । आव० ३५४ ।

पोवलिय-पोलिका । आव० ३४३ ।

पोषधोपवास-अन्यतमां तिथिमभिगृह्य चतुर्थाद्युपवासिना व्यपगतस्नानानुलेपनगन्धमाल्यालंकारेण न्यस्तसर्वसावद्ययोगेन कुशसंस्तारकफलकादीनामन्यतमं संस्तारमास्तीर्य स्थानं वीरासननिषद्यानामन्यतममास्थाय धर्मजागरिका । तत्त्वा० ७-१६ ।

पोस-अपानम् । प्रश्न० ८३ । पोसः-अपानदेशः । जीवा० २७३ । पोसः-अपानदेशः । जं० प्र० ११७ । अधिष्ठानम् । ओघ० १८४ । तेन सेव्यमानेन पुष्यत इति

पोषः, आत्मानं वा तेन तेन पोषयतीति पोषः, तद्विनो वा तं पोषयतीति पोषः मृगीपदमित्यर्थः । नि० चू० प्र० २५२ आ । अपानदेशः । औप० १६ ।

पोसए-तपस्या । ठाणा० ४५१ ।

पोसणं-पोषणं-यवसादिदानतः पुष्टिकरणम् । प्रश्न० ३८ ।

पोसवत्थं-कामं पुष्णातीति पोषं कामोत्कोचकारि सौमनमित्यर्थः, तच्च तद्वस्त्रं पोषवस्त्रम् । सूत्र० १०५ ।

पोससुह-पोषमासप्रमुखः । ज्ञाता० १४२ ।

पोसह-पौषधं पर्वदिनानुष्ठेयं तप उपवासादिः । ज० प्र० १६७ । पौषधः- अष्टमादिपर्वदिनम् । औप० ८२ । पौषधः-पर्वोपवासः । प्रश्न० ३२ । पोषधः-व्रताभिग्रहविशेषः । सूत्र० ४०८ । आव० ७२३ । पोष दधातीति पोषधम् । व्य० प्र० २८ आ । पोषधः-पोषणं पोषः, स चेह धर्मस्य तं धत्त इति पोषधः-आहारपोषधादिः । उत्त० २५१ । पोषं-धर्मपुष्टिं धत्त इति पोषधः अष्टम्यादितिथिषु व्रतविशेषः । उत्त० ३१५ । पौषधं-अभिमतदेवतासाधनार्थकव्रतविशेषो अभिग्रहः । ज० प्र० १६७ । पौषधं पर्वम् । आव० ८३५ । पोषध-अष्टम्यादिपर्वः । ज्ञाता० ३६६ । पौषधशब्दोऽष्टम्यादिपर्वसु रूढः । उपा० ११ । पौषधं-पर्वदिनानुष्ठानम् । भग० १३६ । पौषधप्रतिमा-श्रावकस्य चतुर्थी प्रतिमा । आव० ६४६ । पौषधः-पर्वदिनमष्टम्यादि । ठाणा १२६ । पौषधः-अष्टम्यादिपर्वदिनं, तत्रोपवसनं-आहारशरीरसत्कारादित्यागः । सम० १२० । पौषधं-पर्वदिनानुष्ठानमुपवासादि । ज्ञाता० ३४ ।

पोसहपडिमा-पौषधकाले प्रतिमा, पञ्चमी श्रावकप्रतिमा । आव० ६४६ ।

पोसहिय-पौषधिकः-आसन्नपारितपौषधव्रतः । ज० प्र० २१३ । पौषधिकः-अष्टम्यादिषु पर्वसु परं तपः कारयतः व्य० द्वि० ३६६ अ ।

पोसहियतव-पौषधिकः-अष्टमीपाक्षिकादिपौषधे भवं पौषधिकं तच्च तत् तपश्च पौषधिकतपः । व्य० प्र० २८ आ ।

पोसहोववास-पौषधः पर्वदिनमष्टम्यादि तत्रोपवसनं, अभक्तार्थः-पौषधोपवासः । ठाणा० २३६ । पौषधोपवासः अष्टम्यादिषु पर्वदिनेषूपवसनं आहारशरीरसत्काराब्रह्मव्यापारपरिवर्जनमित्यर्थः । ज्ञाता० १३४ । पौषध. रूढ्या पर्वः, पर्वाणि-अष्टम्यादितिथयः, पूरणात् पर्व, धर्मोपचयहेतुत्वादित्यर्थः पौषधे उपवासनं पौषधोपवासः नियमविशेषाभिधानं चेदं पौषधोपवासम् । आव० ८३५ । पौषधोपवासः-पर्वदिनोपवसनम् । भग० ३६८ । पौषधोपवासः-पर्वदिनोपवासः । भग० ३२३ । पौषधोपवासः-अष्टम्यादिपर्वदिनेषूपवसनम् । औप० १०१ । पौषधोपवासः । आव० ८३५ ।

पोसहोववासनिरय-पोषं-पुष्टिं कुशलधर्माणां धत्ते यदाहारत्यागादिकमनुष्ठानं तत्पोषधं तेनोपवसनं-अवस्थानमहोरात्रं यावदिति पौषधोपवास इति, अथवा पोषध-पर्वदिनमष्टम्यादि तत्रोपवासः-अभक्तार्थः पौषधोपवास इति, इयं व्युत्पत्तिरेव, प्रवृत्तिस्त्वस्य शब्दस्याहारशरीरसत्काराब्रह्मचर्यव्यापारपरिवर्जनेष्विति, तत्र पौषधोपवासे निरतः-आसक्तः पौषधोपवासनिरतः (यः) सः । श्रावकस्य चतुर्थी प्रतिमा । सम० १९ ।

पोह-पोमयं छगणपोहः । पिण्ड० ८३ ।

पोहत्तं-पृथुत्वम् । भग० १३१ । पृथुत्वं-विस्तारः । प्रज्ञा० २६३ ।

पोहत्तिए-पृथक्त्वसूत्रं-बहुवचनसूत्रम् । भग० २१८ ।

पोहत्तं-विस्तारो । नि० चू० प्र० १३१ अ ।

पोहदरी- । नि० चू० प्र० १२६ अ ।

पौण्डक-पौण्डजं-पद्मनिलिन्दुकोद्भूतं यथा कर्पाससूत्रम् । उत्त० ५७१ ।

पौण्डरीक-षष्ठं महाकुष्ठम् । प्रश्न० १६१ । सप्तममहाकुष्ठो पञ्चमः । आचा० २३५ ।

पौद्गलिक-व्य० द्वि० १७४ आ ।

पौरुषघ्नी-भिक्षाविशेषः । उत्त० ३० ।

पौलाषाढ-चैत्यविशेषः । विशे० (?) ।

पौलोमी-इन्द्राणी । नंदी० १५० ।

प्पिणण-अर्पणम् । आव० १०३ ।

प्र-'प्र'शब्दः-अनुवृत्त्यर्थे । ज० प्र० ४१५ । 'प्र'शब्दः आदिकर्मार्थः । ज०प्र० २५ । 'प्र'शब्दः आदिकर्मार्थत्वे । ठाणा० १४३ ।

प्रकटत्व-आविर्भावः । विशे० १०६२ ।

प्रकम्पित-विधूतः, अपनीतः । आव० ४०७ ।
प्रकर-धान्यस्य मर्दनम् । ओघ० ७५ ।
प्रकरण-सङ्खडी । ओघ० ४७ । जिनवचनमुपादातुं प्रकारः । आव० ६८ । प्रकृत, प्राघूर्णभोजनादिकम् । पिण्ड० १४८ । आचा० ३२८ ।
प्रकर्ष-भावसारम् । दश० ११६ ।
प्रकर्षगति-पारम्पर्यम् । आचा० १७४ ।
प्रकामशायी-अतिनिद्रः । दश० २३५ ।
प्रकारकात्स्न्यम्-कतिचित्पर्यायान्वितम् । उत्त०५५५ (?)
प्रकाशः-श्वेतता । सूर्य० ६ । ओजः । सूर्य० ७ ।
प्रकाशक्षेत्र-उदयास्तान्तरं तापक्षेत्रम् । ज० प्र० ४५५ ।
प्रकाशदीप-प्रकाशाय दीपः प्रकाशदीपः । आचा० २४७ ।
प्रकीर्णक-चामरम् । प्रश्न० ७० । पौरजनपदस्यासीदः । तत्वा० ४-४ ।
प्रकीर्णकथा-सा चोत्सर्गकथा, द्रव्यास्तिकनयकथा वा, कथायाः चतुर्थो भेदः । सम० २४ ।
प्रकृतिः-प्रजा । आचा० ११, २९१ ।
प्रकृष्ट-प्रधानः । सूय० ६ । सर्वसूक्ष्मः-निरंशः । अनु० ६७ ।
प्रेक्षते-गणयति आलोचयति च । आ० (?) ५२६ ।
प्रेक्षापूर्वकारिता- । आव० ८५० ।
प्रक्षेपक-साधुनामेवार्पयं वा बद्धग्यापना स । बृ० प्र० १०२ अ ।
प्रगाढा-प्रकर्षवती । ठाणा० ४६१ ।
प्रगुणं-सरलम् । उत्त० १२६ ।
प्रगृहीततरं-पूर्वस्थानाद् भक्तपरिज्ञेङ्गितमरणरूपात्प्रकर्षेण स यो ऽत्र पादपोपगमने, प्रगृहीततरमेतदित्यर्थः । आचा० २६४ ।
प्रगृहीता-षष्ठी पिण्डैषणा । आचा० ३५७ ।
प्रग्रहः-रश्मिः । उत्त० ५०७ ।
प्रचय-कायः । ठाणा० २१७ ।
प्रचुरा-प्रशस्ता अतिशायिनी वा । ठाणा० ३३२ ।
प्रजन-प्रसव. । नंदी० १६१ । चिह्नम् । बृ० द्वि० २४ अ ।
प्रज्ञप्ति-स्वसमयप्ररूपणा । व्य० प्र० २८६ । विद्यादेवी नामनिक्षेपः । ज० प्र० ६ ।
प्रज्ञप्तिविद्या-विद्याविशेषः । विशे० ९१० ।
प्रज्ञा-स्वबुद्धिः । सूय० ३६८ । बुद्धिः । ठाणा० ५१६ । प्रज्ञया ज्ञायते उत्सर्गापवादः सद् । बृ० प्र० १३० अ ।
प्रज्ञापना-प्रज्ञापनोपाङ्ग तस्यैव प्रथम पद च । जीवा० ४१६ ।
प्रज्ञाप्तं-प्रज्ञया अभ्यजन्तुभिराप्त-प्राप्तम् । अनु० २ ।
प्रज्ञाप्तभूमिः- । व्य० द्वि० ४४६ अ ।
प्रणाला-जिह्विका । ज० प्र० २६१ ।
प्रणालिका-रूढिः । जीवा० ८ ।
प्रणिधानं-प्रयोगः । आव० ८३४ । प्रणिधानम् । भग० ५० (?) ।
प्रणिहितेन्द्रिय-विहितेन्द्रियः । प्रश्न० १६० ।
प्रतनुकषायं- । आव० १२६ ।
प्रतर- । दश० १५७ ।
प्रतरपरिमण्डलं-विंशतिपरमाण्वात्मकं विंशतिप्रदेशावगाढं च तच्चैवं-प्राच्यादिषु चतसृषु दिक्षु प्रत्येकं चत्वारश्चत्वारोऽणवः स्थाप्यन्ते विदिक्षु च प्रत्येकमेकैकोऽणुः स्थाप्यते । प्रज्ञा० १२ ।
प्रतरभेद-अभ्रपटलस्येव । ठाणा० ४७५ । अभ्रपटलानामिव यो भेदः । भग० २२४ ।
प्रतारयति-वञ्चति । नंदी० १५७ ।
प्रति-अनुमत गमनम् । नदी० ४१ ।
प्रतिकारविधिः-उपायविधिः । नंदी० १६२ ।
प्रतिकृति-प्रतिमा । आचा० ८० । सदृशः । सूर्य० २६८ ।
प्रतिक्रमण-मिथ्यादुष्कृतसंप्रयुक्तः प्रत्यवमर्शः प्रत्याख्यानं कायोत्सर्गकरणं च । तत्वा० ९-१२ ।
प्रतिचारग-प्रतिचारकः । आव० २०६ ।
प्रतिच्छन्दभूतः-सदृशः । नंदी० १४७ ।
प्रतिच्छन्ना-सूते नवमभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
प्रतिजिह्वा-शरीरावयवः । प्रज्ञा० ४७३ ।
प्रतिजिह्विक-आत्मोपघातकः । सम० ६७ ।
प्रतिज्ञप्त-वैयावृत्यकरणायापरे उक्तः - अभिहितः । आचा० (?) ।

प्रतिज्ञापनम्- । नंदी० १७९ ।
प्रतिद्वन्दो-प्रतिपक्षी । नंदी० १५० ।
प्रतिनियत-प्रतिभक्तम् । प्रज्ञा० ३२६ ।
प्रतिनिर्यातव्य-समर्प्पणीयम् । व्य० द्वि० ३०७ आ ।
प्रतिपत्तिः सर्वातिशयनिधानमतीन्द्रियार्थोपदर्शनाव्यभिचारि वेद जिनप्रवचनमित्येवरूपा प्रतिपत्तिः । सम० १२५ । रीतिः । आव० ४४१ । कालः । प्रज्ञा० ३८५ । नंदी० १६७ । वार्त्ता । वारकः । नंदी० ५१ । उपमा । व्य० प्र० २७४ ।
प्रतिपादनता:-प्रतिपत्तय इति विग्रहः । सम० १२० ।
प्रतिबोधक-पृच्छिचतकः । व्य० प्र० २२२ अ ।
प्रतिभा-प्रकाशः । जीवा० १६४ । मतिविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।
प्रतिभासः- । सूय० ७ ।
प्रतिमा-कायोत्सर्गः । आव० १४३ ।
प्रतिमाकल्पिक:-साधुभेदविशेषः । भग० ४ ।
प्रतिमानं-गुञ्जा,वल्लादि । ठाणा० १६८ । सुवर्णादिमानहेतुः गुञ्जादि । ज० प्र० २२७ ।
प्रतिमाप्रतिपत्तिः-प्रतिज्ञा । ठाणा० ३८१ ।
प्रतिराध्यते- । सूर्य० २११ ।
प्रतिरूप-असाधारणं रूपं आकारो यस्य स । सूर्य० २ ।
प्रतिरूपकव्यवहार-सुवर्णारूप्यादीना द्रव्याणां प्रतिरूपकक्रियाव्याजीकरणानि च । तत्त्वा० ७-२२ ।
प्रतिरूपयोगयोजन-औपचारिकविनयविशेषः । उत्त० ५० ।
प्रतिरूपा-भूतद्वितीयो भेद । प्रज्ञा० ७० ।
प्रतिवचन-उत्तरम् । सूर्य० ११ ।
प्रतिविधान-उपायः । नदी० ६१ ।
प्रतिविशिष्ट-असाधारणम् । सूर्य० २ ।
प्रतिवृषभग्रामः- । बृ० प्र० ३०५ आ ।
प्रतिशठः-प्रतिपक्षी शठः । नंदी० १५२ ।
प्रतिशब्दः-पटहवाची । नंदी० १७३ ।
प्रतिशलाकापल्यः-सङ्ख्यापरिमाणे द्वितीय.पल्यः । अनु० २३७ ।
प्रतिश्रान्तः-विश्रान्तः । बृ० द्वि० १५ आ ।
प्रतिश्रुतिः- जं० प्र० १७७ ।
प्रतिष्ठा-माया निश्रितिश्च । आव० ८०४ ।
प्रतिष्ठानपुरं-विद्यामन्त्रद्वारविवरणे मुरुण्डराजधानी । पिण्ड० १४२ ।
प्रतिष्ठितः- । व्य० द्वि० ३६० आ ।
प्रतिसंलीन-गुहककालेऽन्यत्र वा कार्यं विना न यतस्ततश्चेष्टते । उत्त० ३४७ ।
प्रतिसंलीनताप्रतिमा-पञ्चप्रतिमायां चतुर्थी । सम० ६६ ।
प्रतिसेवक-कारणमावेऽपि पञ्चकादीनि प्रायश्चित्तस्थानानि प्रतिसेवते । व्य० प्र० ३११ ।
प्रतिसेवना-सम्यगाराधनविपरीता प्रतिगता वा सेवना । ठाणा० ३३७ ।
प्रतिसेवनानुलोम्य-आलोचनानुलोम्यः, ये यथाऽऽसेवितः । आव० ७८१ ।
प्रतिसेवमानः-प्रथमभङ्गवर्त्ती । व्य० प्र० ८ आ ।
प्रतीत्यमहत्-आपेक्षिकम् । दश० १०० ।
प्रतोली-नगरद्वारम् । नदी० १४६ । नगरस्यैव कपाटम् । सम० १३८ ।
प्रत्यग्रं- । आचा० २४४ ।
प्रत्यञ्चा-ज्या-धनुष्यारोप्यमाणा रज्जुः । भग० १६३ । जीवा-दवरिकेति । सूर्य० २२ । दवरिका । सूर्य० ४८ । जीवा-दवरिका । सूर्य० २३३ । धनुःसत्का जीवा । उत्त० ३११ ।
प्रत्यय-उपयोगः । विशे० ३६ ।
प्रत्ययिकः- । आचा० १०६ । उत्त० ३७८ ।
प्रत्यर्पणम्- । आव० ४४१ ।
प्रत्यवतारः- । भग० २६ (?) ।
प्रत्यवस्था-समाधानम् । आचा० १२ ।
प्रत्यवस्थान-प्रतिवचनम् । बृ० प्र० १३६ अ । गुरुकथनम् । दश० २१ ।
प्रत्याख्याताशनादिभोजनं-सप्तमः शबल. । प्रश्न०१४४ ।
प्रत्याख्यान-कषायस्य द्वितीयो भेदः । आचा० ६१ ।
प्रत्याख्यानक्रिया-सूत्रकृताङ्गद्वितीयश्रुतस्कधे तृतीयममध्य-

प्रकम्पित–विधूतः, अपनीतः । आव० ५०७ ।
प्रकर–धान्यस्य मर्दनम् । ओघ० ७५ ।
प्रकरण–सङ्खडी । ओघ० ४७ । जिनवचनमुपादातुं प्रकारः । आव० ६८ । प्रकृत, प्राघूर्णभोजनादिकम् । पिण्ड० १४८ । आचा० ३२९ ।
प्रकर्ष–भावसारम् । दश० ११६ ।
प्रकर्षगति–पारम्पर्यम् । आचा० १७४ ।
प्रकामशायी–अतिनिद्रः । दश० २३५ ।
प्रकारकात्स्न्र्यम्–कतिचित्पर्यायान्वितम् । उत्त०५५२ (?)
प्रकाशः–श्वेतता । सूर्य० ६ । ओजः । सूर्य० ७ ।
प्रकाशक्षेत्र–उदयास्तान्तरं तापक्षेत्रम् । ज० प्र० ४५५ ।
प्रकाशदीप–प्रकाशाय दीपः प्रकाशदीपः । आचा० २४७ ।
प्रकीर्णक–चामरम् । प्रश्न० ७० । पौरजनपदस्थानीयः । तत्त्वा० ४-४ ।
प्रकीर्णकथा–सा चोत्सर्गकथा, द्रव्यास्तिनयकथा वा, कथायाः चतुर्थो भेदः । सम० २४ ।
प्रकृतिः–प्रजा । आचा० ११, २६१ ।
प्रकृष्ट–प्रधानः । सूय० ६ । सर्वसुभगः–मिरंसः । अनु० ६७ ।
प्रेक्षते–गणयति आलोचयति च । आ० (?) ५२६ ।
प्रेक्षापूर्वकारिता– । आव० ८५० ।
प्रक्षेपक–साधुनामेवार्थाय या मद्धयापना स । बृ० प्र० १०७ अ ।
प्रगाढा–प्रकर्षवती । ठाणा० ४६१ ।
प्रगुणं–सरलम् । उत्त० १२६ ।
प्रगृहीततरं–पूर्वस्थानाद् भक्तपरिज्ञेङ्गितमरणम्नाद्प्रकर्षेण प्र गेऽत्र पादपोपगमने, प्रगृहीततरमेतदित्यर्थः । आचा० २९४ ।
प्रगृहीता–षष्ठी पिण्डैषणा । आचा० ३२७ ।
प्रग्रहः–रश्मिः । उत्त० ५०७ ।
प्रचय–कायः । ठाणा० २१७ ।
प्रचुरा–प्रशस्ता अतिशायिनी वा । ठाणा० ३३२ ।
प्रजन–प्रसवः । नंदी० १६१ । चिह्नम् । बृ० द्वि० २४ अ ।
प्रज्ञप्ति–स्वसमयप्ररूपणा । व्य० प्र० २८६ । विद्यादेवी नामनिक्षेपः । ज० प्र० ६ ।
प्रज्ञप्तिविद्या–विद्याविशेषः । विशे० ६१० ।
प्रज्ञा–स्वबुद्धिः । सूय० ३६८ । बुद्धिः । ठाणा० ५१६ । प्रकर्षेण ज्ञायते उत्सर्गापवादः सत् । बृ० प्र० १३० अ ।
प्रज्ञापना–प्रज्ञापनोपाङ्ग तस्यैव प्रथम पद च । जीवा० ४१६ ।
प्रज्ञाप्तं–प्रज्ञया अप्ययन्नुभिराप्त–प्राप्तम् । अनु० २ ।
प्रज्ञाप्तभूमिः– । व्य० द्वि० ४४६ अ ।
प्रणाला–जिह्विका । ज० प्र० २६१ ।
प्रणालिका–रूढिः । जीवा० ८ ।
प्रणिधानं–प्रयोगः । आव० ८३४ । प्रणिधानम् । भग० ५० (?) ।
प्रणिहितेन्द्रिय–पिहितेन्द्रियः । प्रश्न० १६० ।
प्रतनुकषायं– । आव० १२६ ।
प्रतर– । दश० १५७ ।
प्रतरपरिमण्डलं–विंशतिपरमाण्वात्मकं विंशतिप्रदेशाव- गाढ च, तच्चैवं–प्राच्यादिषु चतसृषु दिक्षु प्रत्येकं चत्वा- रश्चत्वारोऽणवः स्थाप्यन्ते विदिक्षु च प्रत्येकमेकैकोऽणुः स्थाप्यते । प्रज्ञा० १२ ।
प्रतरभेद–अभ्रपटलस्येव । ठाणा० ४७५ । अभ्रपटलाना- मिव यो भेद' । भग० ३२४ ।
प्रतारयति–छलति । नंदी० १५७ ।
प्रति–अनुरूप समानम् । नंदी० ४१ ।
प्रतिकारविधिः–उपायविधिः । नंदी० १६२ ।
प्रतिकृति–प्रतिमा । आचा० ८० । सदृशः । सूर्य० २६४ ।
प्रतिक्रमण–मिथ्यादुष्कृतसंप्रयुक्तः प्रत्यवमर्शः प्रत्याख्यानं कायोत्सर्गकरणं च । तत्त्वा० ६-१२ ।
प्रतिचारग–प्रतिचारकः । आव० २०६ ।
प्रतिच्छन्दभूतः–सदृशः । नंदी० १४७ ।
प्रतिच्छन्ना–सूते नवमभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
प्रतिजिह्वा–शरीरावयवः । प्रज्ञा० ४७१ ।
प्रतिजिह्विक–आत्मोपघातकः । उम० ६७ ।
प्रतिज्ञप्त–वैयावृत्यकरणायापरे रक्तः – अभिहितः । आचा० (?) ।

प्रतिज्ञापनम्- । नंदी० १७९ ।
प्रतिद्वन्दो-प्रतिपक्षी । नंदी० १५० ।
प्रतिनियत-प्रतिभक्तम् । प्रज्ञा० ३२६ ।
प्रतिनिर्यातव्य-समर्पणीयम् । व्य० द्वि० ३०७ आ ।
प्रतिपत्तिः सर्वातिशयनिधानमतीन्द्रियार्थोपदर्शनाव्यभिचारि चेद जिनप्रवचनमित्येवंरूपा प्रतिपत्तिः । सम० १२५ । रीतिः । आव० ४४१ । कालः । प्रज्ञा० ३८५ ! नंदी० १६७ । वार्त्ता । वारकः । नंदी० ५१ । उपमा । व्य० प्र० २७४ ।
प्रतिपादनताः-प्रतिपत्तय इति विग्रहः । सम० १२० ।
प्रतिबोधक-गृहचिन्तकः । व्य० प्र० २२२ अ ।
प्रतिभा-प्रकाशः । जीवा० १६४ । मतिविशेषः । प्रज्ञा० ५९ ।
प्रतिभासः- । सूर्य० ७ ।
प्रतिमा-कायोत्सर्गः । आव० १४३ ।
प्रतिमाकल्पिकः-साधुभेदविशेषः । भग० ४ ।
प्रतिमानं-गुञ्जा,वल्लादि । ठाणा० १६८ । सुवर्णादिमानहेतुः गुञ्जादि । जं० प्र० २२७ ।
प्रतिमाप्रतिपत्तिः-प्रतिज्ञा । ठाणा० ३८१ ।
प्रतिराध्यते- । सूर्य० २११ ।
प्रतिरूप-असाधारणं रूपं आकारो यस्य स । सूर्य० २ ।
प्रतिरूपकव्यवहार-सुवर्णरूप्यादीनां द्रव्याणां प्रतिरूपकक्रियाव्याजीकरणामि च । तत्त्वा० ७-१६ ।
प्रतिरूपयोगयोजन-औपचारिकविनयविशेषः । उत्त० ५० ।
प्रतिरूपा-भूतद्वितीयो भेद । प्रज्ञा० ७० ।
प्रतिवचन-उत्तरम् । सूर्य० ११ ।
प्रतिविधान-उपायः । नंदी० ६१ ।
प्रतिविशिष्ट-असाधारणम् । सूर्य० २ ।
प्रतिवृषभग्रामः- । बृ० प्र० ३०५ आ ।
प्रतिशठः-प्रतिपक्षी शठः । नंदी० १५२ ।
प्रतिशब्दाः-पडहवाची । नंदी० १७३ ।
प्रतिशलाकापल्यः-सङ्ख्यापरिमाणे द्वितीयःपल्यः । अनु० २३७ ।
प्रतिश्रान्तः-विश्रान्तः । बृ० द्वि० १९ आ ।
प्रतिश्रुतिः- जं० प्र० १७७ ।
प्रतिष्ठा-गाथा निश्चितिश्च । आव० ८०४ ।
प्रतिष्ठानपुरं-विद्यामन्त्रद्वारविवरणे मुरुण्डराजधानी । पिण्ड० १४२ ।
प्रतिष्ठिलः- । व्य० द्वि० ३६० आ ।
प्रतिसंलीन-गुह्यकाशेऽन्यत्र वा कार्यं विना न यतस्ततश्चेष्टते । उत्त० ३४७ ।
प्रतिसंलीनताप्रतिमा-पञ्चप्रतिमायां चतुर्थी । सम० ६६ ।
प्रतिसेवक-कारणभावेऽपि पञ्चकादीनि प्रायश्चित्तस्थानानि प्रतिसेवते । व्य० प्र० ३११ ।
प्रतिसेवना-सम्यगाराधनविपरीता प्रतिगता वा सेवना । ठाणा० ३३७ ।
प्रतिसेवनानुलोम्य-आलोचनानुलोम्यः, ये मयाऽऽसेविताः । आव० ७८१ ।
प्रतिसेवमानः-प्रथमभङ्गवर्ती । व्य० प्र० ८ आ ।
प्रतीत्यमहत्-आपेक्षिकम् । दश० १०० ।
प्रतोली-नगरद्वारम् । नंदी० १४६ । नगरस्यैव कपाटम् । सम० १३८ ।
प्रत्यग्रं- । आचा० २४४ ।
प्रत्यञ्चा-ज्या-धनुष्यारोप्यमाणा रज्जुः । भग० १९३ । जीवा-दवरिकेति । सूर्य० २२ । दवरिका । सूर्य० ४८ । जीवा-दवरिका । सूर्य० २३३ । धनुःसत्का जीवा । उत्त० ३११ ।
प्रत्यय-उपयोगः । विशे० ३६ ।
प्रत्ययिकः- । आचा० १०६ । उत्त० १७८ ।
प्रत्यर्पणम्- । आव० ४४१ ।
प्रत्यवतारः- । भग० २६ (?) ।
प्रत्यवस्था-समाधानम् । आचा० १२ ।
प्रत्यवस्थान-प्रतिवचनम् । बृ० प्र० १३६ म । गुरुकथनम् । दश० २१ ।
प्रत्याख्याताशनादिभोजनं-सप्तमः शबलः । प्रश्न०१४४ ।
प्रत्याख्यान-कषायस्य द्वितीयो भेदः । आचा० ६१ ।
प्रत्याख्यानक्रिया-सूत्रकृताङ्गद्वितीयश्रुतस्कंधे तृतीयमध्य-

यनम् । ठाणा० ३८७ ।
प्रत्याख्यानत्रय-सम्भोगोपकरणाहाराणां प्रत्याख्यानम् । उत्त० ५८८ ।
प्रत्याख्यानपूर्वम्- । आचा० ३२० ।
प्रत्याचक्षीत-अपन्हुवीत । आचा० ४४ ।
प्रत्याचक्षे-प्रतिषेधस्यादरेणाभिधानं करोमीति । आव० ४५१ ।
प्रत्यात्मेन्द्रकाणि-महमिन्द्राणि । सम० ४३ ।
प्रत्यालीढ-आलीढाद्विपरीतं स्थानम्, पञ्चस्थाने द्वितीयम् । उत्त० १०५ । अग्रतो मुखमाधाय दक्षिणमुरं पश्चान्मुखमपसारयति अन्तरा चापि पादयोर्द्वयं च पादास्ततः पूर्वप्रकारेण मुच्यते तत्प्रत्यालीढम् । व्य० प्र० ४६ आ । तृतीय योधस्थानम् । आचा० ८६ । ठाणा० ३ ।
प्रत्यावर्त्तः-नाट्यविशेषः । जं० प्र० ४१४ ।
प्रत्यासत्तिः-न्यायविशेषः । विशे० २७ । ७६४ ।
प्रत्युत्पन्न-लोकरूढम् । ठाणा० ४९७ ।
प्रत्युपेक्षितं-आलोकितम् । आचा० ४२८ ।
प्रत्युपेक्षेत-पर्यालोचयेत् । आचा० ३५१ ।
प्रत्यूषः-गोप. । आव० ७८१ ।
प्रत्येकबुद्धाः-प्रत्येकं किञ्चिद् वृषभादिकं अनित्यतादिभावनाकारणं वस्तु बुद्धाः-बुद्धवन्तः परमार्थमिति प्रत्येकबुद्धाः । ठाणा० ३३ ।
प्रथमानुयोग-तीर्थंकरादिपूर्वभवादिव्याख्याग्रन्थः । ठाणा० ४८१ । दृष्टिवादे चतुर्थो भेदः । सम० ४१ ।
प्रथमालिकार्थम्- । आचा० २६५ ।
प्रदर्शन-विद्रुप् । आव० ८३० ।
प्रदश्यन्ते उपमाप्रदर्शनेन । नंदी० २१२ ।
प्रदानं- यः सम्प्राप्तो धनोत्सर्गः, उत्तमाधममध्यमः । प्रतिदानं तथा तस्य, गृहीतस्यानुमोदनम् ।" ठाणा० १५२ ।
प्रदीपित-ज्वालितम् । उत्त० ३७८ ।
प्रदेशनिष्पन्न-द्रव्यप्रमाणे प्रथमो भेदः । ठाणा० १९८ ।
प्रदेशार्थता-प्रकृष्टो देशः प्रदेशो निरवयवोऽशः, स चासावर्थश्चेति प्रदेशार्थः, तस्य भावः प्रदेशार्थता-गुणपर्यायाधार(रता) अवयवलक्षणार्थतेतियावत् । ठाणा० ११ । निरंशदेशार्थता परमाणुत्वमितिभावः । अनु० ६७ ।
प्रदेशोदीरणा-प्राप्तोदयैर्नियतपरिमाणकर्मप्रदेशैः सहाप्राप्तोदयानां नियतपरिमाणानां कर्मप्रदेशानां यद्वेदनं सा । ठाणा० २२१ ।
प्रदोषसमयः-प्रातःसमयः । जीवा० १६३ ।
प्रद्युम्न-कृष्णस्य अक्रमधन्यत्वे दृष्टान्तः । ठाणा० ४१३ ।
प्रद्योतः-गणिकाभिरभयकुमारवञ्चकः । सूत्र० १२६,३१३ । कारत्रकमहर्षेरुपहसिता । बृ० प्र० ३०६ आ ।
प्रद्वेषः-वैरम् । उत्त० २६५ ।
प्रधानः-महान् प्रभूतो वा । आव० ५१६ ।
प्रधानक्षत्रिय-सकरक्षत्रियः-द्विजेन क्षत्रियायोषितो जातः । आचा० ८ ।
प्रधानफरक-वरफलकम् । प्रश्न० ४७ ।
प्रधानाग्र-सचित्तादि । आचा० ३१८ ।
प्रधावति-प्रकर्षेण प्रकृतो वा धावति । बृ० प्र० १९१ आ ।
प्रपञ्चते-व्यक्तीकरोति । ठाणा० ५२० ।
प्रपञ्चयति-संसयति विस्तारयति । ठाणा० ५२० ।
प्रपञ्चितशः-विनेयविशेषः । उत्त० ४७ । प्रज्ञा० ४२५ ।
प्रपतन्ती- । ठाणा० ३२८ ।
प्रपुन्नाटा-व्यापविशोधवस्यौषधिः । आचा० ६६ ।
प्रबध्नाति-ग्रन्थिबन्ध करोति । भग० २०२ ।
प्रभञ्जन-पोतपालविशेषः । ठाणा० २०५ । रत्नसञ्चयकूटाधिपतिनाम । ठाणा० २२४ ।
प्रभव जम्बूस्वामिशिष्यः परम्परागमवान् । आव० ५७ । तालोद्घाटिन्यवस्वापिन्याविद्याधिपेशः चौरः । व्य० प्र० २४० । चतुर्दशपूर्वी । उत्त० २४० । अनाथोर्णे दृष्टान्तः । बृ० प्र० १६६ अ ।
प्रभवा-प्रभवन्ति । उत्त० ३५२ ।
प्रभविष्णुः-सहिष्णुः । बृ० प्र० १७६ अ ।
प्रभा-आकारम् । अ० प्र० ३११ ।
प्रभावकः- (?) १-१-३ ।
प्रभावति-उदायनराज्ञी । प्रश्न० ८६ ।
प्रभाविच्छुरितं- । नंदी० १९७ ।
प्रभास-वृत्तवैताढ्ये देवः । ठाणा० ७१ ।

प्रभूतः-महान् प्रधानो वा । आव० ५९६ ।
प्रभूताग्रं-द्वितीयं भावाग्रम् । आचा० ३१८ ।
प्रभूतविद्यमितार्थ-सत्यार्थः । सूर्य० १६२ ।
प्रमर्द-चन्द्रः मध्येन तेषां गच्छतीत्येवंलक्षणम् । सम० १४ ।
प्रमर्दता-परिणततया । नि० चू० प्र० २६७ अ ।
प्रमार्जनं-निश्चितं निर्णयः । ठाणा० ४३५ । स्वाङ्गुले-माष्टोत्तरशताङ्गुलोच्छ्रयता । प्रश्न० ११६ । चाङ्गीयो-पक्रमे तृतीयः । आव० ५६ । चाङ्गीयोपक्रमे तृतीयः । ठाणा० ४ । स्वलक्षणम् । ठाणा० ४६३ ।
प्रमाद-स्मृत्यनवस्थान कुशलेष्वनादरः योगदुष्प्रणिधानं च । तत्त्वा० ८-१ ।
प्रमादनिष्ठ-प्रमादपरः । आव० ५८८ ।
प्रमादबहुल:-प्रमादैर्बहुलो व्याप्तः । उत्त० ३३६ ।
प्रमेयरत्नमञ्जूषा-जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिवृत्तिनाम । ज० प्र० १, ८८ । जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिवृत्तिः । ज० प्र० ४२४ । जम्बू-द्वीपप्रज्ञप्तिटीका । ज० प्र० ५४६ । जं० प्र० १ ।
प्रमोद-विनयप्रयोगः वन्दनास्तुतिवर्णवादवैयावृत्त्यकरणा-दिभिः सम्यक्त्वज्ञानचारित्रतपोऽधिकेषु साधुषु परात्मो-भयकृतपूजाजनितः सर्वेन्द्रियाभिव्यक्तो मनःप्रहर्षः । तत्त्वा० ७-६ । व्य० प्र० २१७ अ ।
प्रमोदविजय-ग्रहविशेषः । ज० प्र० २०६ ।
प्रम्लानम्- । ओघ० ११४ ।
प्रयत्न-आदरः । ज० प्र० १६२ ।
प्रयोगमतिसम्पत्-आत्मपुरुषक्षेत्रवस्तुविज्ञानात्मिका । उत्त० ३६ ।
प्रयोजन-कारणम् । नंदी० १४४ । प्रस्तावः । विशे० ८५६ ।
प्रलंब-प्रकर्षेण लंबते प्रलंबं मूलम् । बृ० प्र० १३१ अ । मूलम् । बृ० प्र० ३५ आ ।
प्रलप्तं-भाषणम् । दश० ५ ।
प्रलयीभूताः-नष्टाः । उत्त० २६३ ।
प्रलेपः-विषाणो । आव० ८८ ।
प्रवचन-सूत्रम् । विशे० ४११ ।
प्रवहति- । उत्त० ११२ ।

प्रवादः-किंवदन्ती । नंदी० ६१ । संलापः । आव० २४१ ।
प्रवाल-हरितम् । आचा० २८५ ।
प्रवाहः-वंशः, आवलिका । ज० प्र० ११८ । सन्तानः । आव० ६०१ । आचा० ३४१ । वंशः, आवलिका । ज० प्र० १६६ ।
प्रविष्टतिर्यक्शल्यं- । नंदी० १५५ ।
प्रवी(वि)चारः-मैथुनविषयोपसेवनम् । तत्त्वा० ४-८ ।
प्रवीचारः-परिचारः मैथुनोपसेवनम् । प्रज्ञा० ५४६ ।
प्रवृत्तिः-गतिः । विशे० २२० ।
प्रवेशः-आगमनम् । ठाणा० २१४ ।
प्रव्रज्या- । नंदी० ४४ ।
प्रव्राजनाचार्य-दीक्षादाताचार्यः । ठाणा० २६१ ।
प्रव्राजयति-समस्तं लोचं करोतीति भावः । व्य०द्वि० ६१ अ ।
प्रव्राजयितुं सामायिकार्पणतः । व्य० द्वि० २१६ अ ।
प्रशंसा-ज्ञानदर्शनगुणप्रकर्षोद्भावनम् । तत्त्वा० ७-८ ।
प्रश्न-अङ्गुष्ठादिप्रश्नविद्या, विद्याविशेषश्च । प्रश्न० १ । संशयापन्नो असंशयार्थं विद्वत्समीपे स्वविवक्षासूचकं वाक्यम् । आव० ६८ ।
प्रश्नवाहन-कुलविशेषः । अनु० २७१ ।
प्रश्नव्याकरण-प्रश्नाः अङ्गुष्ठादिप्रश्नविद्या व्याक्रियन्ते-ऽभि-धीयन्तेऽस्मिन्निति । प्रश्न० १ ।
प्रश्रवण-मूत्रम् । ठाणा० ३४१ । प्रश्न० १०५ ।
प्रश्रेणि-नाट्यविशेषः । ज० ४१४ ।
प्रसङ्ग आसेवनारूपः । आव० ६६० ।
प्रसङ्गसाधन-न्यायविशेषः । विशे० ६६६ ।
प्रसक्त- । आचा० ११० ।
प्रसन्नचन्द्र-स्वल्पकालेन सप्तमनरकप्रायोग्यमसातावेदनीय-कर्मबन्धकः । विशे० ८४५ ।
प्रसभं-प्रसभम् । ओघ० १२६ ।
प्रसरं समन्ततः । पिण्ड० १३१ ।
प्रसूता-बद्धा । प्र० ७० (?) ।
प्रसेनजित्-यौगिकविद्या । नंदी० १५० ।
प्रस्खलन्ति-पतन्ति प्रस्खलन्ति । ठाणा० १२८ ।

प्रस्ताव-अधिकारः-प्रयोजनम्। विशे० ८५६। अवसरः। विशे० ८३७।
प्रस्फोटका-चक्षुषा निरूप्य परावर्त्य। ठाणा० ३६२।
प्रहृतः- । आचा० ४४।
प्रहरणं-अस्त्रम्। भग० ६४।
प्रहसनिका-हासः। प्रश्न० १३६।
प्रहेणक-फलिकम्। ठाणा० १४८। औप० ३९।
प्रहेलिका-कुहेटका। वक्रोक्तिविशेषरूपा। बृ० प्र० २१२ आ।
प्रहेलिकादानं-क्रीडादानम्। उत्त० ४७।
प्रह्लुत-प्रप्लुतम्। प्रश्न० १६।
प्रांशुत्व-महाकाय। सूत्र० २७७।
प्राकारकः- । आ० ८३५।
प्राकारकोट्टकं-अट्टालकम्। उत्त० ३११।
प्राकृत-सामान्य.। भग० ८।
प्राग्भार- । आचा० २२६।
प्राग्विदेह-निषधपर्यंते चतुर्थकूटम्। ठाणा० ७२।
प्राचुर्य-प्रचुरम्। प्रश्न० ४३।
प्राजनकः-तोत्रम्। उत्त० ६२। तोत्रम्। उत्त० ५४८।
प्राजिता-सारथिः। भग० ३२२।
प्राज्ञाप्त-प्राज्ञात्-तीर्थकरादाप्तं प्राज्ञाप्तं गणधरैरिति गम्यते, अथवा प्राज्ञैः-गणधरैराप्तं प्राज्ञाप्तम्। नंदी० ६५।
प्राञ्जलता- । उत्त० ५९०।
प्राञ्जलाः- । विशे० २०७।
प्राणः- । भग० ११२।
प्राणतकल्प-देवलोकः। आव० १७७।
प्राणापानपर्याप्ति-यया पुनरुच्छ्वासप्रायोग्यानि दलिकान्यादायोच्छ्वासरूपतया परिणमय्यालम्ब्य मुञ्चति सा। बृ० प्र० १८४ आ।
प्रातःसमय-प्रदोषसमयः। जीवा० १६३।
प्रातिभं-"प्रज्ञा नवनवोल्लेखशालिनी मता" सैव प्रातिभ, नरवत्र श्रुतवेदनातिरिक्तं सामर्थ्ययोगजन्यं प्रातिभम्। ज्ञानम्, आ, (?) ६।
प्रातिवेशिक- । आचा० ३७१।
प्रादोषिका-सूत्रपौरुषीम्। ओघ० २२।
प्रादोषिकादिः-कालविशेषः। उत्त० ५८३।
प्राप्तख्यातिः-लब्धशब्दः। प्रश्न० ७१।
प्राप्ति-देशान्तरविषया पर्यायान्तरविषया च। प्रज्ञा० ३२८।
प्राबल्येन मुक्तः-उन्मुक्तः पृथग्भूतः। आव० ५०८।
प्राभृतं-पूर्वान्तरगतः श्रुतविशेषः। विशे० ५०६। आव० ६८। प्राभृतं-इष्टः श्रुतस्कंधः। व्य० द्वि० ७८ अ।
प्राभृतिका-दानार्थं कल्पिता वसतिरिह गृह्यते। आचा० ३६९। भिक्षा। आव० ४७८।
प्रायश्चित्त-दानादिविप्रकार प्रायश्चितम्। बृ० प्र० ४८ आ।
प्रायसः-उत्सर्ग। आव० २८५।
प्रायिकत्वं-कादाचित्कत्वम्। ठाणा० ५६।
प्रायोगिक-कुसुम्भरागादिः, नोकर्मद्रव्यरागभेदः। आव० ३८७।
प्रार्थयति-निरूपयति। ओघ० ७६।
प्रार्थित-लब्धुमाशंसितः। ज्ञाता० ३४।
प्रायिका-प्राजिका मातृमातुः पितृमातुर्वा माता। दश० २१६।
प्रावर्त्तत- । नंदी० १५७।
प्रावचनः-कालापेक्षया बह्वागमः पुरुषः। भग० ६१।
प्रावरण- । दश० २१२।
प्रावीण्यं-कुशलत्वम्। उत्त० १४३।
प्रासाद-उच्छ्रितं गृहम्। आव० ८२६।
प्रासादबहुल-प्रासादीयः। सूर्य० २।
प्राहारिकपुरुष-रक्षकपुरुषः। उत्त० ३२१।
प्राहुणक-प्रादेशः। उत्त० २७५।
प्रियङ्कर-आधाकर्मरहितशुद्धाहारगवेषकः दारकः। पिण्ड० ७५।
प्रियङ्गु-पुष्पविशेष.। जीवा० १३६।
प्रियङ्गुरुचिका-गोचरविषयोपयुक्ततायां गुणसेनपत्नी। पिण्ड० ७८।
प्रियङ्गुलतिका-गोचरविषयोपयुक्ततायां गुणचन्द्रपत्नी। पिण्ड० ७८।

प्रियङ्गुसारिका-गोचरविषयोपयुक्ततायां गुणशेखरपत्नी । पिण्ड० ७८ ।

प्रियङ्गुसुन्दरी-गोचरविषयोपयुक्ततायां गुणचूडपत्नी । पिण्ड० ७८ ।

प्रियदर्शना-आधासंवासदृष्टान्ते वसन्तपुरे अरिमर्द्दन । (?)

प्रियमति-परग्रामदूतोत्स्वदोषविवरणे धनदत्तस्त्री । पिण्ड० १२७ ।

प्रीति-बाह्या प्रतिबन्धः । उत्त० ३९४ ।

प्रीतिदानं-यत्पुनः स्वनगरे भगवदागमननिवेदकाय नियुक्ताय वा हर्षप्रकर्षाधिरूढमानसैर्दीयते तत् । बृ० प्र० १९६ अ । आव० २३० ।

प्रेतभूमिः-श्मशानम् । उत्त० ६६५ ।

प्रेत्य-मृत्वा पुनर्जन्म-परलोकः । आव० २४२ ।

प्रेत्यसञ्ज्ञा-प्रावतनी घटादिविज्ञानसंञ्ज्ञा । आव०, २४१ ।

प्रेरयति-विनयति अतिवाहयति च । प्रश्न० ६४ ।

प्रेहा-प्रेक्ष्य । नि० चू० द्वि० २२ आ ।

प्रोथः-घ्राणम् । ज० प्र० ९३७ ।

प्रोषितः-विदेशप्राप्तः । नंदी० १६३ ।

प्रोषितपिता-भोतेन्द्रियनष्टः । भक्त० ।

प्रौढी- । आचा० १०६ ॥

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दसागरसूरिसङ्कलित—

अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोशस्य

तृतीयो भागः

समाप्तः

॥ श्रेष्ठी देवचन्द्र लालभाई जैन पुस्तकोद्धार फण्डे ग्रन्थाङ्कः ११६ ॥

शेठ देवचंद लालभाई जैन पुस्तकोद्धार फंड

गोपीपुरा वडेखांनो चकलो, सुरत.

वेचाणमां नवीन पुस्तको

	नाम		संपादक	किंमत
१०१, ११५	अल्पपरिचितसैद्धांतिक शब्दकोष	भाग १+२	गणि कंचनसागरजी	६+५
१०२	दशवैकालिक वृत्ति (सुमति साधुकृत)		गणिकंचनसागरजी	३-००
१०४, ११२	उत्तराध्ययन-अवचूरि	भाग १+२	गणिकंचनसागरजी	४+५
१०५	पिंडनिर्युक्तिअवचूरि		गणिकंचनसागरजी	३-००
१०६	श्राद्धविधिकौमुदी		आ० विजयविक्रमसूरिजी	४-००
१०७, ११२	नंदीअवचूरि	भाग १+२	आ० म० विजयविक्रम सूरिजी	प्रेसमां
१०८	आवश्यकअवचूर्णि	भाग १+२	पं० मानविजयजी	५+३
१०९, ११०	सुयगडांगदीपिका	भाग १+२	पं० बुद्धि मुनिजी	५+३
१११	जंबूद्वीपप्रज्ञप्तिचूर्णिकरण		गणि अभयसागरजी	प्रेसमां
११४	ज्ञातासूत्र		पं० मनोहर विजयजी (आ० लब्धिसूरिजी०ना)	"
११६	अल्पपरिचित०कोश.	भाग ३	गणिकंचनसागरजी	"
११७	भगवती अवचूरि		आ० म० विजयविक्रमसूरिजी	"
११८	आचारांग दीपिका		" " "	"
११९	जंबुवृत्ति		गणिअभयसागरजी	"
१२०	योगशास्त्रभाषान्तर		आ० हेमसागर सूरिजी	"
१२१	ओघनिर्युक्तिअवचूरि		गणिसूर्योदयसागरजी	"
१२२	स्थानांग दीपिका		मित्रानंद विजयजी (पं० भानु विजयना शिष्य)	"
१२३	आवश्यक अवचूर्णि	भाग ३जो	मुनि प्रमोदसागरजी	"
१२४	चउपन्न महापुरिस चरियं भाषान्तर		आ० हेमसागर सूरिजी	"
१२५	जीवाभिगम हारिभद्रीय		पं० मानतुंग विजयजी (आ० रामसूरिना शिष्य)	
२२६	अल्पपरिचित०कोष	भाग ४	गणि कंचन सागरजी	"